

પહેલી આવૃત્તિની પ્રસ્તાવના.

—૦-૪-૭—

આ યુકની અંદર આવેલા ચૈત્યવંદનાદિ લખવા લખાવ-
વવામાં લાવનગરમાં ચતુર્માસ રહેલા ગુરુણીજી શ્રી લાલશ્રીજીએ
અત્યંત પ્રયાસ કર્યો છે. ચૈત્યવંદનો, સ્તવનો, સંખ્યા અને સ્તુ-
તિઓ વિગેરેનો આવો સંગ્રહ કોઈપણ સ્થળે છપાવેલ નથી.
આની અંદર ઘણા લાગ તો તદ્દન વગર છપાવેલો અને અપ્ર-
સિદ્ધ લખેલી પ્રતો ઉપરથી લીધેલો છે. બીજા, પંચમી, અષ્ટમી,
એકાદશી વિગેરે તિથિઓના ને પર્વો વિગેરેના ચર્ચત્યવંદનાદિ
જે સંગ્રહમાં આ યુકમાં છે તેટલાં કોઈપણ યુકમાં લેલ્ય થઈ
શકે એમ નથી. આવો ઉત્તમ સંગ્રહ કરવા સાથે તેને શુદ્ધ ક-
રવા માટે પ્રેસ કૌપીજ પ્રવીણ શાસ્ત્રી પાસે કરાવી હતી અને
ત્યારપછી અમે પણ તેને શુદ્ધ કરવા માટે બનતો પ્રયાસ ક-
રેલો છે. તે છતાં છપાતાં જે કાંઈ અશુદ્ધિ રહી ગઈ છે, તેને
માટે શુદ્ધિપત્ર આપ્યું છે ખરું; પરંતુ વાંચનારાને જાહેર કર-
નારા શુદ્ધિપત્ર તરફ દૃષ્ટિ કરતા ન હોવાથી તે તે ભૂલો અ-
સલ્લ જગ્યાએ જ સુધરાવેલ છે. એક સ્તવનનાં તો બે પદજ
લેલ્ય નહીં થયેલા તેથી છપાવેલા નહીં, તે પ્રસંગોચિત નવા
બનાવીને દરેક યુકમાં લખાવ્યા છે. આવી રીતે આ યુક તૈયાર
કરવામાં પૂરતો પ્રયાસ કરવામાં આવ્યો છે.

આ છુટકના ખુબય પાંચ વિભાગો રાખેલા છે તેમું વર્ણન—

૧ પ્રથમ વિભાગ ચર્ચત્યવંદનો છે. તેમાં એકંદર ૧૭૦ વસ્તુઓમાં ૧૨૬ ચર્ચત્યવંદનો છે. ૨ છંદો છે ને ૨ વિનતિ છે. તેની વિશેષ હકીકત અનુક્રમણિકા જોવાથી જાણી શકાય તેમ હોવાથી અહીં લખેલ નથી એની અંદર જે તો ચર્ચત્યવંદન ચોવીશી આપેલ છે.

૨ બીજા વિભાગમાં સ્તવનોનો સંગ્રહ છે. તેમાં એકંદર ૧૧૨ વસ્તુઓ છે. તેમાં ૧૦૨ સ્તવનો છે. તેની અંદર મોટા સ્તવનો ઘણા છે. આમાં છુટક છુટક ઋષભદેવ, શાંતિનાથ, નેમિનાથ, પાર્શ્વનાથ, મહાવીર સ્વામી અને સીમધર સ્વામીના ઘણા સ્તવનો છે દરેક પર્વણીના મોટા સ્તવનો છે. ૪ પ્રભાતીઆ છે ને ૬ હોરીઓ છે.

૩ ત્રીજો વિભાગ સજાયોના સંગ્રહનો છે. તેમાં ૬૦ સજાયો છે અને એક પદ ને એક ચર્ચત્યવંદન મળી કુલ ૬૨ વસ્તુ છે. આમાં દરેક પર્વોની સજાયો છે. તે અને બીજી પણ ઘણી સજાયો ખાસ વાંચવા લાયક ને કઠે કરવા લાયક છે. આત્માને હિતોપદેશ સજાયોદ્વારા બહુ સારો મળી શકે છે, તેથી આ વિભાગ વાંચવા ખાસ લલામણ છે.

૪ ચોથો વિભાગ સ્તુતિઓના સંગ્રહનો છે. તેમાં ચાર ચાર સ્તુતિના જોડાંજ આપેલા છે. એવા કુલ ૪૬ સ્તુતિના જોડા છે. પ્રાંત ૩ ઉપદેશક પદો છે, કુલ ૪૬ વસ્તુઓ છે.

૫ પાંચમો વિભાગ પરચુરણ વસ્તુઓના સંચકનો છે. તેની અંદર ૬ સજાઓ, ૫ સ્તવનો, ૩ ગરબીઓ ને ૧૦ પરચુરણ ઠાળીઆ વિગેરે મળી કુલ ૨૭ વસ્તુઓ છે. આ વિભાગ ૩ કારમ (૪૮ પૃષ્ઠ) માં આવેલ છે. તેની ૧૦૦૦ નકલ વધારે પણ કઢાવેલી છે.

એકંદર પાંચ વિભાગમાં થઈને ૧૨૭ ચર્ચિયવંદનો (૧૨૬+૧), ૧૦૭ સ્તવનો (૧૦૨+૫), ૬૬ સજાઓ (૬૦+૬), ૪૭ સ્તુતિ જોડાઓ અને ૩૧ પરચુરણ ચીજો છે. કુલ ૩૮૦ ચીજો આવેલી છે. આમાંનો મોટો ભાગ ખાસ વાંચવા લાયક છે છુક બહુજ ઉપયોગી થઈ પડે તેવી છે. નિવૃત્તિના વખતે છુક ઉઘાડીને જે વાંચો તે આનંદ આપે તેમ છે. આ તમામ ચીજો અનુક્રમણિકામાં જુદી જુદી ગતાવેલી હોવાથી અત્ર વિસ્તાર કરવામાં આવ્યો નથી. જેથી દરેક વર્ગને આ છુકનો ખાસ લાભ લેવાની અમારી સૂચના છે.

આ છુકની અંદર પ્રથમ વિભાગના ટાઇપ નાના વાપર્યા છે; પરંતુ પાછળથી બાળ, વૃદ્ધ અને સ્ત્રી વર્ગને વાંચવા તેમજ કંઠે કરવામાં અનુકુળ પડે તેટલા માટે મોટા ટાઇપ ત્રાપરવામાં આવ્યા છે. જેથી છુકનું કદ પણ વધ્યું છે.

એકંદર ૨૬ કારમની પાકા પુઠાથી બંધાવેલી આ છુકની કિંમત પડતર કરતાં-પણ ઓછી રાખેલી છે, કારણ કે આ છુક છ-

પાવવામાં આવેલા વર્ગની સારી સહાય મળેલી છે. આવી જોડી કિમતે પણ જે રકમ ઉપજશે તે પાછી આવી ઉપયોગી બુક છપાવવામાં જ વાપરવાની છે.

આ બુકની પહેલી આવૃત્તી છપાવવામાં ગુરૂણીજી શ્રી લા-ભશ્રીજીના સહુપદેશથી શ્રાવિકાવર્ગે સારી સહાય આપેલી છે. તેનું લીસ્ટ પહેલી આવૃત્તીના પ્રાંત ભાગમાં આપેલું છે. તેમાં ભાવનગર શ્રાવિકાસમુદાયના એકત્ર કરેલા રૂ. ૪૩૧) આવ્યા છે અને જુદી જુદી બહેનોના નામ સાથે રૂ. ૪૪૫) આવ્યા છે. કુલ રૂ. ૮૭૬) ભાવનગરના છે. રૂ. ૨૫) ગોધાની પાંચ બહેનો તરફથી આવેલા છે; અને અમદાવાદજ્ઞાનજી દાના રૂ. ૧૦૦) ચંચળ બહેનના રૂ.) અને બીજી ૬ બહેનના રૂ. ૨૭) મળી કુલ રૂ. ૧૫૭) આવેલા છે. એકંદર રૂ. ૧૦૫૮) ની સહાય મળેલી છે. તેમનો પ્રારંભમાં આભાર માનવામાં આવે છે અને તેમને આવી સદ્બુદ્ધિ આપનાર તેમજ આ બુકમાં અત્યંત પ્રયાસ લેનાર ગુરૂણીજી મહારાજનો પણ અત્યંત આભાર માની આ ટુંકી પ્રસ્તાવના સમાપ્ત કરવામાં આવે છે.

પરમાત્મા આવાં શુભ કાર્યો કરવા સર્વને સદ્બુદ્ધિ આપો. તથાસ્તુ !

સં. ૧૯૮૧	{	શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સભા.
આસો શુદ્ધ ૧૫		
		ભાવનગર

ખીજી આવૃત્તિની પ્રસ્તાવના.

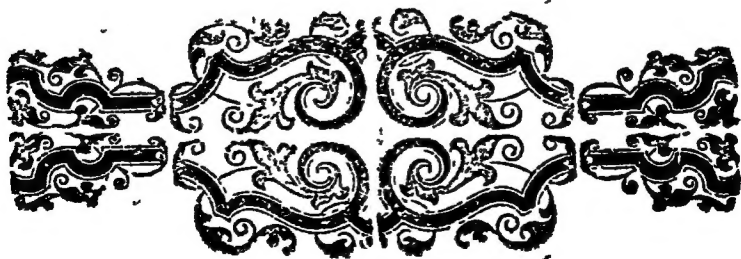
પહેલી આવૃત્તિની પ્રસ્તાવનામાં આ બુકમાં શું શું વસ્તુઓનો સંગ્રહ કરવામાં આવ્યો છે તેનું વિવેચન આવી જવાથી તે સંબંધી વધારે જણાવવા જરૂર રહેતી નથી.

આ ખીજી આવૃત્તિ ગુરૂણીજી મહારાજ શ્રી લાલશ્રીજીની સંમતીથી રા. રા. શ્રીચુત કુંવરજીભાઈ આણંદજીની ઇચ્છામુજાર છપાવી જૈન સમાજ સમસ્ત મૂકવામાં આવે છે તે દરેક ભાઈ પહેલો તેનો લાભ લેશે એવી મારી નમ્ર વિનંતી છે.

લી૦

સંધવી મુળજીભાઈ ઝવેરચંદ.

જૈન બુકસેલર—પાલીતાણા.

શુદ્ધિપત્ર.

પૃષ્ઠ	લીટી	અશુદ્ધ	શુદ્ધ
૨	૧૬	ચિતઠાણો	ચિતઠાણો
૩	૧૩	ધમ	ધર્મ
૫	૭	ભવ	ભાવ
૧૪	૯	કમ	કર્મ
૧૮	૧૩	ચાદ	ચૌદ
૧૯	૭	તેડા	તોડા
૨૩	૪	નરિદ	નરિંદ
૩૧	૧૮	દશ	દશદિન
૩૬	૧૧	દાના	દાતા
૪૭	૩	સચાણો	સિંચાણો
૪૧	૩	ગણધર	ગણધાર
૪૬	૧૮	પા ૧	પાપ
૪૯	૧૬	ભાવવિજય	ભવવારિજય
૫૪	૩	પ્રયણ	વયણ
૫૬	૧૬	સિધો	સિધો
૫૭	૨૧	પાર	પાદ
૬૦	૨૧	ધરૂ	ધરૂ

૬૬	૮	ઉપદેશે હાશ્રી	ઇમં ઉપદેશે હા
૭૩	૨૧	મેત્રીશ્વરે	મેત્રિ નિમેશ્વરે
૭૭	૧૦	લખણ	લેખણ
૭૭	૨૧	સુશુરકી	સદ્ગુરુ
૬૧	૧૭	ઉગયો	ઉગયો
૭૮	૭	મએ	એમ
૭૮	૧૪	મરાદે	મરીદે
૮૬	૭	શીવ કમલાશ્ચુ	શીવ કમળા સુખ
૮૬	૫	ઉગન્યોશુ	ઉપન્યોશુ
૯૩	૫	માન	મૌન
૯૩	૧૮	લહીન	લહીને
૧૦૦	૨૦	અરે	અર
૧૦૩	૧	જોડો	જોડો
૧૦૩	૨	લાડો	મોડો
૧૧૦	૧૨	સાંભાગ્ય	સૌભાગ્ય
૧૧૩	૩	સચળકાળ દીવસ	સચળકા દિવસ
૧૧૩	૨	આવે મનાવે	એળે શુભાવે
૧૧૫	૧૦	પચ્ચખખાણુ	પચ્ચખ પચ્ચખખાણુ
		ગામ	ગામ

૧૧૬	૬	ચચપટ-ચચપટ	ચચપટ-ચચપટ
		ચચપટ-ચચપટ	
૧૧૬	૭	ચેઈ ચેઈ તા ચેઈ- ચેઈ ચેઈ તા ચેઈ	ચેઈ ચેઈ તા ચેઈ
૧૧૬	૨૦	જયો-જયો-જયો જયો-જયો-જયો-જયો	
૧૨૧	૧૪	શાંતિછ	શાંતિજિન
૧૨૩	૧	સાધર્મ	સૌધર્મ
૧૨૩	૧૨	ગાલી	બલી
૧૨૮	૧૭	કેવળા	કેવળી
૧૪૭	૧૮	ગોપતું	ગોપનું
૧૫૦	૧૨	કરીન	કરીને
૧૫૫	૧૦	ફતા	ફરતા
૧૫૭	૬	સાત	પીરતાલીશ
૧૫૭	૧૬	વરસ	તવરસ
૧૬૬	૩	શ્રા	શ્રી
૧૬૬	૧૩	ધામ	ધામ
૧૮૪	૧	સેવક	સેવક
૧૮૪	૫	જે પદ ઓછાં છે	કરૂણાવંત ભગવાન
			ભવ્યને તારોરે
૧૯૪	૬		ભવદ્ગુણ ભંજણુહા
			પાર ઉતારોરે,

૧૭૭	૪	કું	કું
૧૮૧	૧૭	પરમારથ	પરમારથ
૧૮૬	૧૨	શ્રી	શ્રી
૧૯૧	૨	અભાગીઓ	અભાગીઓ
૧૯૨	૨૭	શ્રી	શ્રી
૧૯૭	૮	નવ	૭ નો આંક નેવે
૧૯૭	૮	વાર	વીર
૧૯૭	૧૫	અનક	અનેક
૧૯૯	૩	સાધર્મ	સૌધર્મ
૨૦૦	૫	ધખ	મુખ
૨૦૦	૫	જિનેશ્વર	જિનેશ્વર
૨૦૨	૪	પસા	પાસ
૨૧૩	૯	વશ	વંશ
૨૧૪	૧૩	વચન	વદન
૨૧૫	૧૮	સાંભળી	સાંભળી
૨૧૭	૧૬	ચદનું	પદનું
૨૧૭	૧૭	ચત્ર	ચૈત્ર
૨૨૪	૮	રમતા	સમતા
૨૨૪	૧૩	બરધર	+
૨૨૬	૧૩	હાણુતા	બાણુતા
૨૨૬	૬	સૂત્ર	શુભ

૨૨૯	૧૬	ઘોડીખીએ	ઘોળખીએ
૨૨૯	૨૧	ધાણ	ધારણ
૨૩૯	૬	શિખ	ખિખ
૨૪૦	૩	ભશ	ભવ
૨૪૩	૧૪	ચાદ	ચોદ
૨૪૫	૧૨	ધત્તિ	દત્તિ
૨૫૩	૪	વદક	વેદક
૨૬૨	૧૨	વડા	વડી
૨૬૩	૮	મામુગટથે	માથેમુગટ
૨૬૩	૧૩	સાળ	સોળ
૨૬૩	૨૦	છુટા	છુટી
૨૬૬	૨૨	તમ	તમે
૨૭૫	૧૨	અન	મન
૨૮૨	૯	ચારે	ચાર
૨૮૨	૧૦	નમકીત	સમકીત
૨૮૩	૧૫	આવે	આવે
૨૮૯	૧૦	રોહિણી	રોહિણી
૨૯૩	૧૩	માસખમણુન	માસખમણુને
૨૯૬	૧૭	સંખંધલાગે	સંખંધલાગે

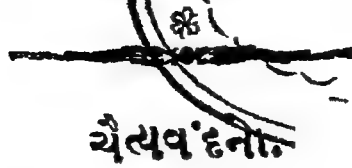
(૬)

ક્રમ	ક્ર	ઉચ્ચ	ઉચ્ચ
૩૧૩	૧૫	બહુ	બહુ
૨૮૮	૩	બહુમી ધગુણ	બહુ શુણ ધામી
૨૬૬	૧૩	પુષ્ટ	પષ્ટ ન
૨૬૬	૧૪	ચાન	ચાર
૩૨૫	૧૮	વદ	વદે
૩૨૬	૮	અખાધ	અખાધ
૩૨૬	૧૪	વારને	વીરને
૩૨૬	૧૬	લદ્ર	શ્રીલદ્ર
૩૨૬	૨૦	સંઘને	સંઘને
૩૨૮	૧	વન	વના
૩૨૯	૧૬	સંભાળા	સંભાળી
૩૩૨	૧૧	નિમળા	નિરમળા
૩૪૧	૧૩	સક્રા	સક્રા
૩૫૮	૧૧	ક્રસ	ક્રસ
૩૬૫	૭	ન ગણ	નારાયણ
૩૬૫	૧૨	એકલ	એકલા
૩૬૬	૩	ધર્યાં	ધર્યાં

૩૬૬	૬	કેશવ	કેશવ
૩૬૭	૧	ભુવ	નીલ
૩૬૮	૧૭	ભૂપ	ભૂપ
૩૭૧	૧૧	ગેતારજ	મેતારજ
૩૭૭	૧૨	શ્રવણે	શ્રાવણે
૩૮૩	૧૨	માય	સાથે
૩૮૩	૧૪	સંસારનો	સંસારનો
૩૮૭	૬	શુ	શુત
૩૭૬	૧૦	કે કે	×
૩૭૭	૧	કે ભુવનથા	ભુવ નથી
		નાણુને	નાણુતી

અનુક્રમણિકા.

ચૈત્યવંદના.

	પૃષ્ઠ.
૧-૬ બીજા તિથિનાં ચૈત્યવંદન ૬	૧
૭-૧૨ જ્ઞાન પંચમીનાં ચૈત્યવંદન ૬	૪
૧૩-૨૧ અષ્ટમી તિથિના ચૈત્યવંદન ૯	૮
૨૨-૨૬ એકાદશીના ચૈત્યવંદન ૫	૧૫
૨૭-૨૮ ચતુર્દશીનાં ચૈત્યવંદન ૨	૧૮
૨૯-૩૧ રોહિણી તપનાં ચૈત્યવંદન ૩	૧૯
૩૨-૩૮ નવપદનાં ચૈત્યવંદન ૭	૨૧
(પહેલું ચૈત્યવંદન સંસ્કૃત છે.)	
૩૯-૪૨ વર્ધમાન તપના ચૈત્યવંદન ૪	૨૫
૪૩-૪૪ વીશ સ્થાનકનાં ચૈત્યવંદન ૨	૨૬
૪૫ વીશસ્થાનકનાં નામ, કાઉસગ્ગ ને તેનાં કારણ	૨૭
૪૬-૫૪ પર્યુષણના ચૈત્યવંદન ૯	૨૮
૫૫-૭૮ શ્રી રૂપવિજયજી કૃત ચૈત્યવંદન ઓવીશી	૩૨
૭૯ શ્રી પુંડરિક સ્વામીનું ચૈત્યવંદન	૪૧
૮૦ શ્રી પંચતીર્થનું ચૈત્યવંદન	૪૧
૮૧ શ્રી આદિશ્વર જિન ચૈત્યવંદન	૪૧
૮૨ અતીત ઓવીશીનું ચૈત્યવંદન (નામોવાળું.)	૪૨
૮૩-૮૪ અઢાર દોષ વર્ણિત જિન ચૈત્યવંદન ૬	૪૩
૮૫ શ્રી નેમિનાથ જિન ચૈત્યવંદન	૪૩

૬૬ વીશ વિહરમાન જિન ચૈત્યવંદન	૪૪
૮૭ એકસો સીત્તેર જિન ચૈત્યવંદન	૪૫
૮૮ ત્રણ પ્રદક્ષિણાના કારણનું ચૈત્યવંદન	૪૫
૮૯ શ્રી સીમંધર સ્વામીનું ચૈત્યવંદન	૪૬
૯૦ બાવન જિનાલય તપનું ચૈત્યવંદન	૪૬
૯૧ વીશ વિહરમાન જિન ચૈત્યવંદન ૨ જી	૪૭
૯૨ શ્રી મહાવીરના પાંચ કથાણકનું ચૈત્યવંદન	૪૭
૯૩ શ્રી ૧૪૫૨ ગણધરનું ચૈત્યવંદન	૪૮
૯૪ શ્રી સિમંધર સ્વામીનું ચૈત્યવંદન ૨ જી	૪૯
૯૫ આવતી ઓવીશીનું ચૈત્યવંદન	૪૯

(તેમનાં નામ ને કોના જીવ તે સહિત)

૯૬ શ્રી સીમંધર જિન ચૈત્યવંદન ૩ જી	૫૧
૯૭ શ્રી ઋષભજિન ચૈત્યવંદન ૨ જી	૫૧
૯૮ શ્રી પાર્શ્વનાથનું ચૈત્યવંદન	૫૨
૯૯ શ્રી અંતરિક્ષ પાર્શ્વનાથનો છંદ	૫૨
૧૦૦ નવકારનો છંદ	૫૩
૧૦૧ શ્રી આદીશ્વર ભગવાનની વિનતિ (લાવણીના રાગમાં)	૫૪
૧૦૨ શ્રી આદીશ્વર અથવા સંભવનાથની વિનતિ	૫૫
૧૦૩ શ્રી પરમાત્માનું ચૈત્યવંદન	૫૭
૧૦૪-૧૨૭ શ્રી ઋષભદાસજી કૃત ચૈત્યવંદન ઓવીશી	૫૯
૧૨૮ ઓવીશ તીર્થકરના લંછનનું ચૈત્યવંદન	૬૭
૧૨૯ શ્રી સિદ્ધાચલનું ચૈત્યવંદન	૬૯
૧૩૦ શ્રી સિદ્ધ ભગવાનનું ચૈત્યવંદન	૬૯

સ્તવનો.

૧ શ્રી બીજ તિથિનું મોટું સ્તવન (ઢાળ ૨)	૬૬
૨ બીજ તિથિનું સ્તવન ૨ બુ	૭૨
૩ જ્ઞાનપંચમીનું મોટું સ્તવન (ઢાળ ૬)	૭૩
(પ્રણમી પાર્શ્વ જિનેશ્વર પ્રેમશ્યું. ઇત્યાદિ)	
૪ પંચમીનું સ્તવન ૨ બુ (નાનું)	૮૧
૫ અષ્ટમી તિથિનું સ્તવન (ઢાળ ૬)	૮૧
૬ મૌન એકાદશીનું સ્તવન (ઢાળ ૫)	૮૭
૭ એકાદશીનું સ્તવન ૨ બુ (ઢાળ ૩)	૯૨
૮ એકાદશીનું સ્તવન ૩ બુ	૯૬
૯ એકાદશીનું સ્તવન ૪ થુ	૧૦૦
૧૦ રોહિણીનું સ્તવન (ઢાળ ૪)	૧૦૧
૧૧-૧૪ શ્રી સિદ્ધચક્રનાં સ્તવન ૪	૧૦૭
૧૫ શ્રી મહીનાથનું સ્તવન	૧૧૧
૧૬ શ્રી ઋષભજિન સ્તવન ૧ હુ	૧૧૨
૧૭-૨૦ પ્રભાતિયાં ૪	૧૧૩
૨૧ શ્રી આદીશ્વર જિન સ્તવન ૨ બુ	૧૧૭
૨૨ શ્રી ઋષભ જિન સ્તવન ૩ બુ	૧૧૮
૨૩ શ્રી શાંતિનાથનું સ્તવન ૧ હુ	૧૨૦
૨૪ શ્રી પાર્શ્વનાથનું સ્તવન (૧ હુ)	૧૨૧
૨૫ શ્રી શાંતિનાથનું સ્તવન ૨ બુ	૧૨૧
૨૬ શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ સ્તવન (૨ બુ)	૧૨૨
૨૭ શ્રી ચિંતામણિ પાર્શ્વનાથ સ્તવન (૩ બુ)	૧૨૩
૨૮-૨૯ હોરી ૨	૧૨૫

૩૦ સંમુર્ધિમ જીવોનું ઉપજવાના ૧૪ સ્થાનક વિગેરેની
સમજીતીનું સ્તવન. ૧૨૬

૩૧. શ્રી નેમિનાથનું સ્તવન	૧૨૭
૩૨-૩૩ શ્રી અષ્ટાપદ તીર્થનાં સ્તવન ૨	૧૨૯
૩૪-૩૫ શ્રી મુનિમુદ્રત જિન સ્તવન ૨	૧૩૦
૩૬-૩૭ શ્રી મહાવીર જિન સ્તવન ૨	૧૩૩
૩૮ શ્રી કુંથુનાથજીનું સ્તવન	૧૩૫
૩૯ શ્રી પાર્શ્વનાથનું સ્તવન (૪ થું)	૧૩૬
૪૦ શ્રી વીશ વિહરમાન જિન સ્તવન	૧૩૭
૪૧ કુર્માત (હુંઢક) ને હિતશિક્ષા રૂપ સ્તવન	૧૩૮
૪૨-૫૧ શ્રી સિદ્ધાચળનાં સ્તવન ૧૦	૧૪૦

(દશમું સ્તવન ગાથા ૨૭ નું છે.)

૫૨ શ્રી ઋષભ જિન સ્તવન (૪ થું)	૧૫૨
૫૩ શ્રી ઋષભ દેવના પારણાં ૨	૧૫૪
૫૪ શ્રી વીશ સ્થાનકનું સ્તવન	૧૫૭
૫૫ શ્રી વર્ધમાન તપનું સ્તવન (ઢાળ ૩)	૧૫૮
૫૬ શ્રી સીમંધર જિન સ્તવન (ઢાળ ૭)	૧૬૨
૫૭ શ્રી ચંદ્રાનન જિન સ્તવન	૧૬૭
૫૮ શ્રી નમિવિહરમાન જિન સ્તવન	૧૬૮
૫૯ શ્રી સીમંધર જિન સ્તવન	૧૬૯
૬૦ શ્રી સીમંધર જિન સ્તવન ૨ જી	૧૭૧
૬૧ શ્રી સીમંધર જિન સ્તવન ૩ જી	૧૭૨
૬૨ શ્રી વજ્રધર વિહરમાન જિન સ્તવન	૧૭૪
૬૩ શ્રી અનંતવીર્ય વિહરમાન જિન સ્તવન	૧૭૬
૬૪ શ્રી સીમંધર જિન સ્તવન	૧૭૭

૯૧ શ્રી મહાવીર જિન સ્તવન (મોટું.)	૨૦૪
૯૨ શ્રી સિદ્ધચક્રનું સ્તવન	૨૦૬
૯૩ શ્રી નવપદનું સ્તવન	૨૦૭
૯૪ શ્રી પાર્શ્વનાથનું સ્તવન	૨૦૭
૯૫ શ્રી સુમતિનાથનું સ્તવન	૨૦૮
૯૬ શ્રી નૈમિનાથનું સ્તવન	૨૦૯
૯૭ ”	૨૧૦
૯૮ શ્રી ધર્મનાથનું સ્તવન	૨૧૦
(આ સ્તવનમાં આપેલ અંકોની નોટ નીચે વાંચવા લાયક છે.)	
૯૯ શ્રી મહાવીર સ્વામીનું સ્તવન	૨૧૨
૧૦૦ શ્રી સુમતિનાથનું સ્તવન	૨૧૩
૧૦૧ શ્રી પાર્શ્વનાથનું સ્તવન (પ્રભાતીયું)	૨૧૩
૧૦૨ શ્રી વીમળનાથનું સ્તવન	૨૧૪
૧૦૩ શ્રી સાસુવહુનું સ્તવન	૨૧૫
૧૦૪ શ્રી શાંતિનાથનું સ્તવન	૨૧૬
૧૦૫ શ્રી સિદ્ધચક્રનું સ્તવન	૨૧૭
૧૦૬ શ્રી દીવાળીનું સ્તવન	૨૧૮
૧૦૭ શ્રી શીતળનાથનું સ્તવન	૨૨૦
૧૦૮ શ્રી મુનિસુવ્રત જિન સ્તવન	૨૨૧
૧૦૯-૧૧૨ હોરી ૪	૨૨૨

સઝાયોનો સંગ્રહ.

૧ બીજ તિથિની સઝાય	૨૨૪
૨ ” (બીજ)	૨૨૫
૩ પંચમી તિથિની સઝાય	૨૨૬
૪ ” બીજ (દાળ ૪)	૨૨૭

૫ આઠ મહત્તી સઝાય	૨૩૦
૬ અષ્ટમી તિથિની સઝાય	૨૩૧
૭ " (ખીજી)	૨૩૨
૮ એકાદશી તિથિની સઝાય	૨૩૩
૯ " (ખીજી)	૨૩૫
૧૦ " (ત્રીજી)	૨૩૬
૧૧ શ્રી વાસુપૂજ્યની સઝાય (પહેલી)	૨૩૭
૧૨ શ્રી રૌહિણી પર્વની સઝાય (પહેલી)	૨૩૮
૧૩ " (ખીજી)	૨૩૯
૧૪ " (ત્રીજી)	૨૪૧
૧૫-૧૮ શ્રી વર્ધમાન તપની સઝાય ૪	૨૪૨
૧૯ શ્રી વીશસ્થાનકની સઝાય	૨૪૬
૨૦-૨૩ શ્રી નવપદની સઝાય ૪	૨૪૬
૨૪ શ્રી ચરણસિત્તરી કરણસિત્તરીની સઝાય	૨૫૧
૨૫ આહારના ૪૭ દોષ નિવારક સઝાય	૨૫૨
૨૬ શ્રી વિનય ગુણની સઝાય	૨૫૪
૨૭-૩૧ પાંચ મહાવ્રતની ૨૫ ભાવનાની સઝાય ૫	૨૫૫
૩૨ શ્રી દ્વારકાનગરીની સઝાય (મોટી)	૨૫૯
૩૩ શ્રી બળભદ્રની સઝાય (મોટી)	૨૬૨
૩૪ ગર્વ તજવાની સઝાય (મોટી)	૨૬૪
૩૫ વૈરાગ્યની સઝાય	૨૬૭
૩૬ શ્રી ચંદનખાળાની સઝાય	૨૬૮
૩૭ શ્રી મરૂદેવી માતાની સઝાય	૨૬૯
૩૮ " (ખીજી)	૨૭૦
૩૯ શિખામણીની સઝાય	૨૭૧

૪૦ સ્ત્રી વિષેની સંજ્ઞા	૨૭૨
૪૧ વૈરાગ્યની સંજ્ઞા	૨૭૩
૪૨ મનને ઉપદેશની સંજ્ઞા	૨૭૪
૪૩ શ્રી વિનય ગુણની સંજ્ઞા	૨૭૫
૪૪ શ્રી શાળિલદ્ર ધન્નાની સંજ્ઞા	૨૭૬
૪૫ રેંટીયાની સંજ્ઞા	૨૭૭
૪૬ મોહ કાઠીયાની સંજ્ઞા	૨૭૮
૪૭ સુંદરીના આંખીલની સંજ્ઞા	૨૭૯
૪૮ પર્યુષણના બીજા વખાણની સંજ્ઞા	૨૮૦
૪૯ શ્રી વીરકૃત ઉપદેશની સંજ્ઞા	૨૮૧
૫૦ પર્યુષણપર્વની સંજ્ઞા	૨૮૨
૫૧ મન વશ કરવાની સંજ્ઞા	૨૮૪
૫૨ રોહિણી પર્વની સંજ્ઞા (ઢાળ ૩) પાંચમી.	૨૮૪
૫૩ શ્રી જીવદયાની સંજ્ઞા (મોટી)	૨૯૦
૫૪ કડવું તુંબડું વહોરાવ્યાની સંજ્ઞા	૨૯૩
૫૫ નાગીલા ને ભવદેવની સંજ્ઞા (મોટી)	૨૯૪
૫૬-૫૭ ઉપદેશક સંજ્ઞા ૨	૨૯૬
૫૮ ધર્મદેશનાની સંજ્ઞા	૨૯૯
૫૯ રૂઝિમાણી સતીની સંજ્ઞા	૩૦૦
૬૦ રાણુલ ને રહનેમિની સંજ્ઞા	૩૦૨
૬૧ આધ્યાત્મિક પદ	૩૦૪
૬૨ ઉપદેશક ચૈત્યવંદન	૩૦૫

સ્તુતિઓનો સંગ્રહ.

૧-૩ બીજા તિથિના સ્તુતિ બોડા ૩	૩૦૬
૪-૭ પાંચમી તિથિના સ્તુતિ બોડા ૪	૩૦૮

૮-૧૨ અષ્ટમી તિથિના સ્તુતિ જોડા ૫	૩૧૨
૧૩-૧૭ એકાદશી તિથિના સ્તુતિ જોડા ૫	૩૧૭
૧૮-૨૨ રોહિણી પર્વના સ્તુતિ જોડા ૫	૩૨૧
૨૩-૨૬ પર્યુષણ પર્વના સ્તુતિ જોડા ૪	૩૨૪
૨૭-૩૦ સિદ્ધચક્ર (નવપદ) ના સ્તુતિ જોડા ૪	૩૨૮
૩૧ નવપદના ખમાસમણ	૩૩૨
૩૨ શ્રી મહાવીર સ્વામીની સ્તુતિ	૩૩૩
૩૩ શ્રી સિદ્ધાચળની સ્તુતિ	૩૩૫
૩૪ અધ્યાત્મની સ્તુતિ	૩૩૫
૩૫ શ્રી નેમિનાથની સ્તુતિ	૩૩૬
૩૬ શ્રી નંદીશ્વર દ્વીપની સ્તુતિ	૩૩૬
૩૭ શ્રી સુમતિનાથની સ્તુતિ	૩૩૭
૩૮ શ્રી ગીરનાર તીર્થની સ્તુતિ	૩૩૮
૩૯ શ્રી વીહરમાન જિન સ્તુતિ	૩૩૯
૪૦ શ્રી ભાવનગર ખંદરની સ્તુતિ	૩૪૦
૪૧ શ્રી નેમિનાથની સ્તુતિ	૩૪૧
૪૨ શ્રી દશત્રિક વગેરેની સ્તુતિ	૩૪૨
૪૩ શ્રી સીમંધર જિન સ્તુતિ	૩૪૩
૪૪ શ્રી વર્ધમાન તપની સ્તુતિ	૩૪૪
૪૫ શ્રી વીશસ્થાનકની સ્તુતિ	૩૪૫
૪૬ શ્રી અધ્યાત્મની સ્તુતિ	૩૪૬
૪૭-૪૯ ઉપદેશ પંદો-૩	૩૪૭

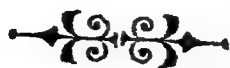
પરચુરણ સંગ્રહ.

૧ શીળની નવ વાડની સઝય (ઢાળ ૧૦)	૩૫૧
૨ નારકીના દુઃખના ઢાળીયા (ઢાળ ૬)	૩૫૭

૩ અંતસમયની આરાધના ભાગ ૪	૩૬૧
૪ આત્મશિક્ષા સંગ્રહ	૩૬૩
૫ સહજનંદીની સંગ્રહ	૩૬૪
૬ ચેતનને શિખામણની સંગ્રહ	૩૬૬
૭ ભાવનાના મહિમાની સંગ્રહ	૩૬૭
૮ અનિત્ય ભાવનાની સંગ્રહ	૩૬૮
૯ આત્માને હિતશિક્ષાની સંગ્રહ	૩૬૯
૧૦ " (ખીજી)	૩૭૧
૧૧ વૈરાગ્યની સંગ્રહ	૩૭૩
૧૨ સિદ્ધચળણની પંદર તિથિ	૩૭૪
૧૩ બાર માસનું ગીત	૩૭૬
૧૪-૧૬ સ્ત્રીઓને ગાવાની ગરબીઓ ૩	૩૭૮
૧૭ શ્રી મહાવીર પ્રભુનો ચૂડો	૩૮૦
૧૮ શ્રી સિદ્ધચક્રનું સ્તવન	૩૮૨
૧૯ શ્રી મુંબઈ ભાયખાળાનું સ્તવન	૩૮૩
૨૦ " (ખીજી)	૩૮૪
૨૧ પતિવ્રતા સ્ત્રીને હિતશિક્ષા	૩૮૭
૨૨ લક્ષ્યાધિપતિઓને હિતશિક્ષા	૩૮૮
૨૩ ગુંડળી	૩૯૦
૨૪ શ્રી મહાવીર સ્વામીનું સ્તવન	૩૯૨
૨૫ દીવાળીનું સ્તવન	૩૯૩
૨૬ શ્રી વીશ સ્થાનક તપ પૂજના હુંડા	૩૯૪
૨૭ શ્રી પાર્શ્વનાથજીની સ્તુતિરૂપ ધમાલ	૩૯૭

પર્વતિથિ વિગેરેના ચૈત્યવંદનાદિ સંગ્રહ

વીજનું ચૈત્યવંદન. (૧ હું)

હુવિધ ધર્મ જેણે ઉપદિશ્યો, ચોથા અભિનંદન;	
ખીજે જન્મ્યા તે પ્રભુ, ભવદુઃખનિકંદન.	૧
હુવિધ ધ્યાન તુમે પરિહરો, આદરો દોઉ ધ્યાન;	
એમ પ્રકાશ્યું સુમતિ જિને, તે ચવિયા ખીજ દિન.	૨
દોય બંધન રાગ દ્રેષ, તેહને ભવિ તણ્યો;	
સુજપરે શીતલ જિન કહે, ખીજ દિને શિવ ભણ્યો.	૩
જીવાજીવ પદાર્થનું, કરી નાણુ સુખણુ;	
ખીજ દિને વાસુપૂજ્ય પરે, લહો કેવલ નાણુ.	૪
નિશ્ચય નય બ્યવહાર દોય, એકાંત ન ગ્રહીયો;	
અરજિન ખીજ દિને ચવી, એમ જન આગળ કહીયો.	૫
વર્તમાન ચોવીશીયો, એમ જિન કહ્યાણુ;	
ખીજ દિને કેઇ પામીઆ, પ્રભુ નાણુ નિર્વાણુ.	૬
એમ અનંત ચોવીશીયો, હુઆ બહુ કહ્યાણુ;	
જિન ઉત્તમ પદ પદને નમતા હોય સુખ આણુ.	૭

વીજનું ચૈત્યવંદન. (૨ હું)

- શ્રી જિનપદ પંકજ નમી, સેવો બહુ પ્યાર;
- ખીજતણે દિન જિન તણા, કહ્યાણુક સાર.

મહાશુદ્ધ બીજે જન્મીઆ, અભિનંદન સ્વામી;	
વાસુપૂજ્ય કેવળ લલ્લો, નમીએ શિર નામી.	૨.
ફાગણ શુદ્ધિ દ્વિતીયા વળી, ચવિયા શ્રી અરનાથ;	
વહિ વૈશાખે બીજની, શીતલ શિવપુર સાથ.	૩.
શ્રાવણ શુદ્ધિની બીજ તિથે, સુમતિ ચ્યવન જિણુંદ;	
તે જિનવરને પ્રણમતાં, પામો અતિ આણુંદ.	૪
અતિત અનાગત વર્તમાન, જિન કલ્યાણક જેહ;	
બીજદિને ચિત્ત ધારીએ, હયડે હરખ ધરેહ.	૫.
દ્વિવિધ ધર્મ લગવંતજી, ભાખ્યો સૂત્ર મોઝાર;	
તેહ ભણી બીજ આરાધતાં, શિવપંથ સાધનહાર.	૬
પ્રહુ ઉઠીને નિત્ય નમો, આણી પ્રેમ અપાર;	
હંસવિજય પ્રભુ નામથી, પામો સુખ શ્રીકાર.	૭.

બીજનું ચૈત્યવંદન. (૩ જું)

દ્વિવિધ બંધને ટાળીએ, જે વળી રાગ ને દ્રેષ;	
આર્ત રૌદ્ર દોય અશુભ ધ્યાન, નવિ કરો લવલેશ.	૧.
બીજદિને વળી બોધબીજ, ચિત્તઠાણો વાવો,	
જેમ દુઃખ દુર્ગતિ નવિ લહો, જગમાં જશ ચાવો.	૨
ભાવો રૂડી ભાવનાએ, વાધો શુભ ગુણઠાણ;	
જ્ઞાનવિમલ તપ તેજથી, હોયે કોડી કલ્યાણ.	૩.

બીજનું ચૈત્યવંદન. (૪ થું)

ચોવિશમા જિનરાજજી, ચંપાપુરી આવે;	
ત્રૌદસહસ અણગારના, સ્વામી તેહ કહાવે.	૧

ઝઢીકોસ ઉંચો સહિ, સમવસરણ વીરચાવે;	
ત્રિભુવન પતિ ગુરૂ તેહમાં, ઉપદેશ વરસાવે.	૨
જિતશત્રુ રાજા તિહાં, પ્રભુને વંદન આવે;	
તેપણ સમવસરણમાંહી, બેસી હરખિત થાવે.	૩
ભવિક જીવ તારણ ભણી, ગૌતમ પૂછે જિનને;	
બીજ તિથિ મહિમા કહે, સંશય હરણ પ્રભુ અમને.	૪
તવ પ્રભુ પરબદા આગળે, બીજનો મહિમા ભાળે;	
પંચ કલ્યાણક જિનતણા, તે સહુ સંઘની સાળે.	૫
બીજે અજિત જનમીઆ, બીજે સુમતિ ચયવન;	
બીજે વાસુપૂજ્યજી, લહ્યું કેવળ નાણ.	૬
દશમા શીતળનાથજી, બીજે શિવ પામ્યા;	
સાતમા ચક્રી અરજિન, જન્મ્યા ગુણધામ.	૭
એ પાંચે જિન સમરતાએ, ભવિ પામે દોય ધર્મ;	
સર્વવિરતિ ને દેશવિરતિ, ટાળે પાતિક મર્મ.	૮
વીર કહે દ્વિતીયા તિથિ, તે કારણ તમે પાળો;	
અંદ્રકેતુ રાજા પરે, આતમ અજવાળો.	૯
તે સાંભળી બહુ આદરે, પ્રાણી બીજ તિથિ સાર;	
તે આરાધતાં કેઈના, થયા આતમ ઉદ્ધાર.	૧૦
ચૌવિહાર ઉપવાસ કરી, બીજ આરાધો વિવેક;	
નયસાગર કહે વીરજિન, ઘો સુજને શિવ એક.	૧૧

વીજનું ચૈત્યવંદન. [૫ મું]

દ્વિવિધ ધર્મ આરાધવા, ભવિજન બીજ આરાધો;
જિમ અંતર પરમાતમા, સંપ્રાપ્તિ ફળ સાધો.

અભિનંદન જિન સુમતિ નાથ, વળી શીતળ સ્વામી;
 ઇત્યાદિક બહુ જિનવરે, કેવળ શ્રી પામી. ૨
 જન્મ દિવસ પણ કષ્ટકનાએ, કષ્ટક લહ્યા નિવાણુ;
 જ્ઞાનવિમલ ગુણથી વધે, જો કીજે તપ મંડાણુ. ૩

વીજનું ચૈત્યવંદન. [૬ ટું]

દ્વિવિધ ધર્મ આરાધતાં, અવિચળ સુખ લહીએ;
 સમકિત મૂળ સોહામણો, પ્રવચન જે કહીએ. ૧
 ધર્મધ્યાન ને શુક્લ ધ્યાન-કેસં જે અંગ;
 દ્વિવિધ વિરતિ જે દેશ સર્વ, ચારિત્ર અસંગ. ૨
 સંગતિ કીજે બહુ પરે એ, જ્ઞાનવિમલ ગુરૂ આણુ;
 બીજતણો તપ આદરો, જીમ હોય કોડિ કલ્યાણુ. ૩

જ્ઞાનપંચમીનું ચૈત્યવંદન. (૧ હું)

ત્રિગટે બેઠા વીરજિન, લાખે લવિજન આગે;
 ત્રિકરણશું ત્રિહુંલોકજન, નિસુણો મન રાગે. ૧
 આરાધો ભઙ્ગી-લાતસેં, પાંચમ અજીઆળી;
 જ્ઞાન આરાધન કારણે, એહજ તિથિ નિહાળી. ૨
 જ્ઞાન વિના પશુ સારિખા, જાણો એણે સંસાર;
 જ્ઞાન આરાધનથી લહે, શિવપદ સુખ શ્રીકાર. ૩
 જ્ઞાન રહિત ક્રિયા કહી, કાસકુસુમ ઉપમાન;
 લોકલોક પ્રકાશકર, જ્ઞાન એકે પરધાન. ૪
 જ્ઞાની શ્વાસોશ્વાસમાં, કરે કર્મનો છેડ;
 પૂર્વ કોડી વરસાં લગે, અજ્ઞાની કરે તેડ. ૫

દેશ આરાધક ક્રિયા કહી, સર્વ આરાધક જ્ઞાન;	
જ્ઞાનતણા મહિમા ઘણા, અંગ પાંચમે ભગવાન.	૬
પંચ માસ લઘુ પંચમી, જાવજીવ ઉત્કૃષ્ટિ;	
પંચ વરસ પંચ માસની, પંચમી કરો શુભ દષ્ટિ.	૭
એકાવન હી પંચનોએ, કાઉસ્સગ લોગસ્સ ફેરો;	
ઉજમાણુ કરો ભાવશુ, ટાળો ભવ ફેરો	૮
ઇમ પંચમી આરાધિયે, આણી ભવ અપાર;	
વરદત્ત શુભમંજરી પરે, રંગવિજય લહો સાર.	૯

પંચમીનું ચૈત્યવંદન. (૨ જું)

સકલ સુરાસુર સાહિબો, નમીએ જિનવર નેમ;	
પંચમી તિથિ જગ પરવડો, પાળો જન બહુ પ્રેમ.	૧
જિન કલ્યાણક એ તિથે, સંભવ કેવળ જ્ઞાન,	
સુવિધિ જિનેશ્વર જનમીઆ, સેવો થર્મ સાવધાન.	૨
ચ્યવન ચંદ્રપ્રભુ જાણીએ, અજિત સુમતિ અનંત;	
પંચમી દિન મોક્ષે ગયા, લેટો ભવિજન સંત.	૩
કુંથુજિન સંજમ ગ્રહો, પંચમી ગતિ જિનધર્મ;	
નેત્રિ જન્મ વખાણીએ, પંચમી તિથિ જગશર્મ.	૪
પંચમીના આરાધને, પ મે પંચમ જ્ઞાન;	
શુભમંજરી વરદત્ત તે, પહોંચ્યા મોક્ષ સુઠાણ.	૫
કર્તિક સુદિ પંચમીથકી, તપ માંડીએ ખાસ;	
પંચ વરસ આરાધીએ, ઉપર વળી પંચ માસ.	૬
દશ ક્ષેત્રે બેઠે જિનતણા, પંચમી દિનનાં કલ્યાણ;	
એહ તિથે આરાધતાં, પામે શિવપદ ઠાણ.	

પડિછમણાં દોય ટંકના, કરીએ શુદ્ધ આચાર;
 દેવવંદો ત્રણ કાળનાં, પહોંચાડે ભવપાર. ૮
 નમો નાણુસ ગુણુ ગણો, નોકારવાળી વીશ;
 સામાયિક શુદ્ધે મને, ધરીએ શિયલ જગીશ. ૯
 એણી પદે પંચમી પાળશે, ભવિજન પ્રાણી જેહ;
 અજરામર સુખ પામશે, હંસ કહે ગુણુગેહ. ૧૦

પંચમીનું ચૈત્યવંદન. (૩ જું.)

યુગલા ધર્મ નિવારીઓ, આદિમ અરિહંત;
 શાંતિકરણુ શ્રીશાંતિનાથ, જગ કરૂણાવંત. ૧
 નેમિનાથ બાવીશમા, બાળથકી બ્રહ્મચારી;
 પ્રગટ પ્રજ્ઞાવી પાર્શ્વદેવ, રત્નત્રયધારી. ૨
 વર્તમાન શાસનધણીએ વર્ધમાન જગદીશ;
 પંચે જિનવર પ્રણમતાં, વાધે જગમાં જગીશ. ૩
 જન્મ કલ્યાણુક પંચરૂપ, સોહમપતિ આવે;
 પંચવણુ કળશે કરી, સુરગરિ નવરાવે. ૪
 પંચસાબ અંશુડે, અમૃત સંચારે;
 બાળપણે જિનરાજ કાજ, એમ ભક્તિશુ ધારે. ૫
 પાંચ ધાવ પાલીજતે, જીવન વય પાવે;
 પંચ વિષય વિષ વેલી તોડી, સંજમ મન ભાવે. ૬
 છંડી પંચ પ્રમાદ પંચ-ઈંદ્રિય બળ મોડી;
 પંચ મહાવ્રત આદરે, દેઈ ધન કોડી. ૭
 પંચાચાર આરામમાં, પામ્યા પંચમ જ્ઞાન;
 પંચદેહ વર્જિત થયા, પંચ હ્રસ્વાક્ષર માન. ૮

પંચમી ગતિ ભરતાર તાર, પૂરણ પરમાનંદ.
પંચમીતપ આરાધતાં, ક્ષમાવિજય જિનચંદ.

૬

પંચમીનું ચૈત્યવંદન. (૪ શું.)

આર પરષદા આગળે, શ્રીનેમિ જિનરાય;	
મધુર ધ્વનિ દીએ દેશના, લવિજનને હિતદાય.	૧
પંચમી તપ આરાધીએ, જિમ લહીએ જ્ઞાન અપાર;	
કીર્તિક શુદ્ધિ પંચમી ગ્રહો, હરખ ઘણો બહુમાન.	૨
પાંચ વર્ષ ઉપર વળી, પંચ માસ લગે જાણ;	
અથવા જાવજીવ લગે, આરાધો શુભ ખાણ.	૩
વરદત્ત ને શુભમંજરી, પંચમી આરાધી;	
અંતે આરાધન કરી, શિવપુરીને સાધી.	૪
છણિપેરે જે આરાધશે એ, પંચમી વિધિ સંયુક્ત;	
જિન ઉત્તમ પદપદ્મને, નમી થાયે શિવલક્ત.	૫

શ્રી જ્ઞાનપંચમીનું ચૈત્યવંદન. (૫ શું)

સ્થામલ વાન સોહામણા, શ્રીનેમિ જિનેશ્વર;	
સમવસરણ ખેઠા કહે, ઉપદેશ સોહંકર:	૧
પંચમી તપ આરાધતાં, લહે પંચમ નાણ,	
પાંચ વરસ પંચમાસનો, એ છે તપ પરિણામ.	૨
જિમ વરદત્ત શુભમંજરી એ, આરાધ્યો તપ એહ;	
જ્ઞાનવિમળ શુર એમ કહે, ધન ધન જગમાં તેહ.	૩

શ્રી સૌભાગ્યપંચમીનું ચૈત્યવંદન. (૬ હું)

શ્રી સૌભાગ્યપંચમીતણા, સચલ દિવસ સિણગાર;	
પાંચે જ્ઞાનને પૂજાએ, થાય સફળ અવતાર.	૧.
સામાયિક પોસહ વિષે, નિરવધ પૂજા વિચાર;	
સુગંધ ચૂર્ણાદિકથકી, જ્ઞાન ધ્યાન મનોહાર.	૨
પૂર્વ દિશે ઉત્તર દિશે, પીઠ રચી ત્રણ સાર;	
પંચવર્ણ જિન બિંબને, થાપીજે સુખકાર.	૩
પંચ પંચ વસ્તુ મેળવી, પૂજા સામગ્રી જોગ;	
પંચ વર્ણ કળશા ભરી, હરીએ હઃખ ઉપલોગ.	૪
યથાશક્તિ પૂજા કરો મતિજ્ઞાનને કાળે;	
પંચ જ્ઞાનમાં ધુરે કહ્યું, શ્રી જિનશાસનરાજે.	૫
મતિ શ્રુત વિણ હોવે નહીં એ, અવધિ પ્રમુખ મહા જ્ઞાન	
તે માટે મતિ ધુરે કહ્યું, મતિ શ્રુતમાં મતિમાન.	૬
ક્ષયઉપશમ આવરણનો, લખિય હોયે સમકાળે;	
સ્વામ્યાદિકથી અલેદ છે, પણ મુખ્ય ઉપયોગ કાળે.	૭
લક્ષણ લેદે લેદ છે, કારણ કારજ યોગ;	
મતિ સાધન શ્રુત સાધ્ય છે, કંચન કળશ સંયોગ.	૮
પરમાત્મ પરમેશર એ સિદ્ધ સકળ ભગવાન;	
મતિજ્ઞાન પામી કરી, કેવળલક્ષ્મી નિધાન.	૯

અષ્ટમીનું ચૈત્યવંદન. (૧ હું)

જ્ઞાસન નાયક સમરીએ, વર્ધમાન જિનચંદ;	
અષ્ટમી તિથિનું કળ કહું, ધ્યાવો મન આણુંદ.	૧

ઋષભજન્મ દીક્ષા પ્રભુ, સુવિધિ અવન જિણુંદ;	
અજિત સુમતિ નેમિનાથજી, જન્મ્યા તિથિ આણુંદ.	૨
સંભવ ને સુપાસજી, અવન કલ્યાણક જાણું;	
અભિનંદન શ્રી પાસ પ્રભુ, પામ્યા પદ નિર્વાણ.	૩
સુનિસુવ્રત અષ્ટમી તિથે, જન્મ્યા જિનવર સ્થામ;	
ઇત્યાદિક દ્વાદશ કહ્યા, કલ્યાણક શુભ કામ.	૪
પર્વ તિથે પોસહ કરો, આણી મન એક તાર;	
અષ્ટકર્મ મદ મોડવા, સેવો એ તિથી સાર.	૫
સુજસ રાજાની પરે, સેવો ધરી બહુ ખ્યાર;	
રિદ્ધિ સિદ્ધિ બહુ પામશે. સેવો તમે નર નાર.	૬
શીળ સંતોષને ધારીએ, તજીએ જૂઠા અભિમાન;	
મન વચ કાયાએ સેવતાં, પામે અમર વિમાન.	૭
આરાધતાં અષ્ટમી તિથિ, પામે ભવનો પાર;	
હંસ કહે પ્રભુ સેવતાં, પામે જયજયકાર.	૮

અષ્ટમીનું ચૈત્યવંદન (૨ જું)

રાજગ્રહી ઉદ્યાનમાં, વીર જિનેશ્વર આવ્યા;	
દેવઈંદ્ર ચોસઠ મળ્યા, પ્રણમે પ્રભુ પાયા.	૧
રજત હેમ મણિ રચણનાં, તિહુયણ કોટ બનાય;	
મધ્ય મણિમય આસને, બેઠા શ્રીજિનરાય.	૨
ચઊવિહ ધર્મની દેશના, નિસુણે પરપદા બાર;	
તવ ગૌતમ મહારાયને, પૂછે પર્વ વિચાર.	૩
પંચપર્વી તુમે વર્ણવી, તેમાં અધિકી કોણ;	
વીર કહે ગૌતમ સુણો, અષ્ટમી પર્વ વિષેણ.	૪

બીજ ભવી કરતાં થકાં, બીહુવિધ ધર્મ મુણુંત;	
પંચમી તપ કરતાં થકાં, પાંચે જ્ઞાન ભણુંત.	૫
અષ્ટમી તપ કરતાં થકાં, અષ્ટ કર્મ હુણુંત;	
એકાદશી કરતાં થકાં, અંગ અગીઆર ભણુંત.	૬
ચૌદે પૂરવધર ભલા એ, ચૌદશ આરાધે;	
અષ્ટમી તપ કરતાં થકાં, અષ્ટમી ગતિ સાધે.	૭
દંડવિરજ રાજ થયો, પામ્યો કેવળનાણુ;	
અષ્ટમી તપ મહિમા વડો, ભાષે શ્રીજિનભાણુ.	૮
અષ્ટ કર્મ હુણુવા ભણીએ, કરીએ તપ સુખાણુ;	
ન્યાયમુનિ કહે ભવી તુમે, પામો પરમ કલ્યાણુ.	૯

અષ્ટમીનું ચૈત્યવંદન (૩ જું)

ચૈતરવદિ આઠમ દિને, મરૂદેવી જાયો;	
આઠજાતિ દિશીકુમરીએ, આઠે દિશી ગાયો.	૧
આઠ ઇદ્રાણીનાથ શું, સુરસંગતે લઈ આવે;	
સુરગિરિ ઉપર સુરવરા, સર્વે મળી આવે.	૨
આઠ જાતિ કલશા ભરી, ચોસઠ હજાર;	
દોસથ ને પચાસ માનો, અભિષેક ઉદાર	૩
એક કોઠ ને સાઠ લાખ ઉંચા સત કોસ;	
પોળપણે અડિયાલ કોસ, કલશા જળકોષ.	૪
ચાર રિખભ અડ ગૂંગ રંગ, આઠે જલ ધારે;	
નહુવરાવી જિનરાજને, સુરેંદ્ર પાપ પખાળે.	૫
શુદ્રાદિક અડ દોષ શોષ, કરી અડગુણ પોખે;	
ટાળી આઠ પ્રમાદ આઠ-મંગળ આળેખે.	૬

કોડી આઠ ચઉગુણા, કંચન વરસાવે;	
પ્રભુ સોંપી નિજમાતને, નંદીશ્વર જાવે.	૭
અઠ્ઠાઈ મહોત્સવ કરે એ, ઠવણા જિન ઉદેશ;	
અષ્ટપ્રકારે પૂજાએ, અષ્ટમી દિન સુવિશેષ.	૮
રિખલ અજીત સુમતિ નમી, મુનિમુવત જન્મ;	
અભિનંદન ને નેમિ પાસ, પામ્યા શિવશર્મ.	૯
સંભવદેવ સુપાસ દોય, સુરભવથી ચવિયા;	
સેના પુહવી માત દુગ; ઉદરે અવતરિયા.	૧૦
વરસ એકે ઉદ્ઘોષણાએ, ઋષભ લીએ ચારિત્ર;	
અષ્ટમીદિન અગીયાર એમ, કડ્યાણુક સુપવિત્ર.	૧૧
દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રના, આઠે અતિચાર;	
ટાળે ગાળે પાપને, પાળે પંચાચાર.	૧૨
અણિમાદિકે અડસિદ્ધિરિદ્ધિ, ખીણુમાદિ પામી;	
અષ્ટ કર્મ હુણીને થયા, અડ ગુણ અભિરામી.	૧૩
અષ્ટમીદિન ઉજવળ મનેએ, સમરો દશ અરિહંત;	
ખીમાવિજય જિનનામથી, પ્રગટે જ્ઞાન અનંત.	૧૪

અષ્ટમીનું ચૈત્યવંદન (૪ થું)

સુમતિનાથ એકાસણું, કરી સંજમ લીધો;	
મદ્ધિ પાસ જિનરાય દોય, અઠ્ઠમસું પરસિધો.	૧
છઠ્ઠ ભકતે કરી અવર સર્વ, લીએ સંજમ ભાર;	
વાસુપૂજ્ય કરે ચોથ ભક્ત, થયા તે શ્રીઅણુગાર.	૨
વરસાંતે પારણું કરે એ, ધક્કુરસ રીસડેશ;	
પરમાન્ને ખીજે દિને, પારણું અવર જિનેશ.	૩

વિનીતા નગરીમાં લીએ, દીક્ષા પ્રથમ જિણુંદ;	
દ્વારામતિએ નેમિનાથ, સહેસાવન વૃંદ.	૪
શેષ તીર્થંકર જન્મભૂમિ, લીએ સંજમ ભાર;	
અણુપરણ્યા શ્રીમદ્દિનાથ, તેમ શ્રી નેમકુમાર.	૫
વાસુપૂજ્ય પાસ વીરણએ, ભૂપ થયાં નવી એહ;	
અવર રાજ ભોગવી થયા, જ્ઞાનવિમળ ગુણ ગેહ.	૬

અષ્ટમીનું ચૈત્યવંદન (૫ સું)

આઠત્રિણુ (૨૪) જિનવર તણી, નિત્યા કીજે સેવા;	
વહાલી મુજમન અતિ ઘણી, જેમ ગજ મન રેવા.	૧
પ્રાતિહારજ આઠશું, ઠકુરાઈ છાજે;	
આઠે મંગળ આગળે, જેહને વળી રાજે.	૨
ભાંજે ભય આઠ મોટકાંએ, આઠ કર્મ કરે દૂર;	
આઠમ દિન આરાધતાં, જ્ઞાનવિમલ ભરપૂર.	૩

અષ્ટમીનું ચૈત્યવંદન (૬ સું)

રાજ સિદ્ધારથ કુવતિલો, ત્રિશલાદે માત;	
હરિ લાંછન કંચન વરણુ, સાત હાથ સોહંત.	૧
આયુ બહોંતેર વરસ માન, સકલારથ સાધી;	
શિવપદ પામ્યા ધરીય ધ્યાન, સંજમ આરાધી	૨
આઠે મદ છંડી કરીએ, પ્રણમો વીર જિણુંદ;	
જ્ઞાનવિમળ પ્રણુ-સેવતાં, નિત્ય નિત્ય આણુંદ.	૩

અષ્ટમીનું ચૈત્યવંદન. (૭ મું)

- એકે ઉણા પંચ વર્ગ (૨૪), જિનને આરાહો;
 આઠ વર્ગ (૬૪) સુરપતિ તમે, ધરી અંગ ઉમાહો. ૧
- ચોથા વર્ગને^૧ સાધવા, એહીજ પરમ ઉપાય;
 અષ્ટાપદ ગિરિ થાપીઆ, શ્રી ભરતેસર રાય. ૨
- જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ સેવતાંએ, આઠ કર્મ હોય દૂર;
 આઠ અનંત ગુણ જિન લહો, અઠ મંગલ ભરપૂર. ૩

અષ્ટમીનું ચૈત્યવંદન. [૮ મું]

- અષ્ટમી તપ આરાધીએ, ભાવ ધરી ઉલ્લાસ;
 આઠ આત્માને ઓળખો, પામો લીલવિલાસ. ૧
- આઠ પુન્દ્રગુણ આદરો, વળી અષ્ટાંગહુ યોગ;
 અષ્ટ મહાસિદ્ધિ સંપન્ને, નાવે શોકને રોગ. ૨
- યોગદૃષ્ટિને આદરો એ, મિત્રાદિક સુખકાર;
 અષ્ટ મહા મદ ટાળીએ, જીમ પામો ભવ પાર. ૩
- પ્રવચન માતા આઠને, આદરો ધરી મન રંગ;
 આઠ જ્ઞાનને ઓળખી, શિવવધુનો કરો સંગ; ૪
- ગણી સંપદા આઠમી, આઠમ દિને ધારો;
 નરક તિર્યચ ગતિ દુઃખની, તેહનો નહોં ચારો. ૫
- આઠજાતિ કલશે કરીએ, નહવરાવો જિનરાય;
 આઠ યોજન જાડી કહી, સિદ્ધશિલા મુનિરાય. ૬
- પૂજા અષ્ટ પ્રકારની, સમજી કરો તસ મર્મ;
 અષ્ટમી કરતાં પ્રાણીઓ, ક્ષય કરે આઠે કર્મ. ૭

ફર કરી આઠ દોષને, તિમ આઠ ગુણ પાળો;	
જ્ઞાન દર્શન ચારિત્રના, આઠ અતિચાર ટાળો.	૮
આઠ આઠ પ્રકારના એ, લેદ અનેક પ્રકાર;	
અષ્ટમી કૃણ પ્રભુ ભાખીઆ, ત્રિગટે બેસી સાર.	૯
કાગણુ વદ આઠમ દિને, મરૂદેવી જાયો;	
દીક્ષા પણ તેહિજ દિને, સુર નર મળી ગાયો.	૧૦
સુમતિ અજિત જન્મ સાર, સંભવ જિન ચ્યવન;	
ઓઠમ દિન બહુ જાણજો, કલ્યાણક તિથિ ભવન.	૧૧
અષ્ટમી તપ ભવિયણુ કરો એ, કર્મ તપાવે જેહ;	
તપ કરતાં જસ સંપજે, શુભ કૃણ પામે તેહ.	૧૨

અષ્ટમીનું ચૈત્યવંદન. (૧ મું)

મહા શુદ્ધિ આઠમને દિને, વિજયાસુત જાયો;	
તેમ કાગણુ શુદ્ધિ આઠમે, સંભવ ચવી આયો.	૧
ચૈત્તર વદની આઠમે, જન્મ્યા ઋષભ જિણુંદ;	
દીક્ષા પણ એ દિન લાહી, હુઆ પ્રથમ મુનિચંદ.	૨
આધવ ^૧ શુદ્ધિ આઠમ દિને, આઠ કર્મ કર્યાં ફર;	
અભિનંદન ચોથા પ્રભુ, પામ્યા મુખ ભરપૂર.	૩
એહીજ આઠમ ઉજળી, જન્મ્યા સુમતિ જિણુંદ;	
આઠ જાતિ કળશે કરી, ન્હવરાવે સુર ઇંદ.	૪
જન્મ્યા જેઠ વદિ આઠમે, મુનિસુવ્રતસ્વામી;	
નેમ અષાઠ શુદ્ધિ આઠમે, અષ્ટમી ગતિર પામી.	૫

શ્રાવણ વદની આઠમે, નમિ જન્મ્યા જગલાણુ;
 તેમ શ્રાવણ શુદ્ધિ આઠમે, પાસણું નિર્વાણુ. ૬
 ભાદ્રવા વદિ આઠમ દિને, ચવીયા સ્વામી સુપાસ;
 જિન ઉત્તમ પદ પદ્મને, સેવ્યાથી શિવવાસ. ૭

एकादशीनुं चैत्यवन्दन. (૧ હું)

શાસન નાયક વીરણ, પ્રભુ કેવળ પાયો;
 સંઘ ચતુર્વિધ સ્થાપવા, મહાસેન વન આયો. ૧
 માધવ^૧ સિત એકાદશી, સોમલ દ્વિજ યજ;
 ઇંદ્રભૂતિ આદિ મળ્યા, એકાદશ વિજ. ૨
 એકાદશસેં ચઉ ગુણો, ^૨ તેહનો પરિવાર;
 વેદ અર્થ અવળો કરે, મન અભિમાન અપાર ૩
 જીવાદિક સંશય હરીએ, એકાદશ ગણધાર;
 વીરે થાપ્યા વંદીએ, જિનશાસન જયકાર. ૪
 મદ્દી જન્મ અર મદ્દી પાસ, વર ચરણ વિલાસી;
 ઋષભ અજિત સુમતિ નમી, મદ્દી ઘનઘાતી વિનાશી. ૫
 પદ્મપ્રભ શિવ વાસ પાસ, ભવ ભવનાં તોડી,
 એકાદશી દિન આપણી, ઋદ્ધિ સઘળી જોડી. ૬
 દશ ક્ષેત્રે ત્રિહું કાળના ત્રણસો કલ્યાણ;
 વર્ષ અગ્યાર એકાદશી, આરાધો વર નાણ. ૭
 અગ્યાર અંગ લખાવીએ, એકાદશ પાઠાં;
 યુજણી ઠવણી વીંટણા, મશી કાગળ ને કાંઠાં. ૮
 અગ્યાર અમૃત છંડવા એ, વડો પડિમા અગ્યાર;
 ક્ષમાવિજય જિનશાસને, સફળ કરો અવતાર. ૯

અગીઆરશનું ચૈત્યવંદન. [૨ જું]

અંગ અગ્યાર આરાધીએ, એકાદશી દિવસે;	
એકાદશ પ્રતિમા વડો, સમક્તિ ગુણ વિકસે.	૧
એકાદશી દિવસે થયા, દીક્ષા ને નાણ;	
જન્મ લહ્યા કેઇ જિનવરા, આગમ પરિમાણ.	૨
જ્ઞાનવિમળ ગુણ વાધતાં એ, સકલ કળા ભંડાર;	
અગીઆરશ આરાધતાં, લહીએ ભવજળપાર.	૩

एकादशीનું ચૈત્યવંદન. [૩ જું]

આજ એએછવ થયો સુજ ઘરે, એકાદશી મંડાણ;	
શ્રી જિનનાં ત્રણસેં ભલાં, કલ્યાણક ઘર જાણ.	૧
સુરતરૂ સુરમણિ સુરઘટ, કલ્પવેલી રૂળી મહારે;	
એકાદશી આરાધતાં, ઊધિખીજ ચિત્ત ઠારે.	૨
નેમિ જિનેશ્વર પૂજતાં એ, પહોંચે મનના કોડ;	
જ્ઞાનવિમલ ગુણથી લહો, પ્રણમો એ કર જોડ.	૩

અગીઆરશનું ચૈત્યવંદન. (૪ થું)

નેમિ જિનેશ્વર ગુણનિલો, પ્રહારી સિરદાર;	
સહસ પુરૂષશું આદરી, દીક્ષા જિનવર સાર.	૧
પંચાવનમેં દિન લહ્યું, નિરૂપમ કેવળનાણ;	
ભવિક જીવ પડિગોધવા, વિચરે મહીયલ જાણ.	૨
વિહાર કરતાં આવીઆ એ, બાવીશમાં જિનરાય;	
દારિકા નયરી સમોસયાં, સમવસરણ તિહાં થાય.	૩

આર પરષદા તિહાં મળી, લાખે જિનવર ધર્મ;	
સર્વ પર્વ તિથિ સાચવે, જિમ પામે શિવ શર્મ.	૪
તવ પૂછે હરિ નેમને, દાખો દિન મુજ એક;	
થોડા ધર્મ કર્યા થકી, શુભ ફળ પામું અનેક.	૫
નેમ કહે કેશવ મુણો, વરસ દિવસમાં જોય;	
માગશર શુદ્ધિ એકાદશી, એ સમ અવર ન કોય.	૬
ઇજુ દિન કલ્યાણક થયા, નેવું જિનનાં સાર;	
એ તિથિ વિધિ આરાધતાં, મુન્નત થયો ભવ પાર.	૭
તે માટે મોટી તિથિ, આરાધો મન શુદ્ધ;	
અહોરાત્ર પોસહ કરો, મન ધરી આતમ બુદ્ધ.	૮
દોઢસો કલ્યાણકતાણું, ગુણણું ગણો મન રંગ;	
મૌન કરી આરીધીએ, જિમ પામે સુખ સંગ.	૯
ઉજમણું પણ કીજીએ, ચિત્ત ધરી ઉલ્લાસ.	
પાહાં ને વીટાગણાં, ઇત્યાદિ કરો ખાસ	૧૦
ઇમ એકાદશી ભાવશ્યું, આરાધે નરનાય;	
ક્ષાયિક સમકિતનો ધણી, જિન વંદી ઘેર જાય.	૧૧
એકાદશી ભવિયણુ ધરો. ઉજવત ગુણ જિમ થાય;	
ક્ષમાવિજય જસ ધ્યાનથી, શુભ સુરપતિ ગુણ ગાય.	૧૨

एकादशी चैत्यवन्दन. (૫ મું)

મહી જિનવરને નમો, કરીને નિર્મળ લાવ;
જિનપૂજા ભવજળધિમાં, તરવાને નાવ.

જન્મ દીક્ષા ને નાણુ ભાણુ, થયા ત્રણ કહ્યાણુ;
એકાદશી દિન જેહના, પ્રણમે સુવિહાણુ. ૨
જ્ઞાનવિમલ ગુરૂ મૂળથકીએ, સુણીએ અંગ અગીયાર;
અગ્યારશ દિન તપ કરી, પામો ભવજળ પાર. ૩

ચૌદશ તિથિનું ચૈત્યવંદન. (૧ હું)

ચૌદ સ્વપ્ન લહે માવડી, સવિ જિનવર ફેરી;
તે જિન નમતાં ચૌદ રાજ-લોકે ન હોય ફેરી. ૧
ચૌદરત્નપતિ જેહના, પ્રણમે પદ આવી;
ચૌદ વિદ્યાના થયા જાણુ, સંયમશ્રી ભાવી. ૨
ચૌદ રાજ શિર ઉપરે, સિદ્ધ સકળ ગુણ ઠાણુ;
જ્ઞાનવિમળ પ્રણુ ધ્યાનથી, હોય અચળ અહિઠાણુ. ૩

ચૌદશનું ચૈત્યવંદન (૨ જું.)

ચૌદ ભુવન વશ કારણે, વિદ્યા વર્ધમાન;
વર્ધમાન સુખ આપવા, એહીજ પરમ નિધાન. ૧
વર્ધમાન જિનરાજનું, કરો ભવિકા ધ્યાન;
ચૌદ લેહ છે જીવના, એ ચતના પ્રધાન. ૨
ચૌદ પૂર્વનો સાર છે એ, ચૌદશી એ જિનરાજ;
જ્ઞાનવિમળથી જાણીએ, એહના સકળ દીવાજ. ૩

રોહિણી તપનું ચૈત્યવંદન (૧ હું.)

- વાસુપૂજ્ય જિન વંદીએ, જગદીપક જિનરાજ;
રોહિણી તપ કળ વર્ણવું, ભવજળ તારણજહાજ. ૧
- શુદ્ધિ વૈશાએ રોહિણી. ત્રીજ તથે દિન જાણ;
શ્રી આદીશ્વર જિનવર, વર્ષી પારણે જાણ. ૨
- રોહિણી નક્ષત્રને દિને, ચઉવિહાર ઉપવાસ;
પોસહ પડિછમાણું કરી, તેડો કર્મનો પાસ. ૩
- તે દિનથી તપ માંડીએ, સાત વર્ષ લગ સીમ;
સાત માસ ઉપર વળી, ધરીએ એહિજ નીમ. ૪
- જીમ રોહિણી કુંવરી અને, અશાક નામે ભૂપાલ;
એ તપ પૂરણ ધ્યાઈએ, પામ્યા સુરગતિ શાળ. ૫
- તિમ ભવિજન તપ કીજીએ, શાસ્ત્ર તથે અનુસાર;
જન્મમરણના ભયથકી, ટાળે એ તપ સાર. ૬
- તપ પૂરણ તેહજ સમે કરો ઉજમાણું સાર;
યથાશક્તિ હોયે જેહની, તિમ કરીએ ધરી ખ્યાર. ૭
- વાસુપૂજ્ય જિનબિજની, પૂજા કરો ત્રણ કાળ;
દેવ વંદો વળી ભાવશું, સ્વસ્તિક પર્યા વિશાળ ૮
- એ તપ જે સહી આદરે, પહોંચે મનની કોડ;
મન વંછિત કળે તેહના, હંસ કહે કરજોડ. ૯

રોહિણી તપનું ચૈત્યવંદન (૨ હું.)

- રોહિણી તપ આરધીએ, શ્રી શ્રી વાસુપૂજ્ય;
હુંખ દોહગ દૂરે ટળે, પૂજક હોએ પૂજ્ય. ૧

પહેલાં કીજે વાસણેપ, પ્રહુ ઉઠીને પ્રેમે;	
મધ્યાન્હે કરી ઘોતીઆ, મન વચન કાય જેમે.	૨
અષ્ટ પ્રકારની વિરચીએ, પૂજા નૃત્ય વાજિત્ર;	
ભાવે ભાવના ભાવીએ, કીજે જન્મ પવિત્ર.	૩
ત્રિહું કાળે લાઇ ધૂપ દીપ, પ્રભુ આગળ કીજે;	
જિનવર કેરી ભક્તિશું, અવિચળ સુખ લીજે.	૪
જિનવર પુજા જિન સ્તવન, જિનનો કીજે જાપ;	
જિનવર પદને ધ્યાઈએ, જિમ નાવે સંતાપ.	૫
કોડ કોડ કળ લીજીએ, ઉત્તર ઉત્તર ભેદ;	
માન કહે ઇશુ વિધ કરો, જિમ હોય ભવનો છેદ.	૬

રોહિણી તપ ચૈત્યવંદન (૩ જું.)

વાસવપૂજિત વાસુપૂજ્ય, વર અતિશય ધારી;	
કેવળક્રમણા નાથ સાથ, અવિરતિ જેણે વારી.	૧
પરમાતમ પરમેસર એ, ભવિજન નયનાનંદ;	
શાંત દાંત ઉત્તમ ગુણી, વર જ્ઞાન દિણંદ.	૨
ખેઠી ખારે પર્ષદા, નિસુણે જિન ગિર્વાણ;	
એક ચિત્ત લય લાઇએ, દેઈ નિજ કાન.	૩
તવ જગપતિ તિહાં ઉપદીશે, રોહિણી તપ સુવિચાર;	
આરાધો ભવિ ભાવશું, આતમને સુખકાર.	૪
સાત વર્ષ સાત માસની, અવધિ કહી સુપ્રમાણ;	
આરાધે સુખ સંપદા, પામે પદ નિરવાણ.	૫
વાચક શુભ નય શિષ્યનો એ, ભક્તિવિજય ગુણ ગાય;	
વાસુપૂજ્ય જિન ધ્યાનથી, અનુભવ સુખ થાય.	૬

नवपदनुं चैत्यवंदन (१ लं.)

जैनेन्द्रमिन्द्रमहितं गतसर्वदोषं,
ज्ञानाद्यनंतगुणरत्नविशालकोशम् ।
कर्मक्षयं शिवमय परिनिष्ठितार्थं,
सिद्धं च बुद्धमविरुद्धमहं च वंदे. ॥ १ ॥

गच्छाधिपं गुणगणं गणितं सुसौम्यं,
वंदामि वाचकवरं श्रुतदानदक्षम् ।
क्षान्त्यादिधर्मकलितं मुनिमालिकां च,
निर्वाणसाधनपरं नरलोकमध्ये. ॥ २ ॥

सद्दर्शनं शिवमयं च जिनोक्तसत्यं,
तत्त्वप्रकाशकुशलं सुखदं सुबोधम् ।
छिन्नाश्रवं समितिगुप्तिमयं चरित्रं,
कर्माष्टकाष्टदहनं सुतपः श्रयामि. ॥ ३ ॥

पापौधनाशनकरं वरमंगलं च
त्रैलोक्यसारमुपकारपरं गुरुं च ।
भावातिशुद्धिवरकारणमुत्तमानां,
श्रीमोक्षसौख्यकरणं हरणं भवानां. ॥ ४ ॥

भव्याब्जबोधनरविं भवसिंधुनावं,
चिंतामणे सुरतरोरधिकं सुभाव ।
तत्त्वत्रिपादनवकं नवकाररूपं,
श्रीसिद्धचक्रसुखदं प्रणमामि नित्यं. ॥ ५ ॥

નવપદનું ચૈત્યવંદન (૨ જું.)

સકળ મંગળ પરમ ક્રમળા, કેલિ મંજુલ મંદિરં;	
ભવકોટિ સચિત પાપનાશન, નમો નવપદ જયકરં	૧
અરિહંત સિદ્ધ સૂરીશ વાચક, સાધુદર્શન સુખકરં;	
વર જ્ઞાન પદ ચારિત્ર તપ એ, નમો નવપદ જયકરં.	૨
શ્રીપાળ રાજા શરીર સાજા, સેવતાં નવપદ વરં;	
જગમાંહિ ગાજા કીર્તિ ભાજા, નમો નવપદ જયકરં.	૩
શ્રી સિદ્ધચક્ર પદ્માય સંકટ, આપદા નાસે સવે;	
વળી વિસ્તરે સુખ મનોવાંછિત, નમો નવપદ જયકરં.	૪
આંખિલ નવ દિન દેવવંદન, ત્રણ ટંક નિરંતર;	
એવાર પડિકમણ પલેવણ, નમો નવપદ જયકરં.	૫
ત્રણ કાળ ભાવે પૂજ્યો, ભવતારકં તીર્થંકરં;	
તિમ ગુણુલ દોય હજાર ગણીએ, નમો નવપદ જયકરં.	૬
વિધિ સહિત મન વચન કાયા, વશ કરી આરાધીએ;	
તપ વર્ષ સાહચાર નવપદ, શુદ્ધ સાધન સાધીએ.	૭
ગદ કષ્ટ ચૂરે શર્મ પૂરે, ચક્ષુ વિમલેશ્વરવરં;	
શ્રી સિદ્ધચક્ર પ્રતાપ જાણી, વિજય વિલસે સુખભરં.	૮

નવપદનું ચૈત્યવંદન (૩ જું.)

શ્રી સિદ્ધચક્ર આરાધીએ, આસો ચઘંતર માસ;	
નવદિન નવ આંખિલ કરી, કીજે ઓળી ખાસ.	૧
કેસર ચંદન ઘસી ઘણાં, કસ્તુરી ખરામ;	
ભુગંતે જિનવર પૂજ્યા, મયણા ને શ્રીપાળ.	૨

પૂજા આષ્ટ પ્રકારની, દેવવંદન ત્રણ કાળ;	
મંત્ર જપો ત્રણ કાળ ને, ગુણગુણં તેર હજાર.૧	૩
કષ્ટ ટળ્યું ઉંખર તણું, જપતાં નવપદ ધ્યાન;	
શ્રી શ્રીપાળ નરિદ થયા, વાઘ્યો બમણો વાન.	૪
સાતસો કોઢી સુખ લહ્યા, પામ્યા નિજ આવાસ;	
પુણ્યે મુક્તિવધુ વર્ધા, પામ્યા લીલ વિલાસ.	૫

નવપદનું ચૈત્યવંદન (૪ શું.)

બાર ગુણ અરિહંતના, તેમ સિદ્ધના આઠ;	
છત્રીશ ગુણ આચાર્યના, જ્ઞાનતણા ભંડાર.	૧
પચીશ ગુણ ઉપાધ્યાયના, સાધુ સત્તાવીશ;	
સ્થામવર્ણ તનુ શોભતા, જિનશાસનના ઇશ	૨
જ્ઞાન નસું એકાવને, દર્શનના સડસઠ,	
સીતેર ગુણ ચરિત્રના, તપના બાર તે જુદું.	૩
એમ નવ પદ ચુકતે કરી, ત્રણ શત આષ્ટ (૩૦૮)ગુણ થાય;	
પુજે જે ભવી ભાવશું, તેહના પાતક બાય.	૪
પુજ્યા મયણાસુંદરી, તેમ નરપતિ શ્રીપાળ;	
પુણ્યે મુક્તિસુખ લહ્યા, વરત્યા મંગળમાળ.	૫

નવપદનું ચૈત્યવંદન (૫ મું.)

શ્રી સિદ્ધચક્ર મહા મંત્રરાજ, પુજા પરસિદ્ધ;	
બસ નમનથી સંપજે. સંપુરણ રિદ્ધ;	૧

૧ પાંચ પરમેષ્ઠિના ૧૦૮ અને જ્ઞાનના (૫) દર્શનના (૫) ચરિત્રના [૧૦] ને તપના (૨) એમ કુલ ૧૩૦ ભેદની એકેક નવકારવાળી ગણુતાં [તેના ૧૦૦ ગણુતા હોવાથી] ૧૩૦૦૦ ગુણુ થાય છે.

અરિહંતાદિક નવપદ, નિત્ય નવનિધિદાતા;
 એ સંસાર અસાર સાર, હોયે પાર વિખ્યાતા. ૨
 અમલાચલ પદ સંપન્ને, પુરે મનનાં કોડ;
 મોહન કહે વિધિયુત કરો, જિમ હોય ભવનો છોડ. ૩

નવપદનું ચૈત્યવંદન (૬ ઠું)

પહેલે દિન અરિહંતનું. નિત્ય કીજે ધ્યાન;
 બીજે પદ વળી સિદ્ધનું, કીજે ગુણગાન. ૧
 આચારજ ત્રીજે પદે, જપતાં જયજયકાર;
 ચોથે પદે ઉપાધ્યાયના, ગુણ ગાયો ઉદાર. ૨
 સકલ સાધુ વંદો સહી, અઢીદ્રોપમાં જેહ
 પંચમ પદ આદર કરી, જપજો ધરી સસનેહ. ૩
 છઠે પદે દર્શન નમો, દરિસણુ અનુભાલો;
 નમો નાણુ પદ સાતમે, જિમ પાપ પખાલો. ૪
 આઠમે પદ આદર કરી, ચારિત્ર સુચંગ;
 પદ નવમે બહુ તપતણો, ક્રૂણ લીજે અભંગ. ૫
 એણીપરે નવ પદ ભાવશુંએ, જપતાં નવ નવ કોડ;
 પંડિત શાંતિવિજય તણો, શિષ્ય કહે કર જોડ. ૬

નવપદનું ચૈત્યવંદન (૭ મું .)

સુલલિત નવપદ ધ્યાનથી, પરમાનંદ લહીએ;
 ધ્યાન અગ્નિથી કર્મના, ઈંધણુ પુણુ દહીએ. ૧
 ઈતિ ભીતિ ને રોગ શોક, સવિ દુર પાણાસે;
 ભોગ સંજોગ સુખુદ્ધિતા, પ્રાપ્તિ સુવિલાસે. ૨

સિદ્ધચક્ર તપ કીજતાં એ, ઉત્તમ પ્રભુતા સંગ;
મોહન નાણુ પ્રસિદ્ધતા, ગંગારંગ તરંગ.

૩

શ્રી વર્ધમાન તપનું ચૈત્યવંદન. (૧ હું)

વર્ધમાન જિનપતિ નમી, વર્ધમાન તપ નામ;
ઝોળી આંખિલની કરૂં, વર્ધમાન પરિણામ ૧
ઝોકાદિ આયત શત, ઝોળી સંખ્યા થાય;
કર્મ નિકાચિત તોડવા, વજ્ર સમાન ગણાય. ૨
ચૌદ વરસ ત્રણ માસની, સંખ્યા દિનની વીશ;
યથાવિધિ આરાધતાં, ધર્મરત્ન પદ ઈશ. ૩

શ્રી વર્ધમાનતપનું ચૈત્યવંદન. (૨ હું)

વર્ધમાન જિન ઉપદિશે, વર્ધમાન તપ સાર;
કરવો વિધિ જોગે સદા, કઠિન કર્મ સંહાર. ૧
ઝોકેકું આંખિલ વધે, યાવત્ શત પરિણામ;
સાધિક ચૌદે વર્ષમાં, પૂરણ ગુણમણિખાણ. ૨
તપ મંદિરની ઉપરે એ, શોભે શિખર સમાન;
ધર્મરત્ન તપસ્યાકરી, પામો પદ નિર્વાણ. ૩

શ્રી વર્ધમાનતપનું ચૈત્યવંદન (૩ હું)

ત્રિગટે ત્રિભુવન વાલડો, ભાળે તપના લેહ;
ઝોકસો ત્રેવીશ મુખ્ય છે, કરવા કર્મ વિચ્છેદ. ૧
તેમાં પણ ધુર મોટકો, મહા ઉગ્ર તપ એહ;
શૂરવીર કોઈ આદરે, નિર્મળ થાશે દેહ. ૨

રોગ વિદ્ય કૂરે કૂરે એ, ઉપજે લબ્ધિ અનેક;
ક્ષમા સહિત આરાધતાં, ધર્મરત્ન સુવિવેક. ૩

શ્રી વર્ધમાનતપનું ચૈત્યવંદન. (૪ થું)

એ કર જોડી પ્રણમીએ, વર્ધમાન તપ ધર્મ;
ત્રિકરણ શુદ્ધે પાળતાં, ટાળે નિકાચિત કર્મ. ૧
વર્ધમાન તપ સેવીને, કોઇ પામ્યા ભવ પાર;
અંતગડ સૂત્રે વર્ણવ્યા, વંદુ વારંવાર. ૨
અંતરાય પંચક ટળે એ, બાંધે જિનવર ગોત્ર;
નમો નમો તપરત્નને, પ્રગટે આતમ જ્યોત. ૩

વીશ સ્થાનકનું ચૈત્યવંદન. (૧ હું)

પહેલે પદ 'અરિહંત નમુ', બીજે સર્વ રસિદ્ધ;
ત્રીજે ઉપવચન મન ધરો, જઆચાર્ય સિદ્ધ. ૧
નમો 'પથેરાણુ' પાંચમે, ૬ પાઠક પદ છકું;
નમો દોઝે સંવ ૭ સાહુણું, જે છે શુભ ગરિકું. ૨
નમો 'નાણુસ્સ' આઠમે, દ્વિદર્શન મન ભાવો;
વિનય^{૧૦} કરો શુભવંતનો, રચ્યારિત્ર પદ ધ્યાવો. ૩
નમો 'રખંભવય ધારીણું', તેરમે રૂઝકિયા જાણુ;
નમો '૧૪તવસ્સ ચૌદમે, ૧૫ગોયમઃ' નમો '૧૬જિણાણું'. ૪
૧૭સંયમ ૧૮જ્ઞાન x ૧૯સુઅસ્સને+ એ, નમો ૨૦તીત્થસ્સ જાણી;
જિન ઉત્તમ પદપદ્મને, નમતાં હોય સુખ ખાણી. ૫

* પાંચે જ્ઞાન ÷ આ પદનું બીજું નામ દાનપદ છે. x અ-
ભિનવજ્ઞાન. + માત્ર શ્રુત જ્ઞાન.

વીશસ્થાનકનું ચૈત્યવંદન (૨ જું).

- ૧ ચોવીશ પંદર ઉપીસ્તાલીશનો, ૪૭ત્રીશનો કરીએ; ૧
 ૫૬શ ૬૫ચવીશ ૭૬સત્તાવીશનો, કાઉસગગ મન ધરીએ. ૧
 ૮૫ાંચ ૯૬ડસઠ ૧૦૬શ વળી, ૧૧શીત્તેર ૧૨નવ ૧૩પણુવીશ; ૨
 ૧૪ખાર ૧૫અઠ્ઠાવીશ લોગસતણો, કાઉમગગ ધરો ગુણીશ. ૨
 ૧૬વીશ ૧૭સત્તારને ૧૮એકાવન, ૧૯દ્વાદશ ને ૨૦પંચ; ૩
 એણી પેરે કાઉસગગ જે કરે, તે જાએ ભવ સંચ. ૩
 એણી પેરે કાઉસગગ મન ધરો, નવકારવાળી વીશ; ૪
 વીશસ્થાનક એમ જાણીએ, સંદોષથી જગીશ. ૪
 ભાવ ધરી મનમાં ઘણો એ, જે એક પદ આરાધે; ૫
 જિન ઉત્તમ પદપદ્મને, નમી નિજ કારજ સાધે. ૫

લોગસ્સ. 'પદ્મ' નામ.

- ૨૪ અરિહંતપદ. વર્તમાન ૨૪ તીર્થંકર હોવાથી.
 ૧૫ સિદ્ધપદ. સિદ્ધના ૧૫ લેહ હોવાથી.
 ૪૫ પ્રલયનપદ. મુખ્ય ૪૫ આગમ હોવાથી. *
 ૩૬ આચાર્યપદ. આચાર્યના ૩૬ ગુણ હોવાથી.
 ૧૦ સ્થવિરપદ. ઠાણાંગસૂત્રમાં દશ પ્રકારના સ્થવિર કહેલા હોવાથી
 ૨૫ પાઠક (ઉપાધ્યાય) પદ. ઉપાધ્યાયના ૨૫ ગુણ હોવાથી.
 ૨૭ સાધુપદ. સાધુના ૨૭ ગુણ હોવાથી.
 ૫ જ્ઞાનપદ. જ્ઞાનના મૂળ પાંચ પ્રકાર હોવાથી.
 ૬૭ દર્શનપદ. સમક્રિતના ૬૭ જોલ હોવાથી.
 ૧૦ વિનયપદ. દશ પ્રકાર વિનયના હોવાથી.
 ૭૦ ચારિત્રપદ. ચરણસત્તરીના ૭૦ લેહ હોવાથી.
 ૯ અક્ષયર્યપદ. શિયળની નવ વાડ (ગુપ્તિ] હોવાથી.

૨૫ ક્રિયાપદ. પચવીશ ક્રિા તજવાની હોવાથી.

(આને અન્યત્ર ધ્યાનપદ પણ કહે છે.)

૧૨ તપપદ. બાહ્ય અભ્યંતર તપના ૧૨ ભેદ હોવાથી.

૨૮ ગોચમપદ. ગૌતમસ્વામી ૨૮ લઙ્ઘિવંત હોવાથી.*

(આને અન્યત્ર દાનપદ પણ કહે છે.)

૨૦ જિનપદ. વીશ વિહુરમાન જિન હોવાથી.*

(આને અન્યત્ર વૈયાવચ્ચ પદ પણ કહે છે.)

૧૭ સંયમપદ. સત્તર પ્રકારે સંયમ હોવાથી.*

(આને સમાધિપદ પણ અન્યત્ર કહે છે)

૫૧ જ્ઞાનપદ. પાંચ જ્ઞાનના ઉત્તરભેદ ૫૧ હોવાથી.

(આને અભિનવ જ્ઞાનપદ કહે છે.)

૧૨ શ્રુતપદ. દ્વાદશાંગીરૂપજ શ્રુત હોવાથી.

૫ તીર્થપદ. પાંચ મુખ્ય તીર્થ હોવાથી અથવા પાંચ પ્રકારના ચૈત્ય હોવાથી.

પર્યુષણનું ચૈત્યવંદન. (૧ હું)

શત્રુજય શૃંગાર હાર, શ્રી આદિ જિનંદ;

નાભિરાય કુળ ચ દ્રમા, મરૂદેવી નંદ.

કાસ્યપ ગોત્ર ઇક્ષ્વાકુ વંશ, વિનીતાનો રાય;

ધનુઃ પાંચસો દેહ માન, સુવર્ણ સમ કાય.

૨

વૃષભ લાંછન ધુર વંદીએ એ, સંઘ સકળ શુભ રીત;

અઠાઈધર આરાધીએ, આગમ વાણી વિનીત.

૩

* આ સંખ્યાનું કારણ બીજું હોય તો તે સુજોએ જણાવવું.

પર્યુષણનું ચૈત્યવંદન (૨ જું.)

પ્રભુમું શ્રી દેવાધિદેવ, જિનવર મહાવીર;	
સુરવર સેવે શાંત દાંત, પ્રભુ સાહસ ધીર.	૧
પર્વ પર્યુષણ પુણ્યથી, પામી ભવી પ્રાણી;	
જૈનધર્મ આરાધીએ, સમકિત હિત જાણી	૨
શ્રી જિનપ્રતિમા પૂજીએ એ, કીજે જન્મ પવિત્ર;	
જીવ જતન કરી સાંભળો, પ્રવચન વાણી વિનીત.	૩

પર્યુષણનું ચૈત્યવંદન (૩ જું.)

કલ્પતરૂવર કલ્પસૂત્ર, પૂરે મન વાંછિત;	
કલ્પધરે ધુરથી સુભો, શ્રી મહાવીર ચરિત	૧
ક્ષત્રિયકુટે નરપતિ, સિદ્ધારથ રાય;	
રાણી ત્રિશલાતણી કુખે, કંચન સમ કાય.	૨
પુષ્પોત્તર વરથી ચઘ્યા એ, ઉપજ્યા પુણ્ય પવિત્ર;	
ચતુરા ચૌદ સુપન લહે, ઉપજે વિનય વિનીત.	૩

પર્યુષણનું ચૈત્યવંદન (૪ જું.)

સ્વપ્નવિધિ કહે સુત હોશે, ત્રિભુવન શૃંગાર;	
તે દિનનથી ઋદ્ધે વધ્યાં, ધન અપુટ ભાંડાર.	૧
સાડા સાત દિવસ અધિક, જન્મ્યા, નવ માસે;	
સુરપતિ કરે મેરૂ શિખર, ઉત્સવ ઉદ્ઘાસે;	૨
કુંકુમ હાથા દીજીએ એ, તોરણ ઝાક ઝમાળ.	
હરખે વીર હુલારાવીએ, વાણી વિનય રસાળ.	૩

પર્યુષણનું ચૈત્યવંદન (૫ મું.)

જિનની ખડેન સુદર્શના, લાઈ નંદિવર્ધન;	
પરણી યશોદા પદ્મણી, વીરસુકોમળ રતન.	૧
દેઈ દાન સંવત્સરી, લઈ દીક્ષા સ્વામી;	
કર્મ ખપાવી કેવળી, પંચમી ગતિ પામી.	૨
દીવાળી દિવસથકી એ, સંઘ સકલ શુભ રીત;	
અઠ્ઠમ કરી તેલાધરે, સુણમે એકે ચિત્ત.	૩

પર્યુષણનું ચૈત્યવંદન (૬ ઠું.)

પાશ્વે જિનેશ્વર નેમિનાથ, સમુદ્ર શ્રી વિષ્ણુકુમાર;	
સુણીએ આદીશ્વર ચરિત્ર, વળી જિનના અંતર.	૧
ગૌતમાદિક સ્થવિરાવલી, શુદ્ધ સમાચારી;	
પર્વ દિન એથે દિને લાખ્યો ગણધારી.	૨
જ્ઞાન દર્શન ચારિત્ર તપ, જિનધરમે નિજ ચિત્ત;	
જિનપ્રતિમા જિન સારિખી, વંદું સદા વિનીત.	૩

પર્યુષણનું ચૈત્યવંદન [૭ મું.]

પર્વરાજ સંવત્સરી, દિન દિન પ્રતિસેવો;	
શ્લોક ખારસો કદપસૂત્ર, વીરનું નિસુણેવો.	૧
પરમ પદ્મધર ખાર ઝોલ, લાખ્યા ગુરૂ હીર;	
સંપ્રતિ શ્રી વિજય દાન સૂરિ, ગચ્છાગ્રણી ધીર.	૨
જિનશાસન શોભાકરૂ એ, પ્રીતવિજય કહે શિષ્ય;	
વિનયવિજય કહે વીરને ચરણે નામું શિષ.	૩

પર્યુષણ પર્વનું ચૈત્યવંદન (૮ મું.)

વડા કદપ પુરવ દિને, ઘરે કદપને લાવો;	
રાત્રિજગરણુ પ્રમૂખ કરી, શાસન સોહાવો.	૧
હય ગય શણુગારી કુમર, લાવો શુર પાસે;	
વડા કદપ દિન સાંભળો, વીર ચરિત ઉદ્ધાસે.	૨
છઠ દ્વાદશ તપ કીજીએ, ધરીએ શુભ પરિણામ.	
સાધર્મીવત્સલ પ્રભાવના, પુત્ર અભિરામ.	૩
જિન ઉત્તમ ગઉતમ પ્રતે એ, કહે જો એકવીશ વાર;	
શુર મુખ પદમે ભાવશું, સુણતાં પામે પાર.	૪

પર્યુષણનું ચૈત્યવંદન (૯ મું.)

નવ ચોમાસી તપ કર્યા, ત્રણ માસી હોય;	
હોય હોય અઢી માસી તેમ, દોઢ માસી હોય.	૧
ખડોંતેર પાસખમણુ કર્યા, માસખમણુ કર્યા ખાર;	
ષડ દ્વીમાસી તપ આદર્યા, ખાર અઠમ તપ સાર.	૨
ષડ માસી એક તપ કર્યો, પંચ દિસ ઉણુ ષડ માસ;	
ખસો ઝોગણુત્રીશ છઠ લગ્ના, દીક્ષા દિન એક ખાસ.	૩
ભદ્ર પ્રતિમા હોય ભંદી, મહાભદ્ર દિન ચાર;	
દશ સર્વતોભદ્રના, લાગઠ નિરધાર.	૪
વિણુપાણી તપ આદર્યો, પારણાદિક જાસ;	
દ્રવ્યાહારે પારણુ કર્યા, ત્રણસો ઝોગણુપચાસ.	૫
છઠમસ્થા એણીપરે રહ્યા એ, સહ્યાં પરિષદ દોર;	
શુકલ ધ્યાન અનલે કરી, ખાળ્યાં કર્મ કઠોર.	૬
શુકલધ્યાન અતે રહ્યા એ, પામ્યા કેવળજ્ઞાન;	
પદ્મવિજય કહે પ્રણમતાં, લાહીએ નિત્ય કલ્યાણ.	૭

અથ રૂપવિજયં કૃત ચૈત્યવંદન ચોવીશી.

—:૦:—

૧ શ્રી રૂપમદેવ સ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

પ્રથમ નમુ' શ્રી આદિનાથ, શત્રુજય ગિરિ સોહ; ૧
નાભિરાયા મરૂદેવી નંદ, ત્રિભુવન મન મોહ
લાખ ચોરાશી વરસ આયુ, સુવર્ણ સમ કાય; ૨
રાણી સુનંદા સુમંગલા, તસ કંત સોહાય.
લાંછન વૃષભ વિરાજતો એ, ધનુષ પાંચસો દેહ; ૩
વિનીતા નગરીનો ધણી, રૂપ કહે શુભુગેહ.

૨ શ્રી અજિતનાથનું ચૈત્યવંદન.

અજિત અયોધ્યાના ધણી, ગજ લાંછન ગાજે; ૧
જિતશત્રુ વિજયા તણે, સુત અધિક દીવાજે.
સાડા ચારસો ધનુષ દેહ, હેમ વર્ણ વિરાજે; ૨
એંતેર લાખ પૂવે આયુ, ત્રિભુવન પતિ છાજે.
સંમેતશિખર અણસણ કરી એ, પહોંચ્યા મુકિત મોઝાર; ૩
રૂપવિજય કહે સાહિબા, આવાગમન નિવાર.

૩ શ્રી સંભવનાથનું ચૈત્યવંદન.

સંભવનાથ સદા જ્યો, મનવંછિત પુરે ૧
હય લાંછન હેમવર્ણ દેહ, ટાળે દુઃખ દુરે.

રાય જિતારી કુળંતિલક, સાવથી રાય;	
સેના માતા જનમીઓ, જગમાં સુજસ ગવાય.	૨
ધનુષ ચારસો દેહડીએ, સાઠ લાખ પૂર્વ આય;	
વિનયવિજય ઉપાધ્યાયનો, રૂપ નમે નિત્ય પાય.	૩

૪ શ્રી અભિનંદનસ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

ઉચપણે ત્રણસો પચાસ, ધનુષ પ્રભુ દેહ;	
સંવર રાય સિદ્ધારથા, સુતશ્યુ મુજ નેહ.	૧
લાખ પચાસ પૂર્વ આયુ, અયોધ્યાનો રાણો;	
સુવર્ણ વર્ણુ વિરાજતો, કપિ લાંછન જાણો.	૨
અભિનંદન પ્રભુ વિનતિ એ, અંતર્યામી દેવ;	
વિનયવિજય ઉપાધ્યાયનો, રૂપ નમે નિત્યમેવ.	૩

૫ શ્રી સુમતિનાથ ચૈત્યવંદન.

મેઘરાય અયોધ્યા ધણી, મંગળા પટરાણી;	
ધનુષ ત્રણસો દેહમાન, લાંછન કૌંચ જાણી.	૬
સુવર્ણ વર્ણુ વિરાજતા, સુમતિ જિનેશ્વર સેવો;	
લક્ષ ચાલીશ પૂર્વ આયુ, આપે નિત્ય મેવો.	૧૧
સમેતશિખર સુકિત ગયા એ, જગજીવન જગદીશ;	
રૂપવિજય કહે સાહિબા, તું મુજ મળીઓ ઇશ.	૧૨

૬ શ્રી પદ્મપ્રભુ ચૈત્યવંદન.

પદ્મપ્રભુ છટ્ટા લયા, વણે પ્રભુ રાતા;	
ધર રાય કૌસળી ધણી, સુસીમા જસ માતા.	૧
કમળ લાંછન અઢીસો ધનુષ, શિવસંપત્તિ દાતા;	
ત્રીશ લાખ પૂરવ આયુ, ત્રિભુવનનો ત્રાતા.	૨
ચોત્રીશ અતિશય વિરાજતા એ, સેવે સુર નર કોડ;	
વિનયવિજય ઉપાધ્યાયનો, રૂપ નમે કર જોડ.	

૭ શ્રી સુપાર્શ્વજિન ચૈત્યવંદન.

જગતારણ જિન સાતમા, પ્રતિષ્ઠિત રાય નંદ;	
પૃથ્વીમાત ઉરે ધર્યો, મુખ પૂર્ણિમા ચંદ.	૧
ત્રીશ લાખ પૂરવ આયુ, ળસો ધનુષ દેહ દીપે;	
સ્વસ્તિક લાંછન શ્રી સુપાર્શ્વ, અરિયણુને જીપે.	૨
જન્મસ્થાન વારાણસી એ, દેહ કનકને વાન;	
રૂપવિજય કહે સાહિબા, ઘો શિવરમણી ઠામ.	૩

૮ શ્રી ચંદ્રપ્રભ ચૈત્યવંદન.

મહાસેન મોટો રાજાઓ, સતી લક્ષ્મણા નારી;	
ચંદ્ર સમુજવલ વદન કાંતિ, જન્મે જયકારી.	૧
ચંદ્રપુરી નયરી જેહની, ચંદ્ર લાંછન કહીએ;	
ચંદ્રપ્રભુ જિન આઠમા, નામે ગહગહીએ,	૨
દોઢસો ધનુષનું જિન તનુ એ, દશ લાખ પુરવ આય;	
રૂપવિજય પ્રભુ નામથી, દિનદિન દોલત થાય.	૩

૯ શ્રી સુવિધિજિન ચૈત્યવંદન.

સુવિધિ ભલી વિધિ સેવતાં, ભવભાવકું ભંજે;	
સુગ્રીવ રાય સુત સેવતાં, દુશ્મન નવિ ગંજે.	૧
મૃગ લાંછન મન મોહતો, નયરી કાકંદી;	
દોય લાખ પૂરવ આય, યોલે જયખંદી	૨
એકસો ધનુષ વર દેહુડી, ઉજવલ વર્ણ ઉદાર;	
રૂપવિજય કહે ભત્રી નમો, વામા માતા મદાર,	૩

૧૦ શ્રી શીતલજિન ચૈત્યવંદન.

ભદ્રિકપુર દકરથ રાય, નંદા પટરાણી;	
શીતલ જિનવર જન્મતાં, જગ કીર્તિ ગવાણી.	૧
શ્રીવત્સ લાંછન નેવું ધનુષ, દેહ સુવર્ણ સમાણી;	
એક લાખ પૂરવ આયુ માન, કહે કેવળનાણી.	૨
સુખદાયક દશમા સદા એ, દે દોલત ભરપૂર;	
રૂપવિજય કહે ભત્રી નમે, પ્રહ ઉગમતે સૂર.	૩

૧૧ શ્રી શ્રેયાંસનાથ ચૈત્યવંદન.

વિષ્ણુરાય કુળ કેશરી, માતા વિષ્ણુએ જાણે;	
ખડ્ગી ^૧ લાંછન એંશી ધનુષ, રવિ સુરપતિ ગાયો.	૧
લાખ ચોરાશી વરસ આયુ, ભવિજન મન ભાણે;	
શ્રી શ્રેયાંસ જિનેશ્વર, દીઠે સુખ પાણે.	૨

સુવર્ણ વર્ણ દેહડીએ, સિહપુરી અવતાર;
રૂપવિજય કહે મુજ મળ્યો, ત્રિભુવન તારણહાર.

૩

૧૨ શ્રી વાસુપૂજ્ય ચૈત્યવંદન.

દેવલોકથી દીપતી, નગરી વર ચંપા;
વાસુપૂજ્ય જિન્ન જન્મ ઠામ, વસે લોક સુચંપા.
વસુપૂજ્ય રાજા રાણ્યો, જ્યાં જસ પટરાણી;
સીતેર ધનુષ દેહ રાતડી, મહિષર લંછન જાણી.
વર્ષ બહોતેર લાખનું એ, આયુ કહે જગનાથ;
રૂપવિજય કહે નિત્ય જપો, શિવપુર મારગ સાથ.

૧

૨

૩

૧૩ શ્રી વિમલનાથ ચૈત્યવંદન.

વંદો વિમલ જિનેન્દ્ર ચંદ્ર, સુખસંપત્તિદાના;
કંપિલપુર કૃત વર્મરાય, શ્યામા જસ માતા.
સાઠ ધનુષ પર દેહ માન, દીપે વિખ્યાતા;
સુવર્ણ વર્ણ વિરાજમાન, શુણ સુર નર ગાતા.
સાઠ વર્ષ લક્ષ આઉખું એ, સૂકર^૩ લંછન પાય;
વિનયાવિજય ઉપાધ્યાયનો, રૂપવિજય શુણ ગાય.

૧

૨

૩

૧૪ શ્રી અનંતનાથ ચૈત્યવંદન.

અનંત જિનેશ્વર ચૈદમા, અયોધ્યાએ અવતરીઆ;
સિહસેન કુળ કેશરી, સુરે ઉર ધરીઆ.

૬

દેહુ ધનુષ પચાસ માન, ગુણસૂત્રે ભરીઆ; ૨
 વર્ષ ત્રીશ લાખ આઉએ, શ્રી કેવલ વરીઆ.
 સિંચાણો લાંછન સહીએ, કનક વર્ણુ પ્રભુ દેહુ; ૩
 રૂપવિજય કહે સાહિમા, તુજમું અવિહક પ્રેમ.

૧૫ શ્રી ધર્મનાથ ચૈત્યવંદન.

ધર્મધુરંધર ધર્મનાથ, ધર્મ સુવ્રતા માયા; ૧
 ભાનુરાય સુત ભાનુ જેમ, સુરવધુ હુન્નરાયા.
 ધનુષ પીસ્તાલીશ દેહુ માન, વજ્ર લાંછન ધાયો; ૨
 વરસ લાખ જસ આઉયું, હેમ વર્ણુ સુહાયો.
 રતનપુરી નયરી ધણીએ, પન્નગમાં ભગવંત; ૩
 રૂપવિજયનો સાહિબો, કેવળ કમળાકંત.

૧૬ શ્રી શાંતિનાથ ચૈત્યવંદન.

શાંતિકરણ શ્રી શાંતિનાથ, ગજપુર ધણી ગાજે; ૧
 વિશ્વસેન અચિરાતણો, સુત સમળ દીવાજે.
 ચાળીશ ધનુષ કનક વર્ણુ, મૃગ લાંછન છાજે; ૨
 લાખ વરસનું આઉયું, અરિજન મઠ ભાજે.
 ચક્રવર્તી પ્રભુ પાંચમા એ, સોલસમા જગદીશ; ૩
 રૂપવિજય મન તું વસ્યો, પૂરણ સકલ જગીશ.

૧૭ શ્રી કુંથુનાથ ચૈત્યવંદન.

સત્તરમા શ્રી કુંથુનાથ શ્રીરાણીએ જાયો; ૧
 ગજપુર નગરે સુર રાય, ઉદ્ધમટ વાય સુવાયો.

સહસ્ર પંચાણ્વ વર્ષ આયુ, છાગ દાંછન ધ્યાયો;
 ધનુષ પાંત્રીશ દેહડી, હેમ વર્ણ સોહાયો. ૨
 ચોસઠ સહસ્ર વધુ ધણીએ, પાયકસંખ્ય ન પાર;
 રૂપવિજય કહે સાહિબા, તું તરીઓ મુજ તાર. ૩

૧૮ શ્રી અરનાથ ચૈત્યવંદન.

રાય સુદર્શન ગજ પુરે દેવી પટરાણી;
 દાંછન નંદાવર્ત બસ, અરજિન ગુણ ખાણી. ૧
 ત્રીશ ધનુષ વર દેહડી, હેમ વર્ણે બાણી;
 વર્ષ ચોરાશી સહસ્ર આયુ, કહે જિનવર વાણી. ૨
 ચક્રવર્તી પ્રભુ સાતમેએ, અઢારમે મુજ દેવ;
 રૂપ કહે ભવિજન તમે, કરો નિત્ય નિત્ય સેવ. ૩

૧૯ શ્રી મલ્લિનાથ ચૈત્યવંદન.

મલ્લીનાથ ઝોગણીશમા, મિથિલાપતિ વંદો;
 પ્રભાવતી માત જન્મીઆ, કુલરાજ કુળચંદો. ૧
 સહસ્ર પંચાવન વર્ષ આયુ, નીલવર્ણ જિણુંદો;
 પચીશ ધનુષ દેહ માન, ટાળે ભવ કુંદો. ૨
 દાંછન કલશ સોહામણોએ, સેવે સુર નર વૃંદો;
 વિનયવિજય ઉવઝાયનો, રૂપ લહે આણુંદો. ૩

૨૦ શ્રી મુનિસુવ્રતજિન ચૈત્યવંદન.

જ્યો નિરંતર સ્નેહ શું, વીશમા જિનરાય;
 સુમિત્ર રાય પદ્માવતી, સુતશું મુજ માય ૧
 રકુચ્છપ લાંછન ધનુષ વીશ, શ્યામવર્ણી કાયા;
 ત્રીશ સહસ્ત્ર વર આઉખું, હરિવંશ દીપાયા. ૨
 મુનિસુવ્રત મહિમાનિલોએ, નગરી રાજગૃહી જાસ;
 રૂપવિજય કહે સાહિબા, નામે લીલવિલાસ. ૩

૨૧ શ્રી નમિનાથ ચૈત્યવંદન.

વિજય વપ્રા સુત ધણી, મિથિલાનો નાથ;
 ધનુષ પંદર હેમવર્ણું, મેળે શિવ સાથ. ૧
 લાંછન નીલ કમળ જાસ, તરીઆ ભવ પંથો;૩
 નમિ નમંતાં સ્નેહ શું, અમે થયા સનાથો. ૨
 દશ હજાર વર્ષ આઉખું એ, એકવીશમા મુજ સ્વામ;
 રૂપ કહે પ્રભુ સાંભળો, મન મોહું તુમ નામ. ૩

૨૨ શ્રી નેમિનાથ ચૈત્યવંદન.

રાજુલ વર શ્રી નેમનાથ, શામળીઓ સાથે;
 શંખ લાંછન દશ ધનુષ દેહ, મન મોહનગારો. ૧
 સમુદ્રવિજય રાય કુલતિલો, ૪ શીવાદેવી સુત પ્યારો,
 સહસ્ત્ર વર્ષનું આઉખું, પાળી સુખકારો. ૨

ઝિરનારે સુક્રિત ગયાએ, સોરીપુરે અવતાર;
રૂપવિજય કહે વાલહો, જગજીવન આધાર.

૩

૨૩ શ્રી પાર્શ્વનાથનું ચૈત્યવંદન.

જય જય જય શ્રી પાર્શ્વનાથ, સુખસંપત્તિકારી;
અશ્વસેન વામાતણો, નંદન મનોહારી.

૧

નીલ વર્ણુ નવ હસ્ત દેહ, અહિ લાંછનધારી;
એકસો વર્ષને આઉખે, વરી લક્ષ્મી સારી.

૨

જન્મ ઠામ વાણારસીએ, પ્રત્યક્ષ પરતો દેવ;
સાંનિધ્યકારી સાહિબો, રૂપ કહે નિત્ય મેવ.

૩

૨૪ શ્રી મહાવીરસ્વામી ચૈત્યવંદન.

વર્ધમાન ચોવીશમા, ક્ષત્રિય કુળ જાણો;

સિદ્ધારથ ત્રિશલાતણો, નંદન સપરણો.

૧

સુવર્ણ વર્ણી સાત હાથ, સિંહ લાંછન સોહો;

વર્ષ બહોંતેર આયુ જાસ, ભવિજન મન મોહો.

૨

અપાપાએ શિવસુખ લહ્યાએ, વીર જિનેશ્વર રાય;

વિનયવિજય ઉવઝાયનો, રૂપવિજય ગુણ ગાય.

૩

इति चोवीशजिन चैत्यवंदन संपूर्ण.

શ્રી પુંડરીકસ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

શ્રી શત્રુંજય માહાત્મ્યની, રચના કીધી સાર;	
પુંડરગિરિના સ્થાપનાર, પ્રથમ જિન ગણધર.	૧
એક દિન વાણી જિનતણી, સૂણી થયો આનંદ;	
આવ્યા શત્રુંજય ગિરિ, પંચ કોડ સહ રંગ.	૨
ચૈત્રી પુનમને દિને એ, શિવશું કીધો યોગ;	
નમીએ ગિરિને ગણધર, અધિક નહોં ત્રિલોક.	૩

શ્રી પંચતીર્થનું ચૈત્યવંદન.

સિદ્ધાચળ ગિરનાર ગિરિ, અર્બુદ અતિ ઉત્તંગ;	
સમેતશિખર જિન વીશનાં, મોક્ષ કલ્યાણક ચંગ.	૧
કેટિશિલા અષ્ટાપદે, મેરૂ રચક સમીપ;	
શાશ્વત જિનવર ગૃહ ઘણા, શ્રીનંદીશ્વર દ્રોપ.	૨
દેવલોક ગ્રૈવેક છે, ભવનપતિ વર ભવન;	
જિનવર ણિળ અનેક છે, પૂણું તે સર્વ સુમન.	૩
વિહરમાન જિનવર ભલા, અતીત અનાગત અદ્ધા;	
નામ સ્થાપના દ્રવ્ય ભાવ, ચાર નિરોપા લદ્ધા.	૪
સહેજનંદી સુખકર એ, પરમ દયાળ પ્રધાન;	
પુન્યમહોદયે પૂજતાં, લહીએ પરમ કલ્યાણ.	૫

શ્રી આદીશ્વર જિન ચૈત્યવંદન.

ધુર સમરૂં શ્રી આદિદેવ, વિમલા ચલ સોહીએ;	
સુરતિ મૂર્તિ અતિ સફળ, ભવિષ્યનાં મન મોહીએ.	૧

સુંદર રૂપ સોહામણો, જોતાં તૃપ્તિ ન હોય;	
શુભ અનંત જિનવરતણા, કહી નવ શકે કોય.	૨
વીતરાગ દર્શન વિના, લવસાગરમાં રૂલીઓ;	
કુશુર કુદેવે લોળવ્યો, ગાઠો જલ ભરીઓ.	૩
પૂર્વ પૂણ્ય પસાઉલે, વીતરાગ મેં આજ;	
દર્શન દીઠો તાહરો, તરણ તારણ જહાજ.	૪
સુરઘટ ને સુરવેલડી, આંગણે મુજ આર્ધ;	
કદપવૃક્ષ કૃણીઓ વળી, નવનિધિ મેં પાધ.	૫
તુજ નામે સંકટ ટળે, નાસે વિષમ વિકાર,	
તુજ નામે સુખસંપદા, તુજ નામે જયકાર.	૬
આજ સફળ દિન માહરો એ, સફળ થઈ મુજ જાત્ર;	
પ્રથમ તીર્થકર લેટીઆ, નિર્મળ કીધાં ગાત્ર.	૭
સુરનર કિનર કિનરી, વિદ્યાધરની કોડ;	
સુકિત પહોંચ્યા કેવળી; વંડુ બે કર જોડ.	૮
શત્રુજય ગિરિ મંડળો એ, મરૂદેવા માત મહાર;	
સિદ્ધિવિજય સેવક કહે, તુમ તરીઆ મુજ તાર.	૯

શ્રી અતીત ચોવીશી ચૈત્યવંદન.

અતીત ચોવીશી પ્રથમ દેવ, જિન કેવળ જ્ઞાની;	
નિર્વાણી સાગર મહા-જસદ વિમલ આલિધાની.	૧
સર્વાનુભૂતિ શ્રીધર સુદત્ત, દામોદર સુતેજ;	
સ્વામી સુવ્રત સુમતિ ને, શિવગતિ સુહેલ.	૨
અસ્તાઘ નેમીશ્વર અનિલ, યશોધર કૃતાર્થ જિનેશ;	
શુદ્ધમતિ ને શિવંકરો, સ્થંદન સંપ્રતિ રૂઢેશ.	૩

અઠાર દોષ વર્જિત જિન ચૈત્યવંદન. (૧ હું)

દાન^૧ લાભ^૨ કલોગોપલોગ,^૪ બળ^૫ પણ^૬ અંતરાય;
 હાસ્ય^૬ અરતિ^૭ રતિ^૮ ભય^૯ દુર્ગંછા,^{૧૦} શોક^{૧૧} ષટ્+ કહેવાય ૧
 અમ^{૧૨} મિથ્યાત્વ^{૧૩} અજ્ઞાન^{૧૪} નિદ્રા,^{૧૫} અવિરતિ^{૧૬} એ પાંચ
 રાગ^{૧૭} દ્વેષ^{૧૮} દોષ એ, અઠારસ સંચ. ૨
 એ જેણે દૂરે કર્યા એ, તેને કહીએ દેવ;
 જ્ઞાનવિમળ પ્રભુ ચરણની, કીજે અહોનિશ સેવ. ૩

અઠાર દોષ વર્જિત જિન ચૈત્યવંદન. (૨ હું)

ક્રોધ^૧ માન^૨ મદ^૩ લોભ^૪ માય,^૫ અજ્ઞાન^૬ અરતિ^૭ રતિ;
 હિસાદિક^૮ નિદ્રા^૯ અને, મત્સર^{૧૦} ને અપ્રીતિ.^{૧૧} ૧
 શોક,^{૧૨} ભય,^{૧૩} અને પ્રીતિ,^{૧૪} રતિકીડાપ્રસંગ;
 દોષ અઠાર પ્રગટ નિકટ, નહીં જેને અંગ. ૨
 દેવ સર્વે શિર સેહરો એ, તે કહીએ નિરધાર;
 જ્ઞાન વિમળ પ્રભુ ભુવનનો, પુણ્યતણે ભંડાર. ૩

શ્રી નેમિનાથ જિન ચૈત્યવંદન.

સમુદ્રવિજય કુલ ચંદ નંદ, શિવાદેવી જાયા;
 જાદવ વંશ નલોમણિ, શૌરિપુર ઠાયા. ૧

* પાચ. + છ. + હિસા-અસત્ય ને અદત. + આને અદ્યે
 માગધી ગાથાઓમા હાસ્ય કહેલ છે.

આળથકી પ્રદ્યુત્ય ધર, ગત મારે પ્રચાર;	
ભક્તિ નિજ આત્મિક ગુણ, ત્યાગી સંસાર.	૨
નિષ્કારણ જગજીવનો એ, આશાનો વિશ્રામ;	
દીનદયાળ શિરોમણિ, પૂરણ સુરતર કામ.	૩
પશુ પોકાર સુણી કરી, છાંડી ગ્રહવાસ;	
તત્ક્ષણ સંજમ આદરી, કરી કર્મનો નાશ.	૪
કેવળશ્રી પામી કરી એ, પહોંચ્યા મુક્તિ મોઝાર;	
જન્મ મરણ ભવ ટાળવા, જ્ઞાન સદા સુખકાર	૫

શ્રી વીશ વિહરમાન જિન ચૈત્યવંદન.

સીમંધર યુગમંધર પલુ. બાહુ સુગાહુ ચાર;	
જંબૂદ્વીપના વિદેહમાં, વિચરે જગદાધાર.	૧
સુજાતસાહેબ ને સ્વયંપ્રભુ, ઋષભાનન ગુણમાલ;	
અનંતવીર્ય ને સુરપ્રભુ. દસમા દેવ વિશાલ.	૨
વજ્રધર ચંદ્રાનન નમુ, ઘાતકી ખંડ મોઝાર;	
અષ્ટ કર્ગ નિવારવા, વંદુ વાર હજાર.	૩
ચંદ્રબાહુ ને ભુજંગમ પ્રભુ, નમિ ઈશ્વરસેન;	
મહાભદ્ર ને દેવજશા, અજિતવીર્ય નામેણુ.	૪
આઠે પુષ્કર અર્ધમાં, અષ્ટમી ગતિ દાતાર;	
વિજય અડ નવ ચક્રીશમી, પણવીશમી કિરતાર.	૫
જગનોયક જગદીશ્વર એ, જગમંધવ હિતકાર;	
વિહરમાનને વંદતા, જીવ લહે ભવ પાર.	૬

૬૧. એકસો શીત્તેર જિન ચૈત્યવંદન.

સોળ જિનવર શ્યામળા, રાતા ત્રીશ વખાણ;	
લીલા મરકત મણિસમા, અડત્રીશ ગુણ ખાણ.	૧
પીળા કંચન વર્ણ સમાં, છત્રીશ જિનચંદ;	
શંખ વર્ણ સોહામણ, પચાસે સુખકંદ.	૨
શીત્તેર સો જિન વંદીએ એ, ઉત્કૃષ્ટા સમકાળ;	
અજિતનાથ વારે હુઆ, વંદું થઇ ઉજમાળ.	૩
નામ જપંતા જિનતાણ, દુર્ગતિ દૂરે જાય;	
ધ્યાન ધ્યાતાં પરમાત્મનું, પરમ મહોદય થાય.	૪
જિનવર નામે જશ ભલો, સદૃશ મનોરથ સાર;	
શુદ્ધ પ્રતીતિ જિનતણી, શિવસુખ અનુભવ પાર.	૫

૬૨. પ્રદક્ષિણાનું ચૈત્યવંદન.

કાળ અનાદિ અનંતથી, ભવબ્રમણનો નહીં પાર;	
તે બ્રમણા નિવારવા, પ્રદક્ષિણા દઉં ત્રણ વાર	૧
ભમતીમાં ભમતાં થકા, ભવભાવઠ દૂરે પગાય;	
દર્શન જ્ઞાન આરિત્રરૂપ, પ્રદક્ષિણા ત્રણ દેવાય.	૨
જન્મ મરણાદિ ભય ટળે, સીજે જો દર્શન કાજ;	
રત્નત્રય પ્રાપ્તિ ભણી, દર્શન કરો જિનરાજ.	૩
જ્ઞાન વડું સંસારમાં, જ્ઞાન પરમ સુખહેત;	
જ્ઞાન વિના જગ જીવડા, ન લાહે તત્ત્વ સંકેત.	૪
અથ તે સંગ્રહ કર્મનો, રિકત કરે વળી જેહ;	
આરિત્ર નિર્ધુક્તિએ કહ્યું, વંદો તે ગુણ ગેહ.	૫

દર્શન જ્ઞાન ચારિત્ર એ, રત્નત્રયી નિરંધાર;
ત્રણ પ્રદક્ષિણા તે કારણે, ભવઃકુળ ભંજનહાર.

૬

સીમંધર સ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

સીમંધર જિન વિચરતા, સોઢે વિજય મોઝાર;
સમવસરણુ રચે દેવતા, એસે પર્ષદા ખાર.

૧

નવતત્ત્વની દીએ દેશના, સાંભળી સુર નર કોડ;
પટ દ્રવ્યાદિક વર્ણવે, લે સમકિત કર જોડ.

૨

છહાં થકી જિન વેગળા, સહસ્ર તેત્રીશ શત એક,
સત્તાવન જોજન વળી, સત્તર કળા સુવિશેષ.

૩

દ્રવ્યથકી જિન વેગળા, ભાવથી હ્રદય મોઝાર;
ત્રહું કાળે વંદન કરું, શ્વાસમાંહે સો વાર.

૪

શ્રી સીમંધર જિનવર એ, પૂરે વાંછિત કોડ;
કાંતિવિજય ગુરૂ પ્રણુમતાં, ભક્તિ એ કર જોડ.

શ્રી બાવન જિનાલયનું ચૈત્યવંદન.

શુદ્ધિ આઠમ ચંદ્રાનન, સર્વજ્ઞાની ગણીજે:

ઋષભાનન શુદ્ધિ ચૌદશે, શાશ્વત નામ લણીજે.

૧

અંધારી આઠમ દિને, વર્ધમાન જિન નમીએ;

વારિષેણુ વદ ચૌદશે, નમતાં પાપ નિગમીએ.

૨

ખાવન જિનાલય તપ એ, ગુણ ગણણી સુખકાર;

શ્રી શુભ વીરને શાસને, કરીએ એક અવતાર.

૩

વિહરમાન જિન ચૈત્યવંદન.

ચઉ જિન જંબુદ્વીપમાં, અડ ઘાતકીખંડે;
 પુષ્કરાર્ધે આઠ જાણીએ, એમ વીશ અખંડે ૧
 અડ પણવીશ ચોવીશમી, નવમી ત્રિજ્યે વિચરંતા.
 બાળ તરુણ નૃપપદપણે, વળી અપર અરિહંતા. ૨
 શીત્તર સો ઉત્કૃષ્ઠી એ, ભરહેરવય પ્રમાણ;
 જ્ઞાનવિમળ જિનરાજની, શીર ધરીએ શુભ આણ. ૩

શ્રી મહાવીરના પંચકલ્યાણકનું ચૈત્યવંદન.

સિદ્ધારથ સુત વંદીએ, ત્રિશલાદેવી માય;
 ક્ષત્રિયકુંડમાં અવતર્યા, પ્રભુજી પરમ દયાળ. ૧
 ઉજવળી છઠ આષાઢની. ઉત્તરા ફાલગુની સાર;
 પુષ્પોત્તર વિમાનથી, ચવીઆ શ્રી જિનભાણ. ૨
 લક્ષણ અડહિય સહસ્ર એ, કંચનવર્ણી કાય;
 મૃગપતિ લંછન પાઉલે, વીર જિનેશ્વર રાય. ૩
 ચૈત્ર શુદ્ધ તેરશ દિને, જન્મ્યા શ્રી જિનરાય;
 સુર નર મળી સેવા કરે, પ્રભુનું જન્મ કલ્યાણ. ૪
 માગશર વદિ દશમી દિને, લીએ પ્રભુ સંજમ ભાર;
 ચઉનાણી જિનજી થયા, કરવા જગ ઉપકાર. ૫
 સાડાબાર વરસ લગે, સહ્યા પરિપહ ઘોર;
 ઘનઘાતી ચઉ કર્મ જે, વળે કર્યાં ચકચુર. ૬
 વૈશાક શુદ્ધ દશમી દિને, ધ્યાન શુકલ મન ધ્યાય;
 શમી વૃક્ષ તળે પ્રભુ, પામ્યા પંચમ નાણ. ૭

સંઘ ચતુર્વિધ સ્થાપવા, દેશના દીએ મહાવીર;
 ગૌતમ આદિ ગણધર, કર્યા વજ્રુર હજુર. ૮
 કાર્તિક વદિ અમાવાસ દિને, શ્રી વીર લલ્યા નિર્વાણ;
 પ્રભાત ઇંદ્રભૂતિને, આપ્યું કેવળ નાણ. ૯
 જ્ઞાન ગુણે દીવા કયા એ, કાર્તિક કમળા સાર;
 પુણ્યે મુક્તિ વધૂ વર્યા, વરતી મંગળ માળ. ૧૦

૧૪૫૨ ગણધરનું ચૈત્યવંદન.

(ચોપાઈ.)

સરસ્વતી આપે સરસ વચન, શ્રીજિન શુણ્ણતાં હરખે મન;
 જિન ચોવીશે ગણધર જેહ, પમાણ સંખ્યા સુણો તેહ. ૧
 ઋષભ ચોરાશી ગણધર દેવ, અજિત પંચાણું કરો નિત્ય સેવ;
 શ્રી સંભવ એકસો વળી દોય, અભિનંદન એકસો સોળ હોય. ૨
 એકસો સુમતિ શિવપુર વાસ, પદ્મપ્રભુ એકસો સાત ખાસ,
 સ્વામી સુપાર્શ્વ પંચાણું જાણ, ચંદ્રપ્રભુ ત્રાણું ચિત્ત આણ. ૩
 અઠ્યાશી સુવિધિ પુણ્યદંત, એકાશી શીતલ શુણ્ણવંત;
 શ્રેયાંસ જિનવર છોંતેર સુણો, વાસુપૂજ્ય છાસઠ લવી ગણો. ૪
 વિમલનાથ સત્તાવન સુણો, અનંતનાથ પચાસજ ગુણો;
 ત્રેતાલીશ ગણધર ધર્મ નિધાન, શાંતિનાથ છત્રીશ પ્રધાન. ૫
 કુંથુ જિનેશ્વર કહું પાંત્રીશ; અરજિન આરાધો તેત્રીશ;
 મદ્દી અઠ્ઠાવીશ આનંદ અંગ, મુનિસુવ્રત અષ્ટાદશ મંગ. ૬
 નમિનાથ સત્તર સંભાળ. એકાદશ નમો નેમ દયાળ;
 દશ ગણધર શ્રી પાર્શ્વકુમાર, વર્ધમાન એકાદશ ધાર. ૭

સર્વ મળી સંખ્યા એ સાર, યૌદસો ભાવન ગુણધાર;
 પુંડરિક ને ગૌતમ પ્રમુખ, જસ નામે લહીએ બહુ સુખ.
 પ્રહુ ઉઠી જપતાં જય જયકાર, ઋદ્ધિ વૃદ્ધિ વાંછિત દાતાર;
 રત્નવિજય સત્યવિજય બુધરાય, તસ સેવક વૃદ્ધિવિજય ગુણભાય.

શ્રી સીમંધરસ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

વિમલ કેવલ જ્ઞાન કમલા — એ દેશી

જયતુ જિન જગદેકમાનુ, કામ કરમલ તમહરં;
 દુરિત ઓઘ વિભાવ વર્જિત, નૌમી શ્રી જિનમંધરં.
 પ્રભુ પાદપદ્મે ચિત્ત લયનો, વિષય દાહિત નિર્ભરં;
 સંસાર રાગ અસાર ઘાતિક, નૌમી શ્રી જિનમંધરં.
 અતિ રોષ વન્હિ માન મહીધર. તૃષ્ણાજલધિ હંતકરં;
 વંચનોર્જિત જંતુઓધક, નૌમી શ્રી જિનમંધરં.
 અજ્ઞાન તર્જિત રહિત ચરણ, પરંગુણોમે મત્સરં;
 અરતિ અર્દિત ચરણ સંરણ, નૌમી શ્રી જિનમંધરં.
 ગંભીર વદન લવતુ દિન દિન, દેહિ મે પ્રભુ દર્શનં;
 ભાવવિજય શ્રી દદતુ મંગલ, નૌમી શ્રી જિનમંધરં.

આવતી ચોવીશીનું ચૈત્યવંદન.

(તે કોના કોના જીવ છે તેનાં નામ સહિત.)

પદ્મનાભ પહેલા જિણુંદ, શ્રેણિક નૃપ જીવ;
 સૂરદેવ ખીજા નમું, સુપાસ આવક જીવ.

શ્રી સુપાસ ત્રીજા વળી, જીવ કોણિક ઉદાયી;	
સ્વયંપ્રભ ચોથા જિણુંદ, પોટિલ સુનિ ભાઈ.	૨
સર્વાનુભૂતિ જિન પાંચમા એ, દહાયુ આવક જાણ;	
દેવશ્રુત છઠ્ઠા જિણુંદ, કાર્તિક શેઠ વખાણ.	૩
શ્રી ઉદય જિન સાતમા, શંખ આવક જીવ;	
શ્રી પેઢાલ જિન આઠમા, આણુંદ સુનિ જીવ.	૪
પોટિલ નવમા વંદીએ, જીવ જેહ સુનંદ;	
શતકીર્તી દશમા જિણુંદ, સત્વ× આવક આણુંદ.	૫
સુવ્રત જિન અગ્યારમા, દેવકી રાણી જાણ;	
અમમ જિનવર બારમા, જીવ કેશવર ગુણખાણ.	૬
નિષ્કયાય જિન તેરમા, સત્યકી વિદ્યાધર;	
નિષ્પુલાક જિન ચૌદમા, બળભદ્ર સુહંકર.	૭
શ્રી નિર્મમ જિન પંદરમા, જીવ સુલસા આવિર;	
ચિત્રગુપ્ત જિન સોળમા, રોહિણી જીવ ભાવી.	૮
શ્રી સમાધિ જિન સત્તરમા, રેવતી આવકા જાણ;	
સંવર જિન અઠારમા, જીવ શતાનિક વખાણ.	૯
શ્રી યશોધર એગણીશમા, જીવ કૃષ્ણદ્રીપાયન;	
વિજય નામે વીશમા જિન, જીવ કણ સહાયન.	૧૦
એકવીશમા શ્રી મલ્લીનાથ, કૃષ્ણ નારદ કહીએ;	
અંબડ આવક જીવ દેવ, બાવીશમા લહીએ.	૧૧
અનંતવીર્ય ત્રેવીશમા એ, જીવ અમરનો જેહ;	
સદ્રંકર જિન ચોવીશમા, સ્વાતિ બુદ્ધ ગુણ ગેહ.	૧૨

એ ચોવીશે જિનવરો, હોશે આવતે કાળે;	
ભાવ સહિત તે વંદીએ, કરજોડીને ભાળે.	૧૩
લંછન વર્ણ પ્રમાણુ આયુ, અંતર સવિ સરખાં;	
સંપ્રતિ જિન ચોવીશ પદે, ચઢતે સવિ નીરખ્યાં.	૧૪
પંચ કલ્યાણુક તેહનાં એ, હોશે એડીજ દિવસ;	
ધીરવિમળ શુરનો કહે, જ્ઞાનવિમળ સૂરીશ.	૧૫

શ્રી સામંધર જિન ચૈત્યવંદન.

વંદુ જિનવર વિહરમાન, સીમંધર સ્વામી.	
કેવળ ક્રમળા કાંત દાંત, કરુણા રસ ધામી.	૧
કંચનગિરિ સમ દેહ કાંત, વૃષ લંછન પાય;	
ચોરાશી લક્ષ પૂર્વ આયુ, સેવિત સુર રાય.	૨
છઠ્ઠ ભત્ત સંયમ દિયો એ, પુંડરિકિણી ભાણુ,	
દ્યો પ્રભુ દર્શન સંપદા, કારણુ પરમ કલ્યાણુ.	૩

શ્રી ઋષભજિન ચૈત્યવંદન.

નાભિ નરેશ્વર કુળ ક્રમળ, દિનકર સમ કહીએ;	
યુગલાં ધર્મ નિવારણો, જગાંસ્થિતિ શિવ લહીએ.	૧
વંશ ઈક્ષ્વાકે રાજહોસ, મરૂદેવી નંદ;	
આનંદ કંદ જિણુંદ ચંદ, ટાળે ભવ કંદ.	૨
ઋષભ જિનેશ્વર પાય નમી, આણી ભાવ અપાર;	
પ્રીતિવિજય કહે સાહિબા, આવાગમન નિવાર.	૩

શ્રી પાર્શ્વનાથનું ચૈત્યવંદન.

જયે જય શિખર ગિરીશે ઈશ, વીશે જિનેશ્વર નામી;	
અણસણ કરી ઈહાં કણે, પંચમી ગતિ પામી.	૧
બીજાં પણ બહુ મુનિંવરા, શિવગતિનાં ગામી;	
પરમાત્મ પદ પામીઆ, વંદુ શિર નામી;	૨
એ અંવદાત સુણી કરી, હું એ પદ કામી;	
આવ્યો છું તુજ આગળે, કીમ કીજે ખામી.	૩
શ્રી શામળીઆ પાર્શ્વનાથ, તું છું દીનદયાળ;	
એ અરજ સુણી માહરી, ઘા શિવપદ શાળ.	૪
હું અનાથ ભમીઓ ઘણું ન મલ્યો તુમ સમ નાથ,	
આપી પદ પોતાતણું, રાખો નિજ સાથ.	૫
રાગ રીસ કોધે ભર્યો, નિંદક ને અવિવેક;	
એ સઘળું ઉવેખીને, રાખો મુજ ટેક.	૬
મુજ પાપીના પાપને, દૂરે કરી હજુર;	
નિજ લક્ષ્મીને આપશો, આશા છે ભરપૂર.	૭

શ્રી અંતરિક્ષ પાર્શ્વનાથનો છંદ.

પ્રભુ પાસણ તાહરે નામ મીઠું, ત્રિહું લોકમાં એકલું સાર દીઠું;
 સદા સમરતાં સેવતાં પાપ નીઠું, મન માહરે તાહરે ધ્યાન બેઠું. ૧
 મન તુમ પાસે વસે રાત દિસે, મુખપંકજ નીરખવા હંસ હીસે;
 ધન્ય તે ઘડી જે ઘડી નયણ દીસે, ભક્તિભાવે કરી વીનવીજે. ૨
 અહીં એહ સંસાર છે દુઃખ દોરી, ઇંદ્રજાળમાં ચિત્ત લાગ્યું ઠગોરી;
 પ્રભુમાનીએ વિનતિ એકમોરી, મુજ તાર તું તાર બલિહારી તોરી. ૩

સહીસ્વપ્નજન્મજન્મે સંજો મોહ્યો, ઘડિયાળમાં કાળ ગમતો ન જોયો;
મુઘા એમ સંસારમાં જન્મ જોયો, અહો ઘટતણ કારણે
જળ વડોળ્યો. ૪

એ તો ભમર લોકે સુયાં બ્રાંતિ ધાયે, જઈ શુકત ગ્રી યંચુ માંહે
ભરાયો;

શુકે જાણુ જાણી ગળે દુઃખ પાયો. પ્રભુ લાલચે જીવડો
એમ વાહ્યો. ૫

ભમ્યો ભમં ભૂલ્યો રમ્યો કમં ભારી, દયા ધર્મની શર્મ મેં
ના વિચારી;

તારી નમ્ર વાણી પરમ સુખદારી, ત્રિહુંડોકના નાથ મેં નવિ
સંભારી. ૬

વિષયવેલડી શેલડી કરી અજાણી, ભજી મોહતુળ્યા તજી તુજ-
વાણી

એહવો ભલો ભુંડો નિજ દાસ જાણી, પ્રભુ રાખીએ ખાંડીની
છાંચ પ્રાણી. ૭

મોરા વિવિધ અપરાધની કોટિ સહીએ, પ્રભુ શરણે આવ્યા
તાણી લાજ વહીએ;

વળી ઘણી ઘણી વિનતિ એમ કરીએ, મુજ માનસસરે પરમ
હંસ રહીએ. ૮

કુળશ,

એમ કૃપામૂર્તિ પાર્શ્વેસ્વામી, સુકિતગામી ધ્યાઈએ,
અતિ ભક્તિભાવે વિપત્તિ જાવે, પરમ સંપત્તિ પાઈએ;
પ્રભુ મહિમા સાંગર ગુણ વૈરાગર, પાસ અંતરિક્ષ જે સ્તવે,
તસ સંકળ મંગળ જયજયારવ, આનંદવર્ધને વિનવે. ૯

નવકારનો છંદ.

સમર રે જીવ નવકાર નિત્ય રનેહશ્યું, અવર કાં આલપંપાળ જાંખે
વર્ણુ અડસઠ નવકારના નવપદ, સંપદા આઠ અરિહંત લાખે, ૧
શત્રુજયતીર્થ સમ તીર્થ ન કેા લજાંત, પથણ વીતરાગ સમ
કેા ન કહેશે;

મંત્ર નવકાર સમ મંત્ર જપો ન કેા, આદિ ને એંત હુવો ન હોશે. ૨
આદિ અક્ષર નવકાર તે નરકના, સાત સાગર ટળે નહીં અધુરી
એક પદર ઉચ્ચરે દુરિત દૂરિયા ટળે, સાગર આયુ પચાસ પૂરી. ૩
સચલ પદ સમરતાં પાંચસો સાગરા, સહસ્ર ચઉપન્ન નવકારવાળી;
હર્ષ ધરી એકસો આઠ નવકર ગણે, પંચલક્ષ સાગર નરકાયુ ટાળી ૪
લાખ એક જાપ જન પૂજી પૂરો જપે, પદવી પામે અરિહંત કેરી;
અશોક તરૂવર તળે બાર પર્ષદા મળે, ગડગડે ગગન ભેરી નફેરી. ૫
આઠસો આઠ વળી આઠ સહસ્રા વળી, આઠ લખગા વળી આઠ કેાડિ;
મુક્તિ લલના વરે પ્રીતવિમળ કહે, આપણાં કર્મ આઠે વિછોડી ૬

શ્રી આદીશ્વર ભગવાનની વિનતિ.

શ્રી આદિનાથ નિર્વાણી, નમું મેં ધ્યાની, નમું મેં ધ્યાની,
ભવિ જીવ તરનકે કાજ, બનાઈ બાની.
તુમ નાભિરાય કુળધારી, બડે અવતારી, બડે અવતારી,
ખુલ રહી ખલકમેં ખુબ કેશરકી ક્યારી;
તુમે મમતા મનકી મારી, આતમા તારી, આતમા તારી,
તજ દીની પ્રીત વિષયનકી, જાન કર ખારી;
તુમે કરી મુક્તિ પટરાણી, જગતમેં જાની, જગતમેં જાની ભવિ ૧

જાણ્યા સુરનર સુખ રાશિ, હુઆ ઉદાસી, હુઆ ઉદાસી,
 જલ ગઈ જળર જંજલ, જગતકી ફાંસી;
 તુમ જગતપતિ અવિનાશી, મુકિતકે વાસી, મુકિત કે વાસી,
 શિવમંદિરમે સુખ સેજ, બીછાઈ ખાસી;
 તુમ કરી સફળ જાંઘગાની, મેરે મન માની, મેરેમનમાની, લગ્ન
 બહે જ્યોતિષંત જિનરાજ, જગતમેં ખાજે, જગતમેં ખાજે,
 તેરો દરિશણ હે સુખદાયી સુધારે કાજે;
 તેરી ધુની ગગનમેં ગાજે, બે સુરપતિ લાજે, બે સુરપતિ લાજે,
 ગલ ગયા ગર્વ પાખંડ, કામના લાજે;
 નાટકનાચે ઈંદ્રાણી, અધિક ધુનિ આણી, અધિક ધુનિ આણી, લગ્ન
 તેરી મહિમા કહી ન જાવે, પાર નહીં પાવે, પાર નહીં પાવે,
 ગાંધર્વ સુરપતિ સખ દેવ તેરે ગુન ગાવે;
 તેરે ચરણમેં લપટાઈ, સરસ લય લાવે, સરસ લય લાવે,
 નર નાર હિયાકે માંહે, ભક્તિ તેરી રહાવે;
 તેરી તૃષ્ણા સખ વિરલાણી, મુકિતકું ઠાણી, મુકિતકું ઠાણી, લગ્ન
 મહાદેવી કુખકા જાયા, અમરપદ પાયા, અમરપદ પાયા,
 છપ્પન કુમારી નારી મીલી જસ ગાયા;
 હૃગંતિકા હૃખ વિરલાયા, સફલ કરી કાયા, સફલ કરી કાયા,
 જિનદાસ નિરંજન દેખ, સરણ તેરે આયા;
 સમકિતકીસહજબીછાન, મીલી મોહે ટાણી, મીલી મોહે ટાણી લગ્ન.

શ્રી આદીશ્વર અથવા સંભવનાથ વિનતિ.

સુણો આદિજિન (સંભવજિન) રાજ અરદાસ મોરી,
 લહી લાગ્યથી આજ મેં લેટ તોરી;
 મહા પુણ્યના પૂરથી નાથ પાયો, હવે કષ્ટ લય દુષ્ટ દૂરે નસાયો.

ગયો કાળ બાળમણીમાં અનંતો, વસ્યો મોહની આણમાં હું ભમતો.
 દેખી મુખ તારૂં થયો ઉજમાળ, લહ્યો ધર્મનો આજ તારૂં હૃદયકાળ.
 મળ્યો ચરમ આવર્ત મોટો સખાઈ, પડ્યો પાતળો મોહ મહા
 દુઃખદાયી;

અંથીલેદથી તત્ત્વની દષ્ટિ પાઈ, પ્રભુ ઓળખ્યો તું અમોહી
 અમાયી. ૩

મીઠ્યો આજ મિથ્યાત્વનો અંધકાર, થયો શુદ્ધ સમ્યક્ત્વનો
 ઝાતકાર;

રહ્યાં વેગળાં કાઠિયા કર્મ કાઠાં, અનંતાનું બંધી સવે દૂર નાઠાં. ૪
 હવે ઉદ્ધસી આપથી યોગશક્તિ, જાગી ચિત્તમાં તાહરીજોર ભક્તિ
 ગયો આપ આપે સહુ ભ્રમજાળ, જાણ્યો દેવ તું એક જગમાં
 દયાગ. ૫

અર્થુ સમરસે ચિત્ત શીતળ સુચંગ, ભળી વાસનાસહજ સંવેગરંગ;
 ગયો તાપ નિષ્પાપ માર્ગ નિહાળી, મળી ચેતના સહચરીમાં
 રસાળી. ૬

મળ્યા સત્ય સંતોષ આદિ સુમિત્ર, શુભ ધ્યાન કલ્પલોલ વાધ્યા
 વિચિત્ર;

થયો ગોપદ પ્રાંત સંસારસિધુ, વસ્યો તું મનમંદિરે વિશ્વબંધુ. ૭
 જિહાં ગરૂડ તિહાં નાગનો નહી પ્રચાર, સમય દાવ નાવે જિહાં
 મેઘધાર; ૮

દેખી કેસરી ગજઘટા દૂર નાસે, તુજ ધ્યાનથી તેમ સંસાર ત્રાસે. ૮
 પ્રભુ તું મીઠ્યાથી હુવો હું સનાથ, કૃપાનાથતે જન્મકીધો કૃતાર્થ;
 ટળી આપદા સંપદા સર્વ આવી, પ્રભુ તાહરી ભક્તિ જો ચિત્ત
 ભાવી. ૯

શ્રીરાજો મહારાજ જો સુજામન, ન માણું પછી તેહથી કાંઈ અન્ય
અહો જાંઘા તો છેહ દેશો ન ક્યારે, મહાપુરુષ તે શરણે આવ્યા
સુધારે. ૧૦

ઘણું શું કહું સ્વામી સર્વજ્ઞ આગે, તથાપિ કહું છું પ્રભુ ભકિતરાગે;
અલેદે મળો ક્ષીર ને જેમ નીર, તેથી હું સનું ચિત્ત થાયે સુધીર. ૧૧

શ્રી પરમાત્માનું ચૈત્યવંદન.

જગન્નાથને હું નમું હાથ જોડી, કરું વિનાતિ ભકિતશું માનમોડી;
કૃપાનાથ સંસાર કૂપાર તારો લહ્યો પુણ્યથી આજ દેહાર સારો. ૧
સોહિલા મળે રાજ્યદેવાદિ ભોગો, પરમ દોહિલો એક તુજ
ભકિત ભોગો;

ઘણા કાળથી તું લહ્યો સ્વામી મીઠો, પ્રભુ પારગામીસહુ દુઃખ
નીઠો. ૨

ચિદાનંદરૂપી પરબ્રહ્મલીલા, વિલાસી વિલો ત્યકત કામાશિ કીલા;
ગુણધાર જોગીશ નેતા અમાથી, જય ત્વં વિલો ભૂતજેસુખદાયી ૩
ન દીઠી જેણે તાહરી જોગ મુદ્રા, પડ્યા રાત દિસે મહા મોહનિદ્રા;
કેસી તાસહોશંગતિ જ્ઞાન સિધી, ભમંતાં ભવે હે જગજીવણધો. ૪
સુધાસ્યંદિતે દર્શન નિત્ય દેખે, ગણું તેહનો હે વિલો જન્મલેખે.
ત્વદાશા વશે જે રહ્યા વિશ્વમાંહે, કરે કર્મની હાણુ ક્ષણ એકમાંહે. ૫
જિનેશાય નિત્યે પ્રભાતે નમસ્તે, ભવી ધ્યાન હોજો હૃદયેસમસ્તે;
સ્તવી દેવના દેવને હર્ષ પૂરે, મુખાંભોજ ભાળી ભજે હેજ ઉરે. ૬
કહે દેશના સ્વામી વૈરાગ્ય કેરી, સુણે પર્ષદા બર બેઠી ભલેરી;
સુધાંભોજ ધારા સમી તાપ ટાળે, બેહુ ખાંધવા સાંભળેએકલાળે ૭

પંડિત ઋષભદાસ કૃત ચૈત્યવંદન ચોવીશી.

શ્રી ઋષભદેવ ચૈત્યવંદન. ૧.

આદિ દેવ અગ્નિહંત, ધનુષ પાંચસો કાયા;
ક્રોધ માન નહીં લોભ, કામ નહીં મૃષા ન માયા. ૧
નહીં રાગ નહીં દ્વેષ, નામ નિરંજન તાહરું;
દીકું વદન વિશાળ, પાપ ગયું સવિ માહરું. ૨
નામે હું નિર્મળ થયો, જપુ જાપ જિનવરતાણો;
કવિ ઋષભ ઇણિપરે ઉચ્ચરે, આદિદેવ મહિમા ઘણો. ૩

શ્રી અજિતનાથ ચૈત્યવંદન. ૨

અજિતનાથ અવતાર, સાર સંસારે જાણું;
જેણે જીત્યા મદ આઠ, ઇચ્છો અરિહંત વખાણું. ૧
રાજ ઋદ્ધિ પરિવાર, છોડી જેણે દીક્ષા લીધી;
ટાળી કર્મ કષાય, શિવનારી વશ કીધી. ૨
અનંત સુખમાં બીલતો, પૂજી કર્મ આઠે ખપો;
કવિ ઋષભ ઇંમ ઉચ્ચરે, અજિતનાથ નિત્યે જપો. ૩

શ્રી સંભવજિન ચૈત્યવંદન. ૩

સંભવજિન સુકમાળ, શીયળ સંજમધારી;
વાણી ગંગ વિશાળ, સુણે નરપતિ ને નારી. ૧
અનંત જ્ઞાન જસ બુદ્ધિ, બંધ કર્મના કાપે;

સમર્થો સુખનિવાસ, મુક્તિગઢ હેવાર આપે. ૨
ત્રીજો જિન ત્રિભુવન વડો, ભક્તી નવિ ચુકો કદા;
કવિ ઋષભ ઇમ ઉચ્ચરે, સંભવજિન સેવો સદા. ૩

શ્રી અભિનંદન ચૈત્યવંદન. ૪

અભિનંદન જિનદેવ, સેવ જરા સુરપતિ સારે;
સંવરરાયનો પુત્ર, સકળ દુઃખ સોય નિવારે. ૧
તું બંધવ તું તાત, પાપ તુજ જાયે નાહા;
દાહિદ્ર દુઃખ દોભાગ્ય, સોય પણ જાયે નાહા. ૨
ગુણ અનંત તાહરા પ્રભુ, ત્રિભુવન નહીં કો તુજ સમો;
કવિ ઋષભ ઇણિ પરે ઉચ્ચરે, અભિનંદન જિનવર નમો. ૩

શ્રી સુમતિનાથ ચૈત્યવંદન. ૫

સુમતિનાથ સુખ વાસ, દાસ હું ભવ ભવ તાહરો,
કરું વિનતિ એક આવાગમન નિવારો. ૧
સેવકની કરો સાગ, પાર પહેલાં ઉતારો;
ક્રોધ માન મદ લોભ, સોય ઉપજનાં વારો. ૨
દેવ નિરંજન નામ તુંહ, તુજ નામે નિશ્ચય તર્યો;
કવિ ઋષભ એણિપરે ઉચ્ચરે, સુમતિનાથ પૂજા કરો. ૩

શ્રી પદ્મપ્રભ ચૈત્યવંદન. ૬

શ્રીપદ્મપ્રભ સ્વામી, નામતોર નવય નિધાન;
કોસંખી નરનાથ, દેહનો પ્રવાલ^૩ વાન. ૧

ત્રીશ લાખ પૂર્વ આય, તેહ પણ પૂર પાળી;
પહોંચ્યા મુક્તિ મોઝાર, કર્મ આઠેને ટાળી, ૨
પદ્મ લંછન પાચે નમુ, શ્રી જિનવર ધ્યાને રસુ;
કવિ ઋષભ ઇણિપરે ઉચરે, પદ્મપ્રભ પૂજી જમુ. ૩

શ્રી સુપાર્શ્વજિન ચૈત્યવંદન. ૭

દીઠો શ્રીસુપાસ, જાત્ર મુખ પૂનમ ચંદો;
નહીં બ્રહ્મા નહીં વિષ્ણુ, નહીં ગરુડ ગોવિંદો. ૧
નહીં ઇશ્વર નહીં ઇંદ્ર, નહીં કો તુજ નમુનો;
તું જિનવર જગદીશ, કંત તું મુક્તિવધુનો. ૨
પરમેશ્વર તુજને કહું, તુજ વિણ ચોર ન કો વળી;
શ્રી સુપાર્શ્વ જિન પૂજતાં, ઋષભદાસ આશા ફળી. ૩

શ્રી ચંદ્રપ્રભ ચૈત્યવંદન. ૮

શ્રી ચંદ્રપ્રભ રાય, કાય જસ ઉજવળ વરણી;
મુગટ કુંડલ ને હાર, તપે મુખ તેજ સો તરણી. ૧
અંગી બની અ અપાર, પુષ્પ તો પંચે વરણા;
તિલક બન્યો અતિ સાર, વળી વિવિધ આલરણા. ૨
અગર ધુપ આરતી, દીપ જ્યોતિ તો પ્રગટી;
કવિ ઋષભ કહે જિન પૂજતાં, પાપ પૂર ગયાં ઘટી. ૩

શ્રી સુવિધિનાથ ચૈત્યવંદન ૯

સુવિધિનાથ જિન જાપ, જપી જાણે યોગીંદ્ર;
સુરનર દિનર સોય, ધક્રુ ધ્યાન બહુ ઇંદ્ર. ૧

નર નારી ઋષિસાગ્ર, પ્રભુ તુજ ધ્યાન સો ધ્યાયે;
ચક્રી ને બળદેવ સોય બેઠા ગુણ ગાયે. ૨
ત્રણ લુવનમાં નિરખતાં, અવર ન બીજો કો વળી;
કવિ ઋષભ કહે જિન પૂજતાં, પાપ ગયાં સર્વિ પરજળી. ૩

શ્રી શિતલનાથ ચૈત્યવંદન. ૧૦

શીતળ નાંમું શિષ, જપો જપ જગદીશ;
દેખી તાહડેં રૂપ, પ્રદ્યુત ઉર લાગ્યો ઇશ. ૧
ઈંદ્ર ચંદ્ર નાગેંદ્ર, સોય નર નામ કહાયો;
નહીં જગ એહયો દેવ, જમલ ર કોઈ તાહરે આગ્યો. ૨
તેજ સખળ તુજ દેવ, લાગ્યો સુર ૩ ગગને લમે;
કવિ ઋષભ કહે જગ તે વડો, જે શ્રી જિનચરણે નમે. ૩

શ્રી શ્રેયાંસજિન ચૈત્યવંદન. ૧૧

સુગુણ પુરૂષ શ્રેયાંસ, સિંહપુરી નરનાથ;
કનક વણે જસ દેહ, રાય વિષણુ તુજ તાત. ૧
ફાગણવદ ખારશે, જન્મ તુજ સ્વામી જાણું;
ચોરાશી લક્ષ વરસ આય, તુજ સાર વખાણું. ૨
બુઝ્યો બુઝ્યો ઉગ્યો, લેઈ સંજમ મુક્તિ ગયો;
કવિ ઋષભ કહે શ્રેયાંસનો, જસ મહિમા જગમાં રહ્યો. ૩

શ્રી વાસુપૂજ્ય જિન ચૈત્યવંદન. ૧૨

વાસુપૂજ્ય જિન વિખ્યાત, માત જ્યાએ જાયો;
લેઇ ઇંદ્ર ઉત્સગ, ૧ મેરૂ માથે જઇ નાહ્યો. ૨
આઠ સહસ્ર ચઉચક્રી, કળશ અડવિધના જાણી;
નહવણ કરે સુર સોઇ, વહે તિહાં પ્રવાહ પાણી. ૨
કુંડળ દોષ ચંવર ૩ લક્ષાં, અંગુઠે અમૃત ઠંબો;
કવિ ઋષભ ઇમ ઉચ્ચરે, વાસુપૂજ્ય જિન મહિમા હવો. ૩

શ્રી વિમલજિન ચૈત્યવંદન. ૧૩

વંદો વિમળ જિણચંદ, જસ અતિશય ચઉતીશ;
અનંત જિનની માંહી, વાણી ગુણ પાંત્રીશ. ૧
દોષ અઠારે દુર, કર્મ આઠેને ટાળી;
અળગા તો મદ આઠ, ક્રોધ પણ ચારે ટાળી. ૨
પાપ અઠારે પરિહરી, સિદ્ધવધુ સ્વામી હવો;
કવિ ઋષભ એમ ઉચ્ચરે, વિમળનાથ ગુણ સસ્તવો. ૩

શ્રી અનંતનાથ જિન ચૈત્યવંદન. ૧૪

અનંતનાથ અરિહંત, સરણ હું તોરે આયો;
રાખ રાખ જિનરાય, દેવ તુજ દર્શન પાયો. ૧
હું રૂળીયો ચઉગતિમાંહી, નામ તેરા વિણ સ્વામી;
અગટ્યો પુણ્યઅંકુર, તું મળ્યો શિવગતિગામી. ૨

આજ અનંતો ભવ તણાં, પાપતાપ દૂરે ગયાં;
કવિ ઋષભ કહે જિન પૂજતાં, આનંદે ઉચ્છવ થયાં. ૩

શ્રી ધર્મનાથ ચૈત્યવંદન. ૧૫

બંદુ ધર્મ જિણુંદ, રાજઋદ્ધિ રમણી છાંડી;
ધંદ્રિયભોગ તણ જેણે, પ્રીતિ મુક્તિશુ માંડી. ૧
છાંડયો ભવનો પાસ, દાસ હું સ્વામી તાહરો;
કરૂણાવંત ભગવંત, પાર પેલે ઉતારો. ૨
જપો જાપ જિનવર તણો, હૈડા માહી ઉલટ ઘણો;
કવિ ઋષભે ઇમ ઉચ્ચરે, ધર્મનાથ શ્રવણે સુણો. ૩

શ્રી શાંતિનાથ જિન ચૈત્યવંદન. ૧૬

સમરૂં શાંતિ જિણુંદ, પુણ્ય તુજ શિષ ચડાવું;
શ્રી જિન પૂજન કાજ, નિત્ય તુજ મંદિર આવું. ૧
રંગે ગાઉં રસ ઋદ્ધિ, સુખ સંપત્તિ પાઉં;
મન વચ કાયા કરી, દેવ હું તુજને ધ્યાઉં. ૨
પૂજતાં પદવી લહું, જપતાં જગ સુખી બહું;
કવિ ઋષભ ઇમ ઉચ્ચરે, શાંતિનાથ સમરો સહું. ૩

શ્રી કુંથુનાથ જિન ચૈત્યવંદન. ૧૭

કુંથુનાથ જગદેવ, જિમ સુરપતિ માંહી ઇંદ્ર;
અંખીમાંહી જિમ હંસ, જિમ ગ્રહગણમાંહી ચંદ્ર. ૧
પર્વતમાંહી જિમ મેરૂ, મંત્રમાંહી નવકાર;
ગઢમાંહી લંકા કોટ, સતી જિમ સીતા સાર. ૨

શત્રુજય સમ તીરથ નહીં, અરિહંત સમ દેવ ન કહું;
કવિ ઋષભ ઇમ ઉચ્ચરે, કુથુનાથ સમરો સહું. ૩

શ્રી અરનાથ જિન ચૈત્યવંદન. ૧૮

અઠારમો અરનાથ, રૂપ બહુ ગંધ શરીર;
અદૃષ્ટ આહાર નીહાર, રૂધિર રંગ ગોખીર. ૧
સમવસરણ નર દેવ, જોજનમાંહી સમાયે;
જોજન લગે જિન વાણી, પશુને વચન સોહાયે. ૨
ભા મંડળ તિહાં ઝગહળે, રોગ વૈર નાઠા સહી;
કવિ ઋષભ કહે જિન સંસ્તવો, અરનાથ આગળ રહી. ૩

શ્રી મલ્લિનાથ જિન ચૈત્યવંદન. ૧૯

મલ્લિનાથ નિશદ્દિન, ઇતિ જેણે મરકી ટાળી;
અતિ વૃષ્ટિ અનાવૃષ્ટિ ગયો તે દ્રુત હુકાળી. ૧
ધર્મ દેવજ સોહંતો, સિંહાસન સહપાદપીઠે;
ધર્મ ચક્ર આકાશ, દેવ તુજ આગળ હીડે. ૨
આમર વીઝે સુરવર; રચણ સિંહાસણ બેસણે;
કવિ ઋષભ ઇમ ઉચ્ચરે, મલ્લિનાથ પાતક હણે. ૩

શ્રી મુનિસુવ્રત જિન ચૈત્યવંદન. ૨૦

મુનિ સુવ્રત નમું સ્વામી, શિષ્ય ત્રણ છત્ર સોહાવે;
ઇંદ્રધ્વજ તિહા સાર, પાય નવ કમળ કહાવે. ૧

૧ આ બે પદ મળેલ પ્રતમાં નહી હોવાથી નવા બનાવીને
સુધ્યા છે.

ત્રણ વપ્ર તિહાં દેવ, હેમ મણિ રૂપા કેરાં;
જિનપ્રતિમા તિહાં ચાર, ટાળે ભવભ્રમણ ઘણેરાં. ૨
અશોકવૃક્ષ શિર ઉપરે, અમૃતવાણી મુખથી ઝરે;
કવિ ઋષભ કહે સુવ્રતસ્વામીની, ઈંદ્ર ચંદ્ર કીર્તિ કરે. ૩

શ્રી નમિજિન ચૈત્યવંદન. ૨૧

સાચા શ્રી નમિનાથ, પંથે જિણે ચાલ્યા જાય;
સહી સુગંધી વાટ, અધોમુખ કંટક થાય. ૧
વૃક્ષ નમાવે શિષ, દેવ તિહાં દુંદુભિ વાવે;
પવન શકુન તિહાં સાર, પુષ્પની વૃષ્ટિ કહાવે. ૨
કુમુદ ભલા ઢીંચણ સમા, નખ કેશ રોમ વાધે નહીં;
કવિ ઋષભ ઈમ ઉચરે, નમિનાથ વંદો સહી. ૩

શ્રી નેમિજિન ચૈત્યવંદન. ૨૨

નેમિ નમું નિશદિશ, જન્મ લગેર જે ખલ્લચારી;
અષ્ટ ભવાંતર સ્નેહ, તણ જિણે રાણુદ નારી. ૧
નેમિ ચડયા ગિરિનાર, ધરી મન સંયમ ધ્યાન;
ચોપન દિન છદ્મસ્થ, પછી પ્રભુ કેવળનાણુ. ૨
સહસ્ર વર્ષ પ્રભુ આઉખું, પાળીને સુદિત ગંથો;
કવિ ઋષભ કહે જિન નેમનો, જસ મહિમા જગમાં રહ્યો. ૩

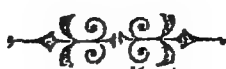
શ્રી પાર્શ્વનાથ ચૈત્યવંદન. ૨૩

ખૂળે પાસ જિણુંદ, કમઠ હઠી મંદ ગાળ્યોઃ
 કયો નાગ ધરણેંદ્ર, અભય દઇ રોગને ટાળ્યો, ૧
 ક્ષાટ્યું શંકર લિંગ, શિક્ષા સાગરમાંહી તારી;
 ધન્ય તું પાર્શ્વ જિણુંદ, જરા ચાદવની નિવારી. ૨
 કોઠ ગયો એલગતણો, નાગાર્જુન વિદ્યા સિધિ;
 કવિ ઋષભ કહે સિદ્ધસેનની, સલામાંહી સારજ કીધી. ૩

શ્રી વર્ધમાનજિન ચૈત્યવંદન. ૨૪

વંદું વીર જિણુંદ, મહી જિણે મેરૂ નયાંવ્યો;
 હરિ સમજાવ્યો રાય, દેવ જિણે પાય લગાવ્યો. ૧
 શુભપાણિ સમજાય. નાગની ગતિ સમારી;
 ચંદનખાળા જેહ, લેઇ ખાકુળા તારી. ૨
 ઉદાયી અર્જુન અનેક તાર્યા, તાર્યા તિમ મેઘકુમાર;
 કવિ ઋષભ કહે વીરવચનથી, બહુ જન પામ્યા પાર. ૩

ઇતિ ઋષભદાસ કૃત ચૈત્યવંદન ત્રોતીસી સંખ્યા.

ચોવીસ તીર્થકરના લંછનનું ચૈત્યવંદન.

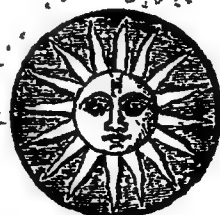
- આદિ દેવ લંછન વૃષભ, અજિત જિન હસ્તિ મોહિ;
સંભવનાથને હય ભલો, અભિનંદન હરિર સોહિ. ૧
- સુમતિનાથને કૌંચ પક્ષી, પદ્મપ્રભુ રકત કમળ;
સુપાર્શ્વજિનને સાથીઓ, ચંદ્રપ્રભુ શશી નિર્મળ. ૨
- સુવિધિ જિનેશ્વર મત્સ્યનું એ, શીતળ જિન શ્રીવત્સ;
ખડગી ૨ જિનવર શ્રેયાંસને, પ્રણમો મન ધરી રંગ. ૩
- વાસુપૂજ્ય મહિષનું, નિમળજિન સુઅરક જોય;
સીંચાણો પક્ષી અનંતને, શ્રીધર્મને વજ્ર એ હોય. ૪
- શાંતિજિન મૃગલો ભલો, શ્રીકુંથુ વગી છ.ગ; ૫
નંદાવર્ત શ્રી અરપ્રભુ, શ્રીમદ્વી કુંભપ ચંગ.
- સુનિસુવ્રતને કાચળો એ, નીલ કમળ નમિરાય;
દક્ષિણાવર્ત શંખજ જયો, શ્રીનેમિજિનને પાથો. ૬
- પુરુષાર્દાણી પાર્શ્વપ્રભુ, લંછન નાંગનું સાર;
વિર જિનેશ્વરને ભંભુ, સિંહ કહ્યો ઉદાર. ૭
- ગર્ભકાળથી એ સહી, સર્વ જિનને તુંગ;
જિમણે પગે જંઘાતણો, એ આકાર ઉત્તંગ. ૮
- લંછન એ સવિ શાશ્વતાએ, આગમમાંહિ જોજો;
ક્ષમાવિજય જસ નામથી, શુભને જસ સુંખ હોજો. ૯

શ્રી સિદ્ધાચલ ચૈત્યવંદન.

અષ્ટાપદ આદિ અનેક, જગ તીર્થો મોટાં; ૧
તેહથી અધિકુ સિદ્ધક્ષેત્ર, એહ વચન નહિ મોટાં.
જે માટે એ તીર્થ સાર, શાશ્વત પ્રતિરૂપ; ૨
જેહ અનાદિ અનંત શુદ્ધ, ઇમ કહે જિનભૂષ.
કળિકાળે પણ જેહનોએ, મહિમા પ્રબળ પંડુર;
શ્રી વિજયરાજ સૂરીદથી, દોન વધે બહુ નુર. ૩

શ્રી સિદ્ધભગવાનનું ચૈત્યવંદન.

સિદ્ધ સકળ સમર્થ સદા, અવિચલ અવિનાશી; ૧
થાશે ને વળી થાય છે, થયા અડકર્મ વિનાશી.
લોકાલોક પ્રકાશ ભાસ, કહેવા કોણ શુરો;
સિદ્ધ પુદ્ગ પારંગત, શુભથી નહીં અધુરો. ૨
અનંત સિદ્ધ એણીપરે નમું એ, વળી અનંત અરિહંત;
જ્ઞાનવિભળ શુભ સંપદા, પામ્યા તે ભગવંત. ૩

બીજ તિથિનું મોટું સ્તવન.

કુહા.

- સરસ વૃચ્ચન રસ વરસતી, સરસતી કળા ભંડાર;
બીજ તણો મહિમા કહું, જિમ કહ્યો શાસ્ત્ર મોઝાર. ૧
- જંબૂદ્વીપના ભરતમાં રાજગૃહી ઉધાન;
વીર જિણુંદ સમોસર્યા, વાંદવા આવ્યા રાજન. ૨
- શ્રેણિક નામે ભુપતિ, બેઠા બેસણ ઠાય;
પૂછે શ્રી જિનરાયને. ઘા ઉપદેશ મહારાય. ૩
- ત્રિગટે બેઠા ત્રિભુવનપતિ, દેશના દિયે જિનરાય;
કમળે સુકોમળ પાંખડી, એમ જિનરદય સોહાય. ૪
- શશિ પ્રગટે જિમ તે દિને, ધન્ય તે દિન સુવિહાણ;
એક મને આરાધતાં, પામે પદ નિર્વાણ. ૫

ઢાળ ૧ લી.

- કહ્યાણક જિનના કહું, સુણ પ્રાણીજીરે;
અભિનંદન અરિહંત, એ ભગવંત, ભવિ પ્રાણીજીરે;
માઘ શુદ્ધી બીજને દિને, સુણ. ૧
- પામ્યા શિવસુખસાર, હરખ અપાર, ભવિ. ૧
- વાસુપૂજ્ય જિન બારમા, સુણ. ૧
- એહજ તિથે થયું નાણ, સફળ વિહાણ; ભવિ.

અષ્ટ કર્મ ચૂરણ કરી,	સુણ૦	
અવગાહન એકવાર, મુક્તિ મોઝાર.	ભવિ૦	૨
અરનાથ જિનજી નમું,	સુણ૦	
અષ્ટાદશમા અરિહંત, એ ભગવંત;	ભવિ૦	
ઉજ્જવળ તિથિ ફાગણ ભલી,	સુણ૦	
વરીયા શિવવધુ સાર, સુંદર નાર.	ભવિ૦	૩
દશમા શીતળ જિનેશ્વર,	સુણ૦	
પરમપદ્મની એ વેલ, ગુણનો ગેલ;	ભવિ૦	
વૈશાખ વદિ બીજને દિને,	સુણ૦	
મૂકયો સરવે એ સાથ, સર નર નાથ.	ભવિ૦	૪
શ્રાવણ શુદ્ધની બીજ ભલી,	સુણ૦	
સુમતિનાથ જિન દેવ, સારે સેવ;	ભવિ૦	
એણિ તિથિએ જિનજી તણા,	સુણ૦	
કંદ્યાણુક પંચ સાર. ભવનો પાર.	ભવિ૦	૫

દાળ ૨ જી.

જગપતિ જિન ચોવીશમોરે લાલ, એ ભાખ્યો અધિ-
કારરે, ભવિક જન;

એણિક આદે સહુ મળ્યારે, શક્તિતણે અનુ-
સારરે, ભવિકજન, ભાવ ધરીને સાંભળોરે,
આરાધો ધરી ખંતરે, ભવિકજન ! ભાવ૦ ૧

દોય વરસ દોય માસનીરે, લાલ આરાધો ધરી
હેતરે, ભવિક૦

ઉજ્જમણું વિધિશું કરારે લાલ, ખીજ તે મુક્તિ
 સંકેતરે, ભવિકં ભાવં
 માર્ગ મિથ્યા દૂરે તજેરે લાલ, આરાધો ગુણ
 થોકરે; ભવિકં
 વીરની વાણી સાંભળીરે લાલ, ઉછરંગ થયા બહુ
 લોકરે ભવિકં ભાવં
 એણિ ખીજ કેઈ તર્યારે લાલ, વળી તરશે કેઈ
 શેષરે; ભવિકં
 શશિ નિધિ અનુમાનથીરે લાલ, સંઘલા નાગધર
 એષરે, ભવિકં ભાવં
 અષાઢ શુદ્ધિ દશમી દિનેરે લાલ, એ ગાયો સ્તવન
 રસાળરે; ભવિકં
 નવલ વિજય મુપસાયની રે લાલ, ચતુરને મંગળ-
 માલરે, ભવિકં ભાવં

કુળશ.

ઇય વીર જિનવર, સયલસુખકર. ગાયો અતિઉલટ ભરે
 એષાઢ ઉજ્જવળ દશમી દિવસે, સવંત અઢાર અઢોતરે;
 ખીજ મહિમા એમ વર્ણવ્યો, રહી સિદ્ધપુર ચોમાસએ,
 જેહ ભવિકં ભાવે ભણે ગુણે, તસ ધરે લીલવિલાસએ. ૧૦

બીજનું સ્તવન. ૨. બું.

(કૈતમલ પાણીડાને જાય. એ દેશી.)

અણુમી શારદ માય, શાસન વીર સુહંકરં ૧
 અહીં તિથિ ગુણ ગેહ, આદરો ભવિયણ સુંદરં. ૧
 એહ દિન પંચ કલ્યાણ, વિવરીને કહું તે સુણોણ;
 મહાશુદ્ધિ બીજે જાણ, જન્મ અભિનંદનતણોણ. ૨
 શ્રાવણ શુદ્ધિની હો બીજ, સુમતિચળ્યા સુરલોકથીણ;
 તારણ ભવોદાધ તેહ, તસ પદ સેવે સુર થોકથીણ. ૩
 સમેત શિખર શુભ સ્થાન, દશમા શીતળ જિન ગણુંણ;
 ચૈત્ર વદની હો બીજ, વર્ચા મુક્તિ તસ સુખ ધણુંણ. ૪
 કાલગુન માસની બીજ, ઉત્તમ ઉજવલ માસનીણ;
 અરનાથ તસ ચ્યવન, કર્મક્ષયે તવ પાસનીણ. ૫
 ઉત્તમ માધજ માસ, શુદ્ધિ બીજે વાસુપૂજ્યનોણ;
 એહીજ દિન કેવળ નાણ, શરણ કેરો જિનરાજનોણ. ૬
 કરણી રૂપ કરો ખેત, સમકિત બીજ રોપો તિહાંણ;
 આતર કીરીયા હોજણ, ખેડ સમતા કરી જિહાંણ. ૭
 ઉપશમ તદ્રૂપ નીર, સમકિત છોડ પ્રગટ હોવેણ;
 સંતોષકેરી અહો વાડ, પચ્ચખખાણ પ્રતયોકી સોહેણ. ૮
 નાસે કર્મ રિપુ ચાર, સમકિત વૃક્ષ ફળ્યો તિહાંણ;
 માંજર અનુભવ રૂપ, ઉતરે ચારિત્ર ફળ જિહાંણ. ૯

શાંતિ સુધારસ વારિ, પાન કરી સુખ લીજીએજ;
 તંબોલસમ દ્યો સ્વાદ, જીવનેસંતોષરસદીજીએજ. ૧૦
 ખીજ કરો બાવીશ માસ, ઉત્કૃષ્ટ બાવીશ વરસનીજ;
 ચોવીહાર ઉપવાસ, પાળીએ શીજ વસુધાસનીજ, ૧૧
 આવશ્યક દોય વાર, પડિલેહણ દોય લીજીએજ;
 દેવવંદન ત્રણકાળ, મન વચન કાયાએ કીજીએજ. ૧૨
 ઉજમણું શુભ ચિત્ત, કરી ધરીએ સંજોગથીજ;
 જિન વાણી રસ એમ, પીજીએ શ્રુત ઉપયોગથીજ. ૧૩
 ઇણ વિધ કરીએ હો ખીજ, રાગને દ્વેષ દૂરે કરીજ;
 કેવળ પદ લહી તાસ, વરે મુક્તિ ઉલટ ધરીજ. ૧૪
 જિનપૂજ ગુરૂ ભક્તિ, વિનયે કરી સેવો સદાજ;
 પદ્મ વિજય મુશિષ્ય, ભક્તિ પામે સુખ સંપદાજ. ૧૫

જ્ઞાન પંચમીનું સ્તવન.

દાળ ૧ લી.

દેશી-રસીઆલી.

પ્રણમી પાંશ્વજિનેશ્વર પ્રેમશું, આણી ઉલટ અંગઃ
 ચતુર નર!
 પંચમી તપ મહિમા મહિયત ઘણો, કહેશું મુણને રે
 રંગ ॥ ચં ॥ ૧ ॥
 ભાવ ભલે પંચમી તપ કીજીએ. ॥
 ઉપદેશે હો શ્રીનેમીશ્વર, પંચમી કરને રે તેમ; ચં

ગુણમંજરી વરદત્તતણીપરે, આરાધેફળિજેમ, ચંભાંરે
જંબૂદ્વીપે ભરત મનોહર, નયરી પદમંપુર ખાસ; ચં
રાજ અજિતસેનભિધ તિહાં કણે, રાણી યશોમતી
તાસ ચં ભાં ૩

વરદત્ત નામે હો કુંવર તેહનો, કોઠે વ્યાપીરે દેહ; ચં
નાણુ વિરાધન કર્મ જે ખાંધીઈ, ઉદયે આવ્યું રે તેહ-
ચં ભાવં ૪

તેણેનયરે સિંહદાસ ગૃહીવસે, કપૂરતિનકાતસનારી; ચં
તસ બેટી ગુણમંજરી રોગિણી, વચને મુંગી રે ખાસ
ચં ભાવં ૫

ચઉ નાણી વિજયસેન સૂરીશ્વર, આગ્યા તિણુ પુર
જામ; ચં
રાજ શેઠ પ્રમુખ વંદન ગયા, સાંભળી દેશના તામ.
ચં ભાં ૬

પૂછે તિહાં સિંહદાસ ગુર પ્રત્યે, ઉપજ્યા પુત્રીને રોગ; ચં
થઈ મુંગીપણુ પરણે કોનહીં, એ શા કર્મના ભોગ; ચં
ગુર કહેપૂરવ ભવ તમેસાંભળો, ખેટક નયરે વસંત; ચં
શ્રી જિનદેવ તિહાં વ્યવહારીઓ, સુંદરી ગૃહણીનો
કંત. ચં ભાવં ૮

બેઠા પાંચ થયા હવે તેહને, પુત્રી અતિ ભલી ચાર; ચં
ભણવા મૂક્યા પાંચે પુત્રને પણ તે ચપળ અપાર; ચં
ભાવં ૯

દાળ. ૨ ૭.

(સીરાહીના ચેલો હોકે-એ દશી.)

તે સુત પાંચે હોકે, પંઢણુ કરે નહીં,
 રમત રમતાં હોકે, દિન જાયે વહી;
 શીખવે પંડીત હોકે, છાત્રને સીખ કરી,
 આવી માતાને હોકે, કહે સુત રૂદન કરી. ૧
 માત અધ્યારૂ હોકે, અમને મારે ઘણું,
 કામ અમારે હોકે, નહીં ભણવા તણું;
 શંખણી માતા હોકે, સુતને શીખ દીયે,
 ભણવા મત જાળે હોકે, શ્યુ કંઠ શોષ કીયે. ૨
 તેડવા તુમને હોકે, અધ્યારૂ આવે,
 તો તસ હણુને હોકે, પુનરપિ જિમ નાવે;
 શીખત્રી સુતને હોકે, સુંદરીએ તિહાં,
 પાટી પોથા હોકે, અગ્નિમાં નાંખી દીયા. ૩
 તે વાત સુણીને હોકે, જિનદેવ બોલે ઇસ્યું,
 ફીટ રે સુંદરી હોકે, કામ કર્યું કીસ્યું;
 મૂરખ રાખ્યા હોકે, એ સર્વ પુત્ર તમે,
 નારી બોલા હોકે, નવિ જાણુ અમે. ૪
 મૂરખ મોટા હોકે, પુત્ર થયા જ્યારે,
 ન દીયે કન્યા હોકે, કોઇ તેહને ત્યારે;

કંત કહે સુણ હોકે, એ કરણી તુમચી,
 વચણ ન માન્યાં હોકે, તેં પહેલાં અમચાં. ૫
 એમ વાત સુણીને હોકે, સુંદરી ક્રોધે ચડી,
 પ્રીતમ સાથે હોકે, પ્રેમદા અતિહિ વઢી;
 કંતે મારી હોકે, તિહાંથી કાળ કરી,
 એ તુમ બેટી હોકે, થઇ ગુણમંજરી. ૬
 પૂર્વ ભવે એણે હોકે, જ્ઞાન વિરાધીઉં,
 પુસ્તક બાળી હોકે, જે કર્મ બાંધીઉં;
 ઉદયે આબ્યું હોકે, દેહે રોગ થયો,
 વચને મુગી હોકે, એ ફળ તાસ લંહા. ૭

ઢાળ ૩ જી-લલના.

નિજ પૂરવ ભવ સાંભળી, ગુણમંજરીએ તાંહિ લલના;
 જાતિ સમરણ પામીયું, ગુરને કહે ઉત્સાહ, લલના;
 ભવિકા જ્ઞાન અભ્યાસીએ ॥ ૧ ॥

જ્ઞાન ભલો ગુરજીતણો, ગુણમંજરી કહે એમ, લલના;
 શેઠ પૂછે ગુરને તિહાં, રોગ જાવે હવે કેમ, લલના. ભંર
 ગુર કહે હવે વિધિ સાંભળો, જે કહ્યો શાસ્ત્ર

મોઝાર, લલના;
 કાર્તિક શુદ્ધિ દિન પંચમી, પુસ્તક આગળ સાર,
 લલના. ભવિં ૩

દીવો પંચ દીવેટતણો, કીજીએ સ્વતિક સાર લલના;

નમો નાણુસ્મ ગુણુ ગુણો, ચાવિહાર ઉપવાસ,
લલના. ભ૦ ૪

પંડિકમણાં દોય ક્રીજીએ, દેવવંદન ત્રણ કાળ લલના;
પાંચ વરસ પાંચ માસની, ક્રીજીએ પંચમી સાર
લલના ભ૦ ૫

તપ ઉજમણુ પારણે, ક્રીજીએ વિધિનો પ્રપંચ, લલના;
પુસ્તક આગળ મૂકવાં, સઘળા વાનાં પાચ, લલના.
ભવિ ૦ ૬

પુસ્તક કવણી પુજણી, નવકાર વાળી પ્રત, લલના;
લખણ ખડીયા દામડા, પાટી કવળી જુક્ત, લલના.
ભ૦ ૭

ધાન્ય ફળાદિક દોષએ, ક્રીજીએ જ્ઞાનની ભક્તિ, લલના;
ઉજમણુ એમ ક્રીજીએ, ભાવથી જેવી શક્તિ,
ભ૦ ભ૦ ૮

ગુરુ વાણી એમ સાંભળી, પંચમી ક્રીધી તેહ, લલના;
ગુણમંજરી મુંગી ટળી, નિરોગી થઈ દેહ, લલના; ભ૦ ૯
દાળ ૪ થી

[યાદવરાય જઈ રહ્યો—એ દેશી.]

રાજ પૂછે સાધુનેરે, વરદત્ત કુમરને અંગ;
કાઠ રોગ એ ક્રીમ થયોરે, મુજ ભાષો ભગવંત.

સ ગુરુકી ધન્ય તમારે જ્ઞાન. ૧
ગુરુ કહે જખૂદિપમાં રે, ભરતે રીપુર ગામ;
વસુનામા વ્યવહારીઓરે, દોય પુત્ર તસ નામ, સદ્ ૦૨

વસુસાર ને વસુદેવઝીરે, દીક્ષા લીએ ગુરૂ પાસ;
 લઘુ બંધવ વસુદેવનેરે, પદવી દીએ ગુરૂ તાસ. સદ્ ૦ ૩
 પંચ સહસ અણુગારનેરે, આચારજ વસુદેવ;
 શાસ્ત્ર ભણાવે ખંતશુંરે, નહીં આળસ નિત્ય મેવ. સં ૪
 એક દિન સૂરિ સંથારીયારે, પૂછે પદ એક સાધ;
 અર્થ કહીઓ તેહને વળી, આંચો ખીજે સાધ. સદ્ ૦ ૫
 એમ બહુ મુનિ પદ પૂછવારે, એક આવે એક બય;
 આચારજનો ઉંઘમાંરે, થાય અતિ અંતરાય, સદ્ ૦ ૬
 સૂરિ મને એમ ચિંતવેરે, કયાં મુજ લાગ્યું પાપ;
 શાસ્ત્ર મેં એ અભ્યાસીયારે, તો એટલો સંતાપ. સદ્ ૦ ૭
 પદ ન કહું હવે કેહનેરે, સધળા મૂકું વિસારી;
 જ્ઞાન ઉપર એમ આણીઓરે, ત્રિકરણ ક્રોધ અપાર. સં ૮
 બાર દિવસ અણુબોલીયારે, અક્ષર ન કહ્યો એક;
 અશુભ ધ્યાને તે મરારે, એ સુત તુજ અવિવેક. સદ્ ૦ ૯

દાળ ૫ મી

(મુખને મરકલડ, એ દેશી.)

વાણી સુણી વરદત્તેઝી, જાતિ સ્મરણ લહ્યું;
 નિજ પૂર્વ ભવ દીઠાજી, જેમ ગુરૂએ કહ્યું;
 વરદત્ત કહે તવ ગુરૂનેઝી, રોગ એ કેમ જાવે,
 સુંદર કાંઈ હોવેઝી, વિદ્યા કેમ આવે. ૧
 ભાષે ગુરૂઝી ભલી ભાતઝી, પંચમી તપ કરે,

જ્ઞાન આરાધો રંગેજી, ઉજમણું કરો;
 વરદત્તે તે વિધિ કીધીજી, રોગ દુરે ગયો,
 ભુક્ત ભોગી રાજ્ય પાળીજી, અંતે સિદ્ધ થયો. ૨
 ગુણમંજરી પરણાવીજી, શાહ જિનચંદ્રને,
 મુખ ભોગવી પછી લીધુંજી, ચારિત્ર સુમતિને;
 ગુણમંજરી વરદત્તેજી, ચારિત્ર પાળીને,
 વિજય વિમાને પહોંચ્યાજી, પાપ પ્રજાળીને. ૩
 ભોગવી મુરમુખ તિહાંથીજી, અવિયા હોય મુરા,
 પામ્યા જંબુ વિદેહેજી, માનવ અવતારા;
 ભોગવી રાજ્ય ઉદારાજી, ચારિત્ર લીયે સારા,
 હુવા કેવળજ્ઞાનીજી, પામ્યા ભવ પારા. ૪

દાળ દંડી.

(ગિરિથી નદીયાં ન તરેરે લોલ.)

જગદીશ્વર નેમીશ્વર રે લોલ, એ ભાંખ્યો સંબંધ રે,
 સોભાગીલાલ,
 ખારે પર્ષદા આગળે રે લોલ, એ સંવગો પરબંધરે,
 સો ૧ નેમીશ્વર જિન જ્યંકર રે લોલ, આકણી.
 પંચમી તપ કરવા ભણી રે લોલે, ઉત્સુક થયા બહુ
 લોક રે, સોભાં;
 મહાપુરૂષની દેશના રે લોલ, તે કીમ હોવે ફાક રે, સો ૨

કાર્તિક શુદ્ધિ જે પંચમી રે લોલ, સૌભાગ્ય પંચમી
 નામ રે, સૌભાગ્ય

સૌભાગ્ય લહીએ એહથી રે લોલ, કળિ મનનાં છિત
 કામરે, સૌભાગ્ય ૩

સમુદ્રવિજય કુંજસેહરોરેલોલ, બ્રહ્મચારીસીરદારરે, સો
 મોહનગારી માનિની રે લોલ, રૂડી રાજુલ નારી રે, સો ૩
 તે નવિ પરણી પદ્મિણી રે લોલ, પણ રાખ્યો જેણે
 રંગરે, સો

મુક્તિમહેલમાં બેહુ મળ્યારે લોલ, અવિચળ જોડ
 અભંગ રે, સો ૫

તેણે એ માહાત્મ્યભાષીઉંરેલોલે, પાંચમનું પરગટરે સો
 જે સાંભળતાં ભાવશું રે લોલ, શ્રીસંઘને ગહગટરે, સો ૬
 કુંજશ.

એમ સયળ સુખકર સયળ દુઃખહર, ગાયો નેમિ
 જિણેસરે

તપગચ્છ રાજ વડ દિવાળ, વિજયાનંદ સૂરીશ્વરે;
 તસચરણ પદ્મ પરાંગ મધુકર, કેવિંદ કુંવર
 વિજય ગણી,

તસ શિષ્ય પંચમી સ્તવન ભાષી, ગુણવિજગ રંગે
 મુનિ. ૭

પંચમીનું સ્તવન. ૨ જી

પંચમી તપ તુમે કરોરે પ્રાણી, જિમ પામો નિર્મળ
જ્ઞાનરે; પહેલું જ્ઞાન ને પછી કીયા, નહીં કોઈ જ્ઞાન સ-
માનરે, પં ૦ ॥ ૧ ॥ નંદી સૂત્રમાં જ્ઞાન વખાણ્યું, જ્ઞાન-
ના પંચ પ્રકારરે; મતિ શ્રુત અવધિ ને મનપર્યાવ, કેવ-
ળ જ્ઞાન ઉદારરે. પં ૦ ॥ ૨ ॥ મતિ અઠ્ઠાવીશ શ્રુત ચૌદ
વીશ, અવધિ છ અસંખ્ય પ્રકારરે; દોય ભેદે મનપર્યાવ
દાખ્યું, કેવળ એક શ્રીકારરે, પં ૦ ॥ ૩ ॥ ચંદ્ર સૂર્ય
ગ્રહ નક્ષત્ર તારા, જેવો તેજ આકાશરે; કેવળ જ્ઞાન સમે
નહીં કોઈ, લોકાલોક પ્રકાશરે પં ૦ ॥ ૪ ॥ પારસનાથ
પસાય કરીને, પૂરો અમારી ઉમેદ રે; સમયસુંદર કહે
હું પણ પ્રણમું, જ્ઞાનનો પંચમ ભેદરે. પં ૦ ॥ ૫ ॥

અષ્ટમીનું સ્તવન.

દાળ ૧ લી.

(તુને ગોકુળ બોલાવે કાન, ગોવિંદ ગોરી રે;

આલો મહીના દાણ, કરીને ચોરી રે-એ દશી.)

શ્રી રાજગૃહી શુભ ઠામ, આધિક દીવાળે રે;

વિચરંતા વીર જિણુંદ, અતિશય છાળે રે.

- તિહાં ચોત્રીશ ને પાંત્રીશ, વાણી ગુણુ લાવે રે;
 પધાર્યા વધામણી જય, શ્રેણીક આવે રે. ૨
- તિહાં ચોસઠ સુરપતિ આવીને, ત્રિંગડુ બનાવે રે;
 તેમાં બેસીને ઉપદેશ, પ્રભુજી સુણાવે રે. ૩
- તિહાં સુર નર નારી તિય્ય, નિજ નિજ ભાષા રે;
 મન સમજીને ભવ તીર, પામે સુખ ખાસા રે. ૪
- તિહાં ઈંદ્રભુતિમહારાજ, શ્રીગુરૂ વીરને રે;
 ખૂદે અષ્ટમીનો મહિમાય, કહો પ્રભુ અમને રે. ૫
- તવ ભાષે વીર જિણુંદ, સુણો સહુ પ્રાણી રે;
 આઠમદિન જિનના કહ્યાણ, ધરો ચિત્ત આણી રે. ૬

ઢાળ ૨ જી.

(વાલાજીની વાટી અમે જોતાં રે-એ દેશી)

શ્રી ઋષભનું જન્મ કહ્યાણ રે, વળી ચારિત્ર લહો
 ભલે વાન રે; ત્રીજ સંભવનું નિર્વાણ, ભવી તમે અષ્ટમી
 તિથિ સેવો રે. એ છે શિવવધુ નારીનો મેવો. ભવીં
 ॥ ૧ ॥ શ્રી અજિત સુમતિજિન જન્મ્યા રે અભિનંદન
 શિવપદ પામ્યા રે; જિન સાતમ શિવ વીશરામ્યા,
 ભવીં ॥ ૨ ॥ વીશમા મુનિસુવ્રત સ્વામી રે, તેહના
 જન્મ મોક્ષ ગુણુધામી રે; એકવીશમા શિવ વિશરામી,
 ભવીં ॥ ૩ ॥ પાર્શ્વનાથજી મોક્ષ મહંતરે, ઈત્યાદિક

જિન ગુણવંતરે; કલ્યાણક મુખ્ય કહંત, ભવીં ॥ ૪ ॥
 શ્રી વીર જિણંદની વાણીરે, સુણી સમજ્યા બહુભવ્ય
 પ્રાણીરે; આઠમ દિન અતિ ગુણખાણી. ભવીં ॥ ૫ ॥
 આઠ કર્મ તે દૂરે પલાય રે, એથી અડ સિદ્ધિ અડ બુદ્ધિ
 થાય રે; તેણે કારણ સેવો ચિત્ત લાય, ભવીં ॥ ૬ ॥
 શ્રી ઉદયસાગર સુરિરાયા રે, ગુરુ શિષ્ય વિવેકે ધ્યા-
 ચા રે; તસ ન્યાયસાગર જસ ગાયા. ભવીં ॥ ૭ ॥

દાળ ૩ જ-દુહા

પંચ તીર્થ પ્રણમું સદા. સમરી શારદ માય;
 અષ્ટમી સ્તવન હરખેરચું, સુગુરુ ચરણ પસાય. ૧

દાળ.

હારે લાલા જંબૂદ્વીપના ભરતમાં, અગધ દેશ મ-
 હંતરે લાલા; રાજગૃહી નયરી મનોહર, શ્રેણિક બહુ
 બળવંત રે લાલા; અષ્ટમી તિથિ મનોહર. ॥ ૧ ॥ હારે
 લાલા ચેલણા રાણી સુંદર, શીયલવંતી સીરદાર રેલો-
 લા; શ્રેણિક શુદ્ધ બુદ્ધ છાજતા, નામે અભયકુમાર રે
 લાલા. અં ॥ ૨ ॥ વર્ગણા આઠે મીટે એહથી, અષ્ટ
 સાધે સુખ નિધાનરે લાલા; અષ્ટ મદલ જન વળ છે,
 પ્રગટે સમકિત નિધાન રે લાલા. અં ॥ ૩ ॥ હારે લાલા
 અષ્ટ ભય નામે એહથી, અષ્ટ બુદ્ધિતણોભંડાર રેલાલા;

અષ્ટ પ્રવચન માતા સંપન્ને, ચારિત્રતણે આગારે રે
 લાલા. અં ॥ ૪ ॥ હારે લાલા અષ્ટમી આરાધનથૂકી,
 અષ્ટ કર્મ કરે ચક્રચુર રે લાલા; નવ નિધિ પ્રગટે તસ
 ધરે, સંપૂર્ણ સુખ ભરપૂર રે લાલા, અં ॥ ૫ ॥ હારે
 લાલા અઠ દષ્ટિ ઉપજે એહથી, શિવ સાધે ગુણ અનુપ
 રે લાલા; સિદ્ધના આઠ ગુણ સંપન્ને, શિવકમળાં રૂપ
 સ્વરૂપ રે લાલા. અં ॥ ૬ ॥

ઢાળ ૪ થી.

જિહો રાજગૃહી રણિયામણી, જિહો વિચરે વીર
 જિણુંદ, જિહો સમવસરણ ઘડ રચ્યું, જિહો સુર અસુ-
 રનો વૃંદ; જગત સહુ વંદો વીર જિણુંદ. ॥૧॥ જિહો
 દેવરચિત સિંહાસને, જિહો બેઠા શ્રી વર્ધમાન; જિહો
 અષ્ટ પ્રાતિહારજ શોભતા, જિહો ભામંડળ અસમાન.
 જં ॥ ૨ ॥ જિહો અનંત ગુણે જિનરાજજી, જિહો
 પરઉપકારી પ્રધાન; જિહો કરુણાસિંધુ મનોહર, જિહો
 ત્રિલોકે જિન ભાણું. જં ॥ ૩ ॥ જિહો ચોત્રીશ અતિ-
 શય વિરાજતા, જિહો વાણી ગુણ પાંત્રીશ; જિહો બારે
 પર્ષદ ભાવશું, જિહો ભક્ત નમાવે શીષ. જં ॥ ૪ ॥
 જિહો મધુર ધ્વનિ દીએ દેશના, જિહો જિમ રે અષાઢો
 રે મેહ; જિહો અષ્ટમી મહિમા વર્ણવે, જિહો જગબંધુ
 કહે તેહ. જં ॥ ૫ ॥

(૮૫)

ઢાળ ૫ મી.

(રૂડી ને રંજિયામણી રે વહાલા તારી દેશના રે,
તે તો મહારા મંદિરીએ સંભળાય. એ દેશી.)
રૂડી ને રંજિયાળી રે પ્રભુ તારી દેશના રે, તે તો
એક જોજન લંગે સંભળાય; ત્રીગડે વિરાજે જિન દીએ
દેશના રે, શ્રેણિક વંદે પ્રભુના પાય; અષ્ટમી મહિમા
કહો કૃપા કરીરે, પુછે ગોયમ અણુગાર; અષ્ટમી આરા-
ધન ફળ સિદ્ધિનું રે. ॥ ૧ ॥ વીર કહે તપથી મહિમા
એહનો, ઋષભ જન્મ કલ્યાણ; ઋષભ ચારિત્ર હોયે
નિર્મળું રે, અજિતનું જન્મ કલ્યાણ. અં ॥ ૨ ॥
સંભવ ચ્યવન ત્રીજા જિનેશ્વર રે, અભિનંદન નિર્વાણ
સુમતિ જન્મ સુપાર્શ્વ ચ્યવન છે રે, સુવિધિ નેમિ
જન્મ કલ્યાણ. અં ॥ ૩ ॥ મુનિસુવ્રત જન્મ અતિ
ગુણનિધિ રે, નમિ શિવપદ લહ્યું સાર; પાર્શ્વનાથ નિ-
ર્વાણ મનોહર રે, એતિથિ પરમ આધાર. અં ॥ ૪ ॥
વિત્તમ ગણધર મહિમા સાંભળી રે, અષ્ટમી તિથિ પ્રમાણ;
મંગળ આઠતણી ગુણમાલિકા રે, તસ ઘર શિવકમળા
પ્રધાન. અં ॥ ૫ ॥

ઢાળ ૬ ઠી.

કાઊસગની નિર્યુક્તિએ, ભાષે મહાનિશીથી સૂત્રે
રે; ઋષભ વંશ દઢ વીરજ આરાધી, શિવસુખ પામે

પવિત્રે રે. શ્રી જિનરાજ જગત ઉપકારી. ॥ ૧ ॥ એ
 તિથિ મહિમા વીર પ્રકાશે, ભવિક જીવને ભાસે રે; શા-
 સન તાઝ અવિચળ રાજે, દિન દિન દોલત વાસે રે. શ્રીં
 ॥ ૨ ॥ ત્રિશલાનંદન દોષનિકંદન, કર્મશત્રુને જીત્યા રે;
 તીર્થંકર મહત મનોહર, દોષ અઢાર નિવર્ત્યા રે. શ્રીં
 ॥ ૩ ॥ મન મધુકર વર પદકજ લીનો, હરખી નિરખી
 પ્રભુ ધ્યાઉં રે; શિવકમલારયું દીઓ. પ્રભુજી, કરુણા-
 નંદ પદ પાઉં રે, શ્રીં ॥ ૪ ॥ વૃક્ષ અશોક સુરકુસુમની
 વૃષ્ટિ, ચામર છત્ર વિરાજે રે; આસન ભામંડળ જિન
 દીપે, દુંદુભી અંબર ગાજે રે. શ્રીં ॥ ૫ ॥ ખંભાત
 બંદર અતિ મનોહર, જિનપ્રાસાદ ઘણા સોહરે; બિંબ
 સંખ્યાનો પારજ ન લહું, દરિસણ કરી મન મોહે રે.
 શ્રીં ॥ ૬ ॥ સંવત અઢાર યોગણ્યાલીશ વરસે, આ-
 શ્વિન માસ ઉદારે; શુક્લપક્ષ પંચમી ગરુવારે, સ્તવન
 રચ્યું છે ત્યા રે રે. શ્રીં ॥ ૭ ॥ પંડિત દેવસૌભાગ્ય
 બુદ્ધિ લાવણ્ય, રત્નસૌભાગ્ય તેણે નામ રે; બુદ્ધિ
 લાવણ્ય લીઓ સુખ સંપૂરણ, શ્રી સંઘને કોડ કલ્યા-
 રે. શ્રીં ॥ ૮ ॥

મૌન એકાદશીનું સ્તવન.

ઢાળ ૧ લી.

(શાંતિ જિન એક મુજ વિનંતિ. એ દશી.)

દેશ સોરઠ દ્વારકાપુરી, કેશવ હરિ નરિંદુ એ; જદન
વંકુળ નલ દિનમણિ, સામ્ય ગુણે જિમ ચંદુ એ. ॥ ૧ ॥
દહ મને ધર્મ સમાચરો. એ આંકણી. ॥ નેમિજિણંદ
સમોસર્યા, મુનિવર સહસ અઢાર એ; રૈવતગિરિ સુણી
આવી, વંદે હરિ સુખકાર એ. દહ૦ ॥ ૨ ॥ નિસુણી
દેશના પૂછીઉં, એકાદશી ફળ સાર એ; જ્ઞાનની તિથિ
આરાધતાં, આપે શિવસુખ સાર એ. દ૦ ॥ ૩ ॥ દાખે
સુવ્રતમુનિ કથા, નિસુણે પર્ષદા બારએ; પુણ્ય વિશેષ
થકી ફળે, વિધિથી શુભ આચારએ. દ૦ ॥ ૪ ॥ ઘાતકી
દક્ષિણ ભરતમાં, વિજયપુરી સુવિશાળુએ; પશ્ચિમદિ-
શિ ઈષ્ટકારને, નૃપ નામે પૃથ્વીપાળુ એ. દ૦ ॥ ૫ ॥ ચં-
દ્રવતી તેહની પ્રિયા, નગરશેઠ સૂર નામ એ; પુત્ર અ-
નેક છે તેહને, સકળ કલા ગુણધામ એ. દ૦ ॥ ૬ ॥ જિ
નધર્મે બહુ નેહીયો, આવશ્યક વ્રત ધારએ; એકદિન
ગુરુમુખે જ્ઞાનનો, સુણ્યો મહિમા હિતકાર એ. દ૦ ॥ ૭ ॥
તવ ગુરુ ધવલ એકાદશી, દિન આરાધન ભાખ્યો એ
જ્ઞાનખળે તસ હિત ભણી, વિધિ સઘળો તિહાં દાખ્યો
એ. દહ૦ ॥ ૮ ॥

દાળ ૨ જી.

(પુણ્ય પ્રશંસીઝ. એ દશી.)

મૌનપણે પોસહ કરેરે, અહોરત્ત ચોવિહાર; પઠન
ગણન જિન નામનારે, કરતાં ધર્મ વિચારે. ભવી વ્રત
આદરો. ॥ ૯ ॥ પારણે ઉત્તર વારણેરે, એક ભક્ત આ-
હાર; ઉભયટંક આવશ્યક કરેરે, કરે સચિત્ત પરિહાર
રે. ભ૦ ॥ ૧૦ ॥ જ્ઞાનતણી પૂજા કરેરે, સ્વામીવાત્સલ્ય
સાર; જિન આગમ ઢોકણું કરેરે, પૂજા વિવિધ પ્રકાર
રે ભ. ॥ ૧૧ ॥ સંવિભાગ વ્રત સાચવી રે પારણું એમ
કરંત; બાર વરસ પૂરે થયેરે, ઉઝમણું મન ખંતરે.
ભ૦ ॥ ૧૨ ॥ જિનવરને નવ ભુષણારે, પ્રત્યેકે અગીઆ-
રે ધાન્ય પકવાન પ્રખમ બહુરે લખાવે અંગ અગીયા-
રે. ભ૦ ॥ ૧૩ ॥ સંઘભક્તિ બહુવિધ કરેરે, જ્ઞાનોપ-
કરણ સાર; ઠવણી કવળી ચાખખીરે, પાઠાં પ્રમુખ અ-
ગીઆરે, વીંટાંગણા તિમ સાર રે. ભ૦ ॥ ૧૪ ॥ એ-
ણી પેરે બહુ વિધ સાચવે રે, એક વરસ તે સર્વ; અ-
ગ્યાર અગ્યારશ ઉઝળીરે ક્રીધું પૂરણ પર્વ રે. ભ૦ ॥
૧૫ ॥ ઉઝમણાના દિનથકી રે, પન્નરમે દિન તેહ; શુભ
જોગે મરી સુર થયો રે, આરણ કલ્પે ગુણ ગેહ રે. ભ.
૩ ૧૬ ॥

દાણ ૩૦૭.

(આદિકરણ શ્રી આદિજીનજી-એ દેશી.)

તિહાંથી ચવી આ ભરતમાંજિ, શૌરિપુરે પુણ્ય-
 વંતજી; સમુદ્રદત્ત વ્યવહારીઓજી, પ્રિતિમતીનોકંતજી
 ભાવે ભવિયજી વ્રત ધરોજી, ॥૧૭૮॥ તસં કુખે સુરઉગજીઓ
 જી, નાલ નિલેપજી ઠામ જી; નિધિ પ્રગટે મહોત્સવ કરે
 જી, સુવ્રત દીધું નામ જી. ભાવે ॥ ૧૮ ॥ સાધુસમાપે
 સંગ્રહે જી, સમકિત તિમ વ્રત ખારજી; ચૌવન વય પર-
 જીઓ જી, કન્યા અગ્યાર ઉદાર જી. ॥ ૧૯ ॥ સં-
 યમ જનકે આદર્યો જી, સાધે આતમ કાજ જી; સુવ્રત
 ધરસ્વામી થયો જી, કોડી અગ્યાર ધન સાજ જી. ભાં
 ॥૨૦॥ ધર્મધોષ સૂરિ આવીઆ જી, કહે તિહાં પર્વ વિ-
 ચાર જી. જતિસ્મરણથી તે ગ્રહે જી, પૂરવલો આચા-
 ર જી. ભાં ॥ ૨૧ ॥ એક દિન પોસહ આદર્યો જી,
 મૌની નિશિ પરિવાર જી, તે નિસુણીચોર આવીઆ
 જી, ધન લેવા તેણી વાર જી, કીધો પ્રદીપ પ્રચારજી. ભાં
 ॥ ૨૨ ॥ દીઠા કાઉસગ્ગે રહ્યા જી, લેવે ધનની કોડી જી,
 થંભે શાસન દેવતા જી, નહીં કોઈ ધર્મની જોડી જી.
 ભાં ॥ ૨૩ ॥ લોકે રાય જણાવીઓ જિ, આંચો ચોક્કી-
 દાર જી; થંભાણા સવિ તે તિહાંજી, અચરિજ એહ
 અપાર જી. ભાં ॥ ૨૪ ॥

દાળ ૪ થી.

(હમચડીની દશી.)

મન સ્થિર કરીને પોસહ પારે, વિધિ સધળો આ-
 રાધે; રાજ પણ તેહને ઘેર આળ્યો, ભેટે ભક્તિ બહુ
 સાધે રે. હમચડી. ॥ ૨૫ ॥ અભયદાન માંગી મૂકાવ્યા;
 તસ્કર વ્યસનથી વાર્યા; શેઠ પદે રાજએ થાપ્યો, તસ
 પરિજન સત્કાર્યા રે. હમચડી. ॥ ૨૬ ॥ વળી એકદા
 અગ્યારશ દિવસે, સપરિવાર વ્રત ધાર; લાગ્યો અગ્નિ
 જવળતું પૂર દેખી, ધર્મ શરણ કરે સાર રે હમચડી.
 ॥ ૨૭ ॥ ધર્મશાસ્ત્રા સુવ્રત ગેહાદિક, મૂકી અવર સવિ
 જળિયું; દેખી નરપતિ બોલે એહને, ધર્મે વિઘ્ન સવિ
 ટળિયું રે. હમચડી. ॥ ૨૮ ॥ એક શત બહાંતેર પુત્ર
 થયા તસ, સઘળી એ નારી કેરા; કોડિ નવાણુ ધન સવિ
 મૂકી, લીએ સંયમ થઈ શુરા રે. હમચડી ॥ ૨૯ ॥
 જયશેખર ચઉનાણી ગુરૂથી, અંગ અગ્યાર અભ્યાસે;
 છઠ્ઠ અઠ્ઠમ શત ચાર છમાસી, એમ તિમ ચાર ચઉમા-
 સી રે. હમચડી. ॥ ૩૦ ॥ એમ તપ કરતાં સુવ્રત મુ-
 નિને, મૌન એકાદશી દિવસે; અંગપીડા બહુ ઉપજ-
 વી, પણ સ્થિરતા ગુણ વિકસે રે. હમચડી. ॥ ૩૧ ॥
 એક મિથ્યા સુર ક્ષોભણ કાળે, પર મુનિને મુખે આવી;

શ્રાદ્ધગૃહે જઈ ભેષજ લાવે, તેા વેદનાં શર્માવે રે. હ-
મચડી. ॥૩૨॥ કહે વ્યંતર જો વસતિને બાહિર, જવે
તો સુખ પાવે; કહ્યો ન માન્યો મસ્તકે હણીઓ, પણ
નિજ મન ન ડગાવે રે હમચડી. ॥ ૩૩ ॥ એણી પેરે
ઘાતી કર્મ ખપાવી, પામી કેવળનાણુ; સિદ્ધ થયો સુ-
રવૃંદ મળીને, ઓચ્છવ કરે વિહાણુ રે. હમચડી. ॥૩૪॥
વનિતા પણ અગ્યારે સંયમ લેધ નિરતિયાર; માસ
સંલેખણુ શિવગતિ પામી, વળી બહુ તસ પરિવાર
રે. હમચડી. ॥ ૩૫ ॥

લાળ પ મી

(એ કર જોડીને જિન પાય લાગુ—એ દશી.)

નેમિ જિણુંદે કેશવ આગે, એહ સંબધ કહે
ચિત્ત રાગે; સાંભળી કૃષ્ણ એ દિવસ આરાધે,
ક્ષાયિક સમકિતના ગુણ ગાવે, ॥ ૩૬ ॥ અર
જિન વ્રત નમિ જિનવર જ્ઞાન, મહી જન્મ વ્રત
કેવળજ્ઞાન; એક ચોવીશીમાં પંચ કહ્યાણુ, ત્રણ ચોવી-
શીનાં પંદર કહ્યાણુ. ॥ એક ક્ષેત્રે એમ લણી જે,
દશ ક્ષેત્રે દોઢસો જાણીજે; અતીત અનાગત ને વ-
ર્તમાન, પચાસ-પચાસ એમ પ્રમાણુ. ॥ ૩૮ ॥ નેવું
જિનના નામ ગણીજે, એક ત્રણ ને એકજ લીજે; અ-
ઠારમા ઓગણીશ ને એકવીશ, વર્તમાન જિન એ

હો જિન સાચી ચિત્ત અવધાર, કીધી હો એમ કીધી
 મેં તાહસી ચાકરીલ; દેધશ હો જિન દેધશ તું હી સમાધિ,
 એવડી હો જિન એવડી કાંધ ગાઢીમ ધસીલ, ॥ ૨૨ ॥
 છેહડો હો તુજ છેહડો સાહો આજ, મોટી હો જિન
 મોટી મેં આશા કરીલ; દીધા હો જિન દીધા વિણ
 મહારાજ, છુટીશ હો કિમ છુટીશ કિમ વિણ દુઃખ
 હરિલ. ॥ ૨૩ ॥ ભવ ભવ હો જિન ભવ ભવ સરણું
 તુજ, હોને હો જિન હોને કહું કેતું વળીલ; દેને હો
 જિન દેને સેવા મુજ, રંગે હો પ્રભુ રંગે પ્રભુમું લળી
 લળીલ. ॥ ૨૪ ॥ ત્રીલ હો એહ ત્રીલ પૂરી થઇ ઢાળ,
 પ્રેમે હો એમ પ્રેમે કાંતિવિજય કહે જ; નમતાં હો પ્રભુ
 નમતાં નેમ દયાળ, મંગળ હો ધરી મંગળમાળા મહ
 મહેજિ. ॥ ૨૫ ॥

કલશ.

એમ સકળ સુખકર દુરિત દુઃખહર, ભવિક
 તરવા જળધર, ભવ્ય તમિર વારક જગત તારક, જયો
 જિનપતિ જગગુર; સત્તરસો ઓગણોતેર વરસે, રહી
 હોમોઇ ચોમાસએ, સુદી માગશર તિથિ અગ્યારશ,
 રચ્યો ગુણ સુવિલાસ એ. ॥ ૨૬ ॥ થઇ થઇ મંગળ
 કોટી ભવનાં, પાપ પડલ દૂરે કરે, જયવાદ આપે કીર્તિ
 આપે, સુજસ દશ દિશિ વિસ્તરે; તપગચ્છ નાયક વિ

જ્ય પ્રભુ ગુરુ, શિષ્ય પ્રેમવિજય તણો, કહે કાંતિ સુ-
ણતાં લવિક લણતાં, લહે મંગળ અતિ ધણો. ॥૨૮॥

અગ્યારશનું સ્તવન. ૩ જી.

(ચોપાઇની દશી.)

સમવસરણ બેઠા ભગવંત, ધર્મ પ્રકાશે શ્રી અ-
રિહંત; ખારે પર્ષદા બેઠી રૂડી, માગશર શુદ્ધિ અગ્યારશ
વડી. ॥ ૧ ॥ મહીનાથના ત્રણ કલ્યાણ, જન્મ દીક્ષા ને
કેવળજ્ઞાન; અર દીક્ષા લીધી રૂયડી, માગશર શુદ્ધિ અ-
ગ્યારશ વડી. ॥ ૨ ॥ નમિને ઉપજ્યુ કેવળજ્ઞાન, પાંચ
કલ્યાણુક અતિ પ્રધાન; એહ તિથિની મહિમા ચડી,
માગશર શુદ્ધિ અગ્યારશ વડી. ॥ ૩ ॥ પાંચ ભરત
ઔરવત ઇમ હીજ, પાંચ કલ્યાણુક હોવે તિમ
હીજ; પચાસની સંખ્યા પરગડી, માગશર શુદ્ધિ
અગ્યારશ વડી. ॥ ૪ ॥ અતીત અનાગત ગણતાં એમ,
દોઢસો કલ્યાણુક થાયે તેમ; કુણ તિથિ છે એ તિથિ
જેવડી, માગશર શુદ્ધિ અગ્યારશ વડી. ॥ ૫ ॥ અનંત
ચોવીશી એણી પેરે ગણો, લાભ અનંત ઉપવાસજ
તણો; એહ તિથિ સહુ શિર એ ખડી, માગશર શુદ્ધિ
અગ્યારશ વડા. ॥ ૬ ॥ મૌનપણે રહ્યા શ્રી મહીનાથ,

નિશદીશ. ॥ ૩૯ ॥ સાતમો ચોથો છઠ્ઠો એહ, અતીત
અનાગત જિન જોહ; મોટું પર્વ કહ્યું તેણે હેતે; જિન-
શાસન ને વળી શિવ સંકેત. ॥ ૪૦ ॥ માગશર શુદ્ધિ
અગ્યારશ પાળે, તે સવિ દર્મના મેલ ખપાવે; જવજવ
ક્રીજે શુભ ભાવે, ભવ ભવના તિમ સંકટ જાવે. ॥ ૪૧ ॥
શ્રી જ્ઞાનવિમળ સૂરિ એણી પેરે ભાળે, એહ ચરિત્ર
તણી છે સાળે; આરાધે જે જિન કલ્યાણુક, હોવે તસ
ધરે કોડિ કલ્યાણુક. ॥ ૪૨ ॥

એકાદશી સ્તવન. ૨ જી.

દાળ ૧ લી.

(અંદ્રાવસાની દશી.)

દ્વારકા નગરી સમોસર્યા રે, બાવીશમો જિનચંદ્ર
એ કર જોડી ભાવશું ૨ પૂછે કૃષ્ણ નરિંદ. ત્રુટક-પૂછે
કૃષ્ણ નરિંદ વિવેકે, સ્વામી અગ્યારશ માની અનેકે;
એહ તણે કારણ મુજ દાળો, મહિમા તિથિનો યથાર્થ
દાખ્યો, જીરે જિણુંદજી જીરે. ॥ ૧ ॥ નેમિ કહે કેશવ
મુણે રે, પર્વ વડું છે એહ; કલ્યાણુક જિનનાં કહ્યારે,
દોઢસો એણે દિન જોહ. ત્રુટક-દોઢસો એણે દિન સૂત્ર
અસિદ્ધા, કલ્યાણુ દશ ક્ષેત્રનાં લીધાં; અતીત અનાગત

ને વર્તમાન, સર્વ મળી દોઢસો તસ માન- ૭૦ ॥ ૨ ॥
 ॥ કલ્પવૃક્ષ તરૂમાં વડો રે, દેવમાંહે અરિહંત; ચક્ર-
 તી નૃપમાં વડો રે, તિથિમાં તિમ એ હુંત ત્રુટક—
 તિથિમાં તિમ એ હુંત વડેરો, ભેદે કર્મ સૂભટનો ઘેરો;
 માન આરાધે શિવપદ આપે, સંકટ વેલતણા મૂળે કા-
 પે. ૭૦ ॥ ૩ ॥ અહોરત્ત પોસો કરી રે, માન તપ ઉ-
 પવાસ; અગ્યાર વરસ આરાધીએ રે, વળી અગ્યારહ
 માસ. ત્રુટક—વળી અગ્યારહ માસ જે સાધે, મન વચ્ચ
 કાયે શુદ્ધ આરાધે; ભવ ભવ સુખીઆ તે નર થારો, સુ-
 વ્રત શેઠ પરે ગવરાશે. ૭૦ ॥ ૪ ॥ કૃષ્ણ કહે સુવ્રત
 ક્રીઓ રે, ક્રીમ પામ્યો સુખ સાંત; નેમ કહે કેશવ સુણો
 રે, સુવ્રતનો અવદાત. ત્રુટક—સુવ્રતનો અવદાત વખા-
 ણું, ધાતક્રીખંડ વિજ્યાપુરી જાણું, પૃથ્વીપાળ તિહાં
 રાજ વિરાજે; ચંદ્રવતી તસ રાણી છાજે. ૭૦ ॥ ૫ ॥
 વાસ વસે વ્યવહારીઓ રે, સુર નામે તિહાં એક; સ-
 દગુરૂ મુખે એક દિન ગ્રહી રે, અગ્યારશ સુવિવેક. ત્રુ-
 ટક—અગ્યારશ સુવિવેકે લીધી, રૂડી ઉજમણાની વિધિ
 ક્રીધી; પેટ શુભથી ભરણ લહીન, પહોંચ્યો અગ્યારમે સ્વ
 ર્ગ વહીને. ૭૦ ॥ ૬ ॥ એકવીશ સાગર તણો રે, પા-
 ણી નિરૂપમ આય; ઉપજ્યો જિહાં તે કહું રે, સુણજો
 જાદવરાય. ત્રુટક—સુણજો જાદવરાય એક ચિત્તે, સૌરી-

પુર વસે શેઠ સમૃદ્ધદત્તે; પ્રીતિમતી તસ ધરણીને પેટે,
 પુત્રપણે ઉપજ્યો પુણ્ય ભેટે. ૭૦ ॥ ૭ ॥ જન્મ સ-
 મયે પ્રગટ હુવા રે, ભુમિથી સખળ નિધાન; ઉચિત જ-
 ણી તસ થાપીયો રે, સુવ્રત નામ પ્રધાન. ત્રુટક-સુવ્રત
 નામ ઠંયો માય તાયે, વાઘ્યો કુમાર કળાનિધિ થાયે;
 અગ્યાર કન્યા વર્યો સમજેડી, અગ્યાર હોય સ્થિર સુ-
 વર્ણ કેડી ૭૦ ॥ ૮ ॥ વિલસે સુખ સંસારનાં રે, દો-
 ગું દુક સુર જેમ; અન્ય દિવસ સહ ગુરુમુખે રે, દેશના સુ-
 ણી તેણે એમ. ત્રુટક-દેશનામાં સુણ્યું એમ મહાતમ,
 બીજ પ્રમુખ તિથિઓ અતિ ઉત્તમ; સાંભળીને ધહા-
 પોહ કરંતે, જતિસ્મરણ લહ્યો ગુણવંતે. ૭૦ ॥ ૯ ॥
 કર જેડી સુવ્રત એમ ભણે રે, વરસ દિવસમાં સાર;
 દિવસ એક મુજ દાખવો રે, જેહથી હોય ભવ પાર.
 ત્રુટક-જેહથી હોય ભવપાર તે દાખો, ગુરુ કહે મૌન
 એકાદશી રાખો; તે તહત્તિ કરી વિધિશું આરાધે, મા-
 ગશર શુદ્ધી એકાદશી સાધે. ૭૦ ॥ ૧૦ ॥ શેઠને સુ-
 ખીયો દેખીનેરે, જન કહે એ ધર્મ સાર; પ્રેમ સહિત
 આરાધતાંરે, કાંતિવિજય જયકાર. ત્રુટક-કાંતિવિજય
 જયકાર સદાઈ, નિત્ય નિત્ય સંપદા હોઈ સવાઈ; એ
 તિથિ સકલતણે મન ભાવી, પહેલી ઢાળ થઈ સુખદા-
 ઈ. ૭૦ ॥ ૧૧ ॥

સા.સં. ૧૯૪૭-૪૮ ઈ.સં. ૧૯૪૭-૪૮

એક દિવસે, શેઠ સુવ્રત પોસહ ધરે, સહ કુટુંબ
બેરે, રચણી સમય કાઉસસગ્ગ કરે; તવ આબ્યારે, ચોર
લેવા ધન આંગણે, કસી બાંધેરે, ધનની ગાંસડી તત્ક્ષણે
જુટક-તત્ક્ષણે બાંધ્યો દ્રવ્ય બહુલો, શિર ડિપાડી
સંચરે; તવ દેવ શાસનતણે થંભ્યા, ચોર ચિંતા અતિ
કરે; દીઠાં પ્રભાતે કોટવાળે, બાંધી સોખ્યા રાયને; વધ
હુકમ દીધો રાયે તવ તિહાં, શેઠ આબ્યા ધાઈ ને. ૧૨.
નૃપ આગળેરે, શેઠ મૂઝી તિહાં ભેટણું, છોડાબ્યું રે, ચોર
સહુનું બંધણું, જગમાં વક્યોરે, મહિમા શ્રી જિન ધ-
ર્મનો, કેઈ છંડેરે. મિથ્યાત્વ મારગ ભરમનો. જુટક-મિ-
થ્યાત્વ મારગ તણ પુરજન, જૈન ધર્મ અંગી કરે; એક
દિવસ ધગધગ કરત ઉદભટ, અગ્નિ લાગી તીણે પુરે.
બળે તે મંદિર હાટ સુંદર, લોક નાઠા ધસમસે; સહ કુ-
ટુંબ પોષધ સહિત તીણે દિન, શેઠ બેઠાં સમરસે. ૧૩.
જન બોલેરે, શેઠ સહુણાં સાંભળો, હઠ કાં કરોરે, નાસો
અગ્નિમાં કાંબળો; શેઠ ચિંતવેરે, પરીપહ સહસ્થુ તે સ-
હી; વ્રત બેઠનરે; એણે અવસરે કરશું નહીં. જુટક-
નહીં ચુકત મુજને વ્રત વિલોપન, એમ રહ્યો દંઢતા ચિ-
હી, પુર બાંધ્યું સઘણું શેઠ ધર, હાટ તે ઉગર્યાં સહી;
પુરલોક અચરજ દેખી સઘળો, અતિ પ્રશંસે દંઢપણો,

હવે શેઠ કરે સામાન રૂડો, ઉજમણું કરવા તણો. ૧૪.
 મુક્તાફળરે, મણિ માણિક્યને હીરલા, પીરોજરે, વિક્રમ
 ગોલક અતિ ભલા; સ્વણાદિકરે સમ ધાતુ મેળી રૂડી,
 ક્ષીરોદકરે, પ્રમુખ વિવિધ ઉંખર વળી. જુટક-ધાન્યને
 પકવાન્ન બહુ વિધ ફળ પુલ મન ઉજળે, અગ્યાર
 સંખ્યા એક એકની, ઠવે શ્રી જિન આગળે; જિન
 ભક્તિ મંડે દુરિત ખંડે, લાભ લે નર ભવતણો,
 મહિમા વધારે સુવિધિ દ્વારે, ભવ મુધારે આપણો.
 ॥ ૧૫ ॥ સાતે ક્ષેત્રેરે, ખરચે ધન મન ઉલ્લસે, સંધ પૂજ
 રે, સ્વામી ભક્તિ કરે હસે; દીયે મુનિને રે, જ્ઞાનોપક-
 રણ શુભ મને, અગ્યારશ રે, એમ ઉજવી તેણે સુપ્ર-
 તે. જુટક-તેણે સુપ્રતે એક દિવસ વાંધા, સુરિ જયશે-
 ખર ગુરૂ, સુણી ધર્મ અનુમતિ માગી સુતની, લીયે
 સંયમ સુખકર; અગ્યાર તરણી ગ્રહી સંયમ, તપ તપી
 અતિ નિર્મળું, લહી નાણ કેવળ મુક્તિ પહોંચ્યા, લહ્યું
 સુખ ધન ઉજળું. ॥ ૧૬ ॥ દોય સો છઠ રે, એક સો
 અઠમ સાર રે, પટ માસી રે, એક ચામાસી ચાર રે;
 ઇત્યાદિક રે, સુપ્રત મુનિવર તપ કરે, અગ્યારશ રે, તે
 તિથિ સેવે મન ખરે. જુટક-મન ખરે પાળે શુદ્ધ સંય-
 મ, એક દિન એ રુપિ તણે, થઈ ઉદર પીડા તીણે
 દિવસે, અછે તે સુપ્રતપણે; એક દેવ વૈરી પૂર્વ ભવનો,

ચળાવા આવ્યો સહી, મુનિરાય સુવ્રત તણે અંગે
 વેદના કીધી વહિ. ૧૭. સમતા ઘરી રે, નિશ્ચળ મેરૂ
 પરે રહ્યો; સુર પરિસહ રે, સ્થિર થઈને અહોનિશ સહો
 નવિ લોપે રે, મન સુવ્રત મુનિરાંજીઓ, ઓષધ પાણુ
 રે, સુર દાખ્યો પાણુ નવિ કીયો. ત્રુટક—નવિ કીયો ઓ
 ષધ રોગ હેતે, અસુર અતિ કોપે ચડ્યો, પાદુ પ્રહારે
 હાંણ્યો તેવારે, મિથ્યામતિ પાયે પડ્યો; ઋષિ ક્ષપક
 ઝેણિએ ચઢીઓ, કેવળ લહી મુક્તિ ગયો, એમ ઢાળ
 ઘીંજી કાંતિ ભણતાં, સકળ સુખ મંગળ થયો. ૧૮.

દાળ. ૩ જી.

(મુઝીએ હો જિન સુણીએ—એ દશી.)

ભાખી હો જિન ભાખી નેમિ જિણુંદ, એણીપરે
 હો જિન એણીપરે સુવ્રતની કથાજી; સદહે હો તેહ
 સદહે કૃષ્ણ નરિંદ, છેદન હો ભવછેદન ભવ ભયની
 વ્યથાજી. ॥ ૧૯ ॥ પર્ષદ હો જિન પર્ષદ લોક તિવાર,
 ભાવે હો તિહાં ભાવે અગ્યારશ ઉચ્ચરી જી; એહથી
 હો એમ એહથી ભવિક અપાર, સહેજે હો ભવ સહેજે
 ભવસાયર તરીજી. ॥ ૨૦ ॥ તારક હો જિન તારક
 ભવથી તાર, મુજને હો પ્રભુ મુજ નિર્ગુણીને હિત
 કરીજી; તરશું હો જિન તરશું જો તપ સાધ, તુમચી
 હો પ્રભુ તુમચી તિહાં મોટીમ કીસીજી. ॥ ૨૧ ॥ સાચી

હો જિન સાચી ચિત્ત અવધાર, ક્રીધી હો એમ ક્રીધી
 મેં તાહસી ચાકરીજી; દેધશ હો જિન દેધશ તું હી સમાધિ,
 એવડી હો જિન એવડી કાંઈ ગાઢીમ ધસીજી, ॥ ૨૨ ॥
 છેહડો હો તુજ છેહડો સાહો આજ, મોટી હો જિન
 મોટી મેં આશા કરીજી; દીધા હો જિન દીધા વિણ
 મહારાજ, છુટીશ હો કિમ છુટીશ કિમ વિણ દુઃખ
 હરિજી. ॥ ૨૩ ॥ ભવ ભવ હો જિન ભવ ભવ સરણું
 તુજ, હોજો હો જિન હોજો કહું કેતું વળીજી; દેજો હો
 જિન દેજો સેવા મુજ, રંગે હો પ્રભુ રંગે પ્રભુમું લળી
 સ્તળીજી. ॥ ૨૪ ॥ ત્રીજી હો એહ ત્રીજી પૂરી થઈ ઢાળ,
 પ્રેમે હો એમ પ્રેમે કાંતિવિજય કહે જી; નમતાં હો પ્રભુ
 નમતાં નેમ દયાળ, મંગળ હો ધરી મંગળમાળા મહ
 મહેજી. ॥ ૨૫ ॥

કલશ.

એમ સકળ સુખકર દુરિત દુઃખહર, ભવિક
 તરવા જળધર, ભવ્ય તમિર વારક જગત તારક, જયો
 જિનપતિ જગગુર; સત્તરસો આગણોતેર વરસે, રહી
 હોમોઈ ચોમાસએ, સુદી માગશર તિથિ અગ્યારશ,
 રચ્યો ગુણ સુવિલાસ એ. ॥ ૨૬ ॥ થઈ થઈ મંગળ
 કોટી ભવનાં, પાપ પડલ દૂરે કરે, જયવાદ આપે કીર્તિ
 આપે, સુજસ દશ દિશિ વિસ્તરે; તપગચ્છ નાયક વિ

ન્યયપ્રભ ગુરુ, શિષ્ય પ્રેમવિજય તણો, કહે કાંતિ-સુ-
ષ્ટતાં ભવિક ભણતાં, લહે મંગળ અતિ ધણો. ॥ રેટા ॥

અગ્યારશનું રતવન. ૩ જી.

(ચોપાઘની દશી.)

સમવસરણ બેઠા ભગવંત, ધર્મ પ્રકાશે શ્રી અ-
રિહંત; ખારે પર્ષદા બેઠી રૂડી, માગશર શુદ્ધિ અગ્યારશ
વડી. ॥ ૧ ॥ મહીનાથના ત્રણ કલ્યાણ, જન્મ દીક્ષા ને
કેવળજ્ઞાન; અર દીક્ષા લીધી રૂયડી, માગશર શુદ્ધિ અ-
ગ્યારશ વડી. ॥ ૨ ॥ નમિને ઉપજ્યું કેવળજ્ઞાન, પાંચ
કલ્યાણક અતિ પ્રધાન; એહ તિથિની મહિમા ચડી,
માગશર શુદ્ધિ અગ્યારશ વડી. ॥ ૩ ॥ પાંચ ભરત
ઐરવત ઇમ હીજ, પાંચ કલ્યાણક હોવે તિમ
હીજ; પચાસની સંખ્યા પરગડી, માગશર શુદ્ધિ
અગ્યારશ વડી. ॥ ૪ ॥ અતીત અનાગત ગણતાં એમ,
દોઢસો કલ્યાણક થાયે તેમ; કુણ તિથિ છે એ તિથિ
જેવડી, માગશર શુદ્ધિ અગ્યારશ વડી. ॥ ૫ ॥ અનંત
ચોવીશી એણી પેરે ગણો, લાંબ અનંત ઉપવાસજ
તણો; એહ તિથિ સહુ શિર એ ખડી, માગશર શુદ્ધિ
અગ્યારશ વડા. ॥ ૬ ॥ મૌનપણે રહ્યા શ્રી મહીનાથ,

એકાદશી સંયમ વ્રત સાથ; મૌનતણી પેરે વ્રત એમ
 વડી, માગશર શુદ્ધિ અગ્યારશ વડી. ॥ ૭ ॥ આઠ
 પહોરનો પોસો લીજીએ, ચોવીહાર વિધીશું કીજીએ
 પણ પ્રમાદ ન કીજે ઘડી, માગશર શુદ્ધિ અગ્યારશ
 વડી. ॥ ૮ ॥ વર્ષ અગ્યાર કીજે ઉપવાસ, જવ જિવ
 પણ અધિક ઉદ્ધાસ; એ તિથિ મોક્ષતણી પાવડી,
 માગશર શુદ્ધિ અગ્યારશ વડી. ॥ ૯ ॥ ઉજમણું કીજે
 શ્રીકાર, જ્ઞાનનાં ઉપકરણ અગીયાર અગીયાર; કરો કાઉ-
 સગ્ગ ગુરૂ પાચે પડી, માગશર શુદ્ધિ અગીયારશ વડી.
 ॥ ૧૦ ॥ દેરે સ્નાત્રજ કીજે વળી, પોથી પૂજિજે મન
 રળી; મુક્તિપુરી કીજે ઢુંકડી, માગશર શુદ્ધિ અગાચારશ
 વડી. ॥ ૧૧ ॥ મૌન અગીયારશ મોટું પર્વ, આરાધ્યાં
 સુખલઈયે સર્વ; વ્રત પચ્ચખખાણ કરો આખડી,
 માગશર શુદ્ધિ અગીયારશ વડી. ॥ ૧૨ ॥ જેસલ સોળ
 એકાદશી સમે, કીધું સ્તવન સહુ મન ગમે; સમયસુંદર
 કહે દેહડી, માગશર શુદ્ધિ અગીચારશ વડી. ॥ ૧૩ ॥

એકાદશીનું સ્તવન ૪ થું.

એકાદશી તિથિ સેવીએ રે લાલ ઉલટ આણી
 અંગ મેરે પ્યારે રે, એકાદશીં ॥ ૧ ॥ નકષત્ર અજિત
 સંભવ વળી રે લાલ, અરે મહી નમિનાથ મેરે પ્યાં,

એકાં ॥ ૨ ॥ મૌન એકાદશી એ વડી રે લાલ,
 કલ્યાણક એકસો પચાસ મેરે; શન ઉપવાસ આરા-
 ઘતાં રે લાલ, હોય ધરી લીલાવાસ મેરેં એકાં ॥ ૩ ॥
 કેવળજ્ઞાની જ્ઞાનશું રે લાલ, મહિમા ભાખ્યો ઉદાર
 મેરેં; કૃષ્ણ પ્રભુ મુખે આદર્યો રે લાલ, ઉજ્યો વિધિ
 મનોહાર મેરેં એકાં ॥ ૪ ॥ મિથ્યાત્વી માને ધણું
 રે લાલ, જિનશાસન દિન એહ મેરેં; આદરીએ
 આદર ધણું રે લાલ, ધન કણ કંચન ગેહ મેરેં એકાં
 ॥ ૫ ॥ મૌનપણે પોસહ કરી રે લાલ, વિકથાનો પરિ-
 હાર મેરેં; ગુણુ ગણીએ નેહશું રે લાલ, હોવે અલ્પ
 સંસાર મેરેં એકાં ॥ ૬ ॥ એકાદશી મહિમા કહોરે
 લાલ, ગૌતમ આગળ વીર મેરેં; શ્રી મેરૂવિજય સુપ-
 સાઉલે રે લાલ, મેરૂ લહે ભવતીર મેરેં એકાં ॥ ૭ ॥

રોહિણીનું સ્વતન.

શાસનદેવતા સ્વામિની, મુજ સાંનિધ્ય કીજે,
 ભુલ્યો અક્ષર તુરત ભણી સમજાઈ દીજે;
 મોટો તપ રોહિણીતણે એ, તિણ ગ ગુણ ગાઉં;
 જિમ સુંખ સોહગ સંપદા, વાંછિત કુળ પાઉં. ૧
 દક્ષિણ ભરતે અંગ દેશ છે, તિહાં અંપા નયરી,

મધવા રાજા રાજ્ય કરે, તીણે જીત્યા વયરી; ૧
 પાટતણી રાણી રૂચડીએ, લક્ષ્મી એણે નામે,
 આઠ પુત્ર લયા તિણે એ, મનમે સુખ પામે. ૨
 રોહિણી નામે પુત્રિકા એ, સખકું સુખકારી,
 આઠ પુત્રોની ઉપરે એ, તીણે લાગે પ્યારી;
 વધે ચંદ્રતણી કળાએ, જેમ પક્ષ અજવાળે,
 તેમ તે કુંવરી ધાય માય, પાંચે પ્રતિપાળે. ૩
 કુંવરી રૂપે રૂચડી એ, ઘર આગળ બેડી,
 દીઠી રાજાએ ખેલતી એ, તીણે ચિંતા પેડી;
 ત્રણ ભુવન વિષે એહવીએ નહીં બીજી નારી,
 રંભા પદ્મા ગૌરી ગંગ, ઇણ આગળ હારી. ૪
 પુરુષ ન દીસે કાંઈ ઇસોએ, જિણુને પરણાવું,
 આંખો આગળ શલ્ય વધે, તીણે સુખ નપાવું;
 દેશ દેશના રાજવીએ, તત્ક્ષણ તેડાવ્યા,
 સખળ સખઈ સાથ કરી, નરપતિ પણ આવ્યા. ૫
 વીતશોક રાજાતણો એ, કુમર સૌભાગી;
 કન્યા કેરી આંખડી એ, તીણુ શીતળ લાગી;
 ઉભા દેખે સકળ લોક, કેઈ ચઢીઆ વાળા,
 ચિત્રસેનને કઠે ઠવી, કુંવરીએ વરમાળા. ૬
 દેવ અને દેવાંગનાએ, જપે જય જયકાર,
 રાજા રળીયાઈત થયો, દેખે સારો સંસાર;

કર જોડીને લોક કહે, વર કન્યાનો જડો,
 વીતશોકનો કુંવર થયો, શિર ઉપર લાડો.
 ઈશ્વર વિવાહ થયો ભલોએ, દીધાં દાન અપાર,
 ઘરે આબ્યા પરણી કરી, હરખ્યો પરિવાર;
 વીતશોક રાજા પુત્ર ભણી, આપણે પાટ દીધો,
 આપણ સંજમ આદરીએ, જગમેં જસ લીધો. ૮

ઢાળ ૨ જી.

(હવે ભવિજન રે, પંચમી ઉજમણો સુણો-એ દશી.)

તિણ નયરી રે, ચિત્રસેન રાજા થયો,
 સુખમાંહી રે, કેટલોક કાળ વહી ગયો;
 એણે અવસર રે, આઠ પૂત્ર હુઆ ભલા,
 ચઢતે પક્ષે રે, ચંદ્ર જેસી ચઢતી કલા.
 ત્રુટક-ચઢતી કળા હવે રાય બેઠો, પાસ બેઠી રોહિણી,
 સાતમી ભુમે કંત સેતી, કરે કીડા અતિ ઘણી;
 આઠમો બાળક ગોદ ઉપરે, રંગે શું રાણી ધીયા,
 પુત્ર ને પ્રીતમ આંખ આગળે, દેખતાં હરખે હીયા. ૯
 એક કામિની રે, ગોખે ચઢી દષ્ટિ પડી,
 તડકડતી રે, રોવે રીસે બાપડી;
 બુઢાપણેએ મનગમતો બાળક મુઆ,
 હુંતો એકજ રે, તીણે અધિકરો દુઃખ હુઆ. ૧૦

નુટક-દુઃખ હુઓ તેને રોહિણી હવે, કહે પ્રીતમજી ભણી
 એહ નારી નાચે અને કુદે, ક્રીમ કહો મોટા ધણી;
 એહવો નાટક આજતાંધ, મેં કદી દેખ્યો નહીં,
 મુજને તમાસો અને હાંસો, દેખતાં આવે સહી. ૧૦
 ઇણે વચને રે, રીસાણો રાજ કહે,
 તું પાપીણી રે, પરની પીડા નવી લહે,
 એ દુખીણી રે, પુત્ર મુઓ તડકડ કરે,
 જખ વીતે રે, વેદન જાણે જે તરે.

નુટક-જાણે જેતરે તું વાત દુઃખની, ગર્વ ઘેલી કામિનિ,
 એમ કહી રાજ હાથ ઝાલ્યો, તેહના બાળક ભણી;
 સાતમી ભુમિથી તણે નાંખ્યો, તીસે હાહારવ થયો,
 રોહિણી હસતી કહે પ્રીતમ, પુત્ર નીચે ક્રીમ ગયો. ૧૧
 ઢાળ.

હવે રાજ રે, પુત્રતણે શોકે કરી,
 થયો મૂર્છિત રે, રોવે છે આંખે ભરી;
 પડતો સુત રે, શાસન દેવતે જાણીઓ,
 કંચનમય રે, સિંહાસને બેસાડીઓ.

નુટક-બેસાડીઓ કર જોડી આગે, કરે નાટક દેવતા,
 ગોદ બીછાવે કાંઈ હસાવે, પાદપંકજ સેવતા;
 ઉપજ્યો ભુપતિને અચંભો, દેખીને કારણ ક્રીસો,
 જે કાંઈ જ્ઞાની ગુરૂ પધારે, પૂછીએ સંશય ઇસો. ૧૨

ઢાળ.

ધમ ચિંતવતાં રે, ચારિત્રીઆ આંખ્યા ધસે,
રાજ પણ રે, પહોંચ્યો વંદનને તીસે;
સુણી દેશના રે, પુછે પ્રશ્ન સોહામણો,
કહો સ્વામી રે, પૂરવ ભવ બાળકતણો.
ત્રુટક-બાળકતણો ભવ ભૂપ પૂછે, કહે એણી પેરે કેવળી
રોહિણી રાણીતણો ભવાંતર, અને રાજનો વળી;
શ્રી સુગુર ભાષે પાછલે ભવ, રોહિણી તપ આદર્યો,
તપતણી સંગતે સાધુ ભગતે તુમે ભવસાગર તર્યો. ૧૩
કહે રાજ રે, કિમ રોહિણી તપ કીજીએ,
વિધિ ભાષો રે, જિમ તુમ પાસે લીજીએ;
તવ મુનિવર રે વિધિ રોહિણીના તપ તણી,
ધમ જ'પે રે, ચિત્રસેન રાજ ભણી.

ત્રુટક-રાજ ભણી વિધિ એહ જ'પે, ચંદ્રરોહિણીઆવીએ,
ઉપવાસ કીજે લાભ લીજે, ભલી ભાવના ભાવીએ;
બારમા જિનવરતણી પ્રતિમા, પૂજીએ મન રંગશું,
એમ સાત વરસ લગી કીજે, તજી આજસ અંગશું. ૧૪

ઢાળ ૩ જી.

સાહેલીએ આંખો મોરીયા-એ દેશી.

તપ કરીએ રોહિણીતણો, વળી કરીએ હો ઉજમણો
એમ કે; તપ કરતાં પાતક ટળે, તીણે કીજે હો તપસેતી

એમ કે ॥ તપ૦ ॥ ૧૫ ॥ દેવ જીહારી દેહરે, જિન આગે
 હો પૂજે વૃક્ષ અશોક કે, ગુણુણો ખારમા જિનતણો,
 ભલા નૈવેધ હો ધરીએ સહુ થોક કે ॥ તપ૦ ॥ ૧૬ ॥
 કેશર ચંદન ચર્ચીએ, જિન આગે હો આઠે મંગલિક
 કે; વિધિશું પુસ્તક પૂજીએ, તો લહીએ હો શિવપૂરહ
 ઠીક કે ॥ તપ૦ ॥ ૧૭ ॥ સેવા કીજે સાધુની, વળી દિને
 હો મુખ માગ્યો દાન કે; સંતોષીજે સાધર્મી વચ્છલ,
 મન રંગે હો કરી કરી પકવાન કે ॥ તપ૦ ॥ ૧૮ ॥
 પાટી પોથી પુંજણી, મપી લેખણ હો ઝીલમીલિ સુજ-
 ગીશ કે; નવકારવાળી વીંટણા, ગુરૂ આગે હો ધરો
 સત્તાવીશ કે ॥ તપ૦ ॥ ૧૯ ॥ ચોથું વ્રત પણ તીણું
 દિને, ઇમ પાળે હો મન આણી વિવેક કે; ઇણી વિધિ
 રોહિણી આદરે, તે પામે હો આનંદ અનેક કે ॥
 તપ૦ ॥ ૨૦ ॥

દાળ ૪ થી.

ઇમ મહિમા રોહિણીતણી, શ્રી જ્ઞાની ગુરૂ પ્રકાશે
 રે; ચિત્રસેન તપ આદરે, ત્રાસુપૂજ્ય તીર્થંકર પાસે રે,
 ઇમ મહિમા રોહિણી તણી ॥ ૨૧ ॥ એણી પરે રોહિણી
 આદરી, ઉપરે ઉજમણો કીધો રે; ચિત્રસેન રાજ ને
 રોહિણી, મન શુદ્ધે સંજમ લીધો રે ॥ ઇમ૦ ॥ ૨૨ ॥
 આઠે પુત્રે આદરી, દીક્ષા ખારમા જિન આગે રે;

વળી નાના વિધ તપ આદરે; જિનધર્મતણી મતિ
 જગે રે ॥ ઇમં ॥ ૨૩ ॥ કરી અનંશન આરાધના,
 લહી કેવળ શિવપદ પાચો રે; જિન વાણી આણી
 હૈયે, પ્રભુ ચરણે ચિત્ત લાચો રે, ઇમં ॥ ૨૪ ॥
 મનમોહન મહિમાવતિ, સ્તવિયે શિવપુર ગામી રે,
 મનમાન્યા સાહિબતણી, હવે પુણ્યે સેવા પામી રે,
 ઇમં ॥ ૨૫ ॥

કુળશ.

ઇમ ગગન ઈંદુ મુનિ ચંદ (૧૭૧૦) વરસે, ચોથ
 શ્રાવણ શુદ્ધિ ભલી, મેં કહ્યો રોહિણીતણો મહિમા,
 સુગુર મુખે જીભ સાંભળી; વાસુપૂજ્ય ઇમ થયા પ્રસન્ન
 અમને, ચિત્તની ચિંતા ટળી, શ્રી સાર જિન ગુણ
 ગાવતાં, હવે સકળ મન આશા ફળી. ॥ ૨૬ ॥

સિદ્ધચક્રનું સ્તવન. ૧ હું.

નવ પદ ધરજો ધ્યાન, ભવિજન નવપદ ધરજો
 ધ્યાન; એ નવપદનું ધ્યાન કરતાં, પામે જીવ વિશ્રામ,
 ભવી જનં ॥ ૧ ॥ અરિહંત સિદ્ધ આચારજ પાઠક,
 સાધુ સકળ ગુણખાણ, ભવીં ॥ ૨ ॥ દર્શન જ્ઞાન
 આરિત્ર એ ઉત્તમ, તપ તપો કરી બહુ માન, ભવીં
 ॥ ૩ ॥ આશો ચેત્રની શુદ્ધિ સાતમથી, પૂનમ લગી

પ્રમાણુ, ભવીં ॥ ૪ ॥ એમ એકાંશી આંખિલ કીજે,
 વરસ સાડા ચારનું માન, ભવીં ॥ ૫ ॥ પડિક્કમણું
 દોય ટંકનાં કીજે, પડિલેહણુ બે વાર, ભવીં ॥ ૬ ॥
 દેવવંદન ત્રણ ટંકનાં કીજે, દેવ પૂજે ત્રિકાળ, ભવીં
 ॥ ૭ ॥ બાર આઠ છત્રીશ પચવીશનો, સત્તાવીશ સડ-
 સઠ સાર, ભવીં ॥ ૮ ॥ એકાવન સીતેર પચાસનો,
 કાઉસગ્ગ કરો સાવધાન, ભવીં ॥ ૯ ॥ એક એક
 પદનું ગુણુણું, ગણીએ દોય હજાર, ભવીં ॥ ૧૦ ॥
 એણે વિધિ જે એ તપ આરાધે, તે પામે ભવ પાર,
 ભવીં ॥ ૧૧ ॥ કર જોડી સેવક ગુણુ ગાવે, મોહન
 ગુણુ મણિમાળ, ભવીં ॥ ૧૨ ॥ તાસ શિષ્ય મુનિ હેમ
 કહે છે, જન્મ મરણ દુઃખ ટાળ, ભવીં ॥ ૧૩ ॥

સિદ્ધચક્રનું સ્તવન. ૨ જી.

સિદ્ધચક્રને ભજીએ રે, કે ભવિયણુ ભાવ ધરી,
 મદ માનને તજીએ રે, કે કુમતિ દૂર કરી;
 પહેલે પદે રાજે રે, કે અરિહંત શ્વેત તનુ,
 બીજે પદે છાજે રે, કે સિદ્ધ પ્રગટ ભણું. ૧
 ત્રીજે પદે પીજા રે, કે આચાર્ય કહીએ;
 ચોથે પદે પાઠક રે, કે નીલ વર્ણ લહીએ. સિદ્ધ ૦ ૨

પાંચમે પદે સાધુ રે, કે તપ સંયમ શુભ;
 શ્યામ વર્ણે સોહે રે, કે દર્શન ગુણ પૂરા. સિદ્ધં ૩
 દર્શનજ્ઞાન ચારિત્ર રે, કે તપ સંયમ શુદ્ધ વરો;
 ભવિયંભુ ચિત્ત આણીરે, કે હૃદયમાં ધ્યાન ધરો. સિં ૪
 સિદ્ધચક્રને ધ્યાને રે, કે સંકટ સર્વ ટળે;
 કહે ગૌતમ વાણી રે, કે અમૃત પદ પાવે. સિદ્ધં ૫.

સિદ્ધચક્રનું સ્તવન. ૩૭.

સિદ્ધચક્ર સેવો રે પ્રાણી, ભવોદધિમાંહે તારક
 જાણી; વિધિપૂર્વક આરાધીજે, જિમ ભવ સંચિત
 પાતક છીજે. સિદ્ધં ૧ ॥ પ્રથમ પદે અરિહંત,
 ખીજે પદે વળી સિદ્ધ ભગવંત; ત્રીજે પદે આચાર્ય જા-
 ણું, ચોથે પદે ઉપાધ્યાય વખાણું. સિદ્ધં ૨ ॥ પાંચમે
 પદે સકલ મુનિંદ્ર, છઠે દર્શન શિવસુખ કંદ; સાતમે પદે
 જ્ઞાન વિબુધ, આઠમે ચારિત્ર ધાર વિશુદ્ધ. સિદ્ધં ૩ ॥
 નવમે પદે તપ સાર, એક એક પદ જયો દોય હજાર;
 નવ આંખિલ ઓળી કીજે, ત્રણ કાળ જિનને પૂજીજે.
 સિદ્ધં ૪ ॥ દેવવંદન ત્રણ વાર, પડિકમણું પડિલે-
 હણુ ધાર; રત્ન કહે એમ આરાધો, શ્રીપાળ મયણા
 જિમ સુખ સાધો, સિદ્ધં ૫ ॥

સિદ્ધચક્રનું સ્તવન. ૪ થું.

(સાંભળ રે તું સજની મોરી, રજની ક્યાં રમી
આવીશ રે. એ દેશી)

સિદ્ધચક્ર વરસેવા કીજે, નર ભવ લાહો લીજે ૭
રે; વિધિ પૂર્વક આરાધન કરતાં, ભવ ભવ પાતક
છીજે. ॥ ૧ ॥ ભવિજન ભજીયે ૭ રે, અવર અનાદિ-
ની ચાલ, નિત્ય નિત્ય તજીયે ૭ રે. ॥ એ ટેકં ॥ દેવ-
નો દેવ દયાકર ઠાકર, ચાકર સુર નર ઇંદ્રા ૭ રે; ત્રિ-
ગોડે ત્રિભુવન નાયક બેઠા, પ્રણમો શ્રી જિન ચંદા. ભ-
વિં ॥ ૨ ॥ અજ અવિનાશી અકળ અજરામર, કેવળ
દંસણ નાણી ૭ રે; અન્યાબાધ અનંતુ વીરજ, સિદ્ધ
પ્રણમો ભવી પ્રાણી. ભવિં ॥ ૩ ॥ વિદ્યા સાભાગ્ય લ-
ક્ષ્મી પીઠ, મંત્ર યોગરાજ પીઠ ૭ રે; સુમેરૂ પીઠ પંચ
અસ્થાને, નમું આચાર જ હીઠ. ભવિં ॥ ૪ ॥ અંગ
ઉપાગ નંદી અનુયોગા, છ છેદ ને મૂળ ચાર ૭ રે; દસ
પદ્મના એમ પણ્યાલીસ, પાઠક તેહના ધાર. ભવિં ॥ ૫ ॥
વેદ ત્રણ ને હાસ્યાદિક પટ, મિથ્યાત્વ ચાર કષાય ૭ રે;
ચૌદ અલ્પંતર નવવિધ બાહ્યની, ગ્રંથિ તજે મુનિ-
રાય. ભવિં ॥ ૬ ॥ ઉપશમ ક્ષય ઉપશમ ને ક્ષાયક,
દર્શન ત્રણ પ્રકાર ૭ રે; શ્રદ્ધા પરિણતિ આત્મા કેરી,
જમીએ વારં વાર. ભવિં ॥ ૭ ॥ અઠાવીશ ચૌદને પટ

દુઃખ ધન, મત્યાદિકનાં જાણીએ; એમ એકાવન ભેદ
 પ્રણમો, સાતમે પદ વર નાણુ. ભવિં ॥ ૯ ॥ નિવૃત્તિ
 ને પ્રવૃત્તિ ભેદ, ચારિત્ર છે વ્યવહારજી રે; નિજ ગુણ
 સ્થિરતા ચરણ તે પ્રણમો, નિશ્ચય શુદ્ધ પ્રકાર. ભવિં
 ॥ ૯ ॥ બાહ્ય અભ્યંતર તપ તે સંવર, સમતા નિર્જરા
 હેતુ જી રે; તે તપ નમીએ ભાવ ધરીને, ભવસાયરમાં
 સેનું ભવિં ॥ ૧૦ ॥ એ નવપદમાં પણુ (૫) છે ધર્મી,
 ધર્મ તે વરતે ચારજી રે; દેવ ગુરુ ને ધર્મ તે એહમાં,
 દોય ત્રણ ચાર પ્રકાર. ભવિં ॥ ૧૧ ॥ માર્ગદેશક
 અવિનાશીપણું, આચાર વિનય સંકેતે જી રે; સહાય-
 પણું વરતાં સાધુ જી, પ્રણમો એહ જ હેતે. ભવિં
 ॥ ૧૨ ॥ વિમળેશ્વર સાંનિધ્ય કરે તેહની; ઉત્તમ જે
 આરાધેજી રે; પદમવિજય કહે તે ભવી પ્રાણી, નિજ
 આતમહિત સાધે. ભવિં ॥ ૧૩ ॥

શ્રી મહાનાથજીનું સ્તવન.

રાગ ડુમરી દક્ષણી.

આજે જિણું દજીકા દીડા મેં તો મુખડાં,
 મહાજિનંદ પ્રણુ હમપર તુઠડાં. આજે ૦ ૧
 અહિ ગતિ ફિરત મેં પાચો બહુ દુઃખડાં,
 તુમ પ્રણુ ચરણ ગ્રહું તો થાય મુજ મુખડાં. આજે. ૨

લાભ લાહે અધિક પુંડરિક પર્વત તણું,
 નામ જે ધરત પચખાણું બેલે. પંચ ૫
 નવકારસી છઠ્ઠ-ફળ પોરસી અઠ્ઠમ ફળ;
 પુરિમઢે દશમ ફળ વિબુધ ગાવે;
 એકાસણે પંચ ઉપવાસ ફળ જાણીએ.
 નીવીએ મામનું અર્ધ આવે. પંચ ૬
 માસ ફળ આંબિલ સમ હી વિમળાચળે,
 દોઢ માસી ઉપવાસ કરતાં;
 અનુક્રમે અધિક ફળ પ્રીત કહે પામીએ,
 શત્રુંજય તીર્થ અભિધાન ધરતાં. પંચ ૭

પ્રભાતિયું ૨ જી.

પંચ પરમેશ્વરા, પરમ અલવેસરા, વિશ્વ વાલેસરા
 વિશ્વંચાપી; ભક્ત વત્સલ પ્રભુ, ભક્તજન ઉદ્ધરી.
 મુક્તિપદ જે વર્યા કર્મ કાપી. પંચ ૦ ॥ ૧ ॥ વૃષભ
 અંકિત પ્રભુ, ઋષભજિન વંદીએ, નાલી મરૂદેવીનો
 નંદ નીકા; ભરત ને ગ્રાહીના, તાત અવનિતજે, મો-
 હમદ ગંજણો મુક્તિટીકા. પં ૦ ॥ ૨ ॥ શાંતિપદ
 આપવા; શાંતિપદ થાપવા, અદ્ભુત કાંતિ પ્રભુ
 શાંતિ સાચો; મૃગાંક પારાપત શ્યેનથી ઉદ્ધરી, જગત-
 પતિ જે થયો જગત જાયો. પં ૦ ॥ ૩ ॥ નેમિ બા-

વીશાખા, શંખ લાંછને નમું, સંમુદ્રવિજય અંગે
 અનંગ છતી; રાજકન્યા તણ, સાધુમારગ ભણ,
 છતી જેણે કરી જગ વિદિત. પં ૦ ॥ ૪ ॥ પાર્શ્વ
 જિનરાજ અશ્વસેન કુળ ઉપજ્યો, જનની વામા
 તણે જેહ જ્યો; આજ ખેટકપુરે, કાર્ય સિધ્યા સવે,
 ભીડલંજન પ્રભુ જે કહાયો. પં ૦ ॥ ૫ ॥ વીર મ-
 હાવીર સર્વ વીર શિરોમણી, રણવટ મોહભટ માન
 મોડી; મુકિતગઢ ગ્રાસીયો, જગત ઉપાસીયો, તેહ
 નિત્ય વંદીએ હાથ જોડી. પં ૦ ॥ ૬ ॥ માત ને તાત
 અવદાત એ જિન તણાં, ગાપ ને ગોત્ર પ્રભુ નામ
 થુણતાં, ઉદયવાચક વદે, ઉદયપદ પામીએ, ભાવે
 જિનગજની કીર્તિ ભણતાં. પં ૦ ॥ ૭ ॥

પ્રભાતિયું ૩ જી.

પ્રભાતે ઉઠીને ભવિકા ગણધર વંદો,
 ઇદ્રભૂતિ નામે પહેલા ગણધર, જીવનો સંદેહ;
 અગ્નિભૂતિને કર્મનો સંશય નમીએ ગુણગેહ. પ્રં ૧
 જીવ શરીર એ એકજ માને, વાયુભૂતિ નામે;
 ગૌતમ ગોત્ર સહોદર ત્રણે, પ્રણમો પુણ્ય કામે. પ્રં ૨
 ચાથા ગણધર વ્યકતજી વંદો, સર્વ શૂન્ય માને;
 આભવ પરભવ સરીખો, થાપે, સુધર્મા અભિધાને. પ્રં ૩

મંડિત ગણપતિ છઠ્ઠા જિનના, બંધ મોક્ષ ટાળે; પ્ર૦ ૪
 મૌર્યપુત્રને દેવનો સંશય, હૈયામાં સાલે. પ્ર૦ ૪
 નારકી જગમાં નજર ન આવે, અકંપિત બોલે;
 અચલભ્રાતજી પુણ્ય પાપ દો સંશયમાં ડોલે. પ્ર૦ ૫
 મેતાર્યને પરભવ શંકા, ગણપતિ પ્રભાસ;
 મોક્ષ ઘટે નહીં યુક્તિ કરતાં, આંખ્યાં પ્રભુ પાસ. પ્ર૦ ૬
 સંશય ભાખી યુક્તિ દેખાડે, જિનવર મહાવીર;
 કેવળજ્ઞાની પ્રભુને માને, બુઝ્યા મહાધીર. પ્ર૦ ૭
 ચૈત્યાલીશસે આલણ સાથે, શ્રમણ લીયે દીક્ષા;
 પામે એકાદશ પ્રભુ પાસે, ત્રિપદીની શિક્ષા. પ્ર૦ ૮
 દ્વાદશાંગી રચે સઘળા ગણધર; કરે જિનવર સેવા;
 ઉત્તમ ગુરુપદપદમ નમતાં, લહીએ શિવમેવા. પ્ર૦ ૯

પ્રભાતિયું ૪ થું.

શ્રી ગૌતમ ગુરુ સમરીએ, ઉઠી ઉગમતે સૂર;
 લખિધનો લીલો ગુણ નીલો, દેખી સુખ ભરપૂર. શ્રી૦
 ગૌતમ ગોત્રતણો ધણી, રૂપ અતીવ લંડાર;
 અઠ્ઠાવીશ લખિધનો ધણી, શ્રી ગૌતમ ગણધાર. શ્રી૦
 અમૃતમય અંગુઠડો, ઠવિયો પાત્ર મોઝાર;
 ખીર ખાંડ ધૂત પૂરીઓ, મુનિ દોઢ હજાર. શ્રી૦

પહેલું મંગળ શ્રી વીરનું, બીજું ગૌતમસ્વામી;
ત્રીજું મંગળ સ્થુતિલદનું, ચોથું ધર્મનું ધ્યાન. શ્રી૦
પ્રહ ઉઠી પ્રણમું સદા, જિહાં જિનવર ભાણું
માનવિજય ઉપાધ્યાયનું, હોજે કુશળ કલ્યાણ. શ્રી૦

શ્રી આદીશ્વર જિન સ્તવન.

દેખ્યા શ્રી નાલિકે નંદા, વદન જેસા શરદકા ચંદા;
મુગટ મણિ માણેકે જડીયા, અમૂલખ કનકસેં ઘડીયા.
દેખ્યા૦ ॥ ૧ ॥ અધર જેસા લાલ પરવાળા, ઉર-
નપે મોતીકી માળા; તિલકવર ભાળશું રાજે, બી-
જરા હસ્તપે, છાજે. દેખ્યા૦ ॥ ૨ ॥ કેસર ગોશિર્ષ
કસ્તુરી, નંદનવન ચંદના ચુરી; કરો નવ તિલક
જિન અંગે, લહો જિમ અચલ સુખરંગે. દેખ્યા૦
॥ ૩ ॥ કમળ મયકુંદ ને વલી, મોગર સિરિ જઈ
ચંબેલી; કુસુમ શિર શેખરો સોહે, જગતગુરુ દેખી
મન મોહે. દેખ્યા૦ ॥ ૪ ॥ મૂર્તિ મહા પુણ્યસેં
પાયા, દેખત જિન મનહી લોભાયા; માણેકમુનિ
દાસ હે તેરા, દાદા-દુઃખ ટાળીએ મેરા. દેખ્યા૦ ॥ ૫ ॥

શ્રી કમલ જિન સ્તવન.

(લાખેણા સોહાવો જિનને, કુલનો ગુથી હાર, આણીને
ખનાવો જિનની આંગીઆ રચાવો, પ્યારા પાસજી હો રાજ,
સંકટ છોડાવો સ્વામી વિધન નિવાર. એ દેશી.)

નાભિ નંદન નેહશું, પખાસણે બેઠાય;
મૂર્તિ સાથે મનડું મંડી, લળી લળી લાગે પાય;
નમો નાથજી હો રાજ, દેખી મોહી આદિ તુંહી
જિણુંદજી હો રાજ. ૧

તેજ પુંજ ઓપતા તિહાં, ઓળે ઓળે થંભ;
થંભે થંભે પુતળી, તે કરતા નાટારંભ. નમો ૨
દેવના વિમાન જેવો, એન જાણે રૂપ;
રંગ મંડપ માંહે રૂડી, કોરણી અનૂપ. નમો ૩
શાતકુંભના કુલ ઉપરે, રત્નમય પ્રદીપ;
ઈંદુ જાણે આપે આયો, શિખરને સમીપ. નમો ૪
રચણુમેં જડિત વાર, દિવ્ય ધ્વજદંડ;
દેઉલ શૃંગે ધ્વજ દીપે, લહેકતી પ્રચંડ. નમો ૫
કુસુમ સુરલિનીરવેગે, વરસાવે તેણી વાર;
પ્રદક્ષિણા દઢને પ્રેમે, વંદે વારોવાર. નમો ૬
ઉમરો મરવો મોઘરો ને માલતી મયકુંદ;
જાઈ જુઈ પુલકાંશું, પૂજીને જિણુંદ. નમો ૭

આદિ દેવ આગે વાંહી, વિધવિધ તુર;
 રંગશુ દેવાંગના તે, નાચે આણુંદ પૂર. નમો ૦ ૮
 પપ ધની પપ ધની, ધપ મપ ધોં;
 મૃદંગ દેવદુંદુભિ તે, વાંજે દોં દોં. નમો ૦ ૯
 ધીધી કીટી ધીધી કીટી, ધોંધોંકાર;
 ચચપટચચપટ ચચપટ ચટપટ, તાન વિચાર. નમો ૦ ૧૦
 થેઘ થેઘ તા થેઘ થેઘ થેઘ તા થેઘ, ધીગડ દોં દોં;
 શંખના ત્યા શબ્દ ઉઠે, ઓં ઓં ઓં. નમો ૦ ૧૧
 ઝાંઝરનો તો રમઝમ, રમઝમ, રમઝમકાર;
 પાયે ધમકે ધુધરા ને, નેઊરનો રણુકાર. નમો ૦ ૧૨
 પાદે વાંજે વિંછુયાને, ઠમકે ઠવે પાય;
 હિલટશુ અમરાંગના, સંગીત રીત ગાય. નમો ૦ ૧૩
 નૃત્ય કરે દેવની શકતે, બત્રીશ બજ્જ;
 તાન માન ઝમકારે નાચે, સંગીત શુદ્ધ. નમો ૦ ૧૪
 હુળવે હુળવે પગલાં માંડે, ઝળકે કાને ઝાલ;
 સળકે કમખો પુદ્ડી દેતી ચળકે ચાલે ચાલ. નમો ૦ ૧૫
 મુખડાનો તો મટકો કરતી, લટકે ઝીણો લંક;
 ભાવ ભેદ ને ભક્તિશુ તે, ટાળે પાતક પંક. નમો ૦ ૧૬
 નાચી કુદી પાયે વંદી, બોલે બેકર બેડ;
 જ્યોજ્યોજ્યોજ્યો સ્વામી, ભવ દુઃખ છોડ. નમો ૦ ૧૭

છે તાલીશમી એહ ભાળી, ઢાળ મનને રંગ;
 હિય કહે છે સુણને આગે, ભવિયાં ઉમંગ. નંબો ૧૮

શ્રી શાંતિનાથ સ્તવન.

(રાગ લાવણીના.)

શ્રી શાંતિનાથ મહારાજ, સુણો તમે જ્ઞાની;
 એ સેવક કહે કર જોડી, સુણો નિરવાણી. ૧

હું કાળ અનાદિ અનંત, ભમ્યો ભવ માંહી;
 તોયે તૃપ્તિ ન પામ્યો લગાર, ગૃહો નિજ બાંહી. ૨

અને કામ ક્રોધ બહુ માન, લોભ તો નડીયો;
 તેહથી ભવસાયર, કુપ માંહી તો પડીયો; ૩

તુમ સરીખા તારક મુજને, મળીયા સ્વામી;
 હવે પાર પમાડો મારા અંતરજમી. ૪

એક પારેવાને દાન, અતુલ બળ દીધું;
 અન માન્યું કારજ તેહનું તો ઘણું સિધ્યું. ૫

તમે વિશ્વસેન કુળચંદ, સોળમા જિનદેવા;
 હું ભવોભવ માગું, ચરણ કમળવી સેવા. ૬

કહે હિરવિજય મુજ આપો, અરિહંત દેવા;
 હું નિત્ય આહું છું સ્વામી, તુમારી સેવા. ૭

શ્રી પાર્શ્વનાથ સ્તવન.

(રાગ લાવણીના)

ધન્ય ધન્ય ઘડી ને ધન્ય દિવસ છે આજે;
 ભેટયાં પાર્શ્વનાથજી ભવજળ તરવાકાળે.
 પ્રભુ ભેટીને હર્ષિત થયું મન માંડું અપાર;
 જિન શાસન વર્તે સદા તે જ્ય જ્ય કાર. ૨
 આજ સફળ થયો અવતાર પ્રભુજી મારો;
 આજ ભોતીના વરસ્યા મેઘ અમીની ધારો. ૩
 પ્રભુ કાને કુંડળ મસ્તક મુગટ સોહીએ;
 તાંડું મુખડું પુનમ કેરો ચંદ્ર ભવિક મન મોહીએ. ૪
 કર જોડી નમે છે ન્યાય સદા દિલ પ્યારા;
 મુજ હૃદય મધ્યમાં વર્તે જ્ય જ્ય કારા. ૫

શ્રી શાંતિનાથજીન સ્તવન.

શાંતિજી એક મુજ વિનતિજી, સાંભળો જગત આધાર;
 સાહિબ હું બહુ ભવ ભમ્યોજી, સેવતાં પાપ અહાર.
 શાંતિ ॥ ૧ ॥ પ્રથમ હિંસા માંહી રાચીયોજી, ના-
 ચીયો બોલી મૃષાવાદ; માચીયો લેઈ ધન પારકુંજી,
 હારીયો નિજ ગુણ સ્વાદ. શાંતિ ॥ ૨ ॥ દેવતા માનવ
 તિર્યંચ તણાજી, મૈથુન સેવ્યાં ઘણી વાર; નવ વિધ

પરિગ્રહ મેળીયોલ ક્રોધ ક્રીધાંરે અપાર. શાંતિં
 ઘા ૩ ॥ માન માયા લોભ વશ પડ્યો લ, રાગ ને દ્વેષ
 પરિણામ; કલહ અભાખ્યયાન તિમ સહીલ, પૈશુન્ય
 દુરિતનું ઠામ. શાંતિં ॥ ૪ ॥ રતિ અરતિ નિંદા મેં
 કરી લ, જેહથી હોય નરકવાસ; કપટ સહિત જુદું
 ભાખીયું લ, વાસીયું ચિત્ત મિથ્યાત્વ. શાંતિં ॥ ૫ ॥
 પાતક સ્થાનક એ કહ્યાં લ, તિમ પ્રભુ આગમ માંહી;
 તેહ અશુદ્ધ પરિણામથી લ, રાખીએ ગ્રહી મુજ બાંહી.
 શાંતિં ॥ ૬ ॥ તું પરમાત્મા જગગુરુલ, હિતકર
 જગ સુખદાય; હંસવિજય કવિરાજનો લ, મોહનવિ-
 જય ગુણ ગાય. શાંતિં ॥ ૭ ॥

શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથનું સ્તવન.

સુણો સખી શંખેશ્વર જઘએ, વિશ્વંભરને શરણ
 રહીએ; દુઃખ છંડીને સુખીયાંથઘએ, સુણો સખી શંખે-
 શ્વર જઘએ. ॥ ૧ ॥ નમીએ દેવાધિદેવા, સાચે શુદ્ધે કરું
 સેવા; ચિત્ત વસે સાચુંજ કહેવા, સુણો ॥ ૨ ॥
 આણી કષ્ટથકી તો આરે, સેવક સાહિબ દ્વિલ ધારે;
 ભરાવી દામોદર વારે, સુણો ॥ ૩ ॥ પડિમા પાર્શ્વનાથ
 તણી, ગંગા જમના માંહે ધણી; કાળ અસંખ્ય જિ-
 નેંદ્ર ભણી, સુણો ॥ ૪ ॥ લવણોદધિ વ્યંતર નગરે,
 સુવનપતિમાં એમ સંઘળે; પૂલ ભાવ ઘણેરે અંમરે,

સુણો ૦ ॥ ૫ ॥ ચંદ્ર સૂર્ય વિમાને, કદ્યે સાધર્મ ઇંશા-
 ને; અર્ચી બારમા ગીર્વાણે, સુણો ૦ ॥ ૬ ॥ જદવ લોક
 જરા વાસી, રામ હરિ રહ્યા ઉદાસી; અકુમ ધ્યાન
 ધરે આસી, સુણો ૦ ॥ ૭ ॥ પદમાવતી દેવી તુઠી, શંખે-
 શ્વર પ્રતિમા દીધી; જદવલોકની જરા નીઠી, સુણો ૦
 ॥ ૮ ॥ પાર્શ્વ પ્રભુનોજ જરા બ્યાપે, શંખેશ્વર નગરી
 થાપે; સેવકને વંછિત આપે, સુણો ૦ ॥ ૯ ॥ ગામ
 ગામે ઓચ્છવ થાવે, થોકે ગુણીજન ગુણ ગાવે;
 શંખેશ્વર નગરી પાવે, સુણો ૦ ॥ ૧૦ ॥ તે પ્રભુ ભેટણને
 કામે, શા, મૂળચંદ્ર સુત શ્રી પામે; સંઘવી માણેકશા
 નામે, સુણો ૦ ॥ ૧૧ ॥ વંશે વડા છે શ્રીમાળી, ઇચ્છા-
 ચંદ્ર માણેક જોડ ઝાલી; ગુર્જર દેશનો સઘ મળી,
 સુણો ૦ ॥ ૧૨ ॥ અઢાર સો સીતોતેર વરસે, માગશર
 વદ પડવા દેવસે; વિશ્વંભર ભેટયા છે ઉલસે, સુણો ૦
 ॥ ૧૩ ॥ સાહિબ મુખ દેખી હસતા, શ્રી શુભવીર
 વિધન હરતા; પ્રભુ નામે કમળા વરતા, સુણો ૦ ॥ ૧૪ ॥

શ્રી ચિંતામણિ પાર્શ્વનાથનું સ્તવન.

લવિકા શ્રી જિનખિંબ જુહારો, આત્મ પરમ
 આરાધો રે, ભવિં જિનપ્રતિમા જિન સરખી જાણો;

ન કરો શંકા કાંઈ; આગમ વાણીને અનુસારે, રાખે
 પ્રીતિ સવાઈ રે. ભવિં ॥ ૧ ॥ જે જિનખિંબ સ્વરૂપ
 ન જાણે, તે કહીએ કિમ જાણું; ભૂલા તેહ અજ્ઞાને
 ભરીયા, નહીં તીહાં તત્વ પિછાણું રે. ભવિં ॥ ૨ ॥
 અંબડ શ્રાવક શ્રેણીક રાજ, રાવણ પ્રમુખ અનેક;
 વિવિધ પેરે જિન ભક્તિ કરતાં, પામ્યાં ધર્મ વિવેક રે.
 ભવિં ॥ ૩ ॥ જિન પ્રતિમા બહુ ભકતે પૂજતા, હોય
 નિશ્ચે ઉપકાર; પરમારથ ગુણ પ્રગટે પૂજણ, જે જે
 આર્દ્રકુમાર રે. ભવિં ॥ ૪ ॥ જિન પ્રતિમા આકારે
 જાળવ્યર, છે બહુ જલધિ મંજાર; તે દેખીને બહુ મ-
 ચ્છાદિક, પામે વિરતિ પ્રકાર રે. ભવિં ॥ ૫ ॥ પાંચમે
 અંગે જિન પ્રતિમાનો, પ્રગટ પાણે અધિકાર; સૂર્યાભ
 સુરે જિનવર પૂજ્યા, રાય પસેણી મોજાર રે. ભવિં ॥ ૬ ॥
 દશમે અંગે અહિંસા દાખી, જિન પ્રતિમા જિન રાજ;
 એહવાં અર્થોને મચકોડી, કરીએ કેમ અંકાજ રે. ભવિં
 ॥ ૭ ॥ સમકિતવારી સતી દ્રૌપદી, જિન પૂજ્યા મન
 રંગે જે જે એહનો અર્થ વિચારી, છઠું જ્ઞાતા અંગે રે.
 ભવિં ॥ ૮ ॥ વિજય સુરે જિન જિનવર પૂજ, કીધી
 ચિત્ત સ્થિર રાખો; દ્રવ્ય ભાવ બહુ ભેદે કરીને, જીવા-
 ભિગમે સાખી રે. ભવિં ॥ ૯ ॥ ઇત્યાદિક બહુ
 આગમ સાખે, કાંઈ શંકા મત કરને; જિન પ્રતિમા

દેખી મન હરખો, પ્રેમ ધણો ચિત્ત ધરજો. ભવિં
 ૥ ૧૦ ॥ ચિંતામણિ પ્રભુ પાર્શ્વ પસાયે, શ્રદ્ધા હોજો
 સવાઈ રે; શ્રી જિનજીભ સુગુર ઉપદેશે, શ્રી જિનચંદ્ર
 સદાઈ રે. ભવિં ॥ ૧૧ ॥

હોરી ૧ લી.

ચાલો સંખી શત્રુંજય ગિરિ જઈએ, રંગભર
 ખેલીએ હોરી; સેંથે સિંદુર ને વેણી સમારી, પેરણ
 ચરણો ચોળી. ચાલો ॥ ૧ ॥ એક એકના પાલવ
 ગ્રંહીને, અટકાવે બાંધીએ બાલી; એક એકશુ કંરે રે
 મલકડાં, હસી હસી દેવે તાલી. ચાં ॥ ૨ ॥ ચતુરા
 નારી ચંગ બળવે, એક બળવે કંસારી; એક શુદ્ધ
 વસંત આલાપે, વાગે ભુંગળ ભારી. ચાલો ॥ ૩ ॥
 ચુવા ચુવા ચંદન ઓર અર્કજ, છાંટે કેસર ઘોળી;
 એક અખીલ ગલાલ ઉડાવે, લાવે ભર ભર ઝોળી.
 ચાં ॥ ૪ ॥ વસંત ઋતુ શત્રુંજય પ્રગટયો, ફાલ્યો ફા-
 ગણ માસ; રૂપ વિષ્ણુધનો મોહન પભણે, જન્મ જન્મ
 તારો દાસ. ચાં ॥ ૫ ॥

હોરી ૨ જી.

નવલ વસંત મળી ગોપી, નવલ નેમ ખેલે હોરી;
 ભરી પીચકારી નીર ઉછાળે, મળી મળી નંદવ ટોળી.

નવલ૦ ॥ ૧ ॥ પુલ માળ લઈ કઠે ઠાવે, છાંટે કેસર
 ઘોળી; તો પણ નેમ ન ભીજે દિલમે, ગોપી રહે કર
 જોડી. ન૦ ॥ ૨ ॥ બાઈ ભાઈ ચલે ગિરનારે, નેમકી
 જન સજેરી; પશુ પોકાર સુણી રથ ફેરી, નવ ભવ-
 સ્નેહકું તોરી. ન૦ ॥ ૩ ॥ રાત્રુલ તો તત્ક્ષણ મૂર્છા-
 ણી, કાં નેમ કાં નેમ છાંડી; નેમજીએ રાત્રુલ સમજવી,
 વશ કીધી શિવ નારી. ન૦ ॥ ૪ ॥ નેમ રાત્રુલ દોનું
 શિવપદ પાચે, કર્મ કઠીન સખ તોરી; જય જયકાર
 હુવા સખ લોકે, જસ કહે વંદના મોરી. ન૦ ॥ ૫ ॥

સંમુર્ધિમ જીવોને ઉપજવાના ચૌદ

સ્થાનક વિગેરેની સમજુતીનું સ્તવન.

(ચાલો સહીરો મંગળ ગાઈએ, લહીએ પ્રભુનાં
 નામ રે, એ આંકણી.)

પહેલું મંગળ વીર પ્રભુનું ખીલું ગૌતમ સ્વામી
 રે; ત્રીલું મંગળ સ્થુતિભદ્રનું, ચોથું મંગળ ધર્મ રે.
 ચાલો ॥ ૧ ॥ જીવની જયણા નિત્યજ કરીએ,
 સેવીએ શ્રી જિન ધર્મ રે; જીવ અજીવને ઓળખીએ
 તો, પામીએ સમક્તિ મર્મ રે. ચાલો ॥ ૨ ॥
 છાણાં ઈંધણાં નિત્ય પુંજીએ, ચૂલે ચંદરવો બાંધી

રે; પોતે હાથે વાસીદું વાળીએ, દીવે ઢાંકણુ ઢાંકી
 રે. ચાલો ॥ ૩ ॥ શીયાળે પકવાન દિન ત્રીશ,
 ઉનાળે દિન વીશ રે; ચોમાસે પંદર દિન માન, ઉપર
 અલક્ષ્ય ઇશ રે. ચાલો ॥ ૪ ॥ ચૌદ સ્થાનકીયા
 જીવ ઓળખીએ, પન્નવણા સૂત્રની સામે રે; વડી-
 નીત^૧ લઘુનીત^૨ ખડખા^૩ માંહે, અંતર્મુહૂર્ત^૪ પાળે
 રે. ચાલો ॥ ૫ ॥ શરીરનો મેલ^૫ નાકનો મેલ,^૬
 વમન^૭ પિત્ત^૮ સાનમે રે; શુર્ક^૯ શોણિત^{૧૦} મૂત
 કલેવર,^{૧૧} લીનું કલેવર^{૧૨} અગ્યારમે રે. ચાલો ॥
 ૬ ॥ નગરનો ખાળ^{૧૩} અશુચિ સ્થાન,^{૧૪} સ્ત્રી
 પુરુષ સંગમે^{૧૫} રે; ઉપજે ત્યાં મનુષ્ય સંમૂર્ધિમ,^{૧૬}
 સ્થાનક જાણે ચૌદમે^{૧૭} રે. ચાલો ॥ ૭ ॥ અસં-
 ખ્યાતા અંતર્મુહૂર્ત^{૧૮} આડિએ, ખીજનો નહીં પાર રે;
 બાવીશ અલક્ષ્ય ખત્રીશ અનંતકાય, વરજે નર ને
 નાર રે. ચાલો ॥ ૮ ॥ આપ વેદના પરવેદના સ-
 રખી, લેખવીએ આઠે જમ રે; પદ્મવિજય પસાયથી
 પામે, જીત તે ઠામોઠામ રે. ચાલો ॥ ૯ ॥

શ્રી નેમિનાથનું સ્તવન.

પીયુજ આવી પાછા વળ્યા રે, કરી તોરણ તેજ
 પ્રકાશરે; (૨) પશુઆં ઉપર કરણા કરી રે; મને

એલી ઉલી નિરાશ રે. (૨) ॥ ૧ ॥ જાદવ લોક
 ઝુરે ધણું રે, થઈ મોટા તંજો મરજાદ રે; (૨)
 અંધવ હરિ બળદેવના રે, તમે મ કરો છોકરવાદ રે.
 (૨) ॥ ૨ ॥ સુખભર પીયુ પાછા વળ્યા રે, દઈ
 દાન દેખાવી દોષ રે; (૨) ગુણવંત ગુણના રાગી-
 ચારે, તુજ દોષ વિનાશી રોષ રે. (૨) ॥ ૩ ॥ જાણો
 પ્રીતમ વૈરાગીયા રે, મુજ રંગ રસીલી કાય રે; (૨)
 શંખનું લંછન નાથજી રે, કેમ પ્રેમ મેળાવો થાય
 રે. (૨) ॥ ૪ ॥ મેળા બેળા સંસારના રે, મળવું
 છળવું એકાંત રે; (૨) રાહુગ્રહે રવિ ચંદ્રમા રે
 તારા પરતેજ ગણંત રે. (૨) ॥ ૫ ॥ વાલ્મી ચોરી
 ચતુરાઈ મેળે, કર પર ન દીયો હાથ રે; (૨) સાથ
 અવિચળ તેને કરી રે, દીક્ષા શિર હાથ સનાથ રે ॥ ૬ ॥
 દાન દેઈ નેમિનાથજી રે, સહેસાવન સંજમ લીધ રે; (૨)
 ધ્યાન અંતર ધ્યાને ચડ્યા રે, પ્રભુ પામ્યા કેવળ સિદ્ધ
 રે. (૨) ॥ ૭ ॥ નવ ભવ નેહ નીહાળતાં રે, રાજમંત્રી
 દીક્ષા લીધ રે; (૨) વરસાંતે થઈ કેવળા રે, સતીએ બો-
 લ્યું તે કીધ રે. (૨) ॥ ૮ ॥ દંપતી દોય મુક્તે ગયા રે,
 અની સાદિ પ્રીત અનંત રે; (૨) સહજનંદ વિલાસના
 રે, શુભવીર ભંજે ભગવંત રે. (૨) ॥ ૯ ॥

શ્રી અષ્ટાપદનું સ્તવન ૧ જી.

અષ્ટાપદ આનંદશું રે લાલ, વંદું ચોવીશ જિણું દે
મેરે પ્યારે રે; પૂર્વ પશ્ચિમ ઉત્તર દક્ષિણે રે લાલ. પૂજ-
તાં હોય આનંદ મેરે પ્યારે રે. અં ॥ ૧ ॥ એક એક
જોજન આંતરું રે લાલ, સોહ પાવડીઆં આઠ મેરેં
કનક વણું સોહામણે રે લાલ, મણિમય રૂડા બિંબ
મેરેં અં ॥ ૨ ॥ ભરતે ભાવે ભરાવીઆ રે લાલ,
તાત ભક્તિ સુત કાજ મેરેં; સંગર સુત ખાધ ખણી
રે લાલ, દેહરાં રાખવા કાજ મેરેં અં ॥ ૩ ॥ દેવ
દેવી આવે સદા રે લાલ, વિધાધરની કોડ મેરેં; ગૌત-
મ સ્વામી પ્રતિબુઝ્યા રે લાલ, જાંભક જીવ કોઈ જોડ
મેરેં અં ॥ ૪ ॥ રાત દિવસ સુતાં જગતાં રે લાલ,
મુજ મનમા તાહરું ધ્યાન મેરેં; શ્રી વિજય રાજસદ્મી
ભણી રે લાલ, ભવસાયરથી તાર મેરેં અં ॥ ૫ ॥

શ્રી અષ્ટાપદનું સ્તવન ૨ જી.

મનડું અષ્ટાપદ મોહું માહરું જી, નામ જપું નિ-
શદિશજી; ચઉ અઠ દસ દોય વંદીએ જી, ચઉ દિશિ
જિન ચોવીશ જી. મનડું ॥ ૧ ॥ એક એક જોજન
આંતરું જી, પાવડીઆં છે આઠ જી; આઠ જોજન

ઉંચું દેહરું જી, દુઃખ દોહડું જય નાઠ જી. મંનાર ॥
 ભરતે ભરાંબ્યાં રૂડાં દેહરાં જી. શોભે હીરાનાં તિહાં
 શુભ જી; આવે જે મુહુરત સેવનાજી, જાણી જુઓ
 જઈ ઉભજી. મં ॥ ૩ ॥ ગૌતમસ્વામી તિહાં
 ચડયા જી, આણી ભગીરથે ગંગજી; ગોત્ર તીર્થ કર
 તિહાં બાંધીકે જી, રાવણે કરી નાટારંભજી. મં
 ॥ ૪ ॥ દૈવે ન દીધી મુજને પાંખડી જી, ક્રીમ કરી
 આવું હંજુરજી; સમયસંદર કહે વંદણાજી, પ્રહ
 ઉગમતે સૂરજી. મં ॥ ૫ ॥

શ્રી મુનિસુપ્રતજીનનું સ્તવન ૧ હું.

(સ્થુલભદ્ર સ્થિર જશ કરમીજી-એ દશી.)

ઐન અષાડો ઉમહોજી, ત્રિભુવનને હિતકાર;
 જિનવરા એ ઊલટયો એ જળધાર. એ ટેક.
 વરસે વરસે વચન સુધાજળ જેર રે, નીરખી હરખે
 ચર્ષદા જન મન મોર રે; અમર વિમાને છાયો ગ-
 ગન ધન ધોર રે, જાણે કે ઊલટયો વાહલદલ ચિહ્ન
 આર. જિન ॥ ૧ ॥ શ્યામ શરીરે આપે નખ ઊ-
 ભશ રે, જલદ ઘટામાં જાણે વીજ પ્રકાશ રે; સુર
 દુંદુભિનો ઉઠયો શબ્દ અખંડ રે, ગર્જનવ શું ગોજી
 રૂઢયો બ્રહ્માંડ. જિન ॥ ૨ ॥ ધર્મરાજનું જિહાં

ઇદ્રધનુષ અભિરામ રે, દિગ્મજની પરે આવે
 ઇદ્ર ઉદ્દામ રે; પવન ફરકે કણ્ણા લહેર મુરંભ રે,
 નાડા ફરે દુષ્ટ દુકાળ ને દંભ. જિનં ॥ ૩ ॥ ઝરમર
 ઝરમર ઝડિમાંડિ વરસંત રે, ચાતકની પરે ચતુર
 પુરૂષ હરખંત રે; થઈ રોમાંચિત શીતળ સહુની
 દેહ રે, મન મેદિનીએ પ્રસર્યો પૂર્ણ ત્રેહ. જિનં ॥ ૪ ॥
 આવે જિનવંદન ખેચરપતિ હરખંત રે, ઉલટી
 જાણે ગગને બલાહક પંત રે; ભવ દાવાનળ દાહ
 શમ્યો સવિ તામ રે, ઉલસ્યો વેગે ત્રિભુવનને આ-
 રામ. જિનં ॥ ૫ ॥ પ્રમુદિત મુનિવર દાહર ડહકે
 જ્યાંહિ રે, જિનગુણ રાતા ભવિક મમોલા ત્યાંહિરે;
 આંચો વેગે દુરિત જવાસકો અંતરે, ગિરિવરની
 પેરે હરિતા થયા ગુણવંત. જિનં ॥ ૬ ॥ થઈ નવ
 પદ્મવ શત શાખા સુખવેલ રે, ચિહ્ન દિસે પૂરે ચાલી
 સુકૃત રેલ રે, પ્રવચન રચના સરોવર લહેર તરંગ
 રે, સુધા જિન સારસ ખેલે અધિક ઉમંગ. જિનં
 ॥ ૭ ॥ ચરણ યુગળથી વિકસિત કુસુમ કંદંબ રે,
 અવલંબ્યા તિહા અમર ભમર અવિલંબ રે;
 પ્રસર્યો પુહવી સમકિત ખીજ અંકુર રે, જીવદયા
 તિહાં નીલા હરિનુપૂર. જિનં ॥ ૮ ॥ એણી પેરે,
 ગાયો ઊલટ આણી ઊર રે, શ્રી મુનિસુવ્રત વર્ષાભાવે

સનૂર રે; આજ સફળ દિન હંસ કહે કર જોડ રે,
તુજ ગુણ નીરે સિંચ્યો સમકિત છોડ જિનં ॥૬॥

શ્રી મુનિસુવ્રત જિનનું સ્તવનં રજુઃ

જય જય મુનિસુવ્રત જગદીશ, વરસે વાણી ગુણ
પાંત્રીશ; વારે ઘાતી પ્રકૃતિ સુડતાલીશ, જેહથી પ્રગટે
ગુણ એકત્રીશ રે. ॥ ૧ ॥ મુણિંદા તોરી દેશના સુખ
ખાણી, સુખખાણી રે મેં જાણી રે મુણિંદા. જેહથી
લાજે સાકર પાણી ર મુણિંદા, એ તો ધર્મરાય પદ-
એહનું મુખડું મંગળ રૂપ; એનો નવરસ રંગ સ્વરૂપ
રાણી રે મુણિંદા. ॥ ૨ ॥ એના અંગ ઉપાંગ અનુપમ,
એહનાં પગલાં રે, એહનાં પગલાં પ્રણમે ભૂપ રે મુણિં-
દા. ॥ ૩ ॥ એ તો એક અનેક સ્વભાવ, એ તો ભાસે
ભાવ વિભાવ; એ તો બોલે બહુ પ્રસ્તાવ, એ તો
ભંગી રે, એ તો ભંગી સમ બનાય રે, મું ॥ ૪ ॥
એ તો નવ ગર્ભિત અવદાત, એહનો તીર્થ કર પદ
તાત; એ ચાર પુરુષાર્થની માત, એહનાં સઘળાં રે,
એહનાં સઘળાં અર્થ છે જાત રે, મૂં ॥ ૫ ॥ એહનો
ત્રિહુ જગમાં ઉઘોત, દીપે રવિ શશિ દીપક જ્યોત;
ખીજ દીસે શ્રુત અઘોત, એ તો તારે રે, એ તો તારે
જિમ જળ પોત રે, મું ॥ ૬ ॥ એહને ગણધર કરે

શાણુગાર, એહને સેવે સંહુ અણુગાર; એ તો ધુરથી સ-
દા બ્રહ્મચાર, એ તો ત્રિપદી રે, એ તો ત્રિપદીનો વિ-
સ્તાર રે, મુ૦ ॥ ૭ ॥ એહથી જાતિ વૈર સમાય, બેસે વા
ધણ ભેગી ગાય; આવે સુરદેવી સમુદાય, એહને ગાવે
રે, એહને ગાવે પાપ પલાય રે, મુ૦ ॥ ૮ ॥ એહને વાં-
છે નર ને નાર, એહથી નાસે કામવિકાર; એહથી ઘર ઘર
મંગળ ચાર, એ તો મૂનિજનરે, એ તો મુનિજન પ્રાણ
આધાર રે, મુ૦ ॥ ૯ ॥

શ્રી મહાવીર જિન સ્તવન. ૧ હું.

વીર જિણુંદ જગત ઉપગારી, મિથ્યા ધામ નિ-
વારી જ; દેશના અમૃત ધારા વરસી, પર પરણુતિ સવિ
વારી જ. ॥ ૧ ॥ પાંચમે આરે જેહનું શાસન, દોય
હજાર ને ચાર જ; યુગપ્રધાન સૂરીશ્વર વહશે, સુવિ-
હિત મૂનિ આધાર જ. વીર૦ ॥ ૨ ॥ ઉત્તમ આચારજ
મુનિ અજ્ઞા, શ્રાવક શ્રાવિકા અચ્છ જ; લવણજલધિ
માંહિ મીઠો જળ, પીવે શૃંગી મચ્છ જ. વીર૦ ॥ ૩ ॥
દશ અચ્છેરે દુષિત ભરતે, બહુ મત ભેદ કરાળે જ;
જિન કેવળ પૂર્વધર વિરહે, ફણી સમ પંચમ કાળ
જ. વીર૦ ॥ ૪ ॥ તેહનો ઝેર નિવારણ મણિ સમ,
તુજ આગમ તુજ મિંબ જ; નિશિદીપક પ્રવહણ
જિમ દરીએ, મર્યાં સુર તર હું બજ. વીર૦ ॥ ૫ ॥

જનાગમ વક્તા ને શ્રોતા, સ્વાદ્વાદ શુચિ બોધ જી;
કળિકાળે પણ પ્રભુ તુજ શાસન, વર્તે છે અવિરોધ
જી. વીર૦ ॥ ૬ ॥ મારે તો સુસમાથી દૂસમા, અવ-
સર પુણ્ય નિધાન જી; ક્ષમા વિજય જિન વીર સદાગમ
પામ્યો સિદ્ધિ નિદાનજી. વીર૦ ॥ ૭ ॥

શ્રી મહાવીર જિન સ્તવન ર જી.

(રાગ ધન્યાશી-તે તરીઆ એ દશ્રી.)

વંદો વીર જિનેશ્વર રાયા, ત્રિશક્તા દેવીના જાયા રે;
હરિ લંછન કંચનમય કાયા, અમરવધુ હુલરાયા રે.
વંદો ॥ ૧ ॥ બાળપણે સુરગિરિ ડોલાયા, અહિ
વૈતાળ હરાયા રે; ઈંદ્રકહણુ બ્યાકરણુ નીપાયા, પંડિત
વિસ્મય પાયા રે. વંદો ॥ ૨ ॥ ત્રીશ વરસ ધરવાસ
રહ્યા, સંયમશું લય લાયા રે; બાર વરસ તપ કર્મ
ખપાયા, કેવળ નાણુ ઉપાયા રે. વંદો ॥ ૩ ॥ ક્ષાયિક
ઋદ્ધિ અનંતી પાયા, અતિશય અધિક સોહાયા રે;
ચાર રૂપ કરી ધર્મ ખતાયા, અઉવિહ સુર ગુણ ગાયા
રે. વંદો ॥ ૪ ॥ ત્રણ ભુવનમે આણુ મનાયા, દશ
દાય છત્ર ધરાયા રે; રૂપ્ય કનક મણિ ગઢ વિરચાયા,
નિગ્રંથ નામ ધરાયા રે. વંદો ॥ ૫ ॥ રચણુ સિંહા-

સન બેસણ ઠાયા, હુંદુલિ નાદ વળયા રે; દાનવ
 માનવ વાસવ આયા, ભકતે શીર્ષ નમાયા રે. વંદો
 ॥ ૬ ॥ પ્રભુ ગુણગણ ગંગાજળ નાદા, પાવન તેહની
 કાયા રે; પંડિત ક્ષમાવિજય સુપસાયા, સેવક જન
 સુખદાયા રે. વંદો ॥ ૭ ॥

શ્રી કુંથુનાથજીનું સ્તવન.

કુંથુ જિનેશ્વર જાણને રે લાલ, મુજ મનનો
 અભિપ્રાય રે, જિનેશ્વર; તુજ આતમ અલવેશ્વર રે
 લાલ, રખે તુજ વિરહો થાય રે, જિં તુજ વિરહો કેમ
 વેઠાયે રે લાલ, તુજ વિરહો દુઃખદાય રે; જિં તુજ
 વિરહો ન ખમાય રે લાલ, ક્ષણ વરસાંસો થાય રે, જિં
 વિરહો મોટી ખલાય રે. જિનેશ્વર કુંથુ ॥ ૧ ॥
 તાહરી પાસે આવવું રે લાલ, પહેલાં નાવે તું દાય રે;
 જિં આઠ્યા પછી તો જાયવું રે લાલ, તુજ ગુણવશ
 ન સોહાય રે જિં કું ॥ ૨ ॥ ન મળ્યાનો ઘોખો
 નહીં રે લાલ, જસ ગુણનું નહીં નાણ રે; જિં મ-
 ગીઆ ગુણ કળીઆ પછી રે લાલ, વિછડત જાયે પ્રાણ
 રે. જિં કું ॥ ૩ ॥ જતિઅંધને દુઃખ નહીં રે
 લાલ, ન લહો નયનનો સ્વાદ રે; જિં નયન સ્વાદ
 લહી કરી રે લાલ, હાર્યાને વિખવાદ રે, જિં કું

૩૪ ૪ ॥ ખીજે પણ કિહાં નવિ ગમે રે લાલ, તુજ
 વિરહો ન સોહાય રે; જિંઠો માલતી કુસુમે મોહીઓ રે
 લાલ, મધુપ^૧ કરીરે^૨ ન જાય રે. જિંઠો કુંઠો ॥ ૫ ॥
 જનકવ દાઝ્યાં રૂપડાં રે લાલ, પાલવે વળી વરસાદરે;
 જિંઠો તુજ વિરહાનળના ખળ્યા રે લાલ, કાળ અનંત
 ગમાય રે. જિંઠો કુંઠો ॥ ૬ ॥ ટાઢક રહે તુજ સંગમાં રે
 લાલ, આકુળતા મિટી જાય રે; જિંઠો તુજ સંગે સુ-
 ખીઓ સદા રે લાલ, માનવિજય ઉવઝાય રે. જિંઠો
 કુંઠો ॥ ૭ ॥

શ્રી પાર્શ્વનાથનું સ્તવન.

મૂર્તિ તાહરી હો રાજ, મૂર્તિ તાહરી હો તેજે
 જળહળે; મૂર્તિ તાહરી હો રાજ; દેખત ક્ષણમાં હો
 રાજ, દેખત ક્ષણમાં હો દુઃખ દોહગ ટળે. દેખતના ૧ ॥
 દિલડે વસીયા હો રાજ, દિલડે વસીયા હો જગગુર
 જગધણી. દિલડેઃ તેજે જીત્યા હો રાજ, તેજે જીત્યા
 હો ગગને દિનમણિ. તેજે ॥ ૨ ॥ ભાલે જીત્યા હો
 રાજ, ભાલે જીત્યા હો અષ્ટમી નિશિપતિ, ભાલેઃ
 મૂર્તિ દેખી હો રાજ, મૂર્તિ દેખી હો વિરમે દુર્મતિ.
 મૂર્તિ ॥ ૩ ॥ તે અધિકારી હો રાજ, તે અધિકારી

હો નવ દંડકતણા, તેં. પ્રવચન ભાખી હો રાજ, પ્ર-
વચન ભાખી હો એહ પ્રરૂપણા. પ્રં ॥ ૪ ॥ નીલા ગુણથી
હો રાજ, નીલા ગુણથી હો ચોસઠ સુરવરા, નીં ગાવે
તોરા હો રાજ, ગાવે તોરા હો ગુણાવળી, નરવરા.
ગાં ॥ ૫ ॥ પાલણપુરમાં હો રાજ, પાલણપુરમાં હો
મૂર્તિ પાર્શ્વની, પાં ભાસિત દ્વિભાં હો રાજ, ભાસિત
દ્વિભાં હો જ્યુ રહી આરસી, ભાં ॥ ૬ ॥ પામે લીલા
હો રાજ, પામે લીલા હો તુજ ગુણને સ્તવે; પામેં હૈડે
ઉલસી હો રાજ, હૈડે ઉલસી હો ભક્તિવિજય ભણે.
હૈડેં ॥ ૭ ॥

વીશ વિહરમાન જિન સ્તવન.

• સીમંધર પહેલાં નમું રે, મન મોહના રે લાલ,
બીજ જુગમંધર દેવ રે, ચિત્ત રંજના રે લાલ; શ્રી
બાહુ ત્રીજ ભલારે, મનં ચોથા મુખાહુ કરો સેવ રે.
ચિત્તં ॥ ૧ ॥ શ્રી મુજત જિન પાંચમા રે, મનં છઠ
સ્વયં પ્રભ સ્વામી રે, ચિં શ્રી ઋષભાનન સાતમા રે,
મનં આઠમા અનંતવીર્ય નામ રે, ચિં ॥ ૨ ॥ નવમા
સુરપ્રભપ્રભુ નીરખતાં રે, મનં વિશાળનાથ દશમા
વિખ્યાત રે, ચિં શ્રી વજ્રધર અગ્યારમા રે, મનં
બારમા ચંદ્રાનન શુભ ગાત્રરે, ચિં ॥ ૩ ॥ ચંદ્રબાહુ

જિન તેરમા રે, મનં ચૌદમા ભુજંગ ભગવંત રે,
 ચિં શ્રી ઇશ્વર જિન પંદરમા રે, મનં સોળમા નેમિ-
 પ્રભ સંત રે, ચિં ॥ ૪ ॥ વીરસેન સત્તરમા વંદીએ
 રે મનં અષ્ટાદશમા મહાભદ્ર રે, ચિં દેવ જસા ઓ-
 ગણીશમા રે, મનં વીશમા અજિતવીર્ય જિનચંદ રે,
 ચિં ॥ ૫ ॥ ચિત્ત ચોખે છકુ તપ કરો રે, મનં ગણેણું
 ગણો દોય હજાર રે, ચિં સર્વજ્ઞાય સધળે નમું રે,
 મનં ઉતારે ભવ પાર રે, ચિં ॥ ૬ ॥ સકળ વિદ્યાનો
 સાગરે, મનં શ્રી અમૃતવિજય ઉપાધ્યાય રે, ચિં
 કેવિદ શુભવિજય તણો રે, મનં માણિક્ય જિન ગુણ
 ગાય રે, ચિં ॥ ૭ ॥

કુમતિને હિતશિક્ષારૂપ સ્તવન.

જિન જિનપ્રતિમા વંદન દીસે, સમકિતને આલા-
 વે; અંગ ઉપાસક પ્રગટ અર્થએ, મૂરખ મનમાંનાવે રે;
 કુમતિ! કાં જિનપ્રતિમા ઉથાપી, ઇમતેં શુભમતિ કાપી
 રે, કુમતિં મારગ લોપે પાપી રે, કુમતિં ॥ ૧ ॥ એહ અર્થ
 અંબડ અધિકારે, જુઓ ઉપાંગ ઉવવાઈ; એહ સમકિ-
 તનો મારગ મરડી, કહે દયાશી ભાઈ રે, કુમતિં ॥ ૨ ॥
 સમકિત વિણ સૂરિ દુર્ગતિ પામ્યો, અરસ વિરસ
 આહારી; જુઓ જમાલી દયાએ ન તરીઓ, હુવો બહુલ

સંસારી રે, કુમતિં ॥ ૩ ॥ ચારણ મૂનિ જિનપ્રતિમા
 વાંદી, ભાખીડે ભગવતી અંગે; ચૈત્ય સાળે આલો-
 ચણ ભાખી, વ્યવહારે મન રંગે રે, કુમતિં ॥ ૪ ॥
 પ્રતિમા નતિક્ષણ કાઠિસગ્ગે, આવશ્યક માંહે ભાખ્યું; ચૈત્ય
 અર્થ વૈયાવચ્ચ મૂનિને, દશમે અંગે દાખ્યું રે, કુમતિં
 ॥ ૫ ॥ સૂરિયાભ સુરે પ્રતિમા પૂજી, રાંચપસેણી માંહી;
 સમકિત વિણ ભવજ્જનમાં પડતાં, દયા ન સાહે બાંહી
 રે, કુમતિં ॥ ૬ ॥ દ્રૌપદીએ જિનપ્રતિમા પૂજી, છઠે
 અંગે વાંચે; તો શુ એક દયા પોકારે. આણા વિણ તું
 માયે રે, કુમતિં ॥ ૭ ॥ એક પ્રતિમા વંદન દ્વેષે,
 સૂત્ર ઘણાં તું લોપે; નંદીમાં જે આગમ સંખ્યા, આપ
 મતિ કાંગોપે રે, કુમતિં ॥ ૮ ॥ જિનપૂજી ક્ષણ દાના-
 દિક સમ, મહાનિશીથે લહીએ; અધ પરંપર કુમતિ:
 વાસના, તો કિમ મનમાં વહીએ રે, કુમતિં ॥ ૯ ॥
 સિદ્ધારથ રાજે જિન પૂજ્યા, કલ્પસૂત્રમાં દેખો; અપ-
 શા શુદ્ધ દયા મન ધરતાં, મળે સૂત્રના લેખો રે,
 કુમતિં ॥ ૧૦ ॥ સ્થાવર હિંસા જિનપૂજમાં, જે
 દેખી તું ધુજે; તો પાંપી તે દૂર દેશથી, જે તુજ આવા
 પૂજે રે, કુમતિં ॥ ૧૧ ॥ પડિક્કમણે મૂનિદાન વિહારે,
 હિંસા દોષ અશેષ; લાભાલાભ વિચારી જેતાં, પ્રતિ-
 મામાં શો દ્વેષ રે, કુમતિં ॥ ૧૨ ॥ ટીકા ચુરણા ભાષ્ય
 ઉવેખી. ઉવેખી નિયુક્તિ; પ્રતિમા કારણ સૂત્ર ઉવેખ્યાં;

દૂર રહી તુજ મુક્તિ રે, કુમતીં ॥ ૧૩ ॥ શુદ્ધ પરંપર
આલી આવી, પ્રતિમા વંદન વાણી; સંમૂર્ધિમ જે
મૂઠ ન માને, તેહ અદીઠ કલ્યાણી રે, કુમતિં ॥ ૧૪ ॥
જિનપ્રતિમા જિન સરખી જણે, પંચાંગીના જણે;
જશવિજય વ્રાયક કહે તે ગિર્યા, ક્રીજે તાસ વખાણ
રે, કુમતિં ॥ ૧૫ ॥

શ્રી સિદ્ધાચળનું સ્તવન. ૧ લું.

(ધન્ય ધન્ય અવંતી સુકુમાળની. એ દેશી.)

શત્રુંજય ગયાં પાપ છુટીએ, લીજે આલોચણ
એમજ; તપ જપ ક્રીજે તિહાં રહી, તીર્થ કર કહ્યું તેમ
જ. શત્રું ॥ ૧ ॥ જેણે સોનાની ચોરી કરી, લીજે
આલોચણ તાસોજ; ચૈત્રી દિન શત્રુંજય ચઢી, એક
કરે ઉપવાસો જ. શં ॥ ૨ ॥ વસ્ત્રતણી ચોરી કરી,
સાત આંખેલે શુદ્ધ થાયજ; કાર્તિકે સાત ઉપવાસ
ક્રીધા, રત્ન હરણ પાપ જાય રે શં ॥ ૩ ॥ કાંસ્ય પી-
તળ તાંબા રજતની, ચોરી ક્રીધી જેણેજ; સાત દિવ-
સ પુરિમઢું કરે, તો છુટે ગિરિએ એણેજ. શં ॥ ૪ ॥
મોતી પ્રવાળા મૂંગીઆ, જેણે ચોર્યાં નરનારોજ;
આંબિલ કરી પુજ કરે, ત્રણ ટંક શુદ્ધ આચારોજ.
શં ॥ ૫ ॥ ધાન્ય પાણી રસ ચોરીઆં, જે ભેટે સિદ્ધ

ક્ષેત્રેજી; શત્રુંજય તળાટી સાધુને, પડિસાભે શુદ્ધ
 ચિત્તેજી. શં ॥ ૬ ॥ વસ્ત્રાભરણ જેણે કર્યા, તે છુટે
 એણે મેલોજી; આદિનાથની પૂજા કરે, પ્રહ ઉઠી બહુ
 વહેલોજી. શં ॥ ૭ ॥ દેવગુરનું ધન જે હરે, તે શુદ્ધ
 થાયે એમજી; અધિકું દ્રવ્ય ખરચે તિહાં, પાત્ર પોષે
 બહુ પ્રેમજી. શં ॥ ૮ ॥ ગાય ભેંસ ઘોડો મહી,
 ગજનો ચોરણહારોજી; છુટે તે તપ તીથે કરતો,
 અરિહંત ધ્યાન પ્રકારોજી, શં ॥ ૯ ॥ પુસ્તક દેરાં
 પારકાં, તિહાં લખે આપણાં નામોજી; છુટે છમાસી
 તપ ક્રીયાં, સામાયિક તેણે ઠામોજી. શં ॥ ૧૦ ॥ કુમારી
 પરિવ્રાજિકા, સધવ વિધવ ગુર નારોજી; વ્રત ભાંજે
 તિણુને કહ્યું, છમાસી તપ સારોજી. શં ॥ ૧૧ ॥
 ગો વિપ્ર સ્ત્રી બાળક ઋષિ, એહનો ધાતક જેહજી;
 પ્રતિમા આગે આળોવતાં શત્રુંજયે ગયાં પાપ તેહ-
 જી. શં ॥ ૧૨ ॥

શ્રી સિદ્ધાચળનું સ્તવન રાજી.

બાહુડો નિઃસ્નેહી થઈ ગયો રે, છોડ્યું વિનિતાનું
 રાજ, ર; સંયમ રમણી આરાધવા, લેવા મુકિતનું
 રાજ, ર. મેરે દિલ વસી ગયો વાલમો, ॥ ૧ ॥
 માતાને મેલ્યાં એકલાં રે, જય દિન નવિ રાત, ર;

રત્નસિંહાસન બેસવા, ચાલે અડવાણે પાય, ૨. મેરેં
 ॥ ૨ ॥ વહાલાનું નામ નવિ વીસરે રે, ઝરે આંસુડાની
 ધાર, ૨; આખલડી છાયા વળી, ગયા વરસ હેજર, ૨.
 મેરેં ॥ ૩ ॥ કેવળ રત્ન આપી કરીરે, પૂરી માતાની
 આશ, ૨; સમવસરણ લીલા જોઈને, સાધ્યાં આતમ
 કાજ, ૨; મેરેં ॥ ૪ ॥ ભક્તિવત્સલ ભગવંતને રે,
 નામે નિર્મળ કાય, ૨; આદિ જિણુંદ આરાધતાં,
 મહિમા શિવ સુખ થાય, ૨. મેરેં ॥ ૫ ॥

શ્રી સિદ્ધાંતળનું સ્તવન. ૩ જી.

આજ મારાં નયણું સફળ થયાં શ્રીસિદ્ધાંતળનીરખી;
 ગિરિને વધાવું મોતીડે, મારા હૈયડામાં હરખી. આજ ૦
 ॥ ૧ ॥ ધન્ય ધન્ય સોરઠ દેશને, જિહાં એ તીરથ જોડી;
 વિમળાચળ ગિરનારને, વદુ બે દર જોડી. આજ ૦ ૨
 સાધુ અનંતા ઇણે ગિરિ, સિધ્યા અનશન લેઈ; રામ
 પાંડવ નારદ ઋષિ, બીજ મુનિવર કેઈ. આજ ૦ ॥ ૩ ॥
 માનવ ભવ પામી કરી, નવિ એ તીરથ ભેટયો; પાપ
 કર્મ જે આકરા, કહો કેણી પરે મેટયો આજ ૦ ॥ ૪ ॥
 તીર્થરાજ સમરૂં સદા, સારે વંછિત કાજ; દુઃખ
 દોહગ દૂરે કરી, આપે અવિચળ રાજ. આજ ૦ ॥ ૫ ॥
 સુખ અલિલાષી પ્રાણીઆ, વંછે અવિચળ સુખડાં;

માણેક મુનિ ગિરિધ્યાનથી, ભાંગે ભવોભવ દુખડાં-
આજઁ ॥ ૬ ॥

શ્રી સિદ્ધાચળનું રેતવન. ૪ થું.

સુખના હો સિંધુ રે સખી મારે ઉલટયા રે,
દુઃખના તે દરીઆ નાહા જાયે દૂર;
પુણ્યતણા અંકુરા હોજી માહરે પ્રગટીયારે,
મેં તો ભેટયો શત્રુજય ગિરિરાય, સુખનાં ૧
પૂર્વ નવાણું વાર સમોસર્યા રે,
ધન્ય ધન્ય રાયણ કેરું રે રૂખ;
પ્રેમે પૂજે પગલાં પ્રભુજીતણાં રે,
ભવોભવ કેરાં રે જાયે દુઃખ સુખનાં ૨
નયણે નીરખ્યો નાભિ નરેન્દ્રનો રે,
નંદ તે કંઈણારસનો કંદ;
આંખલડી તે જોઈ રે કમળની પાંખડી રે,
મુંખડું તે જોયું પુનમ કેરો અંદ, સું ૩
સુર નર મૂનિવર મોટા રાજવી રે,
વળી વિદ્યાધર કેરો રે વૃંદ;
ભવોભવ કેરાં રે તાપસમાવવા રે,
મૂંખડું તે જોણે શરદ કેરો રે અંદ, સું ૪
ધન્ય ધન્ય રાજ રે શ્રી રૂપભજિનેશ્વર રે,

ધન્ય ધન્ય શત્રુજય ગિરિ રાય;
 રૂપની કીર્તિ રે ચરણ પસાડિલે રે,
 ઇમ સાધુ માણેક ગુણ ગાય. સુખં ૫

શ્રી સીદ્ધાચળજીનું રતવન પ મું

કઈ તસ માનને અર્થ સમાન રે, અર્થ સમાન રે.
 જે તાહરે દિલ આવેરે, નાગર સજ્જનારે કોઈ. સિદ્ધ
 ગિરિરાજ ભેટાવે રે, વંદાવે રે, પૂજાવે રે, ફરસાવે રે,
 દેખાવે રે, ખતલાવે રે, નાગર સજ્જનારે કોઈ. ॥ ૧ ॥
 અતિય ઉમઘયો ને બહુ દિન વહિયો રે, (૨) માન
 વીના વૃંદ આવે, નાગં સિદ્ધં ભેં વં પૂં ફં દેં
 બં નાગં ॥ ૨ ॥ ધવળ દેવળિયાને સુરપતિ મળી-
 આરે, (૨) ચાડ પાગે ચઢાવે, નાગં સિદ્ધં ભેં વં
 પૂં ફં દેં બં નાગં ॥ ૩ ॥ શ્રી જિન નિરખત
 હરખીત હોવે રે (૨) ત્રિપદી ચતુર ગુણ ગાવે રે,
 નાગં સિદ્ધં ભેં વં પૂં ફં દેં બં નાગં ॥ ૪ ॥
 નાટક ગીત ને વાજાંત્ર વાગે રે, (૨) મને ગમતા નાદ
 સુણાવે રે, નાગં સિદ્ધં ભેં ત્રં પૂં ફં દેં બં
 નાગં ॥ ૫ ॥ ધન્ય ધન્ય જે ગ્રહપતિ ને નરપતિ, (૨)
 સંધપતિ તિલક ધરાવે રે, નાગં સિદ્ધં ભેં વં
 પૂં ફં દેં બં નાગં ॥ ૬ ॥ સકલ તીર્થ માંહી

સમર્થ એહીજ (૨) કેઈ આગમ પાઠ મુલાવે રે,
 નાગં સિદ્ધં ભેં વંં પૂં ફં દેં બંં નાગં
 ॥ ૭ ॥ ઘેર બેઠાં પણ એ ગિરિ ધ્યાવો રે, (૨) શ્રી
 જ્ઞાનવિમળ ગુણ ગાવો રે, નાગં સિદ્ધં ભેં વંં
 પૂં ફં દેં બંં નાગં ॥ ૮ ॥

શ્રી સિદ્ધાચળ (રાયણ) નું સ્તવનં. ૬ કું.

શ્રી સિદ્ધાચળ અંતરજમી, જીવન જગદાધાર,
 શાંત સુધારસ જ્ઞાને ભરીયો, સિદ્ધાચળ શણગાર; રા-
 યણ રૂડી રે જિહાં પ્રભુ પાંચ ધરે, વિમલગિરિ વંદો રે
 દેખત ચિત્ત ઠરે, પુણ્યવંતા પ્રાણી રે પ્રભુજની સેવા
 કરે. ॥ ૧ ॥ એસો તીરથ ઓર ન જગમાં, ભાષે શ્રીજિ-
 નરાય, દુર્ગતિ કાપે ને પાર ઉતારે, વહાલો આપેકેવળ-
 જ્ઞાન; ભવિજન ભાવે રે જે એનું ધ્યાન ધરે, રાયં વિ-
 મલં પુણ્યં ॥૨॥ વાવડીઓ રસકુંપા કેરી, મણિ રે
 માણેકની ખાણ, રયણ ખાણ બહુ રાજે હો તીરથ,
 એવી શ્રી જિનવાણ; સુખના સનેહી રે બંધન દૂર કરે,
 રાયં વિમલં પુણ્યં ॥૩॥ પાંચ કરોડશું પૂંડરીક
 ગણધર, ત્રણ કરોડશું રામ, વીશ કરોડશું પાંડવ સિ-
 વ્યા, સિદ્ધક્ષેત્ર સિદ્ધામ; મુનિવર મોટા રે અનંતાનંત
 તરે, રાયં વિમળં પુણ્યં ॥૪॥ ગુણ અનંતાગિરિવર

કેરા, સિધ્યા સાધુ અનંત વળી રે સિદ્ધશે વાર અન-
 તી, એમ ભાષે ભગવંત; ભવોભવ કેરાં રે પાતક દૂર
 દળે, રાયં વિમળં પુણ્યં ॥ ૫ ॥ દ્રવ્ય ભાવશું
 પૂજા કરતાં પૂજે શ્રી જિનપાય, ચિદાનંદ આતમ-
 સુખ વેદી, જ્યોતીસે જ્યોત મિલાય, કીર્તિ એની રે
 આણેક મુનિ કરે, રાયં વિમળં પુણ્યં ॥ ૬ ॥

શ્રી સિદ્ધાચળનું સ્તવન ૭ મું.

(શ્રી ઋષભદેવની આગળ કાબરે સ્તુતિ કરી તે.)

હરિએ આદી રે વૃંદાવનમેં માળા. એ દેશી)

નમો નમો શ્રી આદિ જિણુંદને, કરતીત્રિવિધ
 અણામ; પંચાભિગમે નમન કરંતી, કેવળજ્ઞાની નામ.
 પ્રભુજી પ્યારા રે પુણ્ય થકી મેં દીઠા, પ્રાણ આધારા રે
 સરસ સુધાજી મીઠા ॥ ૧ ॥ રાજપુરૂષ ઉપયોગ કરાવે
 કોળાહળને સમાવે; સાચી વાણીએ ભાવના ભાવે, સ-
 હુને અચરજ થાવે, વાજિત્ર નાદ બજાવે. પ્રં પ્રાં
 ॥ ૨ ॥ હું તો કાબર કંબુદ્વીપની, સાસ ભરી એ
 દેહી; સ્વામી બરાબર કો નવિ દીઠો, તું અનેહી અ-
 દેહી. પ્રં પ્રાં ॥ ૩ ॥ તું નિષ્કલંક અને નિર્મોહી, તું
 અદ્રોહી ઉદાસી; મારા મન માંહેથી કેણી પરે, કહો

હવે કેમ કરી જશી. પ્ર૦ પ્રા૦ ॥ ૪ ॥ જેમ પંકજમાં
મધુકર પેસે, તેમ મનકજમાં પેઠા; તુમ દર્શન પામી
નવિ હરખે, તે નિર્ગુણને ધીઠા. પ્ર૦ પ્રા૦ ॥ ૫ ॥
હું તિર્યચણી વગી રે પંખણી, લાખેણી તુમ સેવા;
પામી એ તો અનુપમ ભાવે, જેમ ભુખ્યા વર મેવા
પ્ર૦ પ્રા૦ ॥ ૬ ॥ ભવ ભવ તાહરી આણા સુરગવી
હોજે અવિચળ ભાવે; તેથી ગોરસ સમ સમકિતશુદ્ધ,
જ્ઞાનને ચરણ જમાવે, પ્ર૦ પ્રા૦ ॥ ૭ ॥ જેમ ધૃત આપ-
સ્વભાવે નિર્મળ, રસ શોધ્યો કહો કિમ જાવે; તેમ
તુમ હેતે નિજ સ્વરૂપને, નિરાવરણ પ્રગટાવે. પ્ર૦ પ્રા૦
॥ ૮ ॥ ઇદ્ર અનંતા તો સમકાળે, ભક્તિ કરે જો કખ-
હી; તો પણ પ્રમુ ગુણ સમતા નાવે, તો હું તિર્યચણી
કેહી. પ્ર૦ પ્રા૦ ॥ ૯ ॥ સારિકા એણી પરે આદિ દેવ-
ની, ગુણ સ્તુતિ કરવા લાગી; સહુ પ્રાંસે જુઓ એ
અચરજ જ્ઞાનવિમળ મતિ જાગી. પ્ર૦ પ્રા૦ ॥ ૧૦ ॥

શ્રી સિદ્ધાચળજીનું સ્તવન. ૮ મું.

નાભિ નરિંદના નંદન વંદીએ રે, મરદેવા માત
મદહાર, જસ નહીં લંછન લંછન ઓપતું રે, મેલોમોહ
વિકાર; કેવળ કમળા વિમળા. તું વર્યો રે. ॥ ૧ ॥ હરિ
હર બ્રહ્મ પૂરંદર જ્ઞાનથી રે, જ્ઞાન અનંતું જિનવર

રાય; જગલોચનથી અધિક પ્રભા નહિં રે, જેમ નક્ષ
 તારાનો સમૂદાય, કેવળ ૦ ॥ ૨ ॥ ધર્મ અંતાયા માયા
 પરિહરી રે, ભવ દાવાનળ ઉપશમ નીર; રોગ હરાયા
 કાયા ધનુષની રે, પંચ સંયાં સુવર્ણ શરીર, કેવળ ૦
 ॥ ૩ ॥ શિવ સુખ ભોગી સિવ તે આપશે રે, દાસતણી
 અરદાસ મનાય; મોટા મૌન થઇને જો રહે રે, તો કેમ
 સેવક કારજ થાય, કેવળ ૦ ॥ ૪ ॥ પંકજ જળખિંદુ
 જેમ વિસ્તરે રે, ઉપમા મોતીની મહારાજ; સજ્જન-
 સંગે શિવસુખ પામીએ રે, કહે શુભ સેવક ઘો શિવ-
 રાજ, કેવળ ૦ ॥ ૫ ॥

શ્રી સિદ્ધાચળજીનું સ્તવન. ૯ મું.

(કોયલો પર્વત ધુન્ધલો રે લોલ, એ દેશી..)

પરમ પુરૂષ પુણ્ય જોગસેં રે લોલ, મળીયો માહ-
 રો; ચિત્ત રે, વાલેશ્વર ! ટળીયો ભવદુઃખ પાશથી રે
 લોલ, રળીયો સમકિત વિત્ત રે, વાલેશ્વર ! જય જય
 પ્રથમ જિનેશ્વર રે લોલ. ॥ ૧ ॥ એ આંકણી. ફળીયો
 દેવતર હવે રે લોલ. ગળીયો ન કરૂં મૂળ મન રે, વાં
 ચલીયો ન જઈ મોહરાયથી રે લોલ, હળીયો ચેતન
 તુમ ચર્ણુ રે, વાં જયજય ॥ ૨ ॥ ચળીયો મનમથ
 ધરને રે લોલ, ઢળીયો તે ક્ષણમાંહી રે, વાં બળીયો

એહ સંસારમાં રે લોલ, ચળીયો તું નહીં ક્યાં રે, વાં
 જ્યજ્યં ॥ ૩ ॥ કળીયો સદાગમ વાણીએ લોલ,
 ભળીયો શુભ રૂચિ ધ્યાન રે, વાં વળીયો મુજ દિન
 આજથી રે લોલ, ટળીયો દુષ્કૃત ઘટ તાન રે, વાં
 જ્યજ્યં ॥ ૪ ॥ જગચિંતામણિ સારીખો રે લોલ, જ-
 ગતવદ્ધલ જગનાથ રે, વાં કરુણાનિધિ જગમાં વડો રે
 લોલ, ચલવે શિવપુર સાથ રે, વાં જ્યજ્યં ॥ ૫ ॥
 કેવળજ્ઞાન દિવાકર રે લોલ, કેવળ કમળા કંત રે, વાં
 ક્ષાયિક ચારિત્ર અનુભવે રે લોલ, કીધો ભવોદધિ અં-
 તરે, વાં જ્યજ્યં ॥ ૬ ॥ ચંદ્રિણી ગણધર ભલા રે
 લોલ, ગિરિ અષ્ટાપદ સિદ્ધ રે, વાં ઉત્તમવિજય કવિ
 રાજનો રે લોલ, રત્ન લહે નવ નિધ રે, વાં જ્ય
 જ્યં ॥ ૭ ॥

શ્રીસિદ્ધાચળજીનું સ્તવન. ૧૦ મું.

અમૃત સમ વચને તે પ્યારી, પિયુને વિનવે મોહન-
 ગારી; મોહનગારા રે મારા, સાંભળો પીયુજ પ્રાણુઆ-
 ધાર. મોહનં ॥ ૧ ॥ આજે વખાણે હું ગઈતી, વીત-
 રાગે વાણી જોઈતી; તેહવી ગુરૂજીએ ભાખી,
 તેહ મેં અમીરસ વાણી આખી. મોં ॥ ૨ ॥ ધન્ય
 ધન્ય ગુરૂજીની વાણી, નવ રસ પોષી બુઝવ્યા પ્રાણી;

મહીમા શત્રુંજય કેરો, ગુરુજીએ ભાખ્યો અતીત ભલે-
 રો. મોં ॥ ૩ ॥ પૂર્વ નવાણું એ વાર, શેત્રુંજે
 સમોસર્યા નાભિ મક્કાર; વિચર્યા કેઈ અરિહંતા, વળી
 હુઆ ધણે ગિરિ સિદ્ધ અનંતા. મોં ॥ ૪ ॥ તીણે એ
 તીરથની ભૂમિકા, શાશ્વત પ્રાંચ કહી છે ભવિકા; દુષ્મ
 કાળે એ તારણ, જન્મ જરાના દુઃખનિવારણ, મોં
 ॥ ૫ ॥ જે ભવી શેત્રુંજે જવે, સોના રૂપાના પુલડે
 વધાવે; લાલ અનંતો તે પાવે, વળી તસ સમકિત
 નિર્મળ થાવે. મોં ॥ ૬ ॥ સાત છઠ્ઠ અકુમ દોય
 પચખે, એક લાખ નોકાર ગણીએ મચમે; પાળે બ્રહ્મ
 વ્રત સાર, પામે તે વહેલો ભવ પાર. મોં ॥ ૭ ॥
 ચોવીહારો છઠ્ઠ જ કરીન, કરે જતરા સાત ફરીને;
 તે ત્રીજે ભવં સ્વામી, હોયે નિશ્ચળ તે શિવગામી.
 મોં ॥ ૮ ॥ કંચનગિરિને રે ભાળે, નરક નિગોદની
 બે ગતિ ટાળે; તિર્યંચ જીવ જે દીસે, એ ગિરિવાસી
 સુર ઉલસીજે. મોં ॥ ૯ ॥ સિદ્ધાચળ ભણી જતાં,
 પ્રાણી બાંધે મુક્તિનાં ખાતાં; શત ભવ કોટિના જે કર્મ,
 પગ પગ હોવે પાતક નર્મ. મોં ॥ ૧૦ ॥ વળી એ
 ગિરિ ભણી પગલાં, ભાવે જે ભરે એક એક ડગલાં;
 ડગલે ડગલે પૂણ્યજ બાંધે, સહસ્ર વર્ષ સુરઆયુ
 બાંધે. મોં ॥ ૧૧ ॥ સરસવ મેરે એ જેવડો

જીવે મેલ્યાં કર્મ તે તેવડાં, સિદ્ધગિરિ નયને જો દેખે,
 તત્ક્ષણ પાતક દૂર ઉવેખે. મોં ॥ ૧૨ ॥ રૂપિહત્યા-
 દિક હત્યા ચાર, જીવે કીધી હોવે અપાર; તે પણ
 પાતક નીકે, દૂરથી એ સિદ્ધક્ષેત્ર જ દીકે. મોં ॥ ૧૩ ॥
 જે નિજ સ્થાનકે બેસી, ભવીજન હૃદયકમલમેં વહસી;
 વિમળાચળને જે ધ્યાવે, સહસ્ર પદ્યોપમ કર્મ ખ-
 પાવે. મોં ॥ ૧૪ ॥ જત્રાનો અભિગ્રહ જે ધારે, લક્ષ
 પદ્યોપમ કર્મ નિવારે; એ ગિરિ પંથે જો વહીએ,
 સાગર એકના કર્મ જ દહીએ. મોં ॥ ૧૫ ॥ પુંડર
 ગરિને જે જોધને; ઋષભને પૂજે પાવન થધને; સ્ના-
 ત્ર મહોત્સવ જે કરશે, સાગર સહસ્રના પાપજ હરશે,
 મોં ॥ ૧૬ ॥ એ ગરિવરના ગુણ કહેતાં, પાર ન પામે
 કેવળી કહેતાં; શેત્રુંજી માહાતમ માંહી, એહ છે અ-
 ધિકાર સધળો ત્યાંહી. મોં ॥ ૧૭ ॥ મનુષ્ય ભવ ત્યા-
 રે એ લેખે, જ્યારે એ ગિરિ નજરે દેખે; એ ગિરિ
 જોણે ના ફરસ્યો, તે રહ્યો જનની કુખે ઉકરશે. મોં
 ॥ ૧૮ ॥ એવો જાણી જે એ ગિરિને, ભાવે સેવે આજસ
 હરીને; તે નર વંછિત પાવે, ચોવીશ દંડક ફરીને નાવે.
 મોં ॥ ૧૯ ॥ મૂર્કિતનિલયનો એ મહિમા, અદ્ભુત
 ભાખ્યો ગુરૂજીએ મહિમા; તે મૂળ હૃદયમાં વસીયો,
 કુંગર દેખી મન ઉલસીયો. મોં ॥ ૨૦ ॥ જત્રાની

હોંશ છે મોટી, જોધએ તો દ્યો મારા કાનની ટોટી;
 અણ એ ગિરિને ભેટાવો, મારે મનડે હર્ષ ઉપાવો. મોં
 ॥ ૨૧ ॥ કેસર ચંદન રે લીજે, પીયુષ ચાલો જિન
 અર્ચીજે; મરદેવીકુવરનાં મૂખડાં, જોધને લીજે અવિ-
 ચળ સુખડાં. મોં ॥ ૨૨ ॥ ચતુરાઈએ વિનતિ એ
 ક્રીધી, પીઉના દિલમાં આવી સીધી; સાંભળ ગોરી રે
 મારી, હોંશ એ પૂરશે તાતજ તારી. મોં ॥ ૨૩ ॥ ત-
 ક્ષણ સજવાળા જોડી, ચઉવિહ સંધને ભેળો તેડી;
 અનુક્રમે સિદ્ધગિરિ ભેટયો, ગિરિનો વિરહો દૂર ઉમે-
 ટ્યો. મોં ॥ ૨૪ ॥ પૂજ નાટક વિધિશું કરીને, તી-
 રથ ફરશ્યું હિતશું ફરીને; રાયણ પગલાંને પર્વ, તીર્થ
 ભ્રમિકા ફરીને સર્વ. મોં ॥ ૨૫ ॥ સંઘવી તિલક ધ-
 રાવી, મૂકિતશું અવિહડ પ્રીત લગાવી; અનુક્રમે નિજ
 ઘરે વળીયા, દંપતી કેરા મનોરથ ફરીયા. મોં ॥ ૨૬
 ॥ આગ્રહ ક્રીધો જે સયણે, રચના ક્રીધી મીઠા વયણે;
 ચંદિત અમરનો શિષ્ય, લખિધએ સ્તવોયો ગિરિને
 જગીશ. મોં ॥ ૨૭ ॥

શ્રી ઋષભ જિન સ્તવન.

જીરે સફળ દિવસ આજ માહરો, દીઠો પ્રભુનો દે-
 કાર, લય લાગી જિનજ થકી, પ્રગટયો પ્રેમ અપાર;

ઘડિયે ન વિસરો હો સાહિબા સાહિબાં ઘણો રે સનેહ
 અંતરજમી છો માહરા, મરદેવાના નંદ, સુનંદાના કેત
 ધ૦ ॥ ૧ ॥ સાહિબા લઘુ થઈ મન મારું તિહાં રહ્યું,
 તમારી સેવાને કાજ; તે દિન ક્યારે આવશે, હોશે સુ-
 ખનો આવાસ. ધ૦ ॥ ૨ ॥ જી રે પ્રાણેશ્વર પ્રભુજી તુ-
 મે, આતમના રે આધાર; મારે તો પ્રભુજી તમે એક છો
 જાણજો નિરધાર. ધ૦ ॥ ૩ ॥ સાહિબા એક થડી પ્ર-
 ભુ તુમ વિના, જય વરસ સમાન; પ્રેમ વિરહ હવે કેમ
 ખમું, જાણો વચન પ્રમાણ. ધ૦ ॥ ૪ ॥ સાહિબા અંત-
 ગતની વાતડી, કહો કેને કહેવાય; વાલેસર વિસવાસી-
 યા, કહેતાં દુઃખ જય, સુણતાં સુખ થાય. ધ૦ ॥ ૫
 ॥ સાહિબા દેવ અનેક જગમાં વસે, તેની રુદ્ધિ અનેક;
 તુમ વિના અવરને નહિ નમું, એહવી મુજ મન ટેક. ધ૦
 ॥ ૬ ॥ જી રે પંડિત વિવેક વિજય તણો, પ્રણમે શુભ પાય;
 હરખ વિજય શ્રી રુપલના, જુગતે ગુણ ગાય. ધ૦ ॥ ૭ ॥

શ્રી ઋષભદેવ જિનનું પારણું;

આહે જસ ધરે જવેજી વહોરવા, હોયે આનંદ અ-
 ગ ન માય; રૂપમં ધર આવે છે. ॥ ૧ ॥ આહે મણિ રે
 માણેક મોતી ભર્યાં, કોઈ રત્ન ભરી ભરી થાંજ. ઋષભ
 ॥ ૨ ॥ આહે કોઈરે ઘોડા કોઈ પાલખી, કોઈ આપે હાં-

શ્રી કેરા દાન. ઋષ્યં ॥ ૩ ॥ આહે કોઈજ પુત્રી વસ-
લા, કોઈ આપે કન્યા કેરા દાન ઋષ્યં ॥ ૪ ॥ આહે
કોઈ નવિ આપે સૂજતો, કોઈ હોરાવે નહીં આહાર.
ઋષ્યં ॥ ૫ ॥ આહે તેણે સમે સ્વપ્નજ પેખીઓ, આ-
હે દશ ભવ કેરા સ્નેહ. ઋષ્યં ॥ ૬ ॥ આહે ઈશ્વરે રસ વ-
હોરાવીઓ, તિહાં રૂપભને ઉપજી છે લખિંધ. ઋષ્યં ॥ ૭
॥ આહે ત્યાંરે ઉભા કીધું પારણું, એક વરસે મળી-
યેલો આહાર. ઋષ્યં ॥ ૮ ॥ આહે પંચ દિવ્ય રે પ્રગટ
થયાં, તિહાં અહોદાન મહોદાન ગવાયં ઋષ્યં ॥ ૯ ॥
આહે ત્યાં કને વૃષ્ટિ સુવર્ણતણી, થઈ સાડા બાર કોડ.
રૂં ॥ ૧૦ ॥ આહે મેરૂ શિખર રે ખશી ગયા, શ્રેયાં-
સે દીધા છે થંભ. રૂં ॥ ૧૧ ॥ આહે ત્યારે જતિસમ-
રણ પામતાં, તિહાં ફરી નાવે સંસાર. રૂં ॥ ૧૨ ॥
આહે હીરવિજય ગુરૂ હીરલો, તિહાં માણેક વિજય
ગુણ ગાય. રૂં ॥ ૧૩ ॥

શ્રી ઋષભદેવ સ્વામીનું પારણું ૨ જી.

શ્રી જિન વનમાં જઈ તપ કરે રે, કર્યા માસ છ
માસ; તપતાં તપતાં પુરમહીં, આળ્યા વહોરવા કાજ;
પ્રથમ જિનેશ્વર પારણે. ॥ ૧ ॥ વિનિતા નગરી રળી-
યામણી, ફરતા શ્રી જિનરાજ; ગલીયે ગલીયે રે જો

ફેરે, વહોરાવે નહીં કોઈ આહાર. પ્રથમ ૦ ॥ ૨ ॥ હાળી
 હાલેઈ ફેરવે, બળદ ધાન્યજ ખાય; હાળી મારે રે
 મૂરખો, તે દેખે જિનરાય. પ્રથમ ૦ ॥ ૩ ॥ શીંકલી
 સારી રે શોભતી, કરી આપે જિનરાજ; બળદને શી કાં
 બંધાવીઆ, ઉદય આઠ્યાં એ આજ. પ્રથમ ૦ ॥ ૪ ॥
 હાથી ઘોડા ને પાલખી, લાવી કરી રે હંતુર; રથ
 શણુગાર્યા રે શોભતાં, દ્યો દ્યો કે વળી શૂર. પ્રથમ ૦
 ॥ ૫ ॥ થાળ ભર્યો શગ મોતીડે, ધુમર ગોતડી ગાય;
 વીરા વચને ઘણુ કરે, તે લે નહીં લગાર. પ્રથમ ૦
 ॥ ૬ ॥ વિનિતા નગરીમાં વેગશું, ફતા શ્રી જિનરાય;
 શેરીયે શેરીયે રે જો ફેરે, આપે નહીં કોઈ આહાર.
 પ્રથમ ૦ ॥ ૭ ॥ હરિચંદ્ર સરખો રે રાજ્યો. સુતારા
 સતી નાર; માથે લીધો રે મોરીયો, નીચ ઘેર પાણીડાં
 જાય. પ્રથમ ૦ ॥ ૮ ॥ સીતા સરખી રે મહાસતી, રામ
 લક્ષ્મણ દોય બુદ્ધ; કર્મે ક્રીડાં રે ભમંતડાં, બાર વરસ
 વન દૂર. પ્રથમ ૦ ॥ ૯ ॥ કર્મ તો કેવળીને નડ્યાં,
 મૂક્યા લોહીજ થામ; કર્મથી ન્યારા રે જો હુવા
 પહોંચ્યા શિવપુર ઠામ. પ્રથમ ૦ ॥ ૧૦ ॥ કર્મે સુધાકર
 સૂરને, ભમતા કર્યા દિન રાત; કર્મ કરણી જેવી કરી,
 ઝંપે નહીં તિલમાત્ર. પ્રથમ ૦ ॥ ૧૧ ॥ વિનિતા નગરી
 રણીયામણી, માંહી છે વર્ણુ અહાર; લોક કોલાહલ

ઘણો કરે, કંઈ ન લે મહારાજ. પ્રથમ ॥ ૧૨ ॥ પ્ર-
 ભુજ તિહાં ફરતા થકા, માસ ગયા દશ દોય; ત્યાં કને
 અંતરાય તૂટશે. પામશે આહારજ સોય. પ્રથમ ॥ ૧૩ ॥
 શ્રી શ્રેયાંસ નરેશરૂ. બેઠા ચોખારા બહાર; પ્રભુજ
 ફરતા રે નીરખીયા. વહોરાવે નહીં કોઈ આહાર. પ્રથ-
 મ ॥ ૧૪ ॥ શ્રી શ્રેયાંસ નરેશરૂ, મોકલ્યા સેવક સાર;
 પ્રભુજ પધારો પ્રેમશું, છે સુઝતો આહાર. પ્રથમ
 ॥ ૧૫ ॥ સો દશ ઘડા ત્યાં લાવીયા, શેરડી રસનો રે
 આહાર; પ્રભુજને વહોરાવે પ્રેમશું, વહોરાવે ઉત્તમ
 ભાવ. પ્રથમ ॥ ૧૬ ॥ કરપાત્ર તિહાં માંડીયા, શગજ
 ચઢી અધનાશ; છાંટો એક ન ભુમિ પડે, ચોત્રીશ અ-
 સિશય સાર. પ્ર ॥ ૧૭ ॥ પ્રથમ પારણું તિહાં કર્યું,
 દેવ બોલ્યા જેજેકાર; ત્યાં કને વૃષ્ટિ સોના તણી,
 કોડ સાડાખાર. પ્ર ॥ ૧૮ ॥ શ્રી શ્રેયાંસ નરેશરૂ,
 લેશે મુક્તિનો ભાર; જોતમે જોતી જળમળે, ફરી એ
 જાવે સંસાર. પ્ર ॥ ૧૯ ॥ સંવત અઠ્ઠારક શોભતું,
 વર્ષ એકાણું જાણુ; સાગરચંદ કહે શોભતું, પારણું
 શ્રીધુ પ્રમાણુ. પ્ર ॥ ૨૦ ॥ જે એ શીખે જે સાંભળે,
 તેને અભિમાન ન હોય; તે ધર અવિચળ વધામણું,
 લેશે શિવપુર સોય. પ્ર ॥ ૨૧ ॥

શ્રી વિષ્ણુસ્થાનનું સ્તવન,
હારે મારે પ્રણમું સંસ્વતી માણું વચન વિલાસ
ને, વીશ રે તપ સ્થાનક મહિમા ગાઘશું રે લોલ; હારે
મારે પ્રથમ અરિહંત પદ લોગસ્સ ચોવીશ ને, બીજે
રે સિદ્ધ સ્થાનક પંદર ભાવશું રે લોલ. ॥ ૧ ॥ હારે
ત્રીજે પવચણું પદ ગણશું લોગસ્સ સાત ને, ચતુર્થે રે
આચરિયાણું છત્રીશનો સહી રે લોલ; હારે થેરાણું પદ
પંચમે દશ લોગસ્સ ઉદાર ને, છઠે રે ઉવંજાયાણું
પ્રચવીશનો સહી રે લોલ. ॥ ૨ ॥ હારે સાતમે નમો
લોએ સંઘ સાહુ સત્તાવીશ ને, આઠમે નમો નાણસ્સ
પંચ લોગસ્સ ભાવશું રે લોલ હારે નવમે દરિસણું
સડસઠ મનને ઊદાર ને, દશમે નમો વિણુયસ્સ દશ
વખાણીએ રે લોલ. ॥ ૩ ॥ હારે અગ્યારમે નમો ચારિ-
ત્તસ્સ લોગસ્સ સત્તર ને, બારમે નમો ખંભસ્સ નવ
ગુણે સહી રે લોલ; હારે કીરિયાણું પદ તેરમે વળી
ગણો પચવીશ ને, આદમે નમો વસ્સ બાર ગુણે સહી
રે લોલ. ॥ ૪ ॥ હારે પદરમે નમો ગોચમસ્સ અઠાવીશ ને
નમો જિણાણુ ચત્રીવીશ ગણશું સોળમે રે લોલ; હારે
સત્તરમે નમો ચારિત્ત લોગસ્સ સીત્તર ને, નાણુસ્સ
પદ ગણશું એકાવન અદારમે રે લોલ. ॥ ૫ ॥ હારે
ઓગણીશમે નમો મુઅસ્સ વીશ પીસ્તાળીશ ને, વી-

શમે નમે તિર્થસ્સં વીશે લોગસ્સ ભાવશું રે લોલ;
હારે એ તપનો મહિમા ચારસે ઉપવાસે કરી જો, પદ
માસે એક ઓળા પૂરી કીજીએ રે લોલ. ॥ ૬ ॥ હારે
એ તપ કરતાં વળી ગણીએ દોય હજાર જો, નવકારવાળી
વીશે સ્થાનક ભાવશું રે લોલ; હારે પ્રભાવના સંધ
સ્વામીવત્સલ સારે જો, ઊજમણાં વિધિ કીજીએ
વિજય લીજીએ રે લોલ. ॥ ૭ ॥ હારે એ તપનો મહિમા
કહો શ્રી વીર જિનરાય જો, વિસ્તારે ઇમ સંબંધ
જાયમ સ્વામીને રે લોલ; હારે એ તપ કરતાં વળી
તીર્થ કર પદ હોય જો, દેવગુરુ એમ કાંતિ સ્તવન સો-
હામણો રે લોલ. ॥ ૮ ॥

શ્રી વર્ધમાન્ તપનું સ્તવન,

ઢાળ ૧ લી.

(જિમ જિમ એ ગિરિ ભેટીયે રે. એ દશી)

જિમ જિમ એ તપ કીજીએ રે, તિમ તિમ ભવ
પરિપાક સલુણા, નિકટભવી જીવ જાણવો રે, ઇમ
ગીતારથ સાખ સલુણા. જિં ॥ ૧ ॥ આંખિલ તપ
વિધિ સાંભળો રે, વર્ધમાન ગુણ ખાણ સલુણા,
પાપ મળ ક્ષય કારણે રે, કતક ફળ ઊપમાન. સં
જિં ॥ ૨ ॥ શુભ મુહુર્ત શુભ યોગમાં રે, સદ્ ગુરુ
નાંદી યોગ, સં આંખિલ તપ પદ ઊચ્ચરી રે, આરાધો

(૧૫૯)

અનુયોગ. સં જિં ॥ ૩ ॥ ગુરુમુખ આંખિલ
 શિશ્યરી રે, પૂજી પ્રતિમાં સારે, સં નવપદની પૂજ
 ભણી રે, માંગે પદ અણાહાર. સં જિં ॥ ૪ ॥
 પદ રસ ભોજન ત્યાગવા રે, ભુમિ સંથારો પ્રાય, સં
 બ્રહ્મચર્યાદિ પાળવા રે, આરંભ જયણ થાય. સં
 જિં ॥ ૫ ॥ તપ પદની આગધના રે, કાઉસગ્ગ લો-
 ગસ્સ ખાર, સં ખમાસણા ખાર આપવા રે, ગુણુ
 દોય હજાર, સં જિં ॥ ૬ ॥ અથવા સિદ્ધ પદ
 આશ્રયી રે, કાઉસગ્ગ લોગસ્સ આહ. સં ખમાસણાં
 આહ જાણવાં રે, નમો સિદ્ધાણુ પાહ. સં જિં ॥ ૭ ॥
 બીજે દિન અપવાસમાં રે, પૌષધાદિ વ્રત યુક્ત, સં
 પડિકમણાદિક કીયા કરી રે, ભાવના પરિમલ યુક્ત.
 સં જિં ॥ ૮ ॥ ઈમ આગધો ભાવથી રે, વિધિ-
 પૂર્વક ધરી પ્રેમ, સં ભાવો ધ્યાવો ભવીજના રે,
 ધર્મ રત્ન પદ એમ. સં જિં ॥ ૯ ॥

ઢાળ ૨ જી.

(નવ પદ ધરજો ધ્યાન ભવિક જન, એ રાગ)

તપ પદ ધરજો ધ્યાન ભવિક તમે, તપ પદ ધરજો
 ધ્યાન, નામે શ્રી વર્ધમાન ભવિકં દિન દિન ચઢતે
 વાન ભવિં સેવો થઇ સાવધાન ભવિં તપ પદ
 ધરજો ધ્યાન. પ્રથમ ઓળી એમ પાળીને રે, બીજીએ

આંખેલ દોય, ભ૦ ત્રીજી એ ત્રણ ચોથી ચાર છે રે.
 ઉપવાંસાંતર હોય, ભ૦ ॥ ૧ ॥ એમ સો આંખીલ
 પ્રતની રે, સોમી ઓળી થાય, ભ૦ શક્તિ અભાવે
 આંતરે રે, વિશ્રામે પહોંચાય, ભ૦ ॥ ૨ ॥ ચૌદ વર્ષ ત્રણ
 માસની રે, ઉપર સંજ્યા દિન વીશ, ભ૦ કાળમાન
 એ જાણુવું રે, કહે વીર જગદીશ ભ૦ ॥ ૩ ॥ અંત-
 ગડ અંગે વર્ણવ્યું રે, આચાર દિનકર લેખ, ભ૦
 અંથાંતરથી જાણવો રે, એ તપનો ઉલ્લેખ, ભ૦ ॥ ૪ ॥
 પાંચ હજાર પચાસ છે રે, આંખીલ સંજ્યા સર્વ, ભ૦
 સંજ્યા સો ઉપવાસની રે, તપમાન કરો ગર્વ ભ૦
 ૫ ॥ મહાસેન કૃષ્ણ સાધવી રે, વર્ધમાન તપ કીધ,
 ભ૦ અંતગડ કેવળ પામીને રે, અજરામર પદ લીધ,
 ભ૦ ॥ ૬ ॥ શ્રીચંદ કેવળી એ તપ સેવીને રે, પાંખ્યા
 પદ નિર્વાણ, ભ૦ ધર્મરત્ન પદ પામવા રે, એ ઉત્તમ
 અનુષ્ઠાન, ભ૦ ॥ ૭ ॥

ઢાળ ૩ જી.

(નરભવ નગર સોહામણું, વણઝારા રે. એ રાગ.)

જિનધર્મ નંદન વન ભલો, રાજહંસા રે, તપ
 સુરતર ઉપમાન અહો, રાજહંસા રે, શીતળ છાયા
 સેવીને, રાં પ્રાણી તુ થા સાવધાન. અહો રાજનારા
 અમૃત ધર્મ આસ્વાદીને રાં કાઠ અનાદિની ભુજ

અહો રાં ભવ પરિભ્રમણા ભગ્ન તું રાં અવસર
 પામી ન ચૂક અહો રાં ॥૨॥ શત શાખાથી શોભતો
 રાં પાંચ હજાર પચાસ અહો રાં આંખીલ પુલે અસં-
 કર્યો રાં અક્ષય પદ ફળ તારા અહો રાં ॥ ૩ ॥
 વિમલેશ્વર સુર સાંનિધ્યે રાં તું નિભય થયો આજ
 અહો રાં કૃતકૃત્ય થઈ માગ તું રાં અકળ સ્વરૂપી
 રાજ અહો રાં ॥ ૪ ॥ વિગ્રહ ગતી યોગસિંહાવીને રાં
 લોકાગ્રે કર વાસ અહો રાં ધન્ય તું કૃતપુણ્ય તું રાં
 સિદ્ધ સ્વરૂપ પ્રકાશ અહો રાં ॥ ૫ ॥ તપ ચિંતવણી
 કાઠિસગે રાં વીર તપોધન ધ્યાવ અહો રાં મહા-
 સેન કૃષ્ણા સાધવી રાં શ્રીચંદ્ર ભવજળનાવ અહો
 રાં ॥ ૬ ॥ સૂરિ શ્રી જગચંદ્ર અહો રાં હીરવિજય ગુરુ
 હીર અહો રાં મહાવાહી પ્રભુ કૂંગડુ રાં આર્ય સુહ-
 સ્તી વીર અહો રાં ॥ ૭ ॥ પારંગત તપજસધિનાં
 રાં જે જે થયા અણુગાર અહો રાં છત્યા જિંહા-
 સ્વાદને રાં ધન્ય ધન્ય તસ અવતાર અહો રાં ॥૮॥
 એક આંખિલે દુટશે રાં એકહજાર કોડ વર્ષ અહો રાં
 દસ હજાર કોડ વર્ષ તું રાં ઉપવાસે નરક આયુષ્ય
 અહો રાં ॥ ૯ ॥ તપ સુદર્શન ચક્રથી રાં કરે
 કર્મનો નાશ અહો રાં ધર્મરત્ન પદ પામવા રાં
 આદરે તપ અભ્યાસ અહો રાં ॥ ૧૦ ॥

કગશ.

તપ આરાધન ધર્મ સાધન વર્ધમાન તપ પરગડો,
 મન કામના સહુ પૂરવાને સર્વ થાયે સુરધડો;
 અતિદાનથી શુભ ધ્યાનથી ભવિષ્ય એ તપસ્યા કરો,
 શ્રીવિજયધર્મ સૂરીશ સેવક રત્નવિજય કહે શિવવરો ૧
 ઇતિ વર્ધમાન તપ સ્તવન.

શ્રી સીમંધર જિન સ્તવન. ૧ હું.

સુણ સુણ સરસ્વતી ભગવતી, તાહરી જગ વિ-
 જ્યાત; કવિ જનનિ કીર્તિ વધે, તિમ તુમે કરજો માત.
 ॥ ૧ ॥ સીમંધર સ્વામી મહાવિદેહમાં, બેઠા કરે
 વખાણ; વંદણા મારી ત્યાં જઇ, કહેજો અંદા ભાણ.
 ॥ ૨ ॥ મુજ હૃદય સંશય ભર્યું, કોણ આગળ કહું
 વાત; જેશું બાંધુ ગોઠડી, તસ મુજ ન મીલે ધાત.
 ॥ ૩ ॥ જાણું તો આવું કને, વિષમ વાટ પંથ
 દૂર; ડુંગર ને દરિયા ઘણા, વચ્ચે નહી વહે પૂર. ૪
 તે માટે ઇલાં કને રહી, જે જે કરું વિલાંપ; તે તમે
 પ્રભુજી સાંભળી, અવગુણ કરજો માફ. ॥ ૫ ॥

હાળ ૧ લી.

ભરત ક્ષેત્રના માનવી રે, જ્ઞાની વિના રે મુંઝાય;
 તેણે કારણ તુમને ઘણું રે, પ્રભુજી મનમાં ચહાય રે.

॥ ૧ ॥ સ્વામી આવો આણે ક્ષેત્ર, તુમ દર્શન જે
 દેખીએ રે; તો નિર્મળ થાય મારો નેત્ર રે, સ્વામી
 આવો આણે ક્ષેત્ર. ॥ ૨ ॥ ગાડરીયો પરિવાર મીલ્યો રે,
 ઘણા કરે તે ખાસ; પરીક્ષાવંત થોડા હુવા રે. સરધાનો
 વિશ્વાસ રે. સ્વામીં ॥ ૩ ॥ ધર્મીનીતો હાંસી કરે રે,
 પક્ષ વિહુણો સીદાય; લોભ ઘણો જંગ વ્યાપીયો રે,
 તેણે સાચું નવિ થાય રે. સ્વામીં ॥ ૪ ॥ સમાચારી
 જુદી જુદી રે, સહુ કહે માહરો ધર્મ; ખોટું ખરું કેમ
 જાણીએ, તે કાણ ભાંગે ભર્મ રે. સ્વામીં ॥ ૫ ॥

ઢાળ ૨ છ.

વીરજી જ્યારે ઇહાં વિચરતા, ત્યારે વર્તતી શાંતિ રે;
 જે જન આવીને પૂછતા, તસ ભાંગતી શાંતિ રે. ॥ ૧ ॥
 હૈં હૈં જ્ઞાનીનો વિરહ પડ્યો, તે તો દહે મુજ દુઃખ રે;
 સ્વામી સીમંધર તુજ વિના, તે મુજ કુણ કરે સુખ રે.
 હૈં ॥ ૨ ॥ વિરહણીની રચણી જેસી, તેસી મુજ ઘડી
 જાય રે; વાત મુખે નવનવિ સાંભળી, પણ નિર્ણય
 નવિ થાય રે. હૈં ॥ ૩ ॥ જે જે દુર્ભાગી જીવડા, તે
 તો અવતર્યા અહીં રે; ભૂલા ભમે રે વાડોલીયે, જિહાં
 કેવળી નહીં રે. હૈં ॥ ૪ ॥ ધન્ય મહાવિદેહના માનવી,
 જિહાં જિનંજી આરોગ્ય રે; જ્ઞાન દર્શન ચરણ આ-
 દરી, સંયમ લીયે ગુરુ યોગ રે. હૈં ॥ ૫ ॥

ઢાળ ૩ છ.

સીમંધર સ્વામી માહરા રે, તું ગુર ને તું જ દેવ;
 તું વિણ અવર ન ઓળખું રે, ન કર અવરની
 સેવ રે; ઇહા કંને આવળે, વળી અતુર્વિધ સંધને રે
 સાથે લાવળે. એ આંકણીં ॥ ૧ ॥ તે સંધ કેમ ક્રિયા કરે,
 કેણી પેરે ધ્યાવે રે ધ્યાન; પ્રત પચ્ચખાણ કિમ આ-
 દરે રે, કેણી પેરે દીયે બહુ દાન. ઇહાં ॥ ૨ ॥ ઇહાં
 ઉચિત ક્રિયા નહીં રે, અનુકંપા લવલેશ; અભય
 સુપાત્ર અદ્ય હુઆ રે, એવો ભરત આ દેશ રે. ઇહાં
 ॥ ૩ ॥ નિશ્ચય સરસવ જોટલો રે, બહુ ચાલ્યો વ્યવ-
 હાર; અભ્યંતર ચિરલા હુવા રે, ઝાઝો બાહ્ય આચાર
 રે. ઇહાં ॥ ૪ ॥

ઢાળ ૪ થી.

સીમંધર તું માહરો સાહિબ, હું સેવક તારો દાસ
 રે; તું વિના ભવ ભમી કરી થાક્યો, હવે આપો શિ-
 વવાસ રે. સીં ॥ ૧ ॥ એણે વાટે વટેમાર્ગ નાવે, નાવે
 કાસીદ કોઇ રે; કાગળે કુણ સાથે પહોંચાડું, હું મોહ્યા
 તું માંહી રે. સીં ॥ ૨ ॥ વૃષ્ણાનું દુઃખ હોત ન
 મુજને, હોત સંતોષનું ધ્યાન રે; તો હું ધ્યાન ધરત
 પ્રભુ તાહરું, સ્થિર કરી રાખત મન રે. સીં ॥ ૩ ॥
 ચાર કષાય ઘટમાં રહ્યા વ્યાપી, રાતો ઇદ્રિય રસ રે;

મદનપણું કહેા ક્યારેં વ્યારેં, મન નાવે મુજ વંશરે.
સીં ॥ ૪ ॥ નિવડ પરિણામે ગોઠા બાંધી, તે કેમ
છુટશે સ્વામ રે; તે હુતર છે તુજમાં પ્રભુજી, આવો
અમારે કામ રે. સીં ॥ ૫ ॥

ઢાળ ૫ મી.

સીમંધર જિન એમ કહે, પૂછે તિહાંનાં લોક રે;
ભરત ક્ષેત્રની વાતડી, સાંભળે સુર નર થોક રે. સીં
॥ ૧ ॥ ત્રીજે આરો બેઠા પછી, જશે કેટલોક કાળ રે;
પદ્મનાભ જિન તવ હોશે, જ્ઞાનનો આકાશમાળ રે.
સીં ॥ ૨ ॥ છઠું આરે જે હોશે, તે પ્રાણી-મહાપાપ રે;
સાતા નહીં એકે ઘડી, રવિના આઝેરા તાપ રે. સીં
॥ ૩ ॥ એછા આયુ માણસતણા; મોટા દેવના આંચ રે;
સુખ ભોગવતાં સ્વર્ગમાં, સાગર પલ્લેપમ જાય રે.
સીં ॥ ૪ ॥ સરાગી નર એમ કહે, તુમે તારો ભગ
વંત રે; આપેથી આપે તરે, એમ સૌ સુણો સંત રે.
સીં ॥ ૫ ॥

ઢાળ ૬ ઠી.

એવી સૂત્રમાં જીવ તેં વાતો સાંભળી રે, મ કર
તું હવે વિખવાદ; જે રે જીવ તેં પુરણ પુણ્ય કીધા
નહીં રે, તો કિમ પહોંચે આશા જિનજી કિમ મળે રે;
ભોળા શું ટળવળે રે. જિન ॥ ૧ ॥ ચોળમજી

દાળ ૩ છ.

સીમંધર સ્વામી માહરા રે, તું ગુર ને તું જ દેવ;
તું જ વિણ અવર ન ઓળખું રે, ન કરું અવરની
સેવ રે; ઇહા કને આવળે, વળી ચતુર્વિધ સંધને રે
સાથે લાવળે. એ આંકણીં ॥ ૧ ॥ તે સંધ કેમ ક્રિયા કરે,
કેણી પેરે ધ્યાવે રે ધ્યાન; પ્રત પચ્ચખાણ કિમ આ-
દરે રે, કેણી પેરે દીયે બહુ દાન. ઇહાં ॥ ૨ ॥ ઇહાં
ઉચિત ક્રિયા નહીં રે, અનુકંપા લવંદેશ; અભય
સુપાત્ર અલ્પ હુઆ રે, એવો ભરત આ દેશ રે. ઇહાં
॥ ૩ ॥ નિશ્ચય સરસવ જોટલો રે, બહુ ચાલ્યો બ્યવ-
હાર; અભ્યંતર વિરલા હુવા રે, ઝાઝો બાહ્ય આચાર
રે. ઇહાં ॥ ૪ ॥

દાળ ૪ થી.

સીમંધર તું માહરો સાહિબ, હું સેવક તારો દાસ
રે; તું જ વિના ભવ ભમી કરી થાક્યો, હવે આપો શિ-
વવાસ રે. સીં ॥ ૧ ॥ એણે વાટે વટેમાર્ગ નાવે, નાવે
કાસીદ કોઇ રે; કાગળે કુણ સાથે પહોંચાડું, હું મોહ્યા
તું માંહી રે. સીં ॥ ૨ ॥ વૃણાનું દુઃખ હોત ન
મુજને, હોત સંતોષનું ધ્યાન રે; તો હું ધ્યાન ધરત
બ્રહ્મ તાહરું, સ્થિર કરી રાખત મન રે. સીં ॥ ૩ ॥
ચાર કષાય ઘટમાં રહ્યા બ્યાપી, રાતો ઇદ્રિય રસ રે;

મદનપણું કહો કર્યારે વ્યાપે, મન નાવે મુજ વંશરે
 સીં ॥ ૪ ॥ નિવડ પરિણામે ગાઠો બાંધી, તે કેમ
 છુટશે સ્વામ રે; તે હુતર છે તુજમાં પ્રભુજી, આવો
 અમારે કામ રે. સીં ॥ ૫ ॥

ઢાળ પં મી.

સીમંધર જિન એમ કહે, પૂછે તિહાંના લોક રે;
 ભરત ક્ષેત્રની વાતડી, સાંભળે સુર નર થોક રે. સીં
 ॥ ૧ ॥ ત્રીજે આરો બેઠા પછી, જશે કેટલોક કાળ રે;
 પંડનાભ જિન તવ હોશે, જ્ઞાનનો આઝંભાળ રે;
 સીં ॥ ૨ ॥ છઠું આરે જે હોશે, તે પ્રાણી મહાપાપ રે;
 સાતા નહીં એકે ઘડી, રવિના આઝેરા તાપ રે. સીં
 ॥ ૩ ॥ એછા આયુ માણસતણા, મોટા દેવના આંચ રે;
 સુખ ભોગવતાં સ્વર્ગમાં, સાગર પહોંચાપમ જીય રે;
 સીં ॥ ૪ ॥ સરાગી નર એમ કહે, તુમે તારો ભગ
 વંત રે; આપેથી આપે તરે, એમ સૌ સુણો સંત રે.
 સીં ॥ ૫ ॥

ઢાળ ૬ ટી.

એવી સૂત્રમાં જીવ તે વાતો સાંભળી રે, મ કર
 તું હવે વિખવાદ; જો રે જીવ તે પુરણ પુણ્ય કીધા
 નહીં રે, તો કિમ પહોંચે આશ. જિનજી કિમ મળે રે;
 ભોળા શું ટળવળે રે. જિન ॥ ૧ ॥ ચોળમજી

સરીખો જિનજી સાહિબો રે, તું તો ગળીનો રે રંગ;
કટકા કાચ તણું મૂલ્ય તુજમાં નહીં રે, પ્રભુ તો
નગીનો નંગ. જિં ॥ ૨ ॥ ભમર સરીખો ભોગી શ્રા
ભગવંતજી રે, તું તો માખી તોલ; સરખા સરખી
વિણ કિમ પાઝે ગોઠડી રે, હૃદય વિચારી બોલ.
જિં ॥ ૩ ॥ તું સરાગી પ્રભુ વિરાગીમાં વડો રે, કિમ
તેડે તુજ ત્યાહિ; શો ગુણ દેખી તુજ ઉપર કરણા કરે,
કિમ આવે પ્રભુ આંહિ. જિં ॥ ૪ ॥ કર્મ સાથે લપ-
ટાણો જીવડો જિહાં લગે રે, તિહાં લગે નહીં અવકાશ;
જ્યારે તુજમાં સમતાના ગુણ આવશે રે, ત્યારે જઘશ
પ્રભુજીની પાસ. જિં ॥ ૫ ॥

ઢાળ ૭ મી. કળશ.

સીમંધર સ્વામી તણી ગુણમાળા, જે નર ભાવે
ભણશે; તસ શિર વૈરી કોઈ ન વ્યાપે, કર્મશત્રુને
હણશે રે. હમચડી. ॥ ૧ ॥ સીમંધર સ્વામી તણી ગુણ
રચના, જે નારી નિત્ય ગણશે; સખી સોભાગણી પીયર
પનોતી, પુત્ર સુલક્ષણ જણશે રે. હં ॥ ૨ ॥ સીમંધર
સ્વામી શીવપુર ગામી, કવિતા કહોશર નામી; વંદના
મારી હૃદયમાં ધારી, ધર્મલાભ દો સ્વામી રે. હં ॥ ૩ ॥
શ્રી તપગચ્છનો નાયક સુંદર, વિજયદેવ પદ્મ ધારી;
કીર્તિ જેહની જગમાં ઝાઝી, બોલે નર ને નારી રે,
હં ॥ ૪ ॥ ઇતિ.

શ્રી ચંદ્રાનન જિન સ્તવન.

ચંદ્રાનન જિન સાંભળી રે, સેવકની અરદાસ; મુજ
 સેવક ભણી તારજે રે, છે પ્રભુજનો વિશ્વાસ રે. ચં ૦
 ૥ ૧ ૥ ભરતક્ષેત્ર માનવપણું રે, લાઘ્યો દુષમ કાળ;
 જિન પૂર્વધર વિરહથી રે, દુલહો શાસન ચાલ રે. ચં ૦
 ૥ ૨ ૥ દ્રવ્યક્રિયા રૂચિ જીવડા રે, ભાવ ધર્મ રૂચિ હીન;
 ઉપદેશક પણ તેહવા રે, શું કરે જીવ નવીન રે. ચં ૦
 ૥ ૩ ૥ તત્ત્વાગમ જાણુગ તજી રે, બહુ જન સંમત
 જોહ; મૂઠ હઠીજન આદર્યો રે, સુગુર કહાવે તેહ રે. ચં ૦
 ૥ ૪ ૥ આજ્ઞા સાધ્ય વિના ક્રિયા રે, લોકે માન્યો ધર્મ
 દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રનો રે, મૂળ ન જાણ્યો મર્મ રે.
 ચં ૦ ૥ ૫ ૥ ગચ્છ કદાગ્રહ સાચવે રે, માન ધર્મ
 પ્રસિદ્ધ; આત્મગુણ અકષાયતા રે, ધર્મ ન જાણે શુદ્ધ
 રે. ચં ૦ ૥ ૬ ૥ તત્ત્વ રસિક જન થોડલા રે, બહુલો
 જન સંવાદ; જાણો છો જિનરાજી રે, સધળો એહ
 વિવાદ રે. ચં ૦ ૥ ૭ ૥ નાથ અરણ્ય વંદન તણો રે, મનમાં
 ઘણો ઉમેદ; પુણ્ય વિના કેમ પામીએ રે, પ્રભુ સેવનનો
 ભેદ રે. ચં ૦ ૥ ૮ ૥ જગ તારક પ્રભુ વંદીએ રે, મહા
 વિદેહ મોઝાર; વસ્તુ ધર્મ સ્થાદ્વાદતા રે, સુણી કરીએ
 નિર્ધાર રે. ચં ૦ ૥ ૯ ૥ તુજ કૃપા સહુ ઉપરે રે, સરખી
 છે મહારાજ; પણ અવિરાધક જીવનેરે, કારણ સફળે

આય રે. ચં ૦ ॥ ૧૦ ॥ એહવા પણ ભવિ જીવને રે,
 દેવ ભક્તિ આધાર; પ્રભુ સંમરણથી પામીએ રે, દેવચંદ્ર
 ચદ સાર રે. ચં ૦ ॥ ૧૧ ॥

શ્રી નમિ વિહરમાન જિન સ્તવન.

નમિ નમી નમિ નમી વિનવું, સ્વામી સુગુણ
 જિણુંદ નાથ રે; જોય સકલ જાણુગ તુમે, પ્રભુજી
 જ્ઞાન દિણુંદ નાથ રે. નમિ ૦ ॥ ૧ ॥ વર્તમાન જે
 જીવની, એવી પરિણતિ કેમ નાથ રે; જાણું હેય વિભા-
 વને, પણ નવી છુટે પ્રેમ નાથ રે. નમિ ૦ ॥ ૨ ॥
 ખંર પરિણતિ રસ રંગતા, પર ગ્રાહકતા ભાવ નાથ રે;
 પર કર્તા પર ભોગતા, શો થયો એહ સ્વભાવ નાથ રે.
 નં ૦ ॥ ૩ ॥ વિષય કષાય અશુદ્ધતા, ન ઘટે એહ
 નિર્ધારનાથ રે; તોપણ વાંછું તેહને, કેમ તરીએ સંસાર
 નાથ રે. નં ૦ ॥ ૪ ॥ મિથ્યાત્વ અવિરતિ પ્રમુખને,
 નિયંમા જાણું દોષ નાથ રે; નિહું ગહું વળી વળી,
 પાણું તે પામે સંતોષ નાથ રે. નં ૦ ॥ ૫ ॥ અંતરંગ
 ખરંરમણતા, ટંણશે કેસે ઉપાય નાથ રે; આજ્ઞા આરા-
 ધન વિના, કેમે ગુણ સિદ્ધિ થાય નાથ રે. નં ૦ ॥ ૬ ॥
 હવે જિમચંદ્ર પ્રસંગથી, જાણી સાધક રીતિ નાથ રે;
 શુદ્ધ સાધ્ય રૂચિપણે, કરીએ સાધન રીતિ નાથ રે. નં ૦

૧૧-૭ ॥ ભાવન રમેણુ પ્રભુ ગુણે, જોગ ગુણી આધીન
 નાથ રે; રાગ તે જિન ગુણ રંગમે, પ્રભુ દીઠા રતિ
 પીન નાથ રે. નં ॥ ૮ ॥ હેતુ પસંદાવી સવે, જોડયા
 ગુણી ગુણ ભક્તિ નાથ રે; નેહ પ્રશસ્ત ભાવે રમ્યા,
 સાધે આતમશક્તિ નાથ રે. નં ॥ ૯ ॥ ધન્ય તન મન
 વચન સવે, જોડયા સ્વામી પાંચ નાથ રે; બાધક કારણ
 વારતાં સાવક કારણ થાય નાથ રે. નં ॥ ૧૦ ॥
 આતમ તાપ ટળાવતાં, પ્રગટે સંવર રૂપ નાથ રે, સ્વ-
 સ્વરૂપ રસીયા કરે, પૂર્ણાનંદ અનુપ નાથ રે. નં ॥ ૧૧ ॥
 વિષય કષાય જહેર ટળી, અમૃત થાયે એમ નાથ રે;
 જે પ્રસિદ્ધ રૂચિ હુવે; તો પ્રભુ સેવા ધરી પ્રેમ નાથ રે.
 નં ॥ ૧૨ ॥ કારણ રંગી કાર્યને, સાધે અવસર પામ
 નાથ રે; દેવચંદ્ર જિનરાજની, સેવા શિવસુખ ધામ
 નાથ રે. નં ॥ ૧૩ ॥

શ્રી સીમંધર સ્વામીનું સ્તવન.

સ્વામી સીમંધર સાહિબા, સાહિબ તુમે પ્રભુ
 દેવાધિદેવ; સન્મુખ જીઓને મોરા સાહિબા, સાહિબ
 મન શુદ્ધે કરે તોરી સેવ. એકવાર મળોને મોરા સા-
 હિબા ॥ ૧ ॥ સાહિબ સુખ દુઃખ વાતો અંતિ ઘણી,
 સાહિબ કુણ આગળ કહું નાથ; કેવળજ્ઞાની પ્રભુ જે

મળે, સાહિબ થાઈ હું રે સનાથ. એકં ॥ ૨ ॥ સા-
 હિબ ભરતક્ષેત્રમાં હું વસ્યો, સાહિબ ઓછું જ એ-
 ટલું પુણ્ય; સાહિબ જ્ઞાનનો વિરહ પડ્યો આકરો,
 સાહિબ જ્ઞાનમાર્ગ રહ્યો ન્યુન. એં ॥ ૩ ॥ સાહિબ
 દશ દષ્ટાંતે દોહિલો સાહિબ ઉત્તમ કુળ સૌભાગ્ય;
 સાહિબ પામ્યો પણ હારી ગયો, જેમ રત્ને ઉડાડ્યો
 કાગ. એં ॥ ૪ ॥ સાહિબ પટરસ ભોજન મેં કર્યાં,
 સાહિબ તૃપ્તિ ન પામ્યો લગાર; સાહિબ હું રે અના-
 દિની ભૂલમાં, સાહિબ રઝડ્યો ઘણા સંસાર. એં
 ॥ ૫ ॥ સાહિબ ધન મેળવવા હું ધસમસ્યો, સાહિબ
 વૃષ્ણાનો નાંચ્યો પાર; સાહિબ લોભે લટપટ બહુ કરી,
 સાહિબ ન જોયો પાપંચાપાર. એં ॥ ૬ ॥ સાહિબ
 સ્વજન કુટુંબ મલ્યા ઘણા, સાહિબ તેને દુઃખે
 દુઃખીયોળ થાય; સાહિબ જીવ એક ને કર્મ જુજીવાં,
 સાહિબ તેહથી દુર્ગતિ જાય. એં ॥ ૭ ॥ સાહિબ
 જેમ શુદ્ધાશુદ્ધ વસ્તુ છે, સાહિબ રવિ કરે તેહ
 પ્રકાશ; સાહિબ તેમ જો જ્ઞાની મળી શકે, સાહિબ
 તે તો આપે સમક્તિ ખાસ. એં ॥ ૮ ॥ સાહિબ મેઘ
 વરસે છે વાડમાં, સાહિબ વરસે છે ગામોગામ; સાહિબ
 ઠામ કુઠામ જુએ નહીં, સાહિબ એવા મોટાના કામ.
 એં ॥ ૯ ॥ સાહિબ હું વસ્યો ભરતને છેડલે, સાહિબ
 તમે વસ્યા વિદેહ મોઝાર; સાહિબ દૂર રહીન કરે

વંદના, મુને ભવ જળ પાર ઉતાર. ઐં ॥ ૧૦ ॥
 સાહિબ તુમ પાસે દેવ ધણા વસે, એક મોકલજે મહા-
 રાજ; સાહિબ મુખનો સંદેશો મોકલું, તો સેજે સરે
 મુજ કાજ. ઐં ॥ ૧૧ ॥ સાહિબ હું તમારા પગની
 મોજડી, સાહિબ હું તમારા દાસનો દાસ; સાહિબ
 જ્ઞાનવિમળ સૂરિ એમ ભણે, મુને રાખો તમારી પાસ.
 ઐં ॥ ૧૨ ॥

શ્રી સીમંધર જિન સ્તવન. ૨ જી.

(દાન ઉલટ ધરી દીજીયે. એ દશી.)

કુમતિ એમ સકળ દુરે કરી, ધારીએ ધર્મની રીત
 રે; હારીએ નવિ રિપુ ખળ થકી, પામીએ જગતમાં જીત
 રે. સ્વામી સીમંધર તું જયો. ॥ ૧ ॥ એ આંકણીં
 ભાવ જાણે સકળ જંતુના, ભવ થકી દાસને રાખ રે;
 બોલીયા બોલ જે તે ધણું, સકળ જે છે તુજ શાખ રે.
 સ્વાં ॥ ૨ ॥ એક છે રાગ તુજ ઉપરે, તેહ મુજ શિ-
 વતર કંદ રે; નવિ ગણું તુજ પરે અવરને, જે મીલે
 સુર નર વૃંદ રે. સ્વાં ॥ ૩ ॥ તુજ વિના મેં બહુ
 દુઃખ લહ્યાં, તુજ મીલ્યે તે કેમ હોય રે; મેઘ વિણ
 મોર નાચે નહીં, મેઘ દેખી માચે સોય રે. સ્વાં ॥ ૪ ॥
 મન થકી મિલન મેં તુજ કીયો, ચરણ તુજ ભેટવા

સાંધ રે; ક્રીજીએ જતનં જિન એ વિનાં, અંવર નવાં-
 છિએ કાંધ રે. સ્વાં ॥ ૫ ॥ તુજ વચન રાગ સુખ
 આંગણે, નવિંગણું સુર નર શર્મ રે. કોડી જે કપટ
 કોઈ દાખવે, નવિ તજું તોએ તુજ ધર્મ રે. સ્વાં
 ॥ ૬ ॥ તું મુજ હૃદયગિરિમાં વસે, સિંહ જે પરમ
 નિરીહ રે; કુમત માતંગના જીયથી, તો ક્રીશી પ્રભુ
 મુજ ખીહ રે. સ્વાં ॥ ૭ ॥ કોડી છે દાસ પ્રભુ તાહરે
 માહરે દેવ તું એક રે; ક્રીજીએ સારું સેવક તણી, એ
 તુજ ઉચિત વિવેક રે. સ્વાં ॥ ૮ ॥ ભક્તિ ભાવે
 ઇશું ભાખીએ, રાખીએ એહ મનમાંહી રે; દાસના
 ભવદુઃખ વારીએ, તારીએ મુજ ગ્રહી ખાંહી રે. સ્વાં
 ૯ ॥ બાળ જેમ તાત આગળ કહે, વિનવું હું તેમ તુજરે;
 ઉચિત જણો તેમ આચરે, નવિ રહું તુજ કિસ્થું
 ગુજ રે. સ્વાં ॥ ૧૦ ॥ મૂજ હોજે ચિત્ત શુભ ભા-
 વથી, ભવ ભવ તાહરી સેવ રે; યાચીએ કોડી ચત્ને
 કરી, એહ તૂજ આગળ દેવ રે. સ્વામીં ॥ ૧૧ ॥

શ્રી સિમંધર જિન સ્તવન ૩ જી.

શ્રી સીમંધર સ્વામીજી, જીવન જગદાધાર;
 વહાણા સુણો એક વિનતિ, માહરા પ્રાણના આધાર;
 ॥ ૧ ॥ પ્રભુજી માનીએ માહરા. ॥ ૧ ॥ હઈહું તે

મુજ હેજલુઓ, સંશય ભયુ ઉભરાય; એક પલક
 ધીરજ નવિ ધરે, કહું કોણ આગળ જાય. પ્ર૦ ॥ ૨ ॥
 ક્ષણ ક્ષણ મનોરથ નવ નવા, ઉપજે તે મનડા માંહી;
 ફરી તેહ મનમાં વિસમે, જિન કુવાની છાંહી. પ્ર૦
 ॥ ૩ ॥ એક ઘડી અથવા અઘ ઘડી, જે પ્રસુ મળે
 એકાંત; તો વાત સવિ મનની કહું, ભાંજે તે સવગી
 ભ્રાંત. પ્ર૦ ॥ ૪ ॥ ભલે સરજ્યા પંખી પંખેડ્યા,
 મન ચિંતવે તિહાં જંચ; માણસને ન સરજી પાંખડી,
 તેણે રહ્યું મન અજ્ઞાય. પ્ર૦ ॥ ૫ ॥ કુણ મિત્ર જંગ
 એવો મળે, જે લહે મનની વાત; વેધે નહીં મન જેહશું
 કિમ મીલે તેહશું ધાત. પ્ર૦ ॥ ૬ ॥ નવ નવ રંગી
 જીવડા, અતિ વિષમ પંચમ કાળ; આપ આપણા મન
 રંગમાં, સહુ કો થઈ રહ્યા લાલ. પ્ર૦ ॥ ૭ ॥ કહું કુણ
 આગળ વાતડી. કુણ સાંભળે વગી તેહ; ઠાગે ત કુણ
 પ્રસુ તુમ વિના, મનડા તણા સંદેહ. પ્ર૦ ॥ ૮ ॥
 સંસાર સવળો જોવતાં, મુજ મન ન રૂચે કાંઈ; જેમ
 કમળ વનનો ભમરલો, તેને અવર ન ગમે કાંઈ. પ્ર૦
 ॥ ૯ ॥ ધન્ય મહાવિદેહના લોકને, જે સદા રહે પ્રસુ
 પાસ; મુખચંદ્ર દેખી તુમ તણો, પૂરે તે મનની આશ.
 પ્ર૦ ॥ ૧૦ ॥ તુમ વચણ અમૃત સારિખાં, શ્રવણે મુણે
 નિત્યમેવ; સંદેહ પૂછે મનતણા, નિર્ણય કરે તતખેવ.

પ્ર૦ ॥ ૧૧ ॥ શે ગુને અમને અવગણી, પ્રભુ જઈ
 વસ્યા અતિ દૂર; શી ભક્તિ એવી તેહની, જે કર્યા
 આપ હજુર. પ્ર૦ ॥ ૧૨ ॥ જે ગુના લાખગમે કર્યા,
 સેવક લહેતા જેહ; તો પણ પોતાનાં તેવડી, સાહિબ
 ન દાખે છોહ. પ્ર૦ ॥ ૧૩ ॥ વળી વળી શું કહીએ
 ઘણું, પ્રભુ વિનતિ મન માંહી; એમ ભક્તને ઉવેખતાં,
 નહીં ભલા દીસો કાંઈ. પ્ર૦ ॥ ૧૪ ॥ મૂજ સરીખા કોટિ
 ગમે, સેવક તમારે શ્યામ; પણ માહરે પ્રભુ તુમ વિના,
 નહીં અવર મન વિશ્રામ. પ્ર૦ ॥ ૧૫ ॥ એહ અરજ
 માહરી સાંભળી, કરૂણા કરી મુજ સાથ; કહે હંસ પ્રભુ
 હેજે હવે, દર્શન દીજે નાથ. પ્ર૦ ॥ ૧૬ ॥

શ્રી વજંધર વિહરમાન જિન સ્તવન.

વિહરમાન ભગવાન મુણેા મુજ વિનતિ,

જગતારક જગનાથ કે છે ત્રિભુવનપતિ;

ભાસક લોકાલોક તિણે જણેા છતિ,

તો પણ વીતક વાત કહું છું તુજ પ્રતિ. ૧.

હંસ રૂપ નિજ છોડી રમ્યો પર પુદ્ગળે,

ઝીલ્યો ઉલટ આણી વિષય તુણેા જળે;

આશ્રવ બંધ વિભાવ કરું રૂચિ આપણી,

ભૂલ્યો મિથ્યાવાસ દોષ દઉં પરભણી. ૨.

અવગુણ ઢાંકણ કાજ કરું જિન મત ક્રિયા,
 ન તનું અવગુણ અલ્પ અનાદિ જે પ્રિયા;
 દષ્ટિરાગનો પોષ તેહ સમકિત ગણું,
 સ્યાદ્વાદની રીત ન દેખું નિજપણું. ૩.

મન તનુ ચપળ સ્વભાવ વચન એકાંતતા,
 વસ્તુ અનંત સ્વભાવ ન ભાસે જે છતા;
 જે લોકોત્તર દેવ નમું લૌકિકથી,
 દુર્લભ સિદ્ધ સ્વભાવ પ્રભો તહકીકથી. ૪.

મહાવિદેહ મઝાર કે તારક જિનવરૂ,
 શ્રી વજ્રધર અરિહંત અનંત ગુણાકરૂ;
 તે નિર્યામક શ્રેષ્ઠ સહી મુજ તારશે,
 મહાવૈદ ગુણ યોગ રોગ ભવ વારશે. ૫.

પ્રભુ મુખ ભવ્ય સ્વભાવ મુણ્ણે માહરો;
 તો હી પામે પ્રમોદ એહિ ચેતન ખરો;
 થાયે શિવપદ આશ રાશી સુખવ્રંદની,
 સહજ સ્વતંત્ર સ્વરૂપ ખાણુ આણુંદની. ૬.

વળગ્યા જે પ્રભુ નામ ધામ તે ગુણતણા,
 ધારો ચેતન રામ એહ સ્થિર વાસના;
 દેવચંદ્ર જિનચંદ્ર હૃદય સ્થિર સ્થાપણે,
 જિનઆજ્ઞા યુત ભક્તિ મુક્તિ મુજ આપણે. ૭.

શ્રી અનંતવિર્ય વિહરમાન જિન સ્તવન.

અનંતવીર્ય અરિહંત સુણો મુજ વિનતિ,
 અવસર પામી આજ કરે જે દિલ છંતી;
 આત્મ સંત્તા આધાર સંસારે દુઃ સમ્યો,
 મિથ્યા અવિરતિ રંગ કષાયે બહુ દમ્યો. ૧.
 ક્રોધ દાંવાનળ દગ્ધ માન વિષધર ડસ્યો,
 માયા જાળે બદ્ધ લોભ અજગર ગ્રસ્યો;
 મન વચ કાયા જોગ ચપળ થયા પરવશા,
 પુદ્ગલ પરિચય પાપ તણી અહોનિશ દશા. ૨.
 કામરાગે અણુનાથો સાંઠ પરે ધસ્યો,
 સ્નેહરાગની રાચે નવ પંજર વસ્યો;
 દષ્ટિરાગ રૂચિ કામ પાસ સમક્તિ ગણું,
 આગમ રીતે નાથ ન નીરખું નિજપણું. ૩.
 અચરે અચરે રામ શુક પેરે જપૂં;
 ધર્મ દેખાડું માંડ ભાંડ પેરે અતિલણુ;
 કપટ પટુ નટવાપરે મુનિમુદ્દા ધરું,
 પંચ વિષય મુખ પોષ સદોષ વૃત્તિ વરું. ૪.
 એક દિનમાં નવવાર કરેભિભંતે કરું,
 ત્રિવિધ ત્રિવિધ પચખાણે ક્ષણ એક નવિ ઠરું;
 મા સાહસ ખગ રીતિ નીતિ ઘણી કહું,
 ઉત્તમ કુલવટ વાટ ન તે પણ નિર્વાહું. ૫.

દીન દયાળ ભુજલ પ્રભુ મહારાજ છો;
 જાણુ આગળ શું કહેવું ગરીબનીવાજ છો;
 પૂરવ ધાતકીખંડ વિજય નસિનાવતી,
 નયરી અયોધ્યા નાયક લાયક જિનપતિ. ૬
 મેઘ મહીપ મંગલાવતીસુત વિજયાપતિ,
 આનંદવન ગજલંછન જગજન તારતી;
 ક્ષમાવિજય જિનરાજ પાપ નીવારજો,
 વિહરમાન ભગવાન સુનજરે તારજો. ૭

શ્રી સીમંધર જિન સ્તવન.

શ્રી સીમંધર સાહિબા, હું કેમ આવું તુમ પાસ
 હો મુણીંદ; દૂર વચ્ચે અંતર ધણો, મને મળવાની
 ધણી આશ હો મુણીંદ. શ્રીં ॥ ૧ ॥ હું તો ભરતને
 છેડલો, કાંઈ પ્રભુજી વિદેહ મોઝાર હો મુણીંદ; ડુંગર
 વચ્ચે દરિયા ધણા, કાંઈ કૌશતો કેઈ હજાર હો મુણીંદ.
 શ્રીં ॥ ૨ ॥ પ્રભુ દેતા હશે દેશના, કાંઈ સાંભળે
 તિહાંના લોક હો મુણીંદ; ધન્ય તે ગ્રામ નગર પુરી,
 જિહાં વસે પુણ્યલોક હો મુણીંદ. શ્રીં ॥ ૩ ॥
 ધન્ય તે શ્રાવક શ્રાવિકા, જે નીરખે તૂમ મુખચંદ હો
 મુણીંદ; પણ એ મનોરથ અમતણો, કાંઈ કુળશે

શ્રી અનંતવિર્ય વિહરમાન જિન

અનંતવીર્ય અરિહંત સુણો મુજ વિ
 અવસર પામી આજ કરે જે દિલ
 આત્મ સંત્તા આધાર સંસારે દુઃ ભર
 મિથ્યા અવિરતિ રંગ કંપાંચે બહુ દ
 ક્રોધ દાવાનળ દગ્ધ માન વિષધર ડ
 માયા જાળે બદ્ધ લોભ અજગર ગ્રસ
 મન વચ કાયા જોગ ચપળ થયા પ
 પુદ્ગલ પરિચય પાપ તણી અહોનિ
 કામરાગે અણુનાથો સાંઠ પરે ધર
 સ્નેહરાગની રાચે નવ પંજર વર
 દષ્ટિરાગ રૂચિ કામ પાસ સમદિ
 આગમ રીતે નાથ ન નીરખું
 અચરે અચરે રામ શુક પેરે
 ધર્મ દેખાડું માંડ ભાંડ પેરે
 કપટ પટુ નટવાપરે મુનિમુદ્રા
 પંચ વિષય સુખ પોષ સદે
 એક દિનમાં નવવાર કરે
 ત્રિવિધ ત્રિવિધ પચખાણે
 મા સાહસ ખગ રીતિ ન
 ઉત્તમ કુલવટ વાટ ન

ક્ષણ વિણપૂરે રે આશ; સેવક યશ કહે દીજીએ રે,
નિજ પદ કમળ નિવાસ રે. ચ૦ ॥ ૩ ॥

શ્રી શાંતિનાથનું સ્તવન.

જીરે મારે શાંતિ જિનેશ્વર દેવ, અરજ સુણો એક
માહરી જીરેજી. એ આંકણી. જીરે મારે ભવમાં ભમતો
રે સાર, સેવા પામ્યો તાહરી જીરેજી. ॥ ૧ ॥ જીરે
મારે માનું સાઈ દેવ, હરિ હર દીકે લોચણા જીરેજી;
જીરે મારે દીકે લાગ્યો રંગ, તૂમ ઉપર એકે મના જીરે
જી. ॥ ૨ ॥ જીરે મારે જેમ પંથી મન ધામ, સીતાને
મન રામજી જીરેજી; જીરે મારે વિષયીને મન કામ,
લોલી ચિંતે દામ શું જીરેજી. ॥ ૩ ॥ જીરે મારે
જીવ મંદો દંભ નાગ, નિત્ય એ જ્ઞાન દિશાયકી જીરેજી;
જીરે મારે એવો પ્રભુ શું રંગ, તે તો તુમ કૃપાયકી
જીરેજી. ॥ ૪ ॥ જીરે મારે શાંતિકરણ શાંતિનાથ, શાંતિ
તણા અર્થે સદા જીરેજી; જીરે મારે ઋદ્ધિ વૃદ્ધિ તુમ
પાસ, અમૃત પદ આપો શદા જીરેજી. ॥ ૫ ॥

શ્રી શાંતિનાથનું સ્તવન.

(રાગ-મંદી રંગ લાગ્યો-એ દશી.)

દેવ ઉદયપુર મંડણો રે, અચિરા રાણીનો નંદ,

ભાગ્ય અમંદ હો મુણીંદ, શ્રીં ॥ ૪ ॥ વર્તારો વર્તી
 જુઓ, કાંઈ જોશીએ માંડ્યા લગ્ન હો મુણીંદ; ક્યારે
 સ્ત્રીમંધર ભેટશું, મુને લાગી એહ લગ્ન હો મુણીંદ.
 શ્રીં ॥ ૫ ॥ પણ કોઈ જોશી નહીં એહવો, જે ભાંજે
 મનની ભ્રાંત હો મુણીંદ; પણ અનુભવ મિત્ર કૃપા કરે,
 તુમ મળવો તિણે એકાંત હો મુણીંદ. શ્રીં ॥ ૬ ॥
 વીતરાગ નાવે સહી, તુમે વર્તોછો જગન્નાથ હો મુણીંદ
 મેં જણ્યું તુમ કેણથી, હું થયો સ્વામી સનાથ હો
 મુણીંદ. શ્રીં ॥ ૭ ॥ પુષ્કલાવતી વિજયે વસો, કાંઈ
 નયરી પુડરીકિણી સાર હો મુણીંદ; સત્યકિ નંદન
 વંદણા, અવધારો ગુણ ધામ હો મુણીંદ. શ્રીં ॥ ૮ ॥
 શ્રી શ્રેયાંસ નૃપ કુળ ચંદલો, રૂખમણી રાણીનો કંત
 હો મુણીંદ; વાચક રામવિજય કહે, તુમ ધ્યાન હોજો
 મુજ ચિત્ત હો મુણીંદ. શ્રીં ॥ ૯ ॥

શ્રી વાસુપૂજ્ય જિન સ્તવન.

વાસુપૂજ્ય જિન વાલહારે, સંભારો નિજ દાસ;
 સાહિબશું હઠ નવિ હોયે રે, પણ કીજો અરદાસ રે.
 અતુર વિચારીએ. ॥ ૧ ॥ ખાસ પહેલાં સાંભરે રે મુખ
 દીઠે સુખ હોય; વિસાર્યા નાવ વીસરે રે, તેહશું હઠ
 કિમ હોય રે. અં ॥ ૨ ॥ આમણ દૂમણ નવિ ટળે રે,

એ જિન થુણતાં ક્રોધાદિક જે, આશ પાશથી રે અટકે;
 કેવળ નાણી બહુસુખ દાણી, કુમતિ કુગતિને પટકે;
 હારે હું ૦ ॥ ૪ ॥ એ જિનને જે દિલમાં ન આણે;
 તે તો ભુલા ભટકે; ભાવ ભગતિશું ઓભગ કરતાં;
 વંછિત સુખડાં શટકે, હારે હું ૦ ॥ ૫ ॥ મૂર્તિ સંભવ
 જિનેશ્વર કરી, જોતાં હઠકું હરખે; નિત્ય લાભ કહે
 પ્રભુ કીર્તિ મોટી, ગુણ ગાઉં હું ભટકે, હારે હું ૦ ॥ ૬ ॥

શ્રી ગૌતમ સ્વામીનું સ્તવન.

પહેલો ગણધર વીરનો રે, શાસનનો શણગાર;
 ગૌતમ ગોત્ર તણો ધણી રે, ગુણ મણિરચણ ભંડાર,
 જયંકર જ્યો ગૌતમ સ્વામ, ગુણ મણિકેરો ધામ, જં
 નવનિધિ હોય જસ નામ, જં પૂરે વંછિત કામ, જં
 જ્યો ૦ ॥ ૧ ॥ જ્યેષ્ઠા નક્ષત્રે જનમીઓરે, ગોખર ગામ
 મોઝાર, વિશ્વભુતિ પુથ્વીતણો રે, માનવી મોહનગાર;
 જં ॥ ૨ ॥ વીરંકને દીક્ષા ગ્રહી રે, પાંચસોનો પરિવાર;
 છઠ્ઠું છઠ્ઠું કરી પારણું રે, ઉગ્ર કરે વિહાર, જં ॥ ૩ ॥
 અષ્ટાપદ લબ્ધે કરી રે, વાંઘા જિન ચોવીશ; જગ
 ચિંતામણિ તિહાં કરી રે, સ્તવિયા એ જગદીશ; જં
 ॥ ૪ ॥ પનરસો તાપસ પારણા રે, ખીર ખાંડ ધૂત
 આણ; અમૃત જસ અગુઠડે રે, ઉગ્યો કેવળ ભાણ.

જિનશું રંગ લાગ્યો; રંગ લાગ્યો ચોળ મજાઠ,
 સંજમ રંગ લાગ્યો. હસ્તિપુરનો રાજ્યોરે, સોળમો
 શાંતિ જિણુંદ, જિનશું ૦ ॥ ૧ ॥ પારેવો ઉગારીઓ
 રે, મેઘરથ રાય અવતાર, જિનશું ૦; ચકવર્તી પ્રભુ
 પાંચમો રે, છ ખંડનો ભર્તાર, જિન ૦ ॥૨॥ નવ નિધિ
 ચૌદ રતન ભલાં રે, લાખ ચોરાશિ કેકાણ, જિન ૦;
 લાખ ચોરાશી હાથીઆ રે, તેમ વળી રથની ઐણ.
 જિન ૦ ॥ ૩ ॥ ચોસઠ સહસ અંતેઉરી રે, પાયદળ
 છન્નુ કરોડ, જિન ૦; બોંતેર લાખ ગોકુળ વળી રે,
 મૂકી તિમજણે છોડ, જિન ૦ ॥૪॥ સહેજે સંજમ આ-
 દ્યોરે, પામી શિવનું રાજ, જિન ૦; વાયક રામના
 નામનો રે, ધન્ય ધન્ય તુજ મહારાજ, જિન ૦ ॥૫॥

શ્રી સંભવનાથ જિન સ્તવન.

હારે હું તો મોહો રે લાલ, જિન સુખડાનેમટકે જિન
 સુખડાનેમટકે, વારીજઈ પ્રભુ મુખડાને મટકે; હારે હું ૦
 ॥૧॥ નયણ રસાળાને વયણ સુખાળા, ચિત્તકું લીધું રે
 ચટકે; પ્રભુજ સાથે ભક્તિ કરંતા, કર્મતાણી કસ તટકે,
 હારે હું ૦ ॥ ૨ ॥ સુજ મન લોલી ભમરાતણી પરે,
 જિન ગુણ કમળે અટકે; રત્નચિંતામણી ચૂકી
 રાયે, કહો કોણ કાયને કટકે, હારે હું ૦ ॥ ૩ ॥

એ જિન યુણતાં કોધાદિક જો, આશ પાશથી રે અટકે;
 કેવળ નાણી બહુસુખ દાણી, કુમતિ કુગતિને પટકે;
 હારે હું ૦ ॥ ૪ ॥ એ જિનને જે દિક્ષમાં ન આણે;
 તે તો ભુલા ભટકે; ભાવ ભગતિશું ઓત્તગ કરતાં;
 વંછિત સુખડાં શટકે, હારે હું ૦ ॥ ૫ ॥ મૂર્તિ સંભવ
 જિનેશ્વર કેરી, જોતાં હૃદય હરખે; નિત્ય લાભ કહે
 પ્રભુ કીર્તિ મોટી, ગુણ ગાઉં હું ભટકે, હારે હું ૦ ॥ ૬ ॥

શ્રી ગૌતમ સ્વામીનું સ્તવન..

પહેલો ગણધર વીરનો રે, શાસનનો શણગાર;
 ગૌતમ ગોત્ર તણો ધણી રે, ગુણ મણિરત્ન ભંડાર,
 જ્યંકર જ્યો ગૌતમ સ્વામ, ગુણ મણિકેરો ધામ, જં
 નવનિધિ હોય જસ નામ, જં પૂરે વંછિત કામ, જં
 જ્યો ૦ ॥ ૧ ॥ જ્યેષ્ઠા નક્ષત્રે જનમીઓરે, ગોખર ગામ
 મોઝાર, વિશ્વભુતિ પુથવીતણો રે, માનવી મોહનગાર;
 જં ॥ ૨ ॥ વીર કને દીક્ષા ગ્રહી રે, પાંચસોનો પરિવાર;
 છઠ્ઠું છઠ્ઠું કરી પારણું રે, ઉગ્ર કરે વિહાર, જં ॥ ૩ ॥
 અષ્ટાપદ લખે કરી રે, વાંઘા જિન ચોવીશ; જમ
 ચિંતામણિ તિહાં કરી રે, સ્તવિયા એ જગદીશ; જં
 ॥ ૪ ॥ પનરસો તાપસ પારણા રે, ખીર ખાંડ ઘૂત
 આણ; અમૃત જસ અગુઠડે રે, ઉગ્યો કેવળ ભાણ.

જાં ॥ ૫ ॥ દીવાળી દિન ઉપજ્યું રે પ્રત્યક્ષ કેવળ
 નાણુ; અક્ષય લખિયતણે ધણી રે, ગુણ મણિ રચણ
 ભંડાર. જાં ॥ ૬ ॥ પચાસ વર્ષ ગૃહવાસમાં રે,
 છુદમસ્થપણાએ ત્રીશ; બાર વર્ષ લગે કેવળી રે, આયુ
 બાણું જગીશ. જાં ॥ ૭ ॥ ગૌતમ ગણધર સારીખા
 રે, શ્રી વિજયસેન સૂરીશ; એ ગુરૂ ચરણ પસાડિલે રે,
 વીર નમે નિશદિશ. જાં ॥ ૮ ॥

શ્રી પાર્શ્વનાથ સ્તવન.

(નીંદડલીની દેશી)

સાહિબા પાસ જિણુંદને ભેટીએ, મેટીએ સવિ
 દુઃખ વૃંદ હો, વામાના જયા; સાહિબા કામિતપૂરણ
 સુરતરૂ, પૂરણ પૂર્ણાનંદ હો, વાં સાં ॥ ૧ ॥ સાહિ-
 બા મુનિ મન માનસ હંસલો, મોહન વદ્ધીનો કંદ હો,
 વાં સાહિબા ભવિ કજ બોધક દિનમણિ, જગ જન
 નયનાનંદ હો, વાં સાં ॥ ૨ ॥ સાહિબા નીલ વર્ણ
 નવ કર તનુ, નૃપ અશ્વસેનનો નંદ હો, વાં સાહિબા
 લંછન ત્રિષ સેવા કરે, જસ પદ પંકજ અહિવૃંદ હો,
 વાં સાં ॥ ૩ ॥ સાહિબા ઉપકારી અવનિ તજે
 તુમ સમ કે ન જિણુંદ હો, વાં સાહિબા જવલિત
 તનુ અહિ અનલથી, ઉધરી ક્રીચો ધરણેંદ્ર હો, વાં

સાં ॥ ૪ ॥ સાહિબા ભક્તવત્સલ ભવ તારણો, ધારક
બિરુદ અમંદ હો, વાં સાહિબા તુમ સેવામૃત રંગને,
દીને પદ અરવિંદ હો, વાં સાં ॥ ૫ ॥

શ્રી પાર્શ્વનાથનું સ્તવન.

પ્રભુ વામા નંદ કુમાર નયને દીઠા રે,
અ આમૃતથી મહારાજ અતીશે મીઠા રે;
પૂરવ પુણ્ય પસાય પ્રભુજી ભેટયા રે,
આ મિથ્યા મતના ફંદ સર્વે ભેટયા રે.

૧૦

ગીર્યા ગુણભંડાર કરૂણા કીજે રે,
મૂકી મનની ભ્રાંત દર્શન દીજે રે;
સટપટ નાવે દાય કહું કર જોડી રે,
પસરી પૂરણ પ્રીત જય નવ છોડી રે.
રાત દિવસ ભગવાન ચરણે રહીએ રે,
આપો વંછિત દાન ઘણું શું કહીએ રે;

૨૦

ખોટ નથી મહારાજ ખજનામાંથી રે,
ફક્ત ખોલીને દેવ દેતા શું જય રે ?

૩૦

નીરાગી જગનાથ કેમ કહાવો રે,
જગજીવન આધાર બિરુદ ધરાવો રે;
ખાંહ ગ્રહાની લાજ કરૂણા કીજે રે,
આસંગે અરદાસ નિવાહી લીજે રે.

૪૦

માગું દેવ ન ઓર, અં ॥ ૪ ॥ જમમાં ઝાઝાં રે બીજ
 દેવતા રે, હોડ તુમારી ન હોય; મનરંગી પૂરો રે મૂનિ-
 વર રતનની રે, પામી અવસર કાય. અં ॥ ૫ ॥

શ્રી અભિનંદન જિન સ્તવન.

(માતીડાની દશી.)

પ્રભુ તુજ દર્શન મળીઓ અલવે, મન રાયું મારું
 હજવે હજવે, સાહિબા અભિનંદન દેવા; પુણ્યોદય
 એ મોટો માહરો, અણચિંત્યો થયો દર્શન તાહરો.
 સાહિબાં ॥ ૧ ॥ દેખત મેવ હરી મન લીધું, કામણ-
 ગારે કામણ કીધું; મનડું જાયે નહીં કોઈ પાસે, રાત
 દિવસ રહે તાહરી આશે. સાં ॥ ૨ ॥ પહેલું તો જ-
 ન્યું હતું સોહેલું, પણ મોટાશું મંજણું તે દોહલું; સોહલું
 જાણી મનડું વળગ્યું, થાય નહીં હવે કીધું અજગું.
 સાં ॥ ૩ ॥ રૂપ દેખાડીને હોય અરૂપી, કેમ ગ્રહવા એ
 અકળ સ્વરૂપી; તાહરી ધાત ન જાણી જાયે, કહો મન-
 ડાની શી ગતિ થાયે. સાં ॥ ૪ ॥ પહેલાં જાણાં પછે
 કરે કીરિયા, તે પરમારશ સુંખના દરિયા; વસ્તુ અજાણે
 મન દોડાવે, તે તો મૂરખ બહુ પસ્તાવે. સાં ॥ ૫ ॥
 તે મોટે તું રૂપી અરૂપી, તું શુદ્ધ બુદ્ધ તું સિદ્ધ
 સ્વરૂપી; એહ સ્વરૂપ ગ્રહું જળ તાહરું, તવ બ્રમરહિત

યું મન માહરં. સાં ॥ ૬ ॥ તુમ ગુણ ગાન ધ્યાનમાં
હીએ, એમ હળવું પણ મુલમ જ કહીએ; માનવિ-
જય વાચક પ્રભુ ધ્યાને, અનુભવ રસ મળીઓ એક
તાને. સાં ॥ ૭ ॥

શ્રી મહાવીર જિન સ્તવન.

(તોરણ આઠ કથું ચલે રે-એ દશી.)

સુત સિદ્ધારથ ભૂપનો રે, ત્રિશક્તા નંદન વીર
સલુણા; હરિ લંછન પ્રભુ રાજતો રે, કંચનવાન શ-
રોર સલુણા, જિમ જિમ એ પ્રભુ સેવીએ રે તિમ
તિમ નવ નિધિ થાય, સં ॥૧॥ શાસન નાયક વીરજી
રે, જન્મ્યા શ્રી જગદીશ સં ચરણ અંગુઠે કંપાવી-
ઓરે, તવઈંદ્ર કરે રીસ સં, જિમ જિમ એ પ્રભુ સેવી-
એરે, તિમ તિમ સંપત્તિ આય સં ॥૨॥ તેહનાતેજશું
ત્રાસીઉં રે, તમ જઈ પેહું ગુહંત સં; અવધિનાણે
કરી નીરખેરે, બહુ બળ વીર કહંત સં; જિમ જિમ
એ પ્રભુ સેવીએ રે, તિમ તિમ કર્મનો નાશ. સં ॥૩॥
મોહવશે કરી માહરા રે, રહ્યા પ્રભૂ ઘરવાસ સં;
ભોગ તજી દીક્ષા લહે રે, આજ્ઞા લઈ નંદી પાસ સં,
જિમ જિમ એ પ્રભુ સેવીએ રે, પાપ પટલ સવિ જય

હું સેવક મહારાજ તું પ્રભુ માહરો રે,
 નેહ ધરીને નાથ નજરે નીહાળો રે;
 એક અમર વિમાને જાય પ્રભુ તુમ નામે રે,
 પ્રભુ પતીત ઉદ્ધારણહાર ઠવે શિવ ઠામે રે. ૫.

સકલ દેવ સિરદાર મુગટને તોલે રે,
 પારસ જિન પસાય પદમ એમ ખોલે રે. ૬

શ્રી અજિતનાથનું સ્તવન.

અજિત જિનેશ્વર દેવ મોરા સ્વામી રે,
 મેં પૂરવ પુણ્ય પસાય સેવાં પામી રે;
 અજિતતણે દાતાંર મુજને મળીઓ રે,
 મિથ્યામતિનો જોર તે સહુ ટળીઓ રે. ૧૫
 તુમ સમ ખીજો દેવ નાવે નયણે રે,
 નાવે ઇણ સંસાર સાચે વયણે રે;
 નીરાગી ભગવાન કરુણા રસીઆ રે,
 આવી મનડામાંહી ભગતે વસીઆ રે. ૨
 વિજયારાણીના નંદ મહેર કરીજે રે,
 જિતશત્રુ નૃપ કુળચંદ હુરિત હરીજે રે.

મનમોહન મહારાજ કંચન કાયા રે,
 અવલંબ્યા મેં મહારાજ તુમારા પાયા રે. ૩
 ઇમ જાણી જગદીશ સુજને તારો રે,
 દુઃખ દારિદ્ર ભંચથી નાથ સુજને ઉગારો રે;
 ઘણી ઘણી શી વાત તુમને કહીએ રે,
 પ્રભુ ખાંહી ગ્રહાની લાજ હવે નિર્જાહીએ રે. ૪
 તુમને છોડીને ઓર કેહને જાયું રે,
 જિમ દાખો સુજને તેહ કહીએ સાચું રે;
 શ્રી અખેચંદ સૂરીશ ચરણપસાયે રે,
 ખુશાલ મૂનિ મન ખંત પ્રભુ ગુણ ગાવે રે. ૫

શ્રી અજિતનાથનું સ્તવન.

અજિત જિનેશ્વર જગમાં તું જયો રે, દીક્ષ
 ઉલટ એમ, અમીરમ્ લુટો રે તું દેખતાં રે, મીઠો સાકર
 જેમ, અં ॥ ૧ ॥ આંકણી. મન વીસરામી રે સ્વામી
 ગુણ ઘણા રે, સુણતાં હર્ષ અપાર; કેવળનાણી રે
 તુજ ગુણને થુણે રે, તો પણ નાવે પાર. અં ॥ ૨ ॥
 ચૈત્ય તુમારો રે તારંગે અતિ રે, હંચો મેરૂ સમાન;
 ભુપતિ કરાવ્યો કુમારપાળ જીરે, કરવા જન્મ પ્રમાણ.
 અં ॥ ૩ ॥ પુદ્ગળ યોગે રે નિજગુણ વિસર્યો રે,
 ક્રીધાં કર્મ કઠોર; કર્મને કાપો રે આપો શિવવધૂરે,

સં ॥ ૪ ॥ કાઊસગક્યાને પ્રભુ રહ્યા રે, માડયું કમ
 યુદ્ધ સં; સવિ ઉપસર્ગ હઠાવીઆ રે, શિવસુંદરી
 લુખ સં, જિમ જિમ એ પ્રભુ સેવીએ રે, તિમતિ
 લહે બહુ માન સં ॥ ૫ ॥ કોડ દેવ સેવા કરે રે, જ
 નિધિ રંગતરોલ સં; સુજ મન મંદિર દીપશું રે
 કરતા રંગઝકોલ સં જિમ જિમ એ પ્રભુ સેવાએ રે
 તિમ તિમ પૂજનિક થાય સં; ॥ ૬ ॥ ખડાં ખડાં કેવળ
 લહ્યા રે, શિવરામાના કંત સં; સમવસરણ દેવે રમ્ય
 રે, દેશનાં સુણી હરખંત સં, જિમ જિમ એ પ્રભુ
 સેવીએ રે, તિમ તિમ ધર્મ સંતેહ સં ॥ ૭ ॥ ચાર
 અઘાતી ક્ષયે કરી રે, પાંખ્યા ભવનો પાર સં; રંગ
 દ્વેષે કરી ખુંચીઓ રે, કૃપા કરી સુજ તાર સં, જિમ
 જિમ એ પ્રભુ સેવીએ રે, તિમ તિમ વંછિત થાયસં
 ॥ ૮ ॥ હું કંદી મોહ પીડીઓ રે, મોહ નિદ્રામાંડે સુખ
 સં; પરમેશ્વર સન્મુખ જીઓ રે, હું માગું તુમ હેત
 સં, જિમ જિમ એ પ્રભુ સેવીએ રે, તિમ તિમ દેવ
 હજુર સં ॥ ૯ ॥ શ્રી ગુરુ ક્ષેમના શાસનને રે, જેસેવે
 એક મન, સં જિમ જિમ એ પ્રભુ સેવીએ રે, તિમ
 તિમ સુખ વિશેષ સં ॥ ૧૦ ॥

શ્રી મહાવીર સ્વામીનું સ્તવન.

દુહા.

૧. અરિહંત અનંત ગુણ, અતિશય પૂરણ ગાત્ર;
નિ જૈનના સંયમી, તે ઉત્તમ કહે પાત્ર.
૨. પાત્રતણી અનુમોદના, કરતો જીવણ શેઠ;
મચ્યુત સુરપણું લહે, ખારમે દેવલોક ઠેઠ.
૩. શ્રી ચોમાસાં વીરજી, વિચરતા સંજમ વાસ;
ત્રિશાળાપુરી આવીઆ, અગ્યારમે ચક્રમાસ.

દાળ ૧ લી.

ચક્રમાસે અગ્યારમે જી, વિચરંતા સાહસ ધીર;
ત્રિશાળા પુરી આવીઆ જી, સ્વામી શ્રી મહાવીર. ॥

૧ ॥ જગત ગુરુ ત્રિશક્તિનંદનજી, લલે મેં ભેટ્યા શ્રી
જિનરાય; સખી રે ચોક વધાવો આય, મેરા ભાગ્ય
અનોપમ થાય જાં ॥ ૨ ॥ બળદેવનો છે દેહરો જી,
તિહાં પ્રભુ કાઉસગી કીધ; પચ્ચખખાણ ચક્રમામીનું
જી, સ્વામીએ તવ લીધ. જાં ॥ ૩ ॥ જીર્ણ શેઠ તિહાં
વસે જી, પાળે શ્રાવક ધર્મ, આકારે તિણે ઓળખ્યા
જી, શ્રી મહાવીર ધર્મનો મર્મ. જાં ॥ ૪ ॥ આજ
હશે ઉપવાસીઆ જી, સ્વામી શ્રી વર્ધમાન; કાલ સહી
પ્રભુ જેમશેજી, સ્વહસ્તે દેઈશું દાન. જાં ॥ ૫ ॥ જીર્ણ
શેઠ એમ ચિંતવે જી, સફળ હોશે મુજ આશ; પક્ષ

માસ ગણતાં થકાં જી, પૂરી થઈ ચક્રિમાસ. જ૦ ॥૬૧॥
 સામગ્રી સવિ આહારની જી, સહજે હુંધ તિણી વાર;
 મલુજનો મારગ પેખતા જી, બેઠા ઘરને બાર. જ૦
 ॥ ૭ ॥ ઘેર આવે છે પ્રાહુણાજી, નહોતર્યા એકણુવાર
 પ્રભુજી ક્યારે પંધારશે જી, નહોતર્યા વારોવાર. જ૦
 ॥ ૮ ॥ પછી કરીશું પારણું જી, પ્રભુને પ્રતિલાભ; હેાયે
 મનોરથ એહવા જી, તોહી ન વરસે આભ. જ૦ ॥૯॥
 અવસરે ઉઠ્યા ગાયરી જી, શ્રી સિદ્ધારથપુત; વિશાલા-
 પુરી આવીઆ જી, પૂરણુ ગૃહે પહુત. જ૦ ॥ ૧૦ ॥
 મિથ્યાત્વી જાણે નહીં જી, જંગમ તીરથ એહ; દાસી
 પ્રત્યે એમ કહે જી, કછુ ધક ભિક્ષા દેહ. જ૦ ॥ ૧૧ ॥
 આઠ ભરીને બાકળા જી, આણી પ્રભુજીને દીધ; નીરા-
 ગીએ તે લઈ જી, તિહાં પ્રભુ પારણું કીધ. જ૦ ॥૧૨॥
 દેવ વળડે હુંદુલિ જી જય જય બોલે કરજોડી; હેમ-
 વૃષ્ટિ તો તિહાં હુંધ જી, સાડી બારહ કોડી. જ૦ ॥૧૩॥
 રાય લોક સખ એમ કહે જી, ધન્ય ધન્ય પૂરણુ શેક;
 ઉંચી કરણી તેં કરી જી, બીજ સહુ તુજ હેઠ
 જ૦ ॥ ૧૪ ॥ રાય કહે તેં શું દીઓ જી, કીયો પારણો
 વીર; પૂણું શેઠ તખ એમ કહે જી, મેં વહોરાવી
 ખીર. જ૦ ॥ ૧૫ ॥ જીણું શેઠે તખ સાંભળી જી,
 વાજી હુંદુલિ નાદ અન્યત્ર કીયો પ્રભુ પારણો જી.

મનમાં થયો વિખવાદ. જ૦ ॥ ૧૬ ॥ હું જગમેં બડે
 ચલાગીઓ જી, ધરે ન આયા સ્વામ; કલ્પવૃક્ષ કેમ
 પામીએ જી, મરૂંમંડપમાંહિ ઠામ. જ૦ ॥ ૧૭ ॥
 જેટલા મનોરથ મેં કીયાજી, તે રહી ગયા મનમાંહ;
 જિમ જિમ નિધાંન ચિંતવે જી, તિમ તિમ નિષ્ફળ
 થાય. જ૦ ॥ ૧૮ ॥ પ્રભુજી કીયો તિહાં પારણો જી,
 કીધો અન્યત્ર વિહાર; આબ્યા પાર્શ્વ સંતાનીઆ જી,
 તિહાં પ્રભુ કેવળધાર. જ૦ ॥ ૧૯ ॥ રાજ મનમેં હ-
 રખીઓજી, લોક સહુ આણુંદ; રાજ પ્રશ્ન કરે તિહાંજી,
 ગુરુ ચરણ પદ વૃંદ. જ૦ ॥ ૨૦ ॥ મારા નગરમાં કોણુછે
 જી, જીવ પુણ્યવંત જસવંત; કહે કેવળી આજ તોજી,
 જીરણ શેઠ મહંત. જ૦ ॥ ૨૧ ॥ રાય કહે કિણે કા-
 રણે જી, જીરણ શેઠ મહંત; દાન દીઓ જિણે વીરને
 જી, તે પૂરણ જશવંત. જ૦ ॥ ૨૨ ॥ રાય પ્રત્યેકહે
 કેવળી જી, પૂરણ દીધો દાન, હેમ વૃષ્ટિ તેહને હુઈ
 જી, અવર ન કો પરમાણુ. જ૦ ॥ ૨૩ ॥ (ભાવ દાન
 તો વીરને જી, દીધું છે જીરણ શેઠ; પુણ્યવંત તો તેહ
 છે જી, અંતર છે બહુ ઠેઠ. જ૦ ॥ ૨૪ ॥) રાયે જીર્ણ
 વધાવીઓ જી, અધિક માન સન્માન; મુખી નગરમાં
 થાપીઓ જી, જોવો પુણ્ય પ્રમાણ. જ૦ ॥ ૨૫ ॥
 એક ઘડી સુર દુંદુભિ જી, જો નવિ સુણતો કાન;

સહેતો જીરણ તો સહી જી, ઉત્તમ કેવળજ્ઞાન.
 જ૦ ॥ ૨૬ ॥ દેવલોક પર ખારમે જી, જીરણ બાંધ્યો
 બંધ; વિણ દીધે દીધો કહ્યો જી, ઉત્તમ શું સંબંધ.
 જ૦ ॥ ૨૭ ॥ દાન દીધો સુપાત્રને જી, નિષ્કુળ કદીય
 ન હોય; દાન દીધો જે સાધુને જી, જીરણ પરે ફળ
 જોય. જ૦ ॥ ૨૮ ॥ ચોખે ચિત્તે તપ કરો જી, દયા
 ધરો મનમાંહે; વાણી સુણો સદ્ગુરુતણી જી, દીધો
 સુપાત્રે દાન. જ૦ ॥ ૨૯ ॥ એમ જાણી અનુમોદનાજી
 દાન સુપાત્ર રસાળ; દાન દીધો જિણે વીરને જી, તે-
 હને નમે મુનિમાળ. ॥ ૩૦ ॥

શ્રી સિદ્ધનું જેતવન.

સિદ્ધ જગત શિર શોભતા, રમતા આતમ રામ;
 લક્ષ્મી લીલાની લહેરમાં, મુખીઆ છે શિવ ઠામ. સિં
 ॥ ૧ ॥ મહાનંદ અમૃત પદ નમો, સિદ્ધ કેવળ નામ;
 અપુનર્ભવ બ્રહ્મપદ વળી, અક્ષય સુખ વિશરામ.
 સિં ॥ ૨ ॥ સંશ્રેય નિશ્રેય અક્ષરા, દુઃખ સમસ્તની
 હાણ; નિવૃત્તિ અપવર્ગતા, મોક્ષ મુક્તિ નિર્વાણ સિં
 ॥ ૩ ॥ અચળ મહોદય પદ લલું, જતા જગતના
 ઠાં; નિજ નિજ રૂપે રે જુજુઆ, વીત્યા કર્મ તે આઠ.
 સિં ॥ ૪ ॥ અગુરુલધુ અવગાહના, નામે વિઠ્ઠલેવદન આ
 શુભ વીરને વંદતાં, રહીએ સુખમાં સગન. સિં ॥ ૫ ॥

શ્રી સિદ્ધચક્રનું સ્તવન.

(રાગ—નીંદરડી વેરણ હુઈ રહી—એ દશી)

શ્રી સિદ્ધચક્ર આરોધીએ, જિમ પામે હો ભવિ
કોડિ કંદ્યાણ કે; શ્રી શ્રીપાલતણી પરે, સુખ પામે
હો લહો નિર્મળ નાણ કે. શ્રી સિં ॥ ૧ ॥ નવપદ
ધ્યાન ધરો સદા, ચોખે ચિત્તે હો આણી બહુ ભાવ કે;
વિધિ આરાધન સાચવો, જિમ જગમાં હો હોય
જસનો જમાવ કે. શ્રી સિં ॥ ૨ ॥ કેશર ચંદન
કુસુમશું. પૂજે હો ઉખેવી વૂપ કે; કુંદર અગર
ને અરગજ, તપદિન તાં હો કીજે વૃતદીપ કે. શ્રી સિં
॥ ૩ ॥ આશો ચૈત્ર શુક્લ પક્ષે, નવ દિવસે હો તપકીજે
એહ કે; સહજ સોભાગી સુસંપદા, સોવનસમ હો ઝબકે
તસ દેહ કે. શ્રી સિં ॥ ૪ ॥ જવજીવ શકતે કરો,
જિમ પામે હો નિત્ય નવલા ભોગ કે; ચાર વરસ
સાડા તથા, જિનશાસને હો એ મોટો યોગ કે. શ્રી
સિં ॥ ૫ ॥ વિમળદેવ સાંનિધ્ય કરે, ચક્રકેશ્વરી હો
કરે તાસ સહાય કે; શ્રી જિનશાસન સોહીએ, એહ
કરતાં હો અવિચળ સુખ થાય કે. શ્રી સિં ॥ ૬ ॥
મંત્ર તંત્ર મણિ ઔપધિ, વશ કરવા હો શિવરમણી
કાજ કે; ત્રિભુવન તિલક સમોવડી, હોય તે નર હો
કહે નય કવિરાજ કે, શ્રી સિં ॥ ૭ ॥

શ્રી નવપદનું સ્તવન.

નરનારી રે ભમતાં ભવ ભરદરીએ, નવપદનું
 ધ્યાન સદા ધરીએ, સુખકારી રે, તો શિવસુંદરી વરી-
 એ, નવપદનું ધ્યાન સદા ધરીએ. ॥ ૧ ॥ પહેલે પદ શ્રી
 અરિહંત રે, કરી અષ્ટ રિપુનો અંત રે, થયા શિવરમ-
 ણીના કંતરે, પદ બીજે રે સિદ્ધ ભણ દુઃખ હરીએ
 રે, નવપદનું ધ્યાન સદા ધરીએ, સુખકારી રે ॥ ૨ ॥
 આચાર્ય નમું પદ ત્રીજે રે, ચોથે પદ પાઠક લીજે
 રે, પ્રીતેથી પાંચ પ્રણમીજે રે, પદ પાંચમે રે મુનિ મહા-
 રાજ ઉચ્ચરીએ રે, નવ ॥ ૩ ॥ છઠ્ઠે પદ દર્શન બાળું
 રે, જ્ઞાન ગુણ મુખ્ય વખાણું રે, આ જગતમાં જે ખરું
 નાણું રે, બહુ ખરચો રે તોએ ન ખુટે જરીએ રે,
 નવ ॥ ૪ ॥ ચારિત્ર પદ નમું આઠે રે, નવમે તપ
 કરો બહુ ઠાઠે રે, દુઃખ દારિદ્ર જેહથી નાઠે રે, જિન
 વરની રે પ્યારથી પૂજ કરીએ રે, નવ ॥ ૫ ॥ નવ
 દિન શિયળ વ્રત પાળો રે, પડિક્કમણ કરિ દુઃખ ટાળો
 રે, જેમ અંપાપતિ શ્રીપાળો રે, મનમાંહી રે શંકા
 ન રાખો જરીએ રે, નવ ॥ ૬ ॥ આંગણીશ અઠાવન
 વર્ષે રે, પોષ માસ પુનમ તિથિ ફરસે રે, ભાવે ગાવેતે
 ભવ નવિ ફરસે રે, નિર્ભયથી રે ધર્મ કહે ભવ તરી-
 એ રે. નવ ॥ ૭ ॥

શ્રી સાધારણુ જિન સ્તવન :

રાગ-ધનાશ્રી.

આજ મહારા પ્રભુજી સામું જુઓ, સેવક કહીને
બોલાવો રે, એટલે હું મનગમતું પામ્યો, રૂઝા બાલ
મનાવો મહારા સાંધ રે. ॥ ૧ ॥ પતિત પાવન શરણા-
ગત વત્સલ, એ જશ જગમાં આવો રે, મન રે મનાવ્યા
વિણ નવિ મૂકું, એહજ મારો દાવો માં આં ॥ ૨ ॥
કબજે આવ્યા તે નહીં મૂકું, જ્યાં લગે તુમ સમ થાવો રે
જે તુમ ધ્યાન વિના શિવ લાહીએ, તો તે દાવ બતા-
વો માં આં ॥ ૩ ॥ મહા ગોપ ને મહાનિર્ધામક,
ધણિ પરે બિરૂદ ધરાવો રે; તો શું આશ્રિતને ઉદ્ધરતાં,
બહુ બહુ શું કહાવો માં, આં ॥ ૪ ॥ જ્ઞાનવિમળ
ગુરૂનો નિધિ મહિમા, મંગળ એહિ વધાવો રે, અચળ
અભેદપણે અવલંબી, અહોનિશ એહિ દિલ ધ્યાવું
માં આં ॥ ૫ ॥

શ્રી સાધારણુ જિન સ્તવન ૨ જી

સકળ સમતાં સરસતાનો તુંહિ અનુપમ કંદરે;
તુંહિ કૃપારસ કનક કુંભો, તુંહિ જિણુંદ મુણિંદ રે.
॥ ૧ ॥ તુંહિ તુંહિ તુંહિ તુંહિ, ચુંહિ ધરતા ધ્યાન રે;
તુજ સરૂપી જેહ થયા તે, લલ્યા તાહરું ધ્યાન રે, તું

॥ ૨ ॥ તુંહિ અલગો ભવથક્રી પણ, ભવિક તાહરે ના-
 મ રે; પાર ભવનો તેહ પામે, એહિ અચરજ કામ રે,
 તું ૦ ॥ ૩ ॥ જન્મ પાવન આજ મારો, નિરખિયો તુજ
 નૂર રે; ભવો ભવ અનુમોદના જે, થયો તુજ હજુર રે,
 તું ૦ ॥ ૪ ॥ એહ મારો અક્ષય આત્મા, અસંખ્યાત પ્રદેશ
 રે; તાહરા ગુણ છે અનંતા, કિમ કરું તાસ નિવેશ રે,
 તું ૦ ॥ ૫ ॥ એક એક પ્રદેશે તારા, ગુણ અનંત નિવા-
 સ રે; એમ કહી તુજ સહજ મિલતા, હોય જ્ઞાન પ્રકા-
 શ રે, તું ૦ ॥ ૬ ॥ ધ્યાન ધ્યાતા ધ્યેય એકી, ભાવ હોયે
 એમ રે; એમ કરતાં સેવ્ય સેવક, ભાવ હોયે એમ રે,
 તું ૦ ॥ ૭ ॥ એક સેવા તાહરી જે, હોય અચળ સ્વ-
 ભાવ રે; જ્ઞાનવિમળ સૂરીંદ પ્રભુતા, હોય સુજસ જ-
 ભાવ રે, તું ૦ ॥ ૮ ॥

શ્રી પર્યુષણનું રેતવન.

પ્રભુ વીર જિણુંદ વિચારી, ભાખ્યા પર્વ પન્નુ-
 સણ ભારી; આખા વર્ષમાં તે દિન મોટા, આઠે નહીં
 તેમાં છોટારે; એ ઉત્તમને ઉપકારી, ભાખ્યા ૦ ॥ ૧ ॥
 જેમ ઔષધમાંહિ કહીએ, અમૃતને સારું લહીએ રે;
 મહામંત્રમાં નવકારવાળી, ભાખ્યા ૦ ॥ ૨ ॥ વૃક્ષમાંહિ
 કદપતરૂં સારો, એમ પર્વ પન્નુસણ ધારો રે, સૂત્રમાંહિ
 કદપ ભવ તારી, ભાખ્યા ૦ ॥ ૩ ॥ તારા ગણમાં જેમ

ચંદ્ર, સુરવરમાંહિ જેમ ઇંદ્ર રે; સતીઓમાં સીતા નારી,
 ભાખ્યાં ॥ ૪ ॥ જે બને તો અઘાઈ કીજે, વળી માસ-
 ખંભણું તપ લીજે રે; સોળ ભથીની' બંલીહારી,
 ભાખ્યાં ॥ ૫ ॥ નહિ તો ચોથ છઠ્ઠ તો લહીએ, અઠ-
 મકરી દુઃખ સહીએ રે; તે પ્રાણી જુજ અવતારી,
 ભાખ્યાં ॥ ૬ ॥ તે દિવસે રાખી સમતા, છોડો મોહ
 માયાને મમતારે; સમતા રસ દિલમાં ધારી, ભાખ્યાં
 ॥ ૭ ॥ પૂર્વ તણે સાર લાવી, જેણે કલ્પસૂત્ર
 બનાવી રે; ભદ્રબાહુ વાર અનુસારી, ભાખ્યાં ॥ ૮ ॥
 સોના રૂપાનાં પુલડાં ભરીએ, એ કલ્પની પૂજ કરીએ
 રે, એ શાસ્ત્ર અનોપમ ભારી, ભાખ્યાં ॥ ૯ ॥ ગીત
 ગાન વાજિત્ર વજવે, પ્રભુજની આંગી રચાવે રે; કરે
 ભક્તિ વાર હજારી, ભાખ્યાં ॥ ૧૦ ॥ સુગુરુ મુખથીએ
 સાર, સુણે અખંડ એકવીશ વાર રે; જુએ એહિજ
 ભવે શિવ પ્યારી, ભાખ્યાં ॥ ૧૧ ॥ એમ અનક ગુણ-
 ના ખાણી, તે પર્વ પલુસણ જાણી રે; સેવો દાન દયા
 મનોહારી, ભાખ્યાં ॥ ૧૨ ॥

શ્રી સિદ્ધાચળજનું રેતવન.

(રાગ-મારી સહી રે સમાણી-એ દશી.)

આવો ભવિ શત્રુંજય ગિરિ જઈએ, ભેટીને નિ-

૧ સાત અથવા આઠ ઉપવાસ. ૨. એક, બે ને ત્રણ
 ઉપવાસ વચ્ચે બે પારણાં.

મંજી થઈએ રે; સંખી ભવજીન તારું. પૂરવ
 સંચિત પાપ પ્રણાશે, સેવ્યા શિવસુખ લહીએ
 રે, સંખી ॥ ૧ ॥ કર્મભૂમિમાં એહ સરીખું, તીર્થ
 અવર ન કોઈ રે, સં સિદ્ધ અનંત થયા એણે
 હામે, તીરથધરતીજેઠ રે, સં ॥ ૨ ॥ સમકિત શુદ્ધ
 વિરતિ પરિણામે, જિનપૂજનો રાગી રે, સં વળીય
 વિશેષે એણે હામે, એકમના લય લાગી રે, સં ॥ ૩ ॥
 એક દાય ત્રણ ભવમાંહે પામે, અવિચળ પરમાનંદીરે,
 સં નાગ મોર સિંહ વાઘ પ્રમુખ તિરિ, સુગતિ ગયા
 જિણ વંદી રે, સં ॥ ૪ ॥ પંચમે આરે ભવિકને તારે,
 ભવજીન પાર ઉતારી રે, સં ઋષભેશ્વર આણા શિર
 ધારી, હોવે અદ્ય સંસારી રે, સં ॥ ૫ ॥ દાન શીજ
 નપ ભાવના ભાવે, આપણી શક્તિ ન ગોપે રે, સં
 થિર પરિણામે વિધિ નહીં વામે, વિવિધ ભક્તિ નવિ
 લોપે રે, સં ॥ ૬ ॥ સુવર્ણ પુરિસાની પરે નિતુ
 નિતુ, મંગળ કમળા વાઘે રે, સં અનુક્રમે જ્ઞાનવિમળ
 ગુરુ ગુણથી, સહેજે શિવસુખ સાધે રે, સં ॥ ૭ ॥

શ્રી ઋષભદેવનું સ્તવન.

(રાગ ભૈરવ.)

પરભાતે પંખીડા બોલે, રજની થોડી;
 મરુદેવા કહે ઉઠો પુત્ર, આજસ મોડી. ૫૦ ૧

દેવ દેવી તારું મુખ જોવાને, ઉભા કર જોડી;
 વાટ જુએ વનિતા નગરીમાં, ઘો દર્શન દોડી. પ૦ ૨
 સાંધર્મ ઈંદ્ર સભામે આબ્યા, સુરલોક છોડી;
 નાટક કારણ કિંનર આબ્યા, દિશિ કુમરી હોડી. પ૦ ૩
 સુરજ પણ સવરે ઉગ્યો, તિમિર જાળ તોડી;
 અવસર જાણી ચંદ્ર ઉગ્યો છે, ઘો દરિસણ દોડી પ૦ ૪
 નાલિનંદન નવલ નિહાળી, હરખ્યા સુર કોડી;
 લક્ષ્મીચંદ્ર શિવરામ પયંપે, વંદુ કર જોડી. પ૦ ૫

શ્રી મહાવીર સ્વામીનું સ્તવન.

(રાગ ભૈરવ.)

તુમારી કરુણા હો સ્વામી, ભવિક તારો, ભ૦
 માતપિતા જે માહણ હુંતા, તેહને પણ તાર્યા;
 સંજમ કેવળ આપી પોતે, કારજ સાર્યા. તુ૦ ૧
 ગોયમ વાદ કરવા આબ્યા, અમરખ આણી;
 તેહને પાટ પટોધર થાખ્યા, લાલ ઘણો જાણી. તુ૦ ૨
 અંચમત્તા મુનિ ખાળક હું તો, જળકીડા કીધી;
 તેહને પણ સાહિબા શુંલે ચિત્તે, મુક્તિપુરી દીધી. તુ૦ ૩
 શ્રેણિક રાજ અવિરતિ હતો, હિંસા અતિ કીધી;
 પોતાનો સેવક જાણીને, નિજ પદવી દીધી. તુ૦ ૪
 ચંડકૌશીઓ સાંપ હતો જે, કૌંધી અતિ ધીકા;

તોહને પ્રતિબોધી સુર ક્રીધો, ઉપકૃતિ ગુણ જોહો. તું ૫.
 જલયથી સરણે આંગ્યો, ચમરાને રાખ્યો;
 તિમ સત્યકિ વિદ્યાધરને પણ, આરાધક દાખ્યો. તું ૬.
 એમ અનેક અપરાધી ઉદ્ધર્યા, કેતા મુખ કહીએ;
 જિન કહે તુમે વીર જિનેસુર, તુઠે શ્વખ લહીએ, તું ૭.

શ્રી નેમિનાથનું સ્તવન.

રાજુલ ઉભી માળીએ રે, જ'યે જોડી હાથ; સાહિખ
 સામળીઆ. ॥૧॥ મુખ મટકાણું તાહરું રે, અણીઆળાં
 લોચન; સાં મોહનગારી મૂરતિ રે, મોહ્યું મારું મન.
 સાં ॥૨॥ વહાલા કિમ રહ્યા વેગળા રે, તોરણ ઉભા
 આય; સાં પૂર્વ પુણ્યે મેં લહ્યો રે, એહવો આજ
 બનાવ. સાં ॥૩॥ એહવે સહુ પશુએ મળી રે, ક્રીધા
 સખળો સોર; સાં છોડાવી પાછા વળ્યા રે, રાજુલ
 ચિત્તડું ચોર. સાં ॥૪॥ સહસાવનમાંહે જઈ રે, સહસ્ત્ર
 પુરૂષ સંઘાત; સાં સર્વવિરતિ નારી વરી રે, આપણ
 સરખી જાત, સાં ॥૫॥ પંચાવનમેં દહાડલે રે, પામ્યા
 કેવળ નાણું; સાં લોકલોકપ્રકાશ તું રે, જાણે ઉગ્યો
 હાણ. સાં ॥૬॥ રાજુલ આવી રંગશું રે, લાગી
 અભુને પાય; સાં મુજને મૂકી એકલી રે, કેમ શિવમંદિર
 જાય. સાં ॥૭॥ વીતરાગ લાવે વર્યા રે, સંજમ લે

જિન હાથ; સાં શિવમંદિર ભેળાં થયાં રે, અવિચળ
 બેહુનો સાથ, સાં ॥ ૮ ॥ વાચક રામવિજય કહે રે,
 સુણુ સ્વામી અરદાસ; સાં રાણુલ જિમ તારી તુમે રે,
 તિમ તારો હું દાસ. સાં ॥ ૯ ॥

શ્રી નેમિનાથનું સ્તવન, ૨ જી.

નેમજી કાગળ મોકલે, નિશદિન રાણુલ હાથ;
 હવે અમે સંજમ લેધશું, તમે ચાલો અમારી સાથ. નેં ૧
 અમે છીએ ગઢ ગિરનારમાં, સુંદર સહેસા રે વન;
 તિહાં તુમે વહેલા પધારજો, જો હોય સંજમનો મન. ૨
 કહેશો અમને કંહ્યું નહીં, આઠે ભવની હો પ્રીત;
 વળતું વાલમ વાલમા, એ છે ઉત્તમ રીત. નેં ૩
 લેખ વાંચીને રાજમતી, ચઢીયા ગઢ ગિરનાર;
 સ્વામી હાથે સંજમ લીધો, પાળે પંચ આચાર. નેં ૪
 ધન્ય રાણુલ ધન્ય નેમજી, ધન્ય ધન્ય બેહુની પ્રીત;
 સંજમ પાળી મુક્તિ ગયા, રૂપ વંદે નિશદિશ. નેં ૫

શ્રી પાર્શ્વનાથનું સ્તવન.

ધરણીંદાં, કરે સેવના પ્રભુ તારી, પૂજે પદ્માવતી
 જગ પ્યારી રે; ધરણિંદા, કરે સેવના પ્રભુ તારી.
 વામા દેવી માત મહાર, ધન ધાતી ચારેને ટાળ; પામ્યા

જ્ઞાન દર્શન શ્રીકાર, તજીઆ ધાંતી લહ્યા ભવ પાર રે,
 ધ૦ ॥ ૧ ॥ એનું જોગમુદાનું રૂપ, દેખી મોહ્યા સુરનર
 ભૂપ; પૂજતાં મુંઘો ભવજળ કુપ, વળી પ્રગટયો સહેજ
 સ્વરૂપ રે. ધ૦ ॥ ૨ ॥ જિનજી શ્રી શંખેશ્વર પસા;
 પૂરી જાદવ લોકની આશ; કીધો શંખેશ્વરપુર વાસ,
 જસ ધ્યાતાં હોયે અથ નાશ રે. ધ૦ ॥ ૩ ॥ ગણધર
 વાચક મુનિ સમુદાય, દેવ ચતુર્વિધ તુમ ગુણ ગાય;
 વંછિત કારજ એહના થાય, કર જોડી નમે સહુ પાય
 રે. ધ૦ ॥ ૪ ॥ કારણથી જેમ કારજ હોય, તેમ મેં સ-
 મર્થા પ્રભુજીને જોય; જીવપ્રદેશે મળને ધોય, ધર્મચંદ
 કેવળ લહે સોય રે. ધ૦ ॥ ૫ ॥

શ્રી નેમિનાથ સ્વામીનું સ્તવન. ૩ જી

(અંતરથી અમને આજ—એ દેશી.)

તોરણ આવી કંત, પાછા વળીઆ રે.

મુજ ફરકે દાહિણ અગ, તિણે અટકલીઆરે. ૧.

કુણ જોશી જોયા જોશ, ચુગલ કુણ મીલીઆ રે;

કુણ અવગુણ દીઠાં આજ, જિણથી ટળીઆરે. ૨.

જાઓ રે જાઓ રે સહીઓ દૂર, શ્યાને છોડો રે;

પાતળીઓ શ્યામળ વાન, વાલમ તેડો રે. ૩.

જાદવ કુણ તિલક સમાન, એમ ન કીજે રે;

- એક હાંસ્ય ને બીજી હાણી, કેમ ખમીજે રે, ૪.
- છહાં વાયે ઝાઝ સમીર, વીજળી ઝખકે રે; ૫.
- ખપૈયો પિયુ પોકાર, હંધડું ચમકે રે. ૫.
- ડરપાવે દાદુર સોર, નદીઓ માતી રે; ૬.
- ધન ગર્જન વ ઘોર, ફોટે છાતી રે. ૬.
- હરિતાંશુક પહેર્યા તાંહિ, નવરસ રંગે રે; ૭.
- બાવલીયા નવસર હાર, પ્રીતમ સંગેરે. ૭.
- મેં પૂર્વે ક્રીધાં પાપ, તાપે દાધી રે; ૮.
- પડે આંસુધાર વિષાદ, વેલડી વાધી રે. ૮.
- મુને ચડાવી મેર શિષ, પાડી હેઠી રે; ૯.
- કેમ સહેવાયે મહારાજ, વિરહ અંગીઠી રે. ૯.
- મુને પરણી પ્રાણુ આધાર, સંયમ લેને રે; ૧૦.
- હું પતિવ્રતા છું સ્વામી, સાથે વહેને રે. ૧૦.
- એમ આઠ ભવની પ્રીત, પીઉડા વળશે રે; ૧૧.
- મુજ મનના મનોરથ નાથ, પૂરણ ફળશે રે. ૧૧.
- પછે ચાર મહાવ્રત સાર, ચુંદડી દીધી રે; ૧૨.
- રંગીના રાજુલ નાર, પ્રેમે લીધી રે. ૧૨.
- મૈત્ર્યાદિક ભાવના ચાર, ચોરી બાંધી રે; ૧૩.
- દહી ક્યાનાનળ સંજગાય, કર્મ ઉપાધિ રે. ૧૩.
- થયો રત્નત્રયી કંસાર, એકી ભાવે રે; ૧૪.
- આરોગે વરને નાર, શુદ્ધ સ્વભાવે રે. ૧૪.

તજી ચંચળતાં ત્રિક ચોંગ; મળીઆરે; ૧૫.
 ક્ષમાવિજય જિન નેમ, અનુભવ કળીઆ રે. ૧૫.

શ્રી મહાવીર જિન સ્તવનં.

વીરજી સુણો મોરી વિનતિ, કર જોડી હો કહું મનની
 વાત; ખાળકની પરે વિનણું, મારા સ્વામી હો તમે
 ત્રિભુવન તાત. વીં ૧ ॥ તુમ દરિસણ વિણું હું ભંચો
 ભવમાંહિ હો સ્વામી સમુદ્ર મઝાર; દુઃખ અનંતા મેં
 સહ્યાં, તે કહેતાં હો કિમ આવે પાર. વીરં ॥ ૨ ॥ પર
 ઉપકારી તું પ્રભુ, દુઃખ ભંજક હો જગ દીનદયાળ;
 તેણે તોરે ચરણે હું આવીઓ, સ્વામી મુજને હો નિજ
 નયણે નિહાળ. વીં ॥ ૩ ॥ અપરાધી પણ ઉદ્ધર્યા,
 કહું કેતા હો તોરા અવદાત; સાર કરો હવે માહરી,
 મન આણો હો સ્વામી મોરી વાત. વીં ॥ ૪ ॥ શુળ-
 ખાણી પ્રતિબુઝવ્યો, જેણે કીધો હો તુજને ઉપસર્ગ;
 ડંખ દીધો ચંડકોશીયે, તેને દીધો હો તમે આઠમો
 સર્ગ. વીં ॥ ૫ ॥ ગોશાળો ગુનહીંધણો, જેણે બોલ્યો
 હો તારો અવણવાદ, તે બળતો તેં રાખીઓ, શીત
 લેશ્યા હો મૂકી સુપ્રસાદ. વીં ॥ ૬ ॥ એ કુણ છે
 દંદ્રજનીઓ, ઇમ કહેતો હો આવ્યો તુમ તીર; તે ગાત-

મને તુમે ક્રીઓ; પોતાનો હો પ્રભુ મુખ્ય વજર. વીં
 ॥ ૭ ॥ વચન ઉથાપ્યા તાહરા, જે ઝગડ્યા હો તુમ
 સાથે જમાલિં; તેહને પણ પનરે ભવે, શિવગામી હો
 તેં ક્રીધો કૃપાળ, વીં ॥ ૮ ॥ અયમત્તા ઋષિ જે રમ્યા
 જળમાંહી, હો બાંધી માટીની પાળ; તરતી મૂકી કાચ-
 લી, તેં તાર્યા હો તેહને તત્કાળ. વીં ૯ મેઘકુમાર ઋષિ
 દુષ્ખો, ચિત્ત ચુક્યો હો ચારિત્રથી અપાર; એકવ-
 તારી તેહને, તેં ક્રીધો હો કંઈના ભંડાર. વીં ॥ ૧૦ ॥
 રાય શ્રેણિક રાણી ચેલણા, રૂપ દેખી હો ચિત્ત ચુક્યા
 જેહ; સમવસરણ સાધુ સાધવી, તેં ક્રીધો હો આરાધક
 તેહ. વીં ॥ ૧૧ ॥ બાર વરસ વેશ્યા ધરે, રહ્યા
 મૂકી હો સંજમનો ભાર; નંદિષેણ પણ ઉદ્ધર્યા, સુર
 પદવી હો દીધી અતિ સાર. વીં ॥ ૧૨ ॥ પંચ મહા-
 વ્રત પરિહારી, ગૃહવાસે હો રહ્યા વર્ષ ચોવીશ; તે પણ
 આર્દ્રકુમારને, તેં તાર્યા હો તોરી એહ જંગીશ. વીં
 ॥ ૧૩ ॥ વ્રત નહીં નહીં આખડી, નહીં પોસહહો
 નહીં આદર દીક્ષ; તે પણ શ્રેણિક રાયને, તુમે ક્રીધો
 હો સ્વામી આપ સદ્રક્ષ. વીં ॥ ૧૪ ॥ એમ અનેકને
 ઉદ્ધર્યા, કહું કેતા હો કંઈનાકર શામ; હું પ્રભુ ભક્ત

છું તાહરો, તેને તારો હો નહીં દીલનું કામ. વીં ૧૫ ॥
 શુદ્ધ સંજમ તો નવિ પળે, નહીં તેહવો હો મુજ દરિ-
 સણ જ્ઞાન; પણ આધાર છે એટલો, એક તોડું હો ધરું.
 નિશદિન ધ્યાન. વીં ૧૬ ॥ મેહ મહીતલ વરસતાં,
 નવિ જોવે હો સમ ધિષય કામ; ગીર્યા સહેજે ગુણ
 કરે, સ્વામી સારો હો મોરા વંછિત કામ. વીં ૧૭ ॥
 તુમ નામે સુખ સંપદા, તુમ નામે હો દુઃખ જાયે
 દૂર; તુમ નામે વંછિત ફળે, તુમ નામે હો મુજ આનંદ
 પૂર. વીં ૧૮ ॥

કળશ.

ધમ નગર જેસલમેર મંડણ, તીર્થકર ચોવીશમે,
 શાસન ધીર શ્રી સિંહ લંછન, સેવતાં સુરતરૂ સમે;
 જિનચંદ્ર ત્રિશલા માત નંદન, સકળ ચંદકલાનિલો,
 વાયનારજ સમયમુંદર, સંથુણ્યો ત્રિભુવન તિલો. ॥૧૯॥

શ્રી સિદ્ધચક્રનું રતન.

(જગજીવન જગ વાલ હો-એ રાગ.)

શ્રી સિદ્ધચક્ર આરાધીએ, શિવસુખ ફળ સહકાર
 લાલ રે; જ્ઞાનાદિક ત્રણ રતનનું, તેજ ચઢાવણહાર
 લાલ રે; શ્રી સિં ॥ ૧ ॥ ગૌતમે પૂછંતા કહ્યો, વીર
 જિણુંદ વિચાર લાલ રે; નવપદ મંત્ર આરાધતાં, ફળ
 લહે ભવિક અપાર લાલ રે. શ્રી સિં ॥ ૨ ॥ ધર્મ

રથના ચાર ચક્ર છે, ઉપશમ ને સુવિવેક લાલ રે;
 સંવર ત્રીજું જાણીએ, ચોથું સિદ્ધચક્ર છેક લાલ રે,
 શ્રી સિં ॥ ૩ ॥ ચક્રી ચક્ર ને રથ બળે, સાધે સયજ
 છ ખંડ લાલરે; તિમ સિદ્ધચક્ર પ્રભાવથી, તેજ પ્રતાપ
 અખંડ લાલ રે, શ્રી સિં ॥ ૪ ॥ મયણા ને શ્રીપાળજી,
 જપતાં બહુ ફળ લીધ લાલ રે; ગુણ જસવંત જિને-
 દનો, જ્ઞાનવિનોદ પ્રસિદ્ધ લાલ રે, શ્રી સિં ॥ ૫ ॥

શ્રી નવપદનું સ્તવન ૨ જી.

નવપદ ધ્યાન સદા જયકારી. એ આંકણી.

અરિહંત સિદ્ધ આચારજ પ્રાઠક, સાધુ દેખો ગુણરૂપ
 ઉદારી, નવં ॥ ૧ ॥ દર્શન જ્ઞાન ચારિત્ર હે ઉત્તમ,
 તપ દાય ભેદે હૃદય વિચારી, નવં ॥ ૨ ॥ મંત્ર જડી
 ચાર તંત્ર ધણેરાં, ઉત્ત સખકું દૂર વિસારી, નવં
 ॥ ૩ ॥ બહોત જીવ ભવજળસેં તારે, ગુણ ગાંવત હે
 બહુ નર નારી, નવં ॥ ૪ ॥ શ્રી જિનભક્ત મોહન-
 મુનિવંદન, દિન દિન ચઢતે હર્ષ અપારી, નવં ॥ ૫ ॥

શ્રી પાર્શ્વનાથજીનું સ્તવન.

(ચેતનને શિખામણુ.)

ચેતન તું કયા કરે ચારી, દીવાને કર્મસોં ભારી;

તે સંપત્તિ સબે હારી, સમજ લે શીખ તું સારી,
 ચે૦ ॥ ૧ ॥ સ્વજન સહુ મોહકા સંગી, ચલત હે ચાલ
 બેઠંગી; ધર દારા કામકા સંગી, કીની નહીં વાત એ
 ચંગી, ચે૦ ॥ ૨ ॥ અનાદિકી ભુલ હે તેરી, કુમતિસોં
 એતના ઘેરી; સંગ લગી દોર દે ફેરી, ઠગારી મોહકી
 સેરી, ચે૦ ॥ ૩ ॥ જ્ઞાની તું જ્ઞાન ધન ભુલ્યા, પ્રેમકે
 કંદમેં જુલ્યા; સહી એસી કર્મકી હૂલા, સયાને સમજ
 તું હૂલા, ચે૦ ॥ ૪ ॥ ખોજ કર એક તું મેરા, આપમેં
 આપ પદ તેરા, અમૃત કહે પાસજી કેરા, સવીએ પદ
 યુગ સેરા, ચે૦ ॥ ૫ ॥

શ્રી સુમતિનાથનું સ્તવન.

મારા પ્રભુજી શું બાંધી મીતડી; એ તો જીવન
 જગદાધાર, સનેહી; સાચો તે સાહિબ સાંભરે, કાણુ માંહે
 કોટિવાર, સનેહી, વારી હું સુમતિ જિણું દની, એ
 આંકણી. ॥ ૧ ॥ પ્રભુ થોડા બોલા ને ગુણ ઘણા, એ તો
 કાર્ય અનંત કરનાર, સનેહી; આલગ જોહની જોવડી,
 ફળ તેવાં તસ દેનાર, સનેહી, વારી૦ ॥ ૨ ॥ પ્રભુ અતિ
 ધીરો લાજે ભર્યો, જિમ સિંચ્યો સુકૃત ધનસાર, સનેહી;
 એકજ કરુણાલહેરમાં, મુનીવાજે કરે નીહાલ, સનેહી,
 વારી૦ ॥ ૩ ॥ પ્રભુ ભવસ્થિતિ પાકે ભક્તને, ફળ

આપી કરે સુપસાય, સનેહી; ઋતુ વિણ કહો કેમ તરવરે,
 કુંડા પોથીને સુંદર થાય, સનેહી, વારીં ॥ ૪ ॥ અતિ
 સૂખ્યો પણ શું કરે, કાંઈ એહ હાથે ન જમાય, સનેહી;
 દાસ તણી ઉતાવળે, પ્રભુ કિણવિધ રીઝયો જાય,
 સનેહી, વારીં ॥ ૫ ॥ પ્રભુ લખીત હોય તો લાલીએ,
 મન માન્યો મહારાજ, સનેહી; ફળ તો સેવાથી સંપન્ને,
 વિણ ખણુ ન લીજે ખાજ, સનેહી, વારીં ॥ ૬ ॥
 પ્રભુ વીસર્યા નવિ વિસરે, સાહમું અધિક હોવે નેહ,
 સનેહી; મોહન કહે કવિ રૂપનો, મુજ વહાલા છે જિન-
 વર એહ, સનેહી, વારીં ॥ ૭ ॥

શ્રી નેમિનાથજીનું સ્તવન.

મારા સમ જાઓ માં રે વહાલા, લાલચ લાગી તુમ
 શું લાલા; લાલચ લાગી નેમ લટકાળા, લાલચ લાગી
 કેશરીઆ વહાલા, મારાં ॥ ૧ ॥ માથે મેહુલા રે વરસે,
 એણી ઋતુ પ્રીતમ કિમ પરવડશે; ભાદરવો રે ભડાભ-
 ડ ગાળે, નદીએ નીર ખડાખડ વાળે, મારાં ॥ ૨ ॥
 ધરતી સોહિએ રે નીલ વણી, સાહિબ સંજમ લેજો
 પરણી; આસોએ આશ ધણેરી અમને, જીવન જલુ
 ન ઘટે તુમને, મારાં ॥ ૩ ॥ આલૂપણ પહેરીને પરવ-
 રજો, સલુણા સાહિબા રંગભર રમજો; કાંતિ કે કંતજી

કાં ચૂકો છો, ચતુર થઇને શું ચૂકો છો, મારાં ॥ ૪ ॥
જેકલને સોળ સંહસ રાંછી, તુમથી એકે નહીં નિર્વાણી;
રૂપચંદ ગાય છે રે ચોમાસું, નેમંજી શું મળવાનું દિલ
છે સાચું, મારાં ॥ ૫ ॥

શ્રી નેમનાથનું સ્તવન. ૨ જી.

ના કરીએ રે નેડા ના કરીએ, નિગુણાશું રે નેડા ના
કરીએ; અમે રોઇ રોઇ આંખડીમાં નીર ભરીએ રે,
નિગુણાં પ્રેમ નીરવહી બહાલા પ્રેમી જનનો, અવિ-
ચાર્યું નવિ દગ ભરીએજી, નિં ૧ જલદ જન સજીને
ચહુપતિ, તોરણ આવીને કેમ ફરીએજી, નિં ૨. સંજમ
નારી વાલે કીધી પ્યારી, રાજુલ મૂકી ભરદરીએજી,
નિં ૩. અમ અખળાના સંહામું નીરખો, વિરહ જલ-
ધિથી કેમ તરીએજી, નિં ૪. જોવન વય કેમ કરી
નિરગમીએ, લોકલાજથી ઘણું ફરીએજી. નિં ૫.
દિતરંજન પ્રભુ દિલમાં ધરીએ, નિંશદિન અવટાઈ
મરીએજી, નિં ૬ ચતુર થઇ અવસરશું ચૂકો, અમૃત
સુખ રંગે વરીએજી, નિં ૭.

શ્રી ધર્મનાથનું સ્તવન.

ધર્મ કરીએ રે નેડા ધર્મ કરીએ રે, સુગુણાશું નેડા

ધમ કરીએ; ચિત્ત અટક્યું પ્રભુની ચાકરીએ, ભવ-
સાગર સુખથી તરીએ રે, જિનજીવું નેડા ધમ કરીએ. ૧
કને એમૂઝી બેને ખંડી, ત્રણનો સંગ તે પરિહરીએ,
સુગુણાં ચાર જણા શિર ચોટ કરીને પાંચની સેવા
અનુસરીએ, સુગુણાં ૨. છ સત્ત અઠ નવ દશને છંડી,
એકાદશ દિલમાં ધરીએ રે, સુગુણાં બારનો આદર
કરી અહોનિશ, તેરથી મનમાં ધણું ડરીએ રે, સુ. ૩.
પાંચ આઠ નવ દશ તેરને, બાંધી નાંખીએ ભરદરીએ રે,
સુ. સત્તાવીશનો સંગ કરીને, પચીશની પ્રીતે ડરીએ રે,
સુ. ૪. બત્તીશ તેત્રીશ ચોરાશી ઓગણીશ, ટાળી
ચારથી નવિ ફરીએ રે, સુ. સુડતાળીશથી દૂરે રહીએ,
એકાવન મનમાં ભરીએ રે, સુ. ૫. વીસને સેવી બાવીશ
બાંધી, ત્રેવીશથી નિશદિન લરીએ રે, સુ. ધર્મપ્રભુ શું
સ્નેહ કરે તા; અમૃત સુખ રંગે વરીએ રે, સુ. ૬.

શ્રી ધર્મનાથજીના સ્તવનની નોટ.

એક મિથ્યાત્વ.	બે રાગ દ્વેષ
ત્રણ લેશ્યાં, શદ્ય, વિરાધના.	ચોરે કષાય.
પાંચ મંહાવ્રત.	છકાયની વિરાધના.
સાત ભયસ્થાન.	સાત વ્યસન.
નવ નિયાણા.	દશ સંશા સંકલેશ.
અયગરે એંગે (શ્રાવકની પડિમા)માર ઉંપાંગ. (શ્રાવકના વ્રત)	
તેર કાઠીઆ.	પીચે પ્રમાદ.

કાં ચૂકો છો, ચતુર થઇને શું ચૂકો છો, મારાં ॥ ૪ ॥
જેકલને સોળ સહસ રાણી, તુમથી એકે નહીં નિર્વાણી;
રૂપચંદ માય છે રે ચોમાસું, નેમલ શું મળવાનું દિલ
છે સાચું, મારાં ॥ ૫ ॥

શ્રી નેમનાથનું સ્તવન. ૨ જી.

ના કરીએ રે નેડો ના કરીએ, નિગુણાશું રે નેડો ના
કરીએ; અમે રોધ રોધ આંખડીમાં નીર ભરીએ રે,
નિગુણાં પ્રેમ નીરવહી બહાસા પ્રેમી જનનો, અવિ-
ચાર્યું નવિ ડગ ભરીએલ, નિં ૧ જલદ જન સહને
ચદુપતિ, તોરણ આવીને કેમ ફરીએલ, નિં ૨. સંજમ
નારી વાલે કીધી પ્યારી, રાજુલ મૂકી ભરદરીએલ,
નિં ૩. અમ અખળાના સંહામું નીરખો, વિરહ જલ-
ધિથી કેમ તરીએલ, નિં ૪. જોવન વય કેમ કરી
નિરગમીએ, લોકલાજથી ઘણું ડરીએલ. નિં ૫.
દિલરંજન પ્રભુ દિલમાં ધરીએ, નિંશદિન અવટાઈ
મરીએલ, નિં ૬ ચતુર થઈ અવસર શું ચૂકો, અમૃત
મુખ રંગે વરીએલ, નિં ૭.

શ્રી ધર્મનાથનું સ્તવન.

ધર્મ કરીએ રે નેડો ધર્મ કરીએ રે, સુગુણાશું નેડો

ધમ કરીએ; ચિત્ત અટક્યું પ્રભુની ચાકરીએ, લવ-
 સાગર સુખથી તરીએ રે, જિનજીથું નેડા ધમ કરીએ. ૧
 કને એમૂકી બેને ખંડી, ત્રણનો સંગ તે પરિહરિએ,
 સુગુણાં ચાર જણા શિર ચોટ કરીને પાંચની સેવા
 અનુસરીએ, સુગુણાં ૨. છ સત્ત અઠ નવ દશને છંડી,
 એકાદશ દિલમાં ધરીએ રે, સુગુણાં બારનો આદર
 કરી અહોનિશ, તેરથી મનમાં ઘણું ડરીએ રે, સુ. ૩.
 પાંચ આઠ નવ દશ તેરને, બાંધી નાંખીએ ભરદરીએ રે,
 સુ. ૪. સત્તાવીશનો સંગ કરીને, પચીશની પ્રીતે ડરીએ રે,
 સુ. ૫. બત્તીશ તેત્રીશ ચોરાશી ઓગણીશ, ટાળી
 ચારથી નવિ ફરીએ રે, સુ. ૬. સુડતાળીશથી દસે રહીએ,
 એકાવન મનમાં ભરીએ રે, સુ. ૭. વીસને સંગ બીજી
 બાંધી, ત્રેવીશથી નિશદિન લરીએ રે, સુ. ૮. સુડતાળીશથી
 સ્નેહ કરંતા; અમૃત સુખ રંગે વરીએ રે, સુ. ૯.

શ્રી ધર્મનાથજીના સ્તવમંત્ર

એક મિથ્યાત્વ.	બે અજ્ઞાન.	૩૦.
ત્રણ લેશ્યા, શલ્ય, વિરાધના.	ચાર અજ્ઞાન.	
પાંચ મંહાવત.	છ અજ્ઞાન.	
સાત ભંચસ્થાન.	ઠાણ અજ્ઞાન.	
નવ નિયાણા.	દસ અજ્ઞાન.	
અયગર અંગે (શ્રાવકની પાંચ અજ્ઞાન)	અયગર અંગે (શ્રાવકની પાંચ અજ્ઞાન)	
તેર ઠાંડીઆ.	તેર અજ્ઞાન.	

શ્રી મહાવીર સ્વામીનું સ્તવન,
 જગપતિ તારકે શ્રીજિનદેવ, દાસનો દાસ છું તોહરો;
 જગપતિ તારકે તું કિરતાર, મનમોહન પ્રભુ માહરો. ૧
 જગપતિ તારે ભક્ત અનેક, માહરે તો એકજ તું ધણી;
 જગપતિ વીરમાં તું મહાવીર, સુરત તારી સૌહારમણી. ૨
 જગપતિ ત્રિશલારાણીનો તુ તન, ગંધાર બંદર ગાજીઓ;
 જગપતિ સિદ્ધાર્થ કુળ શણુગાર, રાજરાજેશ્વર રાજ્યો, ૩
 જગપતિ ભગતોની ભાગે છે ભીડ, ભીડ પડે રે
 પ્રભુ પારિખે;
 જગપતિ તું હી પ્રભુ અગમ અપાર, સમેજ્યો ન જાયે
 મુજ સારીખે. ૪
 જગપતિ ઉદય નમે કરજોડ, સત્તર નેવાશી સમે (સં.
 ૧૯૮૯) કીઓ;
 જગપતિ ખંભાયને જંબુસર સંધ, ભગવંતે ભાવે-
 શું ભેટીયો, ૫

આઠ મહ અથવા કર્મ,	નવ નિયાણા-અપ્રહયર્થ.
પચીશ પાંચમહાવ્રતની ભાવના.	તેર કાઠીઆ-ક્રિયાસ્થાન.
૩૩ ગુરૂની આશાતના.	બત્રીશ-મન વચન કાયાલા દોષ.
૧૯ કાઉસગના દોષ.	૮૪ જિનમંદિરની આશાતના.
૪૭ આહુદિત દોષ.	૪ વિકથા
૨૦ રથનક.	૫૧ પાંચ જ્ઞાનના ભેદ.
૩૩ પાંચ ઈન્દ્રિયના વિષયો,	૨૨ પરિચ્છેદ.

શ્રી સુમતિનાથનું સ્તવન.

વહાલા સુમતિ જિનેશ્વર સેવીએરે, વહાલા સુમતિ
તણે છે દાતારરે; વાજારે વાજે ધર્મનાં રે, વહાલા
મેઘરાય સુત સુંદરે. વહાલા, મંગળા માતા
મસારરે; વાં ૦ ॥ ૧ ॥ વહાલા મંગળવેલ વધારારે,
વહાલા ઉમહો છે એ જળધારરે, વાં ૦ વહાલા રૂપ
અનુપમ જિનતણુરે, વહાલા મનમોહન સુખકારરે,
વાં ૦ ॥ ૨ ॥ વહાલા સુવર્ણવાન શરીરનોરે, વહાલા
ધક્ત્રાકુ વશ વધારરે, વાં ૦ વહાલા દઈ પ્રભુ દાન
સંવચ્છરીરે, વહાલા લીધો છે સંજમ ભારરે, વાં ૩
વહાલા આઠ કર્મ અરિ જીતીનેરે, વહાલા પહોંચ્યા
છે મુક્તિ મઝારરે, વાં ૦ વહાલા પૂર્વ લાખ આગી-
શનુરે, વહાલા જીવિત જનું સારરે, વાં ૦ ॥ ૪ ॥ વહાલા
માણેકવીજ્ય મન રંગશુરે, વહાલા આહ છે સુમતિ
દેદારરે, વાં ૦ વહાલા એવા પ્રભુ ગુણ ગાયવારે,
વહાલા ઉપજે હર્ષ અપારરે, વાં ૦ ॥ ૫ ॥

શ્રી પાર્શ્વનાથનું સ્તવન—(પ્રભાતીયું.)

વહાણું વાયાંરે પ્રભુ વહાણું વાયાં,
જુઓને જગોરે પ્રભુ, વહાણેલાં વાગ્યાં;
માતા વામાદેવી એમ બોલેરે વાણી,

તમારું મુખ જોવા આવ્યા ઈંદ્ર ઇંદ્રાણી. વહાણાં ૧
 તાન માન પંચ શબ્દ વાળું રે વાળે,
 ગીત ગાયન થાતાં પ્રભુ અંબર ગાંજે. વહાણાં ૨
 દેવ ગાયે ને દ્વારે ઉભા બિરુદ બોલે,
 કેઈ અમારા પ્રભુજીને નાવેરે તોલે. વહાણાં ૩
 માતાજીનાં વચન સુણી પાસ કુમાર જગ્યા,
 ભવિક જીવના વંછિત રૂપ્યા મુહના માગ્યા. વ ૪
 પ્રભુ મુખ જોયાના રંગ કહ્યા ન જાયે,
 દેખતાં રે નયણે ઉલટ અંગ ન માયે. વહાણાં ૫
 નિત્ય લાલ કહે સ્વામી અંતરજમી,
 ભલેરે મેં ભેટયો આજ ગોરીયો સ્વામી. વહાણાં ૬

શ્રી વિમળનાથનું સ્તવન,

જીહો વિમળ જિનેશ્વર સુંદર, લાલા વિમળ વચન
 તુજ દીકું; જીહો વિમળ થયો મુજ આતમા, લાલા
 તેણે તું અંતર પઠકું; જિનેશ્વર તું મુજ પ્રાણ આ-
 ધાર; લાલા સકલ જંતુ હિતકાર, જિ ૧ ॥ ૧ ॥
 જિહો વિમળ રમે વિમળે સ્થળે. લાલા સમલે
 સમલ રમેય; જિહો માનસરે રમે હંસલો,
 લાલા વાયસ આઈ જલેય. જિ ૨ ॥ ૨ ॥ જીહો
 તેમ મિથ્યાત્વી ચિત્તમાં, લાલા કેમ હોય તુજ આ-

સાસ- જીહો તિહાં કુદેવ રંગે રમે, સાસા સમકિર્તી
 ચિત્ત તુજ વાસ, જિં સં ॥ ૩ ॥ જીહો હીરો
 કુંદનશ્યુ જડયો; સાસા દૂધ ને સાકર જોગ; જીહો
 ઉલટે જોગે વસ્તુનો, સાસા ન હોયે ગુણ આભોગ,
 જિં સં ॥ ૪ ॥ જીહો વિમળ પુરૂષ રહેવા તણું, સાસા
 સ્થાનક વિમળ કરેય; જીહો ગૃહપતિને તિહાં શી ત્રપા,
 સાસા ભાટક ઉચિત ગ્રહેય, જિં સં ॥ ૫ ॥ જીહો
 તેમ તેં મુજ મન નિર્મળું, સાસા ક્રીધું કરતે રે વાસ;
 જીહો પુષ્ટિ શુદ્ધિ ભાટક ગ્રહી, સાસા હું સુખીઓ
 થયો; ખાસ, જિં સં ॥ ૬ ॥ જીહો વિમળે વિમળ
 મળી રહ્યા, સાસા ભેદ ભાવ રહ્યો નાંહિ; જીહો માન-
 વિજય ઉપાધ્યાયને, સાસા અનુભવ સુખ થયો ત્યાંહિ,
 જિં સં ॥ ૭ ॥

સાસુ વહુનું સ્તવન.

(રાગ ગરબાનો.)

હીરાખાઇ સાસુને વીરાખાઇ વહુજી, દર્શન કર-
 વાને જાય જો; વહુ ઉંચાને ખારણાં નીચાં, દેખી શીશ
 નમાય, સજ્જન સુણજોજી. ૧ા ખાઇજી શિખર મ-
 હોટા બંધાવીઆ, ને ખારણાં નીચાં ક્રીધાં રે; સાંખળી
 સાસુ રીસ ચડાવી, વહુને મહેણાં દીધાં, સજ્જન
 એક સાસુને વહુ સંવાદ, સજ્જન ૨. જો વહુજી

તમારે હોંશ હોય તો, પિયરથી દ્રવ્ય મંગાવોરે,
 જાના મોટા સમજીને વળી, મોટા શિખર બંધાવો,
 સંજ્ઞા ૦ એક ૦ ૩. સાસુના મહેણાં ઉપર વહુએ,
 પિયરથી દ્રવ્ય મંગાવ્યાં રે; નાના મોટા સમજીને
 વળી, મોટાં શિખર બંધાવ્યાં, સંજ્ઞા ૦ એક ૦ ૪
 ખાંચ વરસમાં ખાવન જિનાસાય, દૈવી કીર્તિ બનાવી
 રે; સંવત સોળ પંચાશુએ વહુએ, મોટી મૂર્તિ
 બનાવી, સંજ્ઞા ૦ એક ૦ ૫. તપગચ્છ ચતિશ્રી શિવ
 સુરિશ્વર, તે પણ તિહાં આવેરે; રત્નતિલક પ્રાસાદ
 કરાવી, ઉત્તમ નામ સુહાવે, સંજ્ઞા ૦ એક ૦ ૬.

શ્રી શાંતિનાથજીનું સ્તવન,

(માથે મટુકી ને મહીડાની ગાળી, તો મહીરે વચે
 ચંદ્રાવળી રે. એ દશી.)

છંડો પ્રમાદને વેગે સધરો, ચાલો ચિત્ત નિર્મળ
 કરોરે; ઉજ્જવળ તંદુલ હીરા સરીખા, લઈ શ્રીફળ કરે
 શ્રી રે; કેવળજ્ઞાનીને પ્રણમીએ રે. ૥૧૥ એઆંકણી
 અઉ ગતિરૂપ સંસારમાં ભમતાં, સકળ સામગ્રી પુ-
 રુએ લહી રે; દર્શન પૂર્વક દેશવિરતિ પણુ, પામી-
 ને ઉપધાન વહી રે, કેવળ ૦ ૥ ૨ ૥ ગંગાજળે નાંહી
 ફેશર ઘોળી, મળી ટોળી પૂજીએ નવ અંગે રે; વિ-
 શેષ પ્રકારે કરી દ્રવ્યસ્તવને, ભાવસ્તવ કીજો રંગે રે.

કેવં ॥ ૩ ॥ સોળમા જિનની સેવાની હૈવા, ભવિ-
 ના કર્મ દૂરે કરે રે; અતિ જગરણ દશા ઘણી જગે,
 શિવ લલના વેગે વરેરે, કેવં ॥ ૪ ॥ વાચ્ય અવા-
 ચ્ય જે ભાવ પદારથ, જાણતાં મન મગ્ન રહે રે;
 ધ્યાતા ધ્યેય તે સરીખા થાયે, ધર્મચંદ્રજ એમ કહે રે,
 કેવં ॥ ૫ ॥

શ્રી સિદ્ધચક્રનું રેતવન.

(સાંભળ રે તું સજની માંરી, રજની ક્યાં રમી
 આવી જ રે. એ દેશી.)

શ્રી વીર પ્રભુ ભવિજનને એમ કહે ભાવદયા
 દિલ આણીજ રે; સુરતર સમ સિદ્ધચક્ર આરાધો,
 વરવા શિવવધુ રાણી, સુભવિયા સુણજેજી. ॥ ૧ ॥
 શિવ કાર્યનું મુખ્ય કારણ નવપદ છે, ગુણી ગુણ
 પણ ચારજી રે; અરિહંત સિદ્ધ સૂરિ ઉવઝાયે, સાધુ
 વર દર્શનધાર. સુભવિં ॥ ૨ ॥ જ્ઞાન ચારિત્ર તપ
 એ નવ પદનું, આરાધન એણીપરે કીજેજી રે;
 આસો ચત્ર શુદ્ધિ સાતમથી, આંખિલ એળી માંડી-
 જે, સુભવિં ॥ ૩ ॥ ચૈત્ય પૂજા ગુરુભક્તિ કરીએ,
 પડિકમણાં દોય ધારોજી, ત્રણ કાળ દેવવંદન કરી-
 એ, બ્રહ્મચર્ય ભૂમિ સંચારો, સુભવિં ॥ ૪ ॥ નોકા-
 રવાળી વીરાજ ગણીએ, એકેક પદની રંગે જ રે;

પડહ અમારિ સદા વજડાવી, સુણો આગમ ગુરુ
સંગે, સુભવિં ॥ ૫ ॥ કહે ધર્મચંદ સિદ્ધચક્ર સેવતાં
લહીએ મંગળ માળજી રે; રાજ્યઝડકિ રમણી સુખ
પામ્યો, જેમ નરપતિ શ્રીપાળ. સુભવિં ॥ ૬ ॥

દીવાળીનું સ્તવન,

(સાંભળ રે તું સજની મારી, રજની ક્યાં રમી
આવી જ રે. એ દેશી.)

મુરસુખ ભોગવી ત્રિશક્તા કુખે, રહીને જન્મ લ-
હીને જરે; અનુક્રમે લલના સંગ છાંડી, વિચર્યાં દીક્ષા
ગ્રહીને, પ્રગટી દીવાળી રે; પામ્યા કેવળજ્ઞાન, કર્મ
પ્રગળી જ રે. ॥ ૧ ॥ એ આંકણી. ચાર નિકાયના
દેવ મળીને સમવસરણુ કરે સારો જ રે; તિહા સિંહા-
સને બેસી પ્રભુજી, ધર્મ કહે બહુ પ્યારો, પ્રગ-
ટીં ॥ ૨ ॥ અનાદિ મિથ્યાત્વી જીવ ભવ્ય, કરણ
ત્રણુ કરીને જરે; અંતરકરણે આદિ સમયે, સુખ લહે
સમકિત ધરીને. પ્રગં ॥ ૩ ॥ તે શુદ્ધ દર્શન આત્મા
કહીએ, શેષ બીજા હવે સુણીએ જરે; કષાય યોગ
દ્રવ્ય ઉપયોગ વીર્ય, જ્ઞાન ચારિત્ર મુણીએ, પ્રગં
॥ ૪ ॥ એહવે ઇન્દ્ર સુતિ જસ મુણીને, આંખ્યા પ્રભુ-
ની પાસેજ રે; વેદનાં અર્થ મુણીને સાચા, સંજમ
લીધો ઉદ્ધારે, પ્રગં ॥ ૫ ॥ વીરને ગણધર થયા

અગ્યાર, સાધુ ચાદ હજારજી રે; છત્રીશ સહસ્ર
 સાધવી જાણે, ચરણ કરણ વિચાર, પ્રગ્ન ॥ ૬ ॥
 સાખ એક ગુણ સાઠ હજાર, શ્રાવક બહુ શ્રીકાર
 જીરે; સહસ્ર અઠાર ને ત્રણ સાખ, શ્રાવિકાનો પ-
 રિવાર, પ્રગ્ન ॥ ૭ ॥ એમ સંધની થાપના કરતા,
 આબ્યા અપાપા ગામજી રે; હસ્તીપાળ હરખે એમ
 બોલે, મુજ ઘર આબ્યા સ્વામ, પ્રગ્ન ॥ ૮ ॥ અદ્ય
 આયુ પોતાનું જાણી, અનુકંપા આણી નાથજીરે;
 સોળ પ્રહરની દેશના દીધી, મળીઆ અઠાર નર-
 નાથ પ્રગ્ન ॥ ૯ ॥ કાર્તિક વદ અમાસની રાતે, વર્ધ-
 માન મોક્ષે પહોંચ્યાજીરે; નારી અપ્સરા સુર નર
 મળીઆ, પણ ગૌતમ તિહાં નહોતા, પ્રગ્ન ॥ ૧૦ ॥
 વીર નિર્વાણ સુરમુખથી જાણી, મોહ કર્યો ચકચુર
 જીરે; કેવળજ્ઞાન ને દર્શન પ્રગટયા, ગૌતમને ઉગતે
 સુર, પ્રગ્ન ॥ ૧૧ ॥ વીર ગૌતમ નિર્વાણ કેવળ, કલ્યાણક
 દિન જાણીજીરે; ભાવદ્રવ્ય દોય ભેદે કીજે, દીવાળી
 ભવિ પ્રાણી, પ્રગ્ન ॥ ૧૨ ॥ પોસહ પ્રડિક્ષમણાં જિન
 ભક્તિ, સુંદર વેશે કરીએજીરે; ધર્મચંદ્ર પ્રભુ ગુણ
 ગાતાં, જસ કમળા નિત્ય વરીએ, પ્રગ્ન ॥ ૧૩ ॥

શ્રી શીતળનાથનું સ્તવન.

(કીસકે ચેલે કીસકે પૂત—એ દશી.)

શીતળનાથ સુણો અરદાસ, સાહિબ આપો પદ ક-
મળે વાસ સાંઘ સાંભળો, ટેક. મોહ મહીપતિ* માંડો
ચોર, નવ નવ રૂપ ધરી કરે જોર, સાં ॥ ૧ ॥ માતપિતા
વધુ ભગિની બ્રાત, સાસુ સંસરો પિતરીયાં જાત, સાં
કુટુંબ વેષ કરી કીરતાર, એહ ભમાડે બહુ સંસાર
સાં ॥ ૨ ॥ ૪૬ દર્શનનું લેઈ રૂપ, જગને પાડે
ભવને કુપ, સાં જો છોડણ ચાહે સુણી સૂત, રૂપ ધરે
એહ ખીજો ધૂત, સાં ॥ ૩ ॥ નિમગ્ન કુમતિ મન
ઉન્માદ, આણા લોપી માંડે વાદ, સાં આગમ ભા
ખીની મતિ મંદ, આરોપે નિજમતનો કંદ, સાં
॥ ૪ ॥ મોહતણો એહવો પ્રપંચ, સ્વામી હવે શ્યે

* આ સ્તવનમાં સ્તુતિકારે મોહરાજ જગતમાં જે નાના-
રૂપ ધારીને નાના વિધ નાચ નચાવે છે તે જણાવીને તેથી બચ-
વાનો—નિજ આત્મ રક્ષણ કરવાનો ઉપાય બતાવવાની—સૂઝાડ-
વાની પ્રભુ પાસે પ્રાર્થના કરી છે અને તે કાર્યમાં સુગમતા—
અનુકૂળતા કરી આપવા માટે પ્રભુનો અનુગ્રહ ચાચ્યો છે. જે
શ્રીમાન્ આનંદધનજી મહારાજે ચોથા પ્રભુનો સ્તવનમાં છેલ્લી
ગાથામાં જણાવ્યું છે તેમ “ તરસ ન આવે હો મરણ જીવન
તણો, સીજે જો દર્શન કાજ; દર્શન દુર્લભ સુલભ કૃપાથકી,
આનંદધન મહારાજ. અભિં ” તે આના સમર્થન રૂપ છે.

ક્રીજે સંચ, સાંઠ કાંધ ખતાવો એક ઉપાય, જેમ મોહ
નાશી દૂરે જાય, સાંઠાપા નેહ તજર ભરી ત્રાથ ત્રિહાળ,
સુખીઓ થાઉં ત્રણે કાળ, સાંઠકીર્તિ વિમળ પ્રભુ
કર ઉપકાર, લક્ષ્મી કહે તું કરણાગાર, સાંઠાકા

શ્રી મુનિસુવ્રત જિન રતવન.

ઘડર આંખા આંખલી રે-એ દેશી.
મુનિસુવ્રત ક્રીજે મયારે, મનમાંહી ધરી મહેર;
મહેર વિહણા માનવીરે, કઠિણ જણાયે કહેર. જિને-
શ્વર, તું જગતાયક દેવ. તુજ જગહિત કરવા દેવ, જિં
ખીજ જુએ કરતા સેવ. જિં ૥ ૧ ૥ અરહટ ક્ષેત્રની ભૂ-
મિકારે, સિંચે કૃતારથ હોય; ધારાધર સધળી ધરારે,
ઉદ્ધરવા સજજ જોય. જિં ૥ ૨ ૥ તે આટું અશ્વ ઉપ-
રે રે, આણી મનમાં મહેર; આપે આંખા આંખલી રે,
ખોધવા ભરઅચ્છ શહેર. જિં ૥ ૩ ૥ અણુ પ્રાર-
થતા ઉદ્ધર્યા રે, આપે કરીયે ઉપાય; પ્રારથતા રહે
વિસવતારે; એ કેમ કહીએ ન્યાય. જિં ૥ ૪ ૥
સંબંધ પણ તુજ મુજ વિચેરે, સ્વામી સેવક ભાવ-
માં કહે હવે મહેરનો રે, નરહો અજરે પ્રસ્તાવ.
જિં ૥ ૫ ૥

(૨૨૨)

હોરી ૧ લી.

પાસજીકે દરબાર, ચલો ખેલાયે હોરી.

પ્રભુ ગુણ કિરતન તાલ પખાવજ, વિના કે જનકાર, ચં
ઉદાસીમતા કેશર છિંરકત, ભરી સમતા પીચકારી. ચં ૧
શુકલ ધર્મ દોયધ્યાન સુરંગા, ઉડત અખિલ ગુલાલ, ચં
ભાવન મુઠી ભરીભરી કીજત, દર્શન અંખર લાલ. ચં ૨
સમિતિ પુલ પંચરંગીગીંદુવા, ડારો છતિયાની ખીચ, ચં
હૃદય ચોક કે મધ્ય મચાઓ, શુભિ અરગળ કીચ. ચં ૩
કેવલ લીલા હરખ બઢાઓ, ખાજત અનુલવચંગ, ચં
ઘડ વિધિ નેહકૌ જોર લગાઓ, શિવરમણીકુરંગ. ચં ૪
વામાજીકો નંદન મેરો, આતમકો આધાર, ચં
વાચક વિમલકો રામકહે મોરો, વંછિતપૂરનહાર. ચં ૫

હોરી ૨ છં.

હોરી ખેલોરે ભવિક મનથિર કરકે, હોરી ખેલોરે.
સુમતિ સુરંગ ગુલાલ મંગાવો, અખીર ઉડાવો ઝોરી
ભરભરકે, હોરી ખેલોરે ॥ ૧ ॥ ધ્યાન ગ્યાન ડક
તાલ બજાવો, ગુણ ગાવો પ્રભુ હિત ધરકે, હોરી ૦
॥ ૨ ॥ અનુલવ અત્તર પુલેલ મંગાવો, વાસ દિસોદિસ
મહમહકે, હોરી ૦ ॥ ૩ ॥ ક્રોધ માન રજ ધૂળ ઉડાવો,
જ્યુ તે રાખ્યા સબલ થરકે, હોરી ૦ ॥ ૪ ॥

હોરી ૩ છ.

મધુવનમેં એસી ધુમ મચાઈ, મધુવનમેં ટેકો
 દેશ દેશકે બત્રા આવે, પૂજારી કરનેરીરે, એસીં ૧
 ગાવત રાગ ધુવાર સુનાવંત થૈ થૈ નાયત ગોરીરે.
 એસીં ૨ તાલ કંસાલ મૃદંગ બજાવત, રણઝણ
 ધુધરી રણઝોરીરે. એસીં ૩ કેસર ચંદન ધન ધંસી
 ઘોરી, ભરી કટોરી રંગ રોરીરે. એસીં ૪ પીચ-
 કારી ભરભર કર ડારી, અખીલ ગુલાલકી ઝોરીરે.
 એસીં ૫ જિન ગુન ગાવત હરખ બઢાવત, મારી પ્રભુ
 જીસે ભર નેરીરે. એસીં ૬ સમેત શિખર તીર્થ હોરી
 ખેલંત, પાવંત દરિશન અનુભવ નેરીરે. એસીં ૭.

હોરી ૪ થી.

સંધ્યાત્રા કરનસેં પાપ ઘટત, સિદ્ધગિરિજી કે
 દરશન કર લે. સંધ્યાત્રાં

કાડિ અનંતા ઇણ ગિરિ સિધ્યા,

તાકું શિશ નમય લે.

સંધં ૧

રિપલ જિનેશ્વર જીકો દર્શન,

શુદ્ધ આતમ પાવન કર લે.

સંધં ૨

રૂપચંદ કહે નાથ નિરંજન,

ભવ ભવકા દુઃખ હર લે.

સંધં ૩

સઝાયોનો સંગ્રહ

ખીજની સઝાય ૧ લી.

ખીજ કહે ભવી જીવને રે લોલ, સાંભળો આણી
 જીજરે, સુગુણનર; સુકૃત કરણી ખેતમાં રે લોલ, વાવો
 સમકિત ખીજરે, સુ૦ ॥ ૧ ॥ ધરને ધર્મશુ પ્રીતડી
 રે લોલ, કરી નીશ્ચય વ્યવહાર રે, સુ૦; ધણુ ભવ પરભવ
 ભવોભવે રે લોલ, હોવે જય જય કાર રે, સુ૦ ॥ ૨ ॥
 ક્રિયા તે ખાતર નાંખીએ રે લોલ, રમતા દીજ
 ખેડ રે, સુ૦; ઉપશમ નીરે સીંચીએ રે લોલ, ઉગે ને
 સમકિત છોડ રે, સુ૦ ॥ ૩ ॥ વાડ કરો સંતોષ
 ધની રે લોલ, તે પાખલ તસ ઢોર રે, સુ૦; પ્રતપચ્ચ-
 ખાણુ ચોક્કી ઠવો રે લોલ, વારને કર્મરૂપ ચોર રે, સુ૦
 ॥ ૪ ॥ ધર ધર અનુભવ કેરી મંજરી રે લોલ, મોરે
 સમકિત વૃક્ષ રે, સુ૦; શ્રુત ચારિત્ર ફળ ઉતરે રે લોલ,
 તે ફળ ચાખને શિષ્ય રે, સુ૦ ॥ ૫ ॥ જ્ઞાનામૃત
 રસ પીજીએ રે લોલ, સ્વાદ દ્યો સર્મ તખોળ રે, સુ૦;
 એણે રસે સંતોષ પામશેા રે લોલ, દેશેા ભવનિધિ
 કુલ રે, સુ૦ ॥ ૬ ॥ ધણુવિધ ખીજ તુમે સદહો રે
 લોલ, છાંડી સજ નેદ્રેષ રે, સુ૦; કેવળ કમળા પામીએ

રે લોલ, વરીએ મુક્તિ સુવિવેક રે, સુ૦ ॥ ૭ ॥ સમ-
કિત ખીજ જે સદહે રે લોલ, તે ટાળે નરક નિગોદ
રે, સુ૦; વિજય લખિય સદા લહો રે લોલ, નિત્ય નિત્ય
વિવિધ વિનોદ રે, સુ૦ ॥ ૮ ॥

ખીજની સઝાય. ૨ જી.

ખીજ તણે દિન દાખડું રે, દ્વિવિધ ધર્મ પ્રકાર;
પંચ મહાવ્રત સાધુને, શ્રાવકને વ્રત ખાર રે, પ્રાણી
ધર્મ કરો સહુ કોઇ. ॥ ૧ ॥ પ્રાણાતિપાત વ્રત જે કહ્યું
રે, જવજીવ તે જાણ; ખીજું મૃષાવાદ જાણીએ રે,
મોઢું તેહ વખાણ રે. પ્રા૦ ॥ ૨ ॥ જવજીવ ત્રીજું
વળી રે, નામે અદત્તાદાન; ચોથું વ્રત ઘણું પાળતાં રે,
જગમાં વાધે માન રે. પ્રા૦ ॥ ૩ ॥ નવ વિધ પરિગ્રહ
છાંડતાં રે, પંચમી ગતિ સુઠામ; વ્રત સુધાં એ પાળતાં
રે, અણુગારી કહ્યો નામ રે. પ્રા૦ ॥ ૪ ॥ પાંચે વ્રત પાળે
સદા રે, સાધુના એ આચાર; પડિક્કમણાં બેહુ ટંકના રે,
રાખે ધર્મશું પ્યાર રે. પ્રા૦ ॥ ૫ ॥ એહવા વ્રત પાળે
સદા રે. ગ્રંથતણે અનુસાર; આરાધક એહને કહ્યો રે,
તે પામે ભવ પાર રે. પ્રા૦ ॥ ૬ ॥ મિથ્યાંતમાં ભૂલેદ
ભમ્યો રે, એહ અનાદિનો જીવ; સાર ધર્મ નવિ ઓળ-
ખ્યો રે, જેહથી મોક્ષ સદીવ રે. પ્રા૦ ॥ ૭ ॥ આરંભ

છાંડી આત્મા રે, કરો સુમતિ ધરો નીતિ; આઠે મદ
 દ્વરે તણ રે, કરો ધર્મ સુવિનીત રે, પ્રાં ॥ ૮ ॥ પાળો
 જિનમી આણુને રે, જો ચાહો શિવરાજ; શ્રી વિજયરત્ન
 સૂરીંદ્રના રે, દેવનાં સર્વા સવિ કાજ રે. પ્રાં ॥ ૯ ॥

પંચમીની સઝાય ૧ લી.

શ્રી ગુરૂ ચરણ પસાડિલે રે લોલ, પંચમીનો મહિ-
 માય આત્મા; વિવરીને કહેશું અમે રે લોલ, સુણતાં
 પાતક જય આત્મા, પંચમી તપ પ્રેમે કરો રે લોલ. ॥૧॥
 મન શુદ્ધે આરાધીએ રે લોલ, તૂટે કર્મ નિદાન આત્મા;
 ઇહ ભવસુખ પામે ઘણો રે લોલ, પરભવ અમર વિ-
 માન આત્મા. પં ॥ ૨ ॥ સંકળ સૂત્ર રચ્યાથષ્ટી રે
 લોલ, ગણધર હુવા વિજ્યાત આત્મા; જ્ઞાન ગુણે કરી
 ણુણતા રે લોલ, સ્વર્ગ નરકની વાત આત્મા. પં ॥ ૩ ॥
 જે ગુરૂ જ્ઞાને દીપતા રે લોલ, તે તરીઆ સંસાર આત્મા;
 જ્ઞાનવંતને સહુ નમે રે લોલ, ઉતારે ભવ પાર આત્મા.
 પં ॥ ૪ ॥ અજવાળી પક્ષ પંચમી રે લોલ, કરો ઉપ-
 વાસ જગીશ આત્મા; ઓં હ્રી નમો નાણુસ્સ ગુણુ
 ગણો રે લોલ, નવકારવાળી વીશ આત્મા. પં ॥ ૫ ॥
 પાંચ વર્ષ એમ કીજીએ રે લોલ, ઉપર વળી પંચ માસ
 આત્મા; યથાશક્તિ કરી ઉજવો રે લોલ, જેમ હોય

મનને ઉલ્લાસે આત્મા. પં ૦ ॥ ૬ ॥ વરદત્તને ગુણમં-
જરી રે લોલ, તપથી નિર્મળ થાય આત્મા; કીર્તિવિ-
જય ઉપાધ્યાયનો રે લોલ, કાંતિવિજય ગુણ ગાય
આત્મા. પં ૦ ॥ ૭ ॥

પંચમીની સઝાય ૨ છ.

(આલમ જોગીડા રે. એ દેશી.)

શ્રી વાસુપૂજ્ય જિનેશ્વર વયણથી રે, રૂપકુંભ
કંચનકુંભ સુનિ દોય; રોહિણી મંદિર સુંદર આવીઆ
રે, નમી ભવ પૂછે દંપતી સોય, ચઉનાણી વયણે દંપતિ
મોહીઆરે. ૧ એ આંકણી, રાજ રાણી નિજ સુત આઠનો
રે, તપ ફળ નિજ ભવ ધારી સંબંધ; વિનય કરી પૂછે
મહારાજને રે, ચાર સુતાના ભવ પ્રબંધ. ચં ॥ ૨ ॥
રૂપવતી શીખવતી ને ગુણવતી રે, સરસ્વતી જ્ઞાન
ફકળા ભંડાર; જન્મથી રોગ રોક દીઠો નથી રે, કુણ પુણ્યે
લીધો એહ અવતાર. ચં ॥ ૩ ॥

દાળ ૧ લી.

(વાલાળ ત્રાગે છ વાંસળી રે. એ દેશી.)

ગુરુ કહે વૈતાળય ગિરિવર રે, પુત્રી વિદ્યાધરી ચાર,
નિજ આયુ જ્ઞાનીને પૂછીઓ રે, કરવા સફળ અવતાર.
અવધારો અમ વિનતિ રે. ॥ ૧ ॥ એ આંકણી. ગુરુ

કહે જ્ઞાન ઉપયોગથી રે, એક દિવસનું આયઃ એવા
વચન શ્રવણે સૂણ્યાં રે, મનમાં વીમાસણ થાય. અં
॥ ૨ ॥ થોડામાં કાર્ય ધર્મનાં રે, ક્રીમ કરીએ મુનિ-
રાજ; ગુરુ કહે જોગ અસંખ્ય છે રે, જ્ઞાનપંચમી તુજ
કાજ. અં ॥ ૩ ॥ ક્ષણ આરાધે સવિ અધ ટળે રે,
સૂત્ર પરિણામે સાધ્ય; કલ્યાણક નવ જિનતણાં રે,
પંચમી દિવસે આરાધ. અં ॥ ૪ ॥

ઢાળ ૨ જી.)

(જમને કહેજો રે-એ દશી.)

ચૈતર વદિ પંચમી દિને, સુણો પ્રાણીજી રે; ચવી-
આ ચંદ્રમલ રવામી, લહે સુખ ઠામ, સુણ પ્રાણીજી
રે. ॥ ૧ ॥ એ આંકણા અજિત સંભવ અનંતજી, સુ-
ણો પ્રાણી જી રે; પંચમી શુદિ શિવ ધામ, શુભ પરિ-
ણામ, સું ॥ ૧ ॥ વૈશાખ શુદિ પંચમી દિને, સું
સંજમ લીએ કુંથુનાથ, બહુ નર સાથ, સું; જોડ શુ-
દિ પંચમી વાસરે, સું, સુગતિ પામ્યા ધર્મનાથ, શિ-
વપુરી સાથ, સું ॥ ૨ ॥ શ્રાવણ શુદિ પંચમી દિને,
સું, જન્મ્યા નેમિ સુરંગ, અતિ ડિછરંગ, સું; મા-
ગશર વદિ પંચમી દિને, સું, સુવિધિ જન્મ શુભ સં-
ગ, પુર્ણ અભંગ, સું ॥ ૩ ॥ કાર્તિક વદિ પંચમી
તિથિ, સું, સંભવ કેવળજ્ઞાન, કરો બહુ માન, સું દશ

ક્ષેત્રે નેણુ જિનાં, સુ૦, પંચમી દિનના કલ્યાણ, સુખનાં
નિધાન, સુ૦ ॥ ૪ ॥

દાળ ૩ છ.

(હારે મારે જોખનીયા. એ દશી.)

હારે મારે જ્ઞાની ગુરના વયણુ સુણી હિતકાર જો;
ચાર વીધાધરી પંચમી વિધિશુ આદરે રે લોલ.
॥ ૧ ॥ એ આંકણી. હારે મારે શાસન દેવના પંચ
જ્ઞાન મનોહાર જો; ટાળી રે આશાતના દેવ વંદન સદા
રે લોલ. ॥ ૨ ॥ હારે મારે તપ પૂરણથી ઉજમણાનો
ભાવ જો; એહવે વિદ્યુતયોગે સુર પદવી વર્યા રે લોલ.
॥ ૩ ॥ હારે મારે ધર્મ મનોરથ આજસ તજતાં હોય
જો; ધન્ય તે આતમ અવલંબી કારજ કર્યાં રે લોલ.
૧ ૪ ॥ હારે મારે દેવથકી તુમ કુખે લીઓ અવતાર
જો; સાંભળ રોહિણી જ્ઞાન આરોધન ફળ ધણાં રે લોલ.
॥ ૫ ॥ હારે મારે ચારે ચતુરા વિનય વિવેક વિ-
ચાર જો; ગુણ કેતા આજખીએ તુમ પુત્રીતણા રે
લોલ. ॥ ૬ ॥

દાળ ૪ થી.

(આસણના રે જોગી. એ દશી.)

જ્ઞાનીનાં વયણુથી ચારે બેહની, જાતિસમરણ પામી
રે, જ્ઞાની ગુણવંતા; ત્રીજા ભવમાં ધાણુ કીધી, સિક્યાં
મનનાં કામો રે, જ્ઞાની ગુણવંતા. ॥ ૧ ॥ એ આંકણી. શ્રી

જિન મંદિર પંચ મનોહર, પંચ વર્ણ જિન પ્રિમા રે,
જ્ઞાં જિનવર આગમને અનુસારે, કરીએ ઉજમણાનો
મહિમા રે, જ્ઞાં ॥ ૨ ॥ પંચમી આરાધનથી પંચમ,
કેવળનાણુ તે થાય રે, જ્ઞાં; શ્રી વિજયલક્ષ્મી સૂરિ
અનુભવ નાણે, સંઘ સકળ સુખદાય રે, જ્ઞાં ॥ ૩ ॥

આઠ મદની સંજાય.

મદ આઠ મહામુનિ વારીએ, જે દુર્ગતિના દાતાર
રે; શ્રી વીર જિનેશ્વર ઉપદિશે, ભાષે સોહમ મણુધાર
રે. મદં ॥ ૧ ॥ હાંજી જાતિનો મદ પહેલો કહ્યો, પૂર્વે
હરિકેશીએ કીધો રે; ચંડાળતણે કુળે ઉપજ્યા, તપ-
થી સવિ કારજ સીધ્યો રે. મદં ॥ ૨ ॥ હાંજી કુળ-
મદ ખીજે દાખીઓ, મરિચિ ભવે કીધો પ્રાણી રે; કોડા-
કોડિ સાગર ભવમાં ભમ્યા, મદ મ ધરો એમ મન
જાણી રે. મદં ॥ ૩ ॥ હાંરે બળમદથી દુઃખ પામીઓ,
શ્રેણિક વસુભૂતિ જીવ રે; દુઃખ નરકતણાં જઈ ભોગવ્યા,
મુખે પાડંતા ઘણી રીવ રે. મદં ॥ ૪ ॥ હાંરે સનતકુમાર
નરેશરૂ, સુર આગળ રૂપ વખાણ્યો રે; રોમ રોમ કાયા
ખિગડ ગઈ, મદ ચોથાનો એ ટાણો રે. મદં ॥ ૫ ॥
હાંજી મુનિવર સંયમ પાળતા, તપનો મદ મનમાંહે
આવ્યો રે; થયો કુરગડુ નકષિ રાજ્યો, પામ્યા તપનો

અંતરાયો રે. મદં ॥ ૬ ॥ હાંજી દેશ દશારણનો ધણી,
 રાજ દશારણલદ્ર અભિમાની રે, ઈંદ્રની ઋદ્ધિ દેખી
 ખુઝીયા, સંસાર તજી થયા જ્ઞાની રે. મદં ॥ ૭ ॥
 હાંજી સ્થુતિભદ્રે વિધાનો કર્યો, મદ સાતમો જે દુઃખ-
 દાયી રે; શ્રુતપૂર્ણ અર્થ ન પામીયા, જુઓ માનતણી
 અધિકાઈ રે, મદં ॥ ૮ ॥ રાય સુભુમ પટખંડનો ધ-
 ણી, લાલનો મદ ક્રીધો અપાર રે; હય ગય રથ સખ
 સાયર પડ્યા, ગયો સાતમી નરક મોઝાર રે. મદં
 ॥ ૯ ॥ ઇંમ તન ધન જોવન રાજનો, મ ધરો મનમાં
 અહંકાર રે; એહ અસ્થિર અસત્ય કારમું, વિણસે
 ક્ષણમાં ખહુવાર રે. મદં ॥ ૧૦ ॥ મદ આઠ નિવારે
 વ્રત ધારી, પાળે સંયમ સુખકારી રે; કહે માનવિજય
 તે પામશે, અવિચળ પદવી નરનારી રે. મદં ॥ ૧૧ ॥

અષ્ટમીની સંખ્યા. ૧લી.

સરસ્વતી ચરણ નમી કરી, આપો વચન વિલાસ,
 ભવિયણ; અષ્ટમી તપ હું વર્ણવું, કર સેવકને ઉલ્લા-
 સ, ભવિયણ, અષ્ટમી તપ ભાવે કરો. ॥ ૧ ॥ આણી
 હર્ષ અપાર, ભવિયણ, તો પાર પામશે ભવતણો ક-
 રશે કર્મનો છેદ, ભવિયણ, અષ્ટં ॥ ૨ ॥ અષ્ટ પ્ર-
 વચન પાળીએ, ટાળીએ મદના ઠામ, ભં; અષ્ટ પ્રા-

તિહાર્ય મન ધરી, જપીએ જિનનું નામ, ભ૦ અ૦
 ॥ ૩ ॥ જ્ઞાન આરાધન તેહથકી, લહીએ શિવસુખસા-
 ર, ભ૦; આવાગમન તે નવિ કરે, એ છે જગ આધા-
 ર, ભ૦ અ૦ ॥ ૪ ॥ એહવો તપ તમે આદરો, આ-
 રાધો જિન ધર્મ, ભ૦; તો તમે છુટશે આપદા, ટા-
 બશે ચઉ ગતિ ભર્મ, ભ૦ અ૦ ॥ ૫ ॥ તીર્થ કર
 પદવી લહે, તપથી નવે નિધાન, ભ૦; જુઓ મહી-
 કુંવરી પરે, પામે બહુ ગુણજ્ઞાન, ભ૦ અ૦ ॥ ૬ ॥ એ
 તપના છે ગુણ ધણા, ભાખે શ્રી જિન ઇશ, ભ૦ શ્રી
 વિજયરત્ન સૂરીશનો, વાચક દેવ સૂરીશ, ભ૦ અ૦
 ॥ ૭ ॥

અષ્ટમીની સઝાય. ૨ જી.

અષ્ટ કર્મ ચુરણ કરી રે લાલ, આઠ ગુણે પ્રસિદ્ધ
 મેરે પ્યારે રે; ક્ષાયિક સમકિતના ધણી રે લાલ, વંદું
 વંદું એવા સિદ્ધ મેરેં અષ્ટ ॥ ૧ ॥ અનંત જ્ઞાન
 દર્શનધરા રે લાલ, ચોથું વીર્ય અનંત મેરેં; અગુર-
 લધુ સુખમય કહ્યા રે લાલ, અબ્યાબાધ મહંત મેરેં
 અ૦ ॥ ૨ ॥ જેહની કાયા જેહવી રે લાલ, ઉણી ત્રીજે
 ભાગ મેરેં; સિદ્ધશિલાથી જોયણે રે લાલ, અવગાહના
 બીતરાગ મેરેં અ૦ ॥ ૩ ॥ સાદિ અનંતા તિહાં ધણાં

રે લાલ, સમય સમય તેહ જાય, મેરેં; મંદિરમાંહી
 દીપાલિકારે લાશ, સઘળા તેજ સમાય મેરેં અં ॥ ૪ ॥
 માનવલવથી પામીએ રે લાલ, સિદ્ધતાણા સુખ સંગ
 મેરેં; એહનું ધ્યાન સદા ધરે રે લાલ, એમ બોલે
 ભગવતી અંગ મેરેં અં ॥ ૫ ॥ શ્રી વિજયદેવ પટોધર
 રે લાલ, શ્રી વિજયસેન સૂરીશ મેરેં; સિદ્ધતાણા ગુણ
 એ કહ્યા રે લાલ, દેવ દીએ આશીષ મેરેં અં ॥ ૬ ॥

એકાદશીની સઝાય. ૧ લી.

ગાયમ પૂછે વીરને, સુણો સ્વામીજી, મૌન એકા-
 દશી કોણે કહી; કણે પાળી કણે આદરી, સુણો સ્વા-
 મીજી, એહ અપૂર્વ દિન સહી. ॥ ૧ ॥ વીર કહે સુણો
 ગાયમા, ગુણ ગેહાજી, નેમ પ્રકાશી એકાદશી; મૌન
 એકાદશી નિર્મળી, સુણ ગાયમજી, ગોવિંદ કરે મક્કા-
 રસી. ॥ ૩ ॥ દ્વારાવતી નગરી ભલી, સુણું નવ જોજન
 આરામ વસી; છપ્પન કોડ જદવ વસે, સુણું કૃષ્ણ
 વિરાજે તેણે નગરી. ॥ ૩ ॥ વીચરંતા વિચરંતા નેમજી
 સું આવી રહ્યા ઉજવલ શિખરી; મધુર ધ્વનિ દીએ
 દેશના, સું ભવિયણને ઉપકાર કરી. ॥ ૪ ॥ ભવ અં-
 ટવી ભીષણ ધણી, સુણું, તે તરવા પંચ પવી કહી;
 બીજે બેવિધ ધર્મ સાચવો, સું, દેશવિરતિ સર્વવિરતિ

સહી. ॥૫॥ પંચમી જ્ઞાન આરાધીએ, સુ૦, પંચ વરસ
 પંચ માસ વળી; અષ્ટમી દિન અષ્ટ કર્મનો, સુ૦, પર-
 ભવ આયુનો બંધ કરે. ॥ ૬ ॥ ત્રીજે ભાગે નવમે
 ભાગે, સુ૦, સત્તાવીશમે ભાગે સહી; અથવા અંતર્મુ-
 હૂર્ત સમે, સુ૦, શ્વાસોશ્વાસમાં બંધ કરે. ॥ ૭ ॥
 માયા કપટ જે કેળવે, સુ૦, નરક તિર્યચનું આયુ ધરે;
 રાગતણે વશ મોહીઓ, સુ૦, વિકળ થયો પરવશ-
 પણો ॥ ૮ ॥ કરણી અકરણી નવિ ગણે, સુ૦, મોહતિ-
 મિર અંધકાર પણે; મોહ મદ ધાઢો કરે, સુ૦, દેધુમણી
 ઘણું જોરપણે. ॥ ૯ ॥ ધાયલ જિમ રહે ધુમતો, સુ૦,
 કહ્યું ન માને નેહપણે; જીવ રૂણે સંસારમાં, સુ૦, મોહ
 કર્મની સહીલાણી. ॥૧૦॥ અદ્ય સુખ સરસવ જેતું,
 સુ૦ તે તં મેરૂ સમાન ગણે; લોભે લંપટ વાહીઓ,
 સુ૦, નવિ ગણે તે અંધપણે. ॥ ૧૧ ॥ જ્ઞાની વિના કહો
 કુણ લહે, સુ૦, શુ જાણે છદ્મસ્થપણે; અષ્ટમી એકા-
 દશી ચતુદશી, સુ, સામયિક પોસહ કરે. ॥ ૧૨ ॥
 ધર્મને દિવસે કર્મનો, સુ૦, આરંભ કરે જે નરનારી;
 નિશ્ચે સદ્ગતિ નવિ લહે, સુ૦, અશુભ કર્મનાં છે રૂણ
 ભારી. ॥ ૧૩ ॥ પંચ ભરત પંચ ઐરવતે, સુ૦, મહા-
 વિદેહ તે પંચ ભણે; કર્મભૂમિ સઘળી થઈ, સુ૦,
 કલ્યાણક પંચસય ગણે. ॥ ૧૪ ॥ શ્રી વિશાળ સોમ-

સૂરિ પ્રભુ, સુ૦, તપગન્ધકો શિરદાર ગુણી; તસ ગુરૂ
ચરણકમળ નમી, સુ૦, સુવ્રત શેઠ સંઝાય ભણી.
॥ ૧૫ ॥

એકાદશીની સંઝાય ૨ જી

આજ મારે એકાદશી રે, નણદલ મૈન કરી મુખ
રહીએ; પૂછ્યાનો પડિઉત્તર પાછો, કાંઈને કાંઈ ન દ-
ઢએ. આજ૦ ॥ ૧ ॥ માહરો નણદોઢ તુજને વહાલો,
મુજને તાહરો વીરો; ધુમાડાના બાચક ભરતાં, હાથ ન
આવે હીરો. આજ૦ ॥ ૨ ॥ ઘરનો ધંધો ઘણો કર્યો
પણ, એકે ન આંચો આડો; પરભવ જતાં પાલવ ઝાલે,
તે મુજને દેખાડો. આજ૦ ॥ ૩ ॥ માગશર શુદ્ધિ એકા-
દશી મોટી, નેણું જિનનાં નીરખો; દોઢસો કલ્યાણક
મોટાં પોથી જોઈ જોઈ હરખો. આજ૦ ॥ ૪ ॥ સુવ્રત
શેઠ થયો શુદ્ધ શ્રાવક, મૈન ધરી મુખ રહીઓ; પાવક
પૂર સઘળું પ્રજવાળ્યું, એહનો કાંઈ ન દહિયો. આજ૦
॥ ૫ ॥ આઠ પહોરનો પોસહ કરીએ, ધ્યાન પ્રભુનું ધ-
રીએ; મન વચ કાયાં જો વશ કરીએ, તો ભવસાચર
તરીએ. આજ૦ ॥ ૬ ॥ ઉદયરત્ન વાચક ઉપદેશે, જે
નર નારી રહેશે; પોસહમાંહે પ્રેમ ધરીને, અવિચળ
લીલા લહેશે. આજ૦ ॥ ૭ ॥

એકાદશીની સંખ્યા ૩ જી.

આજ મારે એકાદશી રે, નણદલ પડિકમતાં પણ
 વાત; એમ કરતાં ધરાઈએ નહીં તો, ભેળું લીજીએ
 ભાતું. આજં ॥ ૧ ॥ મારે નણદોષ તુજને વહાલો,
 મુજને તારો વીરો; પડિકમણામાં વાતો બહાલી. જમતાં
 વહાલો શીરો. આં ॥ ૨ ॥ જમવા નાત મેળાવે
 જતાં, જેવું જમવું એહું; પડિકમણું તેવું જાણીને,
 વાતે વળગ્યું બેહું. આજં ॥ ૩ ॥ ઢીંગા દેતી કાંઈ
 નવિ દેખે, આડું અવળું પેખે; પડિકમણામાં પ્રેમ ન
 રાખે, ને ક્રીમઆવે લેખે, આજં ॥ ૪ ॥ પાંસ સાત
 સામટીઓ થઈને, વાતે વાતો સાંધે; કાંઈકિ પાપ પરિ-
 હરવા આવે, બારગણું વળી બાધે. આજં ॥ ૫ ॥
 એક ઉઠતી આજસ મરડે, બીજી ઉઘે બેઠી; નદીઓ
 માંહીથી કાંઈક નીસરતી, જઈ દરિયામાં પેઠી. આજં
 ॥ ૬ ॥ આઈ બાઈ નણુંદ ભોજઈ, નાની મોટી વહુને;
 સાસુ સહીરો મા ને માશી, શિખામણ છે સહુને.
 આજં ॥ ૭ ॥ મનકચંદ કહે મન થીર રાખી, જે
 પડિકમણું કરશે; રાગદ્વેષ દૂરે પરિહરશે, તે લવસાયર
 તરશે આજં ॥ ૮ ॥

શ્રીવાસુપૂજ્યની સઝાય.

ઋતુ વસંત આવે થકેજરે; વાસુપૂજ્ય ભગવંત; ક્રિડંતા જન દેખીનેજરે, ચિંતે એમ ગુણવંતરે, આતે કેવો મોહ વિકાર. ॥૧॥ પણ મોહ અંધા પ્રાણીયાજરે, પાશ બંધની રે માંહી; શિલા સરિખી શોભતીજરે, માને નહીં કહો કાંઈ રે. આં ॥ ૨ ॥ મોહ મુંઝયા માનવી જરે, હીંડોળે રહી નાર; દેખી દેખી ચિંતવેજરે, બેઠા વિમાને સાર રે. આં ॥ ૩ ॥ નિજ હીંડોળે દેખીને જરે, હરખે મૂઠ અપાર; પુણ્ય પાપનું તાજલું જરે, માને નહીં ગમાર રે. આં ॥ ૪ ॥ પ્રમાદ અગ્નિથી બળેલી જરે, પુણ્યમહેસની રે ઝાળ; વિષય-તપ્ત શરીરમાં જરે, કેમ નહીં માને ડામ રે. આં ॥ ૫ ॥ જળ કણ કીડા જોધને જરે, મુક્તાક્ષ કહેનાર; પણ તેને માને નહીં જરે, શા થાશે મુજ હાલ રે. આં ॥ ૬ ॥ જળકીડા કરતાં થઈ જરે, આંખ પ્રીયાની રે લાલ; રાગ સમુદ્ર તરંગના જરે, માને મનમાં ફાલ રે. આં ॥ ૭ ॥ અદ્ય બુદ્ધિ જન ગીતને જરે, કામશસ્ત્ર ટંકાર; માને પણ દુર્ગતિંતણા જરે, ઉઘડયાં એહ કમાડ રે. આં ॥ ૮ ॥ ગીતગાનના તાનથી જરે, જડ કંપાવે શિર; પણ તેહને મહા પ્રમાદના જરે, નિષ-

ધ ન માને ધીર રે. આં ॥ ૯ ॥ ત્રિભુવનની ઋદ્ધિ-
 થકી જીરે, મનુષ્ય જન્મ નહીં પાય; તે ચિંતામણિ
 સારીખો જીરે, ફેગટ ઝેણી પરે જાય રે. આં ॥ ૧૦ ॥
 એમ ચિંતવી ઘેર આવીઆ જીરે, દીધા વરસીરે દાન;
 દીક્ષા લીધી રૂયડી જીરે, મનઃપર્યાવ થયું નાણુ રે. આં
 ॥ ૧૧ ॥ કર્મ ખપાવી કેવળી જીરે, છસો મુનિવર
 સાથ; ચંપાપુરી ચંપક તળે જીરે, શિવ સુખ પામ્યા
 નાથ રે. આં ॥ ૧૨ ॥ વિજયાનંદ સૂરીશનો જીરે,
 સેવક કહે કર જોડ; વાસુપૂજ્ય પ્રભુ બારમા જીરે,
 મુજ પ્રભુ મોહ વિછોડ રે. આં ॥ ૧૩ ॥

રોહિણીની સઝાય.

(ભરત નૃપ ભાવશું એ. એ દેશી.)

શ્રી વાસુપૂજ્ય જિણું દનો એ, મધવા સુત મનોહા-
 ર, જ્યો તપ રોહિણી એ. રોહિણી નામે તસ સુતા એ,
 શ્રીદેવી માત મહાર, જ્યો તનંકરે તસ ધન્યઅવતાર
 જ્યો તપ રોહિણી એ. ॥ ૧ ॥ પદ્મ પ્રભુના વચણથી
 એ, દુર્ગંધી રાજકુમાર, જં; રોહિણી તપ કરતાં ભવે
 એ, સુજસ સુગંધ વિસ્તાર. જં ॥ ૨ ॥ નરદેવ સુર-
 પદ ભોગવીએ, તે થયો અશોક નરિંદ, જં; રોહિણી
 રાણી તેહની એ, દાયને તપ સુખ કંદ. જં ॥ ૩ ॥

દુરભિગંધા કામિની એ, ગુરુ ઉપદેશ સુણુંત, જ૦; રોહિણી તપ કરી દુઃખ હરીએ, રોહિણી ભવ સુખવંત, જ૦ ॥ ૪ ॥ પ્રથમ પારણાં દિન ઋષભનો એ, રોહિણી નક્ષત્ર વાસા જ૦; દ્વિવિધે કરી તપ ઉચ્ચરો એ, સાત વરસ સાત માસ, જ૦ ॥ ૫ ॥ કરો ઉજમણું પૂર્ણ તપે એ, અશોક તર તળે ઠાય, જ૦; ભિંબ રચણ વાસુ- પૂજ્યનું એ, અશોક રોહિણી સમુદાય, જ૦ ॥ ૬ ॥ એકસો એક મોદક ભજા એ, રૂપા નાણું સમેત, જ૦; સાત સત્તાવીશ કીજીએ એ, વેશ સંઘભક્તિ હેત, જ૦ ॥ ૭ ॥ આઠ પુત્ર ચારે સુતા એ, રોગ સોગ નવિ દીઠ, જ૦; પ્રભુ હાથે સંજમ લહો એ, દંપતી કેવળ દીઠ, જ૦ ॥ ૮ ॥ કાંતિ રોહિણીપતિ જીસી એ, રોહિણી સુત સમરૂપ, જ૦; એ તપ સુખસંપત્તિ દીએ એ, વિજયલક્ષ્મી સૂરિ ભુપ, જ૦ ॥ ૯ ॥

રોહિણીની સઝાય ૨ જી.

વંદો હૃદયે હર્ષ ધરેવી, રોહિણી નામે વિદ્યા દેવી; દેવી સોળમાંહી મુખ્ય કહીજે, તસ તપ કરી માનુભવ રૂળ લીજે, સાંભળો સસનેહી ભવિયાં, સાંભળો ગુણ ગેહા ॥ ૧ ॥ રોહિણીનો કીજે ઉપવાસ, પૂજે શ્રી વાસુ- પૂજ્ય ઉદ્દાસ; અષ્ટ પ્રકારી પૂજા રચાવો, શ્રી વાસુપૂજ્ય

જિન હેડે ધ્યાવે, સાં ॥ ૨ ॥ દાન વ્રણું બહુમાન
 દીજે, રોહિણી ચરિત્ર હૃદયે ભાવીજે; સિદ્ધમતીએ
 ભશ સૂખ ટાલ્યું, કડવું તું બહુ મુનિને વહોરાવ્યું, સાં
 ॥ ૩ ॥ ભર્તારે પણ ધરથી કાઢી, બહુલા ભવ દુઃખ પામી
 ગાઢી; વળી દુર્ગંધા થઇ દુઃખખાણી, મળોઆ મુનિ-
 વર નિર્મળ નાણી, સાં ॥ ૪ ॥ મુનિદાનાદિ ચરીત્ર
 વખાણી, કહે મુનિવર એમ કરૂણા આણી; સાત
 વરસ ને સાતજ માસ, રોહિણી તપ કરજે ઉલ્લાસ,
 સાં ॥ ૫ ॥ મુનિવચને એ તપ આરાધ્યા, જગ જસ
 મહિમા પડહો વાગ્યો; થઇ નૃપપુત્રી રોહિણી નામે,
 ભોગ ભલા મન ગમતા પામે, સાં ॥ ૬ ॥ પિયર સા-
 સરે થઇ માનીતી, ગહગહે રોહિણી જગત વહીતી;
 સાત પુત્ર ને પુત્રી ચાર, પાંખી રોહિણી અતિ મનોહાર,
 સાં ॥ ૭ ॥ તપ ઉંજમણું વિધિ વિસ્તારે, અશોક
 વૃક્ષ ને કળશ ચઢાવે, વાસૂપૂજ્ય જિન દીક્ષા દીધી,
 અંતે અનશન કરીને સિદ્ધી, સાં ॥ ૮ ॥ એમ બહુલા
 સૂખ રોહિણી પાવે, રોહિણી દેવી તપ પ્રભાવે; વિમળ-
 વિજય ઉપાધ્યાય શિષ્ય, રામવિજય કહે સયતજ-
 ગીશ, સાં ॥ ૯ ॥

રોહિણીની સંખ્યા ૩ - ૭.

(મનમોહન સ્વામી. એ દેશી.)

શ્રી વાસુપૂજ્યને નમી સ્વામી, કહું રોહિણી તપ
 સુખકામી હો, ધર્મજન સુણને; તપ કરતાં સવિ
 દુઃખ જાય, તપ કરતાં રોગ ન થાય હો, ધ૦ ॥ ૧ ॥
 ઈન્દ્રિયના વિષયની વાણી, તપ કર્મ પીલણની ઘાણી
 હો; ધ૦ તપ કરતાં નિર્મળ પ્રાણી, આત્મા હોય કેવળ
 નાણી હો, ધ૦ ॥ ૨ ॥ તપ કરતા આતમ રાયા,
 પાયક થઈ રહે સવિ રાયા, ધ૦; રોગે રહિત હોયે
 કાયા, મુરસુર સેવે પાયાહો, ધ૦ ॥ ૩ ॥ ધીરજવંત
 જે ધર્મકારી, રહ્યા કાયાની માયા નિવારી હો, ધ૦;
 જેને મંગળમાળા થનારી, તે તપ કરે નિરધારી હો,
 ધ૦ ॥ ૪ ॥ એ તપ રોહિણીનો છે વાર, ધર્મ જન
 કરે ચિત્ત ચાર હો, ધ૦; સાત વરસ ઉપર સાત માસ,
 કરે કર્મ ક્ષયની આશ હો, ધ૦ ॥ ૫ ॥ તપ પૂરે ઉજ-
 મણું કીજે, પૂરણ ફળ લાહો લીજે હો, ધ૦; પૂજકીજે
 બહુ યુક્તિ, વાસુપૂજ્યની ભાવે ભક્તિ હો, ધ૦;
 ॥ ૬ ॥ વાસુપૂજ્યનું બિંબ ભરાવો, જિનજીનેદ
 પ્રાસાદ કરાવો હો, ધ૦; કેશર ચંદન ને આભરણ
 નૈવેદ્ય કરો ભવ હરણ હો, ધ૦ ॥ ૭ ॥ સ્વામીવત્સલ
 કરો બહુ ભક્તિ, પહેરામણી કરો નિજ શક્તિ હો.

શ્રી૦; દીન દુઃખીઆના દુઃખ કાપો, જન્યકને વાંછિત
આપો હો, ધ૦ ॥ ૮ ॥ જ્ઞાન લખાવો રે બહુ રંગે,
અજ્ઞાન નાસે શુરસંગે હો, ધ૦; ઇત્યાદિક ઉજમણું,
કીજે, માનવભવનો લાહો લીજે હો, ધ૦ ॥ ૯ ॥ પૂર્વ ભવે
એ તપ કીધો, રોહિણી રાણી સુખ લીધો હો, ધ૦; વાસુ-
પૂજ્ય સુત બેટી જણો, વાસુપૂજ્ય ચરિત્ર વખાણો હો,
ધ૦ ॥ ૧૦ ॥ એ તપ કરશે જે ભવી ભાવે, રોગ સોગાદિક
દુઃખ નાવે હો, ધ૦; રૂડી ક્રાંતિ અનંતી પામી, હોવે
અમૃત પદનો સ્વામી હો, ધ૦ ॥ ૧૧ ॥

શ્રી વર્ધમાન તપની સ્તોત્ર ૧ લી.

પ્રભુ તુજ શાસન અતિ ભલું, તેમાં ભલું તપ
એહરે; સમતા ભાવે સેવતાં, જલદી લહે શિવગેહ રે.
પ્રભુ ॥ ૧ ॥ ૫૮ રસ તજ ભોજન કરે, વિગય કરે ૫૮
હર રે; ખટપટ સઘળી પરિહરી, કર્મ કરે ચકચૂર રે.
પ્રભુ ॥ ૨ ॥ પડિઝમણું દોય ટંકનાં, પૌષધ વ્રત ઉપ-
વાસ રે; નિયમ ચિતારે સર્વદા, જ્ઞાન ધ્યાન સુવિલાસ
રે. પ્રભુ ॥ ૩ ॥ દેહને દૂઃખ દેવાથકી, મહા કૃપા પ્રભુ
ભાષે રે; ખર્જ ધારા એ વ્રત સહી, આગમ અંતગડ
ભાષે રે. પ્રભુ ॥ ૪ ॥ ચૌદ વર્ષ સાધિક હોવે, એ
પાપનું પરિભાણ રે; દેહના દંડ દૂરે કરે, તપ ચિંતામણી

જાણુ રે. પ્રભુ ॥ ૫ ॥ સુલલ યોધિ જીવને, એ તપ
ઉદયે આવે રે; શાસન સુર સાંનિધ્ય કરે, ધર્મરત્ન પદ
પાવે રે. પ્રભુ ॥ ૬ ॥

શ્રી વર્ધમાન તપ સઝાય. ૨ જી

પ્રીતમ સેંતી વિનવે, પ્રમદા ગુણ ની ખાણુ, મેરે
લાલ; અવસર આંચો સાહિબાં, કરશું તપ વર્ધમાન,
મેરે લાલ, આંખિલ તપ મહિમા સુણો. ॥ ૧ ॥
બહોત ગદ્ય થોડી રહી, ક્રીધા બહુલા સ્વાદ મેરે લાલ;
પિંડ પોષીઓ લાલચે, હવે છોડો ઉન્માદ, મેરેં આંં
॥૨॥ સાડી ત્રણ કોડ રોમ છે, પોણા બે બે રોગ, મેં;
દેહના દંડ છે એટલા, દૂર કરો સખ રોગ, મેં આંં
॥ ૩ ॥ ષટ કોટિની ઉપરે, સાડા બાર લાખ પ્રમાણુ,
મેં; આંખિલ તીવ્ર હુતાશને, કાયા કંચન વાન- મેં
આંં ॥૪॥ સવા ચાદ વરસ લગે, એકાદિ શત માન,
મે; ખર્જા ધારા વ્રત પાળશું, ધરશું જિનવર આણુ,
મેં આંં ॥ ૫ ॥ નાણુ મંડાવી ભાવશું, સામી સા-
મણુ સાથ, મેં; ઉજમણાં કરવાં ભલાં, પૂજશું ત્રિભુ-
વન નાથ, મેં આંં ॥ ૬ ॥ નિયાણું કરશું નહીં,
સંમતા ભાવ ઉદાર મેં; ધર્મરત્ન આરાધવા, અમૃત
કૃપા વિચાર. મેં આંં ॥ ૭ ॥

શ્રી વર્ધમાન તપની સઝાય, ૩ જી,

જિમ જિમ એ તપ કીજીએ રે, તિમ તિમ પાપ
પલાય સલુણા; આળસ તજી ઉધમ કરે રે, ઉપાદાન
શુદ્ધ થાય સલુણા; વર્ધમાન તપ કીજીએ રે, લીજીએ
નરભવ લાભ સલુણા. ॥ ૧ ॥ એકેકું વધતાં થકાં રે, સો
આંખિલ સમુદાય. સં; સો ઊપવાસ સંજ્યા થશે રે,
પાતક દૂર પલાય, સં વર્ધં ॥ ૨ ॥ ચૌદ વર્ષ
ત્રણ માસને રે વીશ દિવસ હિતકાર, સં; પાંચ
હજાર પચાસ છે રે, સર્વ દિવસ તપ ધાર, સં વં
॥ ૩ ॥ નમો તવસ્સ પદ જપનું રે, દ્વાય હજાર
પ્રમાણ, સં; ખાર લોગસ્સ કાઉસ્સગં કરો રે,
યથાશક્તિ અનુમાન. સં વં ॥ ૪ ॥ વિધિપૂર્વક
આરાધવા રે, ઊજમણે ફળજેય, સં; મુલત બોધિ
જીવને રે, ધર્મરત શિવ હેય ॥ સં વં ॥ ૫ ॥

શ્રી વર્ધમાન તપની સઝાય ૪ થી.

(મોરા સાહિબ હો શીતળનાથકેઅરજ સુણોને માહરિ. એ દશી.)

મોરા ચેતન હો કહું અનુભવ વાત કે, સાંભળ
સ્થિર થઇ મિત્ર તું; જિમ પામ હો તું શિવમુખસાર
કે; ક્ષણમાં હોય પવિત્ર તું. ॥ ૧ ॥ તપ આંખિલ હે
કરજે વર્ધમાન કે, વિઘ્ન વિદારણ કેશરિ; અષ્ટ સાંધ

હો અણિમદિક થાય કે, પ્રગટે ઋદ્ધિ પરમેશ્વરા. ॥૨૥॥
 ભય સાને હો તસ દૂર પલાય કે, આંખિલે બળી નહીં
 દ્વારિકા; દેવ સાંનિધ્ય હો કરે હરે સહુ કષ્ટ કે, મંત્ર તંત્ર .
 ફળકારકા ॥ ૩ ॥ મયણા સુંદરી હો શ્રીપાળ નરેશ કે,
 એ તપથી સુખીઆં થયાં; કેધ સેવ્યો હો એ તપ સુર-
 વૃક્ષ કે, ભુક્તિ મુક્તિ પદવી લલાં ॥ ૪ ॥ નવકારશી
 હો તોડે એકસો વર્ષ કે નરકાયુ મુરતું કરે; તેમ પો-
 રસી હો વર્ષ એક હજાર કે, અયુત સાઠ પોરસી હરે,
 ॥ ૫ ॥ એક લાખ હો પુરિમઢ હરંત કે, એકાશન
 દશ લાખનું, નીવી કરતાં હો કોડ એક કપાય કે,
 એકલકાણુ દશ કેડનું. ॥ ૬ ॥ કાપે સો કોડ હો
 વર્ષ એકલ ધત્તિ કે, હજાર કોડ વર્ષ આંખિલે; ઉપ-
 વાસે હો દશ સહસ્ર કોડ કે, નરક આયુષ તું કાપી લે.
 ॥ ૭ ॥ એ વ્યાખ્યા હો મધ્યમ ફળ જાણ કે, કેવળ
 લહે ઉત્કૃષ્ટથી; દશ ધારો હો એ અસિ સૂર્યહાસ કે,
 મુષ્ટિજાને ગ્રહો મુષ્ટિથી. ॥ ૮ ॥ નમો તવસ્સ હો ગણો
 દોય હજાર કે, ખમાસમણાં ખાર છે; ગણો લોગસ્સ હો
 ખાર કાઉસગગ રૂપકે, સાચો કર્મ કુઠાર છે, ॥ ૯ ॥
 યથાશક્તિ હો કરો તપ અનુકુળ કે, સંજમશ્રેણિ
 આદરો; તપ તપો હો વર્ધમાન પરણામ કે, ધર્મરત્ન
 પદ અનુસરો. ॥ ૧૦ ॥

શ્રી વીશ સ્થાનકેની સંખ્યા.

(શ્રી સીમંધર સાહિબ આગે. એ દેશી.)

અરિહંત પહેલે સ્થાને ગણીએ, બીજે પદ સિદ્ધા-
ણું; ત્રીજે પ્રવચન આચાર્ય ચોથે, પાંચમે પદ ચૈરાણું
રે. ॥ ૧ ॥ ભવીઆં વીશસ્થાનક તપ ક્રીજે, ઓળી
વીશ કરીજે રે, ભં ગુણુ એહ ગણી જે રે, ભં, જિમ
જિન પદ પામીજે રે, ભં નરભવ લાહો લીજે રે,
ભં એ આંકણી. ઉપાધ્યાય છઠું સંવ સાહુણું, સાતમે
આઠમે નાણું; નવમે દર્શન દશમે વિણુયસ્સ, ચારિત્ર
અગ્યારમે જાણુ રે, ભં ॥ ૨ ॥ બારમે બ્રહ્મવ્રત
ધારીણું, તેરમે કીરીયાણું; ચૌદમે તપ પંદરમે ગાયમં,
સોલસમે નમો જિણુણું રે, ભં ॥ ૩ ॥ ચારિત્તસ્સ
સત્તરમે જપીએ, અઠ્ઠારસમે નાણુસ્સ; ઓગણીશમે
નમો સુયસ્સ સંભારો, વીશમે નમો તિત્થસ્સ રે, ભં
॥ ૪ ॥ એકાસણાદિ તપ દેવવંદન, ગુણુ હોય હજાર;
સત્યવિજય બુધ શિષ્ય સુદર્શન, જંપે એહ વિચાર
રે, ભં ॥ ૫ ॥

શ્રી નવપદની સંખ્યા ૧ લી.

ગાયમ નાણી હોકે, કહે સુણો પ્રાણી મારા લાલ,
જિનવર વાણી હોકે, હધડે આણી મારા લાલ;

આસોઃમાસે હોડે, ગુરૂની પાસે મારા લાલ,
 નવપદ ધ્યાસે હોડે, અંગ ઉલ્લાસે મારા લાલ. ૧
 આંખિલ કીજે હોડે, જિન પૂજીને માં,
 જાપ જપીને હોડે, દેવ વાંદીને માં;
 ભાવના ભાવો હોડે, સિદ્ધચક્ર ધ્યાવો માં,
 જિન ગુણ ગાવો હોડે, શિવસુખ પાવો માં. ૨
 શ્રી શ્રીપાળે હોડે, મયણા બાળે માં,
 ધ્યાન રસાળે હોડે, રોગજ ટાળે માં;
 સિદ્ધચક્ર ધ્યાવો હોડે, રોગ ગમાયો માં,
 મંત્ર આરાધ્યો હોડે, નવપદ પાચો માં. ૩
 ભામિની ભોળી હોડે, પહેરી પટોળી માં,
 સહિયર ટોળી હોડે, કુંકુમ ઘોળી માં;
 થાળ કચોળી હોડે, જિનઘર ખોલી માં;
 પૂજી પ્રણમી હોડે, કીજે ઓળી માં. ૪
 ચૈત્રે આસો હોડે, મનને ઉલ્લાસે માં,
 નવપદ ધ્યાસે હોડે, શિવસુખ પાસે માં;
 ઉત્તમ સાગર હોડે, પંડિત રાચા માં,
 સેવક કાંતે હોડે, બહુ સુખ પાચા માં. ૫

શ્રી નવપદની સંખ્યા ૨ જી.

નવપદ મહિમા સાર, સાંભળજો નર નાર, આ છે

ક્ષાલ, હેજ ધરી આરાધીએજ; તો પામો ભવ પાર,
 યુત્ર કલત્ર પરિવાર, આ છે૦, નવ દિન મંત્ર આરાધી-
 એજ. ॥ ૧ ॥ ઐ આંકણી. આસો માસ સુવિચાર,
 નવ આંખિલ નિરધાર, આ છે૦, વિધિશું જિનવર પુજ-
 એજ; અરિહંત સિદ્ધ પદ સાર, ગણણું તેર હજાર આ
 છે૦, નવ પદ મહિમા કીજીએજ. ॥ ૨ ॥ મયણા સુંદરી
 શ્રીપાળે, આરાધ્યો તત્કાળ. આ છે૦ ક્ષણદાયક તેહને
 થયોજ, કંચન વરણી કાય, દેહડી તેહની થાય, આ
 છે૦, શ્રી સિદ્ધચક્ર મહિમા કહ્યો જ. ॥ ૩ ॥ સાંભળી
 સહુ નર નાર, આરાધ્યો નવકાર, આ છે૦, હેજ ધરી
 હેડે ધણું જ, ચૈત્ર માસ વળી એહ, નવપદ શું ધરો
 નેહ, આ છે૦, પૂજ્યો દેશિવસુખ ધણું જ. ॥ ૪ ॥ એણી
 પરે ગૌતમ સ્વામ, નવ નિધિ જેહને નામ, આ છે૦, નવ-
 પદ મહિમા વખાણીએ જ. ઉત્તમ સાગર શિષ્ય, પ્રણમે
 તે નિશદીશ, આ છે૦, નવપદ મહિમા જાણીએ જ ॥ ૫ ॥

શ્રી નવપદની સંખ્યા ૩ જ,

(કીસકે ચેલે કીસકે પુત. એ દશી.)

સેવોરે ભવિ ભાવે નવકાર, જપે શ્રી ગૌતમ ગણ-
 ધાર, ભવિ સાંભળો, હાંરે સંપદ થાય ભ૦, હાંરે સંકટ
 જાય ભ૦, આસો ને ચૈત્રે હરખ અપાર, ગણણું
 કીજે તેર હજાર. ભ૦ ॥ ૧ ॥ ચાર વર્ષ ને વળી પદ

માસ, ધ્યાન ધરો ભવી ધરી વિશ્વાસ, ભં; ધ્યાયો રે
 મયણામુંદરી શ્રીપાળ, તેહનો રોગ ગયો તત્કાળ. ભં
 ॥ ૨ ॥ અષ્ટ કમળ દળ પૂજ રસાંગ, કરી નહવણ છાં-
 ટ્યું તત્કાળ, ભં; સાતસો મહીપતિ તેહને રે ધ્યાન,
 દેહડી પામ્યા કંચનવાન. ભં ॥ ૩ ॥ મહિમા કહે-
 તાં નાવે પાર, સમરો તિણે કારણ નવકાર, ભં;
 ઇહ ભવ પર ભવ દીએ સુખવાસ, પામે લગ્નછી
 લીલવિલાસ. ભં ॥ ૪ ॥ જાણી પ્રાણી લાભ અ-
 નંત, સેવો સુખદાયક એ મંત્ર, ભં; ઉત્તમ સાગર
 પંડિત શિષ્ય, સેવે કાંતિસાગર નિશદીશ. ભં ॥ ૫ ॥

શ્રી નવપદની સંખ્યા. ૪ થી.

શ્રી મુનિચંદ્ર મુનીશ્વર વંદીએ, ગુણવંતા ગણધાર,
 સુજ્ઞાની; દેશના સહસ્ર સુધારસ વરસતા, જિમ પુષ્કર-
 જળધાર, સું, શ્રીં ॥ ૧ ॥ અતિશય જ્ઞાની પર
 ઉપકારીઆ, સંયમ શુદ્ધ આચાર, સું; શ્રી શ્રીપાળ
 ભણી જાપ આપીએ, કરી સિદ્ધચક્ર ઉદ્ધાર, સું, શ્રીં
 ॥ ૨ ॥ આંખિલ તપ વિધિ શીખી આરાધીએ, પડિઠ-
 મણાં દોય વાર, સું; અરિહંતાદિક પદ એક એકનો,
 ગણણું દોય હજાર, સું, શ્રીં ॥ ૩ ॥ પડિલેહણ દોય
 ટંકની આદરે, જિનપૂજ તણ કાળ, સું; પ્રહચારી.

વળી ભોંય સંથારે, વચન ન આળ પંપાળ, સુ૦,
 શ્રી૦ ॥ ૪ ॥ મનએકાગ્ર કરી આંખિલ કરે, આસો
 ચૈતર માસ, સુ૦; શુદ્ધિ સાતમથી નવ દિન કીજીએ,
 પૂનમે ઓચ્છવ ખાસ, સુ૦, શ્રી૦ ॥ ૫ ॥ એમ નવ
 ઓળી એકાશી આંખિલે, પૂરી પૂરણ હર્ષ, સુ૦;
 ઉજમણું પણ ઉઘમથી કરે, સાડા ચારેરે વર્ષ, સુ૦,
 શ્રી૦ ॥ ૬ ॥ એ આરાધનથી સુખસંપદા, જગમાં
 કીર્તિ રે થાય, સુ૦ રોગ ઉપદ્રવ નાસે એહથી, આપદા
 દૂરે પલાય, સુ૦, શ્રી૦ ॥ ૭ ॥ સ પદાવાધે અતિ સોહા
 મણી, આણા હોય અખંડ, સુ૦; મંત્ર જંત્ર તંત્ર
 સોહતો, મહિમા જસ પ્રચંડ, સુ૦, શ્રી૦ ॥ ૮ ॥ ચક્રે-
 શ્વરી જોહની સેવા કરે, વિમલેશ્વર વળી દેવ, સુ૦; મન
 અભિલાષ પૂરે સવિ તેહના, જે કરે નવપદ સેવ, સુ૦,
 શ્રી૦ ॥ ૯ ॥ શ્રીપાળે તેણી પરે આંરાધીઓ, દૂર ગયો ત-
 સ રોગ, સુ૦; રાજઋદ્ધિ દિન દિન પ્રત્યે વાધતો, મન-
 વંછિત લહ્યા ભોગ, સુ૦, શ્રી૦ ॥ ૧૦ ॥ અનુક્રમે નવમે
 ભવં સિદ્ધિ વર્યા, સિધચક્ર સુપસાય, સુ૦; ઓણી પરે જે
 નિત્ય નિત્ય આરાધશે, તસ જસ વાદ ગવાય, સુ૦, શ્રી૦
 ॥ ૧૧ ॥ સંસારિક સુખ વિલસી અનુક્રમે, કરીએ કમનો
 અંત, સુ૦; ધાતી અઘાતી ક્ષય કરી ભોગવો, શાશ્વત
 સુખ અનંત, સુ૦, શ્રી૦ ॥ ૧૨ ॥ એમ ઉત્તમ ગુરૂ વચ-

શુ સુશી કરો, પાવન હુવા બહુ જીવ, સુંઠ; પદ્મવિજય
કહે એ સુરતર સમો, આપે સુખ સદૈવ, સુ, શ્રી૦
૩ ૧૩ ॥

ચરણ સિતરી કરણ સિતરીની સંજાય:

પાંચ મહાવ્રત દશ વિધ યતિ ધર્મ, સત્તર સંજમ
ભેદ પાળે જી; વૈયાવૃત્ય દશ નવવિધ બ્રહ્મચર્ય, વાડ
ભલી અજવાળે જી. ॥ ૧ ॥ જ્ઞાનાદિક ત્રણ ખારે ભેદે,
તપ કરી જેહ નિદાન જી; ક્રોધાદિક ચારનો નિગ્રહ, એ
ચરણ સિતરી માન જી. ॥ ૨ ॥ ચૈત્ર વિધ પિંડ વસતિ
વસ્ત્ર પાત્ર, નિર્દ્વષણ એ લેવે જી; સમિતિ પાંચ વળી
પડિમા ખારે, ભાવના ખારે સેવે જી. ॥ ૩ ॥ પચ્ચીશ
પડિલેહણા પણ ઈન્દ્રિય, વિષયવિકારને વારો જી,
ત્રણ ગુપ્તિ વળી ચાર અભિગ્રહ, દ્રવ્યાદિકથી સંભાળો
જી. ॥ ૪ ॥ કરણ સિતરી ઈણવિધ સેવે, ગુણ અનેક વળી
ધારે જી; સંજમી સાધુ તેહને કહીએ, બીજા સવિ નામ
ધારી જી. ॥ ૫ ॥ એ ગુણ વિણ પ્રવ્રજ્યા બોલી. આજી-
વિકાને તોલે જી; તે પટ કાય અસંજમી જાણો, ધર્મદાસ
ગણી બોલે જી ॥ ૬ ॥ જ્ઞાનવિમળ ગુરૂ આણા ધરીને,
સંજમ શુદ્ધ આરાધેજી; જિમ અનુપમ શિવ સુખ
સાધે, જગમાં સુજસતે વાધે જી. ॥ ૭ ॥

સુહતાળીશ દોષ નિવારક સમ્રાચ.

(સહુણાની દેશી.)

દોષ આહારના સાંભળો રે, મુનિ ટાળે જેહ નામ,
સહુણા; આધાકર્માદિક કહ્યા રે, પૃથક્ પૃથક્ તેહ જા-
ણ, સં. ॥ ૧ ॥ આરંભ કરી ષટ્ કાયનો રે, મુનિ
અર્થે નિપજાય, સં; આધાકર્મા તે કહ્યા રે, મુનિ
ત્રિવિધે નહીં ખાય, સં. ॥ ૨ ॥ નામ લેધને જે કીચો
રે, તે ઉદ્દેશક આહાર, સં; શુદ્ધાશુદ્ધ મિલાયકેરે,
પૂતિ કર્મ તે વાર. સં. ॥ ૩ ॥ ગૃહીયતિ અર્થે નીપ-
જ્યો ચે, મિશ્ર દોષ તે જાણ, સં. સાધુ અર્થે સ્થાપી-
યો રે, ઇવણા દોષ તે જાણ, ॥ ૪ ॥ આધા પાછા
પ્રાહુણા રે, કરતાં પ્રાભુત હોય, સં; પ્રકાશ કરી અં-
ધારમાં રે, પ્રાહુષ્કૃત તે જોય, સં. ॥ ૫ ॥ મૂલ્ય લઈ
દીએ સાધુને રે, વળી ઉધારે આણ, સં; અદલ બદલ
કરી જે દીએ રે, તે અકલ્પિત જાણ, સં. ॥ ૬ ॥
સન્મુખ આણ્યો નવિ લીએ રે, મુદ્ધિકા ભેદી દેત,
સં; મેડી માળને વળ્ણએ રે, નિર્બળ એ બળી
લેત, સં. ॥ ૭ ॥ બે સ્વામીનો આહાર જે રે, એક
નિમત્રે જેહ, સં; મુનિ આગમન જાણુકે રે, હાંડી
પૂરત તેહ. સં. ॥ ૮ ॥ સોળે ઉદ્ગમ દોષ એ રે, ગૃહી
હાથે જે હોય, સં; ઉત્પાદના સોળ વળી રે, વળે તે

મુનિ સોય. સં ॥ ૯ ॥ બાળકને રમાડકેરે, દૂતિ કમ
 બળિ હેત, સં; જ્યોતિષ નવી પ્રકાશીએ રે, જંતિ જ-
 થાવી ન લેત. સં ॥ ૧૦ ॥ દીનપણે નવિ લીઝએ રે,
 વઢક નવિ કરંત, સં; ક્રોધ માન માયા કરી રે, લોભ
 વળી તેમ હરંત. સં ॥ ૧૧ ॥ પૂરવ પચ્છા સંસ્તવો
 રે, જ્ઞાન ભણાવી ન લેત, સં; મંત્ર ચુણું વળી વજ્ર-
 વા રે, જોગ મીનાઈ પાંદલેપ. સં ॥ ૧૨ ॥ મુળ કમ
 ગર્ભપાતને રે, એ સોળે ઉત્પાદ, સં; શંકા ઉપજે
 આહારમાં રે, ખરડત સૂચિત હાથ. સં ॥ ૧૩ ॥
 સચિત્ત વસ્તુ પર મૂઝીનેરે. વળી સચિત્ત ઢાંક, સં;
 બીજે હામે સંહારકે રે, અંધ પ્રમુખ જે દેય. સં
 ॥ ૧૪ ॥ સચિત્તાચિત્ત જે એકડો રે, તે આહાર ન
 લેય, સં; શસ્ત્ર નહીં જે પરગમ્યો રે, ભુમિ સિત્પ
 તત્કાળ. સં ॥ ૧૫ ॥ નીચે નાંખતો જે દીએ રે, તે
 આહાર ન લેત, સં; સાધારણ દશ દોષ એ રે, સર્વ
 એંતાળીશ ચેત, સં ॥ ૧૬ ॥ દોષ વળી પાંચ જાણજો
 રે, માંડસિના જે હોય, સં; સંજોગ મીના કર આવતો
 રે, અપ્રમાણ વળી જોય. સં ॥ ૧૭ ॥ જ્ઞાધા નિંદા
 કરી આવતો રે. કારણ વિણ આહાર કરંત, સં; એ
 સુડતાળીશ દોષ છે રે. જે શુદ્ધ પંથ મુનિ ચરંત. સં
 ॥ ૧૮ ॥ સંવત ઓગણીય સંય ભત્રો રે, ઉપર તેરહ

વર્ષ, સં; ફાગણ શુદ્ધિ દ્વિતીયા દિને રે, મુજ મનમે
ખહુ હર્ષ, સં ॥ ૧૯ ॥

કળશ

એ દોષ સુડતાળીશ નિરખતે, ટાળતા જે મુનિવરા,
સુગુણ સંચતે પાપ વચત, ખપ શુદ્ધ પિંડ જે કરા;
વ્રતરાજ મુનિવર પેખ હરખીત, દધિખંડિત નિશાકરા,
એ દોષ વર્જિત સિદ્ધ ગર્જિત, સંચમે વૃદ્ધિકરા. ૨૦

વિનયની સઝાય

વિનય કરો ચેલા ગુરૂતણો, જિમ લહો સુખ
અપારો રે; વિનય થકી વિદ્યા ભણો, તપ જપ સૂત્ર
આચારો રે વિં ॥ ૧ ॥ ગુરૂ વચન નવિ લોપીએ, નવિ
કરીએ વચન વિદ્યાતો રે; ઉંચે આસન નવિ બેસીએ,
વચ્ચે વચ્ચે નવિ કરીએ વાતો રે, વિં ॥ ૨ ॥ ગુરૂ
આગળ નવિ ચાલીએ, નવિ રહીએ પાછળ દૂર રે;
ખરોખર ઉભા નવિ રહીએ. ગુરૂને શાતા દીજે ભરપૂર
રે, વિં ॥ ૩ ॥ વસ્ત્ર પાત્ર નિત્ય ગુરૂતણાં, પડિલેહીએ દો-
ય વારો રે; આસન બેસણ પુંજીએ, પાથરીએ સુખકા-
રોરે, વિં ॥ ૪ ॥ અશન વસનાદિ સુખ દીએ, ગુરૂ આ-
ણાએ મુખ નિરખો રે; વિબુધવિમળ સૂરિ ઇમ કહે,
શિષ્ય થાયે ગુરૂની સરખો રે, વિં ॥ ૫ ॥

પંચ મહાવ્રતની પચીસ ભાવનાની સંખ્યા

૧ પહેલા મહાવ્રતની સંખ્યા.

મહાવ્રત પહેલું રે મુનિવર મન ધરો, એમ જાણે
શ્રીવીરોજ; ત્રિવિધ ત્રિવિધશું રે હિંસા પરિહરો, તે
પામો ભવપારોજ. મહાં ॥ ૧ ॥ ભાવના પાંચ છે
તેહની, જે કહી પહેલે અંગેજ; તે ભાવતાં રે મુનિવર
જાણીએ, ચારિત્ર અધિકે રંગેજ. મહાં ॥ ૨ ॥ ધર્મા-
સમિતિ રે જોધને ચાલવું, ધુસરા પ્રમાણે તેહોજ;
પ્રાણીનો વધ મનશું ન ચિંતવે, બીજ ભાવના એ-
હોજ, મં ॥ ૩ ॥ વચન સાવધ રે નવિ બોલે કહે,
જેહથી હોય જીવધાતોજ; ત્રીજ ભાવના એણીપરે
ભાવતાં, જગમાં હોવે વિખ્યાતોજ. મં ॥ ૪ ॥ પુંજ
લેતાં રે પુંજ મૂકતાં, વસ્ત્ર પાત્ર પ્રમુખોજ; આદાનનિ-
ક્ષેપ એ ચોથી કહી, ટાળે ભવતાં દુઃખોજ. મં ॥ ૫ ॥
અન્નપાન અજવાળે વાવરે, ભાજન મોટે જોયજ;
પંચમી ભાવના એણીપરે ભાવતાં, શિવપંથગામી
હોયજ. મં ॥ ૬ ॥ એહ ભાવના જેહને મન વશી, મહા-
વ્રત સ્થાનક ત્યાંહોજ; શ્રીગુરૂ ખીમાવિજય પ્રસાદથી,
જસ વાધે જગમાંહોજ. મં ॥ ૭ ॥

૨ બીજા મહાવ્રતની સખાય.

મહાવ્રત બીજું આદરો મુનિરાયારે, જ'પે શ્રી
વર્ધમાન ભવ દુઃખ જયરે; અલિક વચન નવિ બોલવું
મુઠ, છાંડો મૃષાવાદ, મન વચ્ચે કાર્યારે. ॥ ૩ ॥ ભાવના
પંચ છે તેહની મુઠ, જુઓ હૃદય મોઝાર જેમ સુખ
થાયરે; અણુવિચાર્યું ન બોલવું મુઠ, મૃષા ભાષા હોય
દુઃખ ઉપાયરે. ॥ ૨ ॥ કોધે કરીને બોલતાં મુઠ; વ્રતને
લાગે દોષ પાપ પોષ થાયરે; લોભે જુઠું બોલતાં મુઠ,
ધર્મની થાયે હાણુ કીર્તિ જયરે. ॥ ૩ ॥ ભય મનમાં
આણી કરી મુઠ, જુઠ ન બોલો કોય દુર્ગતિ જયરે;
હાંસી ફરસી જણીએ મુઠ, ટાળો તેહનો દોષ વ્રત ન
પલાયરે, ॥ ૪ ॥ એણી પેરે ભાવના ભાવતો મુઠ, પામે
ભવનો પાર વંદુ પાયારે; શ્રીગુરૂ ખીમાવિજયતણો
મુઠ, મહિમાં મહિમા સાર જગ જસ ગાયારે. ॥ ૫ ॥

૩ ત્રીજા મહાવ્રતની સખાય.

મહાવ્રત ત્રીજું સુનિતણું રે હાં, જ'પે શ્રીજિન-
રાય, સુનિવર સાંભળો; અદત્ત વસ્તુ લેવી નહી રે હાં;
જેથી વિણસે કાજ. મુઠ ॥ ૧ ॥ ભાવના પંચ છે તેહની
રે હાં, ભાવો મન ધરી પ્રેમ, મૂઠ; પહેલા અંગથી જ-

ણીએ રે હાં, જમ હોય પ્રતને ક્ષેમ, મું ॥ ૨૦ ॥ નિદોષ
 વસ્તુ જાયવી રે હાં, જિમ ન હોય જિનઅદત્ત, મું;
 ગુરૂની આજ્ઞાએ વાવરે રે હાં, આહાર પાણી એક ચિત્ત,
 મું ॥ ૩ ॥ એહવા અભિગ્રહમા રહે રે હા, જયે ફરી
 વારંવાર, મું; સ્વામીઅદત્ત લાગે નહીં રે હાં, વાધે
 દિલ ઉદાર, મું; ॥ ૪ ॥ સાધર્મીકનો તિમવળી રે હાં,
 અવગ્રહ માગે એહ, મું; અપ્રીતિ કારણ નવિ હોવે રે
 હાં, અદત્ત ન લાગે તેહ, મું; ॥ ૫ ॥ પ્રતતરને સિ-
 અવા રે હાં, ભાવના છે જળધાર, મું; સમકિત સુરતર
 મહમહે રે હાં, શિવપદ ફળ મનોહાર, મું ॥ ૬ ॥ એણી
 વિધ શુ આરાધતાં રે હાં, હોયે કર્મનો નાશ, મું; શ્રીગુરૂ
 ખીમાવિજય સેવતાં રે હાં, જસની પહેંચે આશ, મું ૭

૪ ચોથા મહાપ્રતની સઝાય.

(પૂછે ઐણિકરાય-એ દશી)

મહાપ્રત ચોથું મન ધરો, ભાષે શ્રી વર્ધમાન રે,
 મુનિવર દિલ ધરો; નવવિધ વિશુદ્ધે પાળતાં, લહીએ
 વંછિત સ્થાન રે, મું ॥ ૧ ॥ ભાવના પંચ છે તેહની,
 ભાવો એકાગ્ર ચિત્ત રે, મું; પહેલા અંગથકી કહી,
 આણી મનમાં હિત રે, મું ॥ ૨ ॥ સ્ત્રીકથા કહેવી નહીં,
 પહેલી ભાવના એહ રે, મું; મન વિકાર ન ઉપજે,
 વાધે પ્રત ગુણગેહ રે, મું ॥ ૩ ॥ સરાગ દષ્ટિ જોવે

નહીં, સ્ત્રીનાં અંગ ઉપાંગ રે, મુન્; ખીજી ભાવના એ
કહી, કરે વ્રત શુદ્ધ જેમ ગંગ રે. મુન્ ॥૪૥૥ પૂર્વ કીડા
કહેવી નહીં, જેથી વિન્હળ ચિત્ત રે, મુન્; ત્રીજી ભા-
વના જાણવી, જિનશાસનની રીત રે. મુન્ ॥૫૥૥ અતિ
માત્રાએ ન વાવરે, આહાર પાણી જે સરસ રે, મુન્;
ચોથી ભાવના ભાવતો, કરે વિષય ગુણ નીરસ
રે, મુન્ ॥૬૥૥ સ્ત્રી પશુ પંડક રહિત વળી, વસે વસતિ
જોય રે, મુન્; પંચમી ભાવના ભાવતાં, ચારિત્ર નિર્મ-
ળ હોય રે, મુન્ ॥ ૭ ॥ ક્ષમા ગુણે કરી શોભતું, શ્રી-
ગુરુ ક્ષમાવિજય નામ રે, મુન્; તાસ ચરણ નિત્ય સે-
વતાં, લહીએ જસ બહુ મોન રે. મુન્ ॥ ૮ ॥

પ પાંચમા મહાવ્રતની સંખ્યા.

(સીતા રૂપે રૂંડી. એ દેશી)

હવે મહાવ્રત પંચમું કહીએ, જેથી ભવપાર
ક્ષહીએ હો; મુનિવર સોભાગી; સાંભળો કહે જિનવર
વાણી, ભાવના પંચ છે તસ જાણી હો, મુન્ ॥૧૥૥ શ્રોત્રે
દ્રિય વિષય ન ગ્રહવો, સુરભિ દુરભિ સમ સહેવો હો,
મુન્; ચક્ષુર્દ્રિય વિષયમાં ન રાચો, પુદ્ગળ દેખી નવિ
માચો હો, મુન્ ॥ ૨ ॥ રસના રસ વશ નવિ. આણો,
જિન આણુએ બોલવુ જાણો હો, મુન્; રસદ્રિય

દોષ નિવારે, ચોથી ભાવનાએ આતમ તારે હો, મું
 ॥ ૩ ॥ સ્પર્શદ્રિય વિષ વિષય નિરોધ, કરે થાયે નિર્મળ
 બોધ હો, મું; એમ જાણી વિષયને છંડો, પંચમી
 ભાવનાએ દ્વિત મંડો હો, મું ॥ ૪ ॥ એકેકી ઇન્દ્રિય
 વશ પડીયા, મૃગ અસિ મત્સ્ય પતંગ ગય નડીયા હો,
 મું; જે પાંચે વશ નવિ રાખે, તેહને દુઃખ જિનવર
 ભાખે હો, મું ॥ ૫ ॥ એ ભાવના એમ દ્વિત ધરતો,
 દુષ્કૃત કર્મને ક્ષય કરતો હો, મું; શુદ્ધ નિર્મળ જ્ઞાન
 તે પાવે, આતમને શિવપદ ઠાવે હો, મું ॥ ૬ ॥ પંચ
 મહાવ્રતની પ્રચવીશ, ભાવના કહી લવલેશ હો, મું;
 શ્રી ખીમાવિજય ગુરરાયા, જસ વાઘે સેવતાં પાયા હો,
 મું ॥ ૭ ॥

દ્વારિકા નગરીની સઝાય.

દોહા.

દોનુ બંધવ આરડે, દુઃખ ધરતા મનમાંય;
 બળતી દેખી દ્વારિકા, કીજે કવણ ઉપાય. ૧.
 રત્ન ભીંત સુવર્ણ તણી, તેહ બળે તત્કાળ;
 સુવર્ણ થંભા કાંગેરા, જાણે બળે પરાળ. ૨.

દાળ ૧ લી.

બળતી દ્વારિકા દેખીને રે, ભાઈ વણા થયા દ્વિત-
 ગીર; હંધડું તે લાગ્યું ફાટવા રે, ભાઈ નયણે વહુટયાં

નીર રે, માધવ એમ બોલે ॥ ૧ ॥ એ આંકણી બે
 બંધવ મળીને તિહાં રે, ભાઈ વાત કરે કરુણાય; દુઃખ
 સાલે દ્વારિકાતણું રે, ભાઈ અબ ઝીજે કવણુ ઉપાય
 રે, માં ॥ ૨ ॥ કયાં રે દ્વારિકાની સાહીબી રે, ભાઈ
 કિહાં ગજદલનો ઠાઠ; સજ્જનનો મેળો કિહારે, ભાઈ
 કણમાં હુવા ધણા ઘાટરે. માં ॥ ૩ ॥ હાથી ઘોડા રથ
 બળે રે, ભાઈ બેતાલી બેતાલી લાખ; અડતાળી કોડ
 પાળા હુતા રે, ભાઈ કણમાં હુઈ ગયા રાખ રે, માં
 ॥ ૪ ॥ હળધરને હરિજી કહે રે, ભાઈ ધિક્ કાયરંપણું
 મોય; નગરી બળે મુજ દેખતાં રે, ભાઈ મુજ જોર ન
 ચાલે કોય રે, માં ॥ ૫ ॥ નગરી બળે મૂજ દેખતાં રે,
 ભાઈ રાખી ન શકું રે જેમ; ઇદ્રધનુષ મેં ચડાવીઉં
 રે, ભાઈ એ બળ ભાંગ્યું કેમ રે, માં ॥ ૬ ॥ જોણિ
 દિશે જોતાં તેણિ દિશે રે, ભાઈ સેવક સહસ્ર અનેક;
 હાથ જોડી ઉભા ખડા રે, આજ ન દીસે એક રે,
 માં ॥ ૭ ॥ મોટા મોટા રાજવી રે, ભાઈ શરણે રહેતા
 આય; ઉલટો શરણો તાકીઓ રે; ભાઈ વેરણ વેળા
 આય રે, માં ॥ ૮ ॥ વાદળ વીજતણી પરે રે, ભાઈ
 ઋદ્ધિ બદલાયે સોય; ધણ દોહિલીમેં આપણો રે, ભાઈ
 સગો ન દીસે કોય રે, માં ॥ ૯ ॥ મહેલ ઉપગરણ
 આયુધ બળે રે ભાઈ બળે સહુ પરિવાર; આ આપદા
 પૂરી પડી રે, ભાઈ ઝીજે કવણુ વિચાર રે, માં ॥ ૧૦ ॥

વળતાં હળધર ઇમ કહે રે, ભાઈ પ્રગટયાં પૂર્વનાં પાપ;
 બીજું તો સઘળું રહ્યું રે, ભાઈ માંહિ બળે માય-
 બાપ રે, માં ॥ ૧૧ ॥ દોનું બંધવ માંહે ધસ્યા રે, ભાઈ
 નગરીમાં ચાલ્યા જય. રથ જોડી તેણે સમે રે, ભાઈ
 માંહે ધાલ્યા માયતાય રે, માં ॥ ૧૨ ॥ દોનું બંધવ
 જુતીયા રે, ભાઈ આબ્યા પોળને માંય; દોનું બંધવ
 બહાર નીકળ્યા રે, ભાઈ દરવાજે પડીઓ આય રે, માં
 ॥ ૧૩ ॥ પાછું વાળી જુએ તિહાં રે, ભાઈ ઘણા થયા
 દિલગીર; છાતી તે લાગી ફાટવા રે, ભાઈ નયણે
 વછુટયાં નીર રે, માં ॥ ૧૪ ॥ હળધરને હરિજી કહે
 રે, ભાઈ સાંભળ બંધવ વાત; કિણી દિશિ આપણ
 જઈશું રે, ભાઈ તે દિશા મોયબતાય રે, માં ॥ ૧૫ ॥
 વચન સુણી બાંધવતણું રે, ભાઈ હળધર બોલે એહ;
 પાંડવ ભાઈ કુંતાતણું રે, ભાઈ અબ ચાલો તેહને ગેહ
 રે, માં ॥ ૧૬ ॥ વચણ સુણી હળધરતણું રે, ભાઈ
 માંધવ બોલે એમ; દેશવટો દેધ કાઢીઆ રે, ભાઈ તે
 ઘેર જાણું કેમ રે, માં ॥ ૧૭ ॥ વળતાં હળધર એમ
 કહે રે, ભાઈ દેખી હોશે દિલગીર; તે કેમ અવગુંણ
 આણશે રે, ભાઈ ગિર્યા ગુણ ગંભીર રે, માં ॥ ૧૮ ॥
 તેં તેહનાં કારજ કીધાં રે, ભાઈ ધાતકીખંડમેં જય;
 દ્રોપદી સોંપી આણીને રે, ભાઈ તે કેમ ભૂલશે ભાય રે,
 માં ॥ ૧૯ ॥ અહંકારી શિર શેહરો રે, ભાઈ એહવી

સપંદા પાય, તે નર પાળા ચાલીઆ રે, ભાઈ આપદા
પડી બંહુ આય રે, માં ॥ ૨૦ ॥ પાંડવમથુરા પ્રગટી
જિહાં રે, ભાઈ અગ્નિખુણુ સમુદ્રતીર; તે નગરી ભણી
ચાલીઆ રે, ભાઈ બંધવ બેહુ સધીર રે, માં ॥ ૨૧ ॥
જે નર શય્યાએ પોઢતા રે, ભાઈ તે નર પાળા હોય;
કર જોડી વિનયવિજે એમ ભણે રે, ભાઈ આ ભવ
પાર ઉતાર રે, માં ॥ ૨૨ ॥

શ્રી બળભદ્રની સંજાય.

શા માટે બંધવ મુખથી ન બોલો, નયણે આંસુ-
ડાની ધાર, મુરારિ રે; પુણ્ય જોગે દડિયો એક પાણી,
જડયો છે જંગલ જોત, મુરારિ રે, શાં ॥ ૧ ॥ ત્રિકમ
રીસ ચડી છે તુજને, વનમાંહે વનનાળી, મું; વડા
વાંરથી મનાવું છું વહાલા તુને, વચન ન બોલ ફરી
વાર, મું શાં ॥ ૨ ॥ નગરી દાઝીને શોધ ન લાગી,
મારી વાણી નીસુણી વહાલા, મું; આ વેળામાં લીધા
અબોદા, કાનજી કાં થયા કાલા, મું શાં ॥ ૩ ॥
શી શી વાતો કહું શામળીઆ, વિકૃતજ આ વેળા;
મું; શાને કાજે મુજને સંતાપો, હરિ હસી જોલોને
હેળા, મું શાં ॥ ૪ ॥ પ્રાણ અમારા જશે પાણી
વિના, અંધારડીને અણુ મોલે, મું; આરતી સવળી જયે

અળગી, બાંધવ જે તું બોલ, મું શાં ॥ ૫ ॥ કુટુંબ
 સંહાર થયો માતા પિતા દેવલોકે, વલવલતા વિસ્મિત
 વાટ મું; સંકટ પડ્યું સહાય નથી કોઈની, એકલડા
 નિરાધાર, મું શાં ॥ ૬ ॥ ત્રણ ખંડ નમાવીને વૈર
 વસાવ્યું, નથી ઉભા રહેવાનું ઠેકાણું, મું; પાંડવને
 દેશનિકાલો કીધો, નથી કોઈ બાંહે ગ્રંહણહાર, મું શાં
 ૧૧૭ ॥ જરકશીના જમા પહેરતા, પીળા પીતાંબર સોહે,
 મું; મા મુગટથે શિર છત્ર ધરંતા, ચઢતા સ્વારી શ્રી-
 કાર, મું શાં ॥ ૮ ॥ રસવતી રસ ભોજન કરતાં,
 મુખવાસ મન ગમતાં, મું; ગલવટ ગાદી સુવાળી
 આદર, પોઢતાં સેજ પલંગ, મું શાં ॥ ૯ ॥ ભરી કચે-
 રીમાં જઈ ધસમસતા, કોડી પરિજન સેવા સારે, મું;
 સોળ હજાર રાણી સાથે સુખ વિલસતા, રૂકમિણી
 મુખ્ય-પટરાણી, મું શાં ॥ ૧૦ ॥ એહવા સંસારમાં
 લીલા કરતાં, દૈવ દાટ શિર વાળી, મું; માતાપિતાને
 વિયોગે વિલખિત, પૂરવ કરમ વિપાક, મું શાં ॥ ૧૧ ॥
 ભૂખ તૃષાની વેદના સહેતાં, એ દુઃખથી સહુ હિલગીર,
 મું; એક હુંકારે હજારો ઉઠતાં, આજ રહ્યો એકાકાર,
 મું શાં ॥ ૧૨ ॥ આકુળ વ્યાકુળ ચિત્ત ઉચ્ચાટન,
 શૂરવીરની મત છુટા, મું; બળવંત બળભદ્ર હારણ
 સાંનિધ્ય, કાંઈ કરે। કરુણાય, મું શાં ॥ ૧૩ ॥
 જંગલ વાસ વન અટવીમાં ભમતાં, બ્રાત શાણુ-

અતુર થઈ ચૂકે, મુન્; મુજ ઉપર શું કોપ કરીને, એક
 વાર દુઃખ મુકે, મુન્ શાન્ ॥૧૪॥ ચારે તરફની દિશાએ
 દેવાણી, દુઃખમાં નથી રહી ખામી, મુન્; આગળ
 પથરા પાછળ છે કાંટા, વેળુમાં કરી પથારી, મુન્
 શાન્ ॥૧૫॥ સાંજ વેળા જરાકુમરે ત્યાં આવી, મૃગની
 બ્રાંતે બાણ માયુન્, મુન્; કૃષ્ણ કહે એ કોણ મુજ વેરી,
 વિણ અપરાધે બાણ માયુન્, મુન્ શાન્ ॥ ૧૬ ॥ કહે
 જરાકુમાર હું નહીં તુજ વૈરી, નેમનાં વચન કેમ થાય
 ખોટાં, મુન્; કૃષ્ણ કહે આ લ્યો કૌસ્તુભ મણિ, જઓ
 પાંડવ ચરણે ધાઈ, મુન્ શાન્ ॥ ૧૭॥ ધરતીની ધારણા
 આભના આધારે, પાણી વિના વિલવિલતા, મુન્; એમ
 રૂઢન કરતા બલભદ્રજી, કૃષ્ણને ખંધે ચઢાવી, મુન્
 શાન્ ॥ ૧૮ ॥ પટ માસ લગે પાળ્યો છળીલો, હંયા
 ઉપર અતિ હેતે, મુન્ સિંધુતટે સુરને સંકેતે, હરિ
 રૂઢન કર્મ શુભ રીતે, મુન્ શાન્ ॥ ૧૯ ॥ સંયમ લઈ
 ગયા દેવલોકે, કવિ ઉદય રત્ન એમ બોલે, મુન્; સંસાર-
 માંહિ બળદેવ મુનિને કોઈ ન આવે તોલ, મુન્
 શાન્ ॥ ૨૦ ॥

ગર્વની સજાચ.

ગર્વ ન કરશેા ગાત્રનો, આખર એ છે અસાર રે;
 નાખ્યું કેનું રે નવિ રહે, કર્મ ન કરે કિરતાર રે,

ગં ॥ ૧ ॥ સડણ પડણ વિધ્વંસન, જેહંદ્ર માટીનું
ભાંડ રે; ક્ષણમાં વાગે રે ખોખરું, તે કિમ રહેશે અખંડ
રે, ગં ॥ ૨ ॥ મુખને પૂછીને જે જમે, પાન ખીડાં
ચુંટી ચુંટી ખીંટ રે; તે મુખ બંધાણા પાશમાં કામ
ચરકતા વીટ રે, ગં ॥ ૩ ॥ મુખ મરડે ને મોળે કરે,
કામિનીશું કરે કેલ રે; તે જઈ સુતાં મસાણમાં, મોહ
મમતાને મેલ રે, ગં ॥ ૪ ॥ દિશો દિશિ બોલતાં
હેજમાં, નરનારી લખ કોડ રે, તે પરલવે જઈ પોલીઆ,
ધન કણ કંચન છોડ રે, ગં ॥ ૫ ॥ કોડ ઉપાય જે
કીજીએ, તો પણ નવિ રહે નેટ રે; સ્વજન મળી સહુ
તેહને, કરે અગ્નિને ભેટ રે, ગં ॥ ૬ ॥ કૃષ્ણ સરીખો
રે, રાજવી, બળભદ્ર સરીખો છે વીર રે; જંગલમાં
જુઓ તેહને, તાકી માર્યું છે તીર રે, ગં ॥ ૭ ॥ બત્રાશ
સહસ્ર અંતેઉરી, ગોવાળણી સોળ હજાર રે, તરશે
તરફડે ત્રીકમો, નહીં કોઈ પાણી પાનાર રે, ગં ॥ ૮ ॥
કોટિશિલા કરમેં ધરી, ગિરધારી થયા નામ રે; બેઠા
ન થવાણું તે બળે, જુઓ એ કર્મના કામ રે, ગં
॥ ૯ ॥ જન્મતાં કેણે નવિ જાણીઓ, મરતાં કોઈ નહીં
રોનાર રે; મહા અટવીમાંહે એકલો પડયા કરે પોકાર
રે, ગં ॥ ૧૦ ॥ છળીલો છત્ર ધરાવતો, ફેરવતો ચિહ્ન
દિશે ફેજ રે; વનમાં વાસુદેવ જઈ વસ્યા, જિહાં બેસે
વનચરરોઝ રે, ગં ॥ ૧૧ ॥ ગજ બેસીને જે ગાજતો,

અતી જિહાં નંગારાની ઠોર રે; ધ્રુવડ હોલાં તિહાં ધ્રુવવે-
 સાવજ કરતા તિહાં સોર રે. ગ૦ ॥ ૧૨ ॥ જરાકુંવર
 જંગલમાં વસે. ખેલે છે તિહાં શિકાર રે; હરિ પગે
 પદમ તે દેખીઓ, મગની બ્રાંતે તેણીવાર રે, ગ૦ ॥ ૧૩ ॥
 તીર માર્યો તેણે તાણીને, પણછતણે બળે પૂરરે; પદમ
 ભેદીને તે નીસર્યો, તીર પડ્યો જઈ દૂર રે, ગ૦ ॥ ૧૪ ॥
 આપ બળે ઉઠીને કહે, રે રે હું તો છું કૃષ્ણ રે, બાણે
 કણે મને વીધીયો, એવો કાણ છે દુર્જન રે. ગ૦ ॥ ૧૫ ॥
 શબ્દ તે કૃષ્ણનો સાંભળી, વૃક્ષ તળે જરાકુમાર રે;
 ક્યાં હું વસુદેવ પુત્ર છું રહું છુ આ વન મોઝાર રે,
 ગ૦ ॥ ૧૬ ॥ કૃષ્ણ રખોપાને કારણે, વર્ષ થયાં મુજ
 બાર રે; પણ નવિ દીઠો કોઈ માનવી, આજ લગે તો
 નિરધાર રે, ગ૦ ॥ ૧૭ ॥ દુષ્ટ કરમતણે ઉદે, અહીં
 આવ્યા તુમે આજ રે; મુજને હત્યા રે આપવા, વળી
 લગાડવા લાજ રે, ગ૦ ॥ ૧૮ ॥ કૃષ્ણ કહે આવો
 બાંધવા, જેને કાજે સેવો છો વન રે; તે હું કૃષ્ણ તેં
 મારીઓ, ન મિટે નેમના વચન રે, ગ૦ ॥ ૧૯ ॥ ઇમ
 મુણી આંસુડે વરસતે, આવ્યો કૃષ્ણની પાસ રે; મુરારિ
 તવ બોલીઆ, લે આ કૌસ્તુભ ઉલ્લાસ રે, ગ૦ ॥ ૨૦ ॥
 નિશાની પાંડવને આપજે, જા તું ઇહાથી વેગ રે; નહીં
 તો બળભદ્ર મારશે, ઉપજશે ઉદ્ધવેગ રે, ગ૦ ॥ ૨૧ ॥
 આ સમે કેમ જઈ વેગળો, જો તમે મોકલો મુરારિ રે;

ફરી ફરી પાછું જોતો થકો, વરસતે આંસુ જળધાર રે,
 ગ૦ ॥ ૨૨ ॥ દૃષ્ટિ અગોચર તે થયો, એ તે વીશમી
 દાળ રે, ઉદયરત્ન કહે એ થઈ, સહુ મુણુજો ઉજમાળ
 રે, ગ૦ ॥ ૨૩ ॥

વૈરાગ્યની સઝાય,

જીવડલા આજે જલુ કે કાલે, મરણ ભય સર્વને
 માથે ચાલે, જીવ પડ્યા જળ પાંખીડા તિહાં પક-
 ડાશે, કમલ ખીલ્યાં તે તો ખચીત કરમાશે; જન્મ્યા તે
 તો જરૂર મરી જશે. જીવ ॥ ૧ ॥ કાને રે કુંડળ લટ-
 કાવી ફાંકડા ફરતા, ધમક સહુ ધરતી ઉપર પગ ધરતા
 એવા નરને દીઠા ઠાઠડીઓમાં ઠરતા, જીવ ॥ ૨ ॥ ગયા રે
 જાણે ગાદીપતિ મેલીઠાં, ગયા રે પંડિત પડ્યા મેલી
 પોથાં; એ તો સડી સડી થઈ ગયાં થોથાં, જીવ ॥ ૩ ॥
 નવા રે નવા પોશાક પહેરી નીસરતા, મોટા રે મોટા
 મહીપતિને જઈ મળતાં; એવા નરને દીઠા મસાણમાં
 બળતા, જીવ ॥ ૪ ॥ ખમા રે ખમા કહેવાતા પડતા
 આખડતા, રતન મુનિ દુર્યોધન પુકે ફરતા, એવા નર-
 નાં નામ શોધ્યાં નથી જડતાં. જીવ ॥ ૫ ॥

શ્રી ચંદનખાળાની સઝાય,

(સુખ યની પિડિયા પચ્છેલી એ દેશી)

ખાળાકુંવારી ચંદનખાળા, બોલે બોલે રસાળારે;
 કમ અનુપમ નયાગુ વિશાળા, ગુણ ગંગાજળ માળારે,
 બાળ ॥ ૧ ॥ શેઠ ધનાવહ મંદિર આણી, બેટીની પરે
 જાણી રે; આજુબ અદેખાઈ મનમાં આણી, તસ ધરણી
 ફાલવાણી રે, બાળ ॥ ૨ ॥ મૂળા કુમતિ તણી છે કુંડી
 બાળા મસ્તક મૂંડી રે; બેડી જડીને જોધ મતિ ઉંડી,
 તાળ દેલી ભૂંડી રે, બાળ ॥ ૩ ॥ આયો શેઠ ત્રિહું
 દિન આંતે, દિવસ બપોર અડાંતે રે, અડદ બાકુળા
 દેહ એકાંતે, સુપડા ખૂણે ખાંતે રે બાળ ॥ ૪ ॥
 ગાંધ દિન ઉણે છમાસી, અભિગ્રહ વીર અભ્યાસી
 રે; આબ્યા આંગણે યોગ વિલાસી, દેખી કુમરી ઉ-
 જલાસી રે. બાળ ॥ ૫ ॥ એક પગ ઉમરા બાહિર રાખી,
 નમણે સ્પાંસડા નાંખી રે; બાકુળા પડિલાભ્યા મન
 સાખી, શુકિતતણી અલીસાખી રે. બાળ ॥ ૬ ॥ સાદી
 ત્યારહ હોડિય સિદ્ધિ, વૃષ્ટિ સોનૈયાની કીધી રે; અનુ-
 કમે સયમ કમળા લીધી, મુગાવતીને દીક્ષા લીધી રે,
 બાળ ॥ ૭ ॥ એક દિન વીર કૌશાંખી આવ્યા, ચંદ
 સુરજ મન ભાગ્ય રે; મૂળ વિમાને વાંદવા આવ્યા,
 તેજ સ્થાનિક તસ જાગ્ય રે. બાળ ॥ ૮ ॥ ઉઠો સ્થાનક
 સ્થાપણે ચેલી, જાણુ' બે જાણુ વહેલી રે; મેં એ વાણી

ન જાયે મેલો, આવી ગુરૂણી ચકેલી રે. બાં ॥ ૯ ॥
 ઘોર ઘપટ અંધારે આધ, રહી પગે લાગી ખમાધ રે;
 કેવળ લઘ નિજ કર્મ ખપાઈ, ગુરૂણીએ ખખર ન પાઈ
 રે. બાં ॥ ૧૦ ॥ હાથ ઉંચો લઘ ચંદના જગાધ, આવે
 નાગ ઉભાઈ રે; તેં અંધારે ખખર કીમ પાઈ, કેવળ-
 જ્ઞાન ઉપાઈ રે, બાં ॥ ૧૧ ॥ મેં એ કીધી માઠી કરણી,
 જ્ઞાનીની આશાતના કરણી રે; ચેલી પગે લાગે તવ
 ગુરૂણી, તુંહીજ તારણ તરણી રે. બાં ॥ ૧૨ ॥ ગુરૂણી
 ચેલી કર્મ વીછોડી, પહોંચી મુક્તિશું જોડી રે; નય-
 વિજય કવિ પંડિત જોડી, શિષ્ય કુંવર કહે કર જોડી
 રે. બાં ॥ ૧૩ ॥

શ્રી મરૂદેવી માતાની સઝાય ૧ લી.

મરૂદેવી માતા રે એમ લણે, ઋષભજી આવોને
 ઘેર; હવે મુજ ઘડપણ છે ઘણું, મળવા પુત્ર વિશેર,
 મરૂદેવીં ॥ ૧ ॥ વત્સ તુમે વનમાં જઈ શું વશ્યા, ત-
 મારે ઓછું શું આજ; ઇદ્રાદિક સર્વ શોભતા, સાધ્યા
 ષટ ખંડ રાજ. મં ॥ ૨ ॥ ઋષભજી આવી સમોસર્યા,
 વિનીતા નગરી મોઝાર; હરખે દેઉં રે વધામણાં, ઉઠી
 કરૂં રે ઉદ્ધાસ. મં ॥ ૩ ॥ આઈ બેઠા ગજ ઉપરે,
 ભરત સ્વજન વાંદવા જય; પર્ષદા દીડી રે પુત્રની,

ઉપન્યુ' કેવળજ્ઞાનઃ મં ॥ ૪ ॥ દુરેથી વાળંરે વા-
ગીયાં રે હૈયડે હરખ ન માય; હરખે આંસુ આવીયાં,
પડતે દૂરે પળાય. મં ૫ સાચુ સગપણ મા તણું,
ખીજ કારના લોક; રડતા પડતા મેળો નહિ, હૃદય
વિચારીને જો. મં ૬ ધન્ય માતા ધન્ય બેટડો,
ધન્ય તેમનો પરિવાર; વિનયવિજય કિવઝાયના, વત્યો
જય જયકાર. મં ॥ ૭ ॥

શ્રી મરૂદેવી માતાની સઝાય રં જી.

એક દિન મરૂદેવી આઈ, કહે ભરતને અવસર
પાઈ રે, સુણો પ્રેમ ધરી; તું તો પટ ખંડ પૃથ્વી માણે
મારા સુતનું દુઃખ નવિ જાણે રે. સુણો ॥ ૧ ॥ તું
તો આમર છત્ર ધરાવે, મારો ઋષભ પંથે જાવેરે, સું;
તું તો સરસાં ભોજન આશી, મારો ઋષભ નિત્ય
ઉપવાસી રે. સું ॥ ૨ ॥ તું તો મંદિરમાં સુખ વિલસે
મારો અંગજ ધરતી ફરસે રે, સું; તું તો સ્વજન
કુટુંબે મહાલે, મારો ઋષભ એકલો આલે રે, સું ૩
તું તો વિષયતણાં સુખ સોચી, મારા સુતની વાત ન
પૂછી રે, સું એમ કહેતાં મરૂદેવી વચણે, આંસુ જળ
લાગ્યાં નયણે રે, સું ॥ ૪ ॥ એમ સહસ્ર વર્ષને અંતે,
સહ્યુ કેવળ ઋષભ ભગવંતે રે, સું; હવે ભરત ભણે
સુણો આઈ, સુત દેખી કરો વધાઈ રે, સું ॥ ૫ ॥

આધ જાજ ખંધે બેસાડયાં, સુત મળવાને પધાર્યાં રે,
 સુ; કહે એહ અપૂરવ વાળાં, કીહાં વાળે છે તે તાળાં
 રે; સુન ॥૬॥ તવ ભરત કહે સુણો આધ, તુમ સુતની
 એ ઠકુરાધ રે, સુ૦; તુમ સુતઝઘ્ઘિ આગે સહુની, તણ
 તોલે સુર નર બેહુની રે, સુ૦ ॥૭॥ હરખે નયણે જળ
 આવે, તવ પડલ બેહુ ખરી જાવે રે, સુ૦; હું જાણતી
 દુઃખીઓ કીધો સુખીઓ સહુથી તે અધિકો રે. સુ૦
 ॥ ૮ ॥ ગયો મોહ અનિત્યતા આવે, તવ સિદ્ધસ્વરૂપી
 થાવે રે, સુ૦; તવ જ્ઞાનવિમળ શિવનારી, તસ પ્રગટે
 અનુભવ સારી રે, સુ૦ ॥ ૯ ॥

શિખામણની સઝાય.

- શિવાનંદ હિતકારી, તુમે સુણોને નરનારી રે;
 એ શિખામણ સારી, હૃદયમાં ધારજો રે. ૧
- વિષયરસને વારો, પરનિંદાને ટાળો રે;
 અભિમાનને ગાળો, રીસને વારજો રે. ૨
- વાસીદાં વાળે છે વહેલી, ઘસી કાઢે છે પહેલી રે;
 તે બાધ થાશે ઘેલી રે, જીવ જોયા વિના રે. ૩
- વાશી ગાર ન રાખો, કાચા પાણી ન નાંખો રે;
 કુડી આજ ન નાંખો, દયા મન રાખજો રે. ૪
- ફળ પુલ ન તોડો, કંદમૂળ ન કરડો રે;
 તો વડવાધ ન તોડો, દાતણને કારણે રે. ૫

તોડયા વડના ટેટા, રીંગણ કર્યા છે ભડયાં રે;
 તે નર ખાશે ગડયાં, ઉની અગનમાં રે. ૬
 જુઓ કણ ને કાંકણ, દીવે મેલ્યા ઢાંકણ રે;
 છાણાં ઈંધણાં ખંખેરો, રાતે મત રાધજો રે. ૭
 માથું જોધને ઉઠે, લીખ મારી અંગુઠે રે;
 અવળી દે છે આશિષ, બાધ સુખીયાં થજો રે. ૮
 જેવાં પશુના ઘડાં, એહવી જુઓની લીખો રે.
 તે બાધ પુત્ર ન પામે, કર્યાં કર્મ ભોગવે રે. ૯
 જુઓ ગાયો ને ભેંશો, પાજ્યાં કુતરા બિલાડી રે;
 ક્રોધ કરી મત મારજો, તુમે લાકડી રે. ૧૦
 જુઓ ચાંચડ ને માંકડ, ક્રીડી કંથુવા ધનેડા રે;
 તડકે નાંખ્યાની કરો, તુમે આખડી રે. ૧૧
 માંતાને સાનમાં ક્રીજો, પુત્રને ગાળ ને દીજો રે,
 શાંતિવિજય શિખામણ, હૃદયમાં ધારજો રે. ૧૨

સ્ત્રી વિષેની સઝાય.

જુઓ જુઓ ચરિત્ર નારીનું, જેનાથી દુર્ગતિ
 હોય રે; પ્રભુ સંઘાતે પ્રીત જો, કરવાને આહો સંત રે,
 જુઓ ૦ ॥ ૧ ॥ મુખે મીઠું બોલતી, કાતી રાખે હૈડાં
 મોઝાર રે; નારી વશે જે નર પડયા, તે તો લુંટાણા
 ભરી બળાર રે, જુઓ ॥ ૨ ॥ રાવણ પરનારીથક્રી,
 ગયો ચોથી નરક મોઝાર રે; ખરદુષણ નારી તણ,
 જેથી પામ્યો જગ જશ રામ રે, જુઓ ॥ ૩ ॥ પરદેશી

ચાળતણી, સૂરિકાંતા નાર, જેહ રે; પારણે ઝેર દઈ
 માંરીયો, રાયપસેણી સૂત્રમાં તેહરે, જી૦ ॥ ૪ ॥ નારી
 તે નરકની હીવડી, નારી નાગણ ન હોય કેનીરે; અંધ
 ચીરીને માંસ આપીઓ, અંતે ન થઈ તેની રે, જી૦ ॥ ૫ ॥
 બીહો બીલી દેખીને, વનમાંહે ઝાલે વાધરે; દોરડું દેખી
 નાસતી, કામે ઝાલે ક્ષિંધર નાગ રે, જી૦ ॥ ૬ ॥ રીઝે
 તો લુટે સવિ, બીજે તો લીજે પ્રાણ રે; તે માટે નારી
 તજે. એમ બોલે જિનવર ભાણરે, જી૦ ॥ ૭ ॥ અખ-
 ણાથી સખણા ચૂકીઆ, રહનેમિ ગુફવાસી રે; આદ્ર
 કુમાર નંદીષેણુ, મારણ પુરૂષને એ ફાંસી રે, જી૦ ॥ ૮ ॥
 અન્ય ધન્ય નેમિ જિનેશર, થુલિભદ્ર નમું શિરદારરે, શેઠ
 સુદર્શન જગ જ્યો, ધન્ય ધન્ય જંબૂકુમાર રે, જી૦ ॥ ૯ ॥
 નારીમાં જગ મૂંઝાઈ રહ્યો, એ તો જાણો નર શિર કા-
 ણરે; નારી તણ પ્રભુને ભજે, એમ બોલે નીતિ
 બાણરે, જી૦ ॥ ૧૦ ॥

વૈરાગ્યની સઝાય.

કયા કઈ મંદિર કયા કઈ ડંમરા, કયા ન જાણું તું
 ઉડ બેઠેગા ભમરા; જોરી જોરી ગયે છોરી દુમાલા, ઉડ
 ગયે પંખી પડ રહે માલાં, કયા ॥ ૧ ॥ પવનથી ગઠરી કેસે
 ઠરાઉ, ધર ન વસત આય બેઠે વટાઉ; અગ્નિ બુઝાની

ઢાહેકી ઝારા, દીપ છીપે તળ કેસે ઉબારા, કયાં ॥ ૨ ॥
 ચિત્રકે તરવર કબહિ ન મોરે, માટીકે ઘોરે ક્રીતનેક દોરે-
 ધ્રુવેકી હેરી તુરકે થંભા, ઉઠાં ખેલે હંસા દેખો અચંભા,
 કયાં ॥ ૩ ॥ ફરી ફરી આવત જત ઉસાસા, લાપરે
 તારકા કયા વિશ્વાસા; આ દુનિયાકી જુઠી ચારી, જેસી
 બનાઈ બાજગર બાજ, કયાં ॥ ૪ ॥ પરમાતમ અવિ-
 વ્યથ અવિનાશી, સોહે શુદ્ધ પરમપરવાસી, વિનય કહે
 અળ સાહેબ મેરા, ફીર ન કરું આ દુનિયામે ફેરા, કયાં ૫

મનને ઉપદેશની સઝાય.

કેસે વિધ સમજવું હો મન તુને, કેસે વિધ સમ-
 જવું; હાથીજી હોયતો મેં પકડે મંગાવું, ઝાંઝર પાયે
 જડાવું; કર મહાવતને માથે બેસાડું તો, અંકુશ દેઈ
 સમજવું, હો મન ॥ ૧ ॥ ઘોડાજી હોય તો મેં ઝેણુ
 કરાઉં, કરડી લગામ દેવરાઉં; ચઢી અસ્વારી ને ફેર
 ન લાગું તો, નવ નવ ખેલ ખેલાઉં, હો મન ॥ ૨ ॥
 સોનુંજી હોય તો મેં ચુંગી મેલાઉં, કરડે તાપ તપાઉં;
 લઈ પુકસનને પુંકણુ લાગું તો, પાણી જ્યું પીગળાઉ, હો
 મન ॥ ૩ ॥ લોઢુંજી હોયતો મેં એરણુ મંડાવું, ઘોઈ
 ઘોઈ ધમણુ ધમાઉં; માર ઘણા ધમસાણુ ઉડાડું તો,
 જંતર તાર કઢાઉં, હો મન ॥ ૪ ॥ જ્ઞાનીજી હોય તો

મેં જ્ઞાન બતાઉં, અંતરવેણુ વળઉં; રૂપચંદ્ર કહે નાથ
નિરંજન, જ્યોતિસેં જ્યોત મીલાઉં, હો મન ॥ ૫ ॥

વિનયની સઝાય.

[ક્યુર હોવે અતિ ઉજળું રે એ દશી.)

શ્રી જંખૂમુનિ વિનંચારે, શ્રી સોહમ ગણધાર;
ભાષે ઉત્તરાધ્યયનમારે, પહેલું વિનય વિચારે; પ્રા-
ણીં વિનય ધરે ગુણ અંગ. ॥ ૧ ॥ જેથી ઉપજે જ્ઞાન
તરંગરે, પ્રાણીં તેથી દર્શન ચરણ પ્રસંગરે, પાણીં
તે શિવસુખહેતુ અભંગરે, પ્રાણીં એ આંકણી ॥ ગુરૂ
આજ્ઞા નિત્ય ધારવીરે, પાળવી ગુરૂની શિખ; નિજ છંદે
નવિ વર્તવું રે, તો હોયે સફળી દીક્ષરે. પ્રાં ॥ ૨ ॥
શિષ્ય વિનીતની ઉપરેરે, ગુરૂ અન હોય સુપ્રસન્ન; આપે
તેહને ઉજમેરે, આગમ વચન રતનરે, પ્રાં ॥ ૩ ॥ ગુરૂ-
દ્રોહી મત્સર ભર્યારે, ન કરે ગુરૂમહુમાન; તે અપમાન
લહે ઘણું રે, જિમ કોહ્યા કાનનો શ્વાનરે, પ્રાં ॥ ૪ ॥
શુકર જિમ તણ શાળનેરે, અશુચિ કરે આહાર; તિમ
અવિનીતને વાલહેરે, અવિનયનો આચારરે, પ્રાં
॥ ૫ ॥ ગુરૂ અવિનય કુલવાલુઓરે, પડીઓ ગણિકા-
પાસ; ભવમાંહે ભમશે ઘણું રે, બાંધી કર્મની રાશરે,
પ્રાં ॥ ૬ ॥ ગુરૂવચને રૂપે નહીંરે, જાણે આપણો

વાંક; તે નવદીક્ષિતની પરેરે, સાધે સાધ્ય નિઃશંકરે,
 પ્રાં ॥ ૭ ॥ વિનયથી ગુણ વધે ઘણારે, જગમાં લહે
 જસવાદ; ધર્મનું મૂળ વિનય કહ્યારે, સેવો તંત્ર પ્રમાદ
 રે, પ્રાં ॥ ૮ ॥ વિનયથી રીઝે દેવતારે, વિનયથી દા-
 નવ વશ થાય; વિનયથી ઇહલવ પરલવરે, કાર્ય સિદ્ધિ
 સવિ થાયરે, પ્રાં ॥ ૯ ॥ વિનયને વશ છે ગુણ સવેરે,
 તે માર્દવથી થાય; માટે વિત્તીત સરલાસયીરે, પામે
 સુજશ સવાઇરે, પ્રાં ॥ ૧૦ ॥ વાચકરામવિજય કહેરે,
 વિનય કરે તે ધન્ય; અધ્યયને પહેલે કહ્યારે, સાચાં
 બીરનાં વચનરે પ્રાં ॥ ૧૧ ॥

શ્રી શાલિભદ્ર ધન્નાની સંજ્ઞાય.

અજ્યાં જોરાવર કર્મ જે જલમી, અજ્યાં શાલિ-
 ભદ્ર ધન્ના હોય સંત, ધર્મના ધોરીરે; અજ્યાં મહા-
 વીર વયણે માતા વંદીએ, અજ્યાં ખત્રીશ વહુ પ્ર-
 જવંત; ધર્મના ધોરીરે, મુનિ તો વૈભારગિરિ જઈ વં-
 દીએ- ॥ ૧ ॥ અજ્યાં માસખમણને પારણે, અજ્યાં
 આંબ્યા દોય અણુગાર, ધં અજ્યાં પણ તે ડેણે નવિ
 ઝોળખ્યા, અજ્યાં આપ્યો નહીં વળી આહાર, ધં
 ॥ ૨ ॥ અજ્યાં વળતી મહિયારી મહી આપીને, પડિલા-
 હ્યા દોય અણુગાર; ધં અજ્યાં પૂર્વ ભવકેરી માવડી,

અજ્યાં પૂછતાં પ્રભુ કહે વિચાર. ધ૦ ॥ ૩ ॥ અજ્યાં
 તવ તેણે અણુસણુ આદ્યું, અજ્યાં વૈભાર ગિરિ જઈ
 તેહ, ધ૦ અજ્યાં માતા મહિલા તિહાં આવીઆ, અજ-
 યાં વંદે તે બહુ ધરી નેહ, ધ૦ ॥ ૪ ॥ અજ્યાં પુલની
 શય્યા જેને ખુ ચતી, અજ્યાં સંથારો શિલા કરી સેજ,
 ધ૦ અજ્યાં નાથજી અમ સામું જુઓ, અજ્યાં હર-
 ખાણી કહે ધરી નેહ. ધ૦ ॥ ૫ ॥ અજ્યાં માત વચન
 મન વેધીયું, અજ્યાં મોહે ઘેરું મન, ધ૦ અજ્યાં જ-
 જની સામું જોયું તદા, અજ્યાં ધીરજ ધરી રહ્યા ધન,
 ધ૦ ॥ ૬ ॥ અજ્યાં સર્વાથ સિદ્ધ જઈ ઉપજે, અજ્યાં
 ધન્નો પહોંચ્યો મક્તિ મોઝાર, ધ૦ અજ્યાં કેદયરતન-
 વંદે તેહને, અજ્યાં તે પામે ભવજળ પાર, ધ૦ ॥ ૭ ॥

રેંટીયાની સઝાય.

તને રેંટીઓ, સદ્ગુરુ વયણે, સમર્થ ફરવા ભાગ્યો;
 થઈ લેર ઘણી, પ્રભુ દર્શનથી, દિલનો ઘોખો ભાગ્યો, ટેક
 કર્મકાષ્ટતણે રેંટીઓ કીધો, સુગુણ સુતારીએ વડીલીધો;
 બુધ માનિનીએ માગી લીધો, તને ૦ ૧
 પંચરંગી પાખંડીઓ આરા, તોરણીયા થાંભલીયા સારાં;
 ચિત્ત ચમરખે છે ચિતનારા, તને ૦ ૨
 કુણ ચેતન મધ્યે માળો ફરે, પણ પુણી લઈને આણુ ધરે;
 તિહાં અણી તરાકે સુતર ફરે, તને ૦ ૩

ગુણવંતી નારી કમાય ધણું, તેને બળ હોયે સત્સંગ-
તણું; તેને સહેજે આવે શિયલપણું. તને૦ ૪

અનુભવથી પ્રગટી પૂર્ણદશા, તારા દેહના દુર્ગુણ દૂર-
ખસ્યા; મુનિ લઘિધ મુખુદ્ધ ગુણ ચિત્ત વસ્યા. તને૦ ૫

મોહ કાઠીયાનો સઝાચ.

મોહે વાહો પ્રાણીઓરે, ન કરે ધર્મ સુચંગ કે

મોહે મુંઝીયારે;

દેવ ગુરૂ નવિ ઓળખેરે, ન કરે ઉત્તમસંગકે મોહે૦ ૧

છોડામાં છકયો રહ્યોરે, રમે રામાને ધામકે, મો૦

ઘડી અથવા અધઘડીરે, ન કરે આતમ કામકે મો૦ ૨

હું એહનો એ માહરોરે, એ મારો પરિવારકે, મો૦

રાત દિવસ રાતો રહેરે, ભરમે ભુલ્યો ગમારકે, મો૦ ૩

ધર્મે નાવે હુંકડોરે; બેઠો રમાડે બાળ કે, મો૦

સુખનું મૂળ એ સુંદરીરે, અવર આળ પંપાળકે. મો૦ ૪

ધન રમણીને કારણે રે, ન ગણે માને બાપ કે, મો૦

લોકની લજ્જા પરિહરીરે, ન ગણે પુણ્ય ને પાપકે મો. ૫

રાગીનર બહુ દુઃખ સહેરે, જિમ જગ ચોલ મજીકે, મો૦

તલ સરસવને પીલતાં રે, વેલુક નયેને ન દીઠરે, મો૦ ૬

રાગ દ્વેષ મૂળ કર્મનુંરે, રસનું મૂળ એ વ્યાધિકે, મો૦

દુઃખનું મૂળ સ્નેહ છે રે, એ છાંડે સમાધિ કે, મો૦ ૭

શિવપુર જતાં શંખસારે, દોય દુશ્મન જોર કે, મોં
 સાતનું સાહુ નવિ રહે રે, નાહો મોહની ચોર કે, મોં
 સ્વારથીઓ જગમાં સહુરે, ભોળાને પડી ભુલ કે, મોં
 સુરીકાંતા ચુલણી પરેરે, એ સંસારનું શૂળકે, મોં
 એવું જાણીને ઉઘમે રે, મોહને દેશે માર કે, મોં
 શુરામાં શિરોમણીરે, સિદ્ધિવધુ ઉર હાર કે, મોં ૧૦
 શ્રીવીર કહે મોહ કાઠીયોરે, વિરમો વિશ્વા વીશકે, મોં
 વિરમ્યાથી જગમાં થશેરે, વિશુદ્ધજગના ધરાકે, મોં ૧૧

સુંદરીના આંખિલની સઝાય.

(સુણ મોરી સજની રજની ન જાવે રે-એ દેશી.)

સરસ્વતી સ્વામિની કરો સુપસાય રે, સુંદરી તપનો
 ભણું સઝાયરે; ઋષભદેવ તણી અંગજતરે, સુંદરીની
 સુનંદા માતરે, ભવિજન ભાવે એ તપ કીજેરે, મનુજ
 જન્મનો દહાવો લીજે રે. ॥ ૧ ॥ એ આંકણી. ઋષભ-
 દેવે જખ દીક્ષા લીધીરે, સુંદરીને આજ્ઞા નવિ દીધી
 રે, ભરત જાણે મુજ થાશે નારી રે, એ મુજ પ્રાણ-
 થકી છે પ્યારી રે. ભવિં ॥ ૨ ॥ ભરતરાય જખ પટ
 ખંડ સાધ્યોરે, સુંદરીએ તપ માંડી આરાધ્યો રે; સાહ
 હજાર વર્ષ લગે સારરે, આંખિલ તપ કીધો નિર્ધારરે,
 ભવિં ॥ ૩ ॥ ચૌદ રત્નને નવ નિધાન રે, લાખ ચો-

દારી હાથીનું માન રે; લાખ ચોરાશી જોડને વાળરે,
 ભરતરાય આવ્યા તમ ગાળ રે, ભવિં ॥ ૪ ॥ ભર-
 તરાય મોટા નરદેવ રે, દોય સહસ યક્ષ કરે સેવરે; અ-
 થાધ્યા નગરીએ ભરતજી આવ્યારે, મહિલા સર્વે મો-
 તીડે વધાવ્યારે, ભં ॥ ૫ ॥ આ કુણુ દીસે દુખાળ નારી
 રે, સૌ કહે સુંદરી જોડેન તુમારી રે; કહે તુમે એને
 દુખળી કીધી રે, મુજ બેનડીની ખખર ન લીધી રે,
 ભં ॥ ૬ ॥ સહુ કહે આંબેલનો તપ કીધો રે, સાઠ
 હજાર વરસ પ્રસિદ્ધો રે; જાઓ તુમે બેનડી દીક્ષા પાળો
 રે, કષ્ણલદેવનું કુળ અજવાળો રે. ભં ॥ ૭ ॥ ભરત-
 રાયની પામી શિક્ષા રે, સુંદરીએ તવ લીધી દીક્ષારે;
 કર્મ ખપાવીને કેવળ પામી રે, કાંતિવિજય પ્રણમે
 શિર નામી રે, ભં ॥ ૮ ॥

પર્યુષણના બીજ વખાણની સમ્રાય,

હિંદુ વિચારે ચિત્તમાંજ, એહીજ અચરજ વાત;
 નીચ કુળે ન આવે કદાજ, ઉત્તમ પુરુષ અવદાત,
 સુગુણનર! જુઓ જુઓ કર્મ પ્રધાન, કર્મ સંખળખળ-
 વાન, સુગુણ ॥ ૧ ॥ આવે પણ જનમે નહીંજ, જિન
 ચક્રી હરિ રામ; ઉગ્ર ભોગ રાજન કુળેજ, આવે ઉત્તમ
 કોમ, સુગુણ ॥ ૨ ॥ ઉપન્યા અનંતા કાળમાંજ,

દશ અચ્છેરાં એહ; તેણે અચ્છેરં એ થયુંજ, ગભી-
હરણ દશમેવ, સુગુણં ॥ ૩ ॥ અથવા પ્રભુ સત્તા-
વીશમાજી, ભવમાં ત્રીજે જન્મ; મરિચિભવે કુળમદ
ક્રીયોજી, બાંધ્યું તિહાં નીચ કર્મ, સુગુણં ॥ ૪ ॥
ગોત્રકર્મ ઉદયથક્રીજી, માહણ કુળ ઉપજાય; ઉપજ્યાં
જે ઉત્તમ કુળેજી, ઈંદ્રિય જીત તે થાય, સુગુણં ॥ ૫ ॥
હરિણગમેષી તેડાવીઓજી, હરિ કરે એહ વિચાર; વિપ્ર-
કુળથી લહી પ્રભુને, ક્ષત્રિય કુળ અવતાર, સુગુણં
॥ ૬ ॥ ગજ ઋષભાદિક સુંદરજી, ચૌદ સુપન તેણી-
વાર; દેખી રાણી જેહવેજી, વર્ણવે સુત્રમાં સાર. સુગુણં
॥ ૭ ॥ સિદ્ધારથ રાજા ધરેજી, રાણી ત્રીશક્તા જેહ;
તાસે કુખે અવતર્યાજી, હરિ આવે તતખેવ, સુગુણં ॥ ૮ ॥
વર્ણન કરી સ્વપ્નાતણુંજી, મુખ્ય એ ખીજું વખાણ;
શ્રી ક્ષમાવિજય ગુરૂતણેજી, કહે માણેક ગુણ ખાણ,
સુગુણં ॥ ૯ ॥

શ્રી વીરકૃત ઉપદેશની સઝાય.

રાત દિવસ કાયા મૂઠ પોષેરે, પછી અનંત દુઃખી
જીવ હોશેરે; જીવ જીવોને હૃદય વિચારીરે, આંખ મીચી;
તો ઋદ્ધિ પરાધરે. ॥ ૧ ॥ એ તો કાયા અમર ન હોય
રે, વીર વચન સુણો સહુ કાયરે; દહીં દુધે-દેહને

લાલેરે, એ તો પાણીએ ઘણું પખાળેરે. ॥૨॥ શણુગાર
 તણા રંગ લાગ્યોરે, જીવ નિશ્ચયે જામશ નાગોરે; પાંચે
 ઈન્દ્રિયના સુખ નવિ છાંડેરે, ધર્મ કારણ આજસ માંડેરે.
 ॥ ૩ ॥ ખાય ખેલે હસે મદ આણેરે, ભોજો ધર્મનું
 નામ ન જાણેરે; પુત્ર પત્ની ધનને મોહિરે, ધુત કારણે
 જળને વલોવેરે. ॥ ૪ ॥ જીવ ધનને સખજો ધ્યાવેરે,
 પણ પૂર્વે હીધો પાવેરે; અતિ લોભ કિહાં ન સમાવેરે,
 લાખ કોડિ વૃષ્ટિ નવિ થાવેરે. ॥ ૫ ॥ સોનાની કુંગરી
 કીધીરે, નવ નંદે સાથે ન લીધીરે; ચારે ચોર કાયાથકી
 ટાળોરે, શુદ્ધ નમકિત શિયળવ્રત પાળોરે. ॥ ૬ ॥ તપ
 કરી કાયા અજવાળોરે, રાગ દ્વેષ વેરી દાય ડાળોરે;
 એવી શીખ ચલે જે કોઈરે, તેને અવિચળ પદવી હોઈ
 રે. ॥ ૭ ॥ એવા જ્ઞાની ગુરૂ ઉપગારીરે, વીર વચન સુણે
 નરનારીરે. ॥ ૮ ॥ [આ ગાથાના બે પદ મદયા સથી.]

પર્યુષણની સજાય.

(આજ અધિક આજુદ-એ દેશી.

શ્રી સરસ્વતી ધ્યાઓ, મન વંછિત પાઓ;
 શ્રી પર્વને ગાઓ હો રાજ, એ મુજ મન રૂલી ૧.
 કરો ધર્મ સજાઈ, આવી એહ અફાઈ,
 સુણો સહુ ચિત્ત લાઈ હો રાજ, એ મુજ ૦. ૨.

- જીવ જતનાઇ કીજે, ધવળ મંગળ દીજે;
 સુગુર મુખે સૂત્ર સુંણીજે હો રાજ, એ મુજ ૦ ૩
- પૂજા સ્નાન રચીજે, લાહો લક્ષ્મીનો લીજે;
 મનોવાંછિત સીઝે હો રાજ, એ મુજ ૦ ૪
- ભાસ પાસ ચત્તારિ, અકુ દસ દોય વારી;
 કરે ભવી નર નારી હો રાજ, એ મુજ ૦ ૫
- સમતા ચિત્ત લાવો, મૈત્રી ભાવના ભાવો;
 અવિચળ મુખ પાવો હો રાજ, એ મુજ ૦ ૬
- ગુરુ પુસ્તક પૂજે, ભવી દુરિતજી ધુજે;
 એહથી ધર્મ ન દુજે હો રાજ, એ મુજ ૦ ૭
- શુભ કરણીને સાધો, ગુણુઠાણાએ વાધો;
 શ્રી પર્વને આરાધો હો રાજ, એ મુજ ૦ ૮
- છાંડી ચિત્તને ચાળો, મન પાપથી વાળો;
 આશાતના ટાળો હો રાજ, એ મુજ ૦ ૯
- નંદીશ્વર દ્વીપે અવે, સુર એકઠા થાવે;
 જિનભક્તિ રચાવે હો રાજ, એ મુજ ૦ ૧૦
- વિધિશું કરો વાર, નિજ શક્તિને સાર;
 એ કરણી છે તાર હો રાજ, એ મુજ ૦ ૧૧
- જ્ઞાનવિમળ વખાણી, મુણે ભવિજન પ્રાણી.
 હોયે કોડ કલ્યાણી હો રાજ એ મુજ ૦ ૧૨

મનની સંજય.

મન માંકડલું આણા ન માને, અરિહંત કહો કિમ
કીજે રે; રાત દિવસ હીંડે હલક્લતું, શિંખામણ શી
દીજે રે, મનં ॥૧॥ રાજમાર્ગ મૂકી બાપડલું ઉવટ
વાટે જાવે રે; આઠ પહોર અટતો નિરંતર, તપતો કિમહી
ન થાવે રે, મનં ॥૨॥ ક્ષણ ધરાયો ક્ષણ લુખ્યો લુંડો,
ક્ષણ રૂપે ક્ષણ તુસે રે; ધર્મ તણાં ફળ સરસ ન આપે,
પાપ તણાં ફળ લુસે રે. મનં ॥૩॥ લાખ ચોરાશી
ચાચર ચઢીઓ, રંકપણે રડવડીઓ રે, ધર્મ વિના તે
ભવ ભવ હીંડે, કર્મ તણે વશ પ્રડીઓ રે, મનં ॥૪॥
આશા બાંધે કુંગર જેવડી, ત્રેવડે કિમહી ન પહોંચે રે,
ચિંતાજળ પડયું પછતાવે, પરવશ પડીઉં વિગુચે રે,
મનં ॥૫॥ મૂળ મંત્ર ને તંત્ર કરીને, મન માંકડ વશ
આણેરે; પભણે પ્રીતવિમળ મન સાચે, એહને સ-
હુએ વખાણેરે, મનં ॥૬॥

રોહિણીની સંજય.

દુહા.

જય શંખેશ્વર જિનપતિ, વામા માત મદ્દહાર;
પરતાપૂરણ પરગડો, શિવરમણી દાતાર.

કળિકાળે દીપે પ્રખળ પ્રભુતામધ પ્રતાપ;
 જપ જપે યોગી સંદા, ટાળણુ ભવ સંતાપ, ૨
 રોહિણી નામંતા તપથકી, નાસે દુઃખ જંજાળ;
 નિત્યનિત્ય સંપદા નવનંવિ, પામે મંગળ માળ, ૩
 વીર જિનેશ્વર વિચરતા, રાજ ગૃહી ઉદ્યાન;
 આળ્યા તવ ગયો વાંદવા, શ્રી શ્રેણિક રાજન. ૪
 દેશનાં સુણી રાજ કહે, કહો મુજ એહ વિચાર;
 કિમ રોહિણીએ તપ કર્યો, કહો મુજ જગદાધાર. ૫
 કલ ૧ લી.

(મારગ સનમુખ જામ-એ દેશી.)

જંખૂદીપ મઝાર, ચંપા નયરી ભલીરી;
 તિહાં વામુખૂજ્ય સુત રાય, મઘવા રાજ્ય કરેરી. ૧
 લક્ષ્મી રાણી તાસ, શીલસુરત્ન ભરીરી;
 રોહિણી નામે ઘૂચ, અપછર રૂપ ધરીરી. ૨
 રૂપ કળા ગુણ જાણી, દેખી કુમરી ઇસીરી;
 ચિંતે રાય સુજાણ, સ્વયંવર તેહ ધરીરી. ૩
 કુર કૌશલના ભૂપ, લાટ કર્ણાટતણારી;
 આડંબરશુ રાય, આવે તેહ ઘણારી. ૪
 વરણ મંડપમાં સાર, બેસે હર્ષ ભર્યારી;
 ભૂષણભૂષિત ગાત્ર, કુંડળ હાર ધર્યારી; ૫
 હવે તિહાં કુમરી સાર, સોળ શૃંગાર સજીરી;
 પહેરી પીતાંબર પાયં, કર વરમાળ ધરીરી. ૬

- રાજ્ય ઋદ્ધિ પરિવાર. સેના સાર ભલેરી;
કહે દાસી ઉત્સાહ, કુમરી મન ન મિલેરી. ૭
- નાગપુરાધિપ રાય, વીતશોક ગુણહ ભર્યોરી;
તેહનો પુત્ર અશોક, કુમરીએ તેહ વર્યોરી. ૮
- તે રાહિણીને સાથ, આવે આપ ધરેરી;
થાપી પિતાએ રાજ્ય, સંયમ નારી વરેરી. ૯
- એક દિન રાય અશોક, બેઠો ગોખ વહીરી;
બેઠી નારી પાસ, પુત્ર ઉત્સંગ ધરીરી. ૧૦
- તિણિ પુરે કામિત નારી, અંગજ તાસ મુએરી;
બેઠી કરેય વિલાપ, નયણે ઝુરે રવેરી, ૧૧
- એહવું નાટક ખાસ, મેં નવિ દીઠું કહેરી;
ભદ્રક રાણી જાણી, રાજ તાસ વહેરી. ૧૨
- જુઓ જુઓ ભોળી એ નારી, મરણની વાત ન જાણેરી;
દોગુંદુક પરે એહ, સુખ સંપૂર્ણ માણે રી. ૧૩
- દુઃખ ઉપજવણ નારી, રાજ્યે પુત્ર ગ્રહીરી;
નાંખ્યો ગોખથી તામ, ઝાલ્યો દેવે વહીરી. ૧૪
- પામી પુત્ર રતન, રાણી અતિહે હસીરી;
રાય તણે મન વાત, અચરજ આય વસીરી. ૧૫

ઢાળ ખીણ.

(મધુકર માધવને કહેજો—એ દેશી

એક દિન ગુંડ તિણે પુર આવ્યા, શ્રી વસુપૂજ્ય શિષ્ય
સુખદાયા; સુવર્ણકુંભ ભવિમનભાયારે, એક દિન ૦૧

- રાય અશોક રોહિણી રાણી, આઠ્યા વંદન ગુણ જાણી;
દેશના દે તવ ચઉનાણી રે, એક દિન૦ ૨
- રાય અશોક કહે સ્વામી, વિનય સહિત નિજ શિર નામી
રાણી અખંડ કિમ સુખ પામી રે, એક દિન૦ ૩
- તવ ગુરુ ભાષે હિત આણી, રાય અશોક પ્રતિ વાણી;
વાત પૂર્વ ભવ સપરાણી રે, એક દિન૦ ૪
- એહિજ નગર તણે વાસી, ધનમિત્ર શેઠ ધરની દાસી;
ધનમિત્રા નારી આસી રે, એક દિન૦ ૫
- દુર્ગંધા તેહની બેટી, સાર કરે રંભા રહી ચેટી;
પામી ચૌવનની પેટી રે, એક દિન૦ ૬
- ધનમિત્ર દેખી દુઃખ પામે, કોડિ ધને કોઈ નવિ કામે;
હિયડું શેઠનું નહીં ઠામે રે, એક દિન૦ ૭
- એક દિન રાયે ગ્રહો ચોર, મારે બહુ પાડે સોર;
ધન દેઈ ધરે આણ્યો જોર રે, એક દિન૦ ૮
- ધરે આણી બેટી દીધી, વાત સર્વે આવી સીધી;
વાસભવન શય્યા કીધી રે, એક દિન૦ ૯
- કન્યા ફરસ ન સહેવાયે, રાતે મેલીને ઉભાયે;
કન્યાની શી ગતિ થાયે રે, એક દિન૦ ૧૦
- ઉપવન ગુરુ આઠ્યા નાણી, ધનમિત્ર ગયો વંદન જાણી;
અમૃત સમ નિમુણી વાણી રે, એક દિન૦ ૧૧

પૂછે પુત્રી ભવ ત્યારે, અશુભ કર્મ ક્રીધાં ક્યારે; ૧૨
 ભાષે ગુરુ તવ બહુ પ્યારે રે, એકદિન ૦
 ગિરિપુર નગરતણા સ્વામી, પૃથ્વીપાળ બહુમી ધગુણ; ૧૩
 રાજ્ય કરે બહુ સુખકામીરે, એકદિન ૦
 સિદ્ધમતી રાણી છાજે, રાય કીડન ગયો રતિ રાજે; ૧૪
 જાસ સખલ સેના ગાજે રે, એકદિન ૦
 શ્રી ગુણસાગર મુનિરાયા, દેખી રાય અધિક ભાયા; ૧૫
 વાંદી નરપતિ ધરે આયા રે, એકદિન ૦
 રાય ધરે તે મુનિ આયા, વહોરણ કાજે સુખદાયા; ૧૬
 ચેખી રાજ દિલ ભાયા રે, એકદિન ૦

ઢાળ ૩ જી.

(સુરતી મહિનાની-એ દશી.)

રાય કહે રાણી પ્રતિ દે મુનિવરને દાન,
 જિમ પરભવનું સાધન જાતિ મોક્ષ નિદાન;
 રાય વચન સુણી રાણી ક્રોધે ભરાણી જમ,
 કડવું રાંધ્યું તુંબડું દે મુનિવરને તામ. ૧
 જાણી અયોગ્ય તે પિંડને જીવદયા ચિત્ત ધાર,
 વન જઈ તે મુનિરાજે દીધો કાય આધાર;
 તે આહારને યોગે ક્ષણમાં વિણસી કાય,
 દયાન સુધારસ યોગે શિવનગરી તે જાય. ૨
 અનુક્રમે રાયે હા નિસુણી જન મુખથી તે વાત,

ચરથી તત્ક્ષણ કાઢી જાણી નારી કુજત;
 તે પાપે રાણીને અંગે ઉપજી બ્યાધ,
 કુષ્ઠતણી અતિ વિરૂધ કર્મથી અતિહિ અસાધ્ય. ૩
 તે વેદન અનુભવીને છઠ્ઠી નરકે હો જાય,
 તિર્યંચ કરભીકૂતરી ચંડાળણી તે થાય;
 મૃત્યુતણે અવસાને સાંભળી શ્રી નવકાર,
 ઇન્દ્રિયતણી વર પુત્રી દુર્ગાધા દુઃખ ધાર. ૪
 મુનિયોગે દુર્ગાધા જાતિસમરણ પામ,
 પૂછે મુનિપય પ્રણમી કિમ દુઃખ જાયે સ્વામ;
 તવ ગુરૂ ભાષે સુંદર રોહિણી તપ સુવિચાર,
 સાત વરસ સાત માસની અવધિ કરી સુખકાર. ૫
 તપ ઉજમણે શ્રી વાંસુપૂજ્યની પ્રતિમા સાર,
 પૂજા અષ્ટ પ્રકારી કીજે અતિ સુખકાર,
 દ્રુપ દીપ ચંગેરી કીજે અતિહિ સફાર,
 જીવ અમાર સુસાધુની કીજે ભક્તિ ઉદાર. ૬
 ઇમ તપ શુદ્ધ આરાધી થઇ તે નીરોગી કાય,
 મરણ લાહી તુજ નારી રોહિણી નામે થાય;
 પુત્રે પણ પૂર્વ ભવે સાધ્યો એ તપ સાર,
 તે પુણ્યે એ ઉપજ્યો નંદન અતિ સુખકાર. ૭
 નિસુણી દેશના મુનિની જાતિસમરણ પામી,
 વંદી નિજ પરિવારે રાય ગયો નિજ ધામ.

એકદિન જિન વાસુપૂજ્યજી પાઉં ધાર્યા ગુણખાણી,
 તવ તે વંદન દંપતી આવે બહુ ગુણ જાણી. ૮
 સુણી દેશના જિનરાજની પામી તે પ્રતિબોધ,
 લેઈ ચારિત્ર દંપતી મારે કર્મ સુબોધ;
 અંતે અણસણ સાધી ઘાતી કર્મ ખપાય,
 શુભ ધ્યાને નર નારી શિવનગરીમાં જાય. ૯
 અઢાર ચોવીસા હો વરસે પાલણપુર ચઉમાસ,
 કાર્તિક વદિ પંચમી દિન શ્રી નવપદ્મવ પાસ;
 તેહતણા સુપસાયથી રોહિણીની સઝાય,
 વાચક શુભ નય શિષ્યનો ભક્તિ નમે નિત્ય પાય, ૧૦
 શ્રી જીવદયાની સઝાય.

આદિ જિનેશ્વર પાય પ્રણમેવ, સરસ્વતી સ્વા-
 મિની મન ધરેવ; જીવદયા પાળો નર નાર, તો તરશે
 નિશ્ચ સંસાર. ॥ ૧ ॥ પાણી ગળતાં જયણા કરો,
 ખારાં મીઠાં જૂદાં ધરો; જેહને મન દયા પ્રધાન, તે
 ઘેર હીસે બહુ સંતાન. ॥ ૨ ॥ મારે જૂ ને ફોડે
 લીખ, નર નારીને એહજ શીખ; તેહને ધરે નહીં
 સંતાન, દુઃખ દેખે તે મેરૂ સમાન, ॥ ૩ ॥ પ્રક્ષી
 ઉંદર માણસના બાળ, જે પાપી મારે ચિરકાળ;
 તેને પરભવે એહીજ દુઃખ, છોડતણું નવિ હોય

સુખ. ॥ ૪ ॥ માખણ મધ ખીલી અથાણ, આંદુ
 સુરણ વળે જાણ; ગાજર મૂળા રતાણ જેહ, શુદ્ધ
 શ્રાવક તરછોડે તેહ. ॥ ૫ ॥ ફાગટ પુલે માયા કરે,
 કહો કેમ તે ભવસાગર તરે; જેહને દેવગુરુશું દેખ
 સુખ ન પામે તે ભવલેશ. ॥ ૬ ॥ બહુ દહાડાનું
 ભેળું કરી, માખણ તાવે અગ્નિએ ધરી, તેહ મરીને
 નરકે જાય, માનવ હોય તો દાહજ્વર થાય. ॥ ૭ ॥
 દૂધતણે વળી લોભે જેહ, પાડા ભૂખે મારે તેહ; કરતાં
 દોરમાં તે જાયે વળી, ભૂખે તરશે મરે ટળવળી.
 ॥ ૮ ॥ આંખ પુટે દીયે જે ગાળ, પરભવ અર્ધો
 થાયે જાળ; મારો પીટયો દીયે જે ગાળ, પરભવ સુખ
 ન પામે બાળ. ॥ ૯ ॥ પાટ પાટલા ને વસ્ત્ર દાન,
 સવિ શેકયુ વળી રાંધ્યું ધાન, મુનિવરને દીયે મન
 ઉલ્લાસ, તસ ઘરે લક્ષ્મી રહે ધિરવાસ. ॥ ૧૦ ॥
 દેતાં દાન વિમાસણ કરે, દેઈ દાન મન ચિંતા ધરે;
 સુખ સંપત્તિ પામે અભિરામ, છોડે ન હોયે વસવા
 ઠામ. ॥ ૧૧ ॥ ધન થોડું ને દીયે દાન, મહિયલમાં
 તે વાઘે વાન; ઋષિને દાન દેઈ કરે રંગરોળ, તસ
 ઘેર લક્ષ્મી કરે કલ્લોલ. ॥ ૧૨ ॥ સુખ સંપત્તિ જે
 આવે મળી, ડોસાની દેવા મતિ ટળી; ધન ઉપર
 જે રાખે સ્નેહ, પરભવ સાપપણે થાયે તેહ. ॥ ૧૩ ॥
 અધિકો ઓછો બાંધે તોલ, દેવા ચાહે નવિ પાળે બોલ;

તેહની લોકમાં ન હોયે લાજ, પરભવ તેહના ન સરે
 કાજ. ॥ ૧૪ ॥ પોથી બાળે બોળે જેહ, પરભવ મૂરખ
 થાયે તેહ; ભણે ગુણે દે પોથીદાન, પરભવ નર તે
 વિધાવાન. ॥ ૧૫ ॥ નાનાં મોટાં કુખળાં હરિ, ખાંતે
 ચૂંટે લીલા કરી; ક્રીધાં કર્મ નવિ ઠેલાય, મરીને નર
 તે કોલીઓ થાય. ॥ ૧૬ ॥ પાંખ પંખીની કાઠે જેહ, પર-
 ભવ હુઠો થાયે તેહ; પગ કાપે ને કરે ગળગળો, મરી
 નર તે થાયે પાંગળો. ॥ ૧૭ ॥ પાડોશીશુ વઢે દિન-
 રાત, પરભવ તે ન પામે સંધાત; માત પિતા સુત
 બૈયર ધણી, પરભવ તેહને વઢવાડ ધણી. ॥ ૧૮ ॥
 અણુદીકું અણુસાંભળ્યું કહે જેહ, પરભવ બહેરો
 થાયે તેહ; પારકી નિંદા કરે નર નાર, જશ નહીં પામે
 તેહ લગાર. ॥ ૧૯ ॥ પરના અવગુણ ઢાંકે જેહ, નર
 નારી જશ પામે તેહ; નિંદા કરે ને દીએ જે ગાળ,
 પરભવ નર તે પામે આળ. ॥ ૨૦ ॥ રાત્રિભોજન કરે
 નરનાર, તે પામે ધુવડ અવતાર; રાત્રે પંખી ન ખાયે
 ધાન, માણસ હૈયે ન દીસે સાન. ॥ ૨૧ ॥ સૂર્ય સરીખો
 આથમે દેવ, માણસને ખાવાની ટેવ; ધર્મ લોક જ
 હોયે જેહ, રાત્રિભોજન ટાળે તેહ. ॥ ૨૨ ॥ ગૌતમ
 પૃથ્ઘાને અનુસાર, એ સઝાય કરી શ્રીકાર; પંડિત હર્ષ-
 સાગર શિષ્ય સાર, શિવસાગર કહે ધર્મ વિચાર. ૨૩

તુંબડાની સઝાય.

સાધુજીને તુંબડું વહોરાવીયું જ. કરમે હતાહલ
 થાય રે; વિપરીત આહાર વહોરાવીઓ જ, વધાર્યો
 અનંત સંસાર રે. સાધુ ॥ ૧ ॥ આહાર લેધ મુનિ
 પાછા વહ્યા જ, આંખ્યા આંખ્યા ગુરૂજીની પાસ રે;
 ભાત પાણી આજોવિયા જ, એ આહાર નહીં તુજ
 લાગ રે. સાં ॥ ૨ ॥ નિરવધ ઠામે જંધને પરઠવો જ,
 તુંમે છો દયાના જાણુ રે; ખીજે આહાર આણી કરીજ,
 તુંમે કરો નિરધાર રે. સાં ॥ ૩ ॥ ગુરૂવચન શ્રવણે
 મુણી જ, પહોંચ્યા પહોંચ્યા વન મોઝાર રે; એકજ
 ખિંદુ તિહાં પરઠવ્યો જ, દીઠા દીઠા જવના સંહાર રે.
 સાં ॥ ૪ ॥ જીવદયા મનમાં વસી જ, આવી આવી
 કરણા સાર રે; માસખમણન પારણે જ, પડિવજ્યા
 સરણા ચાર રે. સાં ॥ ૫ ॥ પાં સંથારે બેસી મુનિ આહાર
 કર્યો જ, ઉપજી ઉપજી દાહ જવાળ રે; કાળ કરી સર્વા-
 થંસિદ્ધે જ, પહોંચ્યા પહોંચ્યા સ્વર્ગ મોઝાર રે. સાં.
 ॥ ૬ ॥ દુઃખણી દોભાગણી બ્રાહ્મણી જ, તુંબડાતણે
 અનુસાર રે; કાળ અનંતાં તે જમી જ, રૂલિ રૂલિ
 તિર્યંચ મોઝાર રે. સાં ॥ ૭ ॥ સાતે નરકે તે ભમીજ,
 પામી પામી મનુષ્યની દેહ રે; ચારિત્ર લહી તપસ્યા
 કરી જ, બાંધ્યું બાંધ્યું નિયાણું તેહ રે. સાં ॥ ૮ ॥

ક્રુપદ રાજ ધરે ઉપજી જી, પામી પામી યૌવન વેષ રે;
 પાંચ પાંડવે તે વરી જી, હુધ હુધ દ્રૌપદિ એષ રે, સાં
 ॥૬॥ તે મનુષ્યજન્મ પામી કરી જી, લેશે લેશે ચારિત્ર
 નિરધાર રે; કેવળજ્ઞાન પામી કરી જી, જશ કહે જશે
 જશે મુક્તિ મોઝાર રે. સાં ॥ ૧૦ ॥

નાગીલાની સંઝાય.

ભવદેવ ભાધ ઘેર આવિઆ રે, પ્રતિબોધવા મુન-
 રાજ રે; હાથમાં તે દીધું ધતનું પાતડું રે, ભાધ મને
 આઘેરો વળાવ રે, નવી રે પરણ્યા તે ગોરી નાગિલા રે,
 ॥ ૧ ॥ ઈમ કરી ગુરજી પાસે આવીઆ રે, ગુરજી પૂછે
 દીક્ષાનો કાંઈ ભાવ રે; લાજે નાકારો તેણે નવિ કર્યો રે.
 દીક્ષા લીધી ભાધજી પાસ રે. નવીં ॥૨॥ પ્યાર વર્ષ
 સંજમમાં રહ્યો રે, હૈયે ધરતા નાગિલાનું ધ્યાન રે; હું મૂ-
 રખ મેં આ શું કર્યું રે, નાગિલા તજી જીવન પ્રાણ રે.
 નવીં ॥ ૩ ॥ માત પિતાં એને નહીં રે, એકલી અખળા
 નાર રે; તાસ ઉપર કંઈણા કરી રે, હવે તેની કરવી
 સંભાળ રે. નવીં ॥ ૪ ॥ શશિવચણી મૃગલોચણી રે,
 બલવલતી મેલી ધરની નાર રે; સોળ વરસની સા સું-
 દરી રે. સુંદર તનુ સુકુમાર રે. નવીં ॥ ૫ ॥ ઉમર
 ફેરણ વ્રત જે કરે રે, હરખે ગ્રહો કરમાંહી રે; પામ્યા

તે શુભમતિ જેહનીરે, હું તો પડીઓ દુઃખ જાળજા રે !
 નવીં ॥ ૬ ॥ ભવદેવ ભાંગે ચિત્તે આવીઓ રે, અણ-
 ઓળખી પૂછે ધરની નાર રે; કોઈએ દીઠી તે ગોરી
 નાગિલા રે, અંમે છીયે વ્રત છોડણહાર રે નવીં ॥ ૭ ॥
 નારી કહે સુણો સાધુજી રે, વમ્યો ન લીએ કોઈ આહાર
 રે; હસ્તી ચઢીને ખરખર કાણુ ચઢે રે. તમે છો કાંઈ
 જ્ઞાનનાભંડાર રે. નવીં ॥ ૮ ॥ એડકીએ વમ્યો આહાર
 જે કરે રે. તે નવિ માનવ આચાર રે; જે તમે ધર ધરણી
 તળ્યા રે, હવે તેની કરો શી સંભાળ રે. નવીં ॥ ૯ ॥
 ધન્ય બાહુબળ ધન્ય શાલિભદ્રજી રે, ધન્ય ધન્ય મેઘ-
 કુમાર રે; સ્ત્રી તજીને સંયમ જેણે લીઓ રે, ધન્ય ધન્ય
 નેહ અણગાર રે. નવીં ॥ ૧૦ ॥ દેવકી સુલસા સુત
 સાગર રે, નેમતણી સુણી વાણી રે; ખત્રીશ ખત્રીશ
 પ્રિયાંતણા રે, પરિહર્યા ભોગ વિલાસ રે. નવીં ॥ ૧૧ ॥
 અંકુશ વશ ગજ આણીઓ રે, રાનુભમતિ રહનેમ રે;
 વચન અંકુશે તિહાં વારીઓ રે, નાગિલા ભવદેવ તેમરે.
 નવીં ॥ ૧૨ ॥ નારી તે નરકની ખાણુ છે રે, નરકની
 દેવણહાર રે; તે તમે તને મુનિરાજજી રે, જિમ
 પામે ભવજળ પાર રે. નવીં ॥ ૧૩ ॥ નાગિલાએ
 નાથને સમજાવીઓ રે, પછી લીધો સંજમ ભાર રે;
 કુર્મ ખપાંવી મુક્તિ ગયો રે, હુવા હુવા શિવભરતાર રે.
 નવીં ॥ ૧૪ ॥ પાંચમે ભવે જાંબૂ સ્વામીજી રે, પરણ્યા

અરણ્યા પદ્મણિ નાર રે; કોડ નવાણું કંચન લાવીઆ રે,
કલ્પસૂત્રમાંહિ અધિકાર રે. નવીં ॥૧૫॥ પ્રભવક સાથે
ચોર પાંચશે રે, પદ્મણી આઠે નાર રે; કર્મ ખપાવી
મુક્તિ ગયા રે, સમયસુંદર સુખકાર રે. નવીં ॥૧૬॥

ઉપદેશક સંખ્યા.

હાંરે લાલ સિદ્ધ સ્વરૂપી આતમા, પ્રણમી તેહના
પાયરે લાલ; નર ભવના ગુણ વર્ણવું, ધર્મ સંદા
સુખદાયરે લાલ. ॥ ૧ ॥ હાંરે લાલ ધર્મ વિના નરભવ
કિસ્યો, વિનય વિના જેમ શિષ્ય રે લાલ; જ્ઞાન વિ-
નાનો ગુરુ કિસ્યો, નાથ વિના જેમ દિક્ષ રે લાલ.
॥ ૨ ॥ હાંરે લાલ ધન વિના ઘર શોભે નહિ, પ્રેમ
વિનાનો શો નેહ રે લાલ; નીર વિના સરોવર કિસ્યો,
નારી વિના જિમ ગેહ રે લાલ. ॥ ૩ ॥ હાંરે લાલ
દુઃખ વિના પુરૂષ કિસ્યો, સુલક્ષણ વિના જિમ પુત્ર
રે લાલ; સ્વામી વિના બળ શું કરે, ચારિત્ર વિના
જિમ સૂત્ર રે લાલ. ॥ ૪ ॥ હાંરે લાલ રસ વિના
ગીતા કારમી, આદર વિના શો દાન રે લાલ; અંકુશ
વીના ગજ શો વશે, કાંઠયા પછી શો માન રે લાલ.
॥ ૫ ॥ હાંરે લાલ પરાક્રમ વિના જિમ કેશરી, નર-
ભવ જસ વિણ લાધ રે લાલ; વાજિત્ર વિના નાટક

કિશ્યો, ઈન્દ્રિય વિના જિમ સાધ રે લાલ. ॥ ૬ ॥
 હાંરે લાલ પ્રેમ કિશ્યો પરવશપણે, ગુણ કિશ્યો
 પ્રમાણે આપ રે લાલ; પરજન પર રાગી કિશ્યો,
 દુશ્મન શું શો મેળાપ રે લાલ. ॥ ૭ ॥ હાંરે લાલ
 ઉપદેશ શો અભવ્યને, બહેરા આગળ શો ગીત રે
 લાલ; મૂરખ આગળ રસ કથા, અંધા આગળ દુ-
 ર્પણ રીત રે લાલ. ॥ ૮ ॥ હાંરે લાલ ધર્મ કરો
 આનંદથી, જિમ આત્માને હિતકાર રે લાલ; મુનિ
 આણંદના પ્રમોદથી, લહો કેવળ શિવપુર સાર રે
 લાલ. ॥ ૯ ॥

ઉપદેશક સંઝાંચ ૨ જી.

તુંને સંસાર સુખ કેમ સાંભરે રે લોલ, દુઃખ વિ-
 સર્યા શું ગર્ભાવાસ ને; નવ માસ રહ્યો તું માને
 ઉદરે રે લોલ, મળ મૂત્ર અશુચિ વિશરામ ને. તું
 ॥ ૧ ॥ તિહાં હવા પવન નહીં સંચરે રે લોલ, નહીં
 સેજ તળાઈ પલંગ ને; તિહાં લટકી રહ્યો ઉંધે
 શિરે રે લોલ, દુઃખ સહત અપાર અનંત ને. તું
 ॥ ૨ ॥ ઉઠ કોડી સોઘ તાતીં કરી રે લોલ, મમકાળે
 ચોંપે કોઈ રાંચ ને; તેથી અનંત ગુણ તિહાં કને રે
 લોલ, દુઃખ સહત વિચાર તે થાય ને. તું ॥ ૩ ॥

હવે પ્રસવે ને મુજ માવડી રે લોલ, તો હું કરૂં તપ
 જપ ધ્યાન ને; હવે સેવું સદા જિનધર્મને રે લોલ,
 મૂકું કુગુરનો સંગ અજ્ઞાન ને. તું ૦ ॥ ૪ ॥ જ્યારે
 જન્મ્યો ત્યારે ભૂલી ગયો રે લોલ, ઉઠાં ઉઠાં રહ્યા
 ઇમ કહેવાય ને; તિહાં લાગી લાલચ રમવાતણી રે
 લોલ, આયુ અંજળી જળસમ જાય ને. તું ૦ ॥ ૫ ॥
 ઇમ બાળક વય રમતે ગદ્ય રે લોલ, થયો યૌવને
 મકરંબજ સહાય ને; ચિત્ત લાગ્યો તદા રમણી
 સુખે રે લોલ, પુત્ર પૌત્ર દેખી હરખાય ને. તું ૦ ॥ ૬ ॥
 થઈ ચિંતા વીવા વાજમતણી રે લોલ, ધન કારણે
 ધાવે દેશો દેશ ને; પુણ્ય હીણો થઈ પામે નહીં રે
 લોલ, ચિંતે ચોરી કરૂં કે લુટું દેશ ને. તું ૦ ॥ ૭ ॥
 ગયો યૌવન આવી જરા ડાકણી રે લોલ, ધુળે કર
 પગ શિર ને શરીર ને; ધરે કહ્યું કોઈ માને નહીં રે
 લોલ, પડ્યો કરે પોકાર નહીં ધિર ને. તું ૦ ॥ ૮ ॥
 ઇમ કાળ અનંતો વહી ગયો રે લોલ, અખ ચેત
 મૂરખ સરદાર ને; આવો નેગ મળવો મુશ્કેલ
 છેરે લોલ, સેવો શ્રીજિન શિવસંકેત ને. તું ૦ ॥ ૯ ॥
 કવિ દાસ કહે મુજ સાહિબો રે લોલ, કુડો કપટી
 કુશીલ શિર મોડ ને; મેં તો દીઠો નહીં કોઈ દેશમાં
 રે લોલ, મોટો ધર્મનો ઠગ ઠોકાર ને. તું ૦ ॥ ૧૦ ॥
 મુનિ તત્ત્વસાગરના પસાયથી રે લોલ, ધર્મધ્યાને

થયો ઉજમાળા જો; સંઘ સેવા કરે શાંતિનાથની રે
 લોલ, તેથી માંગણિક વરતાય જો. તું ૦ ॥ ૧૧ ॥
 ઓગણીસે ત્રીશ અષાઠની રે લોલ, શુદ્ધ એકમ ને
 બુધવાર જો; પ્રભુ કરો કૃપા કવિદાસ પરે રે લોલ,
 ઘનઘાતીઆ ચાર નિવાર જો. તું ૦ ॥ ૧૨ ॥

દેશનાની સઝાય.

પંખદા આગે દીએ મુનિ દેશના, મુણે સંસારના
 રૂપ હો; હારે ચેતન ચેતજ્યો, જગમાં જોતાં કે કહેનું
 નહીં, અર્થે લાગે અનુપ હો, હારે ૦ ॥ ૧ ॥ સ્વાર્થ
 સુધી સહુ બુધું ખમે, દુઝણી ગાયની લાત હો.
 બુધું મારે ને કુટીને જીવે, એમ અનેક અવદાત હો.
 હારે ૦ ॥ ૨ ॥ ધુરા વહે ધોરી જ્યાં લગે, ત્યાં લગે
 દીએ છે ગુવાર હો; નાથે સાહીને ધી પાયે વંળી, પુછે
 નીરે ચામ હો. હારે ૦ ॥ ૩ ॥ સુતને ધવરાવે માતા
 સ્વારથે, સ્વાર્થે સુત ધાવંત હો; લેણું લીજે રે દેણું
 દીજીએ, ભાખે એમ ભગવંત હો. હારે ૦ ॥ ૪ ॥
 સગપણ સઘળા સંબંધ લાગે, જે કરે પુણ્યને પાપ હો;
 નવાનો ઉધારો જીનું ભોગવે, કુણ બેટો કુણ પાપ હો;
 હારે ૦ ॥ ૫ ॥ પોતી અવધે રે કોઈ પડખે નહીં, કીજે કોટિ
 ઉપાય હો; રાખ્યું તે કોઈનું નવ રહે, પાકા પાનનો ન્યાય

હો. હારે૦ ॥ ૬ ॥ મોહની જાળે સહુ મોહી રહ્યું, એક
 રાગ ને બીજો દ્વેષ હો; બળવંત બેહુ બંધન એ કહ્યાં,
 તે માંહે રાગ વિશેષ હો. હારે૦ ॥ ૭ ॥ જે જેમ કરે
 તે તેમ ભોગવે, કડવા કર્મ વિપાક હો; વિષ્ટયનો વાહો
 જીવ એતે નહીં, ખાતો ફળ કિંપાક હો. હારે૦ ॥ ૮ ॥
 આખર સહુને ઉઠી ચાલવું, કોઈ આજ ને કોઈ કાલ
 હો; પરદેશી આણા રે પાછા નહીં ફરે, એ સંસારની
 ચાલ હો, હારે૦ ॥ ૯ ॥ નરપતિ સુરપતિ સારીખા,
 રહી ન શક્યા ઘડી એક હો; તો કહો બીજનો શો
 આશરો કાળ ચૂકે નહીં ટેક હો. હારે૦ ॥ ૧૦ ॥ એ-
 હવું જાણીને ધર્મ આદરો, કેવળીભાષિત એહ હો;
 વીશમી ઢાળે ઉદયરત્ન વહે, સંસારમાં સાર છે એહ
 હો. હારે૦ ॥ ૧૧ ॥

રૂકમિણી સંજ્ઞાંય.

વિચરંતા ગામો ગામ, નેમિ જિનેશ્વર નામ, આછે લાલ,
 નયરી દ્વારાવતી આવીઆજી. ॥ ૧ ॥

વનપાળક સુખદાય, દીએ વધામણી આય; આં
 નેમિ જિણુંદ પધારીઆ જી. ॥ ૨ ॥

કૃષ્ણાદિક નર નાર, સહુ મળી પર્ષદા બાર, આં
 નેમજીને વંદન આવીઆ જી. ॥ ૩ ॥

દેશના હીએ જિનરાય, સહુને આવે દોય આ૦
રૂકમિણી પૂછે નેમને જી. ॥ ૪ ॥

પુત્ર ને માહરે વિયોગ, શું હોશે કર્મ સંયોગ, આ૦
લગવંત મુજને ઉપદિશે જી. ॥ ૫ ॥

ભાખે તવ લગવંત, પૂરવ લવ વીરતંત, આ૦
ક્રીધાં કર્મ ન છૂટીયે જી. ॥ ૬ ॥

પૂર્વ લવે એક વાર, હુંતી તું નૃપની નાર, આ૦
ઉપવન રમવા સંચર્યા જી. ॥ ૭ ॥

જેતાં વનહ મઝાર, હીડો એક સહકાર, આ૦
મોરત્રી વીયાણી તે તરતજે જી. ॥ ૮ ॥

સાથે તુમારો નાથ, ઈડાં ઝાલ્યાં હાથ, આ૦
કંકુવરણા તે થયાં જી. ॥ ૯ ॥

એહવે આવી મોર, કરવા લાગી સોર, આ૦
સોળ ઘડી નવિ સેવિયાં જી. ॥ ૧૦ ॥

પછે વરસ્યો મેહ, ઘોવાયાં ઘડાં તેહ, આ૦
પુનરપિ મોરત્રી સેવિયાં જી. ॥ ૧૧ ॥

તિહાં બાંધ્યો અંતરાય, ઇમ ભાખે જિનરાય, આ૦
સોળ વરસ વિરહો પડ્યો જી. ॥ ૧૨ ॥

હસતાં બાંધે કર્મ, નવિ ઓળખે જૈન ધર્મ, આ૦
રોતાં ન છૂટે પ્રાણીઆ જી. ॥ ૧૩ ॥

દેશના મુણી અલિરામ, રૂકમિણી રાણી તામ, આઁ
શુદ્ધ સંયમ આદ રે ॥ ૧૪ ॥

સ્થિર કરી મન વચ કાય, મુક્તિપુરીમાં જાય, આઁ
રાજવિજય રંગે ભણે ॥ ૧૫ ॥

રાજુલ ને રહનેમિની સઝાય.

(રાગ-ભરથરીના.)

ધિગ મુનિ ધિગ તુમને, ધિગ તુમારા વેણુ ॥ ચારિત્ર
તુમારું એળે ગયું, કુડાં તમારા કેણુ ॥ મોહરે ઉતારે
મુનિરાજ ॥ ૧ ॥ માંત પિતા કુળ બોળીયું, બોળ્યું ચા-
રિત્ર આજ ॥ વિષય કારણ મોહ લાવીયા, કુડાં કૃત્યને
કાજ ॥ મોહરે ॥ ૨ ॥ તપ જપ કરવો છોડી દીધો,
રાણી રાજુલ નાર ॥ સંસારનાં મુખ ભોગવો, કરો
સફળ અવતાર ॥ પ્રીતિરે ધરો પ્રેમદા મુજથી. ॥ ૩ ॥
એવા ફળ પુલ લાવતો, હું તમારે આવાસ ॥ હોંશ
ધરીને લેતાં તમે, તેથી થઈ બહુ આશ ॥ પ્રીતિ રે ॥
૥ ૪ ॥ વસ્ત્ર ભૂષણ લીધા પ્રીતથી, જણી દેવર જાત ॥ વ્રત
લેધને જેણે ભાંગીયા, થયો નરકમાં પાત ॥ મોહ ॥ ૫ ॥
દેવતાનાથ નિહાળતાં, તુમ હમ દોનુંને આજ ॥
નિર્લજ્જ લાજ કિહાં ગઈ, ગયું જ્ઞાન મહારાજ ॥

મોહરેં ॥ ૬ ॥ એથી અધિક કહેા મુજને, રાનુલ
 પ્રાણ આધારજી; વહાલ તમારું નવિ વીસરે, સુણે
 રાનુલ નારજી. પ્રીતિરેં ॥ ૭ ॥ પિંડિ વિણ રાનુલ
 એકલી, જાણી તમારી દાઝજી; હોશ ધરીને અમે આ-
 વતા, કરવા તમારા કાજજી. પ્રીતિરેં ॥ ૮ ॥ તારણ
 તંત્ર તોડી કર્યો, મોહમંત્રનો સંગજી; મોક્ષ પદવી
 તમે ખોધને, કર્યો સંજમ ભંગજી. મોહરેં ॥ ૯ ॥
 સંસાર અસાર છોડી તુમે, લીધો સંજમ ભારજી; ઉ-
 ત્તમ પુરૂષ વંછે નહીં, ફરી સંસાર અસારજી. મોહરેં
 ॥ ૧૦ ॥ માયા કરી જે મીલે નહીં, તે ચૂરખની રીતજી
 સંસારમાં શું લઈ જવું, એક પૂરણ પ્રીતજી. પ્રીતિરેં
 ॥ ૧૧ ॥ કુંવારી કન્યાને કંથ કેટલા, સુણ સુણ રાનુલ
 ભામજી; એકની ઉપર રાગ નવિવંટે, કરો મુજને સ્વા-
 મજી. પ્રીતિરેં ॥ ૧૨ ॥ અમીરસ મૂકી કાં પીયો, નારી
 અવગુણ વિખજી; સંસારમાં સાર કાંઈ નથી, ધરો સં-
 જમ શીખજી. મોહરેં ॥ ૧૩ ॥ દીક્ષા લઈ પ્રભુ પાસથી
 પાળો શુદ્ધ આચારજી; વિષદળ ખાવા વાંછા કરી,
 લેવા પૃથ્વીનો ભારજી. મોહરેં ॥ ૧૪ ॥ મેં જાણ્યું
 રાનુલ એકલી, પંતિ વિના મુંઝાયજી; પરણીને સુખ
 આપશું, નહીં લેવા દઉં દીક્ષાયજી. પ્રીતિરેં ॥ ૧૫ ॥
 ચુણ્ય પ્રતાપે મેં ભેટીયા, આજ કેટલે માસજી; આલે

ધરે જઈએ આપણે, કરવા ભોગ વિલાસજી. પ્રીતિરેં
 ॥ ૧૬ ॥ બંધુ તુમારે પરિહરી, જાણી અસ્થિર સંસાર
 જી, શ્વાન પરે ઇચ્છા કાં કરો, જમવા વંમન વિકારજી
 મોહરેં ॥ ૧૭ ॥ શ્વાન કીયો તુમે મુજને, તો શો તુમ
 થી સંસારજી; દીક્ષા આપી સારી સાધવી, કર્યો તમે
 ઉપગારજી. ક્ષમા કરો મોરી માતજી. ॥ ૧૮ ॥

અધ્યાત્મિક પદ.

અવિનાશીની સેજડીએ, રંગ લાગ્યો મોરી
 સજનીજી રે; કેલી કરતાં ગઈ નવી જાણી, આજનીએ
 રજનીજી રે. અવિં ॥ ૧ ॥ માન સરોવર હંસ તણી
 પરે, મુક્તિ તણા ફળ ચુગતાંજી રે; જ્ઞાન ધ્યાનકી કુંજ
 ગદનમેં, આતમરામશું રમતાંજી રે. અં ॥ ૨ ॥
 સાસુ તે દુર્મતિ કામણુગારિ, સસરો લોભ ધુતારોજી
 રે, પિતા મોહ છે મહા પાપીયો, માયા માતા ઠગારોજી
 રે. અં ॥ ૩ ॥ ક્રોધ પાડોશણુ કેડ ન મેલે, કંદર્પ દિ-
 ચર ધીઠોજી રે; ત્રિપથવાસના ભઈ દેરાણી, તિહાં અવિ-
 નાશી દીઠોજી રે. અં ॥ ૪ ॥ એટલાંને અળગાં
 મેલીને, કંત તણો કર ઝાલ્યોજી રે; અવિનાશી વહાલા
 શું રમતાં, મોહ મત્સર મદ ગાળ્યોજી રે. અં ॥ ૫ ॥

આવના ચંદનથી અતિ શીતળ, નાથ નિરંજન વાદ્ય
 છીજ રે; રૂપચંદ રસ પ્રેમે પીતાં, તિહાંથી પ્રીતબંધા
 ળિજ રે. અ૦ ॥ ૬ ॥

ઉપદેશક ચૈત્યવંદન.

ક્રોધે કાંઈ ન નીપજે, સમકિત તે લુટાય;
 સમતા રસથી ઝીલીએ, તો વેરી કાંઈ ન થાય. ૧
 વહાલા શું વઢીએ નહીં, છટકી ન દીજે ગાળ;
 થોડે થોડે છંદીએ, જિમ છંડે સરોવર પાળ. ૨
 અરિહંત સરખી ગોઠડી, ધર્મ સરીખો સ્નેહ;
 રત્ન સરીખા ખેસણું ચંપક વણી દેહ. ૩
 ચંપકે પ્રભુજી ન પૂછ્યા, ન દીધું મુનિને દાન;
 તપ કરી કાયા ન શોષવી, ક્રીમ પામશે નિર્વાણ. ૪
 આઠમ પાખી ન ઝોળખી, એમ કરે શું થાય;
 ઉન્મત્ત સરખી માંકડી, ભોય ખણુંતી જાય. ૫
 આંગણ મોતી વેરીયા, વેલે વિંટાળી વેલ;
 હીરવિજય ગુરૂ હીરલો, માઈ હૈકું રંગની રેલ. ૬

સ્તુતિઓનો સંગ્રહ.

બીજની સીમંધર જિન સ્તુતિ ૧ લી.

અજવાળી બીજ સોહાવે રે, ચંદા રૂપ અનુપમ
હાવે રે; ચંદા વિનતડી ચિત્ત ધરજો રે, સીમંધરને
વંદણા કહેજો રે. ॥ ૧ ॥ વીશ વિહરમાન જિનને વંદુ
રે, જિન શાસન પૂજી આણુંદું રે; ચંદા એટલું કામ
જ કરજો રે, સીમંધરને વંદણા કહેજો રે. ॥ ૨ ॥
સીમંધર જિનની વાણી રે, તે તો અભિય પાત્ર
સમાણી રે; ચંદા તમે સુણી અમને સુણાવો રે. ભવ-
સંચિત પાપ ગમાવો રે. ॥ ૩ ॥ સીમંધર જિનની
સેવા રે, તે તો શાસન ભાસન મેવા રે; ચંદા હોજો
સંધના ત્રાતા રે, ગજ લંછન ચંદ્ર વિખ્યાતા રે. ॥ ૪ ॥

બીજની સ્તુતિ ૨ જી.

બીજ દિન ધર્મનું બીજ આરાધીએ, શીતળ
જિન તણી સિદ્ધિ ગતિ સાધીએ; શ્રી વત્સ લંછનકંચન
સમ તનુ, દઢરથ નૃપ સુત દેહ નેહિં ધણું. ॥ ૧ ॥ અર
અભિનંદન સુમતિ વાસુપૂજ્યના, અવન જન્મજ્ઞાનજ

થયા એહના; પંચ કલ્યાક બીજ દિને જાણીએ, કાળ
 ત્રણ ચોવીશી મનમાંહી આણીએ. ॥ ૨ ॥ ધર્મ બીહુ
 ભેદે શ્રી જિનવર ભાષીયો, સાધુ શ્રાવક તણે ભવિક
 ચિત્ત વાસીયો; એહ સમકિત તણે સાર છે મૂળગો,
 અહોનિશ આગમ જ્ઞાનને ઓલગો. ॥ ૩ ॥ મનુજ
 સુર શાસન સાંનિધ્ય કારકું, શ્રી અશોક નિધિ વિદન
 ભય વારકું; શીતળ સ્વામીના ધ્યાનથી મુખ લહે, ધીર
 ગુરૂ શિષ્ય જ્ઞાનવિમળ કવિ એમ કહે, ॥ ૪ ॥

બીજની સ્તુતિ ૩૭.

જ'બૂદ્ધીયે અહોનિશ દીયે, દોય સૂર્ય દોય ચંદા
 ૭; તાસ વિમાને શ્રી ઋષભાદિક, શાશ્વતા શ્રી જિન-
 ચંદા ૭ ॥ તેહ જાણી ઉગતે શશિ નિરખી, પ્રણમે
 ભવીજન ચંદાજ; બીજ આરાધો ધર્મની બીજે,
 પૂજ શાંતિ જિણુંદાજ ॥ ૧ ॥ દ્રવ્ય ભાવ દોય ભેદે
 પૂજે ચોવીશે જિન ચંદાજ; બંધન દોય દૂર કરીને,
 પામ્યા પરમાણુંદાજ ॥ દુષ્ટ ધ્યાનદોય મત્ત મતંગજ,
 ભેદન મત્ત મહેંદાજ; બીજ તણે દિન જે આરાધે,
 જેમ જગ મહા ચિરનંદાજ ॥ ૨ ॥ દ્વિવિધ ધર્મ
 જિનરાજ પ્રકાશે, સમવંસરણ મંડાણજ; નિશ્ચય ને
 વ્યવહાર બેહુશું, આગમ મધુરી વાણજ ॥ નરક

તિર્યંચ ગતિ દોય ન હોવે, બીજં તે જ આરાધેલું;
 દ્વિવિધ દયા ત્રસ સ્થાવર કેરી, કરતાં શિવ સુખ સાધે-
 લું ॥૩૥ બીજ વદન પર ભૂષણ ભૂષિત, દીપે લલવટી
 ચંદાલ; ગરૂડ જક્ષ નારી સુખકારી, નિર્વાણી સુખી
 કંદાલ ॥ બીજ તણે તપ કરતાં ભવીને, સમકિત
 સાંનિધ્ય કારીલ; ધીરવિમળ શિષ્ય કહે ઇણવિધ શીખ,
 સંધના વિધન નિવારીલું ॥ ૪ ॥

પંચમીની સ્તુતિ ૧ લી.

નેમિ જિનેશ્વર પ્રભુ પરમેશ્વર, વંદો મત ઉલ્લાસ
 લું ॥ શ્રાવણ શુદ્ધ પંચમી દિન જન્મ્યા, હુઓ ત્રિજગ
 પ્રકાશ લું ॥ જન્મ મહોત્સવ કરવા સુરપતિ, પાંચ
 રૂપ કરી આવે લું ॥ મેરૂ શિખરપર ઓચ્છવ કરીને,
 વિબુધ સયલ સુખ પાંવે લું ॥ ૧ ॥ શ્રી શત્રુંજય
 ગિરનાર વંદુ, કંચનગિરિ વૈભારલું ॥ સંમેતશિખર
 અષ્ટાપદ આબુ, તારંગા ગિરિને બુહારલું ॥ શ્રીફળ-
 વર્ધી પાસ મંડોવર, શંશ્વખેર પ્રભુ દેવલું ॥ સકલ
 તીર્થનુધ્યાનધરીને, અહોનિશ કીજે સેવલું ॥ ૨ ॥
 ચરદતને ગુણમંજરી પ્રખંધ, નેમિ જિનેશ્વર દાખ્યો
 લું ॥ પંચમી તપ કરતાં સુખપામ્યા, સૂત્ર સકળમાં

ભાખ્યો ૭ ॥ નમો નાણુસ એમ ગુણુ ગુણીએ,
 વિધિ સહિત તપ કીજે ૭ ॥ ઉત્તર ધરી ઉજમણું કર-
 તાં પંચમી ગતિ સુખ-લીજે ૭ ॥ ૩ ॥ પંચમીનું
 તપ જે નર કરશે, સાંનીક્ય કરે અંખાધ ૭ । દોલત-
 દાયી અધિક સવાધ, દેવી દે ઠકુરાધ ૭ ॥ તપગચ્છ
 અંખર દિનકર સરીખો, શ્રી વિજયસિંહ સૂરીશ ૭ ।
 વીરવિજય પંડિત કવિ રાજ, વિખુધ સદા સુજ-
 ગીશ ૭ ॥ ૪ ॥

પંચમીની સ્તુતિ ૨ ૭.

તીર્થંકર શ્રીવીર જિણુંદા, મિદ્ધારથ કુળ ગગન
 દિણુંદા ત્રિશક્તારાણી નંદા । કહે જ્ઞાનપંચમી દિન
 સુખકંદા, મતિશ્રુતાવરણી મટે ભવ કંદા, અન્નાણુ
 કુંભી મયંદા ॥ દુર્ગ ચંદ્ર ભેદ અઘ્નવીશ વૃંદા, સમ-
 કિત મતિથી ઉલ્લસે આનંદા, છેદે દુર્ગતિ દંદા ।
 ચૌદ ભેદ ધારો શ્રુતચંદા, જ્ઞાની દોયના પદ અરવિંદા,
 પૂજે ભાવ અમંદા ॥ ૧ ॥ અવતંત્રીયા સવિ જગદા-
 ધાર, અવધિ જ્ઞાન સહિત નિર્ધાર, પામો પરમ કરાર ।
 માગશર શુદ્ધી પંચમી દિન સાર, શ્રાવણ શુદ્ધી પંચમી
 શુભવાર, સુવિધિ નેમ અવતાર, ॥ ચૈત્ર વદી પંચમી
 ધણી શ્રીકાર, ચંદ્રપ્રભ ચ્યવન મંગલ વિસ્તાર, વૃત્યો

જય જયકાર । ત્રીજા જ્ઞાન દર્શન ભંડાર, દેખે પ્રગટ
 દ્રવ્યાદિક ચાર, પુણ્ય અનંત અધિકાર ॥ ૨ ॥ વૈશાખ
 વદ પંચમી મન આણી, કુંથુનાથ સંયમ ગુણદાણી,
 થયા મનપર્યાવ નાણી । દીક્ષા મહોત્સવ અવસર જાણી,
 આવે સુરપતિ ઘણી ઈંદ્રાણી, વંદે ઉલટ આણી ॥
 વિચરે પાવન કરતા જગ પ્રાણી. અધ્યાતમ ગુણશ્રેણી
 વખાણી, સ્વરૂપ રમણ સહીનાણી । અપ્રમાદી ઋદ્ધિ-
 વંતા પ્રાણી, નમો નાણી તે આગમ વાણી, સાંભળી
 લહે શિવ રાણી ॥ ૩ ॥ કાર્તિક વદી પંચમી દિન
 આવે, કેવળ જ્ઞાન સંભવ જિન પાવે, પ્રભુતા પૂર્ણ
 થાવે । અજિત સંભવ જિન અનંત સોહાવે, ચૈત્ર શુદ્ધી
 પંચમી મુક્તિ કહાવે, જેષ્ઠ શુદ્ધી તે તિથિ દાવે ॥ ધર્મ-
 નામ પરમાનંદ પાવે, શાસન સુરી પંચમી વધાવે, ગીત
 સરસ કેધ ગાવે । સંઘ સકળ ભણી કુશળ બનાવે, જ્ઞાન-
 ભક્તિ બહુમાન જણાવે, વિજયલક્ષ્મી સૂરિ પાવે ॥ ૪ ॥

પંચમીની સ્તુતિ ૩ જી.

પાંચમને દિન ચોસઠ ઈંદ્રે, નેમિ જિન મહોત્સવ
 કીધો જી । રૂપે રંભા રાજમતીને, છંડી ચારિત્ર લીધો
 જી ॥ અંજન રત્ન સમ કાયા દીપે, શંખ લંછન મુપ્ર-
 સિદ્ધે જી ॥ કેવળ પામી મુક્તિ પહોચ્યા, સઘળાં કારજ

સીધ્યાં ૭ ॥ ૧ ॥ આપુ અષ્ટાપદ ને તારંગા, શત્રુંજય
ગિરિ સોહે ૭ । રાણકપુર ને પાર્શ્વ શંખેશ્વર, ગિરનારે
મન મોહે ૭ ॥ સંમેત શિખર ને વળી વૈભાર ગિરિ, ગોડી
થંભણ વંદો ૭ । પંચમીને દિન પૂજા કરતાં, અશુભ
કર્મ નિકંદો ૭ ॥ ૨ ॥ નેમિ જિનેશ્વર ત્રિગટે બેઠા,
પંચમી મહિમા બોલો ૭ । બીજા તપ જપ છે અતિ
બહોળા, નહીં કોઈ પંચમી તોલો ૭ ॥ પાટી પોથી
કવણી કવણી, નોકારવાળી સારી ૭ । પંચમીનું ઉજ-
મણું કરતાં, લહીએ શિવવધુ પ્યારી ૭ ॥ ૩ ॥ શાસન-
દેવી સાંનિધ્ય કારી, આરાધે અતિ દીપે ૭ । કાને કું-
ડળ સુવર્ણ ચુડી, રૂપે રમઝમ દીપે ૭ ॥ અંબિકાદેવી
વિધન હરેવી, શાસન સાંનિધ્ય કારી ૭ । પંડિત હેત-
વિજય જયકારી, જિન જપે જયકારી ૭ ॥ ૪ ॥

પંચમીની સ્તુતિ ૪ થી.

ઉત્તર દિશિ અનુત્તરથી ચવીયા, શૌરિપુર અવત-
રીયા ૭ । સમુદ્રવિજય નૃપ પરણી ધરણી, ઉદ્ધરે ગુણ-
ગણ ભરીયા ૭ ॥ શુચિ સીત પંચમી પંચરૂપ ધરી,
પ્રમુદિત શચીપતિ આવે ૭ । પંચ વર્ણ કાશી કનકા-
ચલ, શિખરે પ્રભુ નહવરાવે ૭ ॥ ૧ ॥ પંચ કલ્યાણક

ચોવીશ જિનના, દશ ક્ષેત્રે સય વારજી । અવિરતિ
 આર તજીને આદરે, પંચ મહાવ્રત ભાર જી ॥ પંચ
 પ્રમાદ મતંગજ ભેદી, પામ્યા પંચમ જ્ઞાન જી ॥ ૨ ॥
 સૂત્ર નિર્ધુક્તિ ટીકા ચૂરણિ, ભાષ્ય પંચાંગી પ્રમાણ
 જી । સાંપ્રત પટ લખ ગુણચાલીશ સહસ, ત્રણસય
 શ્રુતિ માન જી ॥ તસ અનુસારે ગીતારથ કૃત, વૃત્ત્યાદિક
 વિસ્તાર જી । પંચ પ્રકારે સજાય કરે મુનિ, પાળે પણ
 વ્યવહાર જી ॥ ૩ ॥ દેશવિરતિ પંચમ ગુણઠાણે,
 પંચ પ્રકારે તરીયા જી । માનવ ગતિ ચૌદશ ગુણ
 ઠાણા, પંચદશ ભૂમિને વરીયા જી ॥ પચીશ ભેદે સુર-
 વર ભાષ્યા, સાચા સમકિત ધારી જી । શકિત અનુસારે
 સધળા કરત્તે, જિનશાસન રખવાળી જી ॥ ૪ ॥

અષ્ટમીની સ્તુતિ ૧ લી.

અષ્ટમી વાસર મઝિમ રચણી, આઠ જાતિ દિશિ-
 કુમરી જી । જન્મગૃહે આવે ગહગહતી, નિજ નિજ
 કારજ સમરી જી ॥ અઢાર કોડાકોડિ સાગર અંતર,
 તુજ તોલે કોણ આવે જી । નંપલ જગત ગુરૂ દાંયક
 જનની, એમ કહી ગીત સુણાવે જી ॥ ૧ ॥ આઠ
 કર્મ ચૂર્ણકર જાણી, કળશ આઠ પ્રકાર જી । આઠ

ઇંદ્રાણી નાયક અનુક્રમે, આડનો વર્ગ ઉદાર ૭ ॥
 અષ્ટ પ્રકારી પૂજ કરીને, મંગળ આઠ આળેખે ૭
 દાહિણ ઉત્તર દિશિ જિનવરને, જન્મ મહોત્સવ
 લેખે ૭ ॥ ૨ ॥ પ્રવચન માતા આઠ આરાધો, આઠ
 પ્રમાદને છાંડો ૭ । આઠ આચાર વિભૂષિત આગમ,
 લણતાં શિવસુખ સાધો ૭ ॥ આઠમે ગુણકાણે ચઢી
 અનુક્રમે, ક્ષપક શ્રેણિ મંડાણ ૭ । આઠમે અંગે
 અંતગડ કેવળી, થઈ પામ્યા નિર્વાણ ૭ ॥ ૩ ॥
 વૈમાનિક જ્યોતિષી લવનાધિપ, વ્યંતરપતિ સુર નારી
 ૭ । ક્ષુદ્રાદિ અડદોષ નિવારી, અડગુણ સમકિત ધારી
 ૭ ॥ આઠમે દ્વીપે અઠાઈ મહોત્સવ, કરતા લક્ષિત
 વિશાલ ૭ । ક્ષમાવિજય જિનવરની ઠવણા, ચઉસઠી
 સય અડયાલ ૭ ॥ ૪ ॥

અષ્ટમીની સ્તુતિ ૨ ૭.

અષ્ટમી દિન તો અષ્ટ મહ છાંડીએ, અષ્ટમી ધર્મશુ
 પ્રેમ લહુ માંડીએ । અષ્ટમી આદિ જિન ધરીએ સંયમ
 રળી, અષ્ટમી પાસ જિન મુક્તિ પહોંચ્યા વળી ॥ ૧ ॥
 અષ્ટમો દ્વીપ વર નંદીશ્વર સોહીએ, એક શત અષ્ટોત્તર
 બિંબ મન મોહીએ । ચાર અષ્ટાધિક સુર સ્વર્ગે ગયા,
 પૂજ્યા આગળ અષ્ટ મંગળ લલા ॥ ૨ ॥ પાસજના

વર ગણી તે ગણુધરા, સહસ અષ્ટોત્તર અંગ લક્ષણુ
ધરા સુણી જિનવાણી આગમ રસ તે સદા, અષ્ટમી
પાળતાં અષ્ટ સુખ સંપદા ॥ ૩ ॥ અષ્ટમી અષ્ટ પદ-
ક્રમજ નિવાસિની, અષ્ટમી કર્મધન પટલની નાશિની ।
અષ્ટમી વ્રત તપ સંજમ જે કરે, અલિય વિધન સર્વી
દેવઃ દ્વરે હરે ॥ ૪ ॥

અષ્ટમીની સ્તુતિ ૩ જી.

ચોવીશે જિનવર, હું પ્રણમું નિત્ય મેવ ।
આઠમ દિન કરીએ, ચંદ્ર પ્રભુની સેવ ॥
મૂર્તિ મન મોહન, જાણે પુનમ ચંદ ।
દીકે દુઃખ જાયે, પામીએ પરમાનંદ ॥ ૧ ॥
મળી ચોસઠ ઇંદ્ર, પૂજે પ્રભુજીના પાંચ ।
ઈંદ્રાણી અપ્સરા, કર જોડી ગુણુ ગાય ॥
નંદીશ્વર દ્વીપે, મળી સુરવરની કોડ ।
અઘ્રાઈ મહોત્સવ, કરતા હોડાહોડ ॥ ૨ ॥
શત્રુજય શિખરે, જાણી લાલ અપાર ।
ચોમાસુ રહીયાં, ગણુધર મુનિ પરિવાર ॥
લવિયણુને નારે, દેધ ધર્મ ઉપદેશ ।
દુધ સાકરથી પણુ, વાણી અધિક વિશેષ ॥ ૩ ॥

પોસહ પડિક્કમણું કરીએ પ્રત પચ્ચખાણુ ।
 આઠમ દિન કરીએ, અષ્ટ કર્મની હાણુ ॥
 અષ્ટ મંગલ થાયે, દિન દિન કોડ કલ્યાણુ ।
 એમ સુખસૂરિ કહે, જીવિત જન્મ પ્રમાણુ ॥૪૥

અષ્ટમીની સ્તુતિ ૪ થી.

અલિનંદન જિનવર, પરમાનંદ પદ પામે ।
 વળી નેમ જિનેશ્વર, જન્મ લહી શિવ કામે ॥
 તેમ મોક્ષ વ્યવન બેહુ, પાર્શ્વ દેવ સુપાસ ।
 આઠમને દિવસે, સુમતિ જન્મ સુપ્રકાશ ॥ ૧ ॥
 વળી જન્મ ને દીક્ષા, ઋષભ તણું જિહાં હોય ।
 સુપ્રત જિન જન્મ્યા, સંભવ વ્યવનું જોય ॥
 વળી જન્મ અજિતનો, એમ અગ્યાર કલ્યાણુ ।
 સંપ્રતિ જિનવરના, આઠમને દિન જણુ ॥ ૨ ॥
 જિહાં પ્રવચન માતા, આઠ તણે વિસ્તાર ।
 અડ ભંગી એ જાણે, સર્વિ જગજીવ વિચાર ॥
 તે આગમ આદર, આણીને આરાધો ।
 આઠમને દિવસે, આઠ અક્ષય સુખ સાધો ॥ ૩ ॥
 શાસન રખવાળી, વિદ્યાદેવી સોળ ।
 સમકિતની સાંનિધ્ય, કરતી છાકમછોળ ॥

અનુભવ રસ લીલા, આપે સુજસ જગીશ ।
કવિ ધીરવિમળનો, જ્ઞાનવિમળ કહે શિષ્ય ॥૪૮॥

અષ્ટમીની સ્તુતિ ૫ મી.

અષ્ટમી તપ મહિમા, મોટો કહે મહાવીર ।
આઠમ તપ ભંજે, અષ્ટ કર્મ જંજીર ॥
આઠ સિદ્ધિ ઋદ્ધિ આપે, જિમ એ ભંજે આઠ ।
દુઃખ દુર્ગતિ કાપે, જેમ દાવાનળ કાષ્ટ ॥ ૧ ॥
ચોવીશે જિનની, પ્રતિમા ભરતે ભરાવી ।
અષ્ટાપદ ઉપર, નાસિકા સરખી ઠરાવી ॥
પૂરવ થકી વંદો, દોય ચાર અઠ દશ દેવ ।
એ ચાર નિક્ષેપે, સંભાળી કરૂં સેવ ॥ ૨ ॥
મહાવીર થકી ત્રિપદી, પામીને તત્કાળ ।
દ્વાદશાંગી ગુંથી, ગણુધર દેવ રસાળ ॥
એમાંથી ઉપદેશે, આઠમનો અધિકાર ।
અષ્ટમી આરાધો, જિમ પામો ભવ પાર ॥ ૩ ॥
જિન શાસન દેવી, સિદ્ધાયિકા માતંગ ।
આઠમ તપ તપીએ, સાંનિધ્ય કરે ધરી રંગ ॥
સુર સમકિત ધારી, ભવિક કરે કલ્યાણ ।
ભાવ વિજયના વાચક સેવક જ્યું ભાસ ભાણુ ॥૪૮॥

એકાદશીની રત્નુતિ ૧ લી.

નેમિ જિનને શ્રી નારાયણ, પ્રશ્ન કરે પાંચ વંદી
 ૭ । સકળ પર્વમાં જેહ મહાફળ, તે મુજ કહે આ-
 થુંદી ૭ ॥ જિન કહે જે એક મૌન એકાદશી, વર્ષો
 વર્ષ આરાધે ૭ । ચતુર્વિહાર ઉપવાસ પોસહથું, તે
 શિવપદ સંપદ સાધે ૭ ॥ ૧ ॥ દશ ક્ષેત્રે પાંચ પાંચ
 કલ્યાણક, સર્વ મળી પચાસ ૭ ॥ ત્રિહું કાળે તે ત્રિગુ-
 ણા કરતાં, થાયે દોઢસો વિલાસ ૭ ॥ માગસર શુદ્ધી
 એકાદશીને દિને, તે જપમાલા ગણીએ ૭ । સંપદા
 સઘળી સન્મુખ થાયે, આપદા સર્વિ અવગણીએ ૭
 ॥ ૨ ॥ પ્રતિમા જ્ઞાન પૂજ ઉપગરણાં, પ્રત્યેકે અગ્યાર
 ૭ । ફળ પકવાન્ન મેવા મહુ ઢોવા, સામી વતસલ સાર
 ૭ ॥ ગુરૂ વચને એમ મૌન એકાદશી, ઉજમણું જે
 કરશે ૭ । સુવ્રત શ્રેષ્ઠી તણી પરે તે નર, શિવક્રમળા
 સુખ વરશે ૭ ॥ ૩ ॥ દેવ દેવી જે સમ્યગ્દષ્ટિ, શાસન
 સાંનિધ્યકારી ૭ । સંવના સકળ સમીહિત પૂરો,
 દોહગ દુઃખ નિવારી ૭ ॥ એકાદશી તપ આરાધકને,
 મનકામિત સુખ આપો ૭ ॥ હંસ કરે શ્રી જિન-
 આણામાં, મન ભલી સ્થિર કરી સ્થાપો ૭ ॥ ૪ ॥

એકાદશીની સ્તુતિ ૨ ॥

નિરૂપમ નેમિજિનેશ્વર ભાષે, એકાદશી અભિ-
રામ ॥ એક મને કરીજેહ આરાધે, તે પામે શિવ
ઠામ ॥ તેહ નિસુણી માધવ પૂછે, મન ધરી અતિ
આનંદા ॥ એકાદશીનો એહવો મહિમા, સાંભળી
કહો જિણુંદા ॥ ૧ ॥ એક શત અધિક પચાસ
બ્રમાણુ, કલ્યાણુક સવિ જિનના ॥ તેહ ભક્તા તે દિન
આરાધો પાપ છડો સવિ મનના ॥ પોસહ કરીએ
મૌન આદરીએ, પરિહરીએ અભિમાન ॥ તે દિન
માયા મમતા તણ્યે, ભણ્યે શ્રી ભગવાન ॥ ૨ ॥
પરભાતે પડિકમણું કરીને, પોસહ પણ તિહાં પારી
॥ દેવ જીહારું ગુરૂને વાંદું, દેશનાની સુણું વાણી ॥
સામી જમાડું કર્મ ખપાવું, ઉજમણું ધરે માંડું ॥
અશનાદિક ગુરૂને વહોરાવી, પારણું કરું પછી વાર
॥ ૩ ॥ બાવિશમા જિન એણીપરે બોલે, સુણ તું
કૃષ્ણ નરિંદા ॥ એમ એકાદશી જેહ આરાધે, તે
પામે સુખ વૃદ્ધાં ॥ દેવી અંબા પુણ્ય પસાયે, નેમી-
શ્વર હિતકારી ॥ પંડિત હરખવિજય તસ શિષ્ય,
માનવિજય જયકારી ॥ ૪ ॥

એકાદશીની સ્તુતિ ૩ જી.

માધવ ઉજ્જવળ એકાદશી, ગણધર પદ થાપત
ચિત્ત વસી । ચંદ્ર સહસ્ર અધીક સચ ચાર ઋષિ, ક્રીયા
ત્રિશલાનંદન સમ રસી ॥ ૧ ॥ ઉત્સર્પિણી અંતિમ
જિનવરા, અવસર્પિણી આદિમ ગુણભર્યા । દશમી
દિન કેવળશ્રી વર્યા, દશક્ષેત્રે વિચરે તીર્થંકરા ॥ ૨ ॥
પ્રભુ વદન પદ્મ દ્રહ નીસરી, જગ પાવન ત્રિપદી સુર-
સરી । પસરી ગણધર મુખ નીસરી, મુનિ મહંત ઝીલે
રંગ ભરી ॥ ૩ ॥ મહાવીર પદાંબુજ મંથુકરી, રણઝણ-
તી પાયે નેઉરી । સિદ્ધાઈ સુરી શાંતિ કરી, જિનવિજય-
શું ભકિત અલંકરી ॥ ૪ ॥

એકાદશીની સ્તુતિ ૪ થી.

ગોપીપતિ પૂછે, પલણે નેમિ કુમાર, ઇહાં થોડે
ક્રીધે, લહીએ પુણ્ય અપાર; મૃગશર અજવાળી, અગ્યા-
રશ સુવિચાર, પોસહ વિધિ પાળી, લહુ તરીએ સંસાર-
૧. કલ્યાણક હુવા, જિનના સો પચાસ, તસ ગુણુ
ગણતાં, પહોંચે વાંછિત આશ; ઇહાં ભાવ ધરીને, વ્રત
ક્રીજે ઉપવાસ, મૌન વ્રત પાળી, છાંડીજે ભવ પાસ. ૨
ભગવંતે ભાખ્યો, શ્રી સિદ્ધાંત મોઝાર, અગ્યારસ મ-

હિમા, મૃગશિર પખં શુદ્ધી સાર, સવિ અતીત અનાગત,
વર્તમાન સુવિચાર, જિનપતિ કલ્યાણક, છોડે પાપવિ-
કાર. ૩. ઔરાવણ વાહન, સુરપતિ અતિ બલવંત, જિમ
જગ જશ ગાળે, રમણી કાંત હસંત; તપ સાંનિધ્ય કરજે
મૌન અગ્યારશ સંત; તપ કીર્તિ પ્રસરે, શાસન વિનય
કરંત. ૪,

એકાદશીની સ્તુતિ ૫ મી.

(રાગ-એકાદશી અતિ રૂપડી—એ દેશી)

શ્રીનેમિ જિનવર સંયલ સુખકર યાદવ કુળ શણુગાર;
જે કંત રાજુલ નારી કેરો જન્મથી બ્રહ્મચાર;
જે વિશ્વરંજન વાન અંજન શંખ લંછન સાર,
એકાદશી દિન પ્રણમીએ જિન શિવાદેવી મદહાર. ૧
અગ્યાર પ્રતિમા દેશવિરતિ વહો નિર્મળ ધ્યાન,
ચોવીશ જિનવર ભક્તિ કરતાં લહો અમર વિમાન;
ધ્રુમ બાર વર્ષે પૂર્ણ કીજે તપ તણો પરિભાણ,
એકાદશી દિન સંકળ ઉત્તમ જૈન શિવ મંડાણ. ૨
અગ્યાર પાઠાં પરત ઠવણી પુંજણીયું રમાલ,
તિમ જિનવિભૂષણ વિગત દૂષણ ચાંબળી સુવિશાળ;
ધ્રુમ ઉંજમીયે ને સફળ કીજે મનુજનો અવતાર,
એકાદશી દિન સુગુરં મુખથી સુણો અંગ અગ્યાર. ૩

શિર મુકુટ મંડિત જડિત કુંડળ વિમળ ભોતીહાર,
 ચણુ ભુગલ અંચળ કસિણ કસીયો કંચૂ જિમ જલધાર;
 અંબિકા દેવી દેવ સેવી ગોમેધ સુરના નાર,
 શ્રીરવિમળકવિ મુશિષ્ય કહે નય સંધને સુખકાર. ૪

રોહિણી વાસુપૂજ્યની સ્તુતિ ૧ લી.

વાસુપૂજ્ય જિનેશ્વર નંદા, જયા માતા આનંદ
 કંદા, સર્વ જીવા સુખકંદા; વાસુપૂજ્ય જિનેશ્વર વંદો,
 ભવ ભવ સંચિત પાપ નિકંદો, આતમગુણ આણુંદો
 ॥ ૧ ॥ ઋષભાદિક ચોવીશ જિણુંદા, સેવા કરે નિત્ય
 સકલ સુરોંદા, મન ધરી હરખ આણુંદા; તાસ ચરણ
 સેવે મન સુદ્ધા, શિવ સુખ કારણ સવિએ લુદ્ધા, નિ-
 મલ સુરસા દુદ્ધા ॥ ૨ ॥ રોહિણી પ્રમુખ તપસ્યા સારી,
 જે ભાષિત જિનવર ગણધારી, ભવિક કરે હિતકારી;
 એહવા આગમ જે ચિત્ત ધારે, શ્રીજિનવાણી પઢે
 પઠાવે, તેહ અક્ષય સુખ પાવે ॥ ૩ ॥ શ્રી જિનશા-
 સન સાંનિધ્યકારી, ધુરથી મંગલ દુરિત નિવારી, સેવો
 શુભ આચારી; કલ્યાણકારી જિનને સેવો, સુરનર
 પૂજિત શાસનદેવો, વિઘ્ન હરે નિત્યમેવો ॥ ૪ ॥

રોહિણી વાસુપૂજ્યની સ્તુતિ ૨ જી.

શ્રી વાસુપૂજ્યજી પૂજ્યે, જિન ચરણ તણા ફળ
લીજ્યે; દેવી રોણી જ્ય કરો, મન વંછિત પૂરણ
સુરતરો ॥ ૧ ॥ પાંચ ભરત પાંચ ઔરવતા, પાંચ મહા-
વિદેહમાં વિચરતા; ત્રણ ચોવીશી બહોંતેરા, જિન
વીશ નમું જિન સુખકરા ॥ ૨ ॥ ત્રિગંડે બેઠા જિન
ભણે, તિહાં વચણે કરી વખાણ કરે; જોજન લગી જિન-
વાણી વિસ્તરે, ખાર પર્ષદા બેઠા ચિત્ત ધરે ॥ ૩ ॥
શાસન દેવી નામ પ્રભા, સંઘ સકલ સોહંકરા. વર
વાચક મેઘ પવન મુદા, મેઘચંદ્ર હુવા સુખસંપદા ॥ ૪ ॥

રોહિણી વાસુપૂજ્યની સ્તુતિ ૩ જી.

શ્રી વાસુપૂજ્ય જિનેશ્વર, પૂજે મનને રંગે ।
રોહિણી નક્ષત્રે, ઉપવાસ કરો અતિ ચંગે ॥
સાત વર્ષ ઉપરે, સાત માસ પરિભણ ।
જો તપ રોહિણીનો; આપે મહાન દ ઠાણ. ॥ ૧ ॥
વાસુપૂજ્યજી નંદન, નરપતિ મધવા નામ ।
તસ પત્ની લક્ષ્મી, તસ તનયા અભિરામ ॥
તે રોહિણી યુવતિ, પરણી રાય અશોક ।
ઓમ સકળ જિનેશ્વર, ભાણે બુઝવવા લોક ॥ ૨ ॥

સુંદરી એક રડતી, દેખી પૂછે નારી ।
 કુણ નાટક હોવે, નૃપ કહે તું મદ ભારી ॥
 રાય નાંખ્યો ધરતી, અંગજ તોહે પ્રસન્ન ।
 ઇમ આગમ વાણી, નિમુણો તમે ધન્ય ધન્ય ॥ ૩ ॥
 તવ શાસન દેવી, ધર્યું સિંહાસન તાસં ।
 રાજ ને રાણી, મન હુવો હર્ષ ઉદ્ધાસ ॥
 રોહિણી તપ કારક, એમ લહે વંછિત ભોગ ।
 બુદ્ધ હંસવિજય-શિષ્ય, ધીરનો સૌખ્ય સંભોગ ॥ ૪ ॥

રોહિણીની સ્તુતિ ૪ થી.

જયકારી જિનવર, વાસુપૂજ્ય અરિહંત ।
 રોહિણી તપનો ફળ, ભાષે શ્રી ભગવંત ॥
 નરનારી ભાવે, આરાધે તપ એહ ।
 સુખ સંપત્તિ લીલા, લક્ષ્મી પામે તેહ ॥ ૧ ॥
 ઋષભાદિક જિનવર, રોહિણી તપ સુવિચાર ।
 નિજ મુખે પ્રકાશે, બેઠી પર્ષદા બાર ॥
 રોહિણી દિન કીજે, રોહિણીનો ઉપવાસ ।
 મન વંછિત લીલા, સુંદર ભોગ વિલાસ ॥ ૨ ॥
 આગમમાંહિ એહનો, બોલ્યો લાભ અનંત ।
 વિંધિશું પરમારથ, સાધે સુદ્ધા સંત ॥
 દિન દિન વળી અધિકો, વાધે અધિકો નૂર ।

દુઃખ દોહગ તેહના, નાસી જાયે દૂર ॥ ૩ ॥
 મહિમા જગ મોટા, રોહિણી તપનો જાણુ ।
 સૌભાગ્ય સદાયે, પામે ચતુર સુખાણુ ॥
 નિત્ય નિત્ય ઘેર મહોત્સવ નવલા શણુગાર ।
 જિન શાસન દેવી, લખિય રચિ જયકાર ॥ ૪ ॥

રોહિણીની સ્તુતિ ૫ મી.

માસ માસ રોહિણી તપ કીજે; વાસુપૂજ્યની પ્ર-
 તિમા પૂજીજે; રોગ શોક ન આવે અંગે, દોય સહસ
 જપો મન રંગે । ૧ ॥ અતીત અનાગત ને વર્તમાન,
 ત્રણ ચોવીશી બેંતેર નામ; શુભવિજય કહે એહ પ્રકાશ,
 સુખ લહે રોહિણી તપ ભાસ ॥ ૨ ॥ એ છે આગમ
 અંગ અગ્યાર, ચૌદ પૂર્વ ને ઉપાંગ બાર; ત્યાં છે રોહિ-
 ણી તપ વિખ્યાત, જપતાં લહીએ મુક્તિનો વાસ ॥ ૩ ॥
 શાસનદેવી મનબળ આપો, સુમતિ કરી જિનશાસને
 થાપો; શુભવિજય કહે દેશ અમારો, લાલવિજય કહે
 એહ સંભારો ॥ ૪ ॥

પર્યુષણની સ્તુતિ ૧ લી.

મણિ રચિત સિંહાસન, બેઠા જગદાધાર । પર્યુષણ
 કેરો, મહિમા અગમ અપાર ॥ નિજ સુખથી દોખી,

સાખી સુરનર વૃંદાં એ પર્વ પર્વમાં, જેમ તારામાં ચંદ
 ॥ ૧ ॥ નાગકેતુ પરે, કલ્પ સાધના ક્ષીજે । વ્રત નિ-
 ચમ આખડી, ગુરુ મુખ અધિક્ષી લીજે ॥ દોચ ભેદે પૂજ, -
 દાન પંચ પ્રકાર । કર પડિકમણાં ધર, શીળ અખંડિત
 ધાર ॥ ૨ ॥ જે ત્રિકરણ શુદ્ધે, આરાધે નવ વાર । ભવ
 સાત આઠ અવ-શેષ તાસ સંસાર ॥ સહુ સૂત્ર શિરો-
 મણિ, કલ્પસૂત્ર સુખકાર । તે શ્રવણ સુણીને, સફળ
 કરો અવતાર ॥ ૩ ॥ સહુ ચૈત્ય બુહારી, ખમતખામણા
 ક્ષીજે । કરી સાહમી વત્સલ, કુગતી પદ દીજે । અઘાઠ
 મહોત્સવ, ચિદાનંદ ચિત્તલાયી । એમ કરતાં સંધને,
 શાસનદેવ સહાયી ॥ ૪ ॥

પર્યુષણની સ્તુતિ ૨ જી.

પર્વ પર્યુષણ પુણ્યે પામી, પરિવલ પરમાનંદોજી,
 અતિ ઓચ્છવ આડંબર સધણે, ધર ધર બહુ આનં-
 દોજી । શાસન અધિપતિ જિનવર વીરે, પર્વતણાં ફળ
 દાખ્યાંજી । અમારિ તણે ઢંઢેરો ફેરી પાપ કરંતા
 રાખ્યાંજી ॥ ૧ ॥ મૃગનયની સુંદરી સુકુમાળી, વચન
 વદે ટંકશાળજી । પૂરો પનોતા મનોરથ મહારા, નિરૂ-
 પમ પર્વ નિહાળીજી ॥ વિવિધ ભાતિ પકવાન કરીને,
 સંધસયલ સંતોષોજી । ચોવીશે જિનવર પૂજીને પુણ્ય

ખજનો પોષો ॥ ૨ ॥ સકલ સૂત્ર શિર મુગટ નગીનો,
કલ્પસૂત્ર જગ જાણો ॥ વીર પાસ નેમીશ્વર અંતર,
આદિ ચરિત્ર વખાણો ॥ સ્થવિરાવળી ને સામાચારી,
પટાવળી ગુણ ગેહ ॥ એમ એ સૂત્ર સવિસ્તર સુણીને,
સફળ કરો નર દેહ ॥ ૩ ॥ એણીપરે પર્વ પર્યુષણ
પાળી, પાંચ સર્વે પરિહરીએ ॥ સંવત્સરી પડિક્કમણું
કરતાં, કલ્યાણ ક્રમણા વરીએ ॥ ગોમુખ જક્ષ ચક્રે-
શ્વરી દેવી, શ્રી માણિભદ્ર અખાઇ ॥ શુભવિજય કવિ
શિષ્ય અમરને, દિન દિન કરજો વધાઇ ॥ ૪ ॥

પર્યુષણની સ્તુતિ ૩ ॥

પર્વ પર્યુષણ સર્વ સજાઈ, મેળવીને આરાધો ॥
દાન શીળ તપ ભાવને ભેળી, સફળ કરો ભવ લાઠ્યો ॥
તત્ક્ષણ એહ પર્વથી તરીએ, ભવજળ જે અગાધો ॥
વારને વાંદી અધિક આણંદી, ખૂણ પુણ્યે વાધો ॥
૧ ॥ ઋષભ નેમ શ્રી પાર્શ્વ પરમેશ્વર, વીર જિનેશ્વર
કેરાં ॥ પાંચ કલ્યાણક પ્રેમે સુણીએ, વળી આંતરાં અ-
નેરાં ॥ વીશે જિનવરના જે વાર, ટાળે ભવના ફેરા ॥
અતીત અનાગત જિનને નમીએ, વંળી વિશેષે ભલે-
રા ॥ ૨ ॥ દશાશ્રુત સિદ્ધાંત માંહેથી, સુરિવર મ ભદ્ર
ખાહું ॥ કલ્પસૂત્ર એ ઉદ્ધરી સંધને, કરી ઉપકાર જે

સાહુજી ॥ જિનવર ચરિત્ર ને સમાચારી, સ્થવિરાવેલી
 ઉમાહોજી । જાણી એહની આણા જે લેશે, વરશે તે
 સવ લાહોજી ॥ ૩ ॥ ચઉત્થ છઠ્ઠ અઠ્ઠમ અઠ્ઠાધ, દશ
 પંદર ને ત્રીશજી । પીસ્તાલીશ ને સાઠ પંચોતેર, ઇત્યા-
 દિક સુજગીશજી ॥ ઉપવાસ એતા કરીને આરાધે, પર્વ
 પર્યુષણ પ્રેમેજી । શાસન દેવી વિઘ્ન તસ વારે, ઉદય
 વાચક કહે એમજી ॥ ૪ ॥

પર્યુષણની સ્તુતિ ૪ થી.

વરસ દિવસમાં અષાઢ ચોમાસ, તેહમાં વળી
 ભાદરવો માસ, આઠ દિવસ અતિ ખાસ । પર્વ પર્યુ-
 ષણ કરો ઉલ્લાસ, અઠ્ઠાધરનો કરો ઉપવાસ, પોસહ
 લીજે ગુરૂ પાસ ॥ વડા કલ્પનો છઠ્ઠ કરીજે, તેહ તણો
 વખાણ સુણીજે, ચૌદસ્વપ્ન વાંચીજે । પડવેને દિન
 જન્મ વંચાય, ઓચ્છવ મહોત્સવ મંગળ ગવાય, વીર
 જિનેશ્વર રાય ॥ ૧ ॥ બીજે દિન દીક્ષા અધિકાર,
 સાંજ સમય નિવાણ વિચાર, વીર તણો પરિવાર ।
 ત્રીજે દિન શ્રી પાર્શ્વ વિખ્યાત, વળી નેમીશ્વરનો અવ-
 દાત, વળી નવ ભવની વાત ॥ ચોવીશે જિન અંતર
 ત્રેવીશ, આદિ જિનેશ્વર શ્રી જગદીશ, તાસ વખાણ
 સુણીશ ધનસ મંગળ ગીત ગુંહલી કરીએ, વળી પ્રભા-

જન. નિત્ય અનુસરીએ, અક્રમં તપ જ્ય વરીએ ॥ ૨ ॥
 આઠ દિવસ લગી અમર પળાવો, તેહ તણે પડેહો
 જળડાવો, ધ્યાન ધર્મ મન ભાવો । સંવત્સરી દિન સાર
 કહેવાયે, સંધ ચતુર્વિધ ભેજો થાયે, બારસો સૂત્ર
 સુણાયે ॥ સ્થવિરાવળી ને સમાચારી, પટાવળી પ્રમાદ
 નિવારી, , સંભલજે નર નારી । આગમ સૂત્રને હું પ્રણ-
 મીશ, કલ્પસૂત્રશું પ્રેમ ધરીશ, શાસ્ત્ર સર્વ સુણીશ
 ॥ ૩ ॥ સત્તર ભેદી જિનપૂજ રચાવો, નાટક કેરા
 ખેલ મચાવો, વિધિશું સ્નાત્ર ભણાવો । આડંબરશું
 દેહરે જઘએ, સંવત્સરી પડિક્કમણું કરીએ, સર્વ સં-
 ધને ખમીએ ॥ પારણે સાધમી વત્સલ કીજે યથાશ-
 ક્તિએ દાનજ દીજે, પુણ્યભંડાર ભરીજે । શ્રી વિજય-
 ક્ષેમ સૂરિ ગણધાર, યશવંતસાગર ગુરુ ઉદાર, જિણુંદ-
 સાગર જયકાર ॥ ૪ ॥

સિદ્ધચક્રની સ્તુતિ ૧ લી.

અંગ દેશ ચંપાપુરી વાસી, મયણા ને શ્રીપાળ
 સુખાશી, સમક્તિશું મન વાસી; આદિ જિનેશ્વરની
 ઉદ્ધાસી, ભાવે પૂજ કીધી મન આશી, ભાવ ધરી વિ-
 શ્વાસી; ગલિત કાઠ ગયો તેણે નાશી, સુવિધશું સિદ્ધ-
 ચક્ર ઉપાસી, ત્રયા સ્વર્ગના વાસી; આસો ચૈત્ર તણી

પૂર્ણભાસી, પ્રેમે પૂજે ભક્તિવિકાસી, આદિ પુરૂષ અવિ-
 નાશી ॥ ૧ ॥ કેસર ચંદન મુંગમદ ઘોળી, હરખેશું
 ભરી હેમકચોળી, શુદ્ધ જળે અંધોળી; નવ આંખિલની
 કીજે ઓળી, આશે શુદ્ધ સાતમથી ખોલી, પૂજા શ્રી
 જિન ટોળી; ચઉગતિમાંહે આપદા ઓળી, દુર્ગતિનાં
 દુખ દૂરે ઢોળી, કર્મ નિકાચિત રોળી; કર્મ કષાય તણુ
 મદ રોળી; જેમ શિવ રમણી ભમર ભોળી, પામ્યા
 સુખની ઓળી ॥ ૨ ॥ આસો શુદ્ધ સાતમશું વિચારી,
 ચત્રી પણ ચિત્તશું નિરધારી, નવ આંખિલની સારી;
 ઓળી કીજે આળસ વારી, પ્રતિક્રમણુ બે કીજે ધારી;
 સિદ્ધચક્ર પૂજે સુખકારી; શ્રી જિનભાષિત પરઉપકારી,
 નવ દિન જાપ જપો નર નારી, જેમ લહીએ મોક્ષની
 ધારી; નવ પદ મહિમા અતિ મનોહારી, જિનઆગમ
 ભાષે ચમકારી, જાઉં તેહની ખલીકારી ॥૩॥ શ્યામ
 ભમર સમવીણા કાળી, અતિ સોહે સુંદર સુકુમાળી,
 જાણે રાજમરાળી; જલહલ ચક્ર ધરે રૂપાળી, શ્રી
 જિનશાસનની રંખવાળી, ચક્રેશ્વરી મેં ભાળી; જે
 એ ઓળી કરે ઉજમાળી, તેના વિદન હરે સા ખાળી,
 સેવક જન સંભાળી; ઉદયરત્ન કહે આસન વાળી, જે
 જિન નામ જપે જપમાળી, તે ધર નિત્ય દીવાળી ॥૪॥

નવપદની સ્તુતિ ૨ જી

ચીર જિનેશ્વર ભવન દીનેશ્વર, જગદીશ્વરજયકારીજી,
 શ્રેણિક નરપતિ આગળ જપે, સિદ્ધચક્ર તપ સારીજી;
 સમકિત દૃષ્ટિ ત્રિકરણ શુદ્ધે, જે ભવિયણ આરાધેજી,
 શ્રી શ્રીપાળ નરિંદ પરે તસ, મંગળ કમળા વાધેજી. ૧
 અરિહંત વચ્ચે સિદ્ધસૂરિપાઠક, સાહુ ચિહ્નદિશિસોહેજી,
 દંસણનાણ ચરણ તપ વિદિશે, એહ નવપદ મનમોહેજી;
 આઠ પાખંડી હૃદયાંબુજ રોપી, લોપી રાગને રીશજી,
 ઓં હ્રીપદ એકની ગણીએ, નવકારવાળી વીશજી. ૨.
 આસો ચૈત્ર શુદ્ધી સાતમથી, માંડી શુભ મંડાણજી,
 નવનિધિદાયક નવનવ આંલિલ, એમંએકાશી પ્રમાણજી;
 દેવવંદન પડિકમણું પૂજ, સ્નાત્ર મહોત્સવ અંગજી,
 એહ વિધિસંઘળો જિહાંઉપદીશ્યો, પ્રણમું અંગ ઉપાંગજી ૩
 તપ પૂરે ઉજમણું ડીજે, લીજે નરભવ લાહોજી,
 જિનગૃહ પ્રતિમા સાધમી વતસલ, સાધુભક્તિ ઉત્સાહોજી;
 વિમલેશ્વર ચક્રેશ્વરી દેવી, સાંનિધ્યકારી રાજેજી,
 શ્રીગુરુક્ષમાવિજયસુપસાયે, મુનિજિનમહિમાછાજેજી. ૪

સિદ્ધચક્રની સ્તુતિ ૩ જી

જિન શાસન વંછિત-પુરણ દેવ રસાળ, ભાવે
 ભવિ ભણીએ, સિદ્ધચક્ર ગુણભાળ; ત્રિહુ કાળે એહની

પૂજા કરે ઉજમાળ, તે અમર અમર પદ, સુખ પામે
 સુવિશાળ ॥ ૧ ॥ અરિહંત સિદ્ધ વંદો, આચાર્ય ઉ-
 પાધ્યાય, મુનિ દર્શનનાથ, ચરણ તપ એ સમુદાય; એ
 નવપદ સમુદિત, સિદ્ધચક્ર સુખદાય, એ ક્યાને ભવિનાં
 ભવકોટિ દુઃખ જાય ॥ ૨ ॥ આસો ચતરમાં શુદ્ધ સાત-
 મથી સાર, પુનમ લગી કીજે; નવ આંખિલ નિરધાર;
 દેાય સહસ્ર ગણણું, પદ સમ સાડા ચાર; એકાશી આં-
 ખીલ તપ આગમ અનુસાર ॥ ૩ ॥ શ્રી સિદ્ધચક્ર સે-
 વક, શ્રી વિમળેશ્વર દેવ, શ્રીપાળ તણી પરે, સુખપૂરે
 સ્વયમેવ; દુઃખ દોહગ નાવે, જે કરે એહની સેવ, શ્રી
 સુમતિ સુગુરનો, રામ કહે નિત્યમેવ ॥ ૪ ॥

સીદ્ધચક્રની સ્તુતી ૪ થી.

પ્રહ ઉઠી વંદુ, સિદ્ધચક્રસદાય, જપીએ નવપદનો
 જાપ સદા સુખદાય; વિધિપૂર્વક એ તપ, જે કરે થઈ
 ઉજમાળ, તે સવિ સુખપામે, જેમ મયણા શ્રીપાળ
 ॥ ૧ ॥ માલવપતિ પુત્રી, મયણા અતિ ગુણવંત, તસ
 કર્મ સંયોગે, કોટી મિલિયો કંત; ગુરુ વયણે તેણે,
 આરાધ્યું તપ તેહ, સુખ સંપદા વરિયા, તરીયા ભ-
 જળ તેહ ॥ ૨ ॥ આંખિલ ને ઉપવાસ, છઠ્ઠ વળી અ-
 ઠમ, દશ અઠાઇ પંદર, માસ છ માસ વિશેષ; ઇત્યાદિક

તપ બહુ, સહુમાંહિ શિરદાર, જે ભવિયણ કરશે, તે
 તરશે સંસાર ॥ ૩ ॥ તપ સાંનિધ્ય કરશે, શ્રીવિમળેશ્વર
 ચક્ષુ, સહુ સંઘના સંકટ, ચૂરે થઈ પ્રત્યક્ષ; પુંડરીક ગળ-
 નન, કનકવિજય બુધ શિષ્ય, બુધ દર્શનવિજય કહે,
 પહોંચે સકળ જગીશ ॥ ૪ ॥

નવપદના ક્ષમાશ્રમણ.

પહેલા અરિહંત પદનો દુહો.

પાંચ પરમ પરમેષ્ઠીમાં, પરમેશ્વર ભગવાન;
 ચાર નિક્ષેપે ધ્યાઈએ, નમો નમો શ્રીજિનભાણ. ૧
 બીજા સિદ્ધ પદનો દુહો.

ગુણ અનંતા નિમળા થયા, સહજ સ્વરૂપ ઉજાસ;
 અષ્ટ કર્મ મળક્ષય કરી, ભયે સિદ્ધ નમો તાસ, ૨
 ત્રીજા આચાર્ય પદનો દુહો.

છત્રીશ છત્રીશ ગુણે, યુગ પ્રધાન મુનીંદ્ર;
 જિનમત પરમત જાણતા, નમો નમો તેહ સૂરિંદ. ૩
 ચોથા ઉપાધ્યાય પદનો દુહો.

બોધ સૂક્ષ્મ વિણ જીવને, નહોય તત્ત્વ પ્રતીત;
 ભણે ભણાવે સૂત્રને, જય જય પાઠક ગીત. ૪
 પાંચમા સાધુ પદનો દુહો.

સ્વાદ્વાદ ગુણ પરિણમ્યો, રમતા સમતા સંગ;
 સાધે શુદ્ધાનંદતાં, નમો સાધુ શુભરંગ. ૫

છઠ્ઠા દર્શનપદનો દુહો.

લોકાલોકના ભાવ જે, કેવળી ભાષિત જેહ;
સત્ય કરી અવધારતો, નમો નમો દર્શન તેહ. ૬

સાતમા જ્ઞાનપદનો દુહો.

અધ્યાતમ જ્ઞાને કરી, વિધટે ભવ ભ્રમ ભીતિ;
સત્ય ધર્મ તે જ્ઞાન છે, નમો નમો જ્ઞાનની રીતિ. ૭

આઠમા ચારિત્રપદનો દુહો.

રત્નત્રયી વિણ સાધના, નિષ્ફળ કહી સદીઃ;
ભાવરત્નનું નિધાન છે, જય જય સંચમ જીવ. ૮

નવમા તપપદનો દુહો.

કર્મ અપાવે ચીકણાં, ભાવ મંગલ તપ જાણુ;
પચાસ લખિંધ ઉપજે, જય જય તપ ગુણ જાણુ. ૯

શ્રી મહાવીર સ્વામી સ્તુતિ.

ગંધારે મહાવીર જિણુંદા, જેને સેવે સુર નર
ઇંદા, દીઠે પરમાનંદા; ચત્ર શુદ્ધ તેરશ દિન જાયા,
છપન દિક્ કુમરી ગુણ ગાયા, હરખ ધરી હુલારાયા;
ત્રીશ વરસ પાળી ધરવાસ, માગશર વદ દશમી વ્રત
જાસ, વિચરે મન ઉદ્ધાસ; એ જિન સેવો હિતકર
જાણી, એહથી લહીએ શિવ પટરાણી, પુણ્ય તણી
એ જાણી ॥૧॥ નકપભ જિનેશ્વર તેરભવ સાર, ચંદ્ર

પ્રભુ ભવ આઠ ઉદાર, શાંતિ કુમર ભવ પાર; મુનિ-
 સુવ્રત ને નેમકુમાર, તે જિનના નવ નવ ભવ સાર,
 દશ ભવ પાર્શ્વકુમાર; સત્તાવીશ ભવ વીરનાં કહીએ,
 સત્તર જિનનાં ત્રણ ત્રણ લહીએ, જિન વચને સદહીએ;
 ચોવીશ જિનનો એહ વિચાર, એહથી લહીએ ભવનો
 પાર, નમતાં જ્ય જ્યકાર ॥ ૨ ॥ વૈશાખ શુદ્ધ દશમી
 લહી નાણ, સિંહાસન બેઠા વર્ધમાન, ઉપદેશદે પ્રધાન;
 અગ્નિ ખૂણે હવે પર્ષદા સુણીએ, સાંઘી વૈમાનિકસ્ત્રી
 ગણીએ, મુનિવર ત્યાંહીજ ભણીએ; વ્યંતરજ્યોતિષી
 ભુવનપતિ સાર, એહને નૈકત ખુણે આધકાર, વાયવ્ય
 ખુણે એહની નાર; ઇશાને શોભે નર નાર, વૈમાનિક
 સુર પર્ષદા બાગ, સુણે જિન વાણી ઉદાર ॥ ૩ ॥
 ચક્રેશ્વરી અજિતા દુરિતારિ, કાલી મહાકાલી મનોહારી,
 અચ્યુતા સંતા સારી; જ્વાલા સુતારકા અશોકા, શ્રી-
 વત્સા વરચંડા માયા, વિજ્યાંકુશી સુખદાયા; પત્નિ
 નિર્વાણી અચ્યુતા ધરણી, વૈરોટયા દત્તા ગંધારી અવ-
 હરણી, અંબા પતિમા સુખકરણી; સિદ્ધાધિકા શાસન-
 રખવાળી, કનકવિજય બુધ આનંદકારી, જસવિજય
 જયકારી ॥ ૪ ॥

સિદ્ધાંત્યળની સ્તુતિ,

જિહાં અગણ્યોતેર કોડાકોડી, તિમ પંચાશદિ
 લાખ વળી કોડી ચુમાળીશ સહસ્ર કોડી; સમવસયાં
 જિહાં એતિવાર, પૂર્વ નવાણું એમ પ્રકાર, નાભિ
 નરેન્દ્ર મહાર ॥ ૧ ॥ સહસ્રકૂટ અષ્ટાપદ સાર, જિન-
 ચોવીશ તણા ગણધાર, પગલાંને; વિસ્તાર; વળી જિન-
 બિંબ તણા નહીં પાર, દેહરી થાંભે બહુ આકાર, વંદુ
 વિમલગિરિ સાર ॥ ૨ ॥ એંશી સીત્તેર સાઠ પચાસ,
 બાર જોજન માને જસ વિસ્તાર, ધગબિ તિયઉ પણ
 આર; માન કહ્યું તેનું નિરધાર, મહિમા એહનો અ-
 ગમ અપાર, આગમ માંહે ઉદાર ॥ ૩ ॥ અઘત્રી પૂનમ
 દિન શુભ ભાતે, સમકિત દષ્ટિ સુર નર આવે, પૂજ
 વિવિધ રચાવે; જ્ઞાનવિમળસૂરિ ભાવના ભાવે, દુર્ગતિ
 દોહગ દૂર ગમાવે, બોધબીજ જસ પાવે ॥ ૪ ॥

અધ્યાત્મની સ્તુતિ.

વીતરાગ અરિહંત પૂજ્યે, કેવળજ્ઞાન દર્શન લી-
 જ્યે; કર્મ કલંક સખ પરિહરીયે, નિષ્કલંક સિદ્ધિ-
 વધુ વરીયે ॥ ૧ ॥ ભેદજ્ઞાની અનુભવી આત્મા, નિજ
 ચર લિખ મહાત્મા; ક્ષપકચ્રેણિ આરોહણુ ધ્યાનાત્મા

સખ જન થયા સિદ્ધાત્મા. ॥ ૨ ॥ ષટ દ્રવ્ય વસ્તુને
ઓળખી, ગુણ પર્યાય સ્વભાવે લક્ષણ લખી; પર પાંચ
અણુવ અકારણી, આત્મજ્ઞાની ધર્મ ધારણી ॥ ૩ ॥
અહીં દેવ પરમાત્મ કીલ્લે, સેવે સુરનર ઇંદ્ર મન રિ-
ઝીલે; તિહાં જ્ઞાન શીતળ જસ લીલે, પરમાનંદમય
રસ પીલે. ॥ ૪ ॥

શ્રી નેમિ જિન સ્તુતિ.

શ્રી ગિરનારે જે ગુણ નીલો, તે તરણ તારણ વિ-
સ્તુવન તિલો, નેશ્વમીર નમીએ તે સદા, સેવ્યા આપે
સુખસંપદા ॥ ૧ ॥ ઇંદ્રાદિક દેવ જેહને નમે, દર્શન દીકે
દુઃખ ઉપશમે; જે અતીત અનાગત વર્તમાન; તે
જિનવર વંદું વર પ્રધાન ॥ ૨ ॥ અરિહંત વાણી
ઉચ્ચરી, ગણધરે રચના કરી; પીસ્તાલીશ આગમ
જાણીએ, અર્થ તેના ચિત્ત આણીએ ॥ ૩ ॥ ગઢ ગિર-
નારની અધિષ્ઠાયિકા, જિનશાસનની રખવાળીકા;
સમરૂં સા દેવી અંબિકા, કવિ ઉદયરત્ન સુખદા-
યિકા ॥ ૪ ॥

નંદીશ્વરદ્વીપની સ્તુતિ.

નંદીશ્વર વર દ્વીપ સંભારૂં, ખાવન ચામુખ જિન-

વર જુહાર; એકે એકે એકસો ચોવીશ, બિંબ ચોસંક
 સય અડાતળીશ ॥ ૧ ॥ દધિમુખં ચાર રતિકર આઠ,
 એક અંજનગિરિ તેરે પાઠ; અઉ દિશિના એ આવન
 જુહાર, ચાર નામ શાશ્વતા સંભાર ॥ ૨ ॥ સાત દ્વીપ
 તિહાં સાગર સાત, આઠમો દ્વીપ નંદીશ્વર વાત એ
 કેવળીએ લાખ્યું સાર, આગમ સાંભળો જયજયકાર
 ॥ ૩ ॥ પહેલો મુધર્મા બીજો ધશાન, આઠ આઠ
 મહિષીના સ્થાન; સોળ પ્રાસાદ તિહાં વાંદીજે, શાસન-
 દેવી સાંનિધ્ય કીજે. ॥ ૪ ॥

શ્રી સુમતિનાથની સ્તુતિ.

મોટા તે મેઘરથ રાય રે, રાણી સુમંગળા, સુમતિ-
 નાથ જિન જનમીઆ એ; આસન કંપ્યું તામ રે, હરિ
 મન કંપીયા, અવધિજ્ઞાને નિરખતા એ; જાણ્યું જન્મ
 જિણુંદ રે, ઉઠ્યા આસન શ્રકી, સાત આઠ ડગ ચા-
 લીઆ એ; કર જોડી હરિ તામ રે, કરે નમુશ્ચુણ, સુમ-
 તિનાથના ગુણ સ્તવે એ ॥ ૧ ॥ હરિણેગમેષી તામ રે,
 હંદ્રે તેડીયા, વંદ મુઘાષાવજડાવીયા એ; ઘંટ તે બત્રીશ
 લાખ રે, વાગે તે વેળા, સુરપતિ સંહુકે આવીઆ એ;
 રચ્યું તે પાલક વિમાન રે, લાખ જોજન તણું, ઉંચું
 જોજન પાંચસો એ; હરિ બેસી તે માંહી રે, આવે

આંદવા, જિન ઋષભાદિક વંદીઆ એ ॥ ૨ ॥ હરિ
 આવે મૃત્યુલોક રે સાથે સુર બહુ, કેતા ગજ ઉપર
 ચડ્યા એ; ગરુડ ચડ્યા ગુણવંત રે, નાગ પલાણીયા,
 સુર મળી જિનધર આવીઆ એ, ત્રણ પ્રદક્ષિણા દેઈ રે,
 ત્રણ મી મંગળા, રતન કુક્ષિ તારી સહી એ; જન્મ્યા
 સુમતિ જિણુંદ રે, ત્રણ જ્ઞાન સહિત, ધન્ય વાણી
 જિનજી તણી એ ॥ ૩ ॥ પંચ રૂપ કરી હાથ રે, ઇંદ્રે
 તેડીઆ, ચામર વીંઝે દોય હરિ એ; એક હરિ છત્ર
 ધરંત રે, વજ્ર કરે ગ્રહી, એક હરિ આગળ ચાલતા
 એ; આઠ્યા મેરૂને શૃંગે રે, પાંડુક વન જિહાં, નવરાવી
 ધર મૂકીઆ એ; જક્ષ તુંબરૂ દેવ રે, મહાકાળી જક્ષિણી,
 ઋષભ કહે રક્ષા કરે એ. ॥ ૪ ॥

શ્રી ગિરનારજીની સ્તુતિ.

શ્રી ગિરનાર શિખર શણગાર, રાજમતી હૈડાનો
 હાર, જિનવર નેમિકુમાર; પૂર્ણ કરુણા રસ ભંડાર,
 ડિગાર્યા પ્રજાઓ એ વાર, સમુદ્રવિજય મલહાર; મોર
 કરે મધુરો કિંકાર, વિચે વિચે કોંચલના ટહુકાર, સહસ્ર
 ગમે સહકાર; સહસ્ર વનમે હુઆ અણગાર, પ્રભુજી
 આમ્યા કેવળ સાર, પહોચ્યા મુક્તિ મોઝાર ॥ ૧ ॥
 સિદ્ધગિરિ એ તીરથ સાર, આણુ અષ્ટાપદ સુખકાર,

ચિત્રકૂટ વૈભાર; સુવર્ણગિરિ સંમેત શ્રીકાર, નંદીશ્વર
 વરદ્વીપ ઉદાર, જિહ્વા ભાવન વિહાર; કુંડલ રચક ને
 ઇષુકાર, શાશ્વતા અશાશ્વતા ચૈત્ય વિહાર, અવર અનેક
 પ્રકાર; કુમતિ વયણે મંજુલ ગમાર, તીરથ ભેટે લાભ
 અપાર, ભવિયણ ભાવે જુહાર ॥ ૨ ॥ પ્રગટ છકે અંગે
 વખાણી, દ્રૌપદી પાંડવની પટરાણી, પૂજા જિનપ્રતિ-
 માની; વિધિશુ ક્રીધી ઉલટ આણી; નારદ મિથ્યા-
 દષ્ટિ અન્નાણી, છાંડી અવિરતિ જાણી; શ્રાવક કુળની
 એ સહીનાણી, સમકિત આલાવે આખ્યાણી, સાતમે
 અંગે વખાણી; પૂજનિક પ્રતિમા અંકાણી, ઈશ અનેક
 આગમની વાણી, તે સુણજો ભવી પ્રાણી ॥ ૩ ॥ કંડે
 કટીમેખળા ઘુઘરીયાળી, પાયે નૂપુર રમઝમ ચાલી,
 ઉજ્જયંત ગિરિ રખવાળી; અધર લાલ જુસ્યા પર-
 વાળી, કંચન વાન કાયા સુકુમાળી કર લહકે અંબ
 ડાળી; વૈરીને લાગે વિકરાળી, સંઘના વિધન હરે ઉજ-
 માળી, અંબા દેવી મયાળી; મહિમાએ દશ દિશિ
 અજુઆળી, ગુરૂ શ્રી સંઘવિજય સંભાળી, દિન દિન
 નિત્ય દીવાળી ॥ ૪ ॥

શ્રી સીમંધર પ્રમુખ વિચરતા જિનની સ્તુતિ.
 શ્રી સીમંધર સેવિત મુરવર, જિનવર જય જય-

કારીજી, ધનુષ પાંચસો કંચન વણી, મૂર્તિ મોહનગા-
 રીજી; વિચરતાં પ્રભુ મહાવિદેહે, ભવી જનને હિત-
 કારીજી; પ્રહ ઉઠી નિત્ય નામ જપીજે, હૃદયકમળમાં
 ધારીજી ॥ ૧ ॥ ^૧સીમંધર યુગમંધર^૨ બાહુ^૩ સુબાહુ,^૪
^૫સુખત^૬ સ્વયંપ્રભ^૭ કપલજી; ^૮અનંત^૯ સુર^{૧૦} વિશાળ^{૧૧}
^{૧૨}વજ્રધર, ^{૧૩}અંદ્રાનન અભિરામજી; ^{૧૪}અંદ્ર^{૧૫} ભુજંગ
^{૧૬}ધૃશ્વર^{૧૭} નેમિપ્રભ, ^{૧૮}વીરસેન ગુણધામજી; ^{૧૯}મહા-
 ભદ્ર ને ^{૨૦}દેવજશા વળી, ^{૨૧}અજિત કર્^{૨૨} પ્રણામજી
 ॥ ૨ ॥ પ્રભુમુખવાણી બહુ ગુણબાણી, મીઠી અમૃત
 સંભાણીજી; સૂત્ર અને અર્થ ગુંથાણી, ગણધરથી વીર-
 ચાણીજી; કેવળનાણી બીજ વખાણી, શિવપુરનિ
 નિશાનીજી; ઉલટ આણી દિલમાંહે જાણી, વ્રત કરે
 ભવી પ્રાણીજી ॥ ૩ ॥ પહેરી પટોળી ચરણાં ચોળી,
 ચાલી ચાલ મરાલીજી; અતિ રૂપાળી અધર પ્રવાળી,
 આંખલડી અણીયાળાજી, વિઘ્ન નિવારી સાંનિધ્યકારી,
 શાસનની રખવાળીજી, ધીરવિમળ કવિરાયનો સેવક,
 બોલે નય નીહાળીજી ॥ ૪ ॥

ભાવનગરની સ્તુતિ.

ભાવનગર બંદર અતિ સુંદર, જિનમંદિર જ્યાં
 સોહે જી, આદિકરણ જ્યાં પ્રથમ તીર્થકર, પ્રથમ

રાય મન-મોહે છું; પ્રથમ ભિક્ષાચર ઋષભ જિનેશ્વર,
 એ અભિધાને પૂજેછું, દુરિતં કરિગણ કેસરીસમજિનં,
 એ વિણ અવર ન દુજેછું ॥ ૧ ॥ અભિનંદન જિન,
 શાંતિ જિનેશ્વર, પાર્શ્વ ગોડીયા નિરખોછું, વડવા,
 માંહે ચંદ્રપ્રભ જિન, વદન દેખી મન હરખોછું ઇત્યા-
 દિક જિનમિંખ નિહાળી, અનુભવ રસની થાળીછું,
 ભવોદધિ તારણ અધિકો કારણ, અર્થો જિનવર આ-
 લિછું ॥ ૨ ॥ સમવસરણમાં જિનવર ભાષે, ઉત્પત્તિ,
 ધ્રુવ નાશછું, તે અનુસારે ગણધર દેવે, દ્વાદશાંગી
 પ્રકાશીછું; મિથ્યા તિમિર નિવારણ હેતે, દિનકર
 તુલ્ય આચારોછું, જિન પડિમા જિન આગમ છે
 વળી દુષમ કાળે આધારોછું ॥ ૩ ॥ જિનમત,
 ભકતા સમકિત સક્ત, ઉકતા જિનવર દેવછું, રમતા
 જિન શાસનમાં જે ભવી, કરતા તેહની સેવછું; જિન-
 પદ ક્યાવે તેહીજ પાવે, અક્ષયપદની ઋદ્ધિછું, મુનિ-
 ગુણ રસીયા પરથી ખસીયા, તે પામે ગુણ વૃદ્ધિછું ૪

શ્રી નેમિનાથની સ્તુતિ.

સુર અસુર વંદિત પાય પંકજ, મયણ મહામક્ષોભિતં,
 ધન સુધન શ્યામ શરીર સુંદર; શંખ લંછન શોભિતં;
 શિવાદેવી નંદન ત્રિજગ વંદન, ભવિક કમળ દિને-

શ્વરં, ગિરનાર ગિરિવર શિખર વંદો નેમિનાથ
 જિનેશ્વરં. ॥૧॥ અષ્ટાપદે શ્રી આદિ જિનવર, વીર પા-
 વાપુરી વરં, વાસુપૂજ્ય અંપા નયરી સિધ્યા, નેમિરૈવત
 ગિરિવરં; સંમેત શિખરે વીશ જિનવર, મુક્તિપહેંચ્યા
 મુનિવરં, ચોવીશ જિનવર નિત્ય વંદો, મકલ સંધને
 સુખકરં. ॥૨॥ અગ્યાર અંગ ઉપાંગ આરે, દશ પયના
 બાણીએ, છ છેદ ગ્રંથ પ્રશસ્ત અર્થા, મૂળ ચાર વખા-
 ણીએ; અનુયોગદ્વાર ઉદાર નંદી સૂત્ર જિનમત ગા-
 ધ્યે, વૃત્તિ ટીકા ભાષ્ય ચૂર્ણિ, પીસ્તાળીશ આગમ
 ધ્યાધ્યે. ॥ ૩ ॥ દોય દિશિ બાળક દોય જેને, સદા
 ભવિયણ સુખકર, દુઃખહરિ અંબાલુંબ સુંદર; દુ-
 રિત દોહગ અપહર; ગિરનાર મંડણ નેમિ જિનવર,
 ચરણ પંકજ સેવીએ, શ્રી સંધ સુપ્રસન્ન મંગળ,
 કરો અંખા દેવીએ. ॥ ૪ ॥

દશ ત્રિક વિગેરેની સ્તુતિ.

ત્રણ નિસહિ ત્રણ પ્રદક્ષિણા, ત્રણ પ્રણામ કરીજેજી, ત્રણ
 પ્રકારી પૂજા કરીને, અવસ્થાત્રણ ભાવીજેજી; ત્રણદિશિ
 વર્ણ જિન જીઓ, ભૂમિકા ત્રણ પુજીજેજી, આલંબન
 મુદ્રા ત્રણ પ્રણિધાન, ચૈત્યવંદન ત્રણ કીજેજી. ॥ ૧ ॥
 પહેલે ભાવજિન દ્રવ્યજિન બીજે, ત્રીજે એક ચૈત્ય

ધારો જી, ચોથે નામજન પાંચમે સર્વ-લોકા ચૈત્ય
 બુહારોજી; વિહરમાન છૂંદે જિન વંદો, સાતમે નાણું
 નિહાળોજી, સિદ્ધ મહાવીરજિન ઉજિંત અષ્ટાપદ,
 શાસનસુર સંભાળો જી. ॥ ૨ ॥ શકસ્તવમાં દોય
 અધિકાર, અરિહંત ચેઘયાણું ત્રીજે જી, ચોવીસત્યામાં
 દોય પ્રકાર, શ્રુતસ્વ દોય લીજેજી; સિદ્ધસ્તવમાં પાંચ
 પ્રકાર, એ બારે અધિકારોજી, નિર્ધુકિતએ ક્રિયાજાણો.
 ભાષ્યમાંહે વિસ્તારોજી. ॥ ૩ ॥ તંબોલ પાન ભોજન
 વાહન, મેહુણ એક ચિત્ત ધારોજી, થુંક સલેખમ વડી
 લઘુ નીતિ, ભુગટે રમવું વારોજી; એ દશે આશાતના
 મોટી, વળે જિનવરદારોજી, ક્ષમાવિજય જિન એણી-
 પરે જપે, શાસનસુર સંભારોજી. ॥ ૪ ॥

શ્રી સીમંધરની સ્તુતિ.

શ્રી સીમંધર મુજને વહાલા, આજ સફળ દિન વહા-
 લુંજી; ત્રિગટે તેજ તપંતા જિનવર, મુજ તુઠ્યા હું
 જાણુંજી; કેવળ કમળા કેલિ કરંતા, કુળમંડન કુળ-
 દીવોજી, લાખ ચોરાશી પૂરવ આયુ, રૂક્મણી વર ધણું
 જીવોજી. ॥ ૧ ॥ સંપ્રતિ કાળે વીશ તીર્થંકર, ઉદયા
 અલિનવ ચંદાજી, કેઘ કેવળી કેઘ બાળપણે, કેઘ
 મહીપતિ સુખકંદાજી; સુરનર કોડાકોડ મળીને, ભુજ્યે

શ્વરં, ગિરનાર ગિરિવર શિખર વંદો નેમિનાથ
 જિનેશ્વરં. ॥૧॥ અષ્ટાપદે શ્રી આદિ જિનવર, વીર પા-
 વાપુરી વરં, વાસુપૂજ્ય ચંપા નયરી સિંધ્યા, નેમિરૈવત
 ગિરિવરં; સંમેત શિખરે વીશ જિનવર, મુક્તિપહોંચ્યા
 મુનિવરં, ચોવીશ જિનવર નિત્ય વંદો, સકલ સંધને
 સુખકરં. ॥૨॥ અગ્યાર અંગ ઉપાંગ આરે, દશ પયત્તા
 બાણીએ, છ છેદ ગ્રંથ પ્રશસ્ત અર્થા, મૂળ ચાર વખા-
 ણીએ; અનુયોગદ્વાર ઉદાર નંદી સૂત્ર જિનમત ગા-
 ધ્યે, વૃત્તિ ટીકા ભાષ્ય ચૂર્ણિ, પીસ્તાળીશ આગમ
 ધ્યાધ્યે. ॥ ૩ ॥ દોય દિશિ બાળક દોય જેને, સદા
 ભવિયણ સુખકર, દુઃખહરિ અંબાલુંબ સુંદર; હુ-
 રિત દોહગ અપહર; ગિરનાર મંડણ નેમિ જિનવર,
 ચરણ પંકજ સેવીએ, શ્રી સંધ સુપ્રસન્ન મંગળ,
 કરો અંબા દેવીએ. ॥ ૪ ॥

દશ ત્રિક વિગેરેની સ્તુતિ.

ત્રણ નિસહિ ત્રણ પ્રદક્ષિણા, ત્રણ પ્રણામ કરીજેજી, ત્રણ
 પ્રકારી પૂજા કરીને, અવસ્થાત્રણ ભાવીજેજી; ત્રણદિશિ
 વર્ણ જિન જીઓ, ભૂમિકા ત્રણ પુંજીજેજી, આલંબન
 મુદ્રા ત્રણ પ્રણિધાન, ચૈત્યવંદન ત્રણ કીજેજી. ॥ ૧ ॥
 પહેલે ભાવજિન દ્રવ્યજિન બીજે, ત્રીજે એક ચૈત્ય

ધારો જી, ચોથે નામજિન પાંચમે સર્વ-લોકા ચૈત્ય
 જુહારોજી; વિહરમાન છઠ્ઠે જિન વંદો, સાતમે નાણું
 નિહાળોજી, સિદ્ધ મહાવીરજિન ઉજિંત અષ્ટાપદ,
 શાસનસુર સંભાળો જી. ॥ ૨ ॥ શકસ્તવમાં દોય
 અધિકાર, અરિહંત ચેઘયાણું ત્રીજે જી, ચોવીસત્યામદ
 દોય પ્રકાર, શ્રુતસ્વ દોય લીજેજી; સિદ્ધસ્તવમાં પાંચ
 પ્રકાર, એ બારે અધિકારોજી, નિર્ધુકિતએ ક્રિયાજાણો.
 ભાષ્યમાંહે વિસ્તારોજી. ॥ ૩ ॥ તંબોલ પાન ભોજન
 વાહન, મેહુણ એક ચિત્ત ધારોજી, થુંક સલેખમ વડી
 લઘુ નીતિ, જુગટે રમણું વારોજી; એ દશે આશાતના
 મોટી, વર્જો જિનવરદારોજી, ક્ષમાવિજય જિન એણી-
 પરે જ'પે, શાસનસુર સંભારોજી. ॥ ૪ ॥

શ્રી સીમંધરની સ્તુતિ.

શ્રી સીમંધર મુજને વહાલા, આજ સફળ દિન વહા-
 લુંજી; ત્રિગટે તેજ તપંતા જિનવર, મુજ તુઠયા હું
 જાણુંજી; કેવળ કમળા કેલિ કરંતા, કુળમંડન કુળ-
 દીવોજી, લાખ ચોરાશી પૂરવ આયુ, રૂક્મણી વર ઘણું
 જીવોજી. ॥ ૧ ॥ સંપ્રતિ કાળે વીશ તીર્થકર, ઉદયક
 અભિનવ ચંદાજી, કેઘ કેવળી કેઘ બાળપણે, કેઘ
 મહીપતિ સુખકંદાજી; સુરનર કોડાકોડ મળીને, જુઓ

સુખ અરવિંદાણ, શ્રી સીમંધર આદિ અનૂપમ, મહા-
 વિદેહ ક્ષેત્રે જિણુંદાણ ॥ ૨ ॥ શ્રી સીમંધર ત્રિગુ-
 જોવા, અલજ્યો હું વાણીજી, વાટ વિષમ ને આડાં
 કુંગર, આવી ન શકે કે પ્રાણીજી; રાગ ધરી રંગ ધરી
 પાયે લાગું, સૂત્ર અર્થ મન આણીજી, અમૃત રસથી
 આધક વખાણી, જીવદયા પટરાણીજી. ॥ ૩ ॥ પંચા-
 ગુણિ તુંહીજ પ્રત્યક્ષ, તુંહી જગમાં માતાજી, પહેરી
 ચરણ ચોળી કાળી, અંધર વિરાજેરાતાજી; સ્વર્ગલવન
 સિંહાસન બેઠી, તુંહી દેવી વિખ્યાતાજી, સીમંધર
 શાસન રખવાળી, શાંતિ કુશળ સુખ શાતાજી. ॥ ૪ ॥

વર્ધમાન તપની સ્તુતિ.

વર્ધમાન તપ ઓળી પાણું, ત્રિવિધે ત્રિવિધે પાતક ટાણું
 શરીર અને જીવ લિન્ન નિહાણું, શ્રાવક ગુણઠાણું
 અજવાણું. ॥ ૧ ॥ અતીત અનાગત ને વર્તમાન,
 ત્રિગટે બેસી કરે વ્યાખ્યાન; કોઈ નહીં એ તપની તોલે,
 વીશ વિહરમાન ઇમ બોલે. ॥ ૨ ॥ અંતગડ આગમની
 વાણી, આચાર દિનકર ગ્રંથ નિશાની; તપ શૂરા અણ-
 ગાર કહીજે, પૂજી પ્રણમી લાહો લીજે. ॥ ૩ ॥ શાસન
 સુરવર કરે સહાયા, તપશી નરના પૂજે પાયા; વિમલે-
 સ્વર યક્ષ પ્રસન્ન, ધર્મરત્નના કરે જતન. ॥ ૪ ॥

વર્ધમાન આંબિલ તપ આદરો,
ચોવીશં જિનની પૂજા કરો;
અંતગડ આગમ સુણો વખાણું,
સિદ્ધાઈ દેવી કરે કહ્યાણુ. ॥ ૧ ॥

(આ સ્તુતિ ચારેવાર કહેવાય.)

શ્રી વીશસ્થાનકની સ્તુતિ.

વીશ સ્થાનક તપ વિશ્વમાં મોટો, શ્રી જિનવર કહે
આપણુ । બાંધે જિનવર ત્રીજા ભવમાં, કરીને સ્થાનક
જાપણુ ॥ થયા થશે સવિ જિનવર અરિહા, એ તપને
આરાધીણુ । કેવલ જ્ઞાન દર્શન સુખ પામ્યા, સર્વે ટાળી
ઉપાધિણુ ॥ ૧ ॥ અરિહંત^૧ સિદ્ધ^૨ પવયણુ^૩ સૂરિ^૪ સ્થ-
વિર^૫, વાચક^૬ સાધુ^૭ નાણુ^૮ દર્શન^૯ વિનય^{૧૦} ચરણુ^{૧૧}
બંભ^{૧૨} કિરિયા^{૧૩} તપ^{૧૪} કરોગાયમ^{૧૫} ઠાણુ^{૧૬} ॥ જિન-
વર^{૧૭} ચારિત્ર^{૧૮} પંચ વિધ નાણુ, શ્રુત^{૧૯} તીર્થ^{૨૦} એહ
નામણુ । એ વીશ સ્થાનક આરાધે તે પામે શિવપદ્ધામ
ણુ ॥ દોય કાળ પડિકમણું પડિલેહણુ, દેવવંદન ત્રણુ.

૧ આ વીશસ્થાનકમાં કેટલાક નામાંતર આવે છે, ૧૩ મું ક્રિયા-
પદ તે સમાધિપદ, ૧૫મું ગોચમ પદ તે દાન પદ ૧૬મું જિન
પદ તે વૈયાવચ્ચ પદ. ૧૮ મું પંચવિધ જ્ઞાનપદ તે અભિનવ જ્ઞાન
પદ-આમ નામાંતર છે. તેમજ ચારિત્રને લગતા બે પદ છે, જ્ઞાનને
લગતા ૩ પદ છે, એમાં કાંઈક કાંઈક જુદો જુદો ભાવદર્શાવેલ છે.

વારજી નોકારવાળી વીશ ગુણીજે, કાઉસગ્ગ ગુણ અનુ-
સારજી। ચારસો ઉપવાસ કરી ચિત્ત ચોખે, ઉજમણું
કરો સારજી પડિમા ભરાવો સંઘ ભક્તિ કરો, એવિ શાસ્ત્ર
મોઝારજી ॥ ૩ ॥ શ્રેણિક સત્યકિ સુલસા રેવતિ, દેવ-
પાળ એવદાંતજી। સ્થાનક તપ સેવા મહિમાએ, થયા
જગમાંહિ વિખ્યાતજી ॥ આગમ વિધિ સેવેજે તપીયા,
ધન્ય ધન્ય તસ અવતારજી। વિઘ્ન હરે તસ શાસન-
દેવી, સૌભાગ્ય લક્ષ્મી દાતારજી ॥ ૪ ॥

શ્રી અધ્યાત્મની સ્તુતિ,

(મંગળ આઠ કરી જસ આગળ—એ દેશી.)

સોવન વાટી પુલડે છાઇ, છાપ ભરી હું લાવું જી,
પુલજ લાવું ને હાર ગુંથાવું, પ્રભુજને કંઠે સોહાવું જી;
ઉપવાસ કરું તો ભૂખજ લાગે, ઉનું પાણી નવિલાવેજી,
આંખિલ કરું તો લુખું ન લાવે, નીવીએ કુમા આ-
વેજી. ॥૧॥ એકાસણું કરું તો લુખે રહી ન શકું, સુખે
ખાઈં ત્રણ ટંકજી, સામાયિક કરું તો બેસી ન શકું,
નિંદા કરું સારી રાતજી; દેરે જઈં તો ખોટીજ થાઈં,
ધરનો ધંધો ચૂકુંજી, દાન દઈં તો હાથજ ધૂજે, હૈયે
કંપ વછુટેજી. ॥૨॥ જીવને જમડાનું તેડુંજ આવ્યું,
સર્વ મેલીને ચાલેજી, રહો રહો જમડાજી આજનો

દહાડો, શેત્રુંજે જધને આવુંજ; શેત્રુંજે જધને દ્રવ્યજ
ખરચું, મોક્ષ માર્ગ હું માગુંજ, ઘેલા જીવડા ઘેલુંશું
બોલે, એટલા દિવસ શું કીધુંજ. ॥૩॥ જતે જે જીવે
પાછળ ભાતું, શું શું સાથે આવેજ, કાચી કુલેર
ખોખરી હાંડી, કાષ્ટના ભારા સાથેજ; જ્ઞાનવિમળસૂરિ
એણી પેરે ભાખે, ધ્યાઓ અધ્યાત્મ ધ્યાનજ, ભાવ
ભકિતશું જિનજીને પૂજે, સમકિતને અજવાળોજ. ૪

ઉપદેશક પદો.

(૧)

પુલ્યો શું કરે છે પુલ્લી રે, મુરખ પ્રાણી !
કાયા માયા જીડી કેવી, ઝાંઝવાના નીર જેવી;
તેને તુચ્છ કરી દેવીરે, મુરખં પુલ્યોં ૧
આઉખું જવે છે ખુટી, કરે શું તું માથા કુટી;
ખુટી તે નહીં ખુટીરે, મુરખં પુલ્યોં ૨
પાણી માંહિ પરપોટો, ખેલ સહુ એમ ખોટો;
માન નહીં એમ મોટોરે, મુરખં પુલ્યોં ૩
કુટુંબ કબીલો તારો, માન નહીં મન મારો;
એક દિન થશે ન્યારોરે, મુરખં પુલ્યોં ૪
આંખે જે જે દેખે સાઈ, તે તે ભાઈ નહીં તાઈ;
માને કેમ માઈ માઈરે, મુરખં પુલ્યોં ૫

ચેતી લેને જય ચાલી, કરી માયાકૂટ ખાલી;
 માયામાં શીઠ રહ્યા મ્હાલીરે, મુરખ૦ પુલ્કયો૦ ૬
 કાયા માયાથી રૂઢે ન્યારો, અરૂપી અલખ ધારો;
 બુદ્ધિસાગર મન પ્યારો રે, મુરખ૦ પુલ્કયો૦ ૭

(૨)

શાને તું કરે છે માયા રે, નાહક પ્રાણી !
 મરડી મુ'છોને ચાલે, મગરૂરી માંહી મ્હાલે;
 જલુ' પડે હાથ ઠાલે રે, નાહક૦ ૧
 પ્રભુ નામ નહીં લીધું, સંતને ન દાન દીધું;
 કપટ વિષ પ્રેમે પીધું રે, નાહક૦ ૨
 ભ્રાંતિમાં તું ભૂલ્યો ભારી, આખી તો ઉમર હારી;
 થાશે કાણુ ગતિ તારી રે, નાહક૦ ૩
 ખોદે તે પડે છે પહેલો, પરના પુરામાં ઘેલો;
 મનમાં સમજીને મેલો રે, નાહક૦ ૪
 બીજનું દેખીને સાડું, મનમાં લાગે નઠારું;પ
 ભલું થાશે કેમ તારું રે, નાહક૦ ૫
 કપટથી કાળું થાશે, ધાર મન વિશવાસે;
 તેથી તું તો છેતરાશે રે, નાહક૦ ૬
 કપટ કળાને ત્યાગી, સદ્ગુરૂ શીખ માગી;
 બુદ્ધિસાગર ઘટ જગી રે, નાહક૦ ૭

(૩)

જોતાં જોતાં ચાલ્યા ગયા રે, જોડીયા તારા;
 રમણિક રહીયાળા, રંગે રૂડા ને રૂપાળા;
 મરી ગયા બહુ બહાલા રે, જોડીયાં ૧
 ખંમા ખંમા જેની થાતી, જગ આણ વરતાતી;
 ચાલ્યા પરભવ વાટી રે, જોડીયાં ૨
 જુતા પુટ પહેરી ચાલ્યા, વ્યભિચારી થઈ મહાલ્યા;
 ઘોર માંહે ગોંધી ઘાલ્યા રે જોડીયાં ૩
 પાઘડી તો માથે ઘાલી, ફર્યા દેશોદેશ મહાલી,
 મસાણે તે ગયા ખાલી રે, જોડીયાં ૪
 નાત જાતને જે નડે, વેર ઝેરથી જે લડે;
 પોક તેની જો ને પડે રે, જોડીયાં ૫
 ચેતી લ્યોને નરનારી, હેત શીખામણ સારી;
 બુદ્ધિસાગર સુખકારી રે, જોડીયાં ૬

(૪)

જોઈ જાતન કર જીવડા, આયુ અજાણ્યું જીય રે;
 લે લહાવો લક્ષ્મીતણે, પછી કાંઈ નવિ થાય રે, જોઈ ૦
 ॥ ૧ ॥ દુલહો ભવ માણસ તણે, દુલહો દેહ નિરોગો
 રે; દુલહો દયા ધર્મ વાસના, દુલહો સુગુર સંયોગો રે.
 જોઈ ૦ ॥ ૨ ॥ દિન ઉગે દિન આથમે, ન વળે કોઈ
 દિન પાછો રે; અવસરે કાંઈ ને ધીધલું, તે મનમાં રહેશે

લાછો રે, જોઈ૦ ॥ ૩ ॥ લોભ લગે લખ વંચીયા, તે
 પરધન હરી લીધાં રે; કેડે ન આવે કોઈને, કેડે કરમ
 રહ્યાં ક્રીધાં રે, જોઈ૦ ॥ ૪ ॥ માતા ઉદરે ઉંધો રહ્યો,
 કોડિ ગમે દુઃખ દીઠાં રે; યોનિ જનમ દુઃખ જે હુવે,
 તે તુજ લાગે છે મીઠાં રે. જોઈ૦ ॥ ૫ ॥ હૈ હૈ ભવ
 એળે ગયો, એકો અરથ ન સાધ્યો રે; સદ્ગુરૂ શીખ
 સુણી ધણી તો પણ સંવેગ ન વાધ્યો રે, જોઈ૦ ॥ ૬ ॥
 માન મને કોઈ મતિ કરો, જમ જીત્યો નવિ કેણે રે;
 સુકૃત કાજ ન ક્રીધણું, બે ભવ હારો છો તેણે રે.
 જોઈ૦ ॥ ૭ ॥ જપ જગદીશના નામને કાંઈ નિશ્ચિંત
 તું સુવે રે; કાજ કરે અવસર લહિ, સર્વી દીન સરખા
 નહુવેરે, જોઈ૦ ॥ ૮ ॥ જગ જતો જાણી કરી,
 તિમ એક દિન તુજ જવો રે; કર કરવો જે તુજને
 હોવે, પછી હોશે પસ્તાવો રે, જોઈ૦ ॥ ૯ ॥ તિથિ
 પર્વે તથ નવિ કર્યો, કેવળ કાયા તેં પોષી રે; પરભવ
 જતાં ધણુ જીવને, સંખળ વિણ કિમ હોશી રે, જોઈ૦
 ॥ ૧૦ ॥ સુણુ ગ્રાણી પ્રેમે કહી, લખિયં લહી જિન-
 વાણી રે; સંખળ સાથે રે સંગ્રહો, ધમ કહે કેવળ નાણી
 રે, જોઈ૦ જતન કર જીવડા. ॥ ૧૧ ॥

શીખની નવ વાડોની સઝાય.

દોડા.

શ્રી ગુરુને ચરણે નમી, સમરી શારદ માય;
નવવિધ શિયળની વાડોનો, ઉત્તમ કહું ઉપાય. ૧

ઢાળ ૧ લી. વધાવાની.

(પહેલાને પાસો હોજી—એ દેશી.)

પહિલીને વાડે હોજી વીર જિનેશ્વરે કહ્યો,
સેવો સેવો હો વસતિ વિચારીને જ;
સ્ત્રી પશુ પંડક હોજી વાસો વસે જિહાં,
તિહાં નવિ રહેવું હો શીલવ્રતધારીને જ. ૨
જેમ તર ડાળે હોજી વસતો વાનરો,
મનમાં ખીલે હો રખે ભૂંઠં પડું જ;
મંજરી દેખી હોજી પિંજરમાંહેથી,
પોપટ ચિંતે હો રખે દોટે ચડું જ. ૩
જેમ સિંહલકી હોજી સુંદરી શિર ધરી,
જળનું બેડું હો ભુમતિશું જાળવે જ;
તિમં મુનિ મનમેં હોજી રાખે ગોપવી,
નારીને નીરખી હોજી ચિત્ત નવિ ચાળવે જ. ૪
જિહાં હોવે વાસો હોજી સહેજે મંજરનો,

જોખમ લાગે હો મુષકની જતને જ;
તેમ બ્રહ્મચારી હોજી નારીની સંગતે,
હારે હારે હો શિયળ મુઘાતને જ. ૫

ત્રુટક.

એમ વાડ વિઘટે વિષય પ્રગટે, શંકા કંખા નીપજે,
તીવ્ર કામે ધાતુ બિગડે, રોગ બહુવિધ ઉપજે;
મનમાંહી જાગે વિષય વ્યાપે, વિષયશું મન રહે મળી,
ઉદયરત્ન કહે તિણે કારણે, નવ વાડ રાખો નિર્મળી. ૬

દાળ ૨ જ.

(વિદ્વત્ દશ કુંડનપુર નયરી—એ દશી.)

સુરપતિ સેવિત ત્રિભુવન ધણી, અજ્ઞાન તિમિરહર દિનમણિ
શિયળ રત્નના જતન તંતે, ભાખી વાડ ખીજી ભગવંતે. ૧

ત્રુટક.

ભગવંત ભાખે સંઘ સાખે, શિયળ સુરતરૂ રાખવા;
મુક્તિ મહાકળ હેતુ અદ્ભુત, ચારિત્રનો રક્ષ આખવા. ૨
મીઠે વચને માનનીશું, કથા ન કરો કામની;
વાડ વિઘશું જેહ પાળે, બલિહારી તક્ષ નામની ૩
વાત્ પ્રતને ધાતકારી, પવન જિમ તરૂ પાતને;
વાત કરતાં વિષય જાગે, તે માટે તંજે વાતને. ૪
લીંબુ દેખી દૂરથી જેમ, ખટારો દાઢા ગળે;
ગગન ગર્જરવ સુણીને, હડકવા જેમ ઉછળે. ૫

તિમ પ્રતીનાં ચિત્ત વિણસે, વંચણ સુંદરીના મુણી;
કથાં તને તેણે કારણે, એમ પ્રકાશે ત્રિભુવન ધણી. ૬
દાળ ૩ છ.

(તટ જમુનાનો રે અતિ રળિયામણો રે—એ દેશી.)

ત્રીજીને વાડે રે ત્રિભુવન રાણ્યો રે, એણી પદે
દીયે ઉપદેશ; આસન છંડો રે સાધુજી નારીનો રે, મુ-
હૂર્ત લગે સુવિશેષ, હું બલિહારી રે જાઉં તેહની રે.
॥ ૧ ॥ ધન્ય ધન્ય તેહની હો માત; શીળ સુરંગી રે
રંગાણી રાગશું રે, જેહની સાતે હો ધાત, હું ૦ ॥ ૨ ॥
શયનાસને રે પાટ ને પાટલે રે, જિહાં જિહાં ઘેરે
હો નાર; બે વડી લગે રે તિહાં બેસે નહીં રે, શીળખત
રાખણહાર. હું ॥ ૩ ॥ કોળા કેરી રે ગધં યોગથી
રે, જેમ જાયે કણીકનો વાક; તિમ અબજાનું રે આ-
ન સેવતાં રે, વિણસે શિયળ મુપાક. હું ૦ ॥ ૪ ॥

દાળ ૪ થી.

(હું વારી રંગ દોલણા—એ દેશી.)

ચોથીને વાડે ચેતને હો રાજ, ધંમ ભાંખે શ્રીજિન
ભૂપરે, સંવેગી સુધા સાધુજી; નયણ કમળ વિકાસીને
હો રાજ, રખે નિરખો રમણીનું રૂપ રે. સં ૦ ॥ ૧ ॥
રૂપ જોતાં રહ લાગશે હો રાજ, હેલા હિલસશે અન-
ગરે, સં ૦ ગનમાંહે જાગશે મોહની હો રાજ, ત્યારે

હોશે પ્રતમો ભંગરે. સં૦ ॥ ૨ ॥ દિનકર સામું દેખતાં
 હો રાજ, નયણુ ઘટે જિમ તેજ રે; સં૦ તિમ તરણી
 તન પેખતાં હો રાજ, હીણું થાયે શિયળશું હેજ રે.
 સં૦ ॥ ૩ ॥

ઢાળ ૫ મી.

(થાંપર વારી મારા સાહિબા, કંબલ મત ચાલો-એ દશી.)
 પંચમી વાડ પરમેશ્વરે, વખાણી હો વાર;
 સાંભળજે શ્રોતા તુમે, ધર્મા પ્રતધાર. ૧
 કુડયાંતર વર કામિની, રમે જિહાં રાગે;
 સ્વર કંકણાદિકના સુણી, જિહાં મન્મથ જાગે. ૨
 તિહાં વસણું બ્રહ્મચારીને, ન કહ્યું વીતરાગે;
 વાડ ભાંગે શીખરતનની, જિહાં લાંછન લાગે. ૩
 અગ્નિ પાસે જેમ ઓગળે, ભાજનમાંહે ધરીઓ;
 લાખ ને મીણું જાયે ગળી, ન રહે રસ ભરીઓ. ૪
 તિમ હાવભાવ નારીતણા, વળી હાંસુ ને રૂદના;
 સાંભળતાં શીખ વિઘટે, મન વધે હો મદના. ૫

ઢાળ ૬ ઠી.

(સહીયાં મારા નયણુ સમારો-એ દશી.)

છઠી વાડે છયલ છખીલો, ગુણ રત્નેગાઢો ભર્યો
 જી; સિદ્ધાર્થ રાયને કુળે નગીનો, વીર જિણુંદ ઇમ
 ઉચ્ચર્યો જી. ॥ ૧ ॥ અપ્રતીપણે જે જે આગે, કામ-
 ક્રીડા બહુ વિધ કરી જી, પ્રત લઇને વિલસિત પહેલાં.

રખે સંભારે ફિલ ધરી ૭. ॥ ૨ ॥ અગ્નિ ભાર્યા
ઉપર પૂજો, મેલે જિમ જવાળા વમે ૭; વરસ દિવસે
જિમ વિષધરનું, શંકાએ વિષ સંક્રમે ૭. ॥ ૩ ॥
વિષય સુખ જે વિલસિત પહેલાં, તિમ શિયળવ્રતી
સંભારતો ૭; બ્યાકુળ થઇને શિયળ વિરાધે, પછી
થાયે વળી ઓરતો ૭. ॥ ૪ ॥

ઢાળ ૭ મી.

(ગઢ છુંદીરા વાળા-એ દશી.)

સાતમી વાડે વીર પયપે, સુણો સંજમના રાગી
હો, શીળરથના હો ધોરી, સુધા સાધુ વૈરાગી, મુઝ
આણાકારી ને બ્રહ્મચારી, વિષય રસના ત્યાગી હો. શીં
॥ ૧ ॥ સરસ આહાર ને તજને સહેજે, વિગય થોડી
વાવરને હો; શીં માદક આહારે મન્મથ જાગે, તે જાણી
પરહરને હો. શીં ॥ ૨ ॥ સન્નિપાતે જિમ ધૂત યોગે,
અધિક કરે ઉછાલા હો; શીં પાંચે ઈન્દ્રિય તિમ રસે
પોષ્યે ચારિત્રમાં કરે આળા હો. શીં ॥ ૩ ॥

ઢાળ ૮ મી.

(રાગ-મારૂ. ગાહણ ખેલો કમાર-એ દશી.)

ત્રિશલા સુત હો ત્રિગડે બેશી એમ,
આઠમી વાડ વખાણી શીલરતનની ૭;
અતિમાત્રા હો આહાર તને અણુગાર,
લાલચ રાખો ને સંયમ શીલની ૭.

અતિ આહારે હો આવે ઉંઘ અપાર,
 સ્વપ્નમાંહે થાયે શીલ વિરાધના ૭;
 વળી થાયે હો તેણે મદવંત દેહ,
 સંયમની નવિ થાયે આરાધના ૭. ૨
 જિમ શેરના હો માપમાંહી બશેર,
 ઓરીને ઉપર દીજે ઢાંકણું ૭;
 ભાંજે તોલડી હો ખીચડી ખેર થાય,
 તિમ અતિમાત્રાએ વ્રત બગડે ઘણું ૭. ૩
 ઢાળ ૯ મી.

(કાચ થકે સવરે, અથવા ગરબાની દશી.)
 નવમી વાડે નિવારણે ૭, સાધુ ૭ શણુગાર;
 શરીર શોભાએ શોભે નહીંરે, અવનિ તણે અણુગાર. ૧
 એમ ઉપદેશે વીર ૭ રે, મુનિવર ધરણે રે મન;
 શીખામણુ એ માહરી રે, કરણે શીખ જતન. ૨
 સ્નાન વિલેપન વાસના રે, ઉત્તમ વસ્ત્ર અપાર;
 તેલ તંબોળ આદિ તણે રે, ઉદ્ભટ વેષ મ ધાર. ૩
 ઘોઘને ધરણી ધર્યો રે, જિમ રત્ન હાર્યો કુંભાર;
 તિમ શીખરત્નને હારશો રે, જે કરશો શણુગાર. ૪
 ઢાળ ૧૦ મી.

(ભડીયાણીની દશી.)
 એકલી તારી સાથે, મારગે નવિજલુ હો, વળી

વાટે. વ્રાત ન કીજીએ; એક સેજે નર દોય, શીખવંત
 નવિ. સુવે હો, વલી સંહેજે ગાળ ન દીજીએ. ॥ ૧ ॥
 ન સુવારે નિજ પાસ, સાડા છ વરસની હો, વળી
 પુત્રીને પણ હેજમાં; સાત વરસ ઉપરાંત, સુતને પણ ન
 સુવારે હો, વળી શીખવંતી સેજમાં. ॥ ૨ ॥ સ્ત્રીસંગે
 નવ લાખ, પ્રાણી હણાયે હો, વળી ભગવંતે ભાખ્યું
 ધર્યું; અસંખ્યાતા પણ જીવ, સંમૂર્ધિમ પંચેંદ્રિ હો,
 હણાયે વળી ધણું કહીએ કીર્યું. ॥ ૩ ॥ ઈમ જાણી
 નર નાર, શિયળની સદહણા હો, સૂધી દીતમાં ધારજે;
 લેઈ દુર્ગતિનું મૂળ, અબ્રહ્મ સેવામાંહી હો, જતાં
 દિલને વારજે. ॥ ૪ ॥ તપગચ્છ ગયણ દિણદ, મન-
 વાંછિત ફળ દાતા હો, શ્રીહીરરત્ન સૂરીશ્વર પામી તાસ.
 પસાય, વાડો વખાણી હો, શિયળની મનોહર,
 ॥ ૫ ॥ ખંભાત રહી ચોમાસ, સત્તરશેં ત્રેસઠે હો,
 આવણ વદિ ખીજ બુધે ભણે; ઉદયરત્ન કહે કર જોડ,
 શિયળવંત નરનારી હો, તેહને જઈ ભામણે. ॥ ૬ ॥

ઈતિ શ્રી શિયળની નવ વાડોની સંગ્રહ.

નારકીના ઢાળીઆ.

વર્ધમાન જિનને વિનવું, સાહિબ સાહસ ધીરે
 જ; તુમ દરિસણ વિણ હું ભમ્યો, ચિહ્ન ગતિમાં વડ-

વીરો જી, ॥ ૧ ॥ પ્રભુ નરકતણાં દુઃખ દોહિલાં, મેં
 સહ્યાં કાળ અનંતો જી; સોર ક્રિયા નવિ કાં સુંણે, એક
 વિના ભગવંતો જી. ॥ ૨ ॥ પાપ કરીને પ્રાણીઓ,
 પહેાંચ્યા નરક મોઝાર જી; કઠિન કુભાષા સાંભળી,
 નયન શ્રવણ દુઃખકાર જી. ॥ ૩ ॥ શીતળ જોનિ ઉ-
 પજે, રહેણું તપતે ઠામો જી; જનુ પ્રમાણ રૂધિરના,
 ક્રીચ કર્યા બહુ તામો જી. ॥ ૪ ॥ તવ મનમાંહિ ચિં-
 તવે, બધાં કેણી દિશિ નાશી જી; પરવશ પડીઓ
 પ્રાણીઓ, કરતો કોડી વિખાસો જી. ॥ ૫ ॥ ચંદ્ર નહીં
 સૂરજ નહીં, ઘોર વટા અંધકારો જી; સ્થાનક અતિહિ
 બિહામણાં, ફંસ જિસ્યો ખુધારો જી. ॥ ૬ ॥ નવો
 નરકમાં ઉપજે, જાણે અસુર તિવારો જી; કોપ કરી
 આવે તિહાં, હાથ ધરી પથિયારો જી. ॥ ૭ ॥ કરી કા-
 તરણી દેહની. કરતો ખંડોખંડ જી; રીવ અતિવ કરે
 બહુ, પામે દુઃખ પ્રચંડ જી. ॥ ૮ ॥

દાળ ૨ જી. વેરાગની

ભાંજે કાયા ભાંજતો રે, મારે ફાંસા માંચ; ઉંઘે
 માથે અગન દેધ, ઉંચા બાધે પાય રે, જિનજી સાંભળો,
 કડવાં કર્મ વિપાક રે, જિં ॥ ૧ ॥ વૈતરણી તટિની
 તણા રે, જળમાં નાંખે રે પાસ; કરી કુહાડો તરપરે રે,
 છેદે અધિક ઉલ્લાસ રે, જિં ॥ ૨ ॥ ઉંચા જોયણ
 પાંચશે રે, ઉછાળે આકાશ; શ્વાન રૂપ કરડ તિહાં રે,

મુંગ જિમ પાડે પાસો રે, જિં ॥ ૩ ॥ પંદર ભેદે
 સુર મળી રે, કરવત દીચે રે કપાળ; આરોપી શૂલી
 શિરે રે, ભાંજે જિમ તરડાળ રે, જિં ॥ ૪ ॥ બોળે
 તાતા તેલમાં રે, તળી કરી કાઢે રે તામ; વળી ભોભ-
 રમાં ખેપવે રે, વીરવા તાસ વિરામો રે, જિં ॥ ૫ ॥
 ખાલ ઉતારે દેહની રે, આમિષ દીચે રે આહાર;
 બહુ અરડાટા પાડતાં રે, તનુ વચ્ચે ઘાલે ખાર રે
 જિં ॥ ૬ ॥

દાળ ૩ જી. રાગ—મારૂ.

તાપ કરી તે ભૂમિકા રે, વનશું શીતળ જાણ;
 આવી બેસે તરવર છાંયડે રે, પડતાં ભાંજે પ્રાણ. ચતુર
 મત રાચજે રે. ॥ ૧ ॥ વીર્યા વિષયવિલાસ; સુખ
 થોડાં દુઃખ બહુલાં જોહથી રે, લધચે નરક નિવાસ,
 ચં ॥ ૨ ॥ કુંભીમાંહે પાક કરે તસ દેહની રે, તલ
 જિમ ઘાણી માંચ; પીલી પીલીને રસ કાઢે તેહનો રે,
 મહેર ન આવે તાંચ, ચં ॥ ૩ ॥ નાઠો જાયે ત્રીજી
 નરકનો રે, મન ધરતો ભયભ્રાંત; પછે પરમાધામી સુર
 મળે રે, જેવા કાળ કૃતાંત, ચં ॥ ૪ ॥ ખાલ ઉતારે
 તેહની ખાંતશું રે, ખાર ભરે તસ ખાસ; પૂરાની પરે તે
 તિહાં ટળવળે રે, મહેર ન આવે તાસ, ચં ॥ ૫ ॥
 દાંત વચ્ચે દીચે દશ આંગળી રે, ફરી ફરી લાગે પાય;
 વેદના સહેતાં કાળ ગયો ઘણો રે, હવે સહી ન જાય, ચં

શ્રી ૬ ॥ જિહાં જયે તિહા ઉઠે મારવા રે, કાઠને પૂછે
સાર; દુઃખ ભર રોવે સોર કરે ઘણો રે, નિપટ નહીં
આધાર, ચં ॥ ૭ ॥

ઢાળ ૪ થી.

(રે જીવ જિન ધર્મ કીજીએ-એ દેશી.)

પરમાધામી સુર કહે, સાંભળ તું ભાઈ;

કીયો દોષ અમારો, નિજ દેખ કમાઈ પરં ૧

પાપ કર્મ કીધા ઘણાં, બહુ જીવ વિણાશ્યા;

પીડા ન જાણી પરતણી, કુડા મુખ ભાશ્યા, પરં ૨

ચોરી લીધાં ધન પારકાં, સેવી પરનાર;

આરંભ કામ કીધાં ઘણાં, પરિગ્રહ નહીં પાર, પરં ૩

નિશિ ભોજન કીધાં ઘણાં, બહુ જીવ સંહાર;

અભક્ષ્ય અથાણાં આચર્યા, પાતક નહીં પાર, પરં ૪

માત પિતા ગુરૂ ઓળંગ્યા કીધો ક્રોધ અપાર;

માન માયા લોભ મન ધર્યા, મત હીણ ગમાર, પરં ૫

ઢાળ ૫ થી.

કમ કહી સુર વેદના એ, વળીય ઉદ્ધરે દેહી તો;

શીલા કંટાલા વજતણા એ, તિહાં પછાડે સાહી તો. ૧

નૃપાવશે તાતો તરૂ એ, મુખમાં ઘાલે તામ તો;

અગ્નિવર્ણી પૂતળી એ, આલિંગન દે જામ તો. ૨

સયલ વદન કીડા ભરે એ, જીવ કરે શત ખંડ તો;

એ રૂપ નિશિ ભોજનતણોએ, જાણે પાપ અખંડ તો, ૩

અતિ ઉનો અતિ આકરો એ, આણે તાતો નીર તો;
 તે ઘાલે તસ આંખમાં એ, કાને ભરે કંથીર તો. ૪
 કાળા અધિક ખીહામણા એ, તે હુંડક સંઠાણુ તો;
 દીસે દીન દયામણા એ, વળી નિરાધાર પ્રાણુ તો. ૫
 ઢાળ ૬ ઠી.

એણી પરે બહુ વેદન સહી, ચિત્ત ચેતો રે; વસતો
 નરક મોઝાર, ચતુર ચિત્ત ચેતો રે; જ્ઞાની વિણ જાણે
 નહી, ચિત્ત ચેતો રે, કહેતાં નાવે પાર, ચતુર ચિત્ત
 ચેતો રે. ॥ ૧ ॥ દશ દષ્ટાંતે દોહીલો, ચિં સાધ્યો નર
 ભવ સાર, ચતુઃ; પામ્યો આલે મ હારજો, ચિં, કર-
 જો એહ વિચાર, ચતુઃ ॥ ૨ ॥ સુધો સંજમ આદરો,
 ચિં, ટાળો વિષયવિકાર, ચતુઃ; પાંચે ઈંદ્રિય વશ
 કરો, ચિં, જિમ હોય છુટક બાર, ચતુઃ ॥ ૩ ॥
 નિંદા વિકથા પરિહરો, ચિં, આરાધો જિન ધર્મ,
 ચતુઃ; સમકિંત રત્ન હૃદયે ધરો, ચિં, ભાંજો
 મિથ્યા ભર્મ, ચતુઃ ॥ ૪ ॥ વીર જિણુંદ પસાઉલે,
 ચિં, અહિપુર નગર મોઝાર, ચતુઃ; સ્તવન રચ્યો
 રણિયામણો, ચિં, પરમ કૃપાળ ઉદાર, ચતુઃ ॥ ૫ ॥

અંતસમયની આરાધના.

મુજને ચાર શરણ હોજો, અરિહંત સિદ્ધ મુસાધુ.

જી; કેવળી ધર્મ પ્રકાશીએ, રત્ન અમુલ્ય લાઘ્યું જી.
 મુજને ॥ ૧ ॥ ચઉ ગતિતણા દુઃખ છેદવા, સમરથ
 શરણાં એહો જી; પૂર્વે મુનિવર જે હુવા, તેણે શરણાં
 કીધાં તેહો જી. મું ॥ ૨ ॥ સંસારમાંહે જીવને, સમ-
 રથ શરણાં ચારો જી; ગણિ સમયસુંદર એમ ભણે,
 કલ્યાણ મંગળકારો જી. મું ॥ ૩ ॥

લાખ ચોરાશી જીવ ખમાવીએ, મન ધરી પરમ
 વિવેકો જી; મિચ્છામિ દુક્કડ દીજીએ, જિન વચને
 લહીયે ટેકો જી. લાં ॥ ૧ ॥ સાત લાખ ભૂદગ તેઉ
 વાઉના, દશ ચૌદ વનના ભેદો જી; પટ વિગલ સુર
 તિરિ નારકી. ચઉ ચઉ ચઉદે નરના ભેદો જી. લાં
 ॥ ૨ ॥ મુજ વૈર નહીં કેહશું; સૌ સૌ મિત્ર સ્વભાવો
 જી; ગણિ સમય સુંદર એમ કહે, પામીએ પુણ્ય પ્રભાવો
 જી. લાં ॥ ૩ ॥

પાપ અદાર જીવ પરિહરો, અરિહંત સિદ્ધની સા-
 જે જી; આલોયાં પાપ છૂટીએ, ભગવંતે એણી પરે
 ભાખે જી. પાપં ॥ ૧ ॥ આશ્રવ કષાય દોય ખંધવા,
 વળી કલહ અભ્યાખ્યાનો જી; રતિ અરતિ પૈશૂન્ય
 નિંદના, માયામોસ મિથ્યાતો જી. પાપં ॥ ૨ ॥ મન
 વચ કાયાએ જે કર્યાં, મિચ્છામિ દુક્કડ તેહો જી;

૧ પાંચ આશ્રવ (હિંસાદિ), ચાર કષાય (ક્રોધાદિ), બે ખંધવ
 (રાગ ને દ્વેષ).

ગણિ સમયસુંદર એમ કહે, જૈનધર્મનો મર્મ એહો
 જી. પાપ૦ ॥ ૩ ॥

ધન્ય ધન્ય તે દિન મુજ ક્યારે હોશે, હું પામીશ
 સંજમ સુધે જી; પૂર્વ ઋષી પંથે ચાલશું, ગુરુ વચન
 પ્રતિબુધ્ધો જી. ધન્ય૦ ॥ ૧ ॥ અંત પ્રાંત ભિક્ષા
 ગોચરી, રણ વન કાઠિસગ્ગ લહીશું જી; સમતા શત્રુ
 મિત્રે ભાવશું, સમ્યક સુદ્ધે ધરશું જી, ધન્ય૦ ॥ ૨ ॥
 સંસારના સંકટથકી, હું છુટીશ જિનવચને અવતારે
 જી; ધન્ય ધન્ય સમયસુંદર તે ઘડી, તો હું પામીશ
 ભવનો પારો જી, ધન્ય૦ ॥ ૩ ॥

આત્મશિક્ષા સઝાય.

(રાગ રામગિરિ.)

આતમરામે રે મુનિ રમે, ચિત્ત વિચારીને જોય રે,
 તારૂં હીસે નવિ કોય રે, સહુ સ્વારથે મલ્યું જોય રે,
 જન્મ મરણ કરે લોય રે, પુઠે સખ મિલી રોય રે,
 આત્મા૦ ॥ ૧ ॥ સ્વજન વર્ગ સવિ કારામો, કુડો
 કુટુંબ પરિવાર રે, કોઈ ન કરે તુજ સાર રે, ધર્મ વિણ
 નહીં કોઈ આધારરે, જોણે પામે ભવ પાર રે, આત્મા૦
 ॥ ૨ ॥ અનંત કલેવર ચૂકીઆ, તેં કીચો સગપણ
 અનંત રે, ભવ ઉદ્ધેગે રે તું ભમ્યો, તોહી ન આંચો.

નિવાર રે. સં ॥૮૮॥ હસી હસી દેતારે તાળીઓ, શય્યા
 કુસુમના સાર રે, તે નર અંતે માટી થયા, લોક ચણ
 ધરખાર રે, ઘડપાં પાત્ર કુંભાર રે, એહવું જાણી અ-
 સાર રે, છંડે વિષય વિકાર રે, ધન્ય તેહનો અવતાર રે.
 સં ॥૮૯॥ થાવચ્યાસુત શિવ વર્યા વળી એલાચીઃ
 કુમાર રે, ધિક્ ધિક્ વિષયા રે જીવને, લહી વૈરાગ્ય
 રસાળ રે, મેલી મોહ જંજળ રે, ધર રમે કેશળ ખાળ
 રે, ધન્ય કરકંડું ભૂપાળ રે, સં ॥ ૧૦ ॥ શ્રી શુભ-
 વિજય સુગુર લહી, ધર્મચણ ધરો છોક રે, વીરવચન
 રસ શેરડી, ચાખે ચતુર વિવેક રે, ન લહે તે નરભેકરે,
 ધરતા ધર્મનો ટેક રે, ભવજળ તરીઆ અનેક રે.
 સં ॥ ૧૧ ॥

ચેતનને શીખામણુની સજાય.

(કડખાની દશી.)

ચતુર તું ચાખ મુજ હિત શિખ સુખડી, બાપડા
 વિષય કાં મૂઠ મંડે; વિષય લાંપટ પણે રાત દિન નવિ
 ગણે, કોધ મદ માન માયા ન છંડે, ચતુરં ૧. સદન
 ધન સ્વજન જન નીરખી નિજ વશ અરે, માર્ માર્
 માર્ મ કર ભોળા; તાહરું તેહ જે સુકૃત સંચય કરે,
 પિંડ પાપે ભરી કરીય રોળા, ચંર. કાળ અરહટ્ટ શશિ
 સ્વર વૃષ જોડતું, દિવસ ને નિશિ અતિ ઘડીય માળ;

નિરખી જિન આઉખું નીર ઉલેચતાં, કાં ન છંડે હ-
 જીય મોહજળ, ચ૦ ॥ ૩ ॥ સકળ શુભ કાર્યની
 આજવેળા લાહી, મોહે મુંઝયો હજી શું વિમાસે; સકળ
 સુખ તુજ ગમે દેહદુઃખ નવિ ખમે, કરણી વિણ મુક્તિ,
 રતિ કેમ કરાશે, ચ૦ ॥ ૪ ॥ અસ્થિર સંસારમાં સાર
 નવકારનું, ધ્યાન ધરતાં સદા હૃદય રીઝે; એહથી ભવ
 તરે મેર મહિમા ધરે, ઋદ્ધિવિજ્યાદિ સુખ સકળ
 સીઝે, ચ૦ ॥ ૫ ॥

ભાવનાના મહિમાની સઝાય.

(કડખાની દેશી.)

વિમળ કુળ કમળના હંસ તું જીવડા, ભુવનના ભાવ
 ચિત્ત જે વિચારી; જેણે આ મનુજગતિ રત્ન નવિ કેળ-
 વ્યું, તેણે નર નારી મણિ કોડિ હારી, વિમળ૦ ॥૧॥
 જેણે સમકિત ધરી સુકૃત મતિ અનુસરી, તેણે નર
 નારી નિજ ગતિ સમારી; વિરતિ નારી વરી કુમતિ
 મતિ પરિહરી, તેણે નર નારી સખ દુર્ગતિ વારી, વિ૦
 ॥૨॥ જૈન શાસન વિનાં જીવયતના વિના, જે જના
 જગ ભમે ધર્મ હીના; જૈનમુનિ દાન ખહુમાન હીના
 નરા, પશુ પરે તે મરે ત્રિજગ દીના વિ૦ ॥૩॥ જૈન-
 ના દેવ ગુરૂ ધર્મ ગુણ ભાવના, ભાવ્ય નિત્ય જ્ઞાન દો-

તુજ અંત રે, ચેતો હૃદયમાંહી સંત રે, આં ॥ ૩ ॥
 ભોગ અનંતા તેં ભોગવ્યા, દેવ મનુષ્ય ગતિ માંહી રે,
 તૃપ્તિ ન પામ્યો રે જીવડો, હજી તુજ વાંછા છે ત્યાંહી
 રે, આણુ સંતોષ ચિત્તમાંહી રે, આં ॥ ૪ ॥ ધ્યાન
 ધરો રે આતમતણું, પરવસ્તુથી ચિત્ત વારી રે, અ-
 નાદિ સંભધ તુજ કોં નહીં, શુદ્ધ નિશ્ચય એમ ધાર રે,
 એણી વિધિ નિજ ચિત્ત ધાર રે, મણિચંદ્ર આતમ
 તાર રે, આં ॥ ૫ ॥

સહજનંદીની સઝાય.

(બીજી અશરણ ભાવનાની દૃષ્ટી)

સહજનંદી રે આતમા, સુતો કાંઈ નચિંત રે,
 મોહતણા રણિયા ભમે, જગ જગ મતિવંત રે, છુટે
 જગતના જંત રે, નાંખી વાંક અત્યંત રે, નરકાવાસ
 હવંત રે, કોઈ વિરલા ઉગરંત રે, સહજાં ॥ ૧ ॥
 રાગ દ્વેષ પરિણુતિ ભજી, માયા કપટ કરાય રે, કાસં-
 કુસુમ પરે જીવડો, ફોગટ જન્મ ગમાય રે, માથે ભય
 જમરાય રે, શો મન ગર્વ ધરાય રે, સહુ એક મારગ
 જાય રે, કુણુ જગ અમર કહાય રે, સહજાં ॥ ૨ ॥
 રાવણુ સરિખા રે રાજવી, નાગા આદ્યા વિણુ ધાગ રે,
 દશ માથાં રણુ રડવડયાં, આંચ દીયે શિર કાગ રે, દેવ

ગયાં સવિ ભાગ રે, ન રચો માનનો છાગ રે, હરિ હાથે
 હરિ નાગ રે, જો જો ભાઈઓના રાગ રે, સહજ
 ॥ ૩ ॥ કેઈ ચાલ્યા કેઈ ચાલશે, કેતા ચાલણુકાર રે,
 મારગ વહેતો રે નિત્ય પ્રત્યે, જોતાં લગનહજાર રે, દેશ
 વિદેશે સંધાર રે, તે નર એણે સંસાર રે, જનાં જમ-
 દરખાર રે, ન જુએ વાર કુવાર રે, સં ॥ ૪ ॥
 નાગણુ પુરી દારિકા, બળતી મેલી નિરાશ રે,
 રોતા રણુનાં રે એકતાં, નાડા દેવ આકાશ રે
 કિહાં તરૂ છાયા આવાસ રે, જળહળ કરી ગય
 સાસ રે, બળભદ્ર સરોવર પાસ રે, સુણી પાંડવ શિવ-
 વાસ રે. સં ॥ ૫ ॥ રાજ ગાજને બોલતા, કરતા હુ-
 કમ હેરાન રે, પોઢ્યા અગ્નિમાં એકલ, કાયા રાખ
 સમાન રે, બ્રહ્મદત્ત નરક પ્રયાણુરે, એ ઋદ્ધિ અથિર
 નિદાન રે, જોહણું પીપળ પાન રે, મધરો જુડ ગુમાન
 રે, સં ॥ ૬ ॥ વાલેશ્વર વિના એક થડી, નવિ સોહાતું
 લગાર રે, તે વિના જન્મારો વહી ગયો, નહીં કાગળ
 સમાચાર રે, નહીં કોઈ કોઈનો સંસાર રે, રવારથીએ
 પરિવાર રે, માતા મરૂદેવા સાર રે, પંહોંચ્યા મોક્ષ
 મોઝાર રે. સં ॥ ૭ ॥ માત પિતા સુત બાંધ્યા, અ-
 ધિકો રાગ વિચાર રે, નારી અસારી રે ચિત્તમાં, વંચે
 વિષય ગમ્માર રે, જુઓ સૂરિકાંતાજે નાર રે, વિષ દેતી
 ભરતાર રે, નૃપ જિન ધર્મ આધાર રે, સજ્જન નેહ

ચન વિચારી; કર્મભર નાશની ખાર વર ભાવના, ભા-
વ્ય નિત્ય જીવ તું આપ તારી, વિં ॥ ૪ ॥ સર્વ ગતિ
માંહી વર નર ભવો દુહ્મહો, સર્વ ગુણ રત્નને શોધી
કાઢી; સર્વ જગ જંતુને જેણે હિત કીજીએ. સોય મુનિ
વંદીએ શ્રુત વિચારી, સકળ મુનિ વંદીએ શ્રુત વિ-
ચારી વિં ॥ ૫ ॥

અનિત્ય ભાવવાની સઝાય.

મુંઝમાં મુંઝમા મોહમાં જીવ તું, શબ્દ વર રૂપરસગંધ
દેખી; અથિર તે અથિર તું અથિર તનુ જીવિતં, ભા-
વ્ય મન ગગન હરિયાપ પેખી, મુંં ॥ ૧ ॥ લક્ષ્મી
સરિચત પરે એક ધરે નવિ રહે, દેખતાં જાય પ્રભુ જીવ
લેતી; અસ્થિર સખ વસ્તુને કાજ મૂઢા કરે, જીવડાપા-
પની કોડી કેતી, મુંં ॥ ૨ ॥ ઉપજી વસ્તુ સવિ કારમી
નવિ રહે, જ્ઞાનશું ધ્યાનમાં જે વિચારી; ભાવ ઉત્તમ
હયા અધમ સખ ઉધર્યા, સંહરે કાળ દિન રાત ચારી,
મુંં ॥ ૩ ॥ દેખ કલિ કુતરો સર્વ જગને ભાષે, સંહરી
ભપ નર કોટિ કોટિ; અથિર સંસારને થિરપણેજેગણે,
જાણુ તસ મૂઢની બુદ્ધિ ખોટી, મુંં ॥ ૪ ॥ રાય મંમરા-
જની ઋદ્ધિશું પરવર્યા, અંત સખ ઋદ્ધિ વિસરાત
હોશે; ઋદ્ધિ સાથે સવિ વસ્તુ મૂટી જતે, દિવસ દો તિન
પરિવારેરોશે, મુંં ॥ ૫ ॥ કુસુમપરે યૌવન જળખિંદુ

જીવિતં, ચંચલં નરસુંખં દેવ ભોગોઃ અવધિમન કે-
વલી મુકવિ વિધાધરા, કલિજીગે તેહનો પણ વિયોગો,
મુ' ૦ ॥ ૬ ॥

આત્માને હિતશિક્ષાની સઝાય.

(હવે રાણી પદ્માવતી-એ દશી.)

રે જીવ સાહસ આદરો, મત થાઓ દીનઃ
મુખદુઃખસંપદ આપદા, પૂર્વ કર્મ આધીન, રે જીવંદ
ક્રોધાદિક વશે રણ સમે, સહ્યાં દુઃખ અનેક;
તે જે સમતાથી સહે, તો ખરો વિવેક, રે જીવંદ
સર્વ અનિત્ય અશાશ્વતો, જે દીસે એહ;
તન ધન સ્વજન સગાંસહુ, તિણશું શો નેહ. રે જીવંદ
જિમ બાલક વેલુ તણાં, ધર કરીય રમંતઃ
તેહ છતે અથવા ઢહે, નિજ નિજ ગૃહ જંત. રે જીવંદ
પંથી જેમ સરાહમાં, નદી નાવની રીતિ;
તિમ એ પરિચણ તો મીલ્યો, તિણથી શી પ્રીતિ, રે જીવંદ
જ્યાં સ્વાર્થ ત્યાં એ સહુ સગાં, વિણ સ્વારથ દૂર;
પર કાજે પાપે ભળે, તું કિમ હોયે શૂર. રે જીવંદ
તજ બાહિર મેળાવડો, મિલીયો બહુ વાર;
જે પૂર્વે મીલીયો નહીં, તિણશું ધર પ્યાર. રે જીવંદ

ચક્રી હંરિં ખલ પ્રતિહરિ, તસ વિભવ અમાન;
 તે પણ કાળે સંહર્યાં, તુજ ધનસ્યે માન. રે ૭૦ ૮
 હા હા હું કરતો તું ફીરે, પરિચણની ચિંત;
 નરક પડ્યા કહે તુજને, કાણુ કરે નિચિંત. રે ૭૦ ૯
 રોગાદિક દુઃખ ઉપજે, મન અરતિ મ ઘેવ;
 પૂરવ નિજ કૃત કર્મનો, એ અનુભવ હેવ. રે ૭૦ ૧૦
 એહ શરીર આશાશ્વતો, ખીણમેં સીઝંત;
 પ્રીત કિસી તે ઉપરે, જે સ્વારથ વંત. રે ૭૦ ૧૧
 જ્યાં લગે તુજ ઇણ દેહથી, છે પૂરવ સંગ;
 ત્યાં લગે કાટિ ઉપાયથી, નવિ થાયે ભંગ. રે ૭૦ ૧૨
 આગળ પાછળ ચિહું દિને, જે વિણસી જાય;
 રોગાદિકથી નવિ રહે, ક્રીધ કાટિ ઉપાય. રે ૭૦ ૧૩
 અંતે પણ એને તજ્યાં, થાયે શિવ સુખ,
 તે જે છુટે આપથી, તો તુજ શું દુઃખ. રે ૭૦ ૧૪
 એ તન વિણસે તાહરે, નવિ કાઈ હાણુ;
 જે જ્ઞાનાદિક ગુણ તણો, તુજ આવે જ્ઞાન. રે ૭૦ ૧૫
 તું અજરામર આતમા, અવિચળ ગુણ રાણુ;
 ક્ષણભંગુર જડ દેહથી, તુંજ કિહાં પિછાણુ. રે ૭૦ ૧૬
 છેદન ભેદન તાડના, વધ બંધન દાહ;
 પુદ્ગલને પુદ્ગલ કરે, તું અમર અગાહ. રે ૭૦ ૧૭

પૂર્વ કર્મ ઉદયે સહી, જે વેદના થાય;
 ધ્યાવે આતમ તિણ સમે, તે ધ્યાની રાય. રે ૭૦ ૧૮
 જ્ઞાન ધ્યાનની વાતડી, કરણી આસાન;
 અંત સમે આપદ પડયાં, વિરલ કરે ધ્યાન. રે ૭૦ ૧૯
 અરતિ કરી દુઃખ ભોગવે, પરવશ જિમ કિર;
 તો તુજ જાણપણ તણો, ગુણ કેવો ધીર. રે ૭૦ ૨૦
 શુદ્ધ નિરંજન નિર્મળો, નિજ આતમ ભાવ;
 તે વિણસે કહે દુઃખકિશો, જે મીલીયો આય. રે ૭૦ ૨૧
 દેહ ગેહ ભાડા તણો, એ આપણો નાંહી;
 તુજ ગૃહ આતમ જ્ઞાનએ, તિણમાંહે સમાડી. રે ૭૦ ૨૨
 ગેતારજ સુકોશલો, વળી ગજસુકુમાળ;
 સનતકુમાર ચક્રી પેરે, તન મમતા ટાળ. રે ૭૦ ૨૩
 કષ્ટ પડયાં સમતા રમે, નિજ આતમ ધ્યાય;
 દેવચંદ્ર તિણ મુનિ તણા, નિત્ય વંદુ પાય. રે ૭૦ ૨૪

.....

આત્મ હિતશિક્ષાની સઝાય.

(પ્રાણી ધરીએ સંવેગ રંગ-એ દેશી.)

જ્ઞાન ધ્યાન ચારિત્રને રે, જે દહ કરવા ચાહ; તો એ-
 કાકી વિહરતાં રે. જિનકલ્યાદિ સ્થાય રે. પ્રાણી એ-
 કલ ભાવના ભાવ, શિવ મારગ સાધન દાવ રે, પ્રાં

॥૧॥ સાધુ ભણી ગૃહવાસની રે, છુટી મમતા તેહ; તો
 પણ ગચ્છ વાસી પણો રે, ગણ ગુરુ પર છે નેહ રે,
 પ્રાં ॥ ૨ ॥ વન મૃગની પરે તેહથી રે, છાંડી સકળ
 પ્રતિબંધ; તું એકાકી અનાદિનો રે, કિણથી તુંજ પ્ર-
 તિબંધ રે. પ્રાં ॥ ૩ ॥ શત્રુ મિત્રતા સર્વથી રે, પામી
 વાર અનંત; કાણુ સ્વજન દુશ્મન કિશોરે, કાળે સહુનો
 અંત રે, પ્રાં ॥ ૪ ॥ બાંધે કર્મ જીવ એકલો રે, ભો-
 ગવે પણ તે એક; કિણ ઉપર કિણ વ્રાતની રે, રાગ દ્વે-
 ષની ટેક રે, પ્રાં ॥ ૫ ॥ જો નિજ એકપણું ગ્રહે રે,
 છોડી સકળ પરભાવ; શુદ્ધાતમ જ્ઞાનાદિશું રે, એક
 સ્વરૂપે ભાવ રે. પ્રાં ॥ ૬ ॥ આગ્યો પણ તું એકલો રે;
 જામશ પણ તું એક; તો એ સર્વ કુટુંબથી રે, પ્રીત
 કિશી અવિવેક રે, પ્રાં ॥ ૭ ॥ વનમાંહે ગજ સિંહાદિથી
 રે, વિહરતાં ન ટળે જોહ; જિણુ આસન રવિ આથમેરે;
 તિણુ આસન નિશિ છેહ રે, પ્રાં ॥ ૮ ॥ આહાર ગ્રહે
 તપ પારણે જી, કરમાંલેપ વિહીણ; એક વાર પાણી
 પિવતાં રે, વનચારી ચિત્ત અદીન રે. પ્રાં ॥ ૯ ॥
 એહ દોષ પર ગ્રહણથી રે, પર સંગે ગુણ ખોય; પરધન-
 ગ્રાહી ચોર તે રે, એકપણે સુખ હોય રે. પ્રાં ॥ ૧૦ ॥
 પર સંજોગથી બંધ છે રે, પર વિયોગથી મોક્ષ; તેણે

તજી પર મેલાવડો રે, એકપણો નિજ પોષ રે, પ્રાં
 ॥ ૧૧ ॥ જન્મ ન પામ્યો સાથ હોરે, સાથ ન મરશે
 કોય; દુઃખ વેચાવાં કે નહીં રે, ક્ષણ અંગુર સહુ લોય
 રે, પ્રાં ॥ ૧૨ ॥ પરિજન મરતો દેખીને રે, શોક કરે
 જન મૂઠ; અવસરે વારો આપણો રે, સહુ જનની એ
 રૂઢ રે, પ્રાં ॥ ૧૩ ॥ સુરપતિ ચઢી હરિ બળી રે, એકલા
 પરભવ જાય; તને ધન પરિજન સહુ મિલી રે, કોઈ
 સખાચ ન થાય રે પ્રાં ॥ ૧૪ ॥ જ્ઞાયક રૂપ હું એક
 છું રે, જ્ઞાનાદિક ગુણવંત; બાહ્ય જોગ સહુ અવર છોરે,
 પામ્યો વાર અનંત રે, પ્રાં ॥ ૧૫ ॥ કરકંડુ નમિને
 ગાંધએ રે, દુર્મુખ પ્રમુખ ઋષિરાય; મૃગાંપુત્ર હરિકે-
 શિના રે, વંદું હું નિત્ય પાય રે, પ્રાં ॥ ૧૬ ॥ સાધુ
 નિલાતીસુત ભલો રે, વળી અનાથી તેમ; એમ મુનિ-
 ગુણ અનુમોદતાં રે, દેવચંદ્ર સુખ ખેમ રે, પ્રાં ॥ ૧૭ ॥

વૈરાગ્યની સઝાય

જીવ તું ઘેન માંહે પડયે, તારી નિદ્રાને વાર રે,
 નરક તણા દુઃખ દોહિલાં, સેવ્યાં તે અનંતી વાર રે,
 ચેતન ચેતજે પ્રાણીયા ॥ ૧ ॥ ધન કુટુંબને કારણે,
 રાત્રો રાત્રે દીન રે; લાખ ચોરાશીનું ખોળીયું, કર્યા

નિત્ય નવા વેશ રે; ચેતન૦ ॥ ૨ ॥ જ્યાં રે જઘશ કર્મ
 આગળે, ત્યાં તારા પડીયલા પાસ રે; ભોગવ્યા વિના
 રે છુટકો નહીં, ક્યાં કર્મનો દાસ રે, ચે૦ ॥ ૩ ॥ જેમ રે
 પંખી વાસો વસે, તેમ તું જાણ સંસાર રે; આ રે
 સંસાર અથિર છે, આઉપાનો ન કર વિશ્વાસ રે, ચે૦
 ॥ ૪ ॥ ભવિક જીવ તુમે સાંભળો, પાળો જીવદયા
 સાર રે; સત્યવિજય પંડિત ઇમ ભણે, પ્રભુ આવા-
 ગમન નિવાર રે, ચે૦ ॥ ૫ ॥

— ❀ —

શ્રી સિદ્ધાચળજીની પંદર તિથી.

(વિમળગિરિ રંગરસે સેવે, ત્રિભુવન તીરથ નહીં એવે,
 વિમળ૦ એ દશી.)

પ્રથમ જિનેશ્વર પદ ભજીએ, કે મોહ માન મનશું
 તજીએ, કે ધર્મધ્યાન પંથે સજીએ; સિદ્ધાચળ સમરણ
 નિત્ય ટીજે, કે અનુભવ અમૃત રસ પીજે, સિદ્ધા૦
 ॥ ૧ ॥ પડવાએ પરગુણ લીજે, કે દાન સુપાત્રે નિત્ય
 દીજે; કે તો જગમાં બહુ રસ લીજે, સિદ્ધા૦ ॥ ૨ ॥
 બીજે બીજું સહુ જાણે, કે અંતર ધ્યાન પ્રભુ આણે;
 કે તો સહેજે શિવસુખ માણે, સિ૦ ॥ ૩ ॥ ત્રીજે

ત્રિભુવન જિનરાયા, કે નાભિરાયા કુળ દીપાયા; કે
 માતા મરુદેવી જાયા, સિં ॥ ૪ ॥ ચોથે ચાર ગતિ
 વારી, કે સકળ જીવના હિતકારી; કે આપ તર્યા પ્રભુ
 ધરતારી, સિં ॥ ૫ ॥ પાંચમે પાંચ પ્રમાદ તજીએ, કે
 પાંચ પરમેષ્ટીને ભજીએ; કે શિવમાળા વરવા સજીએ,
 સિં ॥ ૬ ॥ છઠ્ઠે છકાયા પાળો, કે છએ દ્રવ્ય ગુણ અ-
 જવાળો; કે ચેતનના ગુણ સંભાળો, સિં ॥ ૭ ॥
 સાતમે સાતે ભય વારી, કે અખંડ રૂપ પ્રભુ પદધારી
 કે ભવિજન ભજતાં સુખકારી, સિં ॥ ૮ ॥ આઠમે
 આઠ કર્મ તજીએ, કે મદ આઠે તજી પ્રભુ ભજીએ;
 કે તો શિખમંદિર જઈ ગજીએ, સિં ॥ ૯ ॥ નોમે નવ-
 વિધ વ્રત લહીએ, કે નવ પદ ધ્યાને લીન રહીએ; કે
 સત્ય વચન મુખથી કહીએ, સિં ॥ ૧૦ ॥ દશમે દશ-
 વિધ યતિ ધરમે, કે દશ દિશિ વારી રહો ધરમે; કે
 નિજ ગુણ ધારી ન રહો પરમે, સિં ॥ ૧૧ ॥ એકા-
 દશી પડિમા વહીએ, કે મૌન કરી મુખ વ્રત લહીએ;
 એકાદશી મહિમા બહુ કહીએ, સિં ॥ ૧૨ ॥ બારશે
 બાર વ્રત ધારી; કે દેશ વ્રતી ગુણ અધિકારી; કે અરિ-
 હંત ગુણ જઈ વારી, સિં ॥ ૧૩ ॥ મેરૂ તેરશ મનમાં
 ધરીએ, કે કાઠીયા તેર દૂર કરીએ; કે તો અષ્ટ સિદ્ધિ

જીવ નિધિ વરીએ, સિં ॥ ૧૪ ॥ ચૌદશ સહુ તિથીમાં
 લડીએ, કે મોહરાંચ સન્મુખ લડીએ; કે ચૌદમે ગુણ-
 ઠાણે ચડીએ, સિં ॥ ૧૫ ॥ પુનમે પૂરણ તિથી ઠહી-
 એ, કે સિદ્ધગીરી મહિમા બહુ લહીએ, કે ઋષભ જિન
 સનમુખ રહીએ, સિં ॥ ૧૬ ॥ સંવત ઓગણી
 વીશમાંએ, મહા શુદ્ધિ પંચમી ગુણ ગાયે; કે પાલીતાણા
 પુરમાં ઠાયે, સિં ॥ ૧૭ ॥ શા. દીપચંદ્ર સુત સવાઈ,
 વીરચંદ્ર સિંહ બેહુ ભાઈ; કે તસ આગ્રહથી તિથી
 ગાઈ, સિં ॥ ૧૮ ॥ અહોનિશ સમર ગિરિરાયા, કે
 કે મયા કર દરીશન પાયા; કે ભાઈચંદ્ર ગિરિગુણ
 ગાયા, સિં ॥ ૧૯ ॥ ઇતિ.

બાર માસનું ગીત.

કાર્તિકે કુંજરને કાને, કે હાલ અણી કપટી ધ્યાને
 કે તન ધન જોખન એમ જાણે; રસીલો ધર્મ સદા
 કરીએ, કે જિનજીના વચન હૃદય ધરીએ, કે પ્રભુજીના
 વચન હૃદય ધરીએ, રસીલો ધર્મ સદા કરીએ. ॥૧॥
 માગશરે મનુષ્યપણું પામી, કે આરાધો અંતરજમી;
 કે શિવરમણીના સુખ કામી, રસીલો ॥ ૨ ॥ પોષે
 શ્રોષ કરો મનમાં, કે ધ્યાન ધરો વસંત ઋતુમાં; કે

કે જીવનથી જાણુને જવું ક્ષણમાં, રસીલો ॥ ૩ ॥
 માહે રે તું તો મોહ્યો પરનારી, કે બાંધ્યા કર્મ ઘણું
 ભારી, કે બાજી સર્વ ગયો હારી, રસીલો ॥ ૪ ॥
 ફાગણે ફેરાં નવિ ફરીએ, કે જીવદયા દિલમાં ધરીએ; કે
 અજરામર પદવી વરીએ, રસીલો ॥ ૫ ॥ ચૈતરે તમે
 ચિત્તમાં ધારો, સ્વર્થનો સર્વ પરિવારો; અંતે કોઈ
 નથી તારો, રસીલો ॥ ૬ ॥ વંશાખે વય થઈ છે પાંકી,
 હાથ પગ ને કાયા થાકી; કેના કાંકા ને કાંકી, રસીલો
 ॥ ૭ ॥ જેઠે રે વેઠ તને ધરની, કે ચાંડી ચુંગલી તને
 પરની; આગળ વાતો છે રણુની, રસીલો ॥ ૮ ॥
 અપાડે આશા મન મોટી, કે કાયાની માયા સર્વે ખોટી;
 કે કાળ આચિંતો ધરશે ચોટી, રસીલો ॥ ૯ ॥ શ્રવણે
 સદ્ગુરને સેવો, કે ભજીએ દેવાધિદેવો; કે જેમ પામો
 મુક્તિ તણો મેવો, રસીલો ॥ ૧૦ ॥ ભાદરવે મનમાં
 આણી, આપ સમાન સર્વે જાણી; કે શિવરમણીના
 સુખ માણી, રસીલો ॥ ૧૧ ॥ આશોએ આત્માને
 દમીએ, સાધુ શ્રાવકના પ્રતમાં રમીએ; કે નરક નિગો-
 દમાં નવિ ભમીએ, રસીલો ॥ ૧૨ ॥ સકળ પંડિતમાં
 જસવાયા, શેઠ મલુકના ગુર રાયા; સાધુ શ્રાવકના
 ગુણ ગાયા, રસીલો ॥ ૧૩ ॥

સ્ત્રીઓને ગાવાની ગરબીઓ.

૧

(આદિત્યે અરિહંત અમ ઘર આવો રે, મારા શામ સલુણા
નેમ દિલમાં લાવો રે. ઓ દેશી.)

ચાલો સખીઓ મમ સાથ, જિન ઘર જઘએ રે;
અવલોપી આદિનાથ, પાવન થઈએ રે. ૧

મોહન મરૂદેવી નંદ, જગ જયકારી રે;
જસ વદન પુનમનો ચંદ, જહિં બલિહારી રે. ૨

કંચનગિરિ હરિ જિનરાજ, જઘ નવરાવે રે;
કરવાને આતમ કાજ, રાચી હુલરાવે રે. ૩

વિનિતા નગરીના રાય, હરખું નીરખી રે;
પણ શત ધનુષની સુવય, કાણું સરખી રે. ૪

અમ દિલ વસીયા ઓ દેવ, રંગ રસીલા રે;
જસ સુરવર સારે સેવ, છેલ છખીલા રે, ૫

સ્વામી શિવરમણીના કંત, કામણુગારા રે;
સુખ આપે સાદિ અનંત, પૂરણ પ્યારા રે. ૬

પ્રભુપૂરણ પુણ્ય પસાય, મુખડું દીકું રે;
આ હરખ હૈયામાં ન માય, લાગે મને મીકું રે. ૭

રમઝમ કરી જિન ગુણ રાસ, રમીએ રંગે રે;
આવો જિનજી આવાસ, સખીઓ સંગે રે. ૮

પૂને પ્રભુને શિર તાજ, કેસર ઘોળી રે;
અંબોડા લઈએ આજ, સહીયર ટોળી રે.

૯

૨

શું પુલ્કો કરે છે સંસારમાં રે, અભિમાનના શું
પૂરમાં તણાય છે રે, શું પુલ્કો કરે છે સંસારમાં રે. એ
આંકણી. તું તો પુણ્યમાં પાઈ નવિ વાવરે રે, મુઓ
લોભે ખુવે ઘરખાર, શું ૦ ॥ ૧ ॥ તારે નારી સુંદર
ઘણા દીકરા રે, તારે કુટુંબ બહોળો પરિવાર, શું ૦
॥ ૨ ॥ સર્વે આવી સંબંધે ભેળું થયું રે, વીંખાતા
નહીં લાગે વાર, શું ૦ ॥ ૩ ॥ સુરશશિના વહાલાને
જ્યારે ઓળખે રે, ત્યારે પામીશ ભવનો પાર, શું ૦ અ-
ભિમાનના શું પૂરમાં તણાય છે રે. શું ૦ ॥ ૪ ॥

૩

માઈં માઈં કરીને વળગી રહ્યો રે, એમા તોઈં
નથી તલભાર, માઈં માઈં કહીને વળગી રહ્યો રે. એ
આંકણી. ઘરે રથ મેના ને સુંદર પાલખી રે, દ્રવ્ય
મેળ્યું ઘણે સંતાપ, માઈં માઈં ૦ ॥ ૩૬ ॥ મોહોલત
ને મેડીઓ રે, મૂકી ગયા જોને તારા બાપ, માઈં ૦

॥ ૧ ॥ ઘણું કપટ કરીને ધન મેળવ્યું રે, નવિ વાવયું
 તેં દેવ ગુર કાજ, શું મુખડું દેખાડે છે લોકને રે. ॥
 જમલોદના ઝપાટા જ્યારે લાગશે રે, તીહાં કરશે તા-
 હરી કુણ સાજ, શું મુખ ॥ ૨ ॥ અહીં આંખો દેખાડતાં
 ખીતો નથી રે, શું પુલે છે મન નથી લાજ, શું મુખ ॥
 ॥ સુરશશિના વાલાનું ઘણું જોર છે રે, રખે જાણતો
 ગોપાંખાઇનું રાજ, શું મુખ ॥ ૩ ॥

શ્રી મહાવીર પ્રભુનો ચૂડો.

તારા મુખડાં ઉપર જઈ વારી રે, વીર મારા મન
 માન્યા, તારા દર્શનની ખલિહારી રે, વીર ૦ મુઠી ખા-
 કુળા માટે આવ્યા રે, વીર ૦ મને હેત ધરી બોલાવ્યા
 રે, વીર ૦ ॥ ૧ ॥ પાયે ક્રીધી ઝાંઝરની ઝેણ રે, વીર ૦
 માથે ક્રીધી મુગટની વેણ રે, વીર ૦ પ્રભુ શાસનનો
 એક રૂડો રે, વી ૦ મેં તો પહેર્યો તારા નામનો ચૂડો
 રે, વી ૦ ॥ ૨ ॥ એ ચૂડો સદાકાળ છાજે રે, વી ૦ મારે
 માથે વીર ધણી ગાજે રે, વી ૦ મને આપી જ્ઞાનની
 હેલી રે, વી ૦ પહેલા થયા ચંદનખાળા ચેલી રે, વી ૦
 ॥ ૩ ॥ એને ઓઘો મુહપતિ આલ્યા રે, વી ૦ તિહાં

મહાવીર વિચરતાં આઠ્યા રે, વીંમને આપી અજ્ઞાનની
 હેલી રે, વીં બીજ થયા મૃગાવતી ચેલી રે, વીં
 ॥૪॥ તિહાં દેશના અમૃત ધારો રે, વીં ભવિ જીવને
 કીધો ઉપગારો રે, વીં ચંદ્ર સૂર્ય મૂળ વિમાને
 આઠ્યા રે, વીં ચંદનખાળાં ઉપાશ્રયે આઠ્યા રે વીં
 ॥૫॥ ચંદ્ર સૂર્ય સ્વસ્થાને જાય રે, વીં મૃગાવતી
 ઉપાશ્રયે આઠ્યા રે, વીં ગુરૂણીજી ખાર ઉઘાડો રે,
 વીં ગુરૂણીએ કીધો તાડો રે, વીં ॥૬॥ ગુરૂણીને
 ખમાવવા લાગ્યા રે, વીં કેવળ પામ્યા ને કર્મ લાગ્યા
 રે, વીં એણે આવતાં સર્પને દીડો રે, વીં ગુરૂણીજીનો
 હાથ ઉંચો કીધો રે, વીં ॥૭॥ ગુરૂણીજી ઝબકીને
 જાગ્યા રે, વીં સાંઘીને પૂછવા લાગ્યા રે, વીં તને
 એશું કેવળ થાય રે, વીં ગુરૂણીજી તમારે પસાય રે,
 વીં ॥૮॥ ચંદનખાળા ચેલીને ખમાવ્યા રે, વીં
 તિહાં ખામતાં તે કેવળ પામ્યા રે, વીં ગુરૂણીને ચેલી
 મોક્ષ પાયા રે, વીં તેમ પદ્મવિજયજી ગુણ ગાયા રે,
 વીં ॥૯॥

શ્રી સિદ્ધચક્રનું સ્તવન.

(તમે પિતાંબર પહેર્યાં છો મુખને મરકલડે-એ દેશી.)

શ્રી સિદ્ધચક્રને વંદો છો, મનોહર મનગમતાં, અવિ-
ચળ સુખનો કંદો છો, મં માસ આસોએ મધુરે સો-
હાવે છો, મં ભવિ આદરો તમે ભલે ભાવે છો, મં
॥ ૧ ॥ નવ આંખિલ તપ કીજે છો, મં તો અવિચળ
સુખડાં લીજે છો, મં; શુદ્ધ સાતમથી તમે માંડી છો, મં
ધરના આરંભ સવિ છાંડી છો, મં ॥ ૨ ॥ પહેલે પદે
અરિહંત સેવા છો, મં આપે મુક્તિના મેવા છો, મં
ખીજે પદે સિદ્ધ સોહાવે છો, મં મન શુદ્ધ પૂજે ભલે
ભાવે છો, મં ॥ ૩ ॥ આચાર્ય ત્રીજે પદે નમો છો, મં
તમે ક્રોધ કષાયને દમો છો, મં ઉવઝાય તે ચોથે વં-
દો છો, મં સાધુ પાંચમે દેખી આણુંદો છો મં ॥ ૪ ॥
છઠ્ઠે દરિસણ જણો છો, મં, શ્રી જ્ઞાનને સાતમે વખા-
ણો છો મં ચારિત્ર પદ આઠમે સોહો છો, મં વળી ન-
વમે તપ મન મોહો છો, મં ॥ ૫ ॥ રથ ત્યાગે આંખિલ
કીજે છો, મં તો મુક્તિતણું ફળ લીજે છો, મં સંવ-
ત્સર યુગ (૪) ૫૮ (૬) માસે છો; મં તે તપ કીજે ઉલ્લાસે
છો, મં ॥ ૬ ॥ એ તો મયણું ને શ્રીપાળ છો, મં તપ

શ્રીધો થઈ ઉજમાળ જી, મં તેનો કોઠ શરીરનો ટાળ્યો
 જી, મં જગમાં જશવાદ પગટાયોજી, મં ॥ ૭ ॥
 પંચમ કાળે તુમે જાણો જી, મં પ્રગટે પરચો પરમા-
 ણોજી, મં એનું ગુણુ' બે હજાર જી, મં તમે ધ-
 રો હૃદય મોઝાર જી, મં ॥ ૮ ॥ નર નારી એ પદને
 ધ્યાવે જી, મં તે તો સંપદ સઘળી પાવે જી, મં મુનિ
 રતસુંદર સુપસાયજી, મં સેવક મોહન ગુણ ગાયજી,
 મનોહર મનગમતાં. ॥ ૯ ॥

મુંબઈ લાયખાલાનું સ્તવન.

(શ્રાવણ વરસે રે સ્વામી—એ દશી.)

સુખકર સાહેબ રે પામી, પ્રથમ રાય વિનિતાનો સ્વા-
 મી; કંચન વણી' રે કાયા, લાગી મનમોહન સાથ માયા.
 ॥ ૧ ॥ ક્ષીરોદકના રે પાણી, સુરતરૂ ફળ સુર આપે
 આણી; ત્રાશી લાખ પૂર્વ રંગ રસીયા, લાખ પૂર્વ સ-
 મતામાં વસીયા ॥ કં' લાં ॥ ૨ ॥ શિવ નીસરણી રે
 થાપી, તેણે સિદ્ધાચળ યાત્રા વ્યાપી; બાકી ફરસનરે
 જાણું, નાથજી આંવ્યા પૂર્વ નવાણું ॥ કં' લાં ॥ ૩ ॥
 નામ યુગાદિ રે જપતાં, દશ હજાર મુનિ મલપંતા; સં-

જમ સ્થાનક રે વરિયા, અષ્ટાપદ અનશનં ઉચ્ચરીયા.
 ॥ કં ૦ લા ૦ ॥ ૪ ॥ યોગ નિરોધે રે વાસી, પરિશાટન પં-
 ચાશી નાસી; પૂર્ણાનંદી દુગ ઉપયોગે, સુખીયા શિવ-
 રમણી સંજોગે. કં ૦ લા ૦ ॥ ૫ ॥ દિલભર કરતા રે દેવા,
 સુંદર તસ પડિમાની સેવા; અહોનિશ દેવ રહે અનુચ-
 રમાં; ઋષભદેવ શ્રી રાજનગરમા. કં ૦ લા ૦ ॥ ૬ ॥ ચિંતે
 દેવા રે મનમાં, વસીએ કીડા કારણુ વનમાં; ભુતલ ભ-
 મતાં રે દીઠો, મુખધ બંદર બાગ ગરિફો. કં ૦ લા ૦ ॥ ૭ ॥
 ઇહાં નિત્ય કીડારે કરીએ, મનમોહન મોટે મંદિરિએ;
 પ્રભુને પ્રીત ધરી પધરાણું, બાગનો કર્તા શેઠ જગાણું.
 કં ૦ લા ૦ ॥ ૮ ॥ શેઠ અમીચંદ સાકરચંદ તસ કુળ
 દીપક મોતીચંદ; શ્રીશુભ વીર સુખે નિત્ય સુતા. સ્વ-
 પ્ને સુર સંદેશો દેતા. કં ૦ લા ૦ ॥ ૯ ॥

મુખધ ભાયખાળાનું સ્તવન ર જીં.

(જળયાત્રાના વરઘોડાનું વર્ણન.)

(વિવાહલાની દેશી.)

(મોરો સાસરો આવ્યા રે સાસુ સોતા, મારો નાવ્યો માડીજ્યો
 વીર મેં મહા જગ માંડીયો. એ દેશી.)

(રૂપે મોહી ઋષભની માતા, ઋષભ ઘેર આવે છે એ દેશી.)
 હવે સામગ્રી સવિ સજ્જ કરી, ચઢે જળજત્રા

વેરંઘોડે, તીરથજળ લાવે છે; શહેરના સંઘળાં વ્યવ-
 હારીયા; વર વેશ-ધરી રથ જોડે. તીરથં ॥ ૧ ॥ લાવે
 લાવે મોતીચંદ શેઠ, નમણજળ લાવે છે, નવરાંવે
 મંડેવીનંદ, પ્રભુ પધરાવે છે. આંકણી. સાંખેલા ધણુ
 શણુગારીયા, જાણે દેવકુંવર અવતાર; તીરથં ગાય
 ગીત ભલી ગુણવંતીઓ, વર તોરણ ધર ધર ખાર-
 તીં ॥ ૨ ॥ આઠ મંગળધર આગળ ચાલે, બોલે
 ચાચક મંગળ ભાવ; તીં ચલે કળશ ભરી જળઝા-
 રીઓ, થાય પંથે વળી છંટકાવ. તીં ॥ ૩ ॥ ઉંચી
 કરી રે ધજા વૈજયંતીઓ, ચારટ બગીચોના બનાવ;
 તીં મેડી માળે જુએ મહિલા ચઢી, જોયા જેવો જ-
 મ્યો રે જમાવ. તીં ॥ ૪ ॥ લઘુ હસ્તી કુતીલમે
 ચાલતાં, એક મહાવત કર અંકુશ; તીં વાળે વાજ્ર
 વીણાતનાં, ભલી પડી રે નગારાની ધુંસ. તીં ॥ ૫ ॥
 ટહુકે શરણાઈ ટહુકડા, ચળકતા ભાલા ઝળકાર; તીં
 ઝણઝણીયો નીશાન તે ઝગઝગે, ગારદી તુરકી અસ-
 વાર. તીં ॥ ૬ ॥ આઠ છત્રધરા આમરધરા, રૂડો
 ઇંદરધજ સંગાત; તીં અલખેલી સાહેલી સાથમાં,
 રામણદીવો શેઠાણીને હાથ. તીં ॥ ૭ ॥ ભેરી ભુંગળ
 વીણા વાજતી, વાજિત્ર વિચિત્ર પ્રકાર; તીં ધણી

શ્રૂપધટા ગગને ચડી, નવલે વેશે નર નાર. તીં ॥ ૮૮ ॥
 શેઠ સાજન મોટે સંચર્યા, બાલાભાંધ ત્રીકમજી સાથ;
 તીં ચામર ઢળતા શિર પાલખી-માંહે બેઠા જગતના
 નાથ. તીં ॥ ૮૯ ॥ કર જોડી કરે સહુ વંદના, પ્રભુ
 રહેજો હૃદયની પાસ; તીં દેવ દેવી જોએ ગગને રહી,
 તલ પડવા નહીં અવકાશ. તીં ॥ ૯૦ ॥ હાથી ઘોડા
 ને રથ પાલખી, ઘોડવેહ્લ્યોનો નહીં પાર; તીં ટોપી-
 વાળા હાકમ જોઈ હરખતા, વરઘોડો ચલ્યો પુરબાર.
 તીં ॥ ૯૧ ॥ વડ શીતળ છાંયે ચાલતાં, સહુ પહોંચ્યા
 વાડી મોઝાર; તીં વરઘોડો તિહાં જઈ ઉતર્યો, દેવ
 નોતરીયા તિણિવાર. તીં ॥ ૯૨ ॥ તસ આપે અનો-
 ધમ બાકળા, ભણે મંત્ર આગમ ઉપદેશ; તીં વિધિ-
 જાણુ શ્રાવક વિધિ સાચવે, નહીં ભૂલ પડે સંવલેશ
 તીં ॥ ૯૩ ॥ જળકુંભ ભરી શ્રીકૃષ્ણ ઠવી, શિર
 ધરીયા સોહાસણુ નારી; તીં વળીયો વરઘોડો શહેરમાં,
 ઉતરીયો શેઠ દરબાર. તીં ॥ ૯૪ ॥ રાત્રિજગો પૂજી
 પ્રભાવના, સાચવીયો સકળ વિવેક; તીં શુભવીર
 પ્રભુને શાસને, શેઠ ધરતા ધરમની ટેક. તીં ॥ ૯૫ ॥

પતિવ્રતા સ્ત્રીને હિતશિક્ષા.

(ઓધવજી સદેશા કહેજે શામને-એ રાગ.)

સાચી શિક્ષા સમજી સ્ત્રીને સાનમાં, કહિ ન કરવો પ્રાણપતિપર ક્રોધ જો; સાસુ સસરાની હિત-શિક્ષા માનવી, પુત્રપુત્રીને કરવો સારો બોધ જો. સાચીં ॥ ૧ ॥ પતિઆજ્ઞાએ કારજ સહુ ધરનું કરે, નિંદા લવરી કરે નહીં તલભાર જો; પરપુરૂષની સાથે પ્રીતિ નંવી કરે, પતિદુઃખે દુઃખી શીલવંતી નાર જો. સાચીં ॥ ૨ ॥ પુત્રપુત્રીઓ પ્રેમે પ્રમદા પાળતી, લડે નહીં ઘરમાંહે કોઈની સાથ જો; નિત્ય નિયમથી ધર્મ કર્મ કરતી રહે, સમરે પ્રેમે ત્રણ ભુવનના નાથ જો. સાચીં ॥ ૩ ॥ લજ્જા રાખી બોલે મોટા આગળે, લક્ષ્મી જેવી તેણું ભોજન ખાય જો; લોકવિરૂદ્ધ વર્તે નહીં કુળવટ સાચવી, કુલદા સ્ત્રીની સાથે ક્યાંઈ ન જાય જો. સાચીં ॥ ૪ ॥ સમતા રાખે સહુ કારજ કરતાં થકાં, શિક્ષા દેતાં કદી નહીં અકળાય જો; ગંભીરતા રાખી વર્તે સંસારમાં, એવી સ્ત્રીના સદ્ગુણ સર્વે ગાય જો. સાચીં ॥ ૫ ॥ દેવ ગુરૂ ને ધર્મે ભક્તિ જેહની, સંકટ આવે પતિને કરતી સહાય જો; બુદ્ધિસાગર

શિયળ પાળે પ્રેમથી, શિયળવંતી નારી સુખડાં પાય
જે. સાચીં ॥ ૬ ॥

લક્ષાધિપતિઓને હિતશિક્ષા.

(ઓધવજી સંદેશો કહેજો સ્થામને-એ રાગ.)

હે લક્ષાધિપતિઓ ! જગમાં શું રહ્યા, ક્યાંથી
ઓળ્યા ને ક્યાં જશો ભવ્ય જે; શાને માટે જન્મ્યા
જંગી જાણુજે, સમજે જગમાં શું સાફ કર્તવ્ય જે.
હે લક્ષાં ॥ ૧ ॥ શેર એક દારૂનો નીશો જે ચઢે,
લાખો પતિને તેણું ધનનું ઘેન જે; ધનના ઘેને ઘેરાયો
અહંકારમાં, એવા નરને સમતાનું નહીં ચેન જે. હેં
॥ ૨ ॥ ગાડી વાડી લાડીમાં ગુલતાન છે, પૈસા માટે
પાપ કરે નિશદ્દિન જે; વૈરાગ્યે મન વાળે ક્યાંથી પ્રા-
ણીયા, વ્યાપારે વર્તે વૃત્તિ લયલીન જે. હેં ॥ ૩ ॥
પૈસાને પરમેશ્વર માન્યો પ્રેમથી, સ્ત્રીને ગુરૂ માત્રી
કરતા તસ સેવ જે; રાત દિવસ લોભે લલચાયા લાલ-
ચુ, એક ચિત્તથી સેવે નહીં જિનદેવ જે. મેં ॥ ૪ ॥

ધર્મ કર્મને મૂકી ક્યાં અથડાઓ છો, પદવી પુચ્છે
 મળતું શું ઉપમાન ને; દુનિયાના માને શું મન મલ-
 કાઓ છો, લક્ષ્મી દેખી શું થાઓ ગુલતાન ને. હેં
 ॥ ૫ ॥ મરતાં લક્ષ્મી સાથ ન આવે જાણને, હાંય
 હાથ કરતો જાણશું એક ને; લક્ષ્મી લાભે લોભ
 વધે છે સોગણો, સત્યાસત્યનો દિલમાં કરો વિવેક
 ને. હેં ॥ ૬ ॥ લક્ષ્મીપતિઓની રાખો થઈ વણી,
 મરતાં તેવી રાખ તમારી થાય ને, ચેતો ચેતો વૈરાગી
 થઈ જાણને, નહીં ચેતે તે પાછળથી પસ્તાય ને. હેં
 ॥ ૭ ॥ સાત ક્ષેત્રમાં લક્ષ્મી ખર્ચો ભાવથી, દુઃખી
 જનનો કરને ઝટ ઉદ્ધાર ને; ફેંગટ લક્ષ્મી ખર્ચ નહીં
 કુક્ષેત્રમાં, પુણ્ય કર્યાથી સ્વર્ગાદિક અવતાર ને. હેં
 ॥ ૮ ॥ શરીર ન્યાંડું લક્ષ્મી ન્યારી છેવટે, એકીલો જીવ
 જશે કોઈ ન સાથ ને; ધર્મ કરી લ્યો સદ્ગુરુગમથી પ્રા-
 ણીયા, સેવો શ્રી કરુણાણુ જિનવર નાથ ને. હેં ॥ ૯ ॥
 ધર્મ કરતાં સુખીયા જગમાં પ્રાણીયા, શાશ્વત સુખડાં
 સહેજે તેથી થાય ને; બુદ્ધિસાગર અવસર પામી ચેત-
 ને, પામો જલદી શિવસંપદ સુખદાય ને. હેં ॥ ૧૦ ॥

ગુંહલી.

ચતુરા ચતુરી ચાલશું રે, ચાલી ચોખ્ખે ચીરે,
 હાંહારે ચાલી ચોખ્ખે ચીરે, સાથ સાહેલી સંચરે રે,
 સરોવરને તીરે, હાંહારે સરોવરને તીરે; જળ ભરતાં
 જિન સાંભર્યા રે, વિકસ્યું મન વીરે, હાંહારે વિકસ્યું
 મન વીરે, ભાજન સવિ ભૂલી ગઇ રે, તજ ભરીયાં
 નીરે, હાંહારે તજ ભરીયાં નીરે. ॥ ૧ ॥ ચંપાં વનમાં
 સમોસર્યા રે, પ્રભુ નયણે દીઠાં, હાંહારે પ્રભુ નયણે દીઠા,
 સરસ સુધારસકુંડથી રે, મને લાગ્યા મીઠા, હાંહારે
 મને લાગ્યા મીઠા; કોણિક સાંભર્યું સજ રે, તેણી વેળા
 આવે, હાંહારે તેણી વેળા આવે, પ્રભુ ચરણે પ્રેમે કરી
 રે, નિજ શીષ નમાવે, હાંહારે નિજ શીષ નમાવે.
 ॥ ૨ ॥ સિંહાસન બેઠા પ્રભુ રે, પગ બાજેઠ થાપી,
 હાંહારે પગ બાજેઠ થાપી, બેઠા ખુરશી આસને રે,
 આસન સુખદાયી, હાંહારે આસન સુખદાયી; સંઘા-
 ચારી ભાખ્યમાં રે, એ પાઠ વહેતાં; હાંહારે એ પાઠ વહેતાં,
 જોગમુદ્રા કર ધરી રે, પ્રભુ દેશના દેતાં, હાંહારે પ્રભુ

દેશના દેતાં. ॥ ૩ ॥ માલવકેશી રાગશું રે, મુણે
 પર્ષદા ખાર, હાંહાંરે મુણે પર્ષદા ખાર, આઠક અક્ષત
 ઉજળારે, બળિરાય ઉછાળે, હાંહાંરે બળિરાય ઉછા-
 ળે; અધર પડતાં તે લહી રે, માદળીયે ઘાલે, હાંહાંરે
 માદળીયે ઘાલે, અશિવાદિક તસ ધર થકી રે,
 ઉપદ્રવ ટાળે, હાંહાંરે ઉપદ્રવ ટાળે. ॥ ૪ ॥ આગંતુક
 ખટ માસનો રે, વળી રાગ હરીજે, હાંહાંરે વળીં બળી
 કેરા આવશ્યકે રે, નીર જુગતે મુણીજે, હાંહાંરે નીરં
 ઇણુ અવસર પદમાવતી રે, વળી ધારણી રાણી, હાંહાંરે
 વળીં ભક્તિ ભરી વિનયે કરી રે, વળી ધુંધટ તાણી,
 હાંહાંરે વળીં પ ગહુંળી કરી ચિત્ત ચોકમાં રે, ગતિ
 ચાર હઠાવે, હાંહાંરે ગતિં સખી ઉભી ટાળે મળી રે,
 તીહાં ગહુંળી ગાવે, હાંહાંરે તીં જિન મુખચંદ્ર કીર-
 ચુથકી રે, નિજ નમણુ ઠરાવે, હાંહાંરે નિજં મુક્તાફળ
 હાથે ધરી રે, શુભ વીર વધાવે, હાંહાંરે શુભં ૬

શ્રી મહાવીરસ્વામીનું સ્તવન.

- મારા અણુજી મુજને તારોરે વીરજિણુંદા; ૧
 ભવ ભવનાં દુઃખ નિવારોરે જ્ઞાની મુર્ખીંદા;
 વહાલા રે મારા પાપતણી મતિ લીધી,
 મેં પરનિંદા બહુ કીધી રે વીરજિણુંદા, ૨
 વહાલા રે મારા નરક નિગોદમાં ભમીયો;
 મેં એળે કાળ ગમીયો રે વીર જિણુંદા. ૩
 વહાલા રે મારા પરદારામાં ઘણું રાચ્યો;
 જેમ ફરતો સાંઠ માચ્યો રે વીરજિણુંદા. ૪
 વહાલા રે મારા ધન રમણીમાં ઘણું રાચ્યો;
 મેં જતો કાળ ન જાણ્યો રે વીરજિણુંદા. ૫
 વહાલા રે મારા પરધન લેવાને રસીયો;
 હું લઈને હઈંડે હસીયો રે વીરજિણુંદા. ૬
 વહાલા રે મારા સેવા ન કીધી તમારી;
 શી ગતિ થાશે અમારી રે વીર જિણુંદા. ૭
 વહાલા રે મારા ક્રોધ કપાયમાં મુઝયો;
 હું તેથી ભવમાં બુડ્યોરે વીરજિણુંદા. ૮

વહાંલા રે ભારં સેવક ધારીને સ્થાપો; ૬
 માણેકને મુક્તિ આપો રે વીરજિણું દા. ૭
 ભારા પ્રભુજી મુજને તોરો રે વીરજિણું દા; ૮
 ભવ ભવનાં દુઃખ નિવારો રે જ્ઞાની મુણીંદા. ૯

દીવાળીનું સ્તવન.

(ધારણી મનાવે રે મેઘકુમારને રે—એ દેશી.)

દીવાળીને દહાડે રે વીર પ્રભુ પામીયા રે, અનુપમ
 પદ નિર્વાણ; તેણે દિન દેવો રે સૌ મળી એકઠા રે,
 આંબ્યા અપાપાપુરી ઠાણ. દી૦ ॥ ૧ ॥ તિહાં પ્રભુ
 વીર રે મોક્ષ જવા થયે રે, કર્યું પાપાપુરી નામ;
 અનુક્રમે આંબ્યારે નંદીશ્વર ગિરિ રે, કરવા કલ્યાણક-
 નાં કામ. દી૦ ॥ ૨ ॥ તેણે દિન કાશીરે કોશલ દેશના
 રે, ત્યાં ગણરાય અઢાર; પોસહ કર્યો રે તેણે આહાર
 ત્યાગનો રે, સંસરનો અંતકાર. દી૦ ॥ ૩ ॥ તે રાજાએ
 મનમાં ચિંતવ્યો રે, ભાવદીપકનો અભાવ; દ્રવ્ય-
 દીપક રે ત્યાં પ્રકાટાવીયો રે, થયો દીવાળી પ્રભાવ. દી૦

શ્લોક ૪ ॥ તેણે દિન કરી રે ભવી દીપાસિકા રે, વિધિ
જયણાએ જિન દ્વાર; તિમિર મીઠાવીરે નિજ આત-
મતાણું રે, કરે શિવલક્ષ્મી સ્વોકાર. દી૦ ॥ ૫ ॥

શ્રી વીશસ્થાનક તપ પૂજાના હુકા.

શ્રી અરિહંત પદ પૂજા. ૧

પરમ પંચ પરમેષ્ઠીમાં. પરમેશ્વર ભગવાન;
ચાર નિર્દેષે ધ્યાઈએ, નમો નમો જિનભાણુ. ૧

શ્રી સિદ્ધ પદ પૂજા. ૨

ગુણ અનંત નિર્મળ થયા, સહજ સ્વરૂપ ઉભસ;
અષ્ટ કર્મ મળ ક્ષય કરી, ભયે સિદ્ધ નમો તાસે. ૨

શ્રી પ્રવચન પદ પૂજા. ૩

ભાવામય ઔષધ સમી, પ્રવચન અમૃત વૃષ્ટિ;
ત્રિભુવન જીવને સુખકરી, જય જય પ્રવચન દષ્ટિ. ૩

શ્રી આચાર્ય પદ પૂજા. ૪

છત્રીશ છત્રીશી ગુણે, યુગપ્રધાન મુર્ણીદ;
જિનમત પરમત જાણતા, નમો નમો તેહ સૂરીદ. ૪

શ્રી સ્યવિર પદ પૂજા. ૬

તણ પર પરિણતિ રમણતા, લહે નિજ ભાવ સ્વરૂપ;
સ્થિર કરતા ભવી લોકને, જ્ય જ્ય સ્યવિર અનૂપ. ૫

શ્રી ઉપાધ્યાય પદ પૂજા. ૬

બોધ સૂક્ષ્મ વિણુ ભવને, ન હોય તત્ત્વપ્રતીત;
ભણે ભણાવે સૂત્રને, જ્ય જ્ય પાઠક ગીત. ૬

શ્રી સાધુ પદ પૂજા. ૭

સ્થાદ્રાદ ગુણ પરિણમ્યો, રમતા સમતા સંગ;
સાધે શુદ્ધાનંદતાં, નમો સાધુ શુભ રંગ. ૭

શ્રી જ્ઞાન પદ પૂજા. ૮

અધ્યાત્મ જ્ઞાને કરી, વિઘટે ભવબ્રમ ભીતિ;
સત્ય ધર્મ તે જ્ઞાન છે, નમો નમો જ્ઞાનની રીતિ. ૮

શ્રી સમ્યક્ દર્શન પદ પૂજા. ૯

લોકાલોકના ભાવ જે, કેવળીભાષિત જેહ;
સત્ય કરી અવધારતો, નમો નમો દર્શન તેહ. ૯

શ્રી વિનય પદ પૂજા. ૧૦

શૌચમૂલથી મહાગુણી, સર્વ ધર્મનો સાર;
ગુણ અનંતનો કંદ એ, નમો વિનય આચાર. ૧૦

શ્રી ચારિત્ર પદ પૂજા. ૧૧

રત્નત્રય વિણુ સાધના, નિષ્કુળ કંઠી સદીવ;
ભાવરચણનું નિધાન છે, જ્ય જ્ય સંયમ ભવ. ૧૧

શ્રી બ્રહ્મચર્ય પદ પૂજા. ૧૨

જિનપ્રતિમા જિનમંદિરા, કંચનના કરે જેઠ;
બ્રહ્મવ્રતથી બહુકુળ લહે, નમો નમો શિયળ મુદેહ. ૧૨

શ્રી ક્રિયા પદ પૂજા. ૧૩

આત્મબોધ વિણુ જે ક્રિયા, તે તો બાળકચાલ;
તત્ત્વારથથી ધારીએ, નમો ક્રિયા સુવિશાલ. ૧૩

શ્રી તપ પદ પૂજા. ૧૪.

કર્મ તપાવે ચીકણાં, ભાવમંગળ તપ જાણ;
પચ્ચાસ લઘિધ ઉપજે, જ્ય જ્ય તપ ગુણખાણ. ૧૪

શ્રી ગૌતમ પદ પૂજા. ૧૫

છઠ્ઠું છઠ્ઠું તપ કરે પારણું, ચંડિનાણી ગુણ ધામ;
એ સમ શુભ પાત્ર કે નહિ, નમો નમો ગૌતમ સ્વામ. ૧૫

શ્રી જિન પદ પૂજા. ૧૬

દોષ અઢારે ક્ષય ગયા, ઉપના ગુણ જસ અંગ;
વૈયાવચ્ચ કરીએ મુદા, નમો નમો જિનપદ સંગ. ૧૬

શ્રી સંયમ પદ પૂજા. ૧૭
શુદ્ધાતમ ગુણેભેરમે, તજી ઈન્દ્રિય આશંસ;
સ્થિર સમાધિ સંતોષમાં, જય જય સંયમ વંશ. ૧૭

શ્રી અમિતજ્ઞાન પદ પૂજા. ૧૮
જ્ઞાનવૃક્ષ સેવો ભવિક, ચારિત્ર સમક્ષિત મૂલ;
અજર અમર પદ ફળ લહો, જિનચર પદવી પુલ. ૧૮

શ્રી શ્રુત પદ પૂજા. ૧૯
વક્તા શ્રોતા યોગથી, શ્રુત અનુભવ રસ પીન;
ક્યાત ધ્યેયની એકતા, જય જય શ્રુત મુખ લીન. ૧૯

શ્રી તીર્થ પદ પૂજા. ૨૦
તીરથ યાત્રા પ્રભાવ છે, શાસન ઉન્નતિ કાજ;
પરમાનંદ વિલાસતાં, જય જય તીર્થ ઝહાજ. ૨૦
इति विंशति स्थानक पद पूजा दुहा.

શ્રી પાર્શ્વનાથની સ્તુતિરૂપ ધમાલ.

ચિદાનંદ ધન પરમ નિરંજન, જન મન રંજન
દેવ, સક્તના; વામા નંદન જિનપતિ શુણીએ, સુરપતિ

જસ કરે સેવ, મનમોહન જિનજી ભેટીએ હો. ૧ એ
આંકણી. જાંઘ જુધ ચંપક કેતકી, દમણો ને મચકુંદ,
લલના; કુંદ ઘડુ રચિ સુંદર જોડી, પૂજાએ પાસ જિણુંદ
મન૦ ૨ કેસર ઘોલ ઘસી ધન ચંદન, આનંદનધનસાર
લલના; પ્રભુની પૂજા કરો મન રંગે, પામીએ પુણ્ય
સફાર. મન૦ ૩ અંગે ચંગી આંગી બનાધ, અલંકાર અતિ
સાર, લલના; દ્રવ્યસ્તવ વિધિ પૂરણ વિરચી, ભાવી-
એ ભાવ ઉદાર. મન૦ ૪ પરમાત્મ પૂરણ ગુણ પ્રત્યક્ષ
પુરુષોત્તમ પરધાન, લલના; પ્રકટ ભાવ પ્રભાવતીવ-
હભ, તું જયો સુગુંણ નિધાન. મન૦ ૫ જો તુજ ભક્તિ
ભોરિ મુજ મન, વન વિચરે અતિચિત, લલના; દુરિત-
ભુંજગમ બંધન તૂટે, તો સંધજો જગ મિત્ત, મન૦ ૬
તુજ આણા શિર વેંલી મુજ મન, નંદન વન જિહાંરૂઢ,
લલના; કુમતિ કદાચહ કંટક શાખા, સંભવે નહિતિહાં
ગુઢ. મન૦ ૭ ભક્તિરાગ તુજ આણારાધન દોય ચક્ર
સંચાર, લલના; સહસ અઢાર શીલાંગ રથ ચાલે, વિઘ્ન
રહિત શિવધાર. મન૦ ૮ ગુરુ કેપદેશે જો મુજ મન
લાગ્યો, તુજ શાસનકો રાગ, લલના; મહાનંદ પદ ખેંચ

લહેગો, જ્યુ' અસિ કુસુમ પરાગ. મન૦ ૯ ખાહર મન
 નીકસન નહિ ચાહત, તુજ શાસનમાં લીન, લલનાં;
 ઉમગ નિમગ કરી નિજપદ રહેવે, જ્યુ' જલનિધિ જલ
 મીન. મન૦ ૧૦ ઓરનકી ગણતી નવિ પાઉં, જો તું
 સાહિબ એક, લલના; ફલ વાસના અતિ દ્રઢ નિજ મ-
 નકી, જ્યુ' અવિચલ પદ ટેક. મન૦ ૧૧ મુજ તુજ શા-
 સન અનુભવકો રસ, કયું કરી જાણે લોક, લલના; અપરિ-
 છીત કન્યા નવિ જાણે, જ્યુ' સુખ દયિત સંજોગ. મન૦ ૧૨
 તું સાહિબ હું સેવક તોરો, એ વ્યવહાર વિભાગ, લલના;
 નિશ્ચય નય મત દોનુ વિચે હે, નહિ ભેદકો લાગ૦ ૧૩
 મન વચનાદિક પુદ્ગલ ન્યારો, ન્યારો સકલ વિભાવ, લ-
 લનો; શુદ્ધ દ્રવ્ય ગુણ પર્યાય ઘટમાં, તુજ સેમ શુદ્ધ
 સ્વભાવ. મન૦ ૧૪ તું ઘટ અંતર પ્રકટ વિરાજે, જ્યુ'
 નિર્મળ મણિકાંત લલના; ખાહર હું ઢત મૂઠ ન પાવે, જ્યુ'
 મૃગમદ મૃગખાંત. મન૦ ૧૫ ગુણસ્થ.નાદિક ભાવે મિ-
 શ્રિત, સખ માંહે તુજ અંશ લલના; ખીર નીર જિમ
 ભિન્ન કરત હે, ઉજવલ અનુભવ હંસ. મન૦ ૧૬ આ-
 તમજ્ઞાન દિશા જળ લાગી, વૈરાગી તુજ જ્ઞાન લલના;
 સો પાવે જ્યુ' રત્ન પરીક્ષા, પ્રત્યક્ષ રત્ન પ્રધાન. મન૦
 ૧૭ પુણ્ય પ્રકૃતિ દેવનકો લક્ષણ, મૂઠ લહે નહિ ધર્મ

લલના; જ્યુ ~~સીજો કેમ કંચન માને~~ સહતે ન અંતરે
 સર્થ મન ૦ ૧૮ ગંધ ~~કેમ સ્વર્ણ~~ વિવર્જિત; નંદરે
 તિહાં સંઘાણ લલના; આણ અવતાર અશરીરી અવેદી,
 તું પ્રભુ શુદ્ધ પ્રમાણ, મન ૦ ૧૯ કેવળજ્ઞાન સદા અવ-
 લોકે, લોકાલોક પ્રમાણ લલના; દર્શન વીર્ય ચરણ
 ગુણધારી, સો સેવત સખ અહિહાણ, મન ૦ ૨૦ સત્તા
 શુદ્ધ અરૂપી તોરી, નહિ જગકો વિવહાર લલના; કહા
 કહીએ કહુ કહત ન આવે, તું પ્રભુ અલખ અપાર,
 મન ૦ ૨૧ હીપ ચંદ્ર રવિ ગ્રહ ગણ કેરો, જિહાં પ્રસ-
 રત નહિ તેજ લલના; તિહાં એક તુજ ધામ વિરાજે,
 નિર્મળ ચેતન સેજ મન ૦ ૨૨ આદિ રહિત અજરામર
 નિર્ભય, વ્યાપક એક અનંત લલના; શુદ્ધ પ્રકૃતિ અક-
 પાયી અમાયી, તું પ્રભુ બહુ ગુણવંત. મન ૦ ૨૩ તું
 માતા તું ત્રાતા બ્રાતા, પિતા બંધુ તું મિત્ર લલના;
 શરણ તુંહિ તુંજ સેવા કીજે, દ્રઢ કરી તનુ વચ ચિત્ત.
 મન ૦ ૨૪ પાસ આશ પૂરો અખ મેરી, અરજ એક
 અવધાર લલના; શ્રી નયવિજય વિષ્ણુ પય સેવક,
 જસ કહે ભવ મુલનામરો મન ૦ ૨૫.

